

Utrecht
University

MASTER THESIS

The Effects of a Socially Assistive Robot on Engagement and Self-Disclosure to improve Emotion Regulation during One-on-One Child-Youth Coach Conversations: A Case Study

Author:

S. J. DE REUVER BSc

Supervisors:

Dr. M.M.A. DE GRAAF

A. NEERINCX MSc

Dr. C. VAN NIMWEGEN

*A thesis submitted in fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Science*

in the

Human-Centred Computing Research Group
Department of Information and Computing Sciences
Buys Ballot Gebouw
Princetonplein 5
3584 CC Utrecht, The Netherlands

October 10, 2023

UTRECHT UNIVERSITY

Abstract

Department of Information and Computing Sciences
Buys Ballot Gebouw
Princetonplein 5
3584 CC Utrecht, The Netherlands

Master of Science

**The Effects of a Socially Assistive Robot on Engagement and Self-Disclosure to
improve Emotion Regulation during One-on-One Child-Youth Coach
Conversations: A Case Study**

by S. J. DE REUVER BSC

Numerous children have difficulties in regulating their emotions and suffer consequences such as the development of mental health issues, or deal with societal challenges like criminal behavior, low personal well-being, and academic struggles. This research investigates the potential for improving children's emotional regulation by increasing their engagement and self-disclosure during one-on-one conversations with youth coaches in the youth care sector, while using a personalized SAR.

A case-study was done where participants talked to a SAR called 'Buddy'. Buddy did not replace the youth coach during the one-on-one conversations, but served as an 'ice-breaker' in a Wizard-of-Oz set-up that intended to increase engagement and disclosure about emotion-related experiences of the child to the youth coach. Engagement coding and thematic coding, as well as statistical analyses, evaluations and interviews, and questionnaires were conducted to investigate SAR effectiveness.

Deploying the SAR only led to a slight increase in engagement, and there were mixed results in terms of self-disclosure among participants. The correlations between engagement, self-disclosure, and emotion-related themes were generally weakly positive or moderately negative. Contrary to these results, youth coaches held a very positive view of Buddy's deployment, foreseeing its future potential. Additionally, participants enjoyed conversing with the SAR, and there was evidence of improved emotional regulation over time based on questionnaire responses.

In the end, we cannot conclude that introducing a SAR in one-on-one conversations between a child and youth coach improves emotional regulation. The limited number of participants in this study limits the applicability and reliability of the findings. Although we cannot draw any conclusions, research does describe positive effects of SAR deployment for ER improvement, and we also found some minor positive results that support the effect. Nevertheless, this research sheds light on the reasons behind resistance to participating in experiments where SARs are deployed, and offers suggestions for future prevention of this resistance. Future studies could investigate the impact of SARs with different approaches in various settings, and further explore engagement, self-disclosure, and ER enhancement.

Acknowledgements

I would like to express my deepest gratitude to my daily supervisor Anouk Neerincx and first supervisor Maartje de Graaf for guiding me along the thesis process and providing feedback on the thesis that improved its quality. In times where I was lost or unmotivated, they always managed to guide me in the right direction. I also want to give special thanks to Christof van Nimwegen for wanting to be my second supervisor and grader.

This research would not have been possible without the help of the four youth coaches of the CJG that executed and recorded the one-on-one conversations. Thanks to their voluntary participation to the research, and their enthusiasm and perseverance in wanting to work with the robot and find participants for the experiment I was able to obtain data relevant for the research. I also want to thank the strategic advisor of the CJG that was involved in the research for thinking along and arranging various practices for the research with the CJG board.

I am also grateful to Nina Kersting for wanting to be the second coder for both coding schemes, so I was able to compute inter-coder reliability.

Also many thanks go out to Aafje, Geertje, Chandni, and Benedetta for providing feedback and giving tips regarding certain parts of my thesis.

Lastly, I would like to mention my parents and brother and thank them for their continuous support and interest during my thesis writing period.

Contents

Abstract	1
Acknowledgements	2
1 Introduction	10
1.1 Problem investigation	10
1.2 Socially Assistive Robots (SARs)	10
1.3 Deployment of a SAR to improve Emotion Regulation	12
1.4 Problem statement and research objective	12
1.5 Research questions	13
1.6 Document structure	14
2 Related work	15
2.1 Research questions	15
2.2 About Emotion Regulation	15
2.3 Challenges regarding ER of children	17
2.4 Strategies for improving ER of children	18
2.5 Technological solutions for ER improvement	19
2.5.1 Digital app-based solutions	19
2.5.2 Interactive serious biofeedback games	20
2.5.3 Interactive SARs	21
2.6 Challenges in Child-Robot Interaction regarding SARs	22
2.6.1 Acceptability of SARs	22
2.6.2 Characteristics influencing SAR acceptance	23
2.6.3 Personalization of SARs	24
2.7 Relation to this research	26
3 Pre-study	28
3.1 Research questions	28
3.2 Brainstorm session	28
3.2.1 Exchanging domain knowledge	29
3.2.2 Research at the CJG	29
3.2.3 The technical tool	30
3.2.4 Deployment of the SAR in the one-on-one conversations	30
3.2.5 Next steps and completion of the brainstorm session	31
3.3 Interview	31
4 Pre-study results	32
4.1 Brainstorm session	32
4.1.1 Treatment trajectories	32
4.1.2 ER interventions, modules, and exercises	33
4.1.3 Target groups	35
4.1.4 Measurements	36

4.1.5	Current problems during one-on-one conversations	37
4.1.6	SAR deployment during treatment	38
	How the SAR can be deployed in one-on-one conversations	38
	Brainstorming exercise about the application of the SAR	39
	Youth coaches' view on the the SAR deployment	41
4.2	Interview	41
4.2.1	Perception on robots in youth care	41
4.2.2	About the one-on-one conversations	42
4.2.3	ER exercises	42
4.2.4	Target groups and their request for help	42
4.2.5	Characteristics of target groups	43
4.2.6	Best way of deploying the SAR during the one-on-one conver- sations	43
4.2.7	Preconditions for the SAR	44
4.2.8	Appropriateness of child participation	44
4.2.9	Other remarks	44
5	Methodology	46
5.1	Methodological approach	46
5.2	Evaluation of methodological choices	47
5.3	The technical tool	47
5.3.1	Characteristics of Buddy	47
5.3.2	Online robot platform	49
5.4	Participant selection	49
5.5	Data collection methods	50
5.5.1	Qualitative methods	50
5.5.2	Quantitative methods	50
	Questionnaires	50
	Variables	51
5.6	Materials	54
5.7	Analysis methods	54
5.7.1	Analyzing engagement coding	55
5.7.2	Thematic analysis: Grounded Theory approach	57
5.7.3	Combining engagement and self-disclosure to reason about ER	58
5.7.4	Analysis of opinions of the youth coaches	58
5.7.5	Analysis of questionnaire results	58
5.8	Procedure	58
5.8.1	Preparation	58
5.8.2	Execution	59
5.8.3	Evaluation	60
6	Results	61
6.1	Effects of SAR deployment on engagement	61
6.2	Effects of SAR deployment on self-disclosure	62
6.2.1	Relationships between categories and codes	62
6.2.2	Breadth of self-disclosure	65
6.2.3	Depth of self-disclosure	67
	Disclosure about experiences and evaluations to the youth coach	67
	Disclosure by learning and testing knowledge of emotions	68
	Disclosure about experiences and evaluations to the SAR	69
	Disclosure to the SAR about with other interactions	70

6.3	Effects of engagement and self-disclosure on ER	71
6.4	Effects of SAR deployment according to youth coaches	72
6.4.1	How Buddy affects the child	72
6.4.2	How Buddy affects ER of the child	73
6.4.3	Is Buddy a good addition to the conversations?	74
6.5	Questionnaire results	75
6.5.1	HiPIC-short	75
6.5.2	Robot perception	76
6.5.3	DERS	77
7	Discussion	78
7.1	Reiterating the problem statement and research goal	78
7.2	Effects of deployment on engagement & self-disclosure	78
7.2.1	Summary of key findings	78
7.2.2	Interpretations of key findings	79
7.2.3	Implications of key findings	80
7.3	Effects of engagement and self-disclosure on ER	80
7.3.1	Summary of key findings	80
7.3.2	Interpretations of key findings	80
7.3.3	Implications of key findings	80
7.4	Effects of SAR deployment according to youth coaches	81
7.4.1	Summary of key findings	81
7.4.2	Interpretations of key findings	81
7.4.3	Implications of key findings	81
7.5	Questionnaire results	82
7.5.1	Summary of key findings	82
7.5.2	Interpretations of key findings	82
7.6	Research limitations	82
7.6.1	Trustworthiness and generalizability of results	82
7.6.2	Complexity of the thematic analysis coding scheme	82
7.6.3	Difficulties regarding participant acquisition	83
7.6.4	Lack of questionnaire results	84
7.7	Recommendations for future work and guidelines for implementation	84
7.7.1	Other deployment options for Buddy	84
7.7.2	Other deployment areas for Buddy	86
7.7.3	Other recommendations	86
8	Conclusion	88
A	Informed consents	90
A.1	Brainstorm session participation informed consent	90
A.2	Experiment participation information letter and informed consent	93
B	Brainstorm session and interview	97
B.1	Brainstorm session transcript	97
B.2	Interview questions	174
B.3	Interview transcript	176

C	Online robot platform	202
C.1	Interactions implemented in online robot platform	202
C.1.1	Dialogues	202
C.1.2	Saved real time speech expressions	215
C.1.3	Movement exercises	220
C.1.4	Interactive games	222
C.1.5	Audio actions	223
C.2	Other functionalities of the online robot platform and settings used during the experiment	223
D	Interim evaluations and post-experiment interviews	225
D.1	Interim evaluations interview questions and transcripts	225
D.1.1	Interim evaluation 1 interview questions	225
D.1.2	Interim evaluation 1 transcript	226
D.1.3	Interim evaluation 2 interview questions	249
D.1.4	Interim evaluation 2 transcript	250
D.2	Post-experiment interviews transcripts	277
D.2.1	Post-experiment interviews interview questions	277
D.2.2	Post-experiment interview 1 transcript	279
D.2.3	Post-experiment interview 2 transcript	290
D.2.4	Post-experiment interview 3 transcript	298
D.2.5	Post-experiment interview 4 transcript	312
E	Questionnaires	326
E.1	Robot acceptance questionnaire	326
E.2	HiPIC-short questionnaire	327
E.3	Robot perception questionnaire	329
E.4	Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS) questionnaire	331
F	One-on-one conversations	332
F.1	Participant 001 - Conversation 1 transcript	332
F.2	Participant 001 - Conversation 2 transcript	343
F.3	Participant 001 - Conversation 3 transcript	355
F.4	Participant 001 - Conversation 4 transcript	365
F.5	Participant 001 - Conversation 5 transcript	376
F.6	Participant 001 - Conversation 6 transcript	392
F.7	Participant 002 - Conversation 1.1 transcript	407
F.8	Participant 002 - Conversation 1.2 transcript	416
F.9	Participant 002 - Conversation 1.3 transcript	431
F.10	Participant 002 - Conversation 1.4 transcript	444
G	Infographic Buddy	446
G.1	Infographic of Buddy	446

List of Figures

2.1	The ER process model [48]	16
2.2	Five ER strategy categories with examples [48]	16
4.1	Post-it notes of interventions, modules, and exercises	35
4.2	Post-it notes of target groups	36
4.3	The Joint Assessment of Care Needs (GIZ)	37
4.4	Post-it notes of measurements	37
4.5	Post-it notes of conversational problems	39
5.1	A Buddy SAR	48
6.1	AVGs and SDs of engagement coding results	62
6.2	Resulting coding scheme after GT thematic analysis	64
6.3	Combined bar and line chart of word counts and multipliers	66
6.4	Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 1.1	68
6.5	Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 1.2	69
6.6	Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 2.1	70
6.7	Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 2.4	71

List of Tables

3.1	Research questions of the pre-study and preliminary results chapter	28
4.1	Result of brainstorming exercise converted into a table (translated from Dutch)	40
5.1	Overview of all variables collected during the experiment	53
5.2	Overview of obtained video recordings	54
5.3	Engagement coding scheme (adapted from [55])	55
6.1	AVGs and SDs of engagement coding results	61
6.2	Word counts, durations, and multipliers	65
6.3	HiPIC-short scorings	76
6.4	Robot perception scorings	76
6.5	DERS scorings for Participant_001	77

List of Abbreviations

ADHD	A ttention- D eficit/ H yperactivity D isorder
ASD	A utism S pectrum D isorder
CBT	C ognitive- B ehavioral T herapy
CJG	C entre for Y outh and F amily (C entrum voor J eugd en G ezin)
CRI	C hild- R obot I nteraction
DERS	D ifficulties in E motion R egulation S cale
ER	E motion R egulation
GIZ	J oint A ssessment of C are N eeds (G ezamenlijke I nschatting Z orgbehoeften)
HCI	H uman- C omputer I nteraction
HiPIC	H ierarchical P ersonality I nventory for C hildren
HRI	H uman- R obot I nteraction
ICR	I nter- C oder R eliability
JGZ	Y outh H ealth C are (J eugdgezondheidszorg)
MRQ	M ain R esearch Q uestion
ProCRob	P rogramming C ognitive R obot
PSQ	P re- S tudy Q uestion
RWQ	R elated W ork Q uestion
SAR	S ocially A ssistive R obot
SRQ	S ub R esearch Q uestion
SST	S ocial S kills T raining
TUI	T angible U ser I nterface
TWC	T ransitional W earable C omponent

Chapter 1

Introduction

1.1 Problem investigation

Society increasingly sets higher standards for children. A probable cause for this is the ideal images that (social) media continuously present, but also because society has become increasingly more performance-oriented. This increased pressure on young people and the increased need for adults to diagnose anything their child might suffer from, has led to an increase in youth care demand. This increased demand led to the decentralization of the Dutch youth care system by the central government, but did not lead to the intended outcomes. The system is driven by financial incentives, and there is far too less consideration for what is best for the child¹.

A possible consequence of this increased pressure on children is the poor ability to regulate emotions, which can have far-reaching impact on various aspects of life, such as an increased chance of developing mental disorders [2]. This is the case while childhood and preadolescence are considered the most crucial time for preventing mental disorders [60]. Studies have found that the manner in which parents raise their children has a significant impact on the growth and development of the children's emotional capabilities [36], among others. Since the ability to manage emotions in a positive manner is essential for preserving mental health of children [19], it is important that techniques to support mental health in children's daily lives are developed, where they can practice and develop protective skills [38].

Above that, a significant number of children will encounter healthcare experiences such as hospitalization, vaccinations, and dental procedures at some point in their lives, which can evoke anxiety during their childhood, and can be stressful and painful for them [11]. These problems challenge the Dutch child and family care system, including companies like the Centre for Youth and Family (Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG)), to investigate innovative ways to improve youth and child-care practices. This is a global challenge, considering that other youth care systems elsewhere in the world might also face these challenges [56].

1.2 Socially Assistive Robots (SARs)

Today, technology has been leveraged in the healthcare industry to enhance the well-being of patients and revolutionize the practices of healthcare professionals. Robots are seen as an especially fitting tool to provide aid to vulnerable persons, such as

¹K. Einder and R. Blokland. Wat is er mis in jeugdzorg (en zijn de problemen wel op te lossen)?, 03-2022.

children and the elderly [54]. Robots are increasingly and successfully being utilized in educational [9], therapeutic, and recreational settings, leading to more frequent interactions with children [54]. Specifically, Socially Assistive Robots (SARs) have been deployed in these settings, for example in youth care. They hold meaningful promise and potential to aid children not only in youth care, but all types of healthcare contexts. SARs can have a range of positive effects on children, like offering distraction to them during medical procedures, having less stress, fear, and pain [28], relaxing and smiling more, providing emotional support in coping with illness, or supporting their well-being during hospitalization [20] [50], provided that the child feels secure with the robot [50]. This applies to both before and during medical procedures, and these positive effects are more present while using a SAR compared to children who receive standard care [28].

Above that, children can enjoy a variety of activities that SARs can offer, learn from them, and even build a relationship with them. Not only children, but also parents and formal caregivers report positive experiences, namely positive results on the child's mood and openness. According to the parents and caregivers, this can result in the improvement of the child's self-management [44].

SARs have been proven to be successful for not just children. Apart from the potential of SARs to enhance social skills, it was found that they are able to decrease feelings of loneliness and combat isolation, particularly among the elderly population [58]. Interventions through interactions with older adults using a SAR called 'Paro' have shown positive outcomes on mood, social behaviors, and physiological markers of stress, particularly among those with dementia [35]. While it's not conclusive that older adults are ready for robots to care for them, the idea is no longer far-fetched [58].

Although studies indicate high acceptability [59] and show promising results [9] [27] [62], there are ongoing challenges considering reliability and capabilities of SARs [20]. The research area has a low ecological validity [9] [27] [62], indicating that additional research regarding acceptability and perception is needed [20]. Although their opinions are mostly positive, parents and childcare professionals also voice their concerns regarding SARs in high-risk childcare environments. This is largely due to their perception of robots as lacking the ability to understand a child's emotions. Since the current technological advancements often already allow SARs to do this, this emphasizes the significance of educating them about the capabilities of a SAR [56].

Acceptability is not merely influenced by the state of art of the research area. Studies report about the influence of certain characteristics such as the SAR's social and adaptive behavior, but also characteristics of the child itself, such as gender [23] [54] [65], age [23], personality [54], and even cultural background [65]. If a SAR could be personalized based on children's characteristics like these, individuals are more likely to display social behavior towards SARs [41]. Since children have varying, context-sensitive needs and preferences, a sound personalization approach is necessary [56]. Relatively few studies have however been done to examine the advantages of personalizing a robot's behavior to suit the strengths and weaknesses of individuals [42].

1.3 Deployment of a SAR to improve Emotion Regulation

As robots increasingly enter social environments and domains like caring for older adults, companionship, education, and healthcare, the study of affective Human-Computer Interaction (HCI) is becoming increasingly important and necessary for these domains [8]. When designing SARs, it is crucial to take into account the role that emotions and emotional expression play in shaping human interactions, as they can have a significant impact [15]. With the current challenges that the youth care system is facing, it would be a relief if the system could be de-stressed with a solution from the Human-Robot Interaction (HRI) research area, such as the deployment of a useful tool that can help workers in the youth care sector with specific tasks.

In the youth care field, SARs hold the potential to aid children in overcoming emotional difficulties caused by societal pressure, mental health problems, and stress, anxiety, and pain during hospitalization, since they have shown their ability to affect human emotions [80]. The aiding in overcoming these emotional difficulties is done with a process called Emotion Regulation (ER), which relates to efforts done to manage and alter the emotions of an individual, either positive or negative [48]. These efforts are often shaped as certain interventions, modules, or exercises, such as the feelings thermometer [79], Rock and Water [81], and Social Skills Trainings (SST) [69]. Various studies have already focused on improving ER for children, including digital app-based solutions (e.g., [66] [52]) and more interactive solutions such as serious biofeedback games (e.g., [43] [4]). SARs have also successfully been deployed several times to help improve ER for children, often with a personalized experience for the child (e.g., [72] [16] [83]).

MacLaren and Cohen (2005) have shown that increasing engagement may help distract children from stressful situations [46], such as the emotional difficulties mentioned before. Increasing this engagement can be done with the help of SARs to aid in the need for distraction, since SARs have demonstrated to be capable of influencing the emotions of humans [80], and thus also ER capabilities of children. With engagement, we refer to how devoted a person is to certain activities that are empirically linked to achieving certain desired outcomes [40] [7].

By increasing engagement with a SAR, the intend is to encourage children to disclose more and open up about their emotions and experiences, since this can have a positive impact on their emotional development and may develop a deeper understanding of their emotions and learn effective ways to manage them [39]. This act of disclosing information about oneself, including personal thoughts, emotions, and experiences, through verbal communication, is called self-disclosure [24], which we aim to increase as well.

1.4 Problem statement and research objective

After a quick search revolving around ER problems of children, the following problem statement was formulated:

Problem statement Many children suffer from poor ability to regulate emotions and suffer consequences such as the development of mental health issues [2] [73], or societal issues such as criminal behavior [13], low personal well-being [51], and academic under-achievement [25].

To conquer this problem, we formulated the following research objective to clarify the goal of this research:

Research objective Achieve ER improvement by stimulating the increase of engagement and self-disclosure of children to youth coaches by deploying a personalized SAR during their one-on-one conversations.

1.5 Research questions

In this research, we will fill a gap by the combination of letting a personalized SAR help youth coaches execute the ER interventions, modules, and exercises for ER improvement, while trying to increase engagement and self-disclosure during one-on-one conversations between a child and youth coach, and while the youth coach remains in control of the SAR via an online tool. To better formulate what exactly will be researched, several research questions were formulated. These consist of main research question (MRQ) and several sub-research questions (SRQs), as well as questions specified for both the related work (RWQs) and pre-study (PSQs). The MRQ and SRQs are introduced below, and the RWQs (Chapter 2) and PSQs (Chapter 3) in their respective chapters.

MRQ: *How does a personalized SAR affect emotion regulation improvement of a child by influencing engagement and self-disclosure during one-on-one conversations with youth coaches?*

SRQ₁: *What are the effects of implementing a personalized SAR in one-on-one conversations on the engagement of a child?*

SRQ₂: *What are the effects of implementing a personalized SAR in one-on-one conversation on the self-disclosure of a child?*

SRQ₃: *What are the effects of different amounts self-disclosure and engagement on the emotion regulation of a child?*

SRQ₄: *What are the youth coaches' opinions on the effectiveness of a personalized SAR during the one-on-one conversations?*

SRQ₅: *What are the effects of personality traits, robot perception, and emotional control and development on the engagement and self-disclosure of a child?*

The previously mentioned CJG youth care instance, located in Capelle aan den IJssel in the Netherlands, is investigating the potential use of SARs in their regular care processes [56]. This research will be executed in collaboration with them. The SAR that will be used in this research is called 'Buddy' (Maatje). Buddy is a SAR that is fully optimized for the healthcare sector, and will be fully set-up by researchers of Utrecht University and youth coaches with dialogues, modules, interventions, and exercises resolving around ER improvement. This allows the youth coaches to hold short conversations between Buddy and a child during the experiment. The aim is to add value to the conversations in terms of comforting the child and improving their self-disclosure about their emotions when a SAR is deployed, compared to when

there is no SAR intervention. Whether Buddy actually helps with the improvement of ER of children will be measured via various quantitative and qualitative metrics.

Several works addressed the need for more research on sound personalized experiences regarding CRI, for example to keep the intelligence perception and be more fitting for individual children [6] [44] [56] [42]. To make Buddy more fitting for individual children and more successful in helping them, this research will also have a personalization aspect that is investigated in Chapter 2 and addressed in Chapter 5.

1.6 Document structure

The rest of this document is structured as follows:

- **Related work:** in Chapter 2, a further dive into related work about ER and its challenges, strategies for improving ER, and solutions for improving ER will be presented. This is in the style of a Narrative Literature Review, since no specific methodology for selection or analysis of sources was used.
- **Pre-study:** in Chapter 3 we will present a pre-study conducted with the youth coaches of the CJG, along with its preliminary results in Chapter 4. A brainstorm session and interview was organized to align our knowledge field to be able to structure the experiment.
- **Pre-study results:** in Chapter 4, the results of the pre-study are discussed
- **Methodology:** in Chapter 5, the methodological approach of the research is described. We describe the technical tool that was used for the experiment, how participants are selected, data collection methods, materials that were used, analysis methods, and the procedure of the experiment itself.
- **Results:** in Chapter 6, the results of the experiment are discussed.
- **Discussion:** in Chapter 7, the results are summarized, and interpretations, implications, and limitations of the research are discussed. Above, we listed some guidelines and recommendations for future work.
- **Conclusion:** in Chapter 8, the MRQ is answered and the main findings are deduced upon.

Furtermore, after the conclusion section, the appendices are presented, and the references used for this research are listed.

Chapter 2

Related work

2.1 Research questions

In this chapter, the related work regarding this research is presented. This chapter is structured based on the research questions that were created to guide the related work chapter. It is first discussed what ER entails, what current challenges are regarding ER of children, and existing strategies for improving ER, including technological solutions. Besides that, we take a deeper look into SARs as a technical solutions by discussing acceptance of SARs, and what characteristics influence SAR acceptance. Lastly, we will reason about what makes a SAR personalized and why this is important.

2.2 About Emotion Regulation

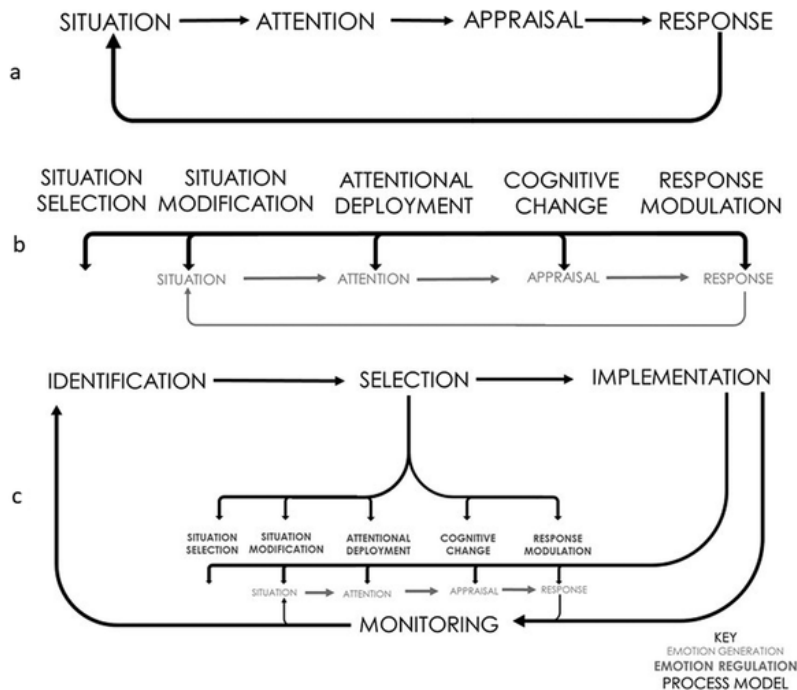
The concept of being able to alter our emotions, rather than simply experiencing them passively, has a history dating back thousands of years. The term that was given to this event was Emotion Regulation, or ER, and pertains to the efforts to manage emotions, either in oneself or others. ER concentrates on individuals trying to control their emotions, which are viewed as transient, context-specific, and valenced (positive or negative) experiences. In contrast to previous concepts, ER is more comprehensive in that it encompasses the enhancement and reduction of both positive and negative emotions to achieve regulation-related objectives. Although goal attainment (and thus ER) is often intentional and deliberate, it can also occur unconsciously [48]. McRae and Gross (2020) proposed a process model for regulating emotions, which can be observed below in Figure 2.1.

The process model is divided in three models. In these models, the next model is an extension of the previous model. This means that model B extends model A, and model C extends model A and B. The models contain the following [48]:

- A model of emotion generation that follows a sequence (a);
- Five groups of techniques that can be employed to manage emotions, classified according to the point in emotion generation at which they first take effect (b);
- A model of emotion regulation outlining four stages through which regulation techniques are implemented (c).

The model is explained with an example. First of all, model A. During a job interview (*situation*), the interviewee might observe the evaluator's calm demeanor (*attention*), interpret it as a sign of dissatisfaction with the interviewee's performance (*appraisal*), and as a result, experience fear, rapid breathing, and fidgeting (*response*).

FIGURE 2.1: The ER process model [48]

In order to try and control emotions, a person can choose certain ER strategies. These can be grouped into five categories based on the stage of emotion generation in which they first take effect, presented in model B. After choosing, they can be applied to their respective phase in the sequence of model A. These categories and examples of how this could be applied during a job interview can be observed below in Figure 2.2 [48].

FIGURE 2.2: Five ER strategy categories with examples [48]

Strategy family	Selected strategies	Example tactics (in job interview context)
Situation selection	Avoidance	Declining initial engagement with emotional situations (e.g., declining interview request)
Situation modification	Direct request	Taking action to influence a situation once engaged (e.g., asking to move interview to a private location)
Attentional deployment	Distraction	Directing attention (internal or external) away from the emotional situation toward nonemotional aspects of the situation or nonemotional situations (e.g., glancing at notes rather than the interviewer's face)
	Rumination	Recurrently directing attention toward causes and consequences of emotion (e.g., mentally replaying a moment in which the interviewer appeared to frown at your response)
Cognitive change	Cognitive reappraisal	Reinterpreting or reevaluating the emotional situation and/or your goals (e.g., telling yourself the interviewer was likely coached to not give overt positive feedback to applicants)
	Acceptance	Welcoming emotions with nonevaluative judgment (e.g., noticing and cultivating curiosity about manifestations of anxiety in the interview)
Response modulation	Expressive suppression	Preventing outward expression of internal emotional state (e.g., keeping face neutral to avoid expressing disappointment)
	Physiological intervention	Directly altering emotion-relevant physiology using actions or substances (e.g., slowing one's breathing rate)

Note. ER = emotion regulation.

The larger view of choosing and applying an ER strategy is illustrated in model C. The *identification* stage would include becoming aware of feeling fearful but desiring to feel excited, and believing that it is within one's power to change this emotion. *Selection* would take place when choosing to alter one's behavior rather than focusing on the interviewer. *Implementation* would consist of tensing facial muscles to avoid appearing worried. *Monitoring* would involve questioning oneself "Am I feeling more excited now that I decided to hide my concern?" as well as observing any changes in the surroundings that could indicate the need to proceed, stop, or switch

to another ER strategy [48]. This process model clearly theorizes what ER exactly entails.

2.3 Challenges regarding ER of children

Although the theory clearly structures ER processes, ER in practice can be more complex and less structured, especially with children. In terms of how ER can be managed for children, its success largely depends on their surrounding social environment [70]. Research on interventions suggests that it is challenging to cultivate the ability to regulate emotions without thorough guidance and support in this social environment. That is why the way parents raise their children has a significant impact on the development of their emotional coping and regulation abilities [36]. However, this impact is not necessarily positive. Studies of children who are at risk, such as those experiencing family dysfunction, marital conflict, or maltreatment, highlight the strong impact of family and home environment on emotional development and self-regulation. These difficult daily emotional demands at home shape children's understanding of emotions, as well as their motivation and ability to manage their feelings. From this perspective, family processes such as the frequency and content of parent-child discussions about emotions, have a crucial influence on children's emotional development and ER, including their ability to identify emotions [73] [82]. These factors lead to notable variations in how children evaluate emotions, the goals they set for managing them, and the methods they use to exert self-control [73]. These variations are visible in gender, among other characteristics: girls learn to see emotions as something to share through discussions, while boys are taught to express emotions through external means instead of discussing their emotions [82].

Studies indicate that the ability to regulate emotions can have a far-reaching impact on various aspects of life. Poorly or insufficiently developed ER can be a major risk factor. For example, it can increase the risk of developing mental health disorders [2]. Mental health issues have been largely attributed to a significant rise in childhood disability in recent years [34]. Above that, more and more scholars are recognizing late childhood or preadolescence as a crucial time for achieving the maximum impact in terms of preventing youth mental health issues [60]. In the United Kingdom and many other countries, late childhood is marked by the transition from primary to secondary school, and is often a stressful time for children. Strengthening their ER before this key period is therefore important, as highlighted before by [52].

While current programs have had some success in providing mental health support to children [38] and have proven to be highly suitable for school settings [29], a major challenge still exists in finding ways to support mental health in children's daily lives, where they can practice and develop protective skills [38]. This is why the ability to manage emotions in a positive manner is essential for preserving the mental health of children [19]. Besides mental health problems, poor developed ER can lead to societal issues such as criminal behavior [13], low personal well-being [51], and academic under-achievement [25].

This all entails that there are a lot of challenges regarding ER of children. Its success depends largely on children's surrounding environment. An insufficiently developed ER can have far-reaching impact on children's lives, such as the development of mental and societal issues. Although some programs have had success in providing mental health support for children, a major challenge still exists in finding ways to support mental health in children's daily lives.

2.4 Strategies for improving ER of children

Although this challenge exist, there is a significant amount of research that demonstrates that ER abilities can be improved through interventions [36]. Preventative interventions that build protective factors against mental health disorders can have a significant impact on the life outcomes of children [66]. Studies have shown that there are evidence-based methods that can change children's capacity to manage their emotions constructively [36]. As children grow older, it has been proven they become more proactive in managing their emotions and develop the ability to regulate them effectively through their own means [70]. However, a key challenge is to provide the necessary support in daily situations where children can apply, practice and develop protective skills [36]. Interventions aimed at helping children establish protective factors against mental health disorders often involve multiple stakeholders from both the family and the school environment. ER can be seen as a specific protective factor [66]. Currently, only a small amount of research in HRI addresses these issues. The potential of new technology has not been fully utilized and there is a lack of innovative solutions, such as the use of a SAR to scaffold ER skills of children [36].

Luckily, researchers are finding techniques to teach ER skills directly. Wyman et al. (2010) provides three ways to do this: observing one's own and others' emotions [21] [79], exerting self-control to prevent emotions from escalating, and acquiring the ability to manage and restore emotional balance. On top of strategies, they provide interventions that help children develop the ability to visualize as a means of enhancing their ER abilities [79].

- The first intervention, known as 'feelings check-in', enabled children to expand their emotional vocabulary and to recognize emotions in themselves and others.
- The second intervention involved the use of a 'feelings thermometer' to give children a visual representation of the intensity of their emotions and to understand when they are in a heightened emotional state.
- The third intervention teaches children to use an 'imaginary umbrella' as a tool to shield themselves from hurtful words.

During a four-month period, children who received the intervention experienced an average decrease of 46% in disciplinary referrals and a reduction of 43% in suspensions [79]. Among these interventions, others such as visualizing 'traffic lights' or 'counting to 10' are implemented to give children time to calm down and find a solution to the social issue at hand before responding [21].

According to Kross and Ayduk (2017), self-disclosure can help children manage their emotions and regulate their emotional experiences [39]. Self-disclosure is the act of disclosing information about oneself, including personal thoughts, emotions, and experiences, through verbal communication [24]. Self-disclosure may promote emotional expression and communication, which can help children develop a better understanding of their emotions and learn effective strategies for regulating them [39]. Studies have indicated that people tend to disclose more about themselves after they have been exposed to disclosures made by SARs [26] [53], even when it was not initially intended by the robot's designers [26]. SARs are capable of influencing the emotions of humans, which in turn can lead to a higher engagement of participants with SARs [80], also helping to distract children from stressful situations mentioned

in section 2.3 [46]. With engagement, we refer to how devoted a person is to certain activities that are empirically linked to achieving certain desired outcomes [40] [7].

Another example of an intervention for ER improvement is Rock and Water (R&W), which is a comprehensive school-based approach aimed at enhancing students' socio-emotional well-being and safety by developing their self-control, self-reflection, self-esteem, ER, and communication abilities. It employs a psychophysical approach, incorporating play and physical exercises to increase the strength of youth and teach them how to interact with others, explore and respect personal and social boundaries. The intervention is named after the symbolic concepts of 'rock' and 'water', which it is based on [81].

- 'Rock' represents an inflexible and unbending attitude: remaining steadfast in one's own opinion and not yielding to the views of others.
- 'Water' on the other hand represents adaptability and collaboration: being conscious of one's own thoughts, opinions, and emotions while also being receptive to those of others and being willing to work together with them.

Mertens et. al. (2018) describes an opportunity for research to examine whether the Rock and Water program improves students' mediators such as self-control, self-reflection, self-esteem, and ER, which in turn, will enhance their socio-emotional well-being and safety [49]. During this study, ER is measured with parts of the Difficulties in Emotion Regulation Scale [5], derived from Anderson et. al (2016). With the subcategories 'Impulse' and 'Strategies' students' capacity for managing their emotional impulses and the techniques they use for ER are measured [49].

A different technique for improving ER is Social Skills training (SST). The goal of SST is to boost competence in key social behaviors that are crucial for success in social settings. This training often involves the use of behavioral methods such as instructions, modeling, rehearsal, feedback, and reinforcement, combined with training in interpersonal problem-solving and social perception skills. Generally, using SST alone was not found to be sufficiently effective in producing significant reductions in psychopathology or enhancements in overall indicators of social functioning. However, it is now widely recognized as a key element in multi-method approaches for treating a variety of emotional, behavioral, and developmental disorders [69].

So, a various amount of different preventative interventions to improve ER capabilities exist.

2.5 Technological solutions for ER improvement

2.5.1 Digital app-based solutions

Besides the solutions presented before, technological solutions for ER improvement also exist. However, very little research has been conducted on using technological digital solutions such as mobile apps or games to improve ER in young people or as a means of preventing difficulties from developing [33] [66], or supporting or enhancing interventions for them [66]. However, a few efforts have been made in the last years. Slovák et. al. (2018) created an approach that involves both gaining a user-centered understanding of the experiences of families and incorporating expert knowledge on what makes interventions psychologically effective. Their findings support the idea of using technology to change the design and delivery of future prevention interventions, indicating a call of research for more digital solutions. This

technology-driven shift would empower children and parents by providing child-led, context-specific interventions where they can learn through tangible support within their family life [66].

Another effort includes innovative app-based program aimed at helping children regulate their emotions in a school setting. The motivation for this study was the lack of app-based interventions that specifically addresses ER in late childhood or preadolescence, as previously stated by [66]. That is because most digital mental health programs are designed for specific disorders, leaving a significant gap in technology that addresses transdiagnostic factors, such as ER. After research, they stated that this app-based intervention has the potential to not only prevent mental health problems from developing, but also to serve as an early intervention tool for children who may already be facing such difficulties. Mental health apps offer a promising approach to delivering effective mental health services both inside and outside the school setting [52].

2.5.2 Interactive serious biofeedback games

The creators of the 'serious biofeedback game' NeverMind have taken a step to a more interactive effort for improving ER. The biofeedback part relates to the potential to create a highly personalized gaming experience by connecting the game space to a player's physiological state. The game continually monitors the player's heart rate and adjusts to their current level of negative emotional arousal. The higher the negative arousal, the more intense and frightening the game and its horror environment become. The objective of the game is to enhance players' ER abilities by encouraging them to effectively control their negative emotions during stressful circumstances [43]. A different video game that also used biofeedback to improve ER is called 'The Journey to Wild Divine'. As opposed to NeverMind, this game has demonstrated the capability of teaching relaxation methods instead of controlling negative emotions to children diagnosed with ADHD, thereby reducing problematic behavior [4].

The Journey to Wild Divine is a game specifically designed for children diagnosed with Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder (ADHD) [4]. A different game that was also designed for children with this disorder is 'ChillFish', a biofeedback game that uses breathing exercises to help children with ADHD manage their stress levels. The game was created in partnership with ADHD professionals to explore the potential of incorporating breathing exercises into game design and improve children's ability to sustain focus during such exercises. ChillFish successfully aided participants in achieving a relaxed state similar to that achieved through conventional breathing exercises, also with the help of a respiration-based controller, which was a crucial game mechanism [67].

These games or other interactive solutions are often designed for children with specific disorders. The Journey to Wild Divine and Chillfish focus on ADHD, but most solutions are being designed for children with a form of Autism Spectrum Disorder (ASD). ASD is a collection of neurobiological conditions marked by difficulties in social interaction and communication, as well as repetitive and limited behavior. The interactive solutions are created to help this target group with alleviating these difficulties [77]. Even though most interventions are designed for specific disorders, they could potentially benefit a broader spectrum of mental health issues [29].

Various software applications in the form of a serious game have been created to teach children with ASD to recognize and express emotions. One of those software applications features innovative technology that enables unique interaction methods

using Tangible User Interfaces (TUIs) and the ability to detect emotions through facial expressions. In this manner, children can engage with the system through a natural process by merely handling objects with their hands and utilizing their facial expressions. The researchers consider it a valuable tool in educating children on the topic of emotions [30].

2.5.3 Interactive SARs

SARs have also been widely deployed to try and counter ER development problems of children with ASD and improve them [1] [76] [84]. SARs hold great potential as tools for children with social interaction difficulties, including those with ASD [83]. Above that, they have proven many times to have a beneficial impact on children's ability to regulate their emotions, especially when the robot presents itself as authentic in communication, acknowledges human imperfections, and practices active listening [12]. The way that these SARs are deployed vary on many levels, such as the use of virtual robots [1] and more physical interactive devices, such as Transitional Wearable Components (TWC), that resemble cute companion animals [84]. The SAR research field aims to replicate the emotional benefits provided by companion animals to humans [68].

Although both ways of deployment have proven to be successful, physical and/or embodied SARs are used more often because of the physical and social aspect they add. An example of such a SAR is the EVA robot, that has been modified for use in therapies for ASD by Rocha et. al. (2022) [63]. These modifications included improved abilities for multimodal interaction through the use of light sensory effects with a smart bulb and recognition of facial expressions with a webcam to detect the emotions of children. EVA and the child played a three-stage serious game designed to support ER therapy:

- In the first stage of the serious game, the child is tasked with matching colors of light.
- The second stage involves the child having to match the emotions displayed by EVA.
- The final stage involves the child mimicking the robot's emotions through their own facial expressions.

The findings were highly encouraging and considered a valuable recommendation for therapy sessions for children with ASD, due to its ease of use [63]. Results from a different study with a different SAR created for treatment of children with ASD indicate that a SAR with limited control can be effectively utilized as a supplement in Cognitive-Behavioral Therapy (CBT) protocols aimed at promoting socio-emotional understanding in children with ASD. A significant improvement in children's understanding of emotions, their origins, and how to regulate them in specific social situations was observed [47].

Another example of a SAR deployment was one with the SAR called 'Nao'. During a structured scenario, Nao demonstrated emotions through speech tone and body movements. As a result, the children who participated in the session reported a decrease in feelings of anger, fear, anxiety, and depression [3]. Nao has also been deployed during flu vaccinations. Nao's distraction techniques during flu vaccination led to a decrease in fear, pain, discomfort, and stress or anxiety among patients

[37] [64] [10]. Above that, both the children and their parents smiled for a longer duration compared to before the robot interaction [10] or led to an increase in happiness among both the children and parents [64].

The Nao SAR has also been deployed in the context of the waiting room of a healthcare instance. Previous studies have utilized robots as a means of distraction, while Ullrich's 'Murphy the Miserable Robot' employed Nao to assist children in emotionally challenging situations, such as during the waiting period for a medical procedure. They found that the robot was able to make the waiting time more bearable for the children. This research underscores the potential of using SARs in further contexts, such as prior to vaccinations or during one-on-one conversations between children and youth coaches [74].

As mentioned before by [66], ER is a core protective factor that is often the target of prevention interventions. These interventions are able to be implemented via SARs. Theofanopoulou et. al. (2019) implemented an intervention that uses a smart toy as an interactive object to help children regulate their emotions in real-time. The aim of the intervention is to support the ER efforts of children from underprivileged communities who are at a higher risk of having underdeveloped ER competencies, such as children diagnosed with ASD. The smart toy was utilized when the children sought to unwind or soothe themselves and they enjoyed the experience, desiring to retain the toy for a longer period. The children's emotional attachment to the smart toy seemed to be the driving force behind their high level of involvement. This strong level of interaction and participation, its integration into children's ER practices, and positive feedback from the children and parents are promising [72], and advocates for the possibility of utilizing technology to revolutionize the way future prevention interventions are crafted and implemented [66] [72].

In another study, an autonomous robot toddler named Robin, designed with Embodied AI principles, has been created to enhance the self-efficacy and overall well-being of children with diabetes. During the interaction between the SAR and children, there was a particular focus on the emotional and social elements of the interaction. The experiences varied based on the combination of Robin's evolving internal state and the children's interaction with it, resulting in customized experiences for each child without the need for software modification [16].

So, a various amount of technological solutions exist for improving ER of children, such as digital app-based solutions, serious biofeedback games, and of course SARs, of which various successful studies exist.

2.6 Challenges in Child-Robot Interaction regarding SARs

2.6.1 Acceptability of SARs

Although many experts believe that SARs have the potential to play a significant role in the daily lives of children, leading to positive impacts on their learning, social interactions, and emotional well-being [9], a high potential does not infer that the SARs will be accepted and perceived positively in society. Although some studies indicate results that SARs were highly acceptable [59] and show promising results [9] [27] [62] with the capability to serve various functions within the realm of health and well-being, additional research is needed to understand acceptability and perception of SARs. There are ongoing challenges that need to be addressed, such as increasing the reliability and capabilities of these robotic systems [17].

Above that, limited research that focuses on the use of SARs to improve the well-being of children undergoing medical treatment has been conducted in real-world settings, which may suggest that the use of SARs in this setting is infrequent [50]. This results in low ecological validity and a shortage of long-term studies [9] [27] [62], inferring that further research with more robust experimental designs and larger sample sizes is necessary to improve the quality of studies on SARs [20].

Even though the opinions of childcare professionals and parents are mostly positive, they also indicate certain needs that must be met before SARs can be utilized in more high-risk childcare environments. They would prefer them to perform more administrative tasks and have reservations about using them in sensitive situations, and that SARs should solely support the professional's work, and not replace the professional. This is largely due to their perception of robots as lacking the ability to understand a child's emotions, which is crucial for successful treatment. Parents have similar apprehensions about using robots in childcare. Despite this, both parents and professionals acknowledge that social robots could be useful in therapy if they are able to accurately identify and respond to emotions. This emphasizes the significance of educating them about the current advancements in technology and the potential benefits and drawbacks of using SARs in childcare practices [56].

Although the challenges and call for additional and more robust research remain, SARs are well-suited for the integration of AI technology, which has seen significant advancements in recent years. Examples of these AI advancements include automatic speech recognition, facial recognition, detection of emotions through facial expressions, identification of gesture patterns, and providing feedback and explanations [6]. These communication features enhance the Child-Robot Interaction (CRI) and tailor the treatment to the individual [15].

2.6.2 Characteristics influencing SAR acceptance

Although children typically have a positive attitude towards SARs [59] [23], factors such as the SAR's social and adaptive behavior, the child's gender and age, and the frequency of interaction can influence their level of acceptance [23]. The ability to regulate emotions is still developing in this age group and thus, these children require significant support in this area [16]. Evidence for the influence of these characteristics are backed up by research on SARs in the waiting room of healthcare instances. Their behavior observations indicate that certain child traits, including age and personality, have an impact on the effectiveness of interactions with SARs. Specifically, younger children appeared to be more intrigued and exited compared to older children and tend to spend more time playing with the SAR. The different reactions that children with certain characteristics have highlights the significance of carefully designing the SAR's interactions for its users. Furthermore, it appears that the involvement and attributes of a parent play a role in determining a child's preference for technology [54].

In a study where three independent variables were used to investigate better CRI designs, it was found that not only different age groups, but also cultural background is a crucial factor for improving these designs. While Dutch and Pakistani children were playing a game with either a SAR, a friend, or alone, it was found that having a SAR to play with indicated better results than playing alone, but not better results than playing with a friend [65].

Although it seems that children's enjoyment of interacting with robots seems to decrease with age, the extent to which age affects engagement is uncertain. This is because as children grow older, their sensitivity to the way a robot interacts with

them appears to become more pronounced. However, the influence of a robot's anthropomorphic characteristics and effects tend to decrease, although tailoring a robot's anthropomorphic characteristics such as gender mainly resonated with boys. Despite the fact that it is uncertain until which age engagement is affected, by employing suitable socially expressive behaviors and interaction styles, the robot can be made engaging and enjoyable for the majority of children [75]. An example of such an interaction style is regulating emotions of children with specific modules and exercises.

2.6.3 Personalization of SARs

As mentioned before, the interaction with Robin resulted in personalized experiences for each child [16]. Research has indicated that individuals are more likely to display social behavior towards SARs that personalize their interactions based on previous interactions [41]. Additionally, since children have varying, context-sensitive needs and preferences, a sound personalization approach is necessary [56]. However, relatively few studies have been conducted in the field of HRI to examine the advantages of personalizing a robot's behavior to suit the strengths and weaknesses of individuals. It has been demonstrated that personalized robot tutors, even using straightforward algorithms, significantly enhance tutoring effectiveness compared to non-personalized robot tutors and virtual robots. These findings are presented as proof that even basic personalizations can produce substantial gains in educational or assistive interactions between humans and robots [42].

Above the stating of parents and childcare professionals that it's crucial for SARs to be safe in design, data storage, and privacy, even they highlight the need for a degree of personalization to occur [56]. According to Beer et. al. (2017), personalization ensures that the CRI is tailored to each child's needs and perspectives and appropriate for their treatment [8]. AI techniques such as emotion recognition and expression can be employed to help determine the appropriateness [6] [15], as well as basing the interaction on the child's age to maintain their perception of intelligence [44].

Various efforts have been done to improve the personalization aspect. Lee et. al. (2012) created a social robotic snack delivery service and personalized it for half of the participants based on their usage patterns and interactions with the robot. Although this is not considered a SAR but simply a social robot, the results were positive regarding the personalization aspect. They indicate that adding the personalized service improved rapport, cooperation, and engagement with the robot during service interactions, as compared to just having the social service [41].

A little closer to this research is the second-language learning game done while collaborating with a completely autonomous SAR from Gordon et. al. (2016). None of the current technology-based methods are as effective as one-on-one tutoring, which is why the SAR is deployed during one-on-one tutoring sessions between child and tutor. Adjusting the student's emotional state throughout the tutoring session to optimize long-term learning outcomes is a critical aspect of tutoring. The robot participated in the game and personalized its motivational strategies with (non-)verbal cues to each student with the help of a cognitive architecture. In comparison, students who interacted with the personalized emotional feedback strategies of the SAR exhibited a significant boost in valence relative to students who interacted with a non-personalizing SAR [32].

A different architecture focuses on the efficacy of using SARs to develop emotional skills in children with ASD. The Programming Cognitive Robot (ProCRob)

software architecture enables teachers and therapists without a computer programming background to develop and personalize autonomous SAR applications. During a therapy session or training, the SAR administers it, which can be highly beneficial for teachers and therapists. This is because the therapists' workload is eased by reducing the need to memorize content in a standardized manner and repeatedly delivering the same training to multiple children while adhering to strict protocols. This study uses ProCRob to investigate five domains of emotional ability, including ER [83].

The SAR serves as the sole tutor in this experiment and administers the training completely. The teacher or therapist uses the RobAPL app to control the SAR's feedback for a seamless interaction and to prevent potential errors from computer vision algorithms, as all instructions and interactions with the child are handled solely by the SAR. After a short introduction in an age-appropriate format for the child, the SAR offers several games that target various aspects of emotional ability for training. For certain games, the researcher presents the child with printed images. At the end of each session, a review of what was learned is provided and guidance for additional practice at home is given. Sessions are tailored on many levels to meet the needs of each individual child, such as personalized greetings using their name [83].

With all the evidence that this research regarding SAR personalization suggests, it is important to know how to find out what personality traits the child has, so that the SAR can be personalized as much as possible to individual children. Goldberg (1990) suggested that personality can be categorized in five broad domains, referred to as the Big Five [31]. These categories consist of:

- **Conscientiousness:** measures to what extent the child shows characteristics in terms of achievement motivation, concentration, orderliness, and perseverance.
- **Benevolence:** measures to what extent the child shows characteristics in terms of egocentrism, irritability, dominance, obedience and altruism.
- **Ingenuity:** measures to what extent the child shows characteristics in terms of creativity, curiosity, and intellect.
- **Emotional stability:** measures to what extent the child shows characteristics in terms of having fear and confidence.
- **Extraversion:** measures to what extent the child shows characteristics in terms of being affectionate, being shyness, expressiveness, optimism, and energy.

To measure to what extent a child has these personality traits, Mervielde and De Fruyt (1999) introduced the Hierarchical Personality Inventory for Children (HiPIC) questionnaire, developed to gauge adaptive personality in children [22]. A shorter version of this questionnaire was introduced by Watteyne (2009), named the HiPIC-short.

So, although SARs seem to be a promising solution, challenges such as acceptability, reliability, and the ecological validity of the research field remain. SAR acceptability is influenced by many factors, such as age, gender, cultural background of children, and how well-informed parents and childcare professionals are about SAR capabilities. Above that, many studies report better results when the SAR interaction is personalized and tailored to the individual child.

2.7 Relation to this research

The state of the art of this research area presents work on how ER is defined and how the process of ER can be modeled [48]. The consequences that a poorly developed capability to regulate emotions can have are often expressed in mental health issues [2] and societal issues [13] [51] [25]. Various methods in the form of interventions, modules, and exercises are presented to help regulate emotions, primarily calibrated to children (e.g., [79] [81] [69]). To revolutionize the practices of child care professionals and help support them and the children themselves to improve ER, various possible solutions have been studied for this cause. There are digital app-based solutions with successful implementation (e.g., [66] [52]) and more interactive solutions such as serious biofeedback games (e.g., [4] [67]) and of course the deployment of SARs, often personalized to improve the interaction with each individual (e.g., [74] [16]). Research shows that the involvement of a SAR during healthcare interventions are most often accepted by stakeholders [59], however, this is not necessarily the case. There is a need for additional research regarding reliability and capabilities [17], also because of the low ecological validity and a shortage of long-term studies [9] [27] [62] in this research field. Studies stress for certain needs that must be met before SARs can be utilized in more high-risk childcare environments [56]. On top of that, not just the state of the art influences SAR acceptance, but also characteristics such as social and adaptive behavior, the child's gender and age, the frequency of interaction [23], and also cultural background [65].

The research presented in this section is related to our research because it is important to know how emotions are regulated and how this works, what challenges and problems give incentive to this research, and which efforts have already been made and solutions been created to tackle these challenges and problems. In this research, we will fill a gap by the combining parts of the research presented above. That includes:

1. The deployment of a personalized SAR to help children who have with ER problems in general;
2. while the SAR does pre-programmed exercises and deploys pre-programmed modules and interventions to help the child with ER;
3. during one-on-one conversations between a therapist (in this case: a youth coach) and a child;
4. while the youth coach guides the conversation and can control the SAR (part of the research in [83]).

The previously described cruciality of ER development for children, along with this research opportunity, provide the impetus to pursue the research. To our best of knowledge, a research that combines these different aspects has not been executed yet.

What will be taken into account from the related work from this section in this research, are the various problems and consequences of poorly developed ER capabilities. The difference between the children that suffer from this might allow for different target groups to be identified, for example, children that suffer from ASD. We might be better able to help each individual target group with a personalized approach with the help of the SAR. Above that, certain described interventions, modules, and exercises like the feeling thermometer, feelings check-in, and R&W will be used with the help of the personalized SAR, to investigate whether interacting with

the SAR via this way can help with ER improvement. The SAR will be deployed in a one-on-one conversations setting between a child and youth coach, just as described in [32] and [83]. Age will also be taken into account, since it seems that children's enjoyment of interacting with robots seems to decrease with age [75]. Lastly, the youth coach can control the SAR at all times, as is the case in [83], without them requiring programming knowledge.

Chapter 3

Pre-study

3.1 Research questions

This chapter describes a pre-study that was held at the CJG. In preparation for the experiment that deployed a SAR during the one-on-one conversations, it was important to exchange knowledge about the healthcare field of the youth coaches and the technical tool that we intended to implement in their field. By doing this, we were able to fine-tune the experiment to the liking of both the youth coaches and us. To achieve this, we organized a brainstorm session and an interview with the youth coaches involved with the research, of which its processes are described below.

To clarify what knowledge we wanted to be gathered from the youth coaches, we structured the brainstorm session and interview in sections where different research questions are asked, named as pre-study questions (PSQs). The questions are formulated in Table 3.1 below, and are answered in their respective section in Chapter 4. This chapter solely describes the process of the brainstorm session and interview.

TABLE 3.1: Research questions of the pre-study and preliminary results chapter

PSQ #	Question	Section
PSQ ₁	What are the processes that shape the treatment trajectory of children from initial diagnosis to completion of treatment?	4.1.1
PSQ ₂	What are suitable exercises, modules, or interventions for improving emotion regulation with a SAR?	4.1.2
PSQ ₃	What are eligible target groups for emotion regulation improvement with a personalized SAR?	4.1.3
PSQ ₄	How is emotion regulation measured?	4.1.4
PSQ ₅	What are current problems faced during the treatment of children with emotion regulation difficulties?	4.1.5
PSQ ₆	According to youth coaches, how can a personalized SAR help with improving emotion regulation of children during one-on-one conversations?	4.1.6

3.2 Brainstorm session

Four youth coaches and a strategic advisor joined during this brainstorm session. All participants signed an informed consent at the start in which they agree with the method of data collection and processing, because the session was recorded, which can be found in Appendix A.1. After that, they completed a “robot acceptance questionnaire” (derived from [?]) that allowed them to indicate their vision of robots at the beginning of the session. This questionnaire can be found in Appendix E.1.

Then, the brainstorm session was ready to be started. First of all, we asked about the regular activities that a youth coach at the CJG has.

3.2.1 Exchanging domain knowledge

In preparation for brainstorming about the implementation and utilization of a SAR in one-on-one conversations, it was essential to share information about the health-care field of the youth coaches and the technical tool we intended to introduce in that field. This allowed us to tailor the experiment to the satisfaction of both the youth coaches and ourselves. First, we asked the youth coaches questions about their domain. These questions were sorted in four sets: ER exercises, target groups, measurements, and current problems. After brainstorming about what kinds of exercises, groups, measurements, and problems there are, the youth coaches were asked to write each of these down on a post-it note (with a distinct color for each set), which would be used later in the brainstorm session. The following questions were asked:

ER exercises

- What does a typical treatment process involve?
- What kind of ER exercises do you use during these consultations?

Target groups

- For which target group(s) are the ER exercises?
- Do these children necessarily need to have a “request for help” related to ER to be treated?
- Are there personality traits of these target groups that you take into account during the ER exercises?

Measurements

- Do you have a way to measure ER? Think of a questionnaire for the children, your own observations, or other data.

Current problems

- What are the ER problems of children do you provide assistance for?
- Do you currently experience problems (which often recur) with ER exercises?

3.2.2 Research at the CJG

In the next part of the brainstorm session we gave some information about other projects involving robots that have been executed at the CJG in the previous three years. We did this to underline the potential of robots in healthcare and notify the youth coaches of this activity. We informed them about why a robot can be beneficial in healthcare and activities that are done during the research. Above that, we also told them a little more about the project in detail, which involves one-on-one conversations with children with ER problems. This included the process of the research outside of the CJG, and the problem statement.

3.2.3 The technical tool

After providing more details about research, we disclosed more about our domain, which involves the robot we tend to deploy during the one-on-one conversations. We introduced the SAR that we intended to implement to them. The SAR was also physically deployed during this part. We told the youth coaches about the SAR's purpose, some characteristics of the SAR (and what can be set-up in the online robot platform that comes with this SAR), and gave them a small demo to show what the SAR is capable of. More details about this specific SAR will be discussed in section 5.3.

3.2.4 Deployment of the SAR in the one-on-one conversations

The next part included a card-sorting exercise with a set of questions, after which a discussion about the deployment of the SAR followed. The purpose of the card-sorting activity was to generate one or more scenarios that utilize a combination of ER exercises, target groups, measurements, and current problems gathered during the domain knowledge exchange. To create these combinations, the post-it notes from the domain knowledge were used. The instructions that the youth coaches got were:

1. Grab the post-it notes you created during the domain knowledge part!
2. Sort exercises, target groups, measurements, and current problems based on which you think fit each other the best.
3. Can you think of a scenario (true stories or not) about one or more of these combinations?

While developing these scenarios, a set of questions was presented to the youth coaches to contemplate on the successful implementation of a SAR in these scenarios. These questions were:

- How do you think that the SAR can be of use in this scenario?
- During which specific activities in this scenario could the SAR come in handy?
- Do you think it is a good idea overall to deploy the SAR in this scenario, and do you feel like doing this?
- How about ethical considerations regarding sensitivity of children and data storage?
- What do you think are the preconditions that the SAR must meet (for this specific scenario)?
- What specific characteristics of the selected target group(s) in this scenario should we keep in mind?
- Are there other applications within your work field where the SAR would be suitable other than improving ER during one-on-one conversations?

3.2.5 Next steps and completion of the brainstorm session

Next, we asked the youth coaches some questions that are important for the next steps in the research. These questions were:

- What do you think is a “feasible” number of children who can/want to participate in the study?
- How often can the robot be used per trajectory?
- What data can we collect during the conversations?
 - Think of recording, observing, taking questionnaires, interviews, etc.
 - Do you think that participating parents/guardians would be willing to sign an informed consent for this?
- How do you normally measure ER?
 - Is there a practical questionnaire for this that can be used in the research?

Finally, we concluded the brainstorm session with some comments about what we will be doing to prepare the experiment (e.g., program the SAR), and what we ask from the youth coaches to do to prepare for the experiment (e.g., recruit children to participate in the experiment). A more global schedule of the research was shown, and the youth coaches and strategic advisor were thanked for their time and participation in the brainstorm session.

3.3 Interview

Because one of the YCWs was not able to attend the brainstorm session on the day it was organized, we arranged an interview in order for this YCW to still contribute to the setup of the experiment. This interview was conducted before the brainstorm session took place, and contains a different format compared to the one of the brainstorm session. The results of this interview are discussed in Chapter 4, and the specific questions that were asked are presented in Appendix B.2.

Chapter 4

Pre-study results

This chapter presents the results of the pre-study that was held at the CJG, which includes the brainstorm session and interview. This chapter is structured based on the research questions that were created to guide the pre-study, named as pre-study questions (RWQs). The questions are already formulated and displayed in Chapter 3 in Table 3.1. They are however answered in their respective section in this chapter. Section 4.1 serves as the main provider of answers to the research questions, since most information was provided here. Section 4.2 serves as an extension to the answers given in Section 4.1, since the interview contained a lot of overlap with the information provided during the brainstorm session. Only new information and personal opinions are provided in Section 4.2.

The brainstorm session and interview have been analyzed by transcribing the recordings and concluding about what information was discussed during the pre-study, meaning that the results described in this chapter are based on these transcripts. Often these results are literally what the youth coaches have stated. The transcript of the brainstorm session can be read in Appendix B.1, the questions asked during the interview in Appendix B.2 and the transcript of the interview in Appendix B.3. The results presented in this chapter is all based on knowledge that the youth coaches provided and practices that they apply, and thus is not backed by literature.

4.1 Brainstorm session

The 'robot acceptance questionnaire' that was filled in by the youth coaches beforehand showed that all participants already had a positive opinion about the potential use of the SAR during the one-on-one conversations. This questionnaire can be found in Appendix E.1.

4.1.1 Treatment trajectories

A youth coach is often deployed as two different roles in two different phases. First of all, as a *school contact person*, a phase one role that they take on four hours per week. ER is mostly applied in this role. The need for the one-on-one conversations with a youth coach often expresses itself in the classroom or at home, for example, when a child has temper tantrums. The CJG can offer ten one-on-one conversations per child for about 30 to 45 minutes per conversation, with a maximum of four children that can be treated at the same time per youth coach. The school and the child's parents are often involved with the decision to do these conversations. They serve as a small 'preliminary investigation' to investigate the child's behavior in the classroom. Sometimes there are multiple children per conversation in case these children

have a similar problem, but only when the age gap is not too big. To have a conversation with a school contact person, the child does not necessarily need to have a problem. Sometimes a conversation is just a conversation, and the exercises they do are sometimes used to just have something to do. If a child's behavior needs more attention, the youth coach will advise to register for a deepening phase two trajectory at the CJG for the duration of three months, in case the problem cannot be solved with a few one-on-one conversations. This can often already be observed in the first couple of conversations. Parents are often involved with this decision.

Secondly, during a trajectory, the youth coach takes on a role as a *youth and family coach (JGC)*. During the intake of a child it is decided what the trajectory will look like. In special or extreme cases, a child can be referred to specialist providers. However, there is often also a youth assistance program to see how far JGCs get. The boundary that separates special cases from normal ones however often remains unclear. The frequency of one-on-one conversations depends on how often it is needed, the CJG is very flexible in this. Parents are always involved during the conversations. The JGCs agree with the parents whether the JGC can do house visits or the child is taken out of class, often dependent on the home-situation.

After three months, an evaluation is done to see whether the behavior of the child has improved. If there are loose ends, the trajectory can be extended to six months, and in extreme cases even to one or two years, depending on what is necessary. Sometimes children come back if the request for help arises again after the trajectory, in case the situation worsens again. This way, JGCs continue to respond to what is needed when. Although this is all possible, the aim continues to be three months because there often is a waiting list. JGCs argue that at a certain point a family also has to get to work themselves to promote self-sustainability, but these decisions remain unique for each child.

4.1.2 ER interventions, modules, and exercises

The youth coaches highlighted a few of their interventions, modules, and exercises that they use during the one-on-one conversations to practice the handling of emotions from children, and thus improve their ER. These are all listed below (translated from Dutch, Dutch translation is in brackets), along with a picture of post-it cards where these interventions, modules, and exercises were written on by the youth coaches in Figure 4.1.

- **What is on your mind? (Wat zit er in je hoofd?):** a creative starting exercise, where children can draw themselves and tell the youth coach what's on their mind, e.g., divorce of parents, death of family member, becoming a soccer player, etc.
- **'Comfortable in your own skin' game (Lekker in je vel spel):** a card game about having positive feelings as well as harder and more negative feelings. The youth coach selects cards based on how the child is doing and ask how / what they feel/think about certain situations. Also includes pictures of animals where the youth coach can ask about the animals feelings.
- **Emotion ladder (Emotieladder):** a picture of a ladder with an emotion on every step. A child then draws a body based on that emotion. The youth coach can ask when the child has that body/emotion, to compare the child with the drawn body. The goal is to gain information about what a child should do to become the happy body/emotion again, for example.

-
- **Feelings thermometer (Gevoelsthermometer):** used when a child gets angry often. A picture of a thermometer transitions from red (no control over emotions) to green (control over emotions). A child can be asked when and where they feel which color, how the thermometer can run down from red to green, what they can do about, who they need, for how long, etc. (also addressed in [79])
 - **Emotion cards (Emotiekaarten):** a set of photos where emotions are depicted. The child may sort them and practice with them, after which the results are discussed with the youth coach.
 - **Question cards/situations (Vragenkaartjes/situaties):** cards that sketch situations and ask questions about those situations, that a child tries to find a fitting emotion for.
 - **Jump frog, jump (Spring kikker, spring):** four colored discs are spread around the room. Children are stimulated to discover what feelings they can have in a certain situation. They also learn to think about the why of those feelings and to think about what they could do to feel better. Feelings that are discussed are angry, scared, happy and sad (each feeling is linked to one of the discs).
 - **Depicting feelings (Emoties uitbeelden/voelen):** cards with emotions on them are laid out over the ground. A situation is read aloud, after which the child should walk to the card with the emotion that they would feel in that situation. The child then depicts the emotion and explains the choice.
 - **Overcoming shivers (Bibbers de baas):** a workbook meant for children with fear that applies CBT (also applied in [47]).
 - **Three houses (Drie huizen):** three pictures of houses, a house of fun things, less fun things, and a house of dreams. A child can draw and talk about who and what is in those houses according to the child. The youth coach playfully talks about emotions for each house that children often don't realize.
 - **Body drawing (Lijftekening):** children have to link emotions to a color, and color the parts of a picture of a body where the child would feel that and when.
 - **Frog be cool (Kikker be cool):** a board and word game where a situation is described after the child lands on a color. Children are then asked how they would react, how they stand up for themselves, what they like about themselves, etc. In the end it is about the 'frog', that embodies their feelings.
 - **Color monster (Kleurenmonster):** a game with a monster that has all of its emotions mixed up. The child has to make steps on a board, tell something about emotions, and put it in the correct jar.
 - **The 5G's (De 5G's):** concept where the youth coach asks about (1) an incident that the child was in, (2) what the child's thoughts are of this incident, (3) what the child's feelings are about this incident, (4) how the child behaved during the incident, and (5) what the consequence was because of that behavior.
 - **Rock and Water (Rots en Water) (R&W):** contains a lot of movement exercises that youth coaches use to cool down energetic children, which can be a useful implementation in the online robot tool as 'movement exercises' (also addressed in [81] and [49]).

FIGURE 4.1: Post-it notes of interventions, modules, and exercises

In the end, the goal of all these interventions, modules, and exercises is to zoom in on the information that children provide about their emotions, for children to become aware of their emotions and what their needs are. This awareness of and discussion about the child's emotions with the youth coach, and eventually with the child's parents, contributes to the improvement of the child's ER. The interventions, modules, and exercises that will be used during the experiment are determined after the training days, which have not taken place yet

4.1.3 Target groups

During the session, the question arose whether there were exercises for specific target groups of children with ER problems. According to the youth coaches it is child dependent. You adjust to the target group and look at what is possible concerning asking questions and doing exercises, and what is not. This is very important as it might influence the regulation of the child's emotions. That is also, for example, why the youth coaches hesitate whether the SAR is suitable for adolescents, as it might be too childish. The target groups that were identified are listed below, along with a picture of post-it cards where these target groups were written on by the youth coaches in Figure 4.2.

- Insecure children.
- Children with a low or high IQ.
- Children with low verbal skills.
- Children with anger problems and temper tantrums.
- Children who have experienced traumatic events
- Children with divorced parents.
- Children with fear of failure.
- Children that do not talk much.
- Children of a certain age (0-18)
 - Toddlers (0-4 years).
 - Primary school (4-12 years).

FIGURE 4.2: Post-it notes of target groups

- Adolescents (12-18 years).

The target groups that are selected for participation in the experiment are determined later, it is dependent on the recruitment of the youth coaches which target groups are available, and this recruitment process is still in progress.

4.1.4 Measurements

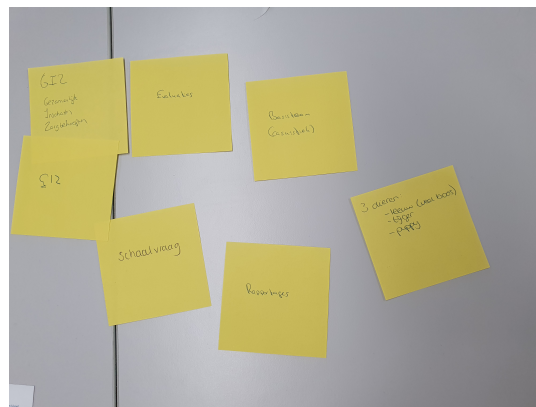
The youth coaches do not have concrete measurements for measuring ER for children. Although this is the case, they did come up with a few simple quantitative and qualitative measurement ideas for measuring ER improvement. These are listed below, along with a picture of post-it cards where these measurements were written on by the youth coaches in Figure 4.4.

- **Scale questions:** a child is asked to give a certain situation or feeling a grade ranging from 1-10 (in this case: improvement of their ability to regulate their emotions). The child is asked what is needed to go from e.g., a 6 to, e.g., a 7. The answers can be retrieved later on and the process can be repeated to see whether the ER is improving or not.
- **Joint Assessment of Care Needs (Gezamenlijke Inschatting Zorgbehoeften (GIZ)):** a framework that covers all areas of the child's development. It is a standard used by the youth coaches and is filled in by the parents of the child, both during an intake at the CJG and afterwards for evaluation. Questions are asked about the child's development, parenting, and environment, after which parents can tick the box that fits the situation the best. Categories that parents can choose between are tensed (blue), much stress (yellow), temporary crisis (orange), and emergency situation (red). Next to the framework for children, the GIZ also has separate frameworks for adolescents and elderly. A picture of the GIZ is displayed below in Figure 4.3.
- **Reports of youth coaches:** describes factual information that has been discussed and done during one-on-one conversations with a child to monitor the development line and improvement of the child's situation. Can be seen as a qualitative measurement, but actually is more like evaluation.
- **Discussions with basic teams (casuistry):** youth coaches can assess the status in a certain matter with these basic teams, for example, when dealing with a

child with ER-problems and a hurdle is encountered. This serves as a means of gauging progress and evaluating the impact of the SAR's involvement.

FIGURE 4.3: The Joint Assessment of Care Needs (GIZ)

FIGURE 4.4: Post-it notes of measurements

Furthermore, the youth coaches mentioned that certain exercises, such as the ‘Three houses’ exercise, can act as a measurement when the exercise is repeated at a later stage of treatment to observe the contrast between the two iterations of the exercise. The measurement that will be used to measure ER-improvement during the experiment is just one question from the GIZ, as we think only this measurement provides a significant insight into improvements in ER. Because this is not enough to draw conclusions about ER improvement in the end, some other measurements from other research will be used. These are elaborated upon in section 5.5.

4.1.5 Current problems during one-on-one conversations

During the brainstorm session, one objective was to pinpoint the issues youth coaches face during one-on-one conversations with a child and to identify how the SAR could help overcome such challenges. The problems that were identified are listed below, along with a picture of post-it cards where these problems were written on by the youth coaches in Figure 4.5.

- **Children that remain closed off:** children who, despite the efforts of the youth coach, do not reveal much about their emotions. The SAR could be an accessible way to create more openness for talking about feelings. This could be

an outcome when the child struggles to talk to an adult youth coach, and feel more comfortable with the SAR.

- **Looking for connection/recognition:** the search of the youth coach for the right words in this specific situation to express connection and recognition with the child.
- **Presence of the child:** trying to keep the child from getting distracted by the youth coach.
- **Expression of feelings:** in general, it is difficult to explain what 'feelings' are or what exactly you are feeling (both for children and adults). The ER exercises often provide a kind of detour to think about it anyway. Sometimes a child only answers "I don't know". ER exercises often offer a solution. It has no purpose, but the child is occupied and they often don't realize that the youth coach is rooting around about emotions and feelings.
- **Connection with the youth coach:** it sometimes takes time for the child to gain confidence in the youth coach. youth coaches are often their own instrument: they have to work with the child and adapt to the child, but a child can instantly decide that they don't like the youth coach. Often children have already decided that when they see the youth coach for the first time. If this is the case, the youth coach can quickly get in a hurdle. According to the youth coaches, the SAR can act as an objective, more accessible tool that can reflect with the child.
- **Imitation of situations:** the struggle to imitate situations during the one-on-one conversations, for example, the moment that a child gets angry. It is often a challenge for the child to relive that situation. It depends per child how well they can tell about it. Sometimes they just do not know, which makes it hard for the youth coach to actually help the child with the ER problems. According to the youth coaches, the SAR can help with this by telling about a similar situation linked to an emotion that the child has during the relevant situation of the child.
- **Remembering details about previous conversations:** youth coaches express the difficulty of remembering discussed details of previous conversations for each child, which makes it harder to give the proper treatment for each child. A cause for this problem is the difficulty of talking to the child and taking notes at the same time, however, often the youth coaches find creative solutions for this themselves.

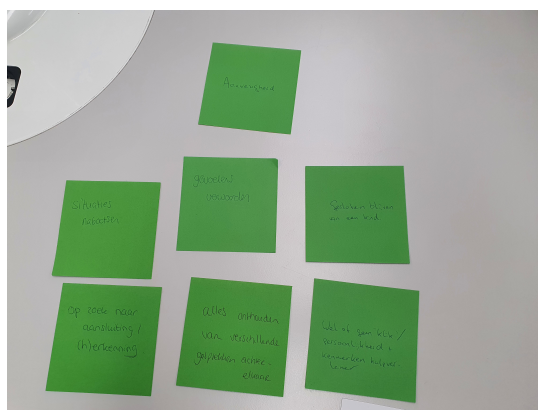
The youth coaches believe that the SAR can help mitigate these problems, because the SAR can offer a more objective and accessible way of talking about emotions than with an adult youth coach. This could help in creating more openness, connectivity with the youth coach, recognition, and expression of emotions, which can eventually help the youth coaches address the ER-problems of the child.

4.1.6 SAR deployment during treatment

How the SAR can be deployed in one-on-one conversations

After an explanation about characteristics of the SAR and a small demonstration to show what this SAR is capable of, a discussion followed regarding in which way the

FIGURE 4.5: Post-it notes of conversational problems

SAR can be deployed during the child conversations. During this part, the youth coaches came up with a lot of suggestions for interaction and exercise possibilities that the SAR can execute in different situations. These suggestions have all been implemented in the online robot platform, along with all other implemented interactions by the youth coaches themselves. All interactions can be observed in Appendix C.1.

The SAR can act as a way of affiliation, leveling, and getting in touch with the child. In other words, creating a better connection with the child to learn more about the emotions and feelings of the child, resulting in the youth coach being able to help the child more. For example, instead of doing a game as a reward at the end of the conversation, let the SAR do a little dance chosen by the child. Above that, when a child does not understand a certain emotion, the SAR can give an example, hoping that the child sees recognition in this example and is able to explain the emotion better. In case a child refuses to answer difficult questions that the youth coach asks, the SAR can have a go at asking the question, hoping that the child feels more comfortable to answer it to the SAR. On the other hand, the SAR can become part of the conversation by asking rather simpler questions, which can make it safer for the child. For example, if a child indicates to feel 'red' on the feeling thermometer, the SAR can ask "do you also feel that in your stomach?".

Of course, it cannot be prevented that sometimes the SAR misunderstands something that is being said by the child or youth coach, or even fails to listen at all. The youth coaches had a simple solution for this to keep the child engaged while the SAR does not respond well, by saying: "see, even a robot sometimes does not listen".

Brainstorming exercise about the application of the SAR

During this part, we asked the youth coaches to combine the post-it notes from Figure 4.2, 4.3, 4.5, and 4.6 and come up with a case by means of a combination of the post-it notes, where the SAR could be applied in a positive and helping manner for them. The resulting combination is displayed in Table 4.1 below. A picture was taken from the post-it notes combination, but to improve readability we included it as a table.

Furthermore, it was made clear that the SAR does not save anything that is being said during the conversation, and that the SAR can only express the interactions and execute the exercises that have been preprogrammed in the online robot tool. Some youth coaches already suggested some children that would probably like to work with the SAR, in combination with the feeling thermometer intervention. The SAR

TABLE 4.1: Result of brainstorming exercise converted into a table
(translated from Dutch)

ER exercises	Target groups	Measurements	Current problems
Emotion ladder	Children who have experienced traumatic events	Scale questions	Imitation of situations
Feeling thermometer	Children with divorced parents	Evaluations/ reports of youth coaches	Presence of the child
	Children in primary school (4-12 years)		Expression of feelings
	Children with anger problems and temper tantrums.		Connection with the youth coach
	Children that do not talk much.		Looking for connection/ recognition
			Children that remain closed off

can ask sensory questions and say calming things when the child overshoots in an emotion, as well as do R&W movement exercises with the child to calm down. When a child asks a weird or tense question, the SAR can suggest to take a short break from the conversation.

youth coaches may establish a connection with a child, but this connection can suddenly falter when the child becomes overwhelmed by a certain emotion. In such cases, the youth coach is linked to the child's distress because they have to try to calm the child down. The SAR can serve as a helpful extension by saying something that diverts the child's attention from their emotions, allowing them to calm down. This way, one can test whether the SAR helps calming down the child more quickly, and serves as a good distraction.

The youth coaches find it difficult to make a statement about how the SAR can best be deployed because the research is still in the testing and trying phase. They want the robot have added value, for example by solving the problems they encounter during the conversations. Eventually they suggest that the SAR can also be part of doing exercises with the child while also being a tool to use if you lose the child in an emotion or attention, to integrate the SAR more fully into the conversation. The SAR should not replace the entire conversation, but act as an addition to certain parts. For example, the SAR can interact playfully with a child by questioning the situation at home with divorced parents. The SAR can just listen to a story that the child wants to tell about this, or let the SAR tell the child would do in that situation, and letting the youth coach type it out in 'realtime speech' on the online robot platform. Although that seems smart, being transparent to the child is key, because most of the time you can't fool them. You don't want them to start play games with you, if they think the youth coach is playing a game with them.

These interactions can also be seen as a role playing game. The SAR can also be treated as someone who also needs help and does not know what to do, and ask the child for advice. With raising awareness about the meaning of certain emotions, the child could ask the SAR what, for example, 'happy' exactly is, after which the SAR does a little dance. Also, the SAR can ask what a certain feeling does to the

child, and what the child could do to create a different and more positive feeling. Because the SAR's preprogrammed ER exercises are all stored in the cloud-based online robot platform, the youth coach does not have to bring all physical exercises to the conversations. A concern of the youth coaches is retaining the child's attention correctly. The child can be completely absorbed in the SAR and wonder what else the SAR can do, which can be detrimental to the focus, but at least the child is engaged.

As a final remark, the youth coaches stress that every child is unique, and that every child may react differently to the interaction with the SAR. Some attributes of that uniqueness is not always supported by parents. For example, while some parents may wish their child to be extroverted, with many friends and engaged in outdoor activities, others may be more introverted and prefer indoor activities. It may take some adjustment for parents to accept and support their child's preferences, such as in cases where parents may perceive safety concerns in their neighborhood and limit their child's outdoor play.

Youth coaches' view on the the SAR deployment

Finally, after exchanging domain knowledge and brainstorming about the experiment, we asked about the opinions of the youth coaches on the deployment of the SAR in their one-on-one conversations, now that all relevant information has been shared.

They tell us that the SAR is innovative and fun and good, but only for certain ages. Research will show for which ages the SAR actually has a positive contribution. The SAR can make good connections with children of this generation because of its accessibility. It's an alternative to what the youth coaches already apply, but also interactive, which makes the trajectory makes more fun for children, also because they might start to view the conversation with the youth coach as something exciting and unknown. The youth coaches hope that the SAR will provide the child with an added sense of security. Whether the SAR manages to interact well with the child or not at all, it is a good tool to start a conversation with the child. It can spark a child's creative bit (e.g., with a drawing exercises such as 'three houses') that comes to the CJG quietly and subdued. While this all appears promising, a youth coach holds reservations about how the SAR can truly aid with the ER aspect, which can only be determined in practice. This person thinks that, at its core, the SAR should be used to initiate a conversation.

4.2 Interview

This section presents the results of the interview that was done with one of the youth coaches. There is a lot of overlap with information that was provided during this interview and the brainstorm session, which was to be expected. Only new information and personal opinions that was provided by the youth coach during the interview is written about below. One can view this section as an extension of the answers to the PSQs that have been answered in the section above.

4.2.1 Perception on robots in youth care

The youth coach offers assistance to families with parenting and is currently involved in a dog therapy program. The youth coach believes that incorporating robots into their work instead of just themselves can be a valuable addition. Robots can offer a positive, innovative, and futuristic approach that appeals to people of

all ages, particularly young individuals. By utilizing robots, the youth coach can connect with children on a unique level that surpasses the limitations of adult interactions. The youth coach sees this as an opportunity to take children seriously in a fun and enjoyable manner.

4.2.2 About the one-on-one conversations

ER is an often occurring request for help at the CJG. The one-on-one conversations are done at the patient's home by default, but sometimes families come to the CJG because parents prefer the youth coach not to come to their home (e.g., because of the neighborhood). The CJG has special conversation rooms, and also conversation rooms that look like a living room. The conversation is often about how the child's day was. After that they will do ER games and exercises based on the answer on that question, goal of the conversation, and the age of the child (most often between 6 and 18). The youth coach discusses the results of the exercises and asks what the child learned and liked.

There is often a big difference if parents participate in the conversation. Their presence often has a goal, for example if the relationship between parents and children needs to be improved. Involving a robot with the parents present is a great way to give children more equality, since the child often knows more about and can communicate better with the robot.

4.2.3 ER exercises

There was a lot of overlap with the named ER exercises. A new one were the **compliment hands (complimentenhanden)**, an exercise where children trace their own hand and write a nice compliment about themselves at all ten fingers. Often they say they do not know anything to write, but gradually the children are able to fill in more and more. Furthermore, the youth coach mentioned breathing exercises and movement exercises such as the ones from the R&W training. The youth coach told that this is also offered as a separate training at the CJG. It contains conversations about standing up for yourself (being a 'Rock'), but also being able to make friend (being 'Water'), often done in groups. Children who have done R&W and later return to the CJG can do the "Beaten" training as an adolescent, which is a more mature version of R&W. Sometimes the one-on-one conversations and R&W training intersect and a connection is made. For example, the youth coach can ask the child what the child learned during R&W and how the child will apply it.

4.2.4 Target groups and their request for help

There was again a lot of overlap with the target groups. The youth coach told us that in the optimal situation, the role of the youth coach is preventive when a child acts conspicuous, before a problem arises (although the child is always singled up at the CJG). Sometimes preventative trainings are even done in the classroom. However, if the conspicuous behavior evolves in an ER problem and is getting worse (e.g., suicidal thoughts) more far-reaching measures are needed. In addition, there is another motivation problem in actually wanting to talk about feelings, often from age ten to eighteen. These children for example say "I do not want to talk about my feelings, hitting it will also solve it", although this is often accompanied by fear and sadness. This is often the case with boys.

Problems with ER are often the result of problems in social interaction and having a low self esteem, and the child being sad or angry about it. This often manifests itself in bullying, having no affiliation with other children, being in a lot of fights with other children and their parents. The parents in their place often complain about having no contact with their child, their child not listening or not coming home in time.

How fast the problem are solved varies by family and what extent the parents and child are able to apply what they have learned from the conversations. However, sometimes families return to the CJG when the request for help returns. Sometimes the need for more (specialized) help lies in the fact how a child is on the inside.

The youth coaches help with more diverse requests of help, for example bullying and potty training, which is often connected to emotional development as well.

4.2.5 Characteristics of target groups

A nice addition to this interview was that the youth coach mentioned various characteristics of the target groups to contribute to the personalization aspect of the research. The following were mentioned:

- **Big mouth small heart:** roaring down while the child is in fear and sadness, kind of like a mask, but it does not represent how the child normally is internally.
- **Severe insecurity:** the youth coach thinks this can be tackled well if the robot makes the conversation more personal, and the child has the feeling that the robot really is aimed at the child.
- **Being the faulty one:** children that feel like something is always their fault, which could be true during certain behavior. However, tackling the behavior differently could already help.
- **Problems with social interaction:** the youth coach mentions that these children often seek online gaming as an escape from real world interaction. They flourish in the avatars they have on the internet. Often parents do not see this as a power, while gaming can bring many benefits to children, such as developing social skills or building self-confidence.

The youth coach furthermore mentions that it is not necessary and realistic get to know the child that well. With a trajectory of three months and one hour long conversations a week you cannot get a realistic (enough) picture of a child for perfect personalization.

After this part of the interview, we showed the the SAR that we intend to use in the experiment and explained some characteristics from this robot.

4.2.6 Best way of deploying the SAR during the one-on-one conversations

According to the youth coach, if the SAR could lead the conversation, make appointments and do ER exercises with the child, it could be more effective and the child could remember what was learned better. The youth coach thinks the child will most likely find it more fun, and is more likely to tell the parents about what was learned with the SAR.

On top of that, the SAR could make a feeling thermometer to make it a bit more insightful and show it to the child right away. The SAR could also be useful for reminders for children, e.g. making a daily schedule after dinner. Lastly, the youth coach mentions would be nice if the SAR can contribute to the visualization of certain situations that come across during the conversations (e.g. a ball that went through the neighbor's window). For example, a picture of this will then be visible on a laptop and the SAR points to it with a gesture.

4.2.7 Preconditions for the SAR

The youth coach mentions that it is very important that the SAR must be nice to the child. It is important that he connects with children but is not too childish. It would be a shame if children quickly think that the SAR is childish, which would ultimately be a shame for the potential that the robot could have if the child does not feel taken seriously. Above that, it can work against the assistance that the youth coach is providing.

It would be nice if the child is also nice to the SAR in return, but if the child does not, it is not necessarily a bad thing. This is because on the other hand it is also nice if children think that they can act without consequences for a while, that a child interacts reacts differently to the robot, and thus removes a threshold that the child might have during interaction with the youth coach.

4.2.8 Appropriateness of child participation

In order for a child to be appropriate for participation to the experiment, the youth coach states that the child must have an affinity with the robot. It is expected that the majority will be curious, but that it will be difficult to convince children if they do not want to work with the robot. The SAR will also not be appropriate for children who are aggressive and break a lot of things, otherwise the SAR will probably "fly across the room" sometime. An interest in the SAR is already sufficient for participation, according to the youth coach.

4.2.9 Other remarks

Concerning ethics and data privacy, the CJG has secure servers and a legal advisor that is specialized in this. The GDPR should always be taken into account, which is mostly used to reason about sharing information about a child to third parties. From the age of twelve, children can decide for themselves what they share with their parents. From the age of sixteen they can decide everything for themselves.

The youth coach finds it hard to mention a feasible amount of children that could participate in the experiment, but given the two month experiment duration and the fact of there being four of these SARs which can be used at the same time, the youth coach does not think the number of participants is going to be a problem.

The youth coach made it clear that the goal of a conversation is not to aim the child from a certain emotion to a certain emotion, but to conform to the emotion the child has at that moment. The youth coach can have an idea of the structure of the conversation, but if the child is having a rough day, you adjust accordingly.

The youth coach has no concrete view of which ER exercises the SAR would could execute during the conversation and likes to be surprised. The youth coach hopes the SAR improves the facilitation of the interaction, motivation of the child, and that the SAR makes the exercises more fun.

There is a possibility to record the conversations and do observations, if the parents consent for this. Often youth coaches already bring a laptop and a mobile phone. They also often bring someone with them during house visits, which is why observation will also most likely be possible in some cases. The youth coach also mentions that children often do not have problems with the youth coach bringing someone with them.

Chapter 5

Methodology

5.1 Methodological approach

In this section, the overall approach to this research is described. The goal of this research was to provide an interactive way of improving ER of children that struggle with this, guided by the MRQ and SRQs that were formulated in Chapter 1. They are repeated underneath:

MRQ: *How does a personalized SAR affect emotion regulation improvement of a child by influencing engagement and self-disclosure during one-on-one conversations with youth coaches?*

SRQ₁: *What are the effects of implementing a personalized SAR in one-on-one conversations on the engagement of a child?*

SRQ₂: *What are the effects of implementing a personalized SAR in one-on-one conversation on the self-disclosure of a child?*

SRQ₃: *What are the effects of different amounts self-disclosure and engagement on the emotion regulation of a child?*

SRQ₄: *What are the youth coaches' opinions on the effectiveness of a personalized SAR during the one-on-one conversations?*

SRQ₅: *What are the effects of personality traits, robot perception, and emotional control and development on the engagement and self-disclosure of a child?*

With the RWQs and PSQs already answered in the Chapter 2 and 3 of this research, only the MRQ and SRQs remain that will be answered by doing an experiment with a SAR. The aim of this research was to delve deeper into an under-explored topic and determine the characteristics that play a role in the success of ER improvement through the use of a personalized SAR. The research has a qualitative character, meaning that qualitative data was used to achieve this aim. SRQ₁, SRQ₂, and SRQ₃ will focus on the one-to-one conversations, while SRQ₄ focuses on the youth coaches' view on the effectiveness of the SAR deployment, and SRQ₅ on some anecdotal views of some administered questionnaires.

Primary (self-collected) experimental data gathered by controlling and manipulating variables was needed to achieve this aim. Given that the research focuses on qualitative analysis and involves an in-depth exploration specific instances or cases to provide an in depth analysis and understanding, this can be classified as a case study. The research design is labeled as within-subjects, since every child obtained

the same treatment. Apart from the brainstorm session and an interview described previously in Chapter 3), multiple training days for the technical tool (not recorded), interim evaluation sessions (see Appendix D.1 for transcripts), and post-experiment interviews (see Appendix D.2 for transcripts) were organized with the youth coaches to get insight in the successfulness of the SAR's implementation.

There were some ethical considerations that needed to be discussed related to this experiment. We have worked with a vulnerable target group. Children themselves are already viewed as a vulnerable target group, but the fact that our target group also has problems regarding ER labels them as an even more vulnerable target group. Because of this, prior to starting this research, a research request was proposed to the ethical review committee (ETC) of Utrecht University, so they could review how ethically responsible the choices made regarding the research were. After approval, the research was able to start. On top of that, all researchers were in possession of a Certificate of Good Conduct, indicating that their (judicial) past did not constitute an obstacle to fulfilling the research request.

5.2 Evaluation of methodological choices

It is important to explain the choice of methods for this experimental research to explain the reasons why alternative methods were not appropriate for achieving the research goal, and demonstrate how this particular approach resulted in new insights or a better understanding. Above that, we want to demonstrate how these methods are expected to result in both valid and reliable outcomes.

The choice for a mixed-methods approach lied in the fact that we wanted to make sure to have a measurable effect within ER. There was a possibility that the quantitative data of the questionnaire may not have had a measurable effect within ER following analysis, which is why we opted to examine qualitative data in the form of self-disclosure as well. With this addition of measurable data, we aimed to determine if the SAR could lower the threshold and could serve as an 'ice-breaker' to discussing emotions, facilitating communication between the child and youth coach.

Above that, a within-subjects research design was chosen over a between-subjects research design because of the uncertainty of the number of child participants we had before starting the experiment.

5.3 The technical tool

The technical tool that was used during experiment, formed as one-on-one conversations between a child and a youth coach, is the SAR called Buddy (in Dutch: Maatje). This SAR is specifically developed for the healthcare sector, intended for individuals with dementia, autism, and a mild intellectual disability, and deployment in various settings such as youth care facilities, hospitals, TBS clinics, physiotherapy practices, diabetes management, and more. For this research in cooperation with the CJG, five Buddy's were provided: four for the youth coaches, and one that remained with us. You can see a picture of Buddy underneath in Figure 5.1.

5.3.1 Characteristics of Buddy

The choice of using the Buddy SAR during the experiment lied in the fact that his SAR has a number of advantageous functions that are very useful for this research:

FIGURE 5.1: A Buddy SAR

- Designed specifically for addressing, among others, autism, mild intellectual disability, providing guidance, help with difficult conversations, and conducting movement exercises, which are some of the target groups identified for the research.
- Resembling a miniature human, this compact size makes it perfect for use at home or while traveling, which is ideal for visiting children at home for one-on-one conversations.
- By setting appointments and issuing reminders such as a notification of a visit from a youth coach, Buddy can assist in organizing daily activities.
- Buddy has the ability to be fully customized, including setting appointments, selecting preferred words and songs, and adjusting the voice pitch and speed, which is crucial for the personalization aspect of this research.
- Buddy is accompanied by an online robot platform, enabling youth coaches to operate it remotely from any computer or tablet.
- In addition to its WiFi capability, Buddy can be equipped with a 4G network card to provide internet connectivity while on the go. This feature is especially beneficial for youth coaches during house visits, as they do not have to rely on the patient's home WiFi network.
- Includes a signaling plan that enables sending emergency SMS notifications if needed, which can be used when a Buddy is left with a patient at home that gets into an alarming situation.
- youth coaches can remotely control Buddy, enabling them to control its speech and movements in real time via the online robot platform.
- Using QR-codes, youth coaches can develop their own interactive activities, which can be particularly valuable for quickly initiating specific ER exercises.
- Buddy can speak multiple languages, allowing children that do not master the Dutch language to interact with Buddy.

Buddy is a SAR which has software updates once in a while, meaning that its functionality will only be expanded more in the future. We worked with versions 0.18.0 till 0.21.0. Information from this SAR was retrieved from ¹ and its picture (Figure 3.1) from ².

5.3.2 Online robot platform

The interactions and settings of each Buddy SAR were stored in an online robot platform which could be adapted by both the youth coaches and us. Before the start of the experiment, the interactions and settings to be used during the experiment were programmed beforehand. This was done by us, with incorporated feedback that we received from the youth coaches during the training days for Buddy. During these days, the youth coaches were also taught to work with the platform, so that they are able to add, adjust, or remove interactions during the execution of the experiment if they believed that it would be beneficial for the interaction between the child and Buddy. The types of interactions that were used to create interactions for the experiment are:

- **Dialogues:** add a dialogue that is triggered by a keyword that a patient says. Buddy can then choose between a pool of answers that he can give, along with an expression in Buddy's eyes and a movement.
- **Realtime actions:** with this function, the youth coach can control Buddy in real time. Buddy can be moved or ordered to execute an action, with a response time of less than a second.
- **Realtime speech:** with this function, the youth coach can type and send a word or sentence to Buddy that should be said right away, with a response time of less than a second. These words and sentences can be saved for later use.

A full list of all finalized programmed interactions can be found in Appendix C. The specific settings used during the experiment and the rest of functionalities that were available to use on the online robot platform next to 'Dialogues', 'Realtime actions', and 'Realtime speech' can be found in Appendix C.2.

5.4 Participant selection

Two kinds of participants participated in this research. First of all, the target population of youth coaches was selected. The accessible population consisted of the youth coaches working at the CJG facility in Capelle aan den IJssel, and the sample population were all youth coaches that wanted to contribute to this research and had interest in the potentials that Buddy could bring. The self-selection sampling method was chosen for this, since we solicited volunteers and formed the sample group from the pool of individuals who respond to the call. There were a total of four youth coaches in the final count (N = 4).

Secondly, the target population of children with ER related problems were selected. The accessible population consisted of the children with ER related problems registered at the CJG facility in Capelle aan den IJssel that were either starting or had already started a series of one-on-one conversations at the child's school or a

¹Smartrobot.solutions. Zorgrobot Maatje, de meest populaire gezelschapsrobot in de zorg, 02-2023

²Zorgrobot Maatje, Thuisleefgids, 10-2022

trajectory at the CJG. The sample population consisted of children with ER problems that were selected as eligible by the youth coaches to take part in this research. The purposive sampling method was chosen for this, since the youth coaches identified members of the accessible population who were diagnosed with ER problems. In the end, a total of two children participated in the research ($N = 2$).

Children did not necessarily need to be at the start of their trajectory or set of one-on-one conversations. Children that were already in the middle of their trajectory were also able to participate in the experiment. However, in the end, all children that participated were at the start of their set of conversations or trajectory.

When the youth coaches found an eligible child, the parents needed to consent for the child's participation to the experiment. For this, an information letter and informed consent was drafted that contained all relevant information about the experiment and how data is collected and handled. If signed, the child was able to participate in the experiment. A draft of this information letter and informed consent can be found in Appendix [A.2](#).

5.5 Data collection methods

In order to create meaningful data, several data collection methods were used. These processes and methods are described below. The participants took part in semi-structured one-to-one conversations with a youth coach of the CJG while a SAR is deployed. The duration of the interviews was always indefinite since the youth coach determined when a conversation was finished. This duration may differ based on the child's needs, available time, or progress in the conversation series for that child. All interviews lasted for no shorter than 15 minutes and no longer than 55 minutes.

5.5.1 Qualitative methods

The methods used for data collection of these one-to-one conversations are video and audio recordings, recorded with a video recorder of the CJG. There was also a possibility given to parents of the child to let the researchers observe the conversations instead of recording video and audio. However, this option was not used during the experiment, so no observational data was gathered.

5.5.2 Quantitative methods

Above that, some quantitative data was gathered via questionnaires. This is because this originally was a mixed methods study, meaning that both quantitative and qualitative data was gathered during the conversations. Unfortunately due to a shortage of participants, not enough data was gathered to be able to execute data-analysis for the quantitative part. Although this is the case, the process for gathering quantitative data was already there, and is therefore still described underneath.

Questionnaires

The quantitative data that was gathered during the experiment was in the form of three validated questionnaires from different sources, all of them deployed at a different frequency. The questionnaires always started with a few demographic questions regarding the child's name, age, gender, date, and by whom the questionnaire was filled in (only for HiPIC). These questions are numbered as 0.1, 0.2, 0.3, 0.4,

and 0.5 for reasons regarding analysis simplicity. The other questions are numbered regularly.

The first questionnaire was the Hiërarchical Personality Inventory for Children (HiPIC) short, a personality questionnaire to be filled in by the (one of the) parents of the child. It consisted of eighteen questions derived from [78] and was accompanied with one question from the GIZ framework that was proposed by the youth coaches of the CJG (Q19), making it a total of nineteen questions. This single question only functioned as a confirmation question to see whether the parents' view of the child's emotional development matched the results of the experiment. This questionnaire can be found in Appendix E.2.

The second questionnaire was a robot perception questionnaire to be filled in by the child. It consisted of fourteen questions derived from [45]. This questionnaire can be found in Appendix E.3.

The third questionnaire was a smaller part of the Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS), a questionnaire about emotional control and emotional improvement to be filled in by the child. It consisted of fourteen questions derived from [5], and only contained the 'Impulse' and 'Strategies' sub-scales from the original DERS questionnaire. This questionnaire can be found in Appendix E.4.

The DERS and robot perception questionnaires were translated from English to Dutch. The HiPIC short and GIZ question were already in Dutch. The decision was made to maintain the integrity of the questionnaire and avoid altering the questions. However, this meant that the different questionnaires maintained their various difficulty levels. The robot perception questionnaire was more optimized for children to understand, while the DERS questionnaire and HiPIC short and GIZ question contained more difficult terms. In order to ensure accurate responses and prevent the child and parent(s) from marking answers that do not reflect the correct opinion or emotional state of the child, the questionnaires were completed with the assistance of the youth coach, who could explain any difficult terms to the child in a child-friendly manner, or to the parent(s) with simpler words.

Variables

Independent variables Independent variables were formed for each of the three questionnaires of the research. The following independent variables, which are the Big Five personality traits (explained in 2.6.3), were measured with the HiPIC short questionnaire:

- **Conscientiousness:** four questions derived from [78] measured to what extent the child shows characteristics in terms of achievement motivation, concentration, orderliness, and perseverance. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Hardly (1)' to 'Good' (5).
- **Benevolence:** five questions derived from [78] measured to what extent the child shows characteristics in terms of egocentrism, irritability, dominance, obedience and altruism. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Hardly (1)' to 'Good' (5).
- **Ingenuity:** three questions derived from [78] measured to what extent the child shows characteristics in terms of creativity, curiosity, and intellect. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Hardly (1)' to 'Good' (5).

-
- **Emotional stability:** two questions derived from [78] measured to what extent the child shows characteristics in terms of having fear and confidence. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Hardly (1)' to 'Good' (5).
 - **Extraversion:** four questions derived from [78] measured to what extent the child shows characteristics in terms of being affectionate, being shyness, expressiveness, optimism, and energy. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Hardly (1)' to 'Good' (5).

The GIZ question measured the parents' view of emotional development of the child, and was measured using a five-point scale, ranging from 'Hardly (1)' to 'Good' (5).

The following independent variables were measured with the robot perception questionnaire:

- **Expectation:** two questions derived from [45] were used to measure the child's expectations from working with Buddy. both before and after the conversations. These questions were asked using an adapted version of a smiley-o-meter containing five points, derived from [61].
- **Engagement:** three questions derived from [45] were used to measure the child's the level of involvement with, interest in, or commitment to Buddy, both before and after the conversations. These were again asked using an adapted version of a smiley-o-meter containing five points, derived from [61].
- **Acceptance:** three questions derived from [45] were used to measure the likeability, ease-of-use, and understanding of Buddy concerning the child, both before and after the conversations. These questions aimed to determine whether the child experiences nervousness around Buddy or whether Buddy served as an 'ice-breaker' for self-disclosure during their conversations. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Never (1)' to 'Always (5)'.
- **Empathy:** four questions derived from [45] were used to measure the feelings, thoughts, and experiences of the child towards Buddy, both before and after the conversations. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Never (1)' to 'Always (5)'.
- **Trust:** three questions derived from [45] were used to measure the belief or confidence that the child has in Buddy, both before and after the conversations. These were measured using a five-point Likert scale, ranging from 'Never (1)' to 'Always (5)'.

The following independent variables were measured with the DERS questionnaire:

- **Emotional control:** seven questions derived from [5] were used to measure impulse control difficulties of the child. A five-point Likert scale ranging from 'Almost Never' (1) to 'Almost Always' (5) was used to measure these.
- **Emotional development:** seven questions derived from [5] were used to measure the current emotional situation of the child. Just as with the emotional control variable, a five-point Likert scale ranging from 'Almost Never' (1) to 'Almost Always' (5) was used to measure these.

In Table 5.1, an overview can be found of all variables that are collected during the experiment for each separate questionnaire. The table columns are divided into the respective questionnaire, the variables the questionnaire measures, which questions measure which variable, how many (N) questions measure the variable, and the scale that is used for those questions. Note: each of the three questionnaires has its own numbering, so the numbering in the table restarts for each questionnaire.

TABLE 5.1: Overview of all variables collected during the experiment

Questionnaire	Variable	Q. No.	N	Scale
HiPIC [78]	Conscientiousness	3, 8, 12, 16	4	Five-point Likert ('Hardly' to 'Good')
	Benevolence	2, 7, 11, 15, 18	5	Five-point Likert ('Hardly' to 'Good')
	Ingenuity	5, 13, 17	3	Five-point Likert ('Hardly' to 'Good')
	Emotional stability	4, 9	2	Five-point Likert ('Hardly' to 'Good')
	Extraversion	1, 6, 10, 14	4	Five-point Likert ('Hardly' to 'Good')
GIZ	Emotional development (according to parents)	19	1	Five points (‘Normal tension’ to ‘Emergency situation’)
Robot perception [45]	Expectation	1, 2	2	Five-point smiley-o-meter
	Engagement	3, 4, 5	3	Five-point smiley-o-meter
	Acceptance	6, 7, 8	3	Five-point Likert (‘Never’ to 'Always')
	Empathy	9, 10, 11, 12	4	Five-point Likert (‘Never’ to 'Always')
	Trust	11, 13, 14	3	Five-point Likert (‘Never’ to 'Always')
DERS [5]	Emotional control	1, 2, 3, 4, 5, 6	6	Five-point Likert (‘Almost Never’ to 'Almost Always')
	Emotional development (according to child)	7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14	8	Five-point Likert (‘Almost Never’ to 'Almost Always')

Dependent variable The dependent variable that was influenced based on the changes in the independent variables listed above was **self-disclosure**. Thus, it was

measured whether a child’s self-disclosure to a youth coach is being influenced the successfulness of Buddy’s deployment regarding the child’s personality traits, perception of Buddy (expectation, engagement, acceptance, empathy, and trust), and emotional development and control. How self-disclosure itself is measured will be explained in section 5.7.2.

5.6 Materials

To be able to execute the experiment, several kinds of materials were needed. Of course, the technical tool, which is the Buddy SAR itself, was part of the materials. If the parents signed the informed consent, to be able to record the one-on-one conversations, at least an audio recorder was needed. This was able to be done by creating an audio recording on the work phone of the youth coach. If the parents consented to video recording, a video recorder could be arranged via the researchers, or the youth coach could bring one of owned by the CJG. In the end, only video recordings were created with a video recorder of the youth coaches (later also converted to audio files). After recording, these video recordings were stored on a secure server within Utrecht University. Transcripts of these recordings were created for some parts of the data-analysis. Transcripts were also created for the recordings of the brainstorm session (see Appendix B.1), interview (see Appendix B.3), interim evaluations (see Appendix D.1), and post-experiment interviews (see Appendix D.2 that served a purpose in this research. An overview of the obtained video recordings³ can be found below in Table 5.2 (the ‘Deployed’ column tells in which conversations Buddy was deployed and was not deployed), and the transcripts of the video recordings of the one-on-one conversation can be found in Appendix F.

TABLE 5.2: Overview of obtained video recordings

Participant no.	File name	Deployed?	Duration (mm:ss)
001	001_Conversation_1_20230524.mp4	Yes	20:25
	001_Conversation_2_20230607.mp4	No	25:06
	001_Conversation_3_20230607.mp4	Yes	16:39
	001_Conversation_4_20230621.mp4	No	18:37
	001_Conversation_5_20230704.mp4	Yes	33:42
	001_Conversation_6_20230705.mp4	No	22:54
002	002_Conversation_1.1_20230601.mp4	Yes	17:12
	002_Conversation_1.2_20230601.mp4	Yes	17:13
	002_Conversation_1.3_20230601.mp4	Yes	17:13
	002_Conversation_1.4_20230601.mp4	Yes	02:11

If applicable, the consent form and/or questionnaire(s) were printed for the child and/or parent(s) to fill in after the conversation.

5.7 Analysis methods

After the data collection period during the experiment, the collected data was analyzed using multiple analysis methods, described below.

³The four video recordings of Participant 002 are part of one single one-on-one conversation. The video recorder split this conversation in four parts to reduce file sizes.

5.7.1 Analyzing engagement coding

With the first analysis method, we will determine the degree of **engagement** that a child has over the course of the conversation series during the experiment, and how this differs while Buddy is deployed and when Buddy is not deployed. We measure engagement based on research of other studies that have indicated that increasing engagement may help distract children from stressful situations [46] Increasing this engagement can be done with the help of SARs to aid in the need for distraction, since SARs have demonstrated to be capable of influencing the emotions of humans [80] resulting in less stress, fear, and pain [28]. The video and audio recordings of the one-to-one conversations served as the data needed to measure the self-disclosure of the child. For this analysis, we derived and adapted an engagement coding scheme from Neerincx et. al. [55] that suited the one-on-one conversations. In contrast to the derived version, we did not just have robot interactions, but also interactions with the youth coach where the robot is not used. For this, a separate column was created in the adapted engagement coding scheme. The complete scheme can be viewed below in Table 5.3.

TABLE 5.3: Engagement coding scheme (adapted from [55])

Value	Evaluation	Observation w/ Buddy	Observation w/o Buddy
1	Intense Noncompliance	Participant moves away from the area where the interaction takes place	Participant moves away from the area where the interaction takes place
		Participant stands away from the area where the interaction takes place	Participant stands away from the area where the interaction takes place
2	Non compliance	Participant looks around	Participant looks around
		Hangs or just nods head	Hangs or just nods head
		Interested in different things	Interested in different things (e.g., the robot when present)
		Signs of boredom	Signs of boredom
		Participant refuses to comply with the youth coach's request to speak to the robot	Participant does not answer to the youth coach
3	Compliance	Participant is gazing towards the robot or (when talking about the robot) youth coach	Participant is gazing towards the robot or an object of interest (e.g., when playing a game)
		Participant complies with instructions to speak to the robot, or answered the youth coach's questions about the robot, but only after more than one prompt from the youth coach	Participant answers to the youth coach, but only after more than one prompt from the youth coach

Value	Evaluation	Observation w/ Buddy	Observation w/o Buddy
4	Slight Engagement	Participant moves towards the robot	Participant moves towards the youth coach
		Participant has a close stand to the robot	Participant has a close stand to the youth coach
		Smiles of participant	Smiles of participant
		Slight attempts to interact: immediate answering to the robot, immediate compliance with the youth coach's request to speak to the robot, immediate answering to the youth coach while interacting with the robot (often a simple short expression, e.g., yes/no)	Slight attempts to interact: immediate answering to the youth coach (often a simple short expression, e.g., yes/no)
5	Intense Engagement	Excitable bouncing and change of posture	Excitable bouncing and change of posture
		Non-verbal gestures towards the robot	Non-verbal gestures towards the youth coach
		Strong attempts to interact: creation of phrases which had not been offered as examples by the youth coach, spontaneous talking to the robot (or to the youth coach about the robot) without instruction to do so by the youth coach	Strong attempts to interact: creation of phrases which had not been offered as examples by the youth coach, spontaneous talking to the youth coach without instruction to do so by the youth coach
		Laughing of participant	Laughing of participant
		Mimicking of robot	

The template for the engagement coding of the video recordings, wherein the engagement coding scheme is used, was created in Microsoft Excel. The coding itself was also executed in Microsoft Excel. Each video was segmented into 5-second intervals. A primary coder then attributed a code to each of these intervals. As a quality mark, a secondary coder coded one of the conversations, and to analyze the trustworthiness of the coding results of the primary coder, intercoder reliability was calculated for this conversation. In instances where a participant was not visible within a frame slot (e.g., when a youth coach gives a child an exercise that is executed outside the camera position) it was marked as '0' to indicate missing data. These missing frame slots were substituted with the median value specific to each individual participant. To reason about the results of the engagement coding analysis, several visualizations were created, which were described thoroughly. Above that, plans were made to do a Shapiro-Wilk test (because $N < 50$) to test whether the data is normally distributed, and to do a Wilcoxon test was done (because the experimental design is within-subjects) in SPSS, to reason about differences between the data when Buddy is deployed and when Buddy is not deployed. Unfortunately, it turned out that we did not have enough participants to generate trustworthy results for these tests, so we decided to not incorporate the results of these tests.

5.7.2 Thematic analysis: Grounded Theory approach

With the second analysis method, we will determine the degree of **self-disclosure** that a child has over the course of the conversation series during the experiment, and how this differs while Buddy is deployed and when Buddy is not deployed. We measure self-disclosure based on research of other studies that have indicated that individuals tend to engage in self-disclosure with social robots [26] and may promote emotional expression and communication, which can help children develop a better understanding of their emotions and learn effective strategies for regulating them [39]. The transcripts of the video and audio recordings of the one-to-one conversations served as the data needed to measure the self-disclosure of the child. Self-disclosure can be divided in two aspects that it was measured by:

- **Breadth of self-disclosure:** the breadth of the self-disclosure refers to the range or variety of topics that are covered or addressed [14]. It was measured by analyzing the topics addressed during the one-on-one conversations, and other analytics such as word count.
- **Depth of self-disclosure:** the depth of the self-disclosure pertains to the level of personal significance or value that an individual attaches to these topics [14]. It was measured by analyzing expressions attached to certain identified themes of the conversations.

The degree of self-disclosure is analyzed with a thematic Grounded Theory (GT) approach created by Corbin & Straus [18]. This type of data analysis resulted in the creation of a coding scheme. It is structured based on codes derived from the transcripts of the video and audio material of the one-to-one conversations. In this approach, the transcripts of the one-to-one conversations are analyzed, or 'coded' during three stages:

1. **Open coding:** breaking down the data into smaller segments and assigning codes to each segment to capture the essence of the information [57].
2. **Axial coding:** looking for connections and relationships between different codes and grouping of related codes into categories or themes [57].
3. **Selective coding:** identifying the core category or central phenomenon that explains the majority of the data and systematically connecting it with other categories. These connections need to be verified, and the categories themselves further clarified. Afterward, the categories are merged, leading to the identification of a GT [57].

Before this analysis was able to be executed, the data needed to be prepared for analysis. Transcripts of the video and audio recording needed to be created. This was done automatically with the Microsoft Word Online transcription tool, but needed extensive checking since most of the transcripts was misinterpreted or incorrectly transcribed by the tool. The analysis was executed in NVivo. After the primary coder completed the GT thematic analysis, as a quality mark, a secondary coder analyzed one of the conversation with the same coding scheme that resulted from the analysis. Intercoder reliability was calculated for this conversation to analyze the reusability and trustworthiness of the coding scheme. To reason about the results of the GT thematic analysis, several visualizations were created with Microsoft Excel, breadth of self-disclosure was measured by making statements about word counts, and depth of self-disclosure was measured by making statements about the different themes that come forward in the analysis.

5.7.3 Combining engagement and self-disclosure to reason about ER

In this part, the results of the engagement and self-disclosure analyses discussed in the previous subsections were correlated with emotion-related themes that resulted from the thematic analysis, to see whether the links of engagement and self-disclosure described by [26], [39], and [80] to ER are also true for this experiment. This is done with NVivo and SPSS. This was calculated by correlating the average engagement of the child per conversation, the average Conversation Multiplier of every conversation, and the total countings of emotion-related themes mentioned by a child, with a bivariate correlation analysis. We link countings of emotion-related themes to ER, because when a child recognizes something related to their emotions or emotion in general, it can be categorized as ER or a path towards a better ER.

5.7.4 Analysis of opinions of the youth coaches

As we researchers were not the ones executing the research, it is important for us to take the opinions of the youth coach into account when talking about Buddy's effectiveness in the one-on-one conversations. Since the conversations can have ranging formats, durations, and goals, theory might differ from practice, meaning that the positive or negative results of the research might not indicate that this aligns with the youth coaches' opinions on whether they deem Buddy useful for their conversations with children. In this part, we have gathered the opinions of all four involved youth coaches on different aspects of the Buddy deployment, such as its overall effectiveness, engagement with and without deployment, and effects on children's ER. The transcripts of the video and audio recordings of the post-experiment interview served as the data for this part.

5.7.5 Analysis of questionnaire results

As mentioned before, due to a shortage of participants, not enough data was gathered to be able to execute data-analysis for the quantitative part and conclude about any significance in the data. However, there was some data gathered for this part. So instead of doing quantitative data-analysis, for this part, we decided to extensively analyse the data that we had, to discuss and conclude about the questionnaire data anecdotally, in a qualitative way. The questionnaire files of the experiment served as the data for this part.

5.8 Procedure

5.8.1 Preparation

To prepare for the experiment, the youth coaches recruit eligible children for participation. Before children can participate, youth coaches first ask consent of the child's parents, who will be fully informed about the experimental research beforehand with a general information letter. To anchor the permission of parents and their choice of data collection, an informed consent is drafted and handed out to parents that are interested. The types of data collection that can be chosen from is video and audio recording or observation of the researchers. Although we strive to have as much video and audio recordings (since this allows us to do all the types of analysis), we also opt the parents to let the researchers to observe the conversations, if the parents do not permit video and audio recordings.

The experiment lasts for two months, and Buddy is deployed during every other one-on-one conversation during these two months, but still on a voluntary basis. We do this to be able to measure a difference in self-disclosure and engagement during the conversations where Buddy is deployed and where Buddy is not deployed.

5.8.2 Execution

The setting of an one-on-one conversation was at the child's school, home, or in a consulting room at the CJG. The child met with the youth coach in one of these settings after the needed materials for data collection were set up. This could be in the form of researchers observing the conversation or by recording the conversation via a video and audio recorder. Since Buddy was deployed every other conversation, Buddy was deployed during the current conversation based on whether Buddy was deployed in the previous conversation or not. If Buddy was deployed, the youth coach guided the conversation with the help of Buddy, and filled in Buddy's contribution in the way the youth coach wanted. Given that each conversation and child were unique, it was crucial that the youth coach had the freedom to utilize and personalize Buddy's interactions in the most effective manner for the specific circumstances with the child, without being constrained by a strict protocol. That is also why the youth coaches were allowed to add, adapt, and remove the interactions in the online robot platform. This was based on the statement that personalizations do not need to be overly complex to achieve sound personalization [42]. The only thing the personalization must ensure is that the CRI is tailored to each child's needs and perspectives and appropriate for their treatment [8], which is why this can best be done by the youth coaches themselves.

The intention was that the child thinks that the child is acting autonomously while it is actually operated by the youth coach, to create the biggest effect on the Buddy deployment. This interaction can be compared to a Wizard-of-Oz set-up, a research experiment in which participants (here: children) interact with a computer system (here: the Buddy SAR) which they believe to be autonomous, while it is actually being (partially) operated by an unseen human (here: the youth coach) [71]. The only difference during this experiment was that the youth coach could be seen and actually led and took part in the conversation.

After the conversation, it was determined whether a questionnaire should be filled in (depends on how far the child is in their trajectory) and the video and audio recordings or notes of observers are saved. The idea was to deploy the DERS questionnaire derived from [5] three times during the trajectory of the child while the experiment was running, namely before, in the middle, and after the experiment. The robot perception questionnaire derived from [45] was deployed only two times, namely before and after the experiment. This is because we anticipated that the child's perception of Buddy remained constant throughout the experiment, while the ER improvement, which is the central focus of this research, was likely to undergo more frequent changes. The HiPIC short derived from [78], accompanied with the GIZ question, was deployed once at the start of the experiment, since it was unlikely that the personality of the child would change during the experiment.

During the experiment, we were always available to the youth coaches for technical support regarding Buddy when problems occurred, something went wrong, or did not work properly. During the experiment, it was also monitored whether the interaction with Buddy did not lose its potential effectiveness over time, so conclusions could be drawn about the long-term deployment effectiveness of Buddy. This

was judged by the youth coach as the amount of conversations progressed, and discussed during the evaluation sessions and post-research interviews. No time scale depended on this. If Buddy lost its effectiveness on a child, the youth coach was allowed to choose to stop deploying Buddy for that specific child.

5.8.3 Evaluation

We aimed to enhance the enjoyment and ease of youth coaches' work, rather than increasing its difficulty. To achieve this goal, we planned to hold several evaluation sessions during and after the experiment, where we would review the outcomes and progress of the experiment. Two interim evaluation occurred during the experiment, in which the developments during the Buddy deployment were discussed; whether the deployment is going well and changes are needed or not. After the experiment's completion, post-experiment interviews were held with all four youth coaches individually. These interviews were meant to gain the youth coaches' opinion on things as the value contribution of Buddy to the one-on-one conversations, changes needed for better results, whether they deem Buddy useful for ER-improvement and/or other situations or not, and other types of feedback. At the end, they also state their opinion on whether they wish to continue to deploy Buddy at the CJG or not. The transcripts of the post-experiment interviews can be found in Appendix [D.2](#).

Chapter 6

Results

In total, two participants participated in the experiment, and a total of seven one-on-one conversations were conducted (see section 5.2). Before participation, the parents of all participants signed the informed consent that allowed the participants to participate in the experiment (see Appendix A.2).

6.1 Effects of SAR deployment on engagement

In this part, we analyzed the engagement of the participants with the help of a engagement coding scheme, derived and adapted from [55] (see Figure 5.3). After this analysis, inter-coder reliability (ICR) was calculated based on the coding results of one conversation. A moderately strong agreement of 46.93% was found.

In Table 6.1 below, an overview can be observed of the averages (AVGs) per participant (001 or 002) and standard deviations (SDs) of the observed engagement when Buddy was deployed (w/ Buddy) and when Buddy was not deployed (w/o Buddy). The missing values of conversation 2, 4, and 6 in Table 6.1 when Buddy was deployed are there because Buddy was not deployed during the whole conversation (as agreed upon with the youth coaches). The averages are visualized in Figure 6.1.

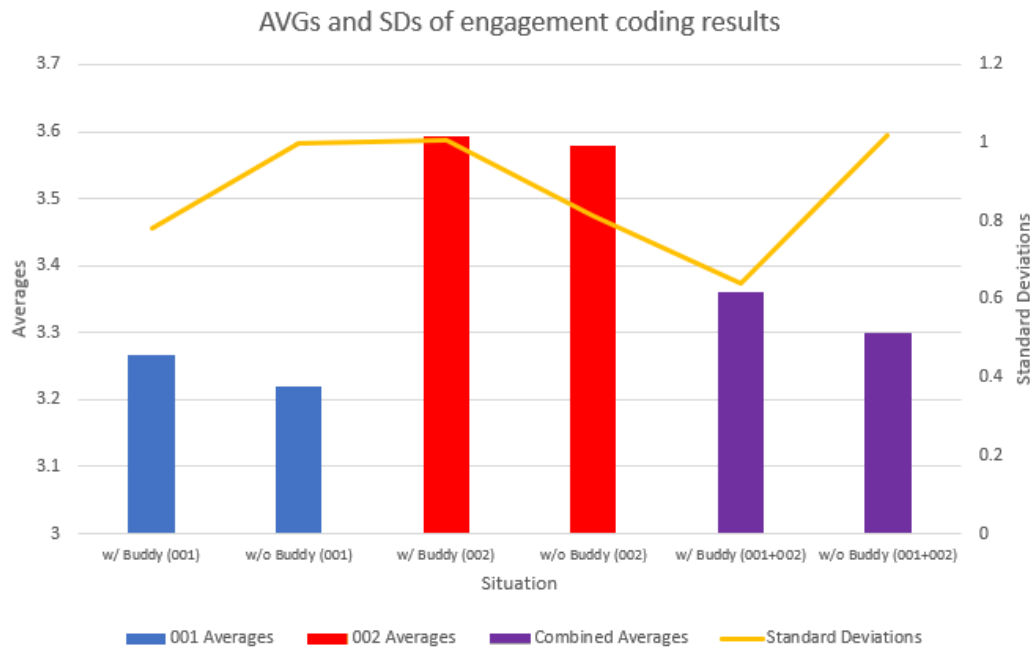
TABLE 6.1: AVGs and SDs of engagement coding results

	AVG w/ Buddy	AVG w/o Buddy	SD w/ Buddy	SD w/o Buddy
001_Conversation_1	3.357576	3.275	0.633915	1.090523
001_Conversation_2		3.086379		0.908761
001_Conversation_3	3.33758	3.372093	0.916754	1.024073
001_Conversation_4		3.410714		0.970909
001_Conversation_5	3.105263	2.700935	0.789799	0.980705
001_Conversation_6		3.473485		1.012872
Total Average (001)	3.266806	3.219768	0.780156	0.997974
002_Conversation_1.1	3.352941	3.471154	0.863415	0.902604
002_Conversation_1.2	3.894118	3.628099	1.012112	0.984312
002_Conversation_1.3	3.360656	3.716312	1.211511	0.99531
002_Conversation_1.4	3.764706	3.5	0.941176	0.377964
Total Average (002)	3.593105	3.578891	1.007054	0.815048
Total Average (001 + 002)	3.359595	3.299113	0.641741	1.017966

What can be observed, is that Participant_002 scores higher on engagement average than Participant_001 when Buddy is deployed and when Buddy is not deployed, meaning that Participant_002 seems to have a higher engagement overall. For standard deviations however, Participant_002 scores higher when Buddy is deployed,

but Participant_001 scores higher when Buddy is not deployed. Totaling the averages and standard deviations tells us that engagement is slightly higher and standard deviation is lower when Buddy is deployed compared to when Buddy is not deployed, meaning that the results for when Buddy is deployed are slightly better than when he is not deployed.

FIGURE 6.1: AVGs and SDs of engagement coding results

6.2 Effects of SAR deployment on self-disclosure

In this part, we conducted a thematic analysis by analyzing self-disclosure of the participants, while creating a coding scheme according to the Grounded Theory (GT) approach. After this analysis, inter-coder reliability (ICR) was calculated based on the coding results of one conversation. A moderately strong agreement of 63.4% was found. The resulting coding scheme can be observed in Figure 6.2. The figure might be hard to read. A better readable version can be viewed [here](#).

6.2.1 Relationships between categories and codes

The coding scheme shows the different themes retrieved from the one-on-one conversations. These themes are denoted as codes that resulted from the analysis. The scheme also shows the relationships between different categories of codes. As one can see in the coding scheme, all codes are related to a higher-ordered category, eventually leading to the core category of 'Emotion regulation improvement by deployment of Buddy' (highlighted in yellow). Once a code is related to a category, the coding scheme contains an undirectional arrow between the two. We will explain the coding scheme from left to right.

The core category contains four subcategories (highlighted in blue): 'Telling personal information and (emotional) experiences to the youth coach', 'Interacting with Buddy', 'Evaluation of child conversations' and 'Emotion regulation exercise about senses'.

The subcategory 'Telling personal information and (emotional) experiences to the youth coach' contains two subsubcategories (highlighted in red): '(Emotional) experiences and evaluations' and 'Learning and testing knowledge about (own) experience of emotions'.

The subsubcategory '(Emotional) experiences and evaluations' contains nine subsubsubcategories (highlighted in green): '(Emotional) experiences at home', '(Emotional) experiences at school care', '(Emotional) experiences at school', 'General evaluation of well-being', 'Negative evaluation of emotions and (emotional) experiences', 'Other personal information and experiences', 'Positive or neutral evaluation of emotions and (emotional) experiences', 'Reactions to emotions and (emotional) experiences', and 'When or how (often) certain emotions are experienced'.

The subsubcategory 'Learning and testing knowledge about (own) experience of emotions' contains three subsubsubcategories (highlighted in green): 'Feeling of emotion in the body', 'How to react to (emotional) experiences in the future', 'Reconnaissance and recognition of (gradations) in kinds of emotions'.

The subcategory 'Interacting with Buddy' contains four subsubcategories (highlighted in red): 'Telling personal information and (emotional) experiences to Buddy', 'Youth coach evokes interaction with Buddy', 'Buddy speaks or executes an action', and 'Other interactions with or about Buddy'.

The subsubcategory 'Telling personal information and (emotional) experiences to Buddy' contains seven subsubsubcategories (highlighted in green): '(Emotional) experiences at home', '(Emotional) experiences at school', 'General evaluation of well-being', 'Other personal information and experiences', 'Reactions to emotions and (emotional) experiences', 'Introducing oneself to Buddy' and 'When or how (often) certain emotions are experienced'.

The subsubcategory 'Youth coach evokes interaction with Buddy' contains three subsubsubcategories (highlighted in green): 'Direct encouragement to let the participant interact with Buddy', 'Indirect encouragement to let the participant interact with Buddy', and 'Youth coach starts a dialogue by asking a question or saying something'.

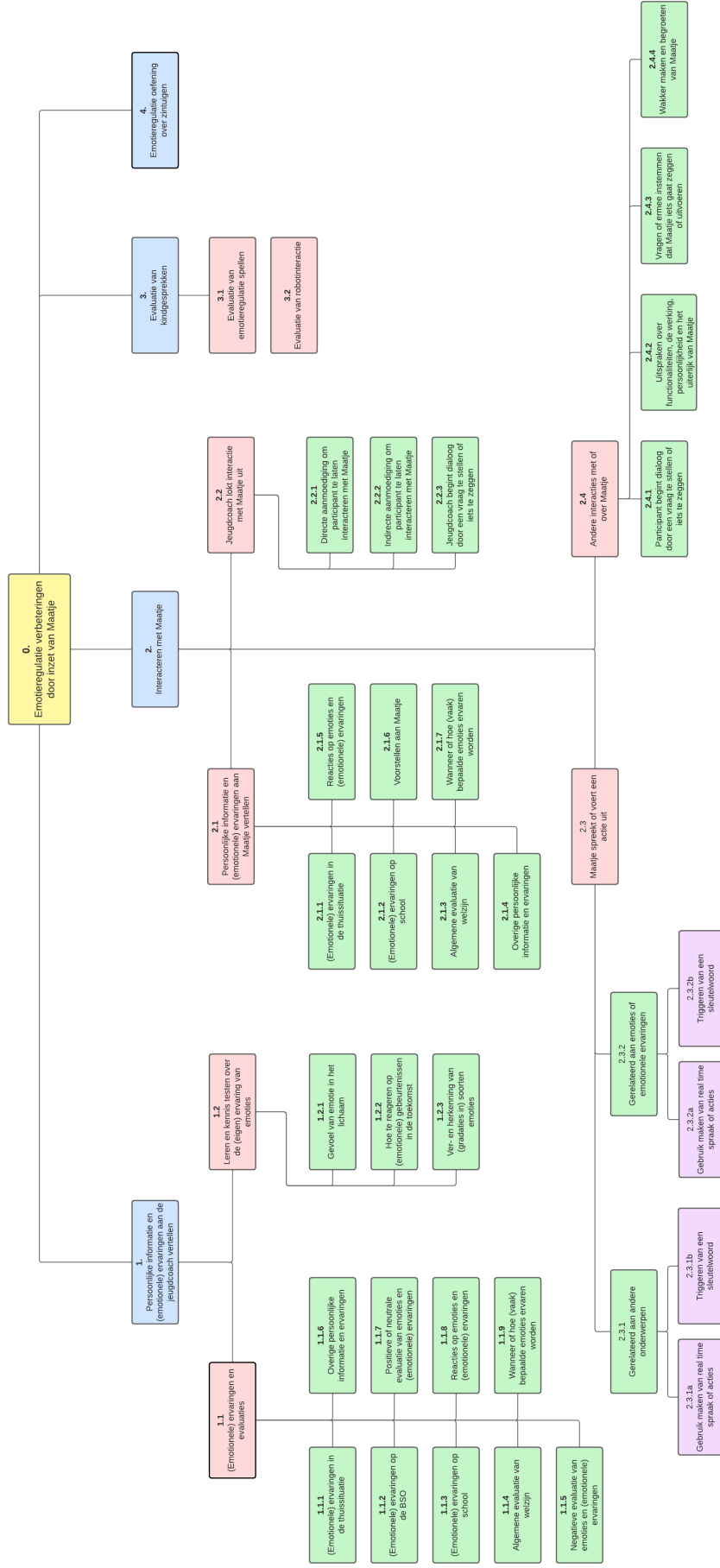
The subsubcategory 'Buddy speaks or executes an action' contains two subsubsubcategories (highlighted in green): 'Related to other subjects' and 'Related to emotions or emotional experiences'. These subsubsubcategories contain two of the same categories of their own (highlighted in purple), namely 'Using real time speech or actions' and 'Triggering a keyword'.

The subsubcategory 'Other interactions with or about Buddy' contains four subsubsubcategories (highlighted in green): 'Participant starts a dialogue by asking a question or saying something', 'Statements about functionalities, functioning of, personality, and appearance of Buddy', 'Asking or agreeing that Buddy will say or execute something', and 'Waking up and greeting Buddy'.

The subcategory 'Evaluation of child conversations' contains two subsubcategories (highlighted in red): 'Evaluation of emotion regulation games' and 'Evaluation of robot interaction'.

The subcategory 'Emotion regulation exercise about senses' contains no further categories.

FIGURE 6.2: Resulting coding scheme after GT thematic analysis

6.2.2 Breadth of self-disclosure

The word count of participants during conversations might tell us whether self-disclosure might increase after more conversations take place. Of course, word counts themselves do not say much since the duration of a conversation is not fixed. That is why we use a Conversation Multiplier (see Equation 6.1), which is the outcome of the duration of the conversation (in seconds) divided by the word count. The lower this number is, the more words a participant has spoken relatively per second during a conversation.

$$\text{ConversationMultiplier} = \frac{\text{Duration}(s)}{\text{WordCount}}$$

To make sure that we can use the duration as an explainer for higher and lower word counts, we did a Spearman statistical correlation test. Spearman's rank correlation was computed to assess the relationship between Word Count and Duration (s). There was a strong positive monotonic correlation between Word Count and Duration (s), $r(df) = 8, p = .961$. Please note that word counts for both the participant and youth coach were used for this calculation, since codes were created for both the participant and the youth coach. This is only used to show the correlation between these variables. The combined bar and line chart presented in Figure 6.3 are the word counts and Conversation Multipliers for the participant only.

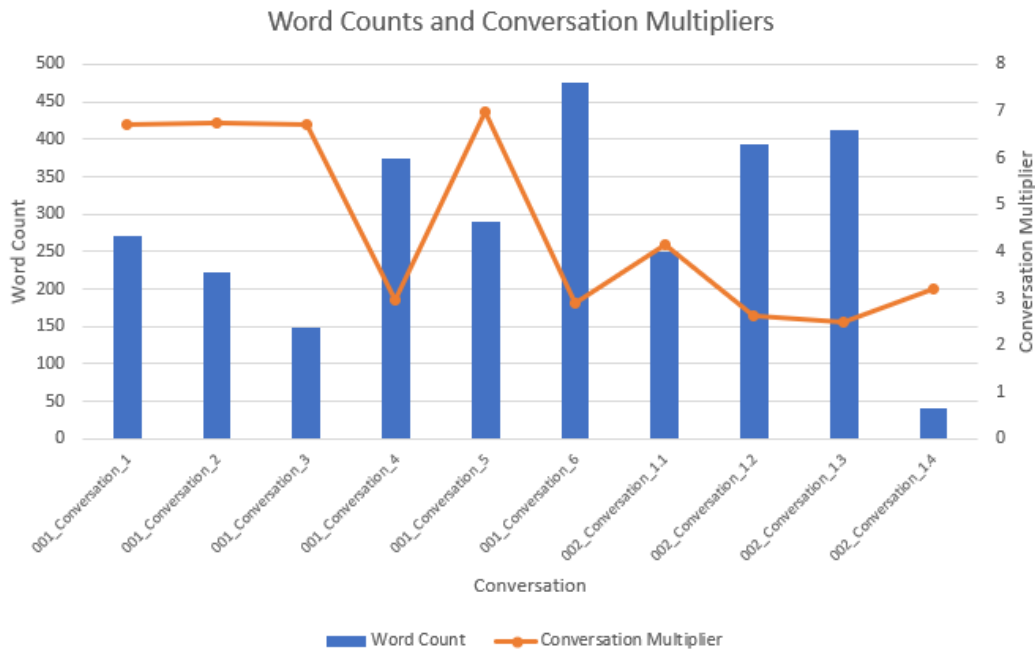
For Participant_001, the total word count was 8243 over 2 hours, 17 minutes, and 23 seconds of total conversation time, resulting in an average of one word per 4.62 seconds spoken by Participant_001. For Participant_002, the total word count was 3229 over 53 minutes and 49 seconds of total conversation time, resulting in an average of one word per 2.95 seconds. Not taking any assumptions into account, this tells us that Participant_002 has an overall higher self-disclosure than Participant_001.

If we take a deeper look in word counts per conversation, we are able to see whether the word count increases in conversations where Buddy was deployed or not, and in conversations overall. In Figure 6.3, one can see a combined histogram and line chart containing the word counts and multipliers of each individual conversation of the experiment. The exact values can be seen in Table 6.2. These were calculated using Equation 6.1 above (the 'Deployed' column tells in which conversations Buddy was deployed and was not deployed). As told before, the lower the conversation multiplier, the better.

TABLE 6.2: Word counts, durations, and multipliers

Conversation	Deployed?	Word Count	Duration (mm:ss)	Multiplier
001_Conversation_1	Yes	271	20:25	6.73
001_Conversation_2	No	223	25:06	6.75
001_Conversation_3	Yes	149	16:39	6.70
001_Conversation_4	No	375	18:37	2.98
001_Conversation_5	Yes	290	33:42	6.97
001_Conversation_6	No	476	22:54	2.89
002_Conversation_1.1	Yes	249	17:12	4.14
002_Conversation_1.2	Yes	393	17:13	2.63
002_Conversation_1.3	Yes	412	17:13	2.51
002_Conversation_1.4	Yes	41	02:11	3.19

FIGURE 6.3: Combined bar and line chart of word counts and multipliers

Buddy was deployed for Participant_001 in conversations 1, 3, and 5. The multiplier has some of the highest values for these conversations, namely 6.73, 6.70, and 6.97. Excepting conversation 2, the multiplier has lower values for conversations where Buddy is not deployed, namely 2.98 (conversation 4) and 2.89 (conversation 6). This means that, based on these results for Participant_001, deploying a SAR during a one-on-one conversation with a youth coach does not result in a higher breadth of self-disclosure.

Buddy was deployed for Participant_002 in conversation 1.1, 1.2, 1.3, and 1.4, which is one conversation split into four parts by the video recorder. Although we cannot compare word counts and multipliers for different conversations where Buddy was deployed and not, we can reason about the effectiveness about the Buddy deployment during this one conversation, since the conversation was split in four parts. In the second (conversation 1.2) and third (conversation 1.3) part, the multiplier progressively goes down compared to the first part (conversation 1.1), indicating that self-disclosure increases as the conversation progresses. In the fourth part (conversation 1.4) however, the multiplier goes up again. Nevertheless, this can be explained by the fact that this small part mainly contains closing words of the youth coach for the conversation. Above that, the participant is not visible in the video recording during half the duration of this part. This means that, based on these results for Participant_002, deploying a SAR during a one-on-one conversation with a youth coach results in a higher breadth of self-disclosure.

In a later analysis, we will link these results to personality traits of the participants. We will reason about this in section 6.5.

6.2.3 Depth of self-disclosure

The coding for different themes in each conversation might reveal a trend in self-disclosure increase during one-on-one conversations, or as the more of these conversations are conducted for the same participant. We have compared various codes that have been used during the conversations for every participant, and found some interesting findings. We present multiple bar charts that present the conversations on the x-axis, the coding per conversation on the y-axis, and the Coding Multiplier (see Equation 6.1) on the z-axis.

$$\text{CodingMultiplier} = \frac{\text{Duration}(s)}{\text{CodingperConversation}}$$

The Coding Multiplier equals the outcome of the duration of the conversation (in seconds) divided by the coding per conversation of a code. Again, the lower this number is, the better, because a higher amount of codes per second for codes related to answering the SRQ indicates a higher self-disclosure of participants. We created the Coding Multiplier for the same reason the Conversation Multiplier was created: in this case, not word counts but coding per conversation does not say much since the duration of a conversation is not fixed. To make sure that we can use the duration as an explainer for higher and lower coding per conversation, we did a Spearman statistical correlation test. Spearman's rank correlation was computed to assess the relationship between Coding per Conversation and Duration (s). There was a moderately positive monotonic correlation between Coding per Conversation and Duration (s), $r(df) = 8, p = .656$. Please note that codings for both the participant and youth coach were used for this calculation, since codes were created for both the participant and the youth coach. This is only used to show the correlation between these variables. The combined bar and line charts present the coding per conversation and Coding Multiplier for the participant only.

If a code does not occur in a conversation, the conversation number on the x-axis is excluded from the combined bar and line chart.

Disclosure about experiences and evaluations to the youth coach

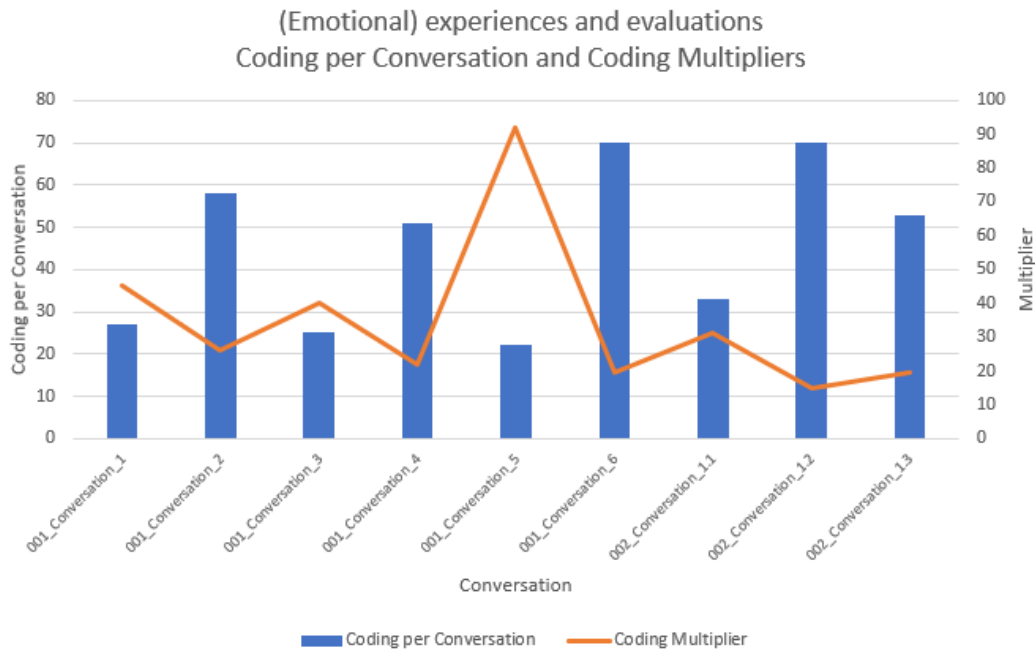
The subsubcategory 'Emotional experiences and evaluations' includes codes of nine more specific themes that contain statements done by the participant to the youth coach about their emotional experiences and evaluations. Among other themes, statements are done about experiences at home and school, general well-being, positive, neutral, and negative evaluations of experiences, and how the participant reacts to these experiences. Some quotes (translated from Dutch) are:

- EEYC1: "When my brother started destroying my stuffed animal." (at home)
- EEYC2: "Especially doing the arithmetic sums makes me very happy." (at school)
- EEYC3: "Tears just come." (reaction to experience)
- EEYC4: "10." (grade for well-being)

Figure 6.4 illustrates how often a participant makes a statement about these themes to the youth coach every conversation in which these themes are coded.

It can be observed that a higher amount of coding results in a lower Coding Multiplier, and vice versa, meaning that duration is linked to the coding per conversation. The Coding Multiplier for Participant_001 is consistently higher where

FIGURE 6.4: Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 1.1

Buddy is deployed, while being consistently lower for conversations where Buddy is not deployed. Participant_002 has more twisted results: as the conversation progresses, the Coding Multiplier decreases, but then slowly increases again. The small amount of data for this participant makes it hard to draw conclusions about these observations. That is why we will explore more themes regarding self-disclosure of the participant.

Disclosure by learning and testing knowledge of emotions

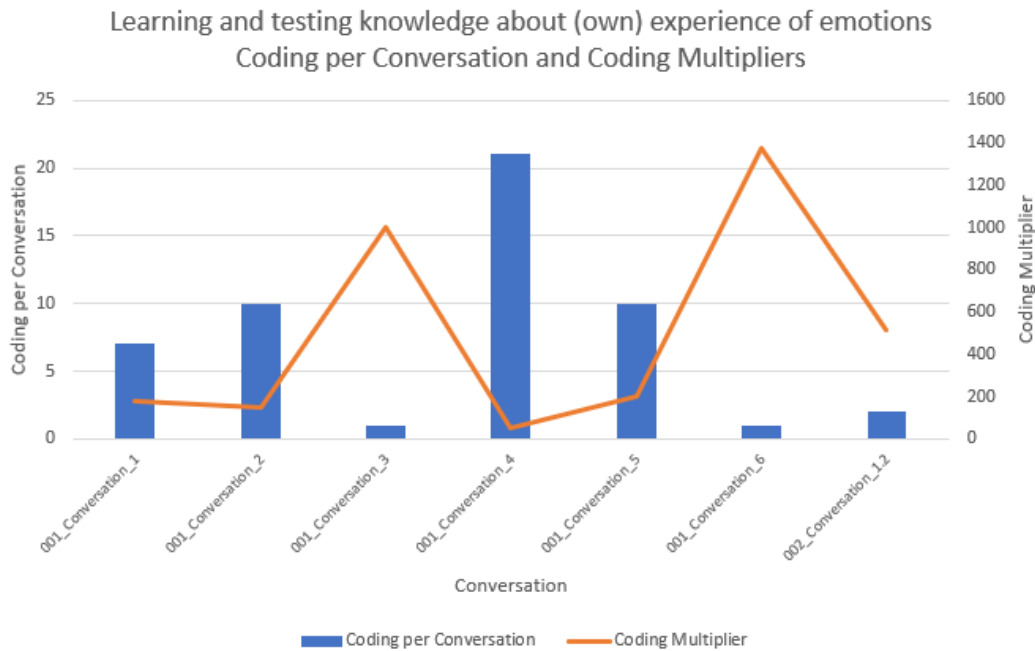
The subsubcategory 'Learning and testing knowledge about (own) experience of emotions' contains three themes that include statements of the participant that give information about the learning process and knowledge of emotions in general and in emotional experiences of their own. Statements are done about where an emotion is felt in the body, how to react to emotional events in the future, and reconnaissance and recognition of emotions. Some quotes (translated from Dutch) are:

- LTK1: "Angry, sad and happy." (recognition of emotions)
- LTK2: "Tell my mother or the teacher." (reacting in the future)
- LTK3: "In my heart." (where an emotion is felt)

Figure 6.5 illustrates how often a participant makes a statement about these themes to the youth coach every conversation in which these themes are coded.

It can be observed that it is hard to see a clear trend in the data. The coding per conversation seems to be random and does not have an increasing trend, and the Coding Multipliers have values that are far apart. A possible explanation for this are the lesser amount of coding per conversation. A trend that can be seen in the data that matches the data of the previous subsubcategory, is that for Participant_001, when you add up the total coding for the conversations where Buddy is deployed

FIGURE 6.5: Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 1.2

and not deployed, that the conversations where Buddy is not deployed have more coding (32 versus 18). For Participant_002, these codes have only been used twice, so no statements can be done about this for this participant. A possible explanation for this is that this conversation was introductory for this participant, and the youth coach is aimed at getting to know what the child’s life is looking like, meaning that emotions come in a later stage of the conversation set. Of course we are trying to answer a SRQ involving SAR deployment, so we will explore themes resolving that as well.

Disclosure about experiences and evaluations to the SAR

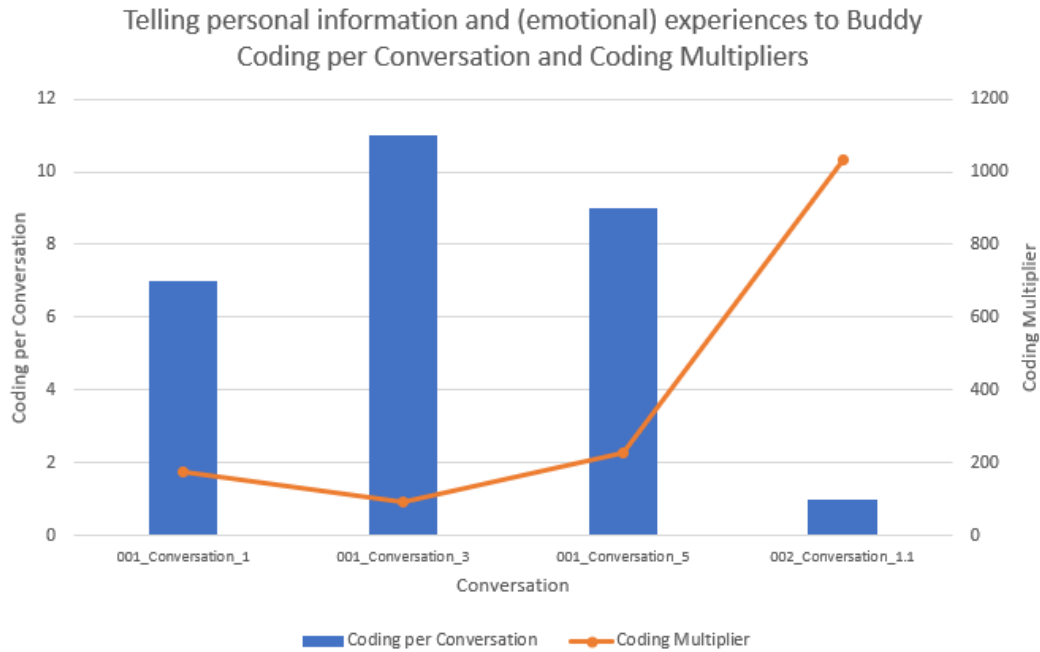
The subsubcategory ‘Telling personal information and (emotional) experiences to Buddy’ contains seven themes that include statements done by the participant to Buddy about their emotional experiences and evaluations. This means answers given to Buddy by the participant after Buddy asked the participant a question or said something that the participant reacted to. Among other themes, statements are done about experiences at home and school, general well-being, and when and how often certain emotions are experienced. Some quotes (translated from Dutch) are:

- EES1: “Sometimes when the teacher says I’m naughty.” (at school)
- EES2: “Then I scream a little and then I say stop.” (reaction to experience)
- EES3: “When I watch a scary movie.” (when an emotion is experienced)

Figure 6.5 illustrates how often a participant makes a statement about these themes to Buddy every conversation in which these themes are coded.

It can be observed that these codes were not used in most (parts of) conversations, and in the conversations where they were used there is not a lot of coding,

FIGURE 6.6: Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 2.1

which again also leads to far apart values for the Coding Multiplier. For Participant_001 it is explainable why these codes were not used during conversation 2, 4, and 6, because these were conversations where Buddy was not deployed at all. However, during the conversations where he was deployed, Buddy was only used a few times for telling personal information and emotional experiences.

Participant_002 shows similar results. However, what stands out is that throughout this whole conversation where Buddy is deployed, one of these codes were only used one time. We could explain this again with the previously explanation that this conversation was introductory for this participant, and the youth coach is aimed at getting to know what the child's life is looking like, meaning that emotions come in a later stage of the conversation set. However, these themes also include 'personal information'. This is a good indicator that this youth coach did not use Buddy to much to receive this information compared to the other youth coach.

In general, it looks like the youth coaches use Buddy to start a dialogue and after the participants answers Buddy, the youth coach continues the dialogue about the subject of the dialogue themselves, so without the use of Buddy. That explains why the codes of this subsubcategory are not that often used compared to the subsub-category '(Emotional) experiences and evaluations', where the youth coach asks the questions.

To gain more insights into how often Buddy was actually involved by the youth coaches during the conversation wherein he was meant to be deployed, we also looked into other types interactions done with or about Buddy.

Disclosure to the SAR about with other interactions

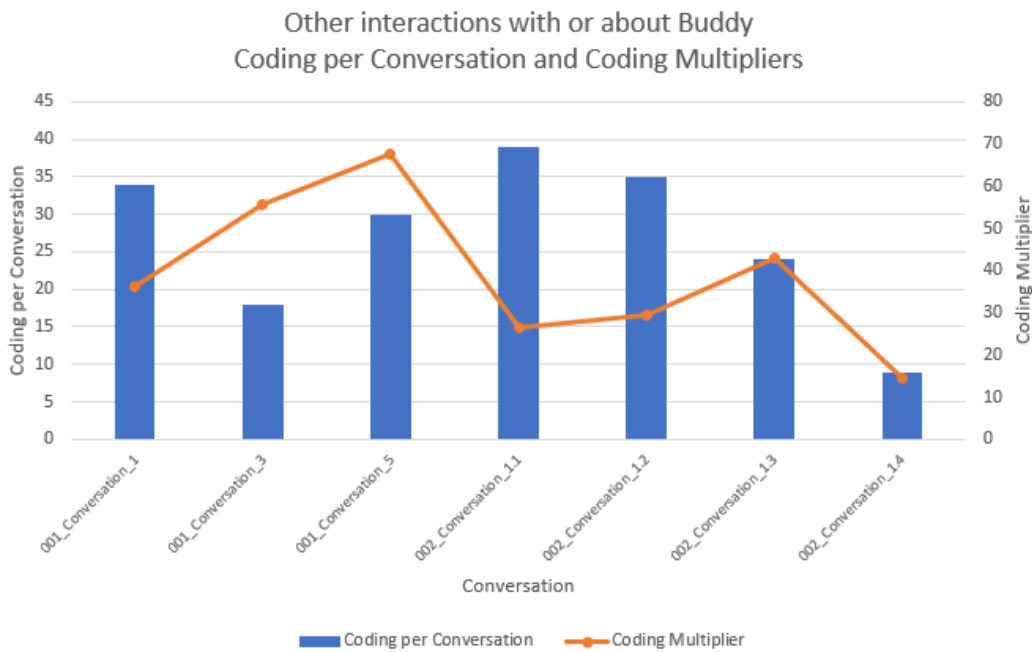
The subsubcategory 'Other interactions with or about Buddy' contains four themes that include statements done and questions asked by the participant to Buddy with a different construct than the previous subsubcategories. This includes asking or

saying something to Buddy to start a dialogue, statements about Buddy’s functionality, functioning, personality, and appearance, asking or permitting Buddy to say or do something, and greeting or waking him up from his idle state. Some quotes (translated from Dutch) are:

- OIS1: “Can we do a little dance?” (starting dialogue with a question)
- OIS2: “And he is tired again.” (about functioning of Buddy)
- OIS3: “Asking how many friends he has.” (asking Buddy to answer a question)
- OIS4: “Hey Buddy.” (waking up or greeting Buddy)

Figure 6.7 illustrates how often a participant makes a statement about these themes to Buddy every conversation in which these themes are coded.

FIGURE 6.7: Coding per Conversation and Coding Multipliers for Code 2.4

It can be observed that for Participant_001 no trend there is no trend in the coding per conversation, but a trend can be observed for the Coding Multiplier, which increases every conversation that Buddy is deployed. This means that every conversation less other types of interactions are done with Buddy. For Participant_002 there is a clear trend for both coding per conversation and Coding Multiplier. The coding per conversation goes down as the conversation progresses, and just as for Participant_001, the Coding Multiplier goes up as the conversation progresses. However, in conversation 1.4 the Coding Multiplier is the lowest of all conversation parts. Nevertheless, this can be explained because of the low duration of conversation 1.4.

6.3 Effects of engagement and self-disclosure on ER

In this part, the results of the engagement and self-disclosure analyses will be correlated with a measurement for ER, to see whether the a change in engagement and self-disclosure is related to a change in the ability to regulate emotions. This measurement for ER are the total countings of emotion-related codes mentioned by a

child (which were separately discussed previously). We use this as a measurement for ER based on that when a child says or recognizes something related to their emotions or emotion in general, it can be categorized as ER or a path towards a better ER (based on the ER process model of [48]).

We used the the average engagement of the child per conversation, the average Conversation Multiplier of every conversation, and the total countings of emotion-related codes mentioned by a child. It is important to mention a few characteristics about these variables. Firstly, this average engagement includes both the times when Buddy was deployed and when Buddy was not deployed (since it is about total engagement). Secondly, word count was not used instead of Conversation Multiplier to take conversation duration (which is related to countings of emotion-related themes) into account, and of course this gives a better view of the actual breadth of self-disclosure. This was not needed for the average engagement, since this is an average and duration does not influence this variable.

Spearman's rank correlation was computed to assess the relationship between these variables, and showed some interesting results. There is a moderate negative monotonic correlation between the average Conversation Multiplier and average engagement, $r(df) = 8, p = -.773$, and between the average Conversation Multiplier and total countings of emotion-related codes, $r(df) = 7, p = -.502$. This indicates that as the Conversation Multiplier increases, average engagement and total countings of emotion-related codes tends to decrease. There is a weak positive monotonic correlation between total countings of emotion-related codes and average engagement, $r(df) = 7, p = .252$. This indicates that as the total countings of emotion-related codes increases, average engagement also tends to weakly increase.

6.4 Effects of SAR deployment according to youth coaches

During the post-experiment interviews (see Appendix D.2 for transcripts), we gathered the opinions of all four involved youth coaches on different aspects of the Buddy deployment, such as its overall effectiveness, engagement with and without deployment, and effects on children's ER. Since only two of the four youth coaches deployed Buddy in practice, they are the only ones that can reason about its actual effectiveness. However, all youth coaches gave their opinion on whether they think Buddy is a good addition to the one-on-one conversations.

6.4.1 How Buddy affects the child

One of the youth coaches describes that the participant was quite curious. The youth coach really noticed that the fact that Buddy was there took away some tension from him in advance, before the conversation began. The youth coach also believed that sending the introductory videos of Buddy beforehand helped the participant to come to the conversation with less tension. According to the youth coach:

YC1.1: "Well, [the participant] really perked up: oh great, Buddy is joining us now, and [...] in his basic posture [...] I really noticed a difference."

The participant seemed to like that the attention was not constantly on the participant, but also on Buddy. That way, the youth coach and participant both could take a breath in between when Buddy suddenly shouted or did something. During the conversation, the youth coach remarked that the participant was participating

really well with Buddy, and that the participant actually was unaware that Buddy was being operated by the youth coach. After the conversation was finished, the participant usually lets the youth coach tell the parent(s) of the participant about how the conversation went. However, this time the participant was eager to tell the parent(s) all about Buddy, and what Buddy could do.

The other youth coach described similar observations. The participant was really looking forward to the conversations:

YC2.1: “I do think that it gave [the participant] some pleasure and relaxation, which actually helped [the participant] get through it [the trajectory] faster.”

The participant enjoyed it so much that it helped making the conversation a bit less tense. Buddy really helped break the ice, which seems harder without Buddy. Buddy is a great for having something other than youth coaches themselves to do during the conversations, which often makes the conversations a bit easier. Whether it is a game, a drawing, or in this case Buddy. It depends on the child, but in this case the youth coach thinks it works. The youth coach also described Buddy gave the participant a bit of humor and fun. For example, the participants likes to dance, so it really made a difference that Buddy is able to do little dances, the participant really liked that. A child does not always have a click with the youth coach, but the youth coach thinks that this child really enjoyed conversing with the youth coach, although the youth coach seems unsure that the presence of Buddy might have influenced this. The youth coach certainly thinks that Buddy can help lowering the threshold for children when they know that they will also be working with Buddy, and not only with the youth coach. And that’s not really about ER, but simply about the fact of whether a child feels like talking to someone about difficult things.

Another youth coach that did not deploy Buddy in the field actually practiced the deployment with the youth coach’s own children. The youth coach could tell that the children found it exciting, because during this conversation, the youth coach would not be a parental figure to them anymore, but a healthcare professional. On the one hand they forget that they were talking to one of their parents, but then they switch back and realise they are talking to one of their parents, causing some confusion. They were telling information that they afterwards feel like their parent(s) really should not have known at all. The youth coach told that this might be an effect of Buddy.

6.4.2 How Buddy affects ER of the child

One of the youth coaches described that there is an impression that Buddy helped the participant to talk more about emotions and emotional experiences. After speaking to one of the parents of the participant, the youth coach was told that the participant had difficulty talking about emotions and emotional experiences. However, while conversing with the participant, the youth coach remarked that the participant did this quite easily. Nevertheless, it turned out that the participant made some thing up during the conversation. The youth coach argued:

YC1.2: “It might also be because [the participant] made up certain details himself... that might also make it easier for him to talk about things.”

The youth coach is unsure whether Buddy helped with talking about different topics, but at least the youth coach saw a change on the face of the participant.

The other youth coach told that it certainly looks like Buddy helped the participant to talk more about emotions and emotional experiences:

YC2.2: "Sometimes you have to push and pull to really get to the core and [...] yes, I think partly because of Buddy, that [the participant] also had someone [...] who also shared things."

Through a bit of humor and sharing funny phrases such as "When my battery is empty, I sometimes get sad", Buddy shares feelings with the participant. The youth coach has the idea that really helped especially this participant. The youth coach states that you can come up with a lot of arguments that it is not the robot that initiates this effect, or that it is just because of this individual participant, or because of the things the youth coach says. However, the youth coach really thinks that it contributed, especially to the pace, because the participant started sharing things quite faster because Buddy also asked questions, with a dance or joke in between. That worked well for the participant.

On the question whether ER improved because of Buddy, the youth coach says the following:

YC2.3: "I don't know whether it had anything to do with Buddy, but [...] he was there, so that would undoubtedly have contributed."

The youth coach really noticed that the participant had less tension about situations that were difficult for the participant. The participant shared quite a few things about the home situation and situations in the classroom, but during the conversations it became more and more. There seemed to be less irritation and anger, because the participant gained more insight into what certain situations cause for the participant, which is also part of ER. Experiencing those situations is all related, but the youth coach has seen the tension gradually decrease and the joy come back. There were also some things that the participant had become afraid of, which are things that happened in the home situation. By discussing that and sharing it, the youth coach discussed those things with the parent(s). It really seems like she has taken steps in the right direction. The youth coach states that if Buddy had not contributed at all, the youth coach would absolutely say so, but the youth coach really has the feeling that it has just been a very nice process for this participant so far. And it was together with Buddy, so he really had a contribution to it.

6.4.3 Is Buddy a good addition to the conversations?

Based on the effects noticed in the conversations and the perceptions of the youth coaches, all four youth coaches formed an opinion on whether they think Buddy is a good addition to their one-on-one conversations.

One youth coach that did deploy Buddy thinks it could be a very good addition. The participant really felt more at ease during the conversation, which can really add value, even though the youth coach had to work hard for it.

YC1.3: "I was very happy that he [Buddy] was there during this conversation, so no, yes, certainly yes."

On the other hand, the youth coach tells that they are faced with a considerable workload, with which the youth coach indicates whether learning to work with Buddy is smart during such a period.

One youth coach that did not deploy Buddy is a little more critical. The youth coach thinks it can go both ways, because it really requires a lot of investment from youth coaches as professionals to get to grips with how Buddy works, or at least the coaches who have affinity with Buddy. Next to that, the youth coach think there are still areas of improvement for Buddy, because he does not always do what you ask of him (referring to failing speech recognition). If Buddy does not understand, you have to manually give him a task via the platform. This is an extra burden for the youth coach, because they are busy with setting up Buddy with their computer but also want to respond properly to the client or child. In the youth coach opinion, this makes the conversations unintentionally more intensive. To summarize, the youth coach states:

YC3.1: “So yes, I think it [Buddy] can be helpful, provided that [...] time is invested in mastering Buddy, but also that Buddy works well.”

Another youth coach that did deploy Buddy thinks that Buddy really can be a good addition, but, just as the other youth coaches state, that you have to invest some time in terms of preparation. However, the youth coach states that youth coaches always have to do that before a one-on-one conversation, so it does not add that much extra pressure.

Another youth coach that did not deploy Buddy also thinks that Buddy is a good addition to the conversations.

YC4.1: “I think it removes a barrier for children to be able to talk freely.”

Above that, the youth coach states that they always have to gain some trust with the child, and that by using Buddy it could be a shortcut (through the trajectory) for the child.

6.5 Questionnaire results

For this part, we administered three types of questionnaires that give insight in the personality, robot perception, and emotional control and development of the participants. Unfortunately, due to the limited amount of participants that participated in the experiment in the end, not enough data was gathered to be able to execute data-analysis for the quantitative part and conclude about any significance in the data. To not let this data go to waste, we decided to analyse the data anecdotally, in a qualitative way. Questions that were asked negatively were handled inversely (e.g., a score of 5 would be be inverted to 1). This means that for every scoring, the higher the number, the better the result is or the more a participant can be linked to a variable or category.

6.5.1 HiPIC-short

The HiPIC-short was filled in by the parents of both participants. In Table 6.3 you can see how each participant scored for every Big-5 domain (see paragraph 5.5.2 in Chapter 5 for an explanation of the categories).

TABLE 6.3: HiPIC-short scorings

Big-5 Category	Participant_001	Participant_002
Conscientiousness	3.75	2
Benevolence	2.6	2.4
Ingenuity	4	2.33
Emotional stability	4	2
Extraversion	3.5	2

One of the measurements that was added as an extra to the HiPIC-short was the GIZ-question from the youth coach, which was introduced during the brainstorm session. It was a statement that said: "He/She feels comfortable in his/her own skin." The answer for Participant_001 for this question was 4, while the answer for Participant_002 was 2, indicating that Participant_001 was more comfortable in his/her own skin than Participant_002 at the time of administration of this questionnaire.

As can be clearly observed, Participant_001 scores higher for every category compared to Participant_002. Participant_001 clearly scores the highest for 'Ingenuity' and 'Emotional stability', while Participant_002 mildly scores the highest for 'Benevolence'. All category scorings are not far apart for Participant_002, which makes it hard to make conclusions about the participant's characteristics. We can observe that Participant_002 is has a very balanced personality, while Participant_001 has personality traits that stand out more than others, at least, according to the participant's parent(s).

The category 'Extraversion' has characteristics that can be linked to self-disclosure. What is a remarkable observation, is that Participant_001 scores higher for 'Extraversion' (3.5) while scoring lower based on calculations of breadth of self-disclosure discussed before (1 word per 4.62 seconds), and that Participant_002 scores lower for 'Extraversion' (2) while scoring higher for breadth of self-disclosure (1 word per 2.95 seconds).

6.5.2 Robot perception

The robot perception questionnaire was filled in by the participants with the help of the youth coaches. The intention was to administer this questionnaire two times, once after the first and once after the last conversation. However, it was only administered once for both participants in the first conversation. In Table 6.4 you can see how each participant scored for every robot perception variable (see paragraph 5.5.2 in Chapter 5 for an explanation of the variables).

TABLE 6.4: Robot perception scorings

Variable	Participant_001	Participant_002
Expectation	5	4.5
Engagement	5	4.67
Acceptance	4.33	5
Empathy	4.5	3.75
Trust	4.33	4.33

According to the instructions of [45], Q11 has been applied for these scorings for both the 'Empathy' and 'Trust' variables.

Overall, both participants have very high scorings, indicating that they had a positive perception of Buddy. Because the questionnaire was only administered once for both participants, we could not measure whether these scorings would have diminished or gotten even more positive. These results are in line with expressions that the youth coaches did regarding the participant's reactions to Buddy. Examples of these expressions are "The participant really felt more at ease during the conversation." and "The participant enjoyed it so much that it helped making the conversation a bit less tense."

Although this is a mild difference, another remarkable difference is that Participant_001 scores higher on 'Engagement' of the robot perception questionnaire (5) while scoring lower based on calculations of the overall engagement score calculated in section 6.1 when Buddy is deployed (3.266806), and that Participant_002 scores lower on 'Engagement' (4.67) while scoring higher on the overall engagement score of section 6.1 when Buddy is deployed (3.593105).

6.5.3 DERS

The Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS) was filled in by the participants with the help of the youth coaches. The intention was to administer this questionnaire three times, once after the first, once in the middle, and once in the last conversation. However, for Participant_001 it was only administered two times, and for Participant_002 this questionnaire ended up not being administered at all. That is why we cannot produce any results from this questionnaire for Participant_002, but are able to see whether Participant_001 has made any progress based on the measurements of this questionnaire around the middle of the participant's conversation set. In Table 6.5 you can see how each participant scored for every DERS variable (see paragraph 5.5.2 in Chapter 5 for an explanation of the variables).

TABLE 6.5: DERS scorings for Participant_001

Variable	1st administration	2nd administration
Emotional control	3.17	4.83
Emotional development	3.13	4.88

For both emotional control and development, we can observe a significant improvement when the second administration of the DERS questionnaire was done (in the fifth conversation) compared to the first administration, meaning that difficulties in emotion regulation have diminished for Participant_001. This is in line with lower Conversation Multipliers for when Buddy is not deployed in the last set of conversations (conversation 4 and 6) compared to the first set of conversation when Buddy is both deployed and not deployed (conversation 1, 2, and 3), which can be observed in Table 6.2.

Since no statistical analyses were done regarding the questionnaires, the dependent variable described in section 5.5.2 was disregarded.

Chapter 7

Discussion

In this chapter, we will summarize the key findings of the experiment, interpretations of the findings, and implications of the research related to existing literature for every SRQ. Above that, the limitations of the research are stated, and recommendations for future work and guidelines for implementation of Buddy are done.

7.1 Reiterating the problem statement and research goal

Many children suffer from poor ability to regulate emotions and suffer consequences such as the development of mental health issues [2] [73], or societal issues such as criminal behavior [13], low personal well-being [51], and academic under-achievement [25]. To conquer this problem, we wanted to achieve ER improvement by stimulating the increase of engagement and self-disclosure of children to youth coaches by deploying a personalized SAR during their one-on-one conversations. We used these measurements because research shows that talking about the different processes around ER practices (see Figure 2.1 from [48]) for a specific case (e.g., about a certain situation and the response on the occurrence of that situation), can contribute to the ER improvement.

7.2 Effects of deployment on engagement & self-disclosure

7.2.1 Summary of key findings

For the engagement analysis, it turned out that engagement is slightly higher and standard deviation is lower when Buddy is deployed compared to when Buddy is not deployed, meaning that the results for when Buddy is deployed are slightly better than when he is not deployed.

For the breadth of self-disclosure analysis, there were mixed results. In some cases, deploying a SAR during a one-on-one conversation with a youth coach did not result in a higher breadth of self-disclosure. However, in other cases deploying a SAR during a one-on-one conversation with a youth coach did result in a higher breadth of self-disclosure (based on the self-disclosure development during one conversation).

For the depth of self-disclosure analysis, the results present consistently higher Coding Multipliers in conversations where Buddy is deployed for gaining personal information and disclosure of emotional experiences and evaluations. Above that, Buddy himself is not used much for gaining this information, and the usage of Buddy for other interactions only goes down as the conversation (set) progresses. Given the results of this qualitative analysis, this indicates that deploying a SAR during a one-on-one conversation with a youth coach does not result in a higher

depth of self-disclosure for this theme. It even seems that Buddy is counterproductive to the goal of this research.

7.2.2 Interpretations of key findings

Engagement and self-disclosure have distinct measurements, but could have been influenced by many factors. During the conversations where Buddy is deployed, Buddy was never deployed during the full conversation. It was discussed with the youth coaches that they could determine for themselves how they wanted to deploy Buddy. It turned out that Buddy was often put aside so that the youth coach could fully focus on the child, since they stated that the combination of operating Buddy and conversing with the child was hard work for them. This could have influenced the measurements on engagement and self-disclosure heavily per youth coach, since using Buddy during the full conversation, as an 'ice-breaker', or merely as a reward when the child is doing a good job would have very different deployment durations. Depending on how often Buddy was actually actively being deployed during these conversations, word count and engagement scores could have been influenced. For example, word count will be less when the youth coach is often busy with giving Buddy instructions, or when waiting for a reply from Buddy when trying to trigger a keyword (depending on whether Buddy caught the keyword or not). Word count can also be influenced by how often the youth coach is speaking and the participant is listening. Engagement scoring is lower when the participant is looking around. This can happen for many reasons, but also because, for example, because it is taking long for Buddy to generate a response.

For Participant_001, the Conversation and Coding Multipliers were constantly higher during conversations where Buddy was deployed. A possible assumption for the reason of this result could be that Buddy did not really influence the self-disclosure of this participant, but that the participant was increasingly feeling more comfortable with the youth coach.

The Conversation and Coding Multipliers are measurements based on the word count of the participant and amount of coding that is done for expressions of the participant. Although these multipliers account for the conversation duration, as talked about before, the time that the youth coach is speaking influences the word count and amount of coding. The more the youth coach speaks, the less the participant is able to speak and express words that could be coded.

For both the engagement and thematic analysis, inter-coder reliability (ICR) was calculated for the engagement coding scheme and thematic analysis coding scheme. However, there turned out that there was a moderately strong agreement between the coding of the first and second coder, and not strong. This can be explained by the complexity of the both coding schemes, and that both schemes have not been validated in terms of clarity, ambiguity, and redundancy. The coding scheme for the thematic analysis has also been developed as the coding process progressed (as instructed by the GT approach). The second coder could have used one of the first conversations, which was coded using a not finalized version of the coding scheme, one that was still in development. Codes may have changed names and could have been interpreted differently by the second coder. Since it is not validated in terms of ambiguity, some codes could have an overlapping meaning, indicating that some expressions could have been connected to multiple codes.

7.2.3 Implications of key findings

The analysis on engagement of participants did not indicate that deploying a SAR during a one-on-one conversation with a youth coach results in a higher engagement, not fitting with the theory that increasing engagement can be done with the help of SARs [80].

The analyses on breadth and depth of self-disclosure did not indicate that deploying a SAR during a one-on-one conversation with a youth coach results in a higher self-disclosure, which does not fit with the theory that people tend to disclose more about themselves after they have been exposed to disclosures made by SARs [26] [53].

7.3 Effects of engagement and self-disclosure on ER

7.3.1 Summary of key findings

For the analysis that links engagement and self-disclosure to ER, it turned out that as the Conversation Multiplier increases, average engagement and total countings of emotion-related codes tends to decrease, and that as the total countings of emotion-related codes increases, average engagement also tends to weakly increase.

7.3.2 Interpretations of key findings

We linked ER improvement to the total countings of emotion-related codes mentioned by a child. We used this measurement based on that when a child says or recognizes something related to their emotions or emotion in general, it can be categorized as ER or a path towards a better ER (based on the ER process model of [48]). However, it may be that talking about emotions and emotional experiences does not necessarily have to mean that ER is improved when there is more talk about it during conversations, or as the trajectory progresses. It may even have a negative effect, meaning that when there are more emotion-related codes, that it is not going better or going even worse regarding ER. Or vice versa, when there are less emotion-related codes, that ER is actually improving, resulting in having to talk less about emotions and emotional experiences because of the improvement.

Above that, the Spearman correlation analysis of these variables created some very interesting, unexpected results. However, a correlation analysis is often deemed exploratory, which is why these results do not tell the whole story of the relation between these variables.

7.3.3 Implications of key findings

The analysis that linked engagement, self-disclosure, and ER showed that the Conversation Multiplier (a correcting measurement for the differing conversation duration that expresses self-disclosure) is negatively correlated with countings of emotion-related codes. This does not build on the theory that self-disclosure can help children manage their emotions and regulate their emotional experiences, and that self-disclosure may promote emotional expression and communication, helping children develop a better understanding of their emotions and learn effective strategies for regulating them [39] (i.e., this correlation being positive). Above that, total countings of emotion-related codes increases turned out to be weakly positively correlated with average engagement also tends to weakly increase, weakly contributing

on existing evidence that increasing engagement can be done by deploying SARs, since they have demonstrated to be capable of influencing the emotions of humans [80], and thus also ER capabilities of children.

7.4 Effects of SAR deployment according to youth coaches

7.4.1 Summary of key findings

For the analysis of the effects that the SAR deployment had on the participants according to youth coaches, the youth coaches that deployed Buddy see positive effects when Buddy is deployed during the conversations. They also both think, or at least thought it seems like Buddy helps the child talking about emotions and emotional experiences, and thus improve their ER. Above that, all youth coaches state that Buddy is and would be a good addition to the one-on-one conversations, despite difficulties like longer preparation for conversations, staff shortage, and Buddy not always picking up what is said with his speech recognition.

7.4.2 Interpretations of key findings

Most results indicate that deploying a SAR during the conversations has no effect on ER improvement. However, the results from the experiment itself has contradictory results with the findings of the youth coaches. A possible explanation might be that the wrong measurements were used during the experiment. Of course, engagement and self-disclosure when a SAR is deployed and is not deployed influences ER in some way, according to [80], [28], [26], [39], and [39], better measurements might be out there. Above that, we already highlighted the influence that the youth coach has on the word count of the participant, duration of the conversation, and amount of talking about emotion-related themes, i.e., there is no clear structure of a conversation. The youth coach constructs the conversations, and the outcome of these variables depend on what subjects the youth coach talks about, for how long, and of course how often Buddy gets involved in the conversation.

The youth coaches deem the deployment of Buddy successful, and although the results might suggest differently, the youth coach is the expert here, and is the designated person to reason about the ER development of children. One of the youth coaches that deployed Buddy even stated: "Numbers do not always tell the whole story."

7.4.3 Implications of key findings

One youth coach has reported significant ER improvement of a participant as the participant's trajectory progressed, which builds on existing evidence that evidence-based methods (applied during the conversations) can change children's capacity to manage their emotions constructively [36]. This youth coach also applied some techniques described by [21] and [79], such as observing one's own and others' emotions and using a so-called 'feelings thermometer'.

7.5 Questionnaire results

7.5.1 Summary of key findings

For the analysis of the questionnaires, the results of the HiPIC-short displayed the personality and characteristics of the participants. The results of the robot perception questionnaire indicated an overall positive perception of Buddy. The results of the DERS questionnaire indicated a significant improvement in emotional control and development for Participant_001 during this participant's conversation set.

7.5.2 Interpretations of key findings

The HiPIC questionnaire that was administered from the parent(s) presented some contradicting results when compared and linked to the engagement coding and breadth and depth self-disclosure results. A possible explanation of this is that the HiPIC was filled in by the parent(s), while the participants produced data on their engagement and self-disclosure themselves, during the conversations, without influence of their parents. Above that, some categories only had two questions, which are not many questions to base a whole characteristics score upon.

7.6 Research limitations

To provide a balanced perspective on the research outcomes, this section outlines the limitations inherent in the study's design, data collection, and analysis.

7.6.1 Trustworthiness and generalizability of results

The credibility of many of the produced results is not trustworthy due to the low number of participants that participated in the experiment, which raises concerns about the reliability of these findings. We decided for some results to not incorporate them at all in the research. For example, such as the results of a Shapiro-Wilk test that tested the normality of the data, and a Wilcoxon test that was intended to show whether there was a difference between when Buddy was deployed and when Buddy was not deployed.

Of course, also due to the low sample size, the results cannot be generalized to the whole population of children with ER problems. Nevertheless, this study has proven valuable by having a higher ecological validity, since [9], [27], and [62] pointed out the generally low ecological validity of studies in this research field. This study involved the real-world application of a SAR in youth care, which has been extensively documented in a comprehensive case study.

7.6.2 Complexity of the thematic analysis coding scheme

As mentioned before, the coding scheme that was created for the thematic analysis based on the GT approach turned out have a high grade of complexity. This was learned after a quick feedback round on the coding scheme. The best solution for this was to improve the scheme and make it less complex, but unfortunately the timeline for this research did not allow this. The decision to leave the coding scheme as it is probably influenced the inter-coder reliability (ICR), because the creator of the coding scheme (first coder) is more likely to completely understand it compared to the second coder.

7.6.3 Difficulties regarding participant acquisition

The youth coaches stated that asking consent of children's parents most likely wouldn't be a problem and would likely succeed, because ultimately, the parents want the child to be helped, and whether that is with Buddy or not should not matter. Above that, studies have indicated that SARs are highly acceptable [59]. However, the opposite turned out to be true. The youth coaches had a hard time getting consent from parents due to privacy concerns and unfamiliarity with robots in general. This caused the start experiment to be delayed for more than two months.

The youth coaches have stated quite some reasons during the interim evaluations (see Appendix D.1 for transcripts) and post-experiment interviews (see Appendix D.2 for transcripts) why participant acquisition turned out to be harder than expected. One of the youth coaches told that there was not much difficulty in getting parent(s) to allow their child to participate in the experiment, but that some unfortunate events caused Buddy not to be suitable for this request of help. For example, one child was getting a lot of tests all of the sudden, which resulted in the youth coach only being able to have one one-on-one conversation with this child during the experiment period. Another child was also allowed to participate, but before the first conversation, things got completely out of hand for this child, where even crisis care needed to be provided.

Another youth coach was a school contact person at multiple preliminary schools and has committed to introduce Buddy at these schools. Unfortunately, these schools were not interested in deploying Buddy during one-on-one conversations that they had at these schools. One school did not even reply to multiple emails that were sent to them. The youth coach guessed that this happened because the emails were sent just before the summer holidays, assuming they are busy with other, more important tasks, and do not want to prioritize the deployment of Buddy, because it is "a side job" and something new that requires attention. The youth coach also consulted some parent(s), but only encountered parents who dug in their heels. With one parent, the youth coach told that Buddy was presented completely by email, with a brief explanation of what Buddy could do. It was very emphatically stated below that if interest was aroused, the youth coach would love to make a face-to-face appointment, so that the parent could also see Buddy and that the youth coach could give some examples to make it a little more lively. However, the parent definitely did not want that. Other children that she did end up conversing with did not have ER as the main request of help.

Another youth coach stated that there were not that much eligible children at first glance during the experiment period, and also a parent who did not give permission for the child to participate in the experiment, of which the youth coach thought Buddy had the potential to have a positive influence on.

Another youth coach told that there were a lot of serious cases where a new tool such as Buddy was not really suited for. Above that, the youth coach had a lot of teenagers (up until 17-years-old), of who the youth coach expected that Buddy would not have been taken seriously. The youth coach explained that not the children, but the parents seem to be "afraid of the unknown", in this case, that Buddy would be deployed during the one-on-one conversations. A lot of "weird" questions were asked, such as "where does that thing actually come from?", "does the robot record?", "what is the meaning of all this?", and "why are you using toys, while I want you to help my kid?". The youth coach thinks this can be explained by that Buddy was often introduced halfway through the conversation set, and not at the beginning. Parents are simply powerless because they do not know how to deal

with their child anymore. If that is the case, they are not eager that the youth coach is going to try something new. No, as the youth coach states: "You should actually just fix my child.", which is what parents often say.

Previously described literature stated that there are ongoing challenges that need to be addressed, such as increasing the reliability and capabilities of robotic systems [17]. There is a low ecological validity and a shortage of long-term studies [9] [27] [62], suggesting that we need more extensive research with stronger experimental setups and larger groups of participants to enhance the quality of studies related to SARs. [20]. Furthermore, it was emphasized how crucial it is to educate child-care professionals and parents about the latest technological developments and the potential advantages and disadvantages of incorporating SARs into childcare. [56].

In order to reassure parents regarding privacy and the robot, efforts were made to create an info-graphic (see Appendix G.1), and two informational videos, one intended for parents and one intended for children. The video meant for parents can be viewed [here](#) and the video meant for children [here](#). It was demonstrated for the children how Buddy worked and what Buddy could do. This was also shown for the parents, but in addition to that, we also showed what Buddy cannot do, and addressed privacy and possible concerns about Buddy himself. After these efforts were introduced, we managed to acquire the two participants for this research.

Because of the difficulties regarding participant acquisition, we were not able to reason about the most suitable range of ages where Buddy would be most effective for. Since it has not been tested for which range of ages Buddy is most effective, this could have influenced the results of the experiment. As discussed before, among other factors, the child's age can influence their level of acceptance [23] and effectiveness of interactions with SARs [54]. Although the most appropriate range of ages remains unknown, the two youth coaches that ended up deploying Buddy stated that the deployment was effective for their participants, and thus their age.

7.6.4 Lack of questionnaire results

The results of the questionnaires were produced anecdotally, in a qualitative way, because due to the low amount of participants the questionnaires had not produced enough data to be used for statistical analysis. This was done to describe the personality traits, robot perception, and emotional control and development of the participants. However, the robot perception and DERS questionnaire were not administered often enough, meaning that even the participants that did participate in the experiment have an incomplete analysis of these questionnaires' measurements.

7.7 Recommendations for future work and guidelines for implementation

In considering the avenues for future research, we now turn our attention to potential directions and unanswered questions that emerge from our study's findings and the youth coaches.

7.7.1 Other deployment options for Buddy

The youth coaches gave various suggestions for how Buddy could be deployed in a better way in the future.

Two youth coaches per one-on-one conversation Two of the four youth coaches highlighted that it would work very well when these kind of conversations (where Buddy is deployed) were done with two youth coaches. In this set-up, one youth coach controls Buddy (via the robot platform and physically if needed) and the other asks questions, talks to the child, and tells what Buddy could say. In this case, only one of the youth coaches needs to know how Buddy works and how Buddy can be controlled. This should not be a problem, because even now during a tough case they do one-on-one conversations with two youth coaches. One of these youth coaches stated: "I think that could also remove a major barrier to the ease of using Buddy."

However, it is also addressed that the lack of personnel opposes this idea. Although this is the case, one of the youth coaches stated: "When I see what it can yield, I wonder [...] what do you give more weight to [a child's needs or the lack of personnel]?"

Promotion at the beginning of a conversation set or trajectory One youth coach highlighted that parents would have less trouble with the deployment of Buddy when Buddy is introduced right away when meeting a family, as a tool that is used during the youth coach's guidance. The youth coach states that when you say in advance that you want to use Buddy during the conversations and ask whether that is okay, you give the parents too much room to think about the "unknown". However, if you say that Buddy will be present during the conversations without asking permission (asking permission was only necessary to carry out the experiment) it is very different. Of course, children and parents will be curious and there can be tension, but by introducing him immediately can take that away on the spot

Promotion at the beginning of the academic year One youth coach highlighted, regarding Buddy's deployment at school conversations, it would be useful to promote Buddy more and better from the start of the academic year through a first introduction, for example, with a starting conversation that takes place every year with internal supervisors that immediately includes and shows Buddy. The reason that the youth coach highlights this is that for this research Buddy was introduced at the end of a school year. This is worse since the summer holidays are around the corner, and schools are therefore working closely towards completion of the academic year (and are not waiting to introduce a SAR at this point). Vigorous efforts from the start of the academic year will result in response from schools, and thus children and families.

Increasing interaction within the online robot tool and spark interest of colleagues One of the youth coaches highlighted that expanding the range of interactions in the online robot tool and really making them easier to apply could really help "catching up" with the amounts of interactions that have been implemented in the tool during the experimental phase. Of course this also applies to the types of real time speech and actions that are available in the tool, but the youth coach concretely means by this that more different dialogues should be inserted in the tool by youth coaches. For example, a greater amount of expressions that allows the children to mirror themselves to Buddy, so that children can recognize themselves in Buddy; the "emotion regulation bit", as one of the youth coaches called it.

These interactions can be made as personal to each child as desired, and with the contribution of other youth coaches and colleagues of the CJG, the platform's

richness could be extended massively. That is why the four youth coaches that were involved during the research are also making plans to create a bigger support base and introduce Buddy to their colleagues. They want to spark interest by presenting Buddy, creating working groups, educating, making Buddy a permanent tool to work with, and of course keeping the robot project alive and active within the CJG. It will of course help to have a success experience to share with the colleagues, so that his image problem decreases.

7.7.2 Other deployment areas for Buddy

On top of suggestions for deployment improvements for Buddy, the youth coaches also came with recommendations of areas where Buddy's deployment could also have a positive influence within CJG care assistance. These areas are summed up in the list below:

- **(Mass) vaccination days:** all youth coaches mentioned this. Buddy could serve here as a distraction to take away fear, to take away concerns children or parents may have, or when a child is very closed off, or just in general keep the child in a positive state of mind.
- **Training exercises:** to serve as an ice-breaker (just as with the one-on-one conversations). Examples that were mentioned were a so-called 'splash project' about drinking and eating healthy, and Rock & Water (R&W) exercises (see [81]). During these exercises, Buddy could explain what the training entails or perform and example the exercises (after the human trainer performed it firstly), and that might motivate the children to pay more attention to the activity, according to the youth coaches.
- **Tests:** examples that were mentioned were building blocks, hearing tests, or eye tests.
- **Youth health care (JGZ) branch in general:** this branch sees all children in Capelle aan den IJssel, that might be nervous for conversations.
- **Psycho-education:** for younger children.

7.7.3 Other recommendations

Other ideas that came to mind while the research was being executed were:

- Of course, repeating the experiment with more participants. This would create more opportunities for data analysis and create more reliable results.
- Two of the most prominent measurements that we measured ER with were engagement and self-disclosure. During the experiment we did not find much supporting evidence that larger amounts of engagement and self-disclosure helped improve ER. There might be other measurements that might be better indicators of improved ER.
- Measure how deploying two youth coaches during a one-on-one conversation with Buddy weights up against the shortage on staff.
- Is the deployment of Buddy as an 'ice-breaker' the best way to deploy Buddy?

-
- Might a different SAR than Buddy be more suitable for one-on-one conversations in youth care?
 - Might a different voice or pitch Buddy be more suitable for one-on-one conversations in youth care (only one voice and pitch was used during the experiment while there were others available)?
 - The speech recognition of Buddy was not always working according to needs. The experiment could be repeated when the speech recognition has gotten a nice update that improves this.
 - Find out what the most suited range of age is for effective deployment of Buddy. Youth coaches think that Buddy is most appropriate for children under 12 years, but also state that they might start to think Buddy is cool again at a later age.

Chapter 8

Conclusion

This study sought to improve ER by increasing engagement and self-disclosure among children by deploying a personalized SAR during one-on-one conversations with youth coaches in the youth care sector. The MRQ for this research was formulated as follows:

MRQ: How does a personalized SAR affect emotion regulation improvement of a child by influencing engagement and self-disclosure during one-on-one conversations with youth coaches?

Seven one-on-one conversations were recorded, transcribed, and analyzed with various analysis techniques. The times when the SAR was deployed were compared with the times when the SAR was not deployed during these conversations, producing results that gave insight in how engagement and self-disclosure were affected, and how they affected ER. The scarcity of data prevents us from drawing any conclusions regarding the impact of deploying a SAR on ER during one-on-one conversations between a child and youth coach. In other words, no distinct and measurable effect could be ascertained. Engagement was only slightly higher when the SAR was deployed, while self-disclosure had controverting results between participants.

Based on previous research, we expected positive correlations between engagement, self-disclosure, and mentions of emotion-related themes. The opposite turned out to be true, only finding weak positive correlations and moderate negative correlations between these measurements. While these results question the effectiveness of the deployment of a SAR during one-on-one conversations, the youth coaches contradict these results given their overly positive opinion and experience regarding the deployment of Buddy, and the potential they think the deployment has and will have in the future. Above that, the questionnaires suggested that the participants enjoyed working with the SAR and ER was improved over time.

Although the lack of participants limits the generalizability and trustworthiness of the results, this research provides new insight in why there is resistance for participating in an experiment where a SAR is deployed, and how this can be prevented in the future. Above that, this study involved the real-world application of a SAR in youth care, which contributes to the ecological validity of the research field.

Taking these findings into account, professionals should consider verifying this resistance and the preventive measures mentioned. Furthermore, for a deeper grasp of the consequences and interpretations of these results, future studies might explore the use of a SAR with varying method attributes in diverse contexts. This research has contributed to the field of HCI and filled a knowledge gap by showing that

deploying a SAR in the youth care sector might not be the best way of tackling children's poor ability to regulate emotions that might suffer from mental health issues or societal issues. There is a need for additional research to delve into the impacts and connections among engagement, self-disclosure, and ER improvement.

Appendix A

Informed consents

A.1 Brainstorm session participation informed consent

Informatie over deelname aan onderzoek naar sociale robots in de jeugdzorg

1. Inleiding Deze brief geeft kort informatie over de deelname aan de brainstormsessie bij het Centrum van Jeugd en Gezin (CJG) in Capelle aan den IJssel. Aan het einde van deze brief zal om uw toestemming worden gevraagd.

2. Wat is de achtergrond en het doel van het onderzoek? Deze brief geeft kort informatie over de deelname aan de brainstormsessie bij het Centrum van Jeugd en Gezin (CJG) in Capelle aan den IJssel. Aan het einde van deze brief zal om uw toestemming worden gevraagd.

3. Hoe wordt de brainstormsessie uitgevoerd? De brainstormsessie wordt gehouden op 12 januari 2023 met verscheidene andere jeugd- en gezinscoaches en zal geleid worden door twee onderzoekers van de Universiteit Utrecht. Binnen deze brainstormsessie zullen verscheidene onderwerpen gezamenlijk besproken worden. Er zullen audio- en video- opnames gemaakt worden om de informatie beter te kunnen analyseren.

4. Wat wordt er van u verwacht? Er wordt van u verwacht dat u actief deelneemt aan de discussies binnen de brainstormsessie, domeinkennis met ons deelt, en ons vertelt wat u van de te behandelen thema's vindt. Binnen de brainstormsessie zal ruimte zijn om mondeling en digitaal uw verhaal te doen. De brainstormsessie zal maximaal 3 uur duren.

5. Wat zijn mogelijke voor- en nadelen van deelname aan deze brainstormsessie? De brainstormsessie zal nuttige gegevens opleveren voor de totstandkoming van onderzoek over sociale robots binnen de jeugdzorg en zal helpen bij het op de juiste manier inzetten van dit hulpmiddel in de toekomst. De deelname aan de brainstormsessie kost natuurlijk wel wat van uw tijd en sommige vragen kunnen misschien lastig te beantwoorden zijn.

6. Vrijwillige deelname Deelname is vrijwillig. Als u toch besluit niet mee te doen, dan hoeft u verder niets te doen. U hoeft niets te tekenen. U hoeft ook niet te zeggen waarom u niet wilt meedoen. Als u wel meedoet, kunt u zich altijd bedenken en stoppen op ieder gewenst moment — ook tijdens het onderzoek. Bovendien kunt u nadat u heeft meegedaan nog uw toestemming intrekken. Als u daarvoor kiest,

zullen uw onderzoeksgegevens direct verwijderd worden en niet meegenomen worden in de analyses. Uw onderzoeksgegevens kunnen echter niet meer verwijderd worden als deze al zijn geanalyseerd, of als uw onderzoeksgegevens niet meer tot u te herleiden zijn, zie hieronder.

7. Wat gebeurt er met de verzamelde gegevens? Uw persoonsgegevens (naam, en andere privacygevoelige gegevens) worden beheerd door de onderzoekers die direct bij dit onderzoek zijn betrokken. Mocht u deze persoonsgegevens willen corrigeren of laten verwijderen, dan kunt u dit doen door contact op te nemen met: [...]. Alleen de onderzoekers die direct betrokken zijn bij dit onderzoek hebben toegang tot deze gegevens.

Tijdens uw deelname aan het onderzoek worden gegevens verzameld. Deze gegevens krijgen een code die alleen met een sleutel naar u te herleiden is. Dit betekent dat de onderzoeksgegevens gecodeerd zijn. Wij zijn verplicht de gecodeerde onderzoeksgegevens minimaal 10 jaar te bewaren. Daarvoor geeft u toestemming als u meedoet aan dit onderzoek. Als u dat niet wilt, kunt u niet meedoen aan dit onderzoek. Uw gegevens worden opgeslagen en bewaard op een door de Universiteit Utrecht beveiligde server. Uw toestemmingsverklaring wordt achter slot en grendel bewaard in de projectmap gedurende 10 jaar. De gecodeerde onderzoeksgegevens kunnen worden gedeeld met en/of worden hergebruikt door andere wetenschappers om eventueel andere onderzoeksvragen mee te beantwoorden. De sleutel waarmee gecodeerde gegevens naar u persoonlijk te herleiden zijn, wordt zo spoedig mogelijk vernietigd.

8. Is er een vergoeding wanneer u besluit dat u meedoet aan de brainstormsessie? U krijgt geen vergoeding voor deelname aan dit onderzoek.

9. Goedkeuring van dit onderzoek De Facultaire Ethische Toetsingscommissie (ETC) – Bèta-Geo heeft dit onderzoek goedgekeurd. Wanneer u een klacht wilt indienen over de procedure omtrent dit onderzoek, dan kunt u contact opnemen met de secretaris van de ETC, e-mail: etc-beta-geo@uu.nl, of met de functionaris voor gegevensbescherming van de Universiteit Utrecht, e-mail: privacy@uu.nl

10. Meer informatie over dit onderzoek Bij vragen over dit onderzoek kunt u mailen naar [...], [...].

11. Bijlagen In de bijlage vindt u de toestemmingsverklaring die wij u vragen te ondertekenen voor deelname aan dit onderzoek.

TOESTEMMINGSVERKLARING voor deelname aan:

Onderzoek naar sociale robots in de jeugdzorg

Ik bevestig:

- dat ik via de informatiebrief naar tevredenheid over het onderzoek ben ingelicht;
- dat ik in de gelegenheid ben gesteld om vragen over het onderzoek te stellen en dat mijn eventuele vragen naar tevredenheid zijn beantwoord;
- dat ik gelegenheid heb gehad om grondig over deelname aan het onderzoek na te denken;
- dat ik uit vrije wil deelneem.

Ik stem er mee in dat:

- de verzamelde gegevens voor wetenschappelijke doelen worden verkregen en bewaard zoals in de informatiebrief vermeld staat;
- de verzamelde, gecodeerde, onderzoeksgegevens door wetenschappers kunnen worden gedeeld en/of worden hergebruikt om eventueel andere onderzoeksvragen mee te beantwoorden;
- er voor wetenschappelijke doeleinden eventueel ook beeld- en/of geluidsopnamen worden gemaakt (zie voor delen en hergebruik van deze gegevens onderstaande box).

Ik begrijp dat:

- ik het recht heb om mijn toestemming voor het gebruik van data in te trekken, zoals vermeld staat in de informatiebrief.

Naam deelnemer: _____ Geboortedatum: __/__/__ (dd/mm/jjjj)

Handtekening: _____ Datum, plaats: __/__/__, _____

Verklaring omtrent hergebruik van gegevens: **in te vullen nadat de dataverzameling heeft plaatsgevonden**
(s.v.p. aankruisen wat van toepassing is, en onderaan ondertekenen).

Gaat u er mee akkoord dat het verzamelde audio- en videomateriaal, dit is dus niet anoniem, gedeeld wordt met andere onderzoekers voor onderzoeksdoeleinden?

Ja, daar ga ik mee akkoord.

Nee, niet akkoord.

Handtekening: _____

In te vullen door de uitvoerend onderzoeker:

Naam: _____

Ik verklaar dat ik bovengenoemde deelnemer heb uitgelegd wat deelname aan het onderzoek inhoudt.

Datum: __/__/__ (dd/mm/jjjj)

Handtekening: _____

A.2 Experiment participation information letter and informed consent

INFORMATIEBRIEF over deelname aan onderzoek naar robots in de jeugdzorg

1. Inleiding Deze brief geeft kort informatie over de deelname aan een onderzoek bij het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) in Capelle aan den IJssel in samenwerking met de Universiteit Utrecht. Aan het einde van deze brief zal om uw toestemming worden gevraagd.

2. Wat is de achtergrond en het doel van het onderzoek? Deze brief geeft kort informatie over de deelname aan een onderzoek bij het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) in Capelle aan den IJssel in samenwerking met de Universiteit Utrecht. Aan het einde van deze brief zal om uw toestemming worden gevraagd.

3. Hoe wordt het onderzoek uitgevoerd? De jeugd- en gezinscoach van het CJG zal tijdens elk gesprek met uw kind de robot inzetten en middels de robot het gesprek met uw kind aangaan. Er zal niets veranderen aan de inhoud van de gesprekken; het enige verschil is dat de jeugd- en gezinscoaches bepaalde vragen of antwoorden de robot laat uitspreken. Dit gebeurt zowel automatisch (doordat de robot bepaalde woordjes herkent) en handmatig (doordat de jeugd- en gezinscoach bepaalde zinnen of woorden intypt). Hierbij blijft de behandeling van uw kind altijd op de eerste plaats staan; mocht het blijken dat de robot een negatieve invloed hierop heeft, zal de robot niet meer ingezet worden. Tijdens het eerste, middelste en laatste gesprekje, zal er een vragenlijst afgenomen worden om de emotionele verbetering en perceptie naar de robot te meten.

4. Wat vragen wij van u? Wij vragen hierbij uw toestemming om uw kind deel te laten nemen aan het onderzoek. Om op de meest optimale manier onderzoek te kunnen doen, is het opnemen van audio- en videomateriaal genoodzaakt. Indien u dit liever niet heeft, kunnen wij ook als onderzoekers bij de gesprekjes aanwezig ter observatie. Dit is echter allemaal niet verplicht. Het is ook mogelijk om enkel de robot in te zetten zonder audio- en video-opname of observatie. Enkel de vragenlijst zal dan afgenomen worden. De robot zelf kan namelijk geen audio- en video-opnames maken.

5. Wat zijn mogelijke voor- en nadelen van deelname aan dit onderzoek? De gegevens die worden verzameld tijdens de gesprekken zullen nuttige informatie opleveren voor de totstandkoming van onderzoek over sociale robots binnen de jeugdzorg en zal helpen bij het op de juiste manier inzetten van dit hulpmiddel in de toekomst. Daarnaast doelen wij erop dat uw kind zich comfortabeler gaat voelen tijdens de gesprekjes en er een snellere verbetering van emotionele controle bij uw kind optreedt. Natuurlijk brengen de audio- en video-opnames en observaties enige privacy vermindering met zich mee met betrekking tot uw kind, en mogelijk uw huiselijke sfeer mocht het gesprekje daar plaatsvinden.

6. Vrijwillige deelname Deelname is altijd vrijwillig. Als u of uw kind toch besluit om niet mee te doen, dan hoeft u verder niets te doen. U hoeft niets te tekenen. U hoeft ook niet te zeggen waarom u of uw kind niet mee wil doen. Als u uw

kind wel laat meedoen, kunnen u en uw kind zich altijd bedenken en stoppen op ieder gewenst moment — ook tijdens het onderzoek. Bovendien kunt u nadat uw kind heeft meegedaan uw toestemming alsnog intrekken (let op: hier heeft u twee weken de tijd voor). Als u daarvoor kiest, zullen de onderzoeksgegevens van uw kind direct verwijderd worden en niet meegenomen worden in de analyses. Deze onderzoeksgegevens kunnen echter niet meer verwijderd worden als deze al zijn geanalyseerd, of als deze onderzoeksgegevens niet meer tot uw kind te herleiden zijn, zie hieronder.

7. Wat gebeurt er met de verzamelde gegevens? De persoonsgegevens van uw kind (naam, en andere privacygevoelige gegevens) worden beheerd door de onderzoekers die direct bij dit onderzoek zijn betrokken. Mocht u deze persoonsgegevens willen corrigeren of laten verwijderen, dan kunt u dit doen door contact op te nemen met [...] ([...]). Alleen de onderzoekers die direct betrokken zijn bij dit onderzoek hebben toegang tot deze gegevens.

Tijdens de deelname van uw kind aan het onderzoek worden gegevens verzameld en bewaard op basis van de richtlijnen van de Universiteit Utrecht. Deze gegevens krijgen een code die alleen met een sleutel naar u te herleiden is. Dit betekent dat de onderzoeksgegevens gecodeerd zijn. Wij zijn verplicht de gecodeerde onderzoeksgegevens minimaal 10 jaar te bewaren. Daarvoor geeft u toestemming als u uw kind laat meedoen aan dit onderzoek. Als u dat niet wilt, kunt uw kind niet meedoen aan dit onderzoek. De gegevens van uw kind worden opgeslagen en bewaard op een door de Universiteit Utrecht beveiligde server. Uw toestemmingsverklaring wordt achter slot en grendel bewaard in de projectmap gedurende 10 jaar. De gecodeerde onderzoeksgegevens kunnen worden gedeeld met en/of worden hergebruikt door andere wetenschappers om eventueel andere onderzoeksvragen mee te beantwoorden. De sleutel waarmee gecodeerde gegevens naar uw kind persoonlijk te herleiden zijn wordt na twee weken verwijderd. Dit betekent dat u na afloop van het onderzoek twee weken de tijd heeft om u eventueel terug te trekken van het onderzoek. Na deze twee weken is dit niet meer mogelijk, omdat de sleutel dan al is verwijderd.

8. Is er een vergoeding wanneer u besluit dat u meedoet aan dit onderzoek? U krijgt geen vergoeding voor deelname aan dit onderzoek.

9. Goedkeuring van dit onderzoek De Facultaire Ethische Toetsingscommissie (ETC) – Bèta-Geo heeft dit onderzoek goedgekeurd. Wanneer u een klacht wilt indienen over de procedure omtrent dit onderzoek, dan kunt u contact opnemen met de secretaris van de ETC, e-mail: etc-beta-geo@uu.nl, of met de functionaris voor gegevensbescherming van de Universiteit Utrecht, e-mail: privacy@uu.nl

10. Meer informatie over dit onderzoek? Bij vragen over dit onderzoek kunt u mailen naar [...] ([...]) of [...], ([...]).

11. Bijlagen In de bijlage vindt u de toestemmingsverklaring die wij u vragen te ondertekenen voor deelname aan dit onderzoek.

TOESTEMMINGSVERKLARING

voor deelname aan

Onderzoek naar sociale robots in de jeugdzorg

Ik bevestig:

- dat ik via de informatiebrief naar tevredenheid over het onderzoek ben ingelicht;
- dat ik in de gelegenheid ben gesteld om vragen over het onderzoek te stellen en dat mijn eventuele vragen naar tevredenheid zijn beantwoord;
- dat ik gelegenheid heb gehad om grondig over de deelname van mijn kind aan het onderzoek na te denken;
- dat deelname altijd uit vrije wil is.

Ik stem er mee in dat:

- de verzamelde gegevens voor wetenschappelijke doelen worden verkregen en bewaard zoals in de informatiebrief vermeld staat;
- de verzamelde, gecodeerde, onderzoeksgegevens door wetenschappers kunnen worden gedeeld en/of worden hergebruikt om eventueel andere onderzoeksvragen mee te beantwoorden;
- er voor wetenschappelijke doeleinden eventueel ook beeld- en/of geluidsopnamen worden gemaakt (zie voor delen en hergebruik van deze gegevens onderstaande box).

Ik begrijp dat:

- ik het recht heb om mijn toestemming voor het gebruik van data in te trekken, zoals vermeld staat in de informatiebrief.

Ik geef toestemming voor de volgende vormen van gegevensverzameling (aankruisen wat van toepassing is):

- Observatie van onderzoekers
- Video-opname
- Audio-opname
- Geen van bovenstaande

Naam deelnemer: _____ Geboortedatum: ___/___/___ (dd/mm/jjjj)

Handtekening: _____ Datum, plaats: ___/___/___, _____

Verklaring omtrent hergebruik van gegevens: **in te vullen nadat de dataverzameling heeft plaatsgevonden**
(s.v.p. aankruisen wat van toepassing is, en onderaan ondertekenen).

Gaat u er mee akkoord dat het verzamelde audio- en videomateriaal, dit is dus niet anoniem, gedeeld wordt met andere onderzoekers voor onderzoeksdoeleinden?

Ja, daar ga ik mee akkoord.

Nee, niet akkoord.

Handtekening: _____

In te vullen door de uitvoerend onderzoeker:

Ik verklaar dat ik bovengenoemde deelnemer heb uitgelegd
wat deelname aan het onderzoek inhoudt.

Naam: _____

Datum: / / (dd/mm/jjjj)

Handtekening:

Appendix B

Brainstorm session and interview

B.1 Brainstorm session transcript

Speaker 3:

Nee, we zijn natuurlijk ook benieuwd wie jullie zijn, dus als jullie je kort willen voorstellen.

Speaker 2:

Ja, ik ben [...], jeugd en gezinscoach Team Oogschade. Bijna twee jaar.

Speaker 4:

I [...], naast de collega van Chris dus ook jeugd en gezinscoach, in hetzelfde team dus. En, dat doe ik best wel. Nou ja, hier niet zo lang en hiervoor heb ik in Krimpen als jeugd en gezinscoach gewerkt, en nu hier in Capelle.

Speaker 6:

I [...] ook jeugd en gezinscoach sinds 1,5 jaar team Westkapelle en daarnaast. Nou ja, net als deze twee collega's, ook schoolcontactpersoon op verschillende basisscholen in de buurt.

Speaker 4:

Ohja, dat doen we ook nog.

Speaker 5:

Nou, Ik ben [...] ook jeugd en gezinscoach in team Schollebaar en ik heb ja onderwijsachtergrond en gezinspedagogiek achtergrond.

Speaker 7:

Oké [...], werk bij de stal. En, ik heb geen verstand van het primair proces, maar al sinds 2019 betrokken bij het project.

Speaker 3:

Oké, ja dank jullie wel. Oké ja voordat de sessie start even paar kleine huishoudelijke mededelingen, zoals ik net zei, zou dat fijn vinden als de sessie opgenomen kan worden, zodat we later terug kunnen kijken in het kader van het onderzoek en ik daar ook over kan schrijven natuurlijk in mijn scriptie. We hebben ook iets met anonimiteit, alle persoonsgebonden dingen die hier gezegd worden, die verwijzen naar u als persoon zullen altijd in het onderzoek worden geanonimiseerd. Het staat natuurlijk op de video opnamen, maar in als erover geschreven wordt, zal het altijd geanonimiseerd blijven. En om ook even schriftelijk te verklaren dat jullie daarmee akkoord gaan, heb ik een informed consent uitgedraaid waarvan wij het fijn vinden

als jullie zouden willen ondertekenen, zodat jullie ook weten wat er met jullie data gaat gebeuren, dus die zal ik dan nu zo bij jullie uitdelen. Lees ook, vooral gerust even door, mag je gewoon weer tijd voor nemen.

Speaker 1:

Er staat voornamelijk in dat we de data inderdaad anoniem verwerken, wie je moet contacten als je je wilt terugtrekken uit het onderzoek en dat we de geanonimiseerde data, dus uiteindelijk transcripten die jij gaat uitschrijven moet staan in een beveiligde omgeving van de universiteit. Dus het lijkt misschien heel veel tekst. Maar dat is wat erin staat.

Speaker 3:

Gratis pen.

Speaker 7:

Is het een soort standaard van de universiteit?

Speaker 1:

Ja wat aangepast tot dit specifieke ding, maar er staan wel een aantal dingen in die er altijd in horen te staan, zoals wie de hoofdonderzoeker is. Hoe je de ethische Commissie kan benaderen als je je zorgen maakt om integriteit.

Speaker 3:

Ja en hoe lang de data bewaard mag worden.

Speaker 1:

Ja moet zelfs. Maar ook om ieder geval te laten zien dat we er goed over hebben nagedacht. En dat we zorgvuldig omgaan met mogelijke persoonlijke data.

Speaker 7:

Altijd spannend zulke documenten ondertekenen.

Speaker 3:

Yes dankjewel. Dankjulliewel voor het ondertekenen Oké, nou voordat we echt met sessie beginnen, zijn we eigenlijk best wel benieuwd wat nu jullie visie is tegenover robots, sociale robots, dus daarvoor heb ik een kleine vragenlijst gemaakt. Heel kort, heel kort doe ik een minuutje. Ja, dus Ik weet niet of jullie bekend zijn met mentimeter.

Speaker 7:

Ooit van gehoord ja.

Speaker 3:

Ja, Dat is een soort tool waarmee je vragenlijsten kan afnemen waarbij mensen resultaten gelijk op het scherm zien hier. Dus als jullie misschien allemaal je telefoon erbij willen pakken en dan kun je naar menti.com gaan en als het goed is, is dit de goede code. Checken of dit de goede is.

Speaker 1:

Ik weet niet of het per se nodig is om ook de resultaten nu tel laten zien [...], dat is meer voor jou toch, voor het onderzoek?

Speaker 3:

Nee dat klopt, maar ik denk, dan kunnen ze misschien van elkaar zien. Hoe ze er over het algemeen over denken. Maar het maakt niet, ik hoef het toch niet perse te bespreken, maar...

Speaker 1:

Ja ja, het is jouw sessie.

Speaker 3:

Het is mijn sessie. Kunnen jullie of? De code staat daar bovendien zo ja. Zelfs, ik zal maar gewoon, Frank. Ik zal hem even wat groter maken.

Speaker 5:

En mogen we dan gelijk beginnen?

Speaker 3:

Ja jullie mogen gelijk beginnen, ja? Het is een soort algemene vragenlijst, dus het is niet specifiek voor jullie als gezinscoaches aangepast. Dus het is heel algemeen. Therapie wordt er gezegd en service gebruikers, maar die service gebruikers, zijn dan bijvoorbeeld de kinderen waarmee jullie werken.

Speaker 7:

Sorry, je zei iets over servicegebruikers?

Speaker 3:

Nee, het is een hele algemene vragenlijst, dus niet specifiek gemaakt of aangepast voor jullie als jeugd gezinscoaches, bijvoorbeeld er wordt therapie gezegd, maar dat kan je zien als een. behandeltraject voor een kind. Service gebruikers die daar staan bijvoorbeeld, dat kan je zien als een kind. Even kijken, wat is er nog meer. Nou, de gebruiker, de gebruiker van de dienst, dat zijn jullie en de kinderen bijvoorbeeld. Therapieprogramma kan je opnieuw zien als een behandeltraject, bijvoorbeeld.

Speaker 1:

Je hebt nu niet dat je het kan matchen met wie het invult, toch? Dat heb je niet ingesteld, denk ik, of wel? Dat je straks met de resultaten kan zien wat iemand heeft ingevuld en of het anders is, vooral vooraf en achteraf.

Speaker 3:

Nee dat niet, maar dan dacht ik dus inderdaad dat je dan het gemiddelde kan zien, of het gemiddelde omhoog of omlaag is gegaan.

Speaker 5:

Wat kan die robot nou wel of niet, want het is voor het eerst dat ik erbij zit.

Speaker 3:

Wat kan die? Wat de robot kan?

Speaker 5:

Ja wat ie kan.

Speaker 1:

Het gaat over robots in het algemeen, dus wat je indruk op dit moment is over robot en we gaan zometeen vertellen wat ie kan.

Speaker 3:

Maar ik heb niet ingesteld dat je het individueel kon zien inderdaad.

Speaker 1:

Ja dat had misschien wel handig geweest. Want een gemiddelde van 5 mensen zegt niet zoveel.

Speaker 3:

Nee, dat is waar. Dank jullie wel voor het invullen, ik zal even heel kort de resultaten laten zien.

Speaker 3:

Dat ziet er naar uit dat jullie al redelijk positief zijn over het gebruik van de robot en we hopen dat we met deze brainstormsessie nog meer jullie nog meer kunnen overtuigen dat het positieve effecten kan hebben voor het kind. Ik ga even terug naar de presentatie. Oke zal ik even kort uitleggen wat we vandaag precies gaan doen. Allereerst zijn we benieuwd naar het domeinkennis, dus wat doen jullie in het dagelijks leven? Wat doen jullie tijdens consulten met de kinderen? Daarna vertellen wij kort iets over het onderzoek wat wij willen gaan doen een half jaar en ook onderzoek dat al bij het CJG is geweest. Wat Anouk ook heeft uitgevoerd. Daarna Laten we jullie de technische tools zien, maar daarmee bedoelen we gewoon de robot, dan laten we zien wat hij kan en hoe je precies kan instellen. Daarna een korte pauze van een kwartiertje. Daarna willen we met jullie praten over hoewe precies de robot kunnen gaan inzetten tijdens het onderzoek. Want jullie hebben natuurlijk de robot gezien, wij weten wat van jullie domeinkennis? En dan willen we kijken hoe we dat in een mooi experiment in het onderzoek kunnen vormgeven. En daarna willen we nog wat vervolgstappen bespreken, en kunnen we de sessie gaan afronden. Dat is het even in het kort.

Speaker 1:

Ja, misschien is het handig om even dit tijdschema te bespreken, omdat er twee van jullie zijn, dus dat is de helft, die al eerder weg moeten. En ik denk dat dit stukje voor ons het allerbelangrijkst is.

Speaker 3:

Ja klopt.

Speaker 1:

Dus misschien is het handig om het stukje domeinkennis en uitleggen van de robot, wat wel echt nodig is, dat we hier naartoe kunnen om dat gewoon zo kort mogelijk proberen te doen. Misschien in een kwartier. De domeinkennis 5 minuten, de robot en dan daarna meteen door naar de toepassing ontwerp. En dan kun je pauzeren. Ja, wat vinden jullie daarvan?

Speaker 4:

Dat is goed.

Speaker 3:

Ja, dat kan ook ja, helemaal goed, oké.

Speaker 1:

En als er nog aanvullingen zijn, dan horen we natuurlijk ook graag later na de sessie. Als je denk tvan oh dit is wel heel belangrijk, dan kan dat altijd gemaïld worden. Later nog 1 keer een interview om wat meer diepgang te krijgen.

Speaker 3:

Ja dat dat. Kan altijd zeker, dat kan altijd. Oke eerst dan eventjes domeinkennis. Nou ja, als wij onderzoekers die binnenkomen bij het CG, zijn wij heel erg benieuwd hoe jullie nou precies jullie dagelijks werk er eigenlijk uitziet als jullie kinderen begeleiden tijdens een consult of hoe een heel behandeltraject er eigenlijk uitziet. Dus ja. De eerste vraag is, hoe zit nou precies een behandeltraject met een kind eruit? Dat het begint en dat het eindigt. Kunnen jullie dat enigszins uitleggen?

Speaker 4:

Ga je iedereen af of, hahaha.

Speaker 3:

Ja iedereen mag wat zeggen.

Speaker 4:

Ja, ik moet dan denken aan de schoolcontactpersonen ook wel. Ik denk dat we daar juist wel met het emotieregulatie stukje eigenlijk veel meer zitten of eerder zitten, laat ik het zo zeggen. In ieder geval ja wat, wat doe ik bij een kind? Ik begin bijvoorbeeld van... ik heb creatieve opdrachten, dus wat zit er in je hoofd bijvoorbeeld? Dan mogen ze dus zichzelf tekenen. En daarnaast ga ik dus in gesprek met het kind over van ja, maar... waar denk je iedere dag aan? Nou ja, dat kan zijn dat Papa mama uit mekaar zijn, opa is overleden en dat hij later voetballer wil worden. Noem maar op, Het gaat echt alle kanten op en uiteindelijk kan je dan in het gesprek dus op die stukjes op die punten gaan inzoomen. Van oké, maar oke, opa is overleden. Wat vervelend en hé, wat voel je dan? Waar voel je het dan? En natuurlijk of je het met papa en mama kan bespreken, maar als je het echt over gevoel hebt, denk ik dat je dan wel heel erg gaat zitten dat een kind bewust wordt van waar die het voelt en of dat verdriet is of boosheid of dat soort dingen.

Speaker 6:

Ja ja, dat klopt wel. Ik zet inderdaad heel vaak echt een lijftekening in bij kinderen. Nou dat ik gewoon op een A4'tje heel simpel en lijf teken, hoofd, lichaam, arm, benen, en dan echt die 4 basisemoties afgaan met blij, boos, bang, verdrietig, en dan een kind dus zelf nog aangeven van oké als je aan mij denkt aan welke kleur denk je dan? En dan geven we dus bijvoorbeeld blij, geel op de zon en dan in die lijf gaan we aankleuren van oké, en waar voel je dat en wanneer voel je dat? En zo gaan we al die emoties af en bijvoorbeeld als een kind zich heel vaak boos voelt dan maak ik wel eens een emotie meter met de kleuren groen, dan gaat het goed, oplopen tot geel/oranje gaat het iets minder en rood, dan zit hij gewoon echt hoog in zijn emotie. Nou ja, daar dan ook inderdaad over in gesprek van wanneer voel je dat? Waar voel je? Dat maar ook vooral hoe je die emotie meter weer kan laten aflopen, dat je dus weet hoe je van rood terug naar oranje kan gaan en weer groen, wat je dan kan doen die je daarvoor nodig hebt. Hoe lang? Dat soort oefeningen en vragen.

Speaker 3:

Is dat die die gevoels thermometer? Ja, nou dat zijn dus eigenlijk oefeningen die jullie nu beschrijven die jullie met de kinderen doen?

Speaker 4:

Ja, het is echt bewustwording van... want hè, vaak kunnen wij het of we krijgen dan het signaal vanuit de klas bijvoorbeeld, hè. Dat dat die drinkt buien heeft, nou? Dan horen we dat ze dat thuis ook. Nou ja, maar wat gebeurt er dan daadwerkelijk met je? Wanneer krijg je driftbuien, door dat juist te onderzoeken door vragen te stellen, van ja... gebeurt dat met een spelletje, is dat als die iets niet mag of gebeurt dat... ja, als er onduidelijkheid is en daar dan uiteindelijk op inzoomen van, hé, wat jij ook zegt, wat heb je nodig? Ene kind vindt het fijn om een kussen op de grond te gooien en te schreeuwen en zo ga je daar ook over met ouders in gesprek, van ja soms moet je het kind ook gewoon even zijn ding laten doen in plaats van het altijd maar te willen kameren, en dat ze binnen een bepaalde lijn moeten kijken.

Speaker 1:

Wil je niet de post-its uitdelen zodat we die oefeningen kunnen krijgen?

Speaker 3:

Ja, dat wilde ik dus bij de volgende vraag formuleren, ja ja.

Speaker 1:

Ja, maar een beetje overlap is niet erg, maar dan kunnen we het alvast opschrijven.

Speaker 3:

Nee precies, en jullie hebben natuurlijk al wat oefeningen beschreven, maar voor een stuk wat later In de brainstormsessie komt, zou ik het fijn vinden als jullie die oefeningen... elk kopje heeft ook een kleur. Het is de rode kleur. Zou fijn zijn als jullie misschien die oefeningen op een losse post-it note willen schrijven. Die heb ik hier bij me.

Speaker 1:

Dus één oefening per post-it note.

Speaker 3:

Ja.

Speaker 3:

Het mogen er zoveel zijn als je wilt.

Speaker 2:

Als het een spel is, wil je dan... de naam van het spel of gewoon een spel?

Speaker 3:

De naam van het spel. Het gaat erom dat je zelf weet wat er achter zit, zeg maar.

Speaker 1:

Dan kan je zo eventueel aan ons uitleggen wat het inhoudt.

Speaker 7:

Ja wie was dan weet?

Speaker 2:

Ik niet of je die kent inderdaad.

Speaker 1:

Maar de eerste vraag is natuurlijk meer over, hoe zit het hele traject eruit en niet over hoe een behandeling eruit zag toch? Meer van hoeveel sessies heb je per kind en hoe vaak. Dus daar komen we dan zometeen nog wel eventjes op terug.

Speaker 3:

Ja.

Speaker 5:

Dat zou wel kunnen.

Speaker 4:

Ja ik stop wel even.

Speaker 3:

Als jullie laten zien dat het dubbele zijn, dan kan je die gewoon aan de kant schuiven.

Speaker 1:

We kunnen het op de tafel leggen en dan gewoon dubbele bij elkaar leggen. Dat is misschien wel handig.

Speaker 5:

Ja, memory.

Speaker 1:

Precies memory. Straks draaien we het om en dan gaan we shuffelen, ja. Kan je ook zo meteen een foto maken, dan heb je meteen een overzicht.

Speaker 3:

Oké, dat zijn er wel aardig wat. Nou, dat zijn aardig wat oefeningen, dank jullie wel. Ik wil nog eventjes terug naar de eerste vraag die er staat, want jullie dat nu vooral allemaal oefeningen beschreven die jullie hebben. Maar ik was eigenlijk ook benieuwd naar hoe ziet nou een volledig traject eruit? Een kind wordt hier aangemeld door ouders, verzorgers, een school, weet ik niet. Hoeveel sessies heeft het kind gemiddeld, hoe lang loopt een kind dan bij jullie gemiddeld? Waar eindig je mee? En dat mag best heel algemeen zijn, want natuurlijk is dat elk kind anders. Maar daar zijn we wel benieuwd naar.

Speaker 6:

Als we kijken naar echte aanmelding voor school contactpersonen mogen 10 kids gesprekjes aanbieden, en als het echt een aanmelding is voor een traject binnen het CJG waar ouders ook in meegenomen worden, dan is de insteek 3 maanden.

Speaker 3:

Kijk, dus, de ouders worden niet altijd bij betrokken?

Speaker 6:

Ja ouders krijgen als het met school contactpersoon is wel een terugkoppeling, maar je zit niet echt één op één met ouders en in het traject met het CJG... ja gebeurt dat wat sneller.

Speaker 4:

Je moet het school contactpersoonschap eigenlijk zien als iets laagdrempelig zien, dus je gaat eigenlijk al hè... ze zien iets in het gedrag van het kind en dan ga je eigenlijk een beetje... ja, hoe zeg je dat? Nou ja, je gaat dan... je moet ze in een traject ga je echt de diepte in en met een school contactpersoon met een school gesprek... ja, haal je gewoon even een kind uit de klas en dan ben je present, geef je het aandacht, ga je dus een beetje na... snap je, dan doe je een klein onderzoek eigenlijk, vooronderzoekje, en dat moment dat je erachter komt van hé hier zit echt wel heel veel meer achter. Natuurlijk, hè, ouders moeten daar ook bij betrokken worden. Ja, dan geven wij dus het advies van nou, ze moeten aangemeld worden voor een traject, want ja, dit kunnen we niet even onderbouwen met een paar gesprekjes. Dat is eigenlijk een beetje hoe het zit.

Speaker 3:

Dus als ik het goed begrijp ben jij eigenlijk de eerste fase? Niet altijd, ze kunnen ook gelijk naar je toe komen. Dus vanuit school ben jij de eerste fase en mocht het toch ja erger zijn, dan kom jij eigenlijk aan te pas.

Speaker 4:

Ja dan ga je het traject in, want dan, want je kan natuurlijk niet echt de diepte bij een kind ingaan bij zo'n gesprekje, want hij of zij moet ook weer terug de klas in, dus het is veel laagdrempeliger dan dat je echt een traject aangaat. Denk ik?

Speaker 2:

Meestal wel, maar we doen overigens alle 4 allebei denk ik, hè, wij? Zijn op school een bepaald aantal uur school contactpersoon. En daarin doen we die korte trajecten. Dat is 4 uur in de week max, geloof ik. En daarnaast zijn we ook gewoon jeugd en gezinscoach en dan wordt dus een gezin aangemeld via de website en dan wordt middels een intake bepaald hoe het traject eruit gaat zien. Soms moeten we ook gaan doorverwijzen naar specialistische aanbieder. Op de emotie regulatie is het soms ook gewoon heel diep ligt aan wat er allemaal gespeeld heeft in het leven van het kind uiteraard. Maar over het algemeen gaan we vaak ook wel starten met het jeugdhulptraject. Om ook te kijken van hé, hoever komen wij in dit gezin? Maar dat is ja, dat is vaak nog een struikelpunt van hé, wanneer op een rijtje genoeg als jeugd gezinscoach en wanneer heb je echt een psycholoog nodig, hè? Want ik zie ook behandeltraject staan. Ik weet niet of het helemaal een behandeling kunnen noemen wat wij doen. In feite hebben gezien wat wij zeggen, psychologen. Maar jeugd en gezinscoaches, daar zit ook nog een aanzienlijk verschil in natuurlijk. Maar ja, zo ziet het traject eruit en dan na 3 maanden inderdaad een evaluatie, soms verleng je dan nog een keer maar 3 maanden als je toch nog wat open eindjes hebt, of je zit er gewoon goed in. Maar het streven is inderdaad 3 tot 6 maanden. Maar in werkelijkheid heb je ook wel eens een traject van één of twee jaar afhankelijk van... ja, wat er allemaal speelt en wat er nodig is. Gezinnen kunnen soms ook weer terugkomen als het binnen 3 maanden wordt afgesloten en daarna toch blijkt dat er weer een nieuwe

hulpvraag ontstaat of dat het weer verergert, de situatie. En zo blijf je daarop inspe-
len van. Wat is er nu precies nodig en wanneer kan ik in twee emoties goed genoeg
reguleren?

Speaker 1:

En dan zie je het kind elke week? Of om de week?

Speaker 2:

Dat spreek je in een intake in principe af, maar daarin zijn we ook wel, althans ik
flexibel en soms heeft een kind het elke week nodig en soms dan kan het ook om de
week of eens in de maand. Maar als je ook ouders meeneemt in het traject, dan be-
spreek ik dat altijd met ouders van h , vind je het fijn als we op huisbezoek komen?
Zo kan ik het kind uit de klas halen of doe we alles thuis, ook afhankelijk van hoe
veilig de situatie thuis is, maak je daar een beetje een inschatting op.

Speaker 1:

Eigenlijk is het heel flexibel, het enige wat vaststaat is dat het 3 maanden duurt?

Speaker 4:

Nou, dat is weer het streven, en dat is een beetje... uiteindelijk is dat in het leven
geroepen om ook natuurlijk de wachlijsten, h ? Want op een gegeven moment moet
je ook wel scherp blijven van ja... maar is goed goed genoeg? Op een gegeven mo-
ment moet je ook kunnen zeggen van nou dit gezin moet nu zelf aan de slag. Want
ja, anders kan je door blijven gaan. Er komt altijd wel weer een andere hulpvraag
op hulpvraag op hulpvraag. En dat is eigenlijk denk ik wel waarom die 3 maanden
toen is... maar ja, wat we doen is eigenlijk ook wel maatwerk en het ligt er natuurlijk
echt precies aan...

Speaker 1:

En als school contactpersoon heb je wat minder dan maatwerk, omdat je dan gewoon
10 sessies hebt van een uur of een half uur.

Speaker 4:

De ene een half uur, de andere 3 kwartier. Maar ook maar max 4 leerlingen geloof ik.

Speaker 4:

Ja en die zich kunnen aanmelden?

Speaker 1:

Ja per school contactpersoon dat je 4 uur in de week hebt op die school dan?

Speaker 2:

Ja heel vaak bepalen we dan in een SOT en overleggen met school en ouders of het
passend is voor zo'n relatief licht en kort traject. Maar in de praktijk kom je toch ook
wel vaak tegen dat je eigenlijk van tevoren al moet zeggen... nou, dit gaan we nooit
redden met 5 tot 10 gesprekken dus er zal een aanmelding moeten gebeuren voor
een volledig traject.

Speaker 3:

Nou, dat is heel duidelijk wat mij betreft.

Speaker 1:

Ik denk dat dit al heel verhelderend is hè?

Speaker 3:

Heel verhelderend ja, ja. Oké dan ga ik even door naar het volgende stukje? Nou, doelgroepen.

Speaker 1:

Ja, misschien kunnen we eerst even de emotieregulatie oefeningen bespreken we hebben opgeschreven.

Speaker 3:

Dat kan ook, ja.

Speaker 1:

Als jullie even kort kunnen vertellen wat het is.

Speaker 2:

Een setje met allerlei foto's waarop emoties staan uitgebeeld van mensen, mensen huilen, de ander lacht heel erg en dan kan je die ordenen zeg maar, en dat kan je een kind dan daarmee laten oefenen en uiteraard daarop door bespreken. Ook van deze oefeningen zijn ook een soort opzetjes, hè? Want een kind... als je zegt, ja, nou, vertel maar eens. Wanneer ben jij verdrietig? Ja, dan komt er niks uit, het zijn vaak ook wel hulpmiddelen. Ik heb ook het kleurenmonster opgeschreven. Dat is ook een spel met een monster wat als emoties door de war heeft en dan moet je stappen zetten en dan moet je die emotie moet kind hier steeds over vertellen en dan in in het goede potje doen. En dan is er nog een meisje wat zich bij hem kan voegen om te helpen, en dan mag je weer een potje omdraaien, heel leuk spelletje voor kinderen, om, ja, om laagdrempelig over gevoelens in gesprek te gaan. En het lekker in je vel spel is een kaartspel. Er staan allerlei gevoelens op. Je hebt in stapel met wat lastige gevoelens zijn dus verdriet, boosheid onder andere en de de wat positievere emoties. En daar ja kies ik vaak een beetje van, hé, hoe zit het kind voorbij? En dan maak ik een selectie van de kaarten of ik zeg: maar over hoe je bij deze wat denk jij erbij? Staan ook vragen op de achterkant en die stel je dan gewoon. Het ook net even wat, hoe zeg je dat... minder direct als je het van een kaartje afhaalt? Soms geeft dat wat meer opening dan als je een hele directe vraag aan een kind stelt. Staan ook plaatjes van dieren op, dus dat is ook leuk en... nou hoe kijkt dit dier? Ja dat is drempelverlagend voor kinderen, denk ik. Dat waren die van mij.

Speaker 6:

Ja dan die dingen net zei, de thermometer. Ik doe eens ook wel eens op school dat ik naar de speelzaal ga, naar de gymzaal, en dan leg ik allemaal emoties op de grond en dan lees ik iets voor, een situatie, en dan mogen ze daarheen dan rennen/springen alles, en dan ga je dat ook een beetje uitbeelden, beetje vragen bij stellen. Je hebt heel veel spellen er ook tussen zitten. Ik gebruik ook ja, heel veel kinderen vinden tekenen ook wel leuk, gewoon teken oefeningen, dat ze zichzelf tekenen, van alles eigenlijk.

Speaker 3:

Oké.

Speaker 4:

Ik had ook nog de drie huizen, een oefening wat je eigenlijk voor kinderen, maar ook voor volwassenen kan gebruiken. Dat is eigenlijk... zeker als je bijvoorbeeld hè gescheiden ouders hebt. En dan heb je het huis van de leuke dingen, het huis van de minder leuke dingen en het huis van je de dromen. En ja, dus dan ga je vragen, dat doe je per keer per huis. Dus wie woont er in het huis? En hoe kijkt 'ie dan, en wat hoort daar allemaal bij? En dan kan je eigenlijk ook weer spelenderwijs weer over de emoties in gesprek gaan, want uiteindelijk hebben ze dan niet eens door dat ze het over hun eigen emoties hebben. Dan had ik hem op het spel, kikker be cool. Dat is een woordspel en ja, als je dan een bepaalde kleur komt, gaat dat... eigenlijk is het ook voor kinderen die heel onzeker zijn, hè. Een lage eigenwaarde hebben, dus hoe kunnen ze voor zichzelf opkomen? Dus dan staat op een kaartje een situatie dantemand wordt buitengesloten en jij vindt dat niet leuk, hè? Hoe zou je dat oplossen? Wat zeg je dan?

Speaker 6:

Dus dat kwartet? Of niet?

Speaker 4:

Nee het is een woordspel hij ligt, nou ja, hij ligt bij ons kom ik wel eens spieken dus ja.

Speaker 2:

Voor ons is dit ook wel nuttig zo.

Speaker 3:

Je leert ook nog van elkaar.

Speaker 4:

Nou ja, dus hoe je voor jezelf opkomt, maar ook hè, wat over zichzelf van hé, wat vind je leuk aan jezelf of niet? Dus, maar ja, Het gaat om de kikker uiteindelijk dus het gaat altijd weer buiten hunzelf voor hun gevoel, terwijl je het uiteindelijk natuurlijk over het kind zelf hebt. Even kijken wat nog meer. De emotieladder. Dat is gewoon een ladder, die maak je dan en op iedere trede staat eigenlijk... dat is hetzelfde als die thermometer, dus eerst ben je normaal blij en dan wordt je... hè geïrriteerd. Dan mag ze dus zelf het poppetje tekenen. En ja een tijdens het tekenen ga ik dan zeggen van... wanneer heb je dat dan wel eens, wanneer ben je dat poppetje? En dan vinden kinderen het heel grappig om zich dan eigenlijk te vergelijken met dat gekke popje wat ze dan zelf hebben getekend. En zo komt de informatie naar boven. Nou ja, papa, die zei een keer dit of mijn broertje die die duwde mij. Toen vond ik echt heel irritant, maar wat moet je dan doen om te zorgen dat je dan wel weer dat andere blij poppetje wordt? Ja, dan krijg je die informatie uiteindelijk ook wel van de kinderen.

Speaker 6:

Als jullie die stencils of spellen in het echt willen zien mag je ze zo pakken hoor.

Speaker 4:

Ja ik kan het zeggen.

Speaker 1:

Dat is misschien wel aardig als we tijd over hebben.

Speaker 3:

Wel leuk om te zien, ja. Als we tijd hebben ja.

Speaker 1:

Of voor de andere keer, zeker. Ja ik denk dat als we echt concreet willen gaan kijken hoe willen we die robot inzetten dat we dan een paar van die voorbeelden goed kunnen gebruiken daarvoor.

Speaker 3:

Ja dat is des te beter, hebben we ook een beeld erbij. Hoe we het 't beste In de robot kunnen zetten, ja.

Speaker 1:

Ja zeker.

Speaker 2:

Toevallig pas hele nieuwe lading spellen besteld. Zelf niet hoor.

Speaker 3:

Leuk oké.

Speaker 2:

Team budget hè?

Speaker 3:

Waren dat ze?

Speaker 4:

Wat is bibbers de baas? Die weet ik ook niet.

Speaker 1:

Bibbers de baas is een werkboekje ook vooral voor angst dan.

Speaker 4:

Oké.

Speaker 6:

Van ja, dat is ook een beetje CGT-oefeningetjes. Natuurlijk doen we daarin met: wat voel je, wat denk je?

Speaker 1:

Ja, dat is CGT is cognitieve gedragstherapie.

Speaker 3:

Cognitieve gedragstherapie?

Speaker 1:

Ja, ja, het scheelt dat ik ook psychologie heb gestudeerd, maar jij hebt natuurlijk niet die achtergrond soms komt er wel eens een voorbeeld voorbij.

Speaker 3:

Nee, dat stukje heb ik niet gehad. Maar ja, door?

Speaker 1:

Ja, het lijkt me goed. Volgens mij hebben we alles besproken wat we tot nu toe hebben gedaan?

Speaker 3:

Nou ja, We zijn ook nog benieuwd van... we hebben nu deze mooie oefeningen bij ons liggen en we weten ook wat ze zijn. Nou is onze vraag eigenlijk zijn er nog oefeningen die jullie op specifieke doelgroepen qua kinderen, kinderen met bepaalde kenmerken die bijvoorbeeld langer in het traject zitten, kort in het traject zitten? Of maak je daar eigenlijk niet heel veel onderscheid in of juist wel en zetten jullie bepaalde oefeningen in voor bepaalde kinderen die jullie misschien tot een bepaalde doelgroep laat behoren?

Speaker 2:

Ik denk dat het vooral naar overleg met jeugd- en gezinspsychologen doen. Wat ik net ook zei, soms zit het zo diep bij een kind en is het dusdanig heftig dat je eigenlijk al van tevoren kan inschatten dat er zwaardere behandeling nodig is dan een aantal gesprekken met een jeugd- en gezinscoach of een traject van die tijd, hè. Want wat ik ook bedoelde dat wij niet echt de behandeling bieden, want wij zijn geen psychologen. Ik heb nu toevallig een gezin waarbij dus eigenlijk een beetje in moet houden en niet teveel moet doorvragen, omdat je eigenlijk al weet dat hun kind dat op dat moment onvoldoende aankan of dat je al weet dat je iets naar boven kan halen, waardoor die bijvoorbeeld de klas niet meer in kan, hè, of bijvoorbeeld volledig agressief of heel verdrietig of in de put raakt. Dus daar houden we zeker rekening mee als je gaat werken aan emotieregulatie. Maar dat zijn dan vaak al inderdaad wel de denk ik wat heftige trajecten waarin heel veel gespeeld heeft, al in een gezin waarvan je eigenlijk al van tevoren kan inschatten vanuit dit... hier is meer hulp voor nodig, of specialistische hulp voor nodig.

Speaker 4:

Ja, maar ook wel met een hoog of laag IQ, sommige kinderen die vinden het heel moeilijk als je alleen maar met woordjes of ook zelfs met een spel. Dus ja, dan kies je er ook wel eens voor, dus ook weer maatwerk te doen en weer bijvoorbeeld meer met pictogrammen te gaan. Waar je met een spel die kaartjes voorleest. Ja, dan zit ik... soms zitten kinderen, je aan te kijken van ja... ik snap echt niet wat jij bedoelt. Ja, daar ga ik dus veel meer weer met pictogrammen en met mimiek bijvoorbeeld hebben we ook een spel van hè? Dat je dus moet nadoen wat er op je kaartje staat dat iemand moet lachen of heel boos moet kijken, dus daar pas je eigenlijk ook een beetje je... ja je hulpverleningen eigenlijk op aan.

Speaker 6:

Dat is heel gewoon kind afhankelijk eigenlijk. Je past je gewoon aan op de doelgroep. Als je, weet ik veel, autisme kenmerken zijn, doe je het weer anders, ADHD kenmerken, trauma, ingrijpende gebeurtenissen, en je kijkt gewoon wat je wel of niet kan ja.

Speaker 1:

Willen we losse doelgroep ook nog opgeschreven hebben op de post-its?

Speaker 3:

Ja nee, ja hetzelfde als met oefeningen, maar dan doelgroepen. Zoveel als dat je er kan bedenken. Daar heb ik de blauwe post-its voor.

Speaker 1:

Ja, dus de leeftijd zou je bijvoorbeeld kunnen opschrijven die je vaak hebt met emotieregulatie problematiek, en wat ik net ook al hoorde, autisme kenmerken, ADHD kenmerken.

Speaker 4:

Zullen we die bij elkaar doen?

Speaker 1:

Ik denk dat we het zometeen nog wel gaan gebruiken inderdaad. Het is wel aardig om je doelgroepen uit te leggen.

Speaker 3:

Moet ik ze even op elkaar leggen?

Speaker 1:

Ja dat, dat kan voor nu wel even denk ik. Even aan de kant en opnieuw sorteren, Maar ik maak zo wel een mooie foto van de doelgroepen.

Speaker 3:

Maatje heeft niet zulk goed evenwicht.

Speaker 1:

Nee als hij uit is niet maar als hij aanstaat gaat het wel aardig. Of valt hij dan soms ook nog wel eens om?

Speaker 3:

Als hij met WiFi verbonden wordt valt hij zo naar achter zo.

Speaker 7:

Heb je met Janneke ook al die vragen doorgenomen?

Speaker 3:

Ja, dat is wel iets anders dan wat hier staat, want ik heb ook feedback van Anouk nog gekregen op slides. Grotendeels wel.

Speaker 1:

Ja, en één op één interviews zijn natuurlijk ook anders dan als je weer in een groep aan de slag gaat.

Speaker 3:

Ja, maar er waren ook al een aantal vragen die die zijn niet kon beantwoorden. En, dat heb ik ook meegenomen hier naartoe.

Speaker 2:

Nu gaat het vooral om je doelgroep waarvoor je deze oefeningen gebruikt eigenlijk?

Speaker 1:

Ja, want jullie geven ook aan dat het dat elke kind heel anders is en je het ook wilt aanpassen op het kind en dan zou het voor ons heel mooi zijn om te weten wat dan de kenmerken zijn die de kinderen anders maken. Dus inderdaad, wat jij bijvoorbeeld zei dat sommige kinderen beter met pictogrammen kunt werken. Ik weet ook niet precies hoe je dat het beste op kunt schrijven op een post-it hoor, maar we zijn natuurlijk heel erg... misschien om de dingen die je bepaalt met je onderbewustzijn en met je gevoel? Het is heel moeilijk om dat concreet te maken. Dat kan ik me goed voorstellen, ja. Ja, wij willen proberen vooral te kijken naar: waar moet je rekening mee houden als je emotieregulatie oefeningen doet, wat zijn de kenmerken van de kinderen die je mee kan nemen daarin.

Speaker 4:

Ik heb bijvoorbeeld ook opgeschreven: leeftijd [...], ik ben [...], want ik doe het natuurlijk ook bij pubers beetje, hè. Die die snappen ook nog steeds niet wat bepaalde emoties met hun doen of hoe ze daar anders mee om kunnen gaan. Dus het is...

Speaker 1:

Heel breed?

Speaker 4:

Ja, het is wel heel breed, maar ja, dan denk ik weer even van... weet niet of het bij een puber werkt? Ik zou het niet weten.

Speaker 2:

Ik zou geen kleurenmonster gaan doen met een puber.

Speaker 4:

Nee, geen kleurenmonster met een puber nee.

Speaker 2:

Ze hebben ook... ja moeten die kinderen per se een hulpvraag hebben? Nou, Ik denk niet dat dat per se moet, want sommige van die spellen gebruik je ook gewoon als je een keer... ja, dus je wil wel iets te doen hebben ook, want alleen maar een gesprek is ook alleen maar een gesprek soms.

Speaker 1:

Ik kan me voorstellen dat emotieregulatie problematiek bij heel veel kinderen voorkomt.

Speaker 2:

Ja, maar is het dan herkennen, of is het dan het uiten, of is het dan het aanvoelen? Ja valt best wel veel onder emotieregulatie.

Speaker 4:

Ja, dat verschilt dus. Wat ik zeg hè, als het een jong kind van 8 is die... waar ouders van zijn gescheiden of wat ik net aangeef, ja op een puber die gewoon helemaal uit zijn velletje springt en waar ouders van zeggen van: joh, ik snap er niks meer van, wat moet ik hiermee? Weet je, hoe ga ik daar weer contact mee krijgen?

Speaker 1:

Ja precies, maar heb je ook weer hele andere soort oefeningen voor nodig natuurlijk en dat proberen wij een beetje in kaart te krijgen.

Speaker 4:

Ja je kan ze ook niet echt onder een noemer, weet je, ik kan zeggen laag IQ, maar ja, dat betekent niet altijd gelijk dat ze woorden niet snappen of... weet je, dat soort dingen. Dus het is niet makkelijk om dit...

Speaker 1:

Ja ja, je zou misschien wel...

Speaker 3:

Het mogen allerlei soorten zijn.

Speaker 1:

Lagere verbale vaardigheden of zo, weet ook niet precies hoe je dat dan het beste verwoord, maar. Ik heb natuurlijk verschillende ontwikkelingsgebieden natuurlijk, dus de een is wat sneller verbaal. Dan is wat sneller met de redenen bijvoorbeeld.

Speaker 3:

Ja het mag overal mee te maken hebben. Ja, het kan inderdaad dat zijn, maar het mag ook inderdaad ook gewoon leeftijd zijn. Nul tot 18 of 12 tot 18 ja.

Speaker 1:

Ja precies en kijken we straks bij welke doelgroepen zou die robot dan goed aan kunnen sluiten? Want Ik kan me ook voorstellen dat je niet met Maatje moet aankomen bij een puber, tenzij de puber misschien zelf die robot gaat programmeren.

Speaker 4:

Ja, maar heb je bijvoorbeeld een puber met... die is 16, maar qua ontwikkeling snap je, loopt hij achter op iemand van 11, ik zeg maar wat ja, dan kan je misschien wel weer in... snap je ja.

Speaker 3:

Nou, dat kan ook weer een doelgroep zijn. Je kan het zo groot maken als je wilt.

Speaker 1:

Ja, ja, Ik denk dat het voor ons misschien makkelijker is om te kijken naar wat voor soort oefeningen kunnen we met die robot doen en dan daarna te kijken we welke soorten doelgroepen zou dat aansluiten?

Speaker 4:

Yes, Ik denk wel dat het in de eerste instantie... ik weet niet of je dat ook... maar basisschool dat je daar als eerste wel mee begint.

Speaker 1:

Dat ligt natuurlijk ook aan waar jullie mee werken natuurlijk omdat jullie ook allemaal op school contactpersoon zijn op basisscholen neem ik aan, ja.

Speaker 3:

Dat denk ik ook.

Speaker 4:

Maar in gezinnen werken we natuurlijk met basisschool leeftijden, want school contactpersoon is ook maar een klein onderdeel van ons werk.

Speaker 1:

Ja inderdaad, 4 uur per week.

Speaker 4:

Maar ja, we hebben ook nog steeds gezinnen, hè. Ik bedoel, ik ben wel eens met 3 kinderen, dat je denkt onder de 10 jaar of 5 jaar? Dus ook dat verschilt.

Speaker 1:

Ja daar had ik ook nog niet gedacht, ja, dat je ook groepjes van kinderen kunt hebben ofzo, waar je ook af en toe oefeningen mee doet.

Speaker 4:

Nou ja groepjes?

Speaker 2:

Dat dan weer niet.

Speaker 4:

Nee ja ik...

Speaker 1:

Hij stond wel altijd een op een begeleiding die die je hebt?

Speaker 4:

Ja privacy, maar juist ook omdat je vaak met verschillende leeftijden te maken hebt, denk ik dus bijvoorbeeld, kijk naar een gezin die ik heb... ja, weet je dan is het een 3, 5 en een mega.

Speaker 1:

Dus die neemt dan gewoon allemaal apart. Makkelijk.

Speaker 4:

Ja, daar spreek je eigenlijk apart mee af om daar mee in gesprek te gaan.

Speaker 6:

Ik heb wel een keer op een basisschool vorig jaar een groepje van 5 tegelijkertijd een training gegeven over zelfbeeld. Omdat hij, nou ja, dus allemaal vrij onzeker waren en last hadden van niet helpende gedachtes. Allemaal van een school na de coronaperiode, dus die konden mooi samengevoegd worden om ja in 1 keer 5 kinderen te spreken dat die ook echt van elkaar konden leren, dus het kan wel in groepjes... ja, dan ligt het echt aan het aan het onderwerp wat dan besproken wordt ja.

Speaker 2:

Ja en of ouders akkoord gaan.

Speaker 6:

Ja en of ouders akkoord gaan, ja dat ook, dat ook zeker.

Speaker 5:

Het CJG geeft natuurlijk ook wel trainingen. Ja, dus bijvoorbeeld Rots en Water gaat ook eigenlijk over emoties, weet niet of jullie dat kennen?

Speaker 3:

Ja daar heb ik over gelezen, ja?

Speaker 1:

Ja, misschien kunnen we even kort die doelgroepen doornemen?

Speaker 3:

Ja, foto maken?

Speaker 1:

Ja foto nemen ja. Ja precies daarom dacht ik ook: het is mooi als je toch nog even zou kunnen helpen nadenken over waar we die robot in kunnen zetten. Want we hebben de doelgroepen, emotieregulatie oefeningen, en is er nog iets van domeinkennis dat we willen behandelen, of was dit het?

Speaker 3:

Ik heb nog problemen en meetinstrumenten.

Speaker 1:

Oh meetinstrumenten inderdaad, ja ja, Dat is ook wel een goeie. Maar willen we de doelgroepen nog even snel bespreken?

Speaker 3:

Tja, dat is... ik weet niet of...

Speaker 4:

We hebben het net denk ik al wel een beetje besproken toch?

Speaker 1:

Ja, en als we gewoon alles begrijpen wat er staat met die oefening is natuurlijk anders omdat we de termen niet kennen. Maar dan lijkt het me prima.

Speaker 3:

Nee, dan hebben we het volgende stukje voor domeinkennis. Wij zijn benieuwd want wij zijn natuurlijk onderzoekers en onderzoekers die meten dingen om tot bepaalde resultaten te komen, dus wij zijn benieuwd of jullie een manier hebben om de emotieregulatie te meten bij een kind, of dat daar over de tijd progressie in zit. Dus nou denk bijvoorbeeld aan een vragenlijst, jullie eigen waarnemingen of zelf misschien iets voor invullen? Of nou ja, andere gegevens, hebben jullie daar iets voor of is het toch meer eigenlijk jullie eigen perceptie van het kind?

Speaker 4:

Schaalvragen, moet ik dan aan denken. We vragen wel eens van nou ja, Als je de situatie op je gevoel nu een cijfer kan geven, hè, wat voor cijfer is dat dan tussen de

nul en de 10? Nou, die zeggen bijvoorbeeld een 6 nu, maar wat zou het dan nu... hé, wat is ervoor nodig om bijvoorbeeld naar een 7 te gaan? En dan kan je die vraag op een gegeven moment weer naar een bepaald tijd stellen van oké, vorige keer stonden we op een 6, en waar sta je nu dan? Kan je dus kijken van ja of die naar beneden is gegaan of naar boven.

Speaker 1:

Maar is dat ook iets wat echt de emotie regulatie meet of zegt men gewoon algemeen welzijn dan, van het kind?

Speaker 4:

Ja, daar ligt het denk ik aan. Kijk, als ik natuurlijk met het kind met zijn emotie regulatie bezig ben, is dat waar het voor is. Alleen ja het kan ook weer zijn In de situatie dat we natuurlijk in zijn weet je dat ook weer te maken heeft niet alleen maar met de emotieregulatie, maar ook weer de hele situatie binnen het gezin. Ja dus ook daar zit verschil in.

Speaker 3:

Ja dat is een moeilijke.

Speaker 2:

Ik weet niet zozeer of we daar vragenlijsten voor hebben, weet jij dat?

Speaker 5:

Nou dan... ik denk dat je dan eerder bij de jeugd- en gezinspsycholoog gaat vragen van zijn er meer diagnostiek vragenlijsten echt, maar omdat wij zelf vaak niet die diagnostiek doen, gaat het een beetje weer via de jeugd- en gezinspsycholoog. Dus Ik heb wel vragenlijsten overgenomen over weet ik veel zelfbeeld of zo, echt emotie regulatie bepaalde vragenlijsten, maar ja, die gebruiken we dan zelf niet, of via via.

Speaker 4:

Nee of door denk ik dan bijvoorbeeld, net als de drie huizen en weet je, die kan je op een gegeven moment op een laat moment ook weer opnieuw beetje laten uitvoeren om te kijken van hé, wat is dit verschil nu? Wat het kind aangeeft, hè, bij de verschillende huizen, maar dat is niet echt...

Speaker 2:

Ja of de GIZ, daar bespreek je wel emotionele ontwikkeling aan met ouders en kinderen. Die nemen altijd af bij intake en de evaluaties. Gezamenlijke Inschatting Zorgbehoeften Het is met zo'n groot A3 dat allerlei kleurtjes en daar staan alle gebieden van de ontwikkeling van het kind, maar ook de omgeving, het staat er allemaal op. Dat is eigenlijk wat we standaard gebruiken als er een intake plaatsvindt.

Speaker 1:

Oké ja.

Speaker 4:

Zo, kijk, wat heb je daar? Oh daar komt 'ie.

Speaker 6:

Deze is dat.

Speaker 1:

Mooi, mag ik misschien wel een foto van hebben?

Speaker 2:

Oké, ik zal nog te denken van als een robot deze kan gaan afnemen zijn er geen wachtlijsten meer.

Speaker 4:

Dat gaat ook per leeftijd.

Speaker 5:

En hier is onderdeel van emotionele ontwikkeling, dus eigenlijk vraag je alles uit. Maar de emotionele ontwikkeling vraag je dan uit en daar kan je dan kiezen uit groen, blauw, enzovoort en groen is dan gewoon normale ontwikkeling, blauw spanning, geel stress, enzovoort. Per leeftijdsverschil en ook voor kinderen, jongeren, ouders. Per leeftijd.

Speaker 3:

En wanneer zet je dit dan in?

Speaker 6:

In het begin.

Speaker 2:

Nou, het gehele plaatje staat hier. In deze kopjes.

Speaker 4:

Worden we ook gelijk weer even overhoord of er nog weten hoe GIZ in elkaar zit.

Speaker 1:

Maar het is wel heel duidelijk want het is vaak met emotionele ontwikkeling is wel iets wat je mee zou kunnen nemen. Dat is meer iets wat je aan de ouders vraagt.

Speaker 2:

Tja als het ergens besproken wordt tussen deze buiten emotieregulatie.

Speaker 4:

Ja en wat al eerder werd aangegeven. Dat doen we in het begin van ieder traject, maar de evaluatie... Dus, zodat je eigenlijk... ja, dat is denk ik wel onze verantwoordelijkheid?

Speaker 5:

Ja, soms zie je dat het in het begin oranje was en dan wordt het zo groen als het goed gaat, of soms blijft het hetzelfde.

Speaker 1:

En dat doen jullie dus bij de normale trajecten hier maar ook op de scholen of alleen...

Speaker 4:

Zou je kunnen doen, maar dat, nee, dat gebeurt volgens mij niet.

Speaker 2:

In principe niet echt op scholen.

Speaker 1:

Nee, dat kan ik me voorstellen inderdaad, dat je niet die gesprekken met de ouders...

Speaker 2:

Ja vaak wel een gesprek maar dan ja, kijk, soms is het wel nodig, hè? Dan probeer je wel in het slot aan het begin de GIZ af te nemen, maar daar zit best wel wat tijd in, dus met school contactpersoon probeer ik het vaak wat korter te houden. Als je wel echt denkt er moet een GIZ afgenomen worden, ja, dan wordt het toch vaak al een intake en dan is het even de vraag of je die zelf gaat oppakken of dat je op de wachtlijst staat voor een intake.

Speaker 3:

Oké. Ja nee, ik had misschien een vraag van, ik neem aan dat jullie voor kinderen ook dan een soort rapport opstellen waar jullie over jullie eigen belevenissen met het kind schrijven.

Speaker 4:

Onze rapportage?

Speaker 3:

Rapportage ja, kan dat misschien ook gezien worden als een vorm van data dat wij zouden kunnen gebruiken daarvoor als een meetinstrument? Als er bijvoorbeeld positief op de robot wordt gereageerd of?

Speaker 5:

Eerst beschrijf je dan wat je hebt gedaan, of het is verbeterd, herbeschrijvend en... dat is dan... ja, op zo'n manier kan het een meetinstrument zijn. Als er meer een stukje evaluatie of, ja.

Speaker 1:

Het is denk ik een beetje hetzelfde als wanneer je interviews gaat afnemen met de vraag, werkt de robot en dat jullie nou een voorbeeldcasussen... dat zou kunnen, dan heb je wel kwalitatieve informatie die je kan gebruiken.

Speaker 3:

Ja klopt ja.

Speaker 4:

Ja, want onze rapportages zijn ja, we beschrijven eigenlijk gewoon feitelijk info van wat we hebben besproken over wat we hebben gedaan. Om zo eigenlijk wel de ontwikkelingslijn natuurlijk in de gaten te houden.

Speaker 1:

Het zou eventueel interessant kunnen zijn, want dat...

Speaker 2:

Dat bespreken we natuurlijk in de basisteams waar je staat in een casus. Als je een

kind hebt wat problemen heeft met emotieregulatie en je doet daar, je bespreekt... je gaat daarmee aan de slag en bespreek je wel als je ergens tegenaan loopt zelf in je basisteam van nou, wat kunnen we nog anders aanpakken?

Speaker 5:

Basisteam is casus teambespreking binnen het team.

Speaker 2:

Dan zou je ook kunnen meten van waar sta je en wat heb je bereikt en lukt dat met zo'n robot eventueel.

Speaker 3:

Nou dat is al meer dan ik dacht eigenlijk. Ik had, ja, Ik weet niet, he.

Speaker 1:

Wil je dat ook opgeschreven hebben, of?

Speaker 3:

Ja, ik denk nou de tijd begint voor sommigen al te dringen, denk ik of niet voor jou?

Speaker 5:

Ja kan nog wel hoor, 10 minuutjes.

Speaker 3:

10 minuutjes, oké. Nogmaals de vraag of jullie weer de meetinstrumenten die we net besproken hebben of als er nog eentje natuurlijk opkomt om dat ook op te schrijven op een post-it. Alsjeblieft.

Speaker 4:

Ik ben helemaal blanco van wat we allemaal doen. Wat erg. Oh die had jij al erop gezet.

Speaker 6:

Ja die criteria is gewoon, ik had een jongetje die was heel hard boos, maar als ik gewoon het had over zijn boosheid dan kwam er niks uit en toen had ik dus bij boos de leeuw erbij gezet en bij gewoon blij de puppy. En toen zei 'ie dus een keertje: ik wil die boze leeuw niet meer zijn. En toen kon hij zichzelf in die leeuw verplaatsen toen kwamen er hele verhalen over de boosheid en toen zei hij: ik wil die puppy zijn. Maar dan wel van ja, wat heeft die puppy dan nodig, dat je echt daarover kon praten? Dat was echt per toeval. Maar het werkt wel.

Speaker 4:

Dat kan ook, dat je soms per toeval ergens achter komt.

Speaker 3:

Hé, als het werkt, dan werkt het toch?

Speaker 4:

Het is af en toe een beetje zoeken.

Speaker 2:

Wel af en toe nog een beetje spontaniteit.

Speaker 4:

We zijn nog best creatief ook zelf.

Speaker 3:

Oké, het volgende stukje nog. Ja huidige problemen, we zijn ook benieuwd of jullie nou tijdens het traject of mag ook individueel consult zijn of jullie nou echt problemen ervaren voor het verbeteren van emotieregulatie waar jullie zeg maar hulp bij bieden. Dus ervaren jullie momenteel problemen tijdens die consulten waarvan je denkt van dit zou lastig zijn? Dit is lastig, ik wou dit beter kon bijvoorbeeld.

Speaker 5:

Ja bijvoorbeeld de situatie na te doen als een kind, is ze dan heel vaak boos in een klassensituatie, maar dan heb je één op één kind gesprekjes dus dan, hoe ga je dat naspelen of nadoen of hè? Hoe kom je dan bij dat gevoel of bij die emotie? En ja, soms bijvoorbeeld met boosheid is het vaak in het moment dat hun kind heel erg boos kan zijn, maar dan kan hij er soms heel goed over vertellen, hij of zij. Dus dat vind ik soms lastig met emotieregulatie.

Speaker 6:

Ja jij zegt, soms kan iemand er heel goed over vertellen, maar ik heb soms ook dat iemand hier helemaal niet over kan praten na afloop ja. Dus de hulpvraag is: help bij de boze buien, maar hoe help je iemand nou daadwerkelijk als nou ja diegene niet tot lastig kan vertellen over wat hen boos heeft gemaakt?

Speaker 5:

Ja, soms weten ze het niet. "Ja, ik word gewoon boos." En dan ja, kunnen ze wel misschien soms zeggen wat ze voelen, maar het verschilt heel erg per kind eigenlijk van hoe ze het eigen besef hebben van hun emoties. Dus dat is heel afhankelijk.

Speaker 3:

Zijn er nog andere dingen waar jullie op kunnen komen? Ik hoor net volgens mij ook iets over dat, zeg maar, thuis als jullie bezig zijn met consulten, dat jullie ook aan het notuleren zijn, denk ik, en dat je dan weer terug de focus op het kind moet hebben. Ik weet niet of dat precies een probleem is, maar dan ben je misschien eventjes uit? En dan moet je weer focussen op het kind.

Speaker 2:

Dat kunnen we wel goed.

Speaker 4:

Ja soms, soms kan dat wel eens. Maar uiteindelijk ja, vind je daar eigenlijk ook wel weer je creatieve ding een beetje... als ik bijvoorbeeld twee huisbezoeken achter elkaar heb, ja, weet je, heb je natuurlijk niet daar tussendoor even de tijd om alles te rapporteren en te doen. Ja, dan spreek ik het in de auto naar de volgende ga ik het inspreken, zodat ik dat later weer kan terugluisteren. En weet je? Niks vergeten, want ja, op een gegeven moment krijg je een soort overlap in je hoofd van alle dingen. Bij kinderen vind ik het ook wel eens moeilijk... nou ja, het is natuurlijk het aansluiten bij een kind. Het vertrouwen krijgen, zodat die openheid biedt en soms ja, kost dat tijd. Ja, en ja, ik weet het niet.

Speaker 3:

Nou je hoeft het niet per se als echt een probleem te zien. Een probleem is een groot woord natuurlijk. Gewoon iets wat... het kan ook iets zijn wat gewoon moeilijk is en denkt van daar zou een robot bij kunnen helpen bijvoorbeeld, zoiets.

Speaker 4:

Nou ja, het is natuurlijk gewoon over gevoelens praten. Weet je, wat zijn gevoelens? Ik denk als je dat wel eens aan een volwassene iemand vraagt dat die het ook niet weet. Weet je, soms, en daar zijn juist die spellen denk ik ook goed voor en de creatieve manieren om eigenlijk met een omweg een kind over dat soort dingen na te laten denken. Maar het is gewoon niet makkelijk om natuurlijk antwoord te geven van ja... jeetje, wat voel je of net als. ja, maar als papa en mama ruzie maken? Wat doet dat met je? Ja. Ik vind het niet leuk, ja, maar oké en het liefst wil je dieper ja en daar moet je dus een creatieve manier op vinden en ik denk wel dat een robot daarin misschien het laagdrempeliger maakt. Weet je, het meer speels maakt om daar in bepaalde... om sneller daar openheid in te kunnen geven, maar ja, of dat sneller zal zijn dat weten we natuurlijk niet. Het kan wel omdat het natuurlijk een laagdrempelige... wat ik zeg, ik denk... een robot zie ik meer als iets speels dat het voor het kind, echt wel, als die in een keer zegt van nou: "ik ben ook wel eens verdrietig", of wat dan ook dat hij denkt van: "Oh, oh, maar dit robotje is ook verdrietig." Of dat het hetzelfde effect krijgt als de leeuw wat jij zegt. Ze gaan eigenlijk zich dan met de robot meten. Weet je wel, durven ze wel dingen uit te spreken, want we hebben het over de robot. En dan denken ze, ja, maar dan hebben we het niet over mij.

Speaker 7:

Ja, je hoeft het niet tegen een volwassene te zeggen.

Speaker 4:

Ja, nou ja dat, weet je. Als het die boze leeuw is, dan is dat makkelijker praten over hun gevoel dan dat het is van ja, maar ik ben boos. En dat is denk ik wel een beetje de kracht bij kinderen, om ze juist een stukje fantasie erin te geven, en ik denk dat je dat met de robot ook wel kan bereiken.

Speaker 1:

Ja, dus dat je eigenlijk... dat laten reflecteren met behulp van de robot. Want ja, dat dat vind ik wel een hele interessant inderdaad, en dat kind misschien met een bepaalde situatie komt en die dan aandraagt alsof de robot in die situatie heeft gezeten en dat de robot zich dan op een bepaalde manier voelde.

Speaker 4:

Ja of, ik weet niet of dat mogelijk is dat een voorbeeld komt of zo, hè? Of dat de robot zegt: "nou ik was ook verdrietig van de week, want mijn batterij was op." Ik zeg maar iets gek. Oh ja, dan kan een kind echt wel in een keer denken, oh. En dan kunnen wij vragen: "is jouw batterij eigenlijk wel eens...". Want wij hebben eigenlijk ook wel een batterij, snap je. Dus dat je hem op die manier...

Speaker 3:

Dat is wel mogelijk.

Speaker 1:

Ja, dat is heel makkelijk. Je zou dit op de 4 basisemoties die jij volgen mij al noemde, verdriet, blij, boos en bang ja, dat je daar dan 4 zinnen op hebt dat de robot ook kan zeggen: "ik ben ook wel eens deze emotie" als er dit gebeurt.

Speaker 2:

Ja, en wij zijn dan altijd een beetje ons eigen instrument, hè? Ik ben altijd degene waar een kind mee aan de slag moet en als een kind zoiets heeft van: "nou ik, ik zie helemaal niks in jou zitten" dan... ja. Een robot is toch... ja, objectiever. Wij hebben ook altijd als mensen een bepaalde invloed op een kind al ziet hij je dan denkt hij al waarschijnlijk van: "oh, die is wel aardig of niet aardig" en dan ben je soms wel eens afhankelijk van jezelf, en als je ziet een kind heeft niks met mij of heeft geen klik, ja, dan kan je heel snel vastlopen. Misschien kan die robot daar nog inderdaad wat makkelijker in.

Speaker 4:

Ja, maar dat is ook dat we eigenlijk kan zeggen ook, als ik één op één zo met een kind tegenover me zit, ja, die blijft alleen maar zo zitten dat... die kan ik van alles vertellen en doen. Maar ja, die zegt alleen maar van: "weet ik niet, weet ik niet", terwijl in spelvorm of je bent bezig met een activiteit, soms zeg ik ook wel eens van "ga gewoon wat kleuren dan heeft? Dan heeft helemaal de kleurplaat geen doel, maar wel het feit dat dat hij me niet hoeft aan te kijken dat hij gewoon lekker bezig is en eigenlijk dat een kind amper doorheeft dat wat we eigenlijk beetje aan het wroeten zijn en dat we iets van hem willen weten.

Speaker 5:

Ja mooi.

Speaker 1:

Dan kunnen we misschien weer even terug naar de huidige problemen, wil je dat ook nog op post-its hebben?

Speaker 3:

Ja, dat was wel de bedoeling. Ik weet niet of jullie heel veel echt als een begrip op kunnen schrijven. Maar als je...

Speaker 1:

Nou, ja, ik zat al even te denken aan rollenspel, wat jij al zei dat het niet altijd even goed de situatie weerspiegelt die er echt is gebeurd. Dat is er denk ik al eentje, en dat het voor kinderen lastig is om over gevoelens te praten soms in duidelijkheid. Dat zijn al twee dingen die ik in ieder geval heb gehoord. Ja en verder dan misschien de administratie van jezelf, maar ik weet niet of dat wel relevant is voor ons. Context, wat jij zei dat je aan het inspreken was wat je daar wat voor het consult had gedaan.

Speaker 4:

Ja dan is het niet echt een probleem voor het kind, denk ik. Dat is meer... dat is weer voor ons. Dat je als hulpverlener natuurlijk een manier zoekt om het allemaal te onthouden.

Speaker 1:

Ja ja precies ja.

Speaker 3:

Nou, dat kan ook een probleem zijn. Ja dat mag je gewoon opschrijven.

Speaker 1:

Want uiteindelijk zijn we hier om natuurlijk jullie werk te ondersteunen, zodat jullie het kind weer beter kunnen ondersteunen, dat kunnen wij niet doen. Willen we dan misschien de laatste minuutjes gebruiken om in ieder geval kort te bespreken met zijn allen waar ze denken dat de robot ingezet kan worden? Wat we net eigenlijk al een beetje aan het doen waren natuurlijk.

Speaker 3:

Ja, moet ik dan gelijk naar die slides skippen dan?

Speaker 1:

Ja, want Ik weet niet meer precies wat we hier nu... dit was het laatste wat je met domeinkennis wilde doen?

Speaker 3:

Nou, dan jouw onderzoek en ons onderzoek bespreken, daarna Maatje, en pauze in daarna dat.

Speaker 1:

Ja precies. Nou, we kunnen wel Maatje natuurlijk laten zien hoe die eruitziet. Kun je hem even aanzetten, Als het goed is heeft hij wel de Wi-Fi onthouden.

Speaker 3:

Ja, dat doet hij wel.

Speaker 1:

Dus dan kan je hem wel even kort laten zien en misschien gaandeweg moet we even vragen waar zou je die robot in kunnen zetten als je bijvoorbeeld kijkt naar de punten die we het dan nu hebben opgeschreven ook? De oefeningen, de doelgroepen, meetinstrumenten. Misschien ook wel in de problemen.

Speaker 3:

Oké. Een foto maken? Zo, dus eerst maatje Laten zien? Skippen we dat onderzoek eventjes.

Speaker 1:

Ja die... je kan wel even de slide kort laten zien, het is echt maar heel kort wat ik had opgeschreven natuurlijk. Weten jullie misschien inmiddels wel dat we tot nu toe hebben gedaan? We hebben deze robot en hebben deze robot, we waren nu van plan om met de kleine robot met jullie te gaan werken omdat ons dat wat geschikter lijkt voor één op één kind gesprekken. De grote robots hebben we nu gebruikt bij vaccinatiedagen in de wachtkamer en hebben tot positieve resultaten geleid. Je kan zien dat de robot kan helpen bij meer betrokkenheid in... nou ja, de behandeling of wat er gebeurt op dat moment. Vaccinaties zijn natuurlijk ook behandeling. Het kan stress verlagen en kan worden ingezet als educatieve multimediatool. Dus dat was wat ik even wilde zeggen, één slide.

Speaker 4:

Kort maar krachtig.

Speaker 1:

Ik dacht, dit kan ik wel even... dan heb je ook een beetje een idee van wat kan een robot nou eigenlijk en hoe ziet het eruit, en dat we heel bewust ervoor gekozen om niet met een grote robot hier te gaan werken maar dat meer te houden voor inderdaad de wachtruimte en de vaccinaties en dan deze kleine aan jullie mee te geven die ook net even wat andere dingen kan. Want deze heeft bijvoorbeeld geen schermpje heeft hier, maar wel ogen die ook weer emoties kunnen laten zien.

Speaker 4:

Zo groot, dat lijkt me ook best intimiderend omdat hij net zo groot is ongeveer.

Speaker 1:

Ja, dat ligt ook heel erg aan het kind. Sommige kinderen vinden het eng en andere kinderen vinden het juist weer heel leuk, dus ja.

Speaker 4:

Ja ook dat verschilt ja.

Speaker 3:

Kan wel verschillen ja. Nou, het is even kort dan over het onderzoek over we dan willen gaan doen, zeg maar, en dat weten jullie al ongeveer. Ja, de probleemstelling is die we eigenlijk hebben gevonden is dat veel kinderen krijgen natuurlijk te maken met gezondheidszorg, ziekenhuisopnames, vaccinaties, tandheelkundige ingrepen en dat kan door hen als angstig, stressvol, pijnlijk worden ervaren. En nou, die sociale robots hebben in heel veel literatuur al laten zien dat ze veel potentie hebben om die kinderen te helpen en die negatieve ervaring een beetje te verzachten eigenlijk. Dus daarom willen we dus jullie proberen te helpen om de emotieregulatie bij kinderen te verbeteren met behulp van nou een gepersonaliseerde robot tijdens jullie consulten/één op één gesprekken. Dus dat is even kort over dat onderzoek. Nou, de technische tool Dat is Maatje, dat is deze robot.

Speaker 3:

Ik zal hem maar even neerzetten, dan gaat hij zo zelf opstaan. Ja het duurt eventjes voordat hij is opgestart, duurt een klein minuutje.

Speaker 1:

We hebben nu meerdere liggen in die doos.

Speaker 3:

We hebben er nog 4.

Speaker 1:

Ja, je kan het dus ook heel handig kan je meenemen, want hij zit in de deze opbergdoos. Hij past in mijn rugzak, dus dat is heel handig.

Robot:

Initiating system, please wait for a moment.

Speaker 3:

Ja, dat zegt hij altijd als hij opstart.

Speaker 2:

Ik wilde net zeggen, wat kost zo'n robotje?

Speaker 3:

Twee K.

Speaker 1:

Ja zoiets. Ja, je moet ook licenties betalen voor bijvoorbeeld spraakherkenning soort dingen.

Robot:

Hallo, Ik ben Maatje.

Speaker 3:

Hij staat altijd uit zichzelf op als hij opstart.

Speaker 3:

Ja nou, dit is hem eigenlijk. Hij is eigenlijk... hij is... de software die erop staat is speciaal ontwikkeld voor mensen met dementie, autisme of bijvoorbeeld als therapeutisch hulpmiddel in de jeugdzorg wat voor jullie natuurlijk het geval is. Nou even heel kort een paar eigenschappen van Maatje. Hij ziet er natuurlijk redelijk menselijk uit. Hij is klein. Hij is ook ideaal voor onderweg om mee te nemen, zoals Anouk net al zei, je kan hem zo in je rugzak doen. Hij kan heel erg helpen bij de structuur in dagelijkse bezigheden. Dat gaan we zo nog eventjes zien. Je kan hem helemaal zelf samenstellen zoals je wilt natuurlijk. Je kan hem helemaal personaliseren zoals je dat zelf wil, zoals die reageert op de kinderen. Je kan hem ook zelf in... nou als wij zeggen... in real time, kunnen we hem bedienen, dus je kan met je laptop, hier kan je erbij zitten, kan je zo intypen van ik wil dat je naar voren gaat. Ik wil dat je naar achter gaat, ik wil dat je gaat opdrukken. Dat kan je allemaal ook zelf instellen.

Speaker 1:

Het kind heeft niet door dat jij dat dan bestuurt hoor, nee.

Speaker 3:

Dat heb je dus ook met spraak, dus je kan ook gewoon... stel je voor je wilt een antwoord geven, maar dat staat niet geprogrammeerd in de robot, kan je het zo... als je beetje snel kan typen natuurlijk, kan je het zo typen en versturen en dan zegt ie het binnen een of twee seconden, dus dat is ook hartstikke makkelijk. Wat ook heel fijn is, hij heeft zowel Wi-Fi verbinding als 4G verbinding, dus hij heeft ruimte voor een 4G kaartje. Dat is heel erg makkelijk als je natuurlijk op huisbezoek gaat, dan hoef je niet elke keer van tevoren met de Wi-Fi van die mensen te verbinden. Dat is hartstikke handig.

Speaker 1:

Of met een hotspot op je telefoon, daar kan je hem ook makkelijk mee verbinden. Als je een QR-code van het netwerk dan verbindt ie er automatisch mee.

Speaker 3:

Ja ja. En hij is ook meertalig, dus hij spreekt momenteel Frans, Duits, Engels, Turks, Nederlands en daar komen in de toekomst nog meer talen bij, en hij kan nog veel meer.

Speaker 1:

Dan kunnen we jullie allemaal een eigen account geven, ook op de website, dus dat je zelf ook online aan de slag kan in je eigen account en je eigen robot kunt instellen en een beetje oefenen. En, het is heel makkelijk ook, het is gemaakt voor mensen die geen verstand hebben van technologie.

Speaker 4:

Hij heeft wel een beetje een lui oog, hoort dat?

Speaker 7:

Hij is zielig.

Speaker 3:

Ja, maar zo kijkt hij altijd ongeveer een beetje.

Speaker 3:

Oke, dan zal ik jullie even een paar kleine dingetjes laten zien.

Speaker 4:

Dat zeggen we ook tegen de kinderen dan, hij kijkt een beetje stoned.

Speaker 1:

Kijk, we zien meteen welke robots er online zijn, dat is deze.

Speaker 3:

Ja, we hebben er natuurlijk 5 en als die online is, dan staat hij aan, dan dat is CJG0 eigenlijk en de andere 4 zitten hier in de doos en als ze aan staan kan je ook zien dat hij online is. Ik wil eigenlijk dit ook wel even laten zien, Maar we zijn we net voorbij. Helaas, dat was heel jammer. Maar even kijken.

Speaker 1:

Ja je kan er dus inderdaad een melding in zetten dat hij iets doet op een bepaalde tijd. De vraag is hoe relevant dat voor jullie is, dat is natuurlijk voor mensen met dementie thuis heel handig.

Speaker 3:

Bijvoorbeeld als ze medicijnen moeten innemen om een bepaalde tijd. Als het is gaat hij dan zomaar een melding geven. Maar dat gebeurt dan vanzelf. Kijken of het er goed in staat.

Speaker 2:

Voor een kind is het wel handig voor een dagstructuur, een dagroutine.

Speaker 4:

We zijn in een keer eentje kwijt. Gezinsuitbreiding.

Speaker 3:

Hij zou nog wat moeten zeggen, maar hij heeft er nog geen zin in. Nee dat skippen we dan nog eventjes. Wordt wel... ik heb een aantal dingen ingesteld die ik tegen Maatje kan zeggen. Als het mondje rood is dan luistert hij niet. Je moet altijd eerst een soort wake up woordje zeggen, en dat is...

Speaker 1:

Net als bij Google.

Speaker 3:

Net als bij Google inderdaad. Maar we zeggen hier gewoon, hè, Maatje. En dan knikt hij en dan weet je dat hij luistert. Nou, ik heb dus nu een keyword...

Speaker 7:

De trein komt.

Robot:

Hallo mensen van het Centrum van Jeugd en Gezin. Mijn naam is Maatje en stel heeft mij ingesteld om op deze tijd jullie te begroeten om te laten zien dat ik ook op bepaalde dagen en tijden uit mijzelf iets kan zeggen tegen een kind. Tot snel.

Speaker 3:

Dat was de melding waar ik het over had. Kwam iets later, maar hij doet het wel. Inderdaad zeker. Hij kan nu bijvoorbeeld tegen me zeggen: hé Maatje, ik voel me best wel eenzaam.

Robot:

Dat vind ik niet zo leuk om te horen, maar je bent helemaal niet alleen. Weet dat je altijd met papa, mama en mij kunt praten. Wij zijn er altijd voor je.

Speaker 3:

Ja, dat is dus een voorbeeld het keyword hierbij was dus 'eenzaam'. Ja misschien hoort hij het weer. Wat dus ook mogelijk is bij... dit is dan een dialoog, dat je dus ook uit een poule van antwoorden kan kiezen, dus nu heeft hij bijvoorbeeld gekozen voor "nou ja, weet je dat papa en mama er altijd zijn..." ik kan dit niet lezen, sorry.

Speaker 1:

Dat vind ik niet leuk om te horen.

Speaker 3:

Dat vind ik niet leuk om te horen. Is het geen leuk idee om met een vriendje of vriendin te afspreken? Dan had hij ook nog uit kunnen kiezen, dus je kan ook nog uit meerdere, ja, maar dat is dan random. Ja dat daar kiest hij wel zelf voor, dus dat kan ik elke keer hetzelfde antwoord zijn, maar dat is dus willekeurig. Even kijken, wat heb ik nog meer? Oh ja. Maatje, Ik ben een beetje verdrietig, zou je me willen opvrolijken?

Robot:

Ja, natuurlijk wil ik jou opvrolijken. Ik heb dit leuke dansje geleerd. Ik hoop dat je het leuk vindt.

Speaker 3:

Kan wel lang duren, zo'n dansje. Bij het testen dacht ik echt hoelang duurt dit nog.

Speaker 1:

Ja, Er zijn meerdere dansjes die er al instaan waar je uit kan kiezen.

Speaker 3:

Een stuk of 10 ofzo.

Speaker 2:

Net als die TikTok dansjes op school.

Speaker 3:

Het is niet mogelijk om eigen bewegingen of opeenvolgende bewegingen in te stellen. Dit is echt te lang.

Speaker 4:

Maar hoe lang... hoeveel minuten is dit?

Speaker 3:

Hij is zo klaar hoor.

Speaker 6:

Weet ik niet. Ik denk dat je per dansje even moet uitproberen om te weten hoelang het allemaal duurt.

Speaker 3:

En een buiging. Ja nee, dat duurt dus inderdaad best wel lang. Ja nee, dat zijn inderdaad dansjes die je kan doen. Nou, wat ik dus ook nog heb ingesteld is: hé Maatje, ik wil binnenkort naar de sportschool gaan. Zou je me willen voordoen hoe je moet opdrukken? Opdrukken!

Robot:

Opdrukken, dat kan ik. Kijk maar eens hoe ik dit doe, doe je mee?

Speaker 3:

Nee ik doe niet mee. Ja, dat is dus het opdrukken inderdaad. Even kijken, wat hebben we nog meer?

Speaker 7:

Kan je hem ook nog verder personaliseren? Of het kiezen van soorten stem, of?

Speaker 3:

Ja zeker, hij heeft als het goed is heeft hij 3 Nederlandse stemmen. Deze stem heet Colette en hebt ook nog Belgische erin staan eventueel. Ik heb inderdaad twee vrouwelijke stemmen, een mannelijke stem die er nu in staan. Maar zoals ik al zei, de software wordt constant...

Speaker 1:

Nou je kan ook snelheid en de toonhoogte al aanpassen zie ik, dus dan kan je hem ook iets langzamer laten praten, bijvoorbeeld.

Speaker 2:

Leer hem sneller dansen.

Speaker 3:

Dat zou handig zijn inderdaad.

Speaker 1:

Ik denk, ja, niet dat hij dat kan door de motoren.

Speaker 3:

Ja, Ik heb hier dus nou ook nog stemmingsvragen. Dus ik kan bijvoorbeeld vragen... oh, nee. Dat was nou... die staat wat later ingesteld. Dat is ook inderdaad zo een time-based... dat hij het gaat vragen om een bepaalde tijd. Dus nou, ik had dan ingesteld vandaag om 13:50 dat die vraagt: hallo, hoe voel je je vandaag? En dan kan je dus instellen wat de cliënt kan antwoorden. Nou, ik voel me goed of ik voel me niet goed. Kan je meerdere reacties toevoegen wat er gezegd zou kunnen worden. En, hij kan ook een reactie geven als er geen antwoord wordt gegeven. Dus Ik heb daar nu ingesteld: gaat het wel goed met je?

Speaker 4:

Ja, maar net als wat je zegt, hè. Die reacties die heb je dan, die zet je er dan zelf in, van: ik voel me goed of ik voel me niet goed, maar ja, als...

Speaker 3:

Dat is heel basic, als hij wat, ja.

Speaker 4:

Het is dan een beetje soort van invullen voor de ander, hè. Maar slaat hij dan wel aan op een bepaald wat jij zegt, sleutelwoord? Want ja, je weet zo niet wat de reactie is.

Speaker 3:

Ja bij deze weet ik niet of het een sleutelwoord is.

Speaker 1:

Ik denk dat die volledige zin dat dat het is.

Speaker 4:

Want als ze dan net wat anders zeggen, dan zegt hij niks.

Speaker 1:

Ja, ik denk dat de volledige zin het sleutelwoord is dat natuurlijk lastig met goed en niet goed. Ja, dat je niet...

Speaker 3:

Nee, er zit ook best wel wat werk in om hem echt... om zo'n robot helemaal af te stemmen. Voor zo'n kind gesprek, dat kan best veel werk zijn.

Speaker 4:

Nee, maar dan kan je wel bijvoorbeeld zeggen van hé dat je zelf dus een bepaalde

sturing daaraan kan geven, snap je.

Speaker 1:

Ja in de vraagstelling dat die bijvoorbeeld vraagt: voel je je goed of slecht? Dan kan je dat makkelijker...

Speaker 3:

Dat is waar. Even kijken, Dat is dan stemming.

Speaker 2:

Ook met cijfers.

Speaker 3:

Nou die real time acties waar ik het net over had, dus Ik kan magisch willen commanderen vanaf mijn laptop om bijvoorbeeld vooruit te lopen. En, dat doet hij net zo lang totdat ik stop zeg. Je kan vanaf je computer ook wat volume lager of hoger zetten. Nu staat er volgens mij vrij hard en dan hoor je niks. En dan hoor je wel wat? En Ik kan hem ook al deze gestures eigenlijk laten uitvoeren, bijvoorbeeld arm omhoog. Nou, die dansjes kan je hier ook allemaal doen Die gaan we nu even niet aantikken. Je kan hem ook emoties met zijn ogen laten tonen, bijvoorbeeld een gek gezicht. Volgens mij doet hij dan ook wel met zijn ogen.

Speaker 5:

Nee dat deed hij niet.

Speaker 3:

Oh dat deed hij niet. En dan bijvoorbeeld nee schudden. Zwaaien. Ja, zo zijn er dus zoals je hier ziet, zijn er heel veel opties voor en met elke update wordt het alleen maar verder uitgebreid. Dus, even kijken, dat zijn dan de real time acties, daar heb je ook nog real time spraak. Dus, nou ja, stel je voor je wilt iets tegen een kind zeggen via de robot dat niet dat je niet zelf ingesteld hebt, dan kan je dat ook gewoon snel typen. Nou, ik had net: hallo, hoe gaat het met u? Dat verstuur ik dan.

Robot:

Hallo, hoe gaat het met u?

Speaker 3:

En dat zet hij dat gelijk om in spraak. En mocht je denken van, oké, dit zou ik misschien vaker tegen het kind moeten zeggen, kan je het ook opslaan voor later. En dan doe je, vul het bijvoorbeeld in als 'hallo'.

Robot:

Hallo, hoe gaat het met u?

Speaker 3:

Zo en dan staat hij hiertussen en dan kan je hem altijd... als hij hier staat, dan kan je ook op het verzendknopje drukken.

Robot:

Hallo, hoe gaat het met u?

Speaker 4:

Ja een snelkoppelingetje eigenlijk?

Speaker 3:

Een snelkoppeling, alleen als je het zou willen bewaren, dat zou dus kunnen. Nou, dat is in real time spraak. En dan heb je ook nog de bewegingsoefeningen, dus nou wat hij net met opdrukken deed, dat had ik gedaan via interacties of dialogen, maar je kan het ook als een normale bewegingsoefening doen. Stel je voor dat het kind iets van een bewegingsoefening zou moeten doen. Maar dat zal vaak niet het geval zijn. Dus Ik denk niet dat jullie dit heel veel moeten gebruiken.

Speaker 2:

Nou je gebruikt het wel met Rots en Water wel.

Speaker 3:

Ja?

Speaker 2:

Toch, bij Rots en Water heb je toch ook allemaal van die oefeningen?

Speaker 4:

Heb het ook wel eens in een gesprek.

Speaker 2:

Staan als een boom of als een ballon. Ik was laat ze best wel eens wat bewegen hoor.

Speaker 1:

Dan zou je dat samen met robot eventueel kunnen doen.

Speaker 4:

Oké ja of als je merkt dat een kind weet je begint te wiebelen, en dan zeg ik wel eens van: jeetje we zitten al even, moeten we niet even wat doen? En even een jumping jack of zo? Of weet ik het. Moet je alleen wel heb ik geleerd zelf even het aantal keer zeggen, want anders krijg je gewoon 30, sta je 30 keer te jumping jacken. Dat is ook niet helemaal. Maar nee ja.

Speaker 2:

Maar je kan best wel die dingen doen en ontspannen.

Speaker 4:

Ja of even... of dat je merkt dat de aandacht even weg is. Dan zeg ik altijd van, weet je, ik zeg als we te lang kletsen is het teveel, kom even rondje rennen of dan heb je net een bal toevallig in de ruimte, weet je zo?

Speaker 3:

Maar dan kan je het Maatje bijvoorbeeld voor laten doen. Ja, deze dropdown list die ik hier heb dat zijn alle soorten oefeningen die hij zou kunnen doen. Ik heb dan nu bijvoorbeeld kniebuiging erin staan. Daar, ik weet of... hij luistert nu niet meer of wel?

Speaker 4:

Niet meer, hè?

Speaker 3:

Maatje, doe eens een kniebuiging? De vorige keer deed hij dat niet, dus ik weet niet of hij het nu wel doet.

Speaker 1:

Ik denk dat je die misschien nog los als actie erin moet zetten, omdat het dan wel als oefening erin staat, maar niet alles dat ie het met het woord luistert.

Speaker 3:

Als het goed is, deed hij het opdrukken deed hij net wel volgens mij.

Speaker 1:

Oh triggerwoorden staan er wel in inderdaad.

Speaker 3:

Ja dus, oh wacht. Kniebuiging... oh nu luistert hij niet meer. Hé Maatje, knie buigen.

Speaker 2:

Goede boosheidtraining.

Speaker 3:

Knie buigen. Ja, deze heeft nooit gedaan, dat snap ik eigenlijk niet, maar de de andere twee deed die wel. Het opdrukken deed hij wel volgens mij. Maatje, ga eens opdrukken. Nou, dat heeft hij dus af en toe had ik dus gisteren ook, dat die af en toe niet helemaal goed luistert.

Speaker 4:

Maar ja, daar kan je op inspelen.

Speaker 3:

Maar meestal wel.

Speaker 4:

Wat voel jij hierbij?

Speaker 3:

Wat wel, misschien wel relevant voor jullie is, is dat je interactieve spellen kan maken ervoor, dus ik heb nu even een heel simpel rekenspelletje gemaakt, dus we gaan even kijken hij dat kan. Maatje, zullen we het rekensommetjesspel doen? Trouwens, ik weet niet wat het triggerwoord is. Maatje, heb jij een rekensom voor mij? Hij doet helemaal niks meer volgens mij.

Speaker 2:

Maar hij is helemaal wit nu.

Speaker 1:

Oh hij luistert niet meer, denk ik.

Speaker 3:

Ja maar dan moet het mondje rood zijn.

Speaker 1:

Ja maar nu is hij wit.

Speaker 3:

Hé Maatje. Nou, het gebeurde gisteren dus ook.

Speaker 1:

Volgens mij is er iets. Ik weet even niet meer precies hoe het werkt, maar dat je hem op stil kan maken dat hij niet meer luistert. Maar ik weet even niet meer hoe je dat ook alweer doet? Dat zouden dan even moeten vragen.

Speaker 2:

Met een Furby aan?

Speaker 1:

Goed, want volgens mij zit een bepaalde beveiliging op dat als je nog een bepaalde manier aanraakt, dat hij dan stopt met luisteren ook voor de, ja, voor de privacy.

Speaker 4:

Wil je hem een beetje zo draaien? Hij zit me nu echt aan te staren.

Speaker 1:

Maar dit geeft in ieder geval wel een idee van wat hij kan. Ja, ik denk dat we dit vooral willen gebruiken om te vragen aan jullie waar jullie denken dat jullie Maatje voor zouden kunnen inzetten.

Speaker 3:

Ja precies.

Speaker 4:

Nou ja toch wel voor het aansluiten, denk ik. Weet je om toch wat ik net al zei...

Speaker 6:

Hij gaat weer naar je kijken.

Speaker 4:

Nou ja, het levelen. Je gaat toch op een speelse manier, weet je, ga je het, maak je contact met het kind en ik denk net als dat dansje... ja, dat kan je wel bijvoorbeeld zeggen van: zo, nu zijn we klaar, hè? Gaan we ons even losschudden en dan kan je dat bijvoorbeeld als afsluiter of zo. Ja, ik denk dat dat echt wel eventjes weer wat lucht geeft bij een kind, hè. Als je dit echt... de scheiding hebt gehad, of een dood van een familielid of zo?

Speaker 1:

Misschien kan het ook wel een beloning zijn dan als kind de hele sessie heeft gezeten en dan een dansje mag doen met de robot.

Speaker 4:

Nou dat, of dat je zegt van: nou, zeg maar een cijfer. Weet je, maar ik zag dat je

meerdere dansjes hebt. Nou, hij heeft er zoveel... nou ja, zeg maar een cijfer, weet je welke dan we dan? Nou doe maar 8 hoor. En, dan kan het echt wel een, wat je zegt, een beloning zijn.

Speaker 3:

Dan kan.

Speaker 4:

Want dat hebben wij ook met de school contact gesprekjes? In ieder geval, hè, eindig je altijd wel met een spelletje, dus ze vragen ook wel eens in het begin van: we hebben hier... welke spelletjes heb je bij en zeg ik, nee, We gaan eerst aan de slag en dan komen de spelletjes. Maar dat is wel altijd fijn om weer eventjes alles lekker van je af te schudden. Ik denk dat dat wel goed is.

Speaker 1:

En ook alle emoties laten zien toch? Dus dan kan je dat een beetje nadoen of, ja, je kan er echt gewoon alles onder spelletjes mee bedenken eigenlijk.

Speaker 4:

Ja en wat jij al zei, het reflecteren van, hé, oh de robot is ook verdrietig of is ook boos.

Speaker 2:

Of het gebruiken van zintuigen als een kind te hoog in de emotie zit, kan dat ook vaak wel helpen. En als die dan een bepaalde kleur, of een geur zal lastig zijn, maar vraagt dat wel vaak als een kind hoog in spanning zitten. Wat zie je allemaal, wat voel je, wat hoor je, wat ruik je. Ik dacht, misschien kan die een muziekje laten horen of zeggen.

Speaker 3:

Maar je kan... wat ook mogelijk is, je kan je eigen audiobestanden uploaden hierin, dus ik had dan nog voor de demo had ik dan: speel mijn favoriete nummer af. En dan had ik dan een nummertje erin gezet. Alleen hij speelt het hele nummer af, dus net als met het dansje duurt het allemaal heel lang, en ik had hem ingesteld op een halve minuut, maar dat dat deed hij gisteren niet, dus.

Speaker 4:

Ja of wat jij zegt, als je bijvoorbeeld... als je aan een kind vraagt van, hé, wanneer ben je dan boos, dan soms snappen ze de emotie niet. Ja dan kan je bijvoorbeeld wel dan de robot erin zetten dat hij zegt van: "ja, als ik boos ben, dan..." weet je, dan geef je toch nog een soort van voorbeeldje waar ze een soort van erkenning in kunnen zien van "oh, ja maar dat heb ik ook, want toen en toen". Zo zou het iets verder uitpakken?

Speaker 2:

Bepaalde situaties inderdaad op opnoemen of vertellen. Nu heb je soms een spel en daar staat dan een situatie op een kaartje geschreven. En als die robot dat dan voorleest of vertelt of een vraag stelt aan een kind, dan heb je natuurlijk ook weer hele andere gesprekken met een kind. Bijna oneindig wat je ermee zou kunnen doen.

Speaker 5:

Ja, het is echt heel veel.

Speaker 7:

Kan hij ook kleur laten zien? Ik weet niet, daar op zijn borst, daar zit iets. Maar er komt nooit...

Speaker 3:

Nee, dat is gewoon een embleempje. Nee, hij kan verder geen niets met kleur, dus zijn ogen kunnen ook niet van kleur veranderen of zo. Die ogen kunnen alleen een emotie uitbeelden. Verdrietig, blij, boos. Een zonnebrilletje kan hij ook laten zien.

Speaker 4:

Maar ik denk wel dat je veel komt met het stukje wat je zei dat je zelf dingen invoert. Als je het dan over boosheid hebt dat je dat ook een soort van maatwerk doet van ja, daar kan je natuurlijk ook van alles invullen.

Speaker 1:

Ja ja je kan er sowieso heel standaard inderdaad die emoties inzetten dat hij een paar random antwoorden genereert op boos, of blij, of verdrietig. Als je dat vraagt van: hé Maatje, ben je ook wel eens boos, ja wat hij allemaal kan zeggen. Ja. En zijn er nog concrete oefeningen die we al eerder hebben besproken, die je dan eventueel met Maatje zou kunnen doen. Bepaalde spellen waarvan je denkt, daar zou hij echt goed geschikt voor zijn? Ik hoorde al dat Maatje dan misschien een scenario kan vertellen en een vraag kan stellen aan een kind dat dat misschien wel toegevoegde waarde heeft?

Speaker 4:

Ja en die emotie... die thermometer weet je wel wat gebeurt er dan een beetje. Dat zou kunnen spiegelen, denk ik.

Speaker 2:

Je zou er natuurlijk een hele thermometer in kunnen zetten Als je zegt, nou, hoe hoog zit jij in je boosheid en dat kind zegt 7 en dat ding kan ja 5 opties noemen die je met een kind afsprekt op die thermometer van: nou dit en dit kan je doen als je op 5 zit. Dit kan je nu als je op 6 zit en die robot kan daar iets bij betekenen. Dan kan je natuurlijk heel veel daarin zetten.

Speaker 5:

Soms ook het gesprek dat je standaardvragen stelt van: wat maakt dat je nu rood bent of oranje? En wat is de eerste stap om naar geel te gaan of groen, en dan als je die standaardvragen op een lijstje hebt dan kan je die zo aanklikken en dan stelt ik hij de vragen.

Speaker 4:

En je kan denk ik ook wel de robot juist de moeilijke vragen laten stellen waar een kind bij mij net geen antwoord op geeft. Maar tegen... weet je dan... daar kan je natuurlijk een beetje mee gaan experimenteren van ja...

Speaker 1:

Ja bijvoorbeeld bij de gevoelsthermometer heb je een aantal standaardvragen die je eigenlijk altijd wel stelt bij een kind.

Speaker 4:

Ja, die komen altijd wel een beetje hetzelfde neer.

Speaker 2:

Nou ja, als je dat doet val je wel eens in een bepaald patroon, ja. Inderdaad de schaalvragen ook. Als je daar dan iets aan kan koppelen wat de robot zou kunnen doen wat het dan eventueel zou kunnen verbeteren, dan zou het helemaal mooi zijn.

Speaker 4:

Ja, maar als je... maar net als weet je wat je zegt...
Speaker Met al die lijsten hebben we toch.

Speaker 4:

Ik zit in het rood, weet je, dat je bijvoorbeeld die robot kan laten instellen door bijvoorbeeld een vraag te stellen. "Oh, maar voel jij je... voel jij dat dan ook in je buik?" Ofzo, weet je? Dan hoef ik hem nog niet eens te stellen. Maar dan maak je de robot eigenlijk onderdeel door kleine vragen af en toe te laten zeggen van het gesprek. Waardoor je het voor een kind misschien net een wat veiliger... een veiliger gesprek hebt. Maar ja, wat je zegt, je kan van alles natuurlijk gaan verzinnen.

Speaker 3:

Je kan in principe alles erin zetten en dan een sleutelwoord onder zetten. En dan reageert hij op dat sleutelwoord wat je hebt ingesteld, zo zit het eigenlijk.

Speaker 6:

Ja, ik moet gaan.

Speaker 7:

Ja, bedankt voor je aanwezigheid.

Speaker 6:

Yes graag gedaan.

Speaker 3:

Ja super bedankt.

Speaker 1:

Bedankt dat je toch even kon aansluiten.

Speaker 3:

Ja top. Gaan we door of?

Speaker 7:

Ja toch, ik denk dat we wel door kunnen gaan.

Speaker 3:

Ja oké.

Speaker 1:

Of is er nog iets wat jullie graag willen zien hier, nog vragen die jullie hebben over het platform?

Speaker 6:

Ja, zou hij nog eens een emotie kunnen laten zien? Echt met zijn... nou met de mimiek van zijn ogen.

Speaker 3:

Ja met zijn ogen, ja, dat kan je dus niet los doen. Je kan niet los verdrietige ogen of boze ogen. Dat kan je niet in real time laten zien, zoals je dat met gestures kan doen of met spraak kan doen. Als het goed is... ja hier dan bijvoorbeeld, ja ja. Als je een dan zo'n dialoog hebt, zoals ik net zei, dat hij eenzaam... als je eenzaam bent, dan zegt hij altijd als hij het zinnetje heeft uitgesproken, wat hij dan zegt, dan maakt hij altijd een beweging. Dus met zijn arm. En dan is dit inderdaad de uitdrukking weer. Dus je hebt hartjes ogen, verlegen, angst, huilen, blozen, vurig, duizelig, bril-letje laten zien, boos, of een zonnebril. Maar dat is eigenlijk alleen onderdeel van de dialoog wat je hebt, dus je kan he niet... ja en tijdens het dansje doet hij ook nog wel eens iets met zijn ogen, maar ik kan dat inderdaad niet los laten doen, dus dat is inderdaad wel een... dat is wel jammer dat dat niet kan.

Speaker 1:

Maar je kan wel natuurlijk sleutelwoord boos doen en dan ook de oogjes boos laten zijn als antwoord.

Speaker 3:

Dat is waar. Ja Dat is inderdaad... ik heb nu bijvoorbeeld eenzaam en nou, ik wist niet zo heel goed wat voor uitdrukking ik daar moest doen, maar, nou ja. Eenzaam is niet leuk natuurlijk, dus ik had verdrietige oogjes dan erbij gedaan. Dat zag je net denk ik ook, dus dat kan je wel zo instellen, maar stel je voor, je wilt even direct reageren op een kind met iets wat je niet hebt ingesteld, dan kan je niet echt iets met de ogen doen?

Speaker 2:

Het hoeft ook niet direct, maar als je inderdaad zo'n antwoord erin zet. Wat voor gebaren heeft ie allemaal, wat voor bewegingen? Ik zie knuffels staan hier.

Speaker 3:

Ja, daar heb ik een hele lijst van. Dat had ik net nog laten zien. Real time acties. Dat je hem zo vooruit kan laten lopen. Ja, dat zijn eigenlijk al deze dingen.

Speaker 2:

Oh ja, dit heb je natuurlijk laten zien. Die stonden daarbij, oké.

Speaker 3:

Ja, dat zijn eigenlijk al deze dingen. Dus dat kan je hem helemaal allemaal laten doen, en...

Speaker 1:

En je kan toch ook QR-codes maken en dat aan hem laten zien en dat hij daar dan weer op reageert op een bepaalde manier?

Speaker 3:

Ja, dat klopt.

Speaker 1:

Dus je zou bijvoorbeeld ook een oefening kunnen maken met kinderen en dat je dan bijvoorbeeld de 4 basismoties uitprint met de QR-code boven dat ze kunnen laten zien hoe ze zich voelen. En dat die daar dan op reageert in plaats van via spraak.

Speaker 2:

Ja zo met de QR eronder ja.

Speaker 3:

Is de QR-code niet alleen bedoeld voor om de Wi-Fi in te stellen?

Speaker 1:

Nee, ik dacht dat hij ook QR-codes kon doen met interactieve spellen, Maar het platform is recent vernieuwd, dus ik moet het zelf ook nog een beetje leren kennen, maar dat kon in ieder geval wel eens ik neem aan dat als je dat er nog steeds wel inzet.

Speaker 3:

Ik snap wel wat je bedoelt.

Speaker 1:

Ja, dus dat je inderdaad in plaats van dat je dan zo'n sleutelwoord hebt dan een QR-code hebt, dus misschien dat je dan een soort spel zou kunnen maken waarbij je verschillende QR-codes hebt waar je uit kan kiezen en dat zou kunnen laten zien.

Speaker 3:

En die houd je dan hierzo voor, hier zit zijn camera trouwens, dan hou je hem zo ervoor en daar reageert hij dan gelijk op. Nou ja, dat is een beetje kort hoe die werkt. Wat hij momenteel kan en in de toekomst zal zijn functionaliteit alleen maar uitgebreid worden, want er is een bedrijf wat constant met deze robots bezig is.

Speaker 1:

Ja en ik denk ook dat het bedrijf het graag hoort als jullie bepaalde ideeën hebben van wat jullie graag zouden willen zien. Als je bijvoorbeeld graag zou willen dat die in real time die emoties kan laten zien, dan zou je dat misschien nog wel eens kunnen voorleggen. Dan kunnen ze dat misschien wel voor ons regelen ja.

Speaker 3:

Ja, dat zou zomaar kunnen inderdaad.

Speaker 2:

Andere outfitjes of zo.

Speaker 4:

Een ander outfitje ja.

Speaker 1:

Dat kan je bestellen.

Speaker 3:

Ja, kan je dat bestellen?

Speaker 1:

Shirts en dat soort dingen. Ja.

Speaker 3:

Oh, dat wist ik niet eens? Ja grappig.

Speaker 2:

Iets met kleuren inderdaad laten zien, of geur, nee grapje.

Speaker 4:

Het is echt als iets uit de ruimte springt ofzo.

Speaker 2:

Ja, ik zeg wel eens, hé, wat ruik je, of wat proef je of wat is het laatste wat je hebt gegeten?

Speaker 3:

Nee, dat is eigenlijk wat hij kan en voordat jullie als jullie ermee aan de slag gaan, gaan we ook nog proberen om een soort trainingsmiddag te plannen voor jullie, zodat we jullie nogmaals dit kunnen laten zien natuurlijk, maar dat jullie misschien ook zelf kunnen oefeningen met dialoog erin zetten, meldingen erin zetten, oefenen met de real time spraak. Maar dat is allemaal nog iets voor de toekomst.

Speaker 1:

Ja, het doel is eigenlijk dat wij wat concrete toepassingen eigenlijk gaan bedenken voor die jullie en ook eventueel al voor jullie erin zetten en dat we dan iedereen uitleggen dit hebben dat hebben we bij de gevoelsthermometer, dit staat al voor jullie in. Precies, dat jullie dat niet zelf allemaal hoeven in te stellen, maar dat wij dat voor jullie doen. Maar daar moeten we natuurlijk wel keuzes maken wat we precies kunnen doen.

Speaker 7:

Dit is hetgeen wat jullie de komende twee maanden gaan doen?

Speaker 1:

Komende maand, ja, ja, we hebben ook op de PowerPoint nog een algemene planning staan en wie weet dat die training ook wel online kan zijn hoor, dat we dan niet allemaal samen hoeven te komen, maar dat het ook niet zo lang hoeft te duren.

Speaker 3:

Nou, het lijkt me eerlijk gezegd wel handig als het fysiek is, want dan kan je natuurlijk met de robot zelf oefenen.

Speaker 1:

Het is wel makkelijk. Ja ja, nou ja, de robots blijven natuurlijk gewoon hier, behalve deze, die nemen we weer mee naar de universiteit, maar we laten er 4 hier voor jullie zelf om aan te werken

Speaker 5:

Ja ja.

Speaker 3:

Wat trouwens wel zo is... volgens mij is er geen makkelijke manier om alles kopiëren naar een andere robot volgens mij.

Speaker 1:

Oh, dat is ook wel een goeie dan. Inderdaad, ja.

Speaker 3:

Ik had er wel even rond gekeken, want ik dacht van ja, dan kopieer ik alles wat ik nu heb ingesteld ook gelijk naar die andere robots, maar ik zag daar niet echt een knop, functie, button, functionaliteit voor.

Speaker 1:

Ja, dat zouden we ook kunnen doorgeven ja.

Speaker 3:

Dus daar moeten we nog even naar kijken.

Speaker 1:

En anders moeten we het even 4 keer los instellen voor degene die het gaan gebruiken, is natuurlijk niet echt een enorm probleem.

Speaker 4:

Ik denk dat het sowieso mijn eigen kinderen al wel een leuk proefpersoontje zijn.

Speaker 2:

We hebben toch een keer zo'n test gebeuren gedaan toch met allemaal kinderen?

Speaker 1:

Ja klopt.

Speaker 3:

Ok nou dan zet ik hem even uit, want hij luistert toch niet meer.

Speaker 2:

Ja, dat is natuurlijk wel een belangrijk aandachtspunt. Ja, het moet niet zijn dat als je met een kind zit en hij doet de helft niet. Dat is wel een...

Speaker 3:

Hij zegt nu ook normaal, "ik ga afsluiten". En nu zegt hij dat ook niet. Hij komt in een soort staat terecht. Maar ik weet niet zo goed wat het is.

Speaker 4:

Hij zit in een... hij heeft een griepvirus.

Speaker 1:

Ja het lastige van robots is dat er altijd iets mis kan gaan, dat gebeurt regelmatig, dus het is ook wel goed om dat inderdaad naar de kinderen toe te communiceren, dat de verwachtingen ook duidelijk zijn. Want het is natuurlijk gewoon een computer, en die lopen gewoon af en toe vast.

Speaker 2:

Ja, helaas wel.

Speaker 4:

Ja, maar wat ik zeg, hè, uiteindelijk kan je daar ook alweer op inspelen, dus op het moment dat hij niet luistert zeg je "oh, kijk eens even, zie je, ja ook een robot luistert wel eens niet."

Speaker 2:

Doet hij in een keer jumping jacks.

Speaker 4:

Het is wel een beetje jammer. Nee, Maar dat is het natuurlijk ook, zelfs al laat het even afweten, dan kan je daar natuurlijk ook altijd wel wat mee.

Speaker 1:

Ja precies, maar het is in ieder geval goed om er inderdaad rekening mee te houden dat die het soms niet zal doen. Daar ontkom je gewoon niet aan, helaas.

Speaker 3:

Nu was het mondje dan wel wit, dus ik weet eerlijk gezegd...

Speaker 1:

Ja, dat kunnen we ook nog even vragen inderdaad, want Ik denk dus dat er misschien wel per ongeluk ergens op is gedrukt of aangeraakt waardoor hij dus inderdaad in die 'ik luister niet meer' modus is gekomen, ja.

Speaker 3:

Een soort 'idle' stand ja.

Speaker 1:

Zullen we even 5 minuten pauze houden om wat te drinken?

Speaker 3:

Ik denk dat dat... we zijn al 1,5 uur bezig ja.

Speaker 3:

Als jullie trouwens met jullie tijd allemaal nog goed zitten.

Speaker 2:

Ik heb gewoon van 1 tot 4 rekening gehouden.

Speaker 6:

Ik heb tot iets voor half 4, dus Ik heb ook nog wel eventjes. Ik wil wel zeggen dat ik hem echt nou echt heel leuk vind om daadwerkelijk aan het werk te zien. Ik kreeg al helemaal een glimlach, dus ik denk nou ja als een kind dat ziet die zal helemaal lyrisch worden.

Speaker 4:

Ik denk echt wel dat het iets gaat worden, precies. En ik denk dat hij ook een beetje

stoot-gevoelig moet zijn gezien het feit dat kinderen natuurlijk ook het heel interessant vinden om even te kijken en te doen wat jij zegt net van ja... wat ik op mijn een bepaald schot of zo val.

Speaker 1:

Ja hij kan best wel wat hebben, hij is niet super kwetsbaar, dus dat scheelt ook nog wel.

Speaker 2:

Daar zat ik ook al aan te denken, als een kind nou erg boos wordt, en hij schopt hem om.

Speaker 4:

Red eerst de robot is het dan.

Speaker 3:

Zal ik hem even stopzetten?

Speaker 7:

Ik pak zo wel even water.

Speaker 1:

Je kan hem wel even op pauze zetten inderdaad.

Speaker 3:

Toepassing ontwerpen. We hebben nu natuurlijk net die post-it notes met allemaal dingen, doelgroepen, problemen, instrumenten laten opschrijven. Nou ja, die willen we er nu eigenlijk weer bij pakken, en een kleine opdracht daarmee doen. Nou ja, wat eigenlijk de bedoeling is... probeer de oefeningen, doelgroepen, meetinstrumenten en huidige problemen met elkaar te sorteren, op basis van wat jullie denken dat het beste bij elkaar past, dus een bepaalde oefening voor een bepaalde doelgroep. Problemen die je bij een oefening of een bepaalde doelgroep kan hebben... het mogen allerlei combinaties zijn. Als je tussendoor of denkt van, oh, ik weet nog iets wat hierbij past, mag je dat gerust ook erbij schrijven. Nou, dat eigenlijk, en met die combinaties die jullie maken, kunnen jullie daarbij een soort casus bedenken. Dat kan waargebeurd zijn of niet, met die met die combinatie die jullie maken van die post-it notes. Dat is eigenlijk een beetje de bedoeling, en terwijl je dat doet, probeer dan een beetje na te denken over de volgende dingen: denken jullie dat Maatje ingezet kan worden bij die casus die jullie bedenken? Welke activiteiten zou die dan mogen uitvoeren? Ja, nou ja, volgens mij zijn jullie allemaal wel enthousiast over Maatje, maar alsnog de vraag, vinden jullie dat een goed idee, om het daarbij toe te passen? Nou moet natuurlijk ook rekening houden met ethische overwegingen. Je werkt natuurlijk met kinderen, dat is gevoelig. En natuurlijk de data die daarbij bewaard wordt. Ja en wat zijn volgens jullie dan de randvoorwaarden waar die robot aan moet voldoen? Dus wat hij wel mag doen, wat hij niet mag doen, wat hij minimaal wel mag doen, wat hij maximaal mag doen? En dan voor die specifieke casus, maar je mag ook in het algemeen zeggen wat je denkt waar die robot aan moet voldoen. Nou ja, zijn er nog specifieke kenmerken van die doelgroepen die we in ons achterhoofd moeten houden? Dus dat zijn heel veel vragen natuurlijk, neem gerust je tijd. Als het lukt om zo een beetje te sorteren. Nou, we zijn heel benieuwd naar de casus. Ja, grote vraag. Grote vraag, ik weet het.

Speaker 4:

Heel erg.

Speaker 2:

Nee hoor.

Speaker 1:

Als ik jullie zo hoor praten, is het misschien het makkelijkst om gewoon één oefening te pakken? Waarbij je denkt dat Maatje goed zou kunnen werken en daar dan inderdaad de andere relevante kleuren bij te pakken.

Speaker 6:

We beginnen met rood.

Speaker 4:

Dan hebben we de minste van de stapel.

Speaker 7:

Maatje slaat toch helemaal niks op? Of wel?

Speaker 1:

Nee, die slaat inderdaad niks op, geen antwoorden wel, het enige wat opgeslagen wordt is wat jijzelf daarvoor hebt ingetypt.

Speaker 7:

Ja, maar het staat gewoon op jouw toepassing?

Speaker 3:

Ja, en dat is ook nog steeds...

Speaker 2:

Het gaat niet allemaal naar China.

Speaker 1:

Nee als het goed is niet.

Speaker 3:

De robots komen wel uit China.

Speaker 1:

Komen ze niet uit Japan? UBtech is volgens mij...

Speaker 3:

Ja of ze zijn wel Japans. Ze komen in zo'n doos binnen, dus ik denk het wel.

Speaker 4:

Ja wij hebben alvast een keuze gemaakt, jij doet helemaal niet mee.

Speaker 2:

Ja, ik was even benieuwd.

Speaker 4:

We dachten dat je deze, dus die gevoelsthermometer. Kijk, dat is er wel eentje die je eigenlijk altijd wel gebruikt? Om hem even erbij te houden, zeg maar.

Speaker 2:

Ja en dan de rest daaraan verbinden.

Speaker 6:

Kijk, ik vond dit dat eigenlijk wel heel...

Speaker 2:

Sowieso boze buien. Voor basisschoolkinderen.

Speaker 4:

Kinderen die weinig praten? Ik krijg hier error van, die gaat ook op de stapel.

Speaker 2:

Zoveel lijstjes met kleuren hé?

Speaker 4:

Ja ik moet even overzicht hebben, dit is wel een ingewikkelde ja. Hier had hij dus ook goed zijn buien. Dat je niet op een knop had kunnen drukken als je ziet dat een kind dus een beetje error krijgt. Het komt goed, dat hij zoiets zegt is.

Speaker 6:

Die kan er ook bij.

Speaker 2:

Ik weet die problemenkaartjes nou niet zo 1 2 3 of... wat was dit ook alweer, meetinstrument.

Speaker 4:

Ja gescheiden ouders, en ingrijpende gebeurtenissen. Zo doen?

Speaker 2:

Dat waren de problemen hé?

Speaker 4:

Ja toch? Die dan, situaties nabootsen, toch?

Speaker 6:

Deze ook wel.

Speaker 4:

Die allemaal. Dat kan ook. Oké, die hadden we al gehad he, dus die moeten even weg.

Speaker 2:

Hebben we die al gehad? Ja zo bedoel je ja, maar dan nog geel erbij. Ja, ik weet niet zo goed hoe we veel geel erbij moeten koppelen. Denk dat ze allemaal als een beetje

instrument bij dit gebruikt worden, toch?

Speaker 1:

Wat je ook kan doen is dat je de meest makkelijkste of meest straightforward methode kiest.

Speaker 4:

Jij zegt maar wat ook.

Speaker 2:

En waarom passen die hier dan bij?

Speaker 4:

Nee, we moesten nadenken of hoe we dit Maatje kunnen...

Speaker 2:

In eerste instantie moeten we ze sorteren en koppelen aan elkaar.

Speaker 4:

We zijn alweer te ver.

Speaker 2:

Dat was het idee, toch?

Speaker 1:

Ja, nee de reden dat ik zei dat begin maar gewoon met een oefening is omdat volgens mij heel veel van de blauwe en groene en de gele bij veel oefeningen toepasbaar zijn. Dat maakt het heel lastig om het te sorteren, dus ik denk dat het makkelijkste is om gewoon per oefening te kijken: oké, welke doelgroepen horen hierbij, welke meetinstrumenten, welke problemen en hoe kunnen Maatje daarbij inzetten. Dat je daar dan gewoon meteen weer doorgaan. Dan kunnen we daarna dat even dan nog een keer doen met een andere oefeningen met andere kaarten. Als jij het hier ook mee eens bent.

Speaker 6:

Ja, ja. Die schaalvragen toch ook sowieso wel? Ik denk de schaalvragen eerder dan de rapportages eigenlijk.

Speaker 7:

En dan hoe we Maatje hierbij in zouden kunnen zetten, of we een casus hierbij hebben?

Speaker 1:

Mag ik hier nog even een foto van maken? Van jullie mooie...

Speaker 4:

Gestructureerde...

Speaker 1:

Casus ja.

Speaker 3:

En ja laten we proberen er een casus bij te verzinnen. Als er uiteindelijk uitkomt van ja, eigenlijk kunnen we Maatje hier niet bij inzetten, is dat natuurlijk ook goed. Dat is natuurlijk wel de insteek, dat Maatje daarbij kan helpen.

Speaker 2:

Ik moet er vandoor.

Speaker 4:

Zullen wij jou later een update geven over de vervolgstappen?

Speaker 2:

Graag ja.

Speaker 4:

Lijkt me wel handig. Of vinden we dat nu ongeveer even laten zien, de laatste slide met de planning en...

Speaker 3:

Ja, zal ik dat doen. Dit bedoelde je, toch?

Speaker 1:

Ja, ik bedoelde ook eigenlijk de chart om te laten zien waar we nu zijn en wat...

Speaker 3:

Of ook die voor die andere vragen? Ja de chart ja.

Speaker 4:

Dan vertellen we dit er gewoon eventjes bij.

Speaker 3:

Ja, nou, we zitten nu natuurlijk op 12 januari, deze brainstormsessie. En als deze sessie klaar is dan ja. Sorry, bij het eerste rode vlaggetje... als deze sessie klaar is, dan gaan we natuurlijk alles wat hier gezegd is, gaan wij analyseren met de video opnamen, gaan we verwerken. En op basis daarvan gaan wij proberen die robot-interacties te ontwerpen, dus de tool die je net hebben laten zien, zoveel mogelijk interacties daarin zetten, zodat we... nou dat er al zoveel mogelijk erin staat en dan willen we bij het tweede rode vlaggetje... dat staat nu op 28 februari. Maar... ja. Die die staat er nu op, maar kan natuurlijk gewoon een andere dag worden. Ja, een soort trainingsmoment inplannen zodat wij jullie kunnen uitleggen, nogmaals uitleggen, hoe de tool werkt en feedback kunnen krijgen op de interacties die wij hebben gemaakt. Ja, maar we doen dat dus nog afspreken of dat dan kan en of online of fysiek. Nou, dan willen we op basis van je feedback als de interacties helemaal klaar zijn, dan willen we gedurende maart en april eigenlijk die in de praktijk gaan testen bij jullie consult of één op één gesprekken. Natuurlijk kan gebeuren dat nog niet alles helemaal 100% is en dat jullie daar tijdens die consulten achter komen. Dus daarom hebben we ook nog een tussentijdse evaluatie ingepland, zodat we kunnen kijken of er nog iets verbeterd kan worden aan de interacties.

Speaker 1:

Ja, en die tussentijds evaluatie zou ook eventueel bijvoorbeeld een online vragenlijst kunnen zijn als je bijvoorbeeld geen tijd hebt om nog een keer samen te komen. Maar meer om nog even te laten... de vinger aan de pols te houden.

Speaker 3:

Ja, nou ja, daar zijn we heel flexibel in, maar dat kan allemaal. Nou ja, als dan de testfase voorbij is eind april, dan gaan wij natuurlijk die resultaten evalueren en de resultaten interpreteren. Nou, daar geven we onszelf ongeveer een maandje voor. En nou, rond juni zit ik dan rond... hoe zeg je dat... de afrondende fase van mijn van mijn scriptie en dan willen we ook nog een laatste evaluatie sessie plannen om te zien: wat is nou eigenlijk het resultaat geweest van het inzetten van Maatje tijdens de consulten. En hopelijk dat daar natuurlijk een positief... iets positiefs uitkomt.

Speaker 1:

En ik denk dat dit ook niet betekent dat je in mei die robot niet meer mag gebruiken, hoor. Het is voor ons om aan te geven... wij kijken er dan die twee... gedurende die twee maanden naar en vragen dan ook of we bijvoorbeeld bij jullie een keertje kunnen meekijken, wat dingen kunnen opnemen, misschien kinderen kunnen interviewen of ouders. Dat ze op die manier ook echt wat data kunnen verzamelen om te kijken of het werkt, is dat van de robot.

Speaker 3:

Ja ja, die vragen die stonden er nog tussenin, maar we zijn even hiernaar geskipt.

Speaker 1:

Ja, dus dat gaat ook allemaal in overleg met jullie natuurlijk. Wat er mogelijk is qua dataverzameling met die kinderen is denk ik een heel belangrijk punt ook, ja.

Speaker 3:

En dat dit, dit is eigenlijk een globale planning van hoe wij het zien, maar de precieze data, al die de vlaggetjes, dat kan allemaal nog aangepast worden tot op een gepast moment. Ja, dat is het eigenlijk, denk ik. Dus dan weet jij dat ook. En ja als er natuurlijk nog vragen zijn dan... ja, ik denk dat je onze e-mails hebt? Want in Outlook is er volgens mij een meeting gemaakt.

Speaker 1:

We zullen een email sturen na afloop, naar jullie allemaal.

Speaker 6:

Super.

Speaker 4:

Oh ja, dat zou fijn zijn. Dan sta je weer bovenaan namelijk.

Speaker 3:

Ja, dat is misschien handiger ja.

Speaker 4:

Met een overzichtje van de vervolgstappen en wat we nog van jullie nodig hebben, ja.

Speaker 7:

Bedankt voor je tijd, hé.

Speaker 6:

Tot de volgende keer.

Speaker 3:

Super bedankt voor je tijd, hè.

Speaker 4:

Jammer joh.

Speaker 3:

Dan gaan we weer even terug, denk ik.

Speaker 1:

Ja, terug naar de casus.

Speaker 2:

Ja, ik heb wel een meisje waar ik de thermometer... de laatste voor heb gemaakt. En die had ik ook net wel een beetje in mijn achterhoofd. En, ik denk dat zij het ook wel leuk vinden om, ja, iets met een robot te doen. Oké en hoe? Daar staan onder andere wat sensorische vragen of lopen ze wat vragen over, wat zie je, wat ruik je, wat hoor je allemaal? Zij schiet regelmatig in... een beetje door in een emotie. Of heel enthousiast omdat ze leuke dingen heeft gedaan, of ze wordt boos, ze wordt verdrietig omdat het allemaal een beetje te veel is geweest, of wordt, als je daar dan over gaat praten. Dus ja, ik zit even hardop te denken, hoe je dan... een robot daarbij kan gebruiken. Een beetje wat we net zeiden...

Speaker 4:

Is dat dan deze, op zoek naar aansluiting? Dus dat je meer gaat programmeren in stukje van dat je het er al over hebt dan schieten ze in die emotie, dat hij voor van geruststellende dingen gaat zeggen af en toe.

Speaker 2:

Ja misschien wel, zij is ook heel beweeglijk altijd dus ik laat haar ook een beetje Rots en Water dingen... of ga even stevig staan of stamp eens 10 keer hard op de grond. Als we even hoog zitten in haar spanning. Ja inderdaad die vragen naar de zintuigen, en dan zie je haar eigenlijk, dan kijkt ze gelijk even om zich heen. Ja, en als die robot dan bijvoorbeeld die vragen zou kunnen stellen of iets kan laten zien waardoor zij dan zakt in haar spanning, dan zou dat denk ik wel heel veel kunnen helpen.

Speaker 4:

Of dat hij dan zegt of zo van: "joh, dat is een gekke vraag, zullen we heel even een pauze nemen?" Ik zeg maar iets gek, maar dat hij hem eigenlijk een beetje in de spanning onderbreekt.

Speaker 7:

Zou elke toepassing niet moeten beginnen met een blokje aansluiting? Want dat is echt volgens mij de crux toch van... uiteindelijk, als je die aansluiting niet hebt, dan kan je doen wat je wilt, dan gaat het niet meer.

Speaker 2:

Nee.

Speaker 4:

Nee, maar dat is wel wat er gebeurt in een gesprek natuurlijk. Dat dat natuurlijk zo gaat. Weet je, je kan een klik hebben en aansluiting, maar je kan een kind ook in een keer verliezen om dat wat jij zegt dat ze in een emotie schieten. Ja dan is het wel weer... dan zou een robot ook wel goed zijn om eigenlijk een soort... hulp, een verlenging van je te zijn. Dat die dus iets roept, waardoor ze even weer de aandacht... niet de focus niet op die emotie hebben, maar waardoor ze even worden afgeleid waardoor het ook weer kan zakken. Dat is eigenlijk wat je...

Speaker 7:

Een soort aansluitingsfunctionaliteit die je altijd kan inzetten, maar ja, wat als het weer even misgaat of zo.

Speaker 4:

Want ja, wat je zegt hè, je kan hem natuurlijk ook bedienen. Dus dat je dus van tevoren op een knop drukt, en dat zie je dan gewoon even de de robot vraagt van: "gaat het allemaal nog?" Weet je, zoiets. Ik zeg...

Speaker 3:

Ja maar dat kan zeker, ja.

Speaker 4:

Want dan, snap je, want de spanning die staat gelinkt op degene die, weet je, of ons meestal dan, dan is het voor ons nog... zeg ik dat goed?

Speaker 2:

Nou, dat is meer in de dingen die ze heeft meegemaakt, die daar dan uit komen.

Speaker 4:

Jawel, maar als ik naar mezelf kijk, dan moet je best wel je best doen om weer eventjes te zakken, terwijl als het dan van een extern apparaatje komt... ja, dat zou je dus uit kunnen testen of dat dan sneller zakt. Of dat het, hé, een goede afleidingsmanoeuvre is om. Een soort zakken en weer terug, dat is het eigenlijk.

Speaker 7:

Ik denk dat ik het wel begrijp wat je bedoelt.

Speaker 2:

Nou ja, nu laat ik haar vaak even alles vertellen, waar ze dan mee In de hoogte zit. En dat kan dan ook in die momenten die ik met haar heb. Dan lukt het haar inderdaad weer om rustig door te gaan met een spel of een tekenopdracht, of het gesprek.

Speaker 1:

Ja, maar in dat geval is de robot eigenlijk niet onderdeel van de oefening, maar eerder een algemene tool die je dan kan inzetten als je het kind even kwijtraakt, denk ik.

Speaker 2:

Ja, zou kunnen, is niet helemaal waar ik op doelde. Maar leuk dat we erop komen.

Speaker 7:

Dit zou het zo vormen dat beide is, hè, dus ben je met het spel bezig, maar je raakt weer even kwijt, dus je moet even die aansluiting weer vinden, dus ga je...

Speaker 4:

Of bedoel je dan meer als zij zo hoog In haar emotie zit dat de robot dan ook een soort van... wat we net al zeiden dat spiegelen? Dat hij zegt van: "oh, dat heb ik ook, want..." weet ik het. Zoiets?

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Ja, ja, ik denk dat we misschien kunnen denken aan wat algemene dingen die de robot sowieso zou kunnen, dus inderdaad misschien tussendoor vragen goed gaat. Dat is denk ik heel veel oefeningen relevant, maar ook misschien meer oefening specifiek, zoals inderdaad bij gevoelsthermometer dan ook die vragen stellen van wat ruik je, wat zie je?

Speaker 2:

Ja precies dat, of inderdaad, hoe hoog zit je nu? En dat dat zij dan bijvoorbeeld dat cijfer zegt dat dan inderdaad die robot kan aangeven: nou, je kunt nu dit of dit proberen, en dat je daar dan een aantal opties voor hebt die ze zelf zou kunnen uitvoeren. Dan denk ik meer aan als ik er zelf niet ben, zeg maar.

Speaker 4:

Ja, maar zo maak je de robot wel onderdeel van het gesprek. Dat is wat jij zegt, als je natuurlijk af en toe als afleidingsmanoeuvre doet, dan staat hij buiten het gesprek en dan is het een soort help knop.

Speaker 2:

Dat is niet zozeer hoe ik zou willen gebruiken, denk ik. Dat kan ook.

Speaker 3:

Nou ja, als bijvoorbeeld een ding beter werkt dan andere... als dat blijkt uiteindelijk uit het onderzoek, dan zou het ook voor een van die dingen ingezet kunnen worden en hoeft niet per se allebei, want als het te vaak misloopt dan ga je dat ding natuurlijk liever niet inzetten.

Speaker 4:

Ja nee, ik vind het ook best moeilijk om daar nu een beetje een uitspraak over te doen, want het is echt, denk ik gewoon ook maar uittesten en proberen.

Speaker 3:

Daar hebben we het onderzoek voor natuurlijk.

Speaker 4:

Want ja, misschien als we hem neerzetten, natuurlijk dat ze juist alleen maar afgeleid

zijn van: oh, wow, maar wat kan hij nog meer? Dat je denkt? Ho ho.

Speaker 3:

Dat zou je aan het begin willen hebben.

Speaker 2:

Ja, ja, dan heb je ze natuurlijk wel, want dan ga ik wel eens... dan heeft die robot hun interesse en dan kan je hem als tool gebruiken van oké.

Speaker 4:

Ja, daar kan je dus specifieke dingen gaan programmeren.

Speaker 1:

Ik denk inderdaad dat we ook wel voorbij moeten kijken naar alleen maar die dialooginteractie die je zelf al met het kind hebt en die de robot te laten doen, want eigenlijk wil je natuurlijk dat die robot iets gaat doen wat jij zelf niet kan, dus dat het toegevoegde waarde heeft. Inderdaad dat jij al zei dat die misschien laagdrempelig is dat je hem wat moeilijkere vragen bijvoorbeeld door de robot kan laten stellen misschien. Hoeft het kind het niet aan jou te vertellen? Maar je zit er natuurlijk wel altijd zelf bij.

Speaker 4:

Nou ja zeker. Bijvoorbeeld met gescheiden ouders, snap je, dat je wel kan uitproberen van... ik zeg maar wat, want dan ga je het van tevoren natuurlijk voorbereiden van nou, dan stel ik de vraag van, nou ja hè, klopt altijd bij mama dan... ik hoorde dat het niet zo gezellig was. Ja, dat je die robot kan instellen van: "oh, maar is dat dan ook bij papa zo?" Weet je, dat je snap je dat het net op een hele speelse manier eigenlijk dat je het gesprek met het kind gaat voeren, denk ik. Maar dat vergt wel wat voorbereiding.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 5:

Dus dat is wel even...

Speaker 2:

Maar ja, dat is niet aan ons, wij moeten alleen maar ideeën... ik dacht, dat dacht ik ook. Oh ja, zei ziet bijvoorbeeld ook haar vader bijna niet. Dan dacht ik, soms dan vraag je ook wel eens van: "nou, wat zou je dan bijvoorbeeld tegen vader willen zeggen, of wat zou je met hem willen doen?" Maar is misschien een beetje tricky om daar een robot, is niet...

Speaker 4:

Ja, dat weet ik dus niet, weet je, wat zou er dan gebeuren als...

Speaker 2:

Nou zeg het maar tegen Maatje wat je tegen papa had willen zeggen, bijvoorbeeld.

Speaker 4:

Oh ja, dat kan ook.

Speaker 2:

Maar ik weet niet of dat te ver gaat.

Speaker 1:

Ja je zou wel kunnen denken aan zo'n rollenspel met de robot inderdaad.

Speaker 4:

Ja of dat hij bijvoorbeeld ook weer een stukje begrip toont van hé, ik snap dat je je papa mist en daar kan jij weer tegen hem zeggen: nou, jij, wat zou jij dan tegen... vertel maar tegen robot wat je dan tegen papa zou willen zeggen. Want dan is het wel weer waar we het eerder over hadden, net als met die leeuw. Kinderen vinden het wel altijd fijn om eigenlijk buiten zichzelf, voor hun gevoel dan, over hun eigen gevoel te praten. We gaan ze nog meer voor de gek houden.

Speaker 1:

Wat je ook zou kunnen doen is als we misschien het kind laten bepalen wat de robots zegt. Om het op die manier te externaliseren. Of wat denk je dat de robot zou zeggen als de robot zijn ouders zou missen? Dat je dat dan intypt en de robot ook laat zeggen dat je ook gewoon heel transparant naar het kind toe bent, van zo werkt het.

Speaker 4:

Ja, dat kan ook natuurlijk. Ja, maar dat is het ook hè. Ik bedoel, transparantie is bij ons wel echt wel een sleutelwoord. Dat geldt natuurlijk... kijk, kinderen hou je ook niet voor de gek. Dus op het moment dat ze dat idee wel hebben, ja, dan gaan zij ook een spel met je spelen, dus dat wil je ook niet.

Speaker 2:

Ze houdt ook heel erg van spelletjes. Zo is er ook iets van een spel waar je op... als je het hebt over QR-codes voor iets, als je dan op bepaalde plekken staat dat de robot dan iets zegt of doet, waar het kind dan weer op kan reageren. Kwartet. Ik weet niet of hij dat kan leren.

Speaker 4:

Nee, maar op zich wel met emoties. Wat jij zei, waar al zo een QR-code op staat, weet je, dat dat je een soort van wandeling doet van...

Speaker 2:

Allen moeten we dan gedachten formuleren van nou, ik denk dit. Dat hij dan niet helpende gedachten... Nee...

Speaker 4:

Kan dat? Als je dus... zeg maar boosheid, als je dus een boze smiley hebt. Dat je dan een QR-code kan ontwikkelen, maar er dus een helpende gedachte bij je, dus dat je hem dus eigenlijk voor de robot houdt en dat hij dan bijvoorbeeld zegt van, nou ja.

Speaker 2:

Je kan het zelf intypen? Dus als het kind een helpende gedachte verzint en die robot kan dat zeggen.

Speaker 3:

Oh ja, dat kan je ook wel, maar ja dan is het wel een spel ontwikkelen van hoe dat...

Speaker 1:

Ja gewoon een bepaalde prompt geven en daar een reactie op, dat is natuurlijk niet zo moeilijk dat ze dat... ja, het keyword intypen en dan zeggen wat hij moet zeggen als je dan bijvoorbeeld het woord boos zegt, en dan kan je natuurlijk verschillende soorten spellen mee maken met die QR-kaartjes.

Speaker 2:

Ja, of commando's.

Speaker 7:

Je kan het omdraaien zat ik te bedenken, dus het gaat over boosheid en dat robots zijn ook boos en dat je het kind als expert laat vertellen van wat hij kan doen om die boosheid te...

Speaker 4:

Oh ja ja.

Speaker 7:

...weet op te lossen. Zou ook kunnen, dan is het kind in de lead.

Speaker 4:

Ja precies, maar je laat hem wel nadenken over wat hij zou kunnen doen.

Speaker 7:

Maar ja, goed.

Speaker 3:

Dat zou ook kunnen.

Speaker 4:

Ja je kan de robot ook behandelen misschien als iemand die ook hulp nodig heeft en ook niet weet dat die moet doen inderdaad bij boosheid. En dat die dat dan weer gaat vragen aan het kind en: ik voel me zo boos, wat kan ik doen? En dan daarna gewoon zeggen: dat is een goed idee". Ja, precies ja.

Speaker 2:

Alles is goed.

Speaker 4:

Ja, Dat is ook wel een mooie manier om hem te gebruiken?

Speaker 2:

Ja ja, nou ja, op zo'n rollenspel met een kind, als een kind boos wordt als die wordt gepest wordt of hij wordt gepest, wat je dan zou kunnen doen.

Speaker 1:

Je kan de robot natuurlijk verschillende rollen geven in zo'n gesprek. Hij kan ook meer de tutor zijn of meer met vriendjes zijn. Of juist meer... dat noem je dan een 'literatuur novice' zijn, dus dat hij het zelf ook niet weet, dat het kind het dan moet

uitleggen. Dat wordt al vaak in meer educatie gedaan, maar dat doen we hier natuurlijk eigenlijk ook.

Speaker 4:

Nou ja zeker ja. Precies wat Rik zegt, natuurlijk de rollen omdraaien hè. Vandaar, wat zou jij dan doen? Hoe kan jij dan meehelpen? Zo zou je hem kunnen gebruiken voor je casus toch?

Speaker 2:

Ja zeker.

Speaker 4:

Dus meer een rollenspel hebben we nu gezegd.

Speaker 2:

Of een thermometer met stappen die hij dan kan benoemen, of iets doen samen.

Speaker 1:

Ja, als jullie met ons die bepaalde stappen of vragen, standaardvragen, of misschien een standaard rollenspel zouden kunnen delen.

Speaker 4:

Ja, maar dat is ook het moeilijke ervan weet je, er is geen standaard. Want je gaat dan echt kijken naar dat kind, dus de ene... weet je. Je begint altijd...

Speaker 2:

Misschien wel voorbeelden. Als je kijkt naar die spellen die we hebben, welke vragen daarop staan gekoppeld aan bepaalde emoties.

Speaker 1:

Ja dat bedoel ik inderdaad, ik snap dat je het wel eigenlijk meer wilt personaliseren aan de hand van het kind die je voor je hebt?

Speaker 2:

Dan zijn we echt niet meer nodig, dus dat hoeft hier niet te komen.

Speaker 4:

Goed oppassen, hè? Dat is wat wij willen van de robot hé.

Speaker 2:

Nee, maar we hebben natuurlijk een kast vol met allerlei materialen waar voorbeelden op staan van vraagstellingen.

Speaker 4:

Jawel jazekeer.

Speaker 2:

Of acties gekoppeld aan stopte ik natuurlijk het spel, dat zijn gewoon kaartjes met voorbeeldsituaties, en daar zit dan een kaartje aan gekoppeld die het dan weer mag pakken. Want nou, nu kan je beter even stoppen en nadenken, hè: nu heb je het goed gedaan, ga zo door. Ja, zo zijn er heel veel mogelijkheden.

Speaker 4:

Ja, je zou het ook weer het thema of iets natuurlijk hè, dit kunnen... ja, programmeren, dus hè, wat je zegt, als je het dan over boosheid hebt. Dat je weet omdat hij af en toe zegt van: oké maar hè, hoe word je weer rustig of zo, iets in die trend.

Speaker 3:

En weet trouwens ook dat je... want sommige kinderen kunnen natuurlijk anders reageren op iets wat er gezegd wordt door Maatje dan andere kinderen... je kan bepaalde acties of dialoog kan je ook op actief en op non-actief zetten. Stel je voor dat je twee keer het keyword boos erin hebt staan als sleutelwoord maar je wilt... je hebt een specifiek kind, dus nou als dat woord boos wordt genoemd, dan wil ik graag dat hij deze reactie geeft. Dan kan je de ene op actief zetten en andere op non-actief, dan kan je ook nog op voorbereiden voordat je met het kind in gesprek gaat. Dus dat is ook nog mogelijk.

Speaker 1:

En, aan wat voor thema's zou je dan denken als je kijkt naar emotieregulatie, wat voor verschillende thema's behandelen jullie?

Speaker 4:

Ja, bijvoorbeeld kinderen met gescheiden ouders. Boze buien komt echt wel veel naar voren. Want ja, wat we ook zien, hè, dat het In de klas dus, hè, driftbuien, want wat ik zeg bij ons is het echt wel het bewust worden van ja wat is een emotie, weet je, wat is blij zijn, en dan kan je wel bijvoorbeeld de gesprekken per thema aangaan en dat je kan zeggen van nou ja, dan doen we dat in samenwerking met het robotje. Ja, wat is blij? En dan kan je zeggen, nou ja, vraag maar eens aan robot. Weet hij eigenlijk wel blij is? Snap je, en dan doet hij dat dansje bij wijze van. Ja, wat is dan, snap je, dat je hem zo op die manier ook als onderdeel... dat zou ik denken, want ik denk dat het in gesprek als we het er zo over hebben, dan wordt dat echt wel moeilijk om elke keer die schakeling te maken.

Speaker 2:

Ja, dat wel.

Speaker 7:

Je moet een soort essentie hebben van een... bijna een soort essentieel script wat je in heel veel situaties kunt toepassen, want het doel is uiteindelijk iets leren over emotie, toch? Bijna in alle situaties.

Speaker 4:

Ja nee zeker.

Speaker 7:

Dus je hebt altijd een soort standaard begin, en je gaat dan standaard een actie ondernemen en er komt dan iets uit en daar ga je standaard... weet ik veel nou, ja dus iets meer... ik heb er geen verstand van, maar als ik het zou aanhoor denk ik van: oh, je moet eigenlijk een soort basaal script hebben, wat leidt tot dat doel dat je iets weet over die emotie met dat kind. En, daar zitten een paar blokjes in. Eén is het blokje ook van aansluiting, het blokje van de thermometer. Wat is dan het vervolg daarop? Want uit die thermometer komt weer iets hé.

Speaker 4:

Ja, maar dan zou je dus wel weer een, snap je, het maatwerk beter kunnen doen als je natuurlijk op een gegeven moment bij die gescheiden ouders, en je wil echt specifiek daar wat over weten, dan zou je hem dus weer kunnen gebruiken met die moeilijke vragen, of.

Speaker 7:

En dat je dat, ja...

Speaker 4:

Of dat hij, weet je dat je eigenlijk het rollenspel weer opzet van: oh, maar robot hoe is dat voor jou dan? Heb jij dat wel eens meegemaakt? En dat je dan weer wat dat die robots zegt: nou ja, mijn vriendje is ook wel eens weg... weet je, zoiets gek.

Speaker 7:

Ja dus die, als die dat ook vinden.

Speaker 4:

Als je ziet dat een kind daarvoor openstaat natuurlijk, hè. Want ik bedoel er zijn er ook genoeg die denken van: nou, ik weet niet wat jij nou aan het doen bent met dat ding. Ja, dat is natuurlijk nog maar de vraag.

Speaker 7:

Maar dus die twee dingen kan je koppelen, toch? Dus het is heel... je hebt een soort standaard script of zo, maar afhankelijk van wat er uitkomt stel jij weer vragen die op dat moment toepasselijk zijn. Kan dat, toch?

Speaker 1:

Ja, ik bedoel, je drukt zelf de knoppen in van wat je wil, wat hij doet, en ik kan me inderdaad voorstellen dat je bepaalde prompts geeft voor uitleg over emoties, maar inderdaad misschien ook over reflectie op de emoties. Dat je inderdaad vraagt hoe... hoe voelt de robot zich erbij, maar dat hij ook kan uitleggen wat boosheid is misschien, en dat je bepaalde standaard tot op zekere hoogte rollenspellen erin kan doen. En dan heb je denk ik al heel wat dat je met de robot kan doen.

Speaker 7:

Ze hebben hier een soort blokkendoos en die moet je zelf dan afhankelijk van de situatie...

Speaker 4:

Ja, ja, dat doen we eigenlijk natuurlijk al door middel van nu met spelletjes, of met knutselen, of wat je ook bedenkt.

Speaker 1:

Eigenlijk is de robot natuurlijk ook zoiets, dat ook een...

Speaker 4:

Ja ja nee, klopt, Het is net een andere...

Speaker 7:

Blokkendoos, ja ja.

Speaker 2:

Moderne blokkendoos. Je hebt ook nog het 5G model natuurlijk, het heeft die stappen niet meer uit je hoofd, maar als je het over standaardvragen hebt, waar staat het ook alweer voor? Er is iets gebeurd, je hebt een gedachte, gevoel, gevolg. Dat is nu even wat in me opkomt, en dat je dan dit gaat leren van: wat doet het gevoel met jou uiteindelijk? En, wat zou je dan anders kunnen doen, waardoor het gevolg anders wordt? En dan bij emotieregulatie, als je door een bepaalde gebeurtenis of een bepaalde gedachten bijvoorbeeld echt verdrietig wordt, hè, wat zou je dan zelf anders kunnen doen als alternatief om gevolgen ook anders te laten zijn? Dus dat je er niet heel erg verdrietig van wordt omdat je je weer beter gaat voelen daardoor.

Speaker 4:

Ja, maar die vind ik wel complex om dat dat ding in te zetten.

Speaker 2:

Ja nee ik ook, of ik verzijn de antwoorden nu ook niet.

Speaker 3:

Maar dat hoeft in principe niet moeilijk te zijn. Stel je voor je hebt die die die 5G, die heb je, die kan je gewoon in de real time spraak, kan je die zo opslaan onder elkaar. Die staan dan... als het goed is, kan je ze ook in een soort zelfde mapje zetten. Stel je voor je wilt de 5G gaat doen dan scrol je door die lijst heen naar 5G, dan komt die lijst met die vragen erbij en dan kan je ze gewoon afdrukken, afspelen en dan als het kind klaar is met antwoorden druk je zo de volgende aan. Dus op die manier zou het wel mogelijk zijn.

Speaker 1:

Maar om het inderdaad direct te laten reageren op wat het kind zegt, dat wordt wel erg lastig. Dat kan niet.

Speaker 4:

Dan wordt het voor ons ook wel een heel ding om van: oh ja, wat zegt het kind? En: oh wacht, dan moet ik daarop drukken, snap je? Dan ben je alleen maar bezig met het besturen van de robot.

Speaker 3:

Ja, het moet natuurlijk niet ten koste gaan van de kwaliteit...

Speaker 4:

Nee nee, precies.

Speaker 3:

...aan aandacht die je aan het kind geeft. Dan denk ik ook vooral dat het een extensie wordt. Dat het iets helpt in dat kind beter laten voelen, en hij gaat jullie... hij kan je werk natuurlijk nooit vervangen.

Speaker 4:

Nee, ja, wat ik zeg hé, het zal ook op spelende wijze ook weer een veilig, hé, veilige sfeer voor het kind creëren. Waardoor ze toch net even, nou ja, in de hoop dat ze wat

meer opener zijn over hun gevoel en... of bepaalde situaties waar ze inzitten. Dat moeten we gaan onderzoeken.

Speaker 2:

Het kan natuurlijk wel helpen als je bijvoorbeeld even of iets niet bij je hebt of denkt: oh, ik heb een niet helemaal meer in mijn hoofd met het schema, zoals ik. Dat hij ze wel weet. Ja dan, dat is ook een soort doel, omdat je in een gesprek soms bedenkt: oh, dit zou ik kunnen gebruiken, en dat heb ik op dat moment even niet paraat. Dat je dan die robot daarvoor zou kunnen gebruiken.

Speaker 4:

Ja of toch wel ook wel bepaalde opdrachtjes, weet je, je hoeft niet het hele gesprek natuurlijk onderdeel te laten zijn maar het kan wel zijn dat je zegt van: nou, we gaan vandaag met de robot aan de gang, snap je, dan... dat is toch ook wel anders. En dan is het nog maar de vraag van, ja, behoud je dan ook de aandacht op de juiste manier van het kind? Maar dat is iets wat je natuurlijk, ja, ook helemaal bekijken... ik zou het niet weten. Maar ik denk dat je er echt wel aansluiting mee creëert, en... ja, ik denk wel dat je een bepaalde openheid, of net zoals... bijna net situaties nabootsen dat je hem echt wel dingen kan zeggen van: oké, maar als een robot nou dit zegt, weet je, en klik je dus op wat je hebt voorgeprogrammeerd. En dat hij zegt sukkel, want dat is gebeurd in de klas bijvoorbeeld. Ja snap je, dan laat je hem wel weer even dan... kan je wel dat rollenspel aan. Ik denk dat hij daar wel heel waardevol voor kan zijn.

Speaker 1:

Ik zit even te kijken naar de tijd. We hebben nog 20 minuten, dus wil je door naar de afronding? Heb je het gevoel dat je alles hebt gekregen voor nu?

Speaker 3:

Ja nou ja, ik heb wel... want we kunnen natuurlijk nog meer casussen bespreken, maar ik denk dat het over het algemeen gewoon... dat we bij verschillende soorten doelgroepen en oefeningen gaan inzetten en dat we dan even moeten gaan kijken... sowieso, wat is haalbaar om te programmeren en gewoon kijken wat werkt en wat niet. Dus we hebben nou wel een duidelijke casus gehad met... ja, gewoon meerdere opties, hoe je hem kan inzetten.

Speaker 7:

Misschien hebben we wel een iets te lastige casus gebruikt om dingen te...

Speaker 3:

Een uitgebreide casus zeker, ja.

Speaker 2:

... onderzoeken en behandelingen ergens anders, dus misschien helemaal het topvoorbeeld voor laagdrempeligheid, maar goed.

Speaker 7:

Hebben jullie genoeg ingrediënten, denk je?

Speaker 1:

Ik denk het wel. Ik denk dat we misschien nog wat extra informatie nodig hebben

over verschillende soorten oefeningen en spellen die doen en de specifieke vragen die jullie stellen. Maar dat is denk ik iets voor na deze sessie.

Speaker 3:

Ja, dat kan natuurlijk ook gewoon via e mail gecommuniceerd worden, dat.

Speaker 1:

Ja of we komen nog een keer langs om eens in de spellenkast te kijken inderdaad, maar we kunnen in ieder geval nu aan de slag met wat we nu hebben, een lijstje maakt met alle oefeningen die wij denken die mogelijk interessant zijn en vragen of we daar iets meer achtergrondinformatie of misschien modules voor zouden kunnen krijgen om in te zien. Dat is denk ik het makkelijkst voor nu. Omdat er zoveel opties zijn.

Speaker 3:

Ja, de basis hebben we sowieso. We hebben al genoeg werk voor onszelf gecreëerd zo.

Speaker 2:

Ja er kan heel veel, maar om het echt concreet te krijgen is nog lastig hé?

Speaker 3:

Zeker ja.

Speaker 1:

Ja, ja, daar moeten we echt keuzes in gaan maken, je kan niet alles doen, dus.

Speaker 2:

Want hoe is de keuze van emotieregulatie, want die kant gaat het nu... weet je, hoe is die hier gekomen?

Speaker 1:

Dat komt omdat ze in gesprekken met onder andere [...] bijvoorbeeld naar voren is gekomen dat het wel een probleem is dat vaker terugkomt en ik zie dat inderdaad ook in de samenwerkingen die ik met andere mensen heb de afgelopen jaren, dat het heel vaak iets is wat veel voorkomend is en ook redelijk makkelijk om daar de robot op in te zetten, dat het redelijk basaal is voor de basis.

Speaker 2:

Ja basis is emoties. Is ook wel een beetje de trend, hè? Het wordt heel veel de laatste tijd. Ja, alle kinderen hebben nu emotie regulatieproblemen. ADHD is een beetje passé en nu wordt het dit.

Speaker 4:

Ja die hype hebben we gehad. Ja, en nu is het alleen maar van ja... weet je, wat ik zeg. Driftbuien, of ze zijn heel erg in zichzelf. Ze praten niet en dat is ook wel iets wat we nu zien. Iedere ouder wil dat een kind heel open is en overal over praat, alles vertelt en bespreekbaar maakt. Dus ja, hè, een kind mag niet meer... zeg maar een niet-buitenspel kind zijn. Nee, weet je. Nee, je moet wel buitenspelen, je moet op zijn minst 10 vrienden hebben en daar zitten heel veel eisen in.

Speaker 3:

Ja dat is het inderdaad, ik heb er een aantal artikelen over gelezen dat er tegenwoordig wel echt veel meer van kinderen verwacht wordt op zulke gebieden, maar ook qua school.

Speaker 4:

Ja, maar ja, weet je, je hebt ook kinderen die vinden het heerlijk om gewoon lekker binnen te zitten. Die hebben helemaal geen behoefte om naar buiten te gaan en het is niet dat ze dan geen vrienden willen maken, want dat zijn gewoon van die huismusjes. Ja, die heb je ook, alleen ouders die denken dan ja, maar je moet toch vrienden hebben, hè. En het is voor, hé, sociale ontwikkeling en het is ook niet natuurlijk alleen het kind waarbij, hé, je moeten met het hele systeem aan de slag.

Speaker 1:

Ja, interessant dat dat toch ook wel een beetje door de maatschappij komt of cultureel afhankelijk is misschien, problemen waar dat een beetje aanhangt.

Speaker 4:

Ja ook ik heb het idee, weet je, met die schermen natuurlijk tegenwoordig hè, het is dan ook een keer iets: je mag niet te lang op een scherm en je moet juist, hè, wil je dat ouderwetse, hè, je moet dingen bouwen en...

Speaker 2:

Poten in de klei.

Speaker 4:

Ja precies het liefst moet je weer hutten bouwen buiten, ja en alles gewoon, weet je, niet meer deze generatie dus het is goed om je kinderen naar buiten, tuurlijk hè, naar buiten te sturen, maar niet meer de verwachting te hebben als ja, als dat je, nou ja, nou ben ik wel... ik wou zeggen zoals ik dat vroeger deed maar goed, ik ben nu oud. Maar ja, weet je dat? Dat is gewoon anders, weet je, en daar moeten ouders ook aan wennen.

Speaker 7:

Dus daar hebben we die zorgboerderij voor nodig, kunnen we naar buiten.

Speaker 4:

Ja zorgboerderij, nou ja, ga maar naar buiten, maar ja, dat zie je ook hier gebeuren dat mensen zeggen, ja, maar die buurt die is... die vinden wij niet fijn en die is, ja, daar lopen gekke mensen rond, of weet je, daar vinden ouders dan al wat van. Ja, dat geef je ook over aan je kinderen, dus die gaan ook zeggen van: ja, maar ik ga niet naar buiten want ja, daar moeten we niet wezen. Dus ja, je ouders zien veel meer gevaren, zeg maar dan...

Speaker 7:

Ja precies ja ja, en die weten niet of ik het goed of slecht is, ja.

Speaker 4:

Maar als we hier nou zo op terugkijken, denken jullie dat het een goed idee is om een robot in te zetten bij emotieregulatie oefeningen? Of hebben jullie zoiets van er is eigenlijk een ander aspect van ons werk waar de robot beter bij zou passen?

Speaker 3:

Ja, dat was eigenlijk ook mijn het volgende punt, kijk.

Speaker 4:

Ik denk wel dat dit voor basisschoolleeftijd een... ja zeker wel iets vernieuwends en leuk iets kan zijn. En ook een goed iets. Wat ik zeg, ik denk dat je wel goede aansluiting met kinderen ook maakt. Gewoon van deze generatie, weet je, het is iets digitaals, laagdrempelig en toegankelijk.

Speaker 2:

Ja dus weer even wat anders, een ander alternatief voor... weet je, wat je nu al doet maar ook interactief gelijk.

Speaker 4:

Het maakt het toch... ja, klinkt gek, maar ook weer de hulpverlening leuk voor kinderen denk ik. Weet je, ik merk ook...

Speaker 2:

Dat we te oud worden voor...

Speaker 4:

Ja nee, maar kinderen... op het moment dat je tegen een kind zegt van, nou ja, weet je, je gaat met iemand kletsen hé, want hè, die gaat je helpen, ja, dat is... toch zien ze ons altijd wel als iets spannends en Ik denk dat ook alweer een beetje... ja, de hulpverlening wat leuker voor kinderen maakt.

Speaker 1:

En, dat is dan meer algemeen denk ik, maar als je kijkt naar emotie regulatie...

Speaker 4:

Ook weet je, begrijpelijker wat ik zeg, ook al zou je instellen dat hij ook zegt: nou, ik ben ook wel eens verdrietig, weet je, ja, snap je. Dan kan je als hulpverlener daar ook weer op inspelen.

Speaker 7:

Dus zit hij in de normaliserende modus.

Speaker 2:

Zeker ja, ja, dat is een...

Speaker 3:

We hopen ook natuurlijk dat hij dat effect heeft, maar ook dat hij inderdaad op emotieregulatie ook uitkomst kan bieden.

Speaker 4:

Ja, het geeft ons ook wel weer, wat ik zeg, het geeft een, denk ik... dat hoop ik dat hij dat gaat doen, een stukje extra veiligheid voor een kind, maar ook zelfs als die wat ik je eerder al zei, stel dat hij nou het niet doet, snap je, dat is ook alweer iets om daar, snap je, dat is ook emotie. Ja, maar ga jij wel eens uit? Er is altijd wel... het is altijd een goede tool om eigenlijk het gesprek aan te gaan met het kind.

Speaker 3:

Ja, dat zou inderdaad wel... maar daar zijn jullie heel goed in natuurlijk als coaches.

Speaker 4:

Supergoed, wij zijn echt super goed.

Speaker 2:

Ik moet eerlijk zeggen, ik vind het wel een beetje zoeken hoe die nou echt concreet kan helpen bij het stuk emotieregulatie. Maar dat zou ook moeten blijken in de praktijk.

Speaker 1:

Zijn er andere ondernemers waarvan je denkt dat die wel heel concreet kan helpen?

Speaker 4:

Ja dat vind ik toch moeilijk...

Speaker 2:

Ja dan vooral wat [...] zegt dan, vooral door gewoon de basis, hè, het starten van een gesprek, of ergens mee aan de slag gaan is vaak voor kinderen al heel ingewikkeld. En zich een beetje veilig en vertrouwd voelen in zo gesprek. Dus nee, niet zo 1 2 3 andere ideeën.

Speaker 5:

Ja en ik moet zeggen, ik vind het nu ook wel moeilijk om te schakelen. Maar we zitten nu echt op dat emotieregulatie... daar ben je over, weet je, aan het nadenken van hoe ga je dat doen? En dan in ieder geval ik ben al bezig van oké, hoe ga ik dat in een gesprek dan doen? Dus, als je me nu vraagt van: oh kan het ergens anders voor... oh ja, wacht even, kan je hem ook nog ergens anders voor gebruiken?

Speaker 2:

Wat doen we nog meer ook alweer?

Speaker 4:

Ja, wat doen we eigenlijk nog meer?

Speaker 1:

Ja precies, het is nu ook al wat later.

Speaker 4:

Ja, en het is ook wel een heel groot onderwerp nu in de hulpverlening, want zo is het ook weer... weet je, wat ik al eerder zei, het is niet alleen bij de jongste, maar ook bij oudere kinderen.

Speaker 1:

Ja precies ja, nou dan denk ik dat we wel de goede invalshoek hebben gekozen. Ik dacht ik kan het altijd even checken.

Speaker 7:

Ja ja, dat denk ik wel.

Speaker 4:

Ik kan me voorstellen, als erover hebben nagedacht en je bedenkt: ik kan eigenlijk niks verzinnen, dat het dan goed is om te kijken: zijn we wel in de goede hoek bezig?

Speaker 2:

Ik heb dit toen ook tegen [...] al gezegd over die emotieregulatie dus.

Speaker 5:

Het was jouw idee gewoon. Hij pakt de eer.

Speaker 2:

Ik heb de vorige keer ook een keer meegedaan met die kinderen.

Speaker 4:

Goed verhaal, [...]. Nou ja, en je onderzoek zal uitwijzen, weet je, of het alleen... misschien weet je tot en met groep 4 of zo, ik zeg maar iets, dat weet je nu ook niet. Weet je, ik weet ook niet hoe we... want je zegt basisschool. Ja, dat is ook een groep 8 of 7. Ja, misschien vinden die het ook al... dat weet je gewoon niet, weet je?

Speaker 1:

Nee precies.

Speaker 4:

Dat is echt wel iets wat je gewoon moet uittesten.

Speaker 3:

Maar naarmate ze ouder worden, denk ik wel dat het effect misschien minder wordt. Het is vooral voor jonge kinderen.

Speaker 1:

Het is ook anders. Ik denk dat als de kinderen bijvoorbeeld juist heel jong zijn dat de inhoud van wat Maatje zegt er minder toe doet, maar dat het meer leuk is omdat het beweegt en lichtgevende ogen heeft. En als ze wat ouder wordt, denk je dan misschien maar meer echt de diepgang in gaat over de gesprekken met de robot. Dat is wat ik denk vaak.

Speaker 2:

Nou, ik vind dat wat jij op een gegeven moment zei dat je een kind zelf iets laat verzinnen om te laten zeggen of doen, dan kan je een kind natuurlijk ook... en sommige kinderen zijn zo creatief, dat soort dingen verzinnen die wij niet eens... waar wij niet eens op komen.

Speaker 4:

Nee, maar dit zie je ook in die tekeningen, weet je, soms. Ja dan vraag je wat zit er in je leuke dingen huisje, nou sorry, dan komen er wel 30 blaadjes bij dat je denkt zo: ho, ho. Achtbanen, spookhuizen en dan, weet ik het wat er dan, snap je? Dus het kan ook denk ik ook het creatieve stukje bij een kind aanwakkeren juist. Die juist, hè, heel stil en ingetogen bij ons komt, ja, het kan ook juist een kind weer uit zijn schelpje trekken, denk ik.

Speaker 1:

Ja mooi.

Speaker 3:

Wij moeten wel echt doorgaan, of niet?

Speaker 1:

Ja, laten we doorgaan op de... we hebben nog 3 minuten, dat lukt wel.

Speaker 3:

Ja nou, vervolgstappen en afronding. Nou ja, we hebben ook nog een paar vragen voorbereid omtrent de vervolgstappen van het onderzoek. Het zou kunnen dat je die misschien nog niet helemaal kan beantwoorden, maar ik denk ik zeg het voor de zekerheid wel eventjes in. Nou, ik zat al te denken van wat denk je nou dat een haalbare hoeveelheid kinderen is dat aan het onderzoek zou kunnen deelnemen? Of denken jullie echt van, dat kan ik nu echt niet beantwoorden? Dat ligt eraan hoeveel kinderen er binnenstromen of blijven.

Speaker 4:

Ja, ik bedoel, als wij het gewoon voorstellen aan een kind, ik bedoel, en we bespreken dit met de ouders van: joh, dit is wat we willen gaan doen en kijken of het... ja weet je, een ouder die wil gewoon dat het kind geholpen wordt, dus ja, of dat nu met een robotje wel of niet gebeurt dat weet ik niet of dat echt heel veel uitmaakt.

Speaker 1:

Ja moesten we natuurlijk wel vragen om ook te tekenen dat ze meedoen aan een onderzoek. Dat kan misschien een lichte drempel zijn.

Speaker 3:

Dat komt wel nog een informed consent voor.

Speaker 1:

Zeker als we data gaan verzamelen van de kinderen zelf.

Speaker 4:

Dan durf ik het je niet te zeggen. Want ja, weet je dat ligt er maar net aan... hoe goed ga je vertellen dat het er baat bij heeft?

Speaker 2:

Nou, wat ik vaak wel aan met dat soort dingen als een onderzoek is vaak dat we toch met kwetsbare gezinnen werken, die vaak al, ja, veel aan hun hoofd hebben. Denk aan schulden of geen werk, of nog 3 andere kinderen of een ex-partner waarin ze al mee in de clinch liggen en dan ook nog een onderzoek komen aan mee te doen.

Speaker 4:

En het school contactpersoon schap? Want daar vind ik hem echt gewoon geschikt voor.

Speaker 2:

Ja nou dat zijn vaak...

Speaker 4:

Want dan zitten we al op het laagdrempelige. En dan, ik bedoel, als je dan zo een startgesprek hebt, een soort gesprek met de ouders dat je dan gelijk de robot introduceert. Snap je, want dan zit je eigenlijk... dan heb je dus niet wat jij zegt dat we in het traject zitten met schulden, bewindvoering en allemaal andere dingen, hè?

Speaker 2:

Ja dan zou ik nu aan één denken, eerlijk gezegd. Ik heb eigenlijk maar één zo'n casus met school contact traject.

Speaker 4:

Ik heb er 3.

Speaker 1:

Ja, wat misschien ook zou kunnen is, ik weet niet of dat mag, maar dat je wel een robot ook inzet bij de kwetsbare gezinnen die dan geen toestemming geven voor het onderzoek. Dus dat wij niet individueel kijken hoe de robot werkt bij dat ene specifieke kind, maar meer jullie evaluaties daarin meenemen en dan voor bij de kinderen waar het dan wel misschien mogelijk is, ook al zijn er dan misschien maar één of twee, die dan wel meenemen om te kijken naar het individu of die robot werkt.

Speaker 2:

Dus een aantal wel met onderzoeken en een aantal alleen met onze bevindingen?

Speaker 1:

Ja precies. Ik weet niet of dat mag dat jullie dan vertellen over hoe jullie ervaringen waren met de robot met de kinderen. Als jullie niet heel specifiek over bent.

Speaker 2:

Als je het anoniem houdt...

Speaker 7:

Geanonimiseerd.

Speaker 4:

Als het geanonimiseerd is, dan maakt het in die zin niet uit.

Speaker 3:

Maar dat is altijd, hè?

Speaker 1:

Nou ja, het punt is, we vragen natuurlijk om bijvoorbeeld video opnames te maken en daarbij aanwezig te zijn. En wij zien dan die data, daar tekenen ze dus voor.

Speaker 4:

En kijk met video opnames dan is het is een heel ander verhaal, maar het moment dat je het echt alleen maar qua ervaring doet, weet je, bevindingen van: hoe werkt het dat wij hem gewoon meenemen nu met gesprekjes en je ziet hem als een spelletje. Ja kijk dan inderdaad blijft het allemaal anoniem, dan moet het niet uitmaken.

Speaker 1:

Ja, we hebben dan ook geen data natuurlijk wat specifiek van het kind zelf is. We hebben data van jullie en niet die van het kind, dus ik denk dat dat dan inderdaad kan, maar wil natuurlijk het liefst dat we wel een aantal kinderen in ieder geval zouden kunnen observeren of een vragenlijstje kunnen sturen achteraf, denk dan aan 5 vragen op inderdaad zo'n schaal bijvoorbeeld. Dat zal niet zoveel zijn hoor, maar.

Speaker 6:

Ja goed, de aanname is nu dat als je in gezinnen komt waar het al heel lastig is dat ze daar geen zin in hebben, maar misschien vinden ze het wel hartstikke leuk.

Speaker 4:

Kijk, we kunnen het altijd vragen, hè, ik bedoel, zo is het ook weer.

Speaker 2:

Lastig inschatten.

Speaker 1:

Ja, als het duidelijk is dat het voor hun geen extra tijd kost en dat ze alleen even een handtekening hoeven te zetten en dat het kind dan met de robot aan de slag mag wat ook wel leuk is.

Speaker 7:

Misschien is dat superleuk.

Speaker 2:

Ja dat is ook zo, dat is weer de andere kant.

Speaker 3:

Ja het kan natuurlijk ook dat... stel je voor ze willen niet nog twee vreemden in hun huis, wat ik me ook kan voorstellen, dat je dan alleen de opname doet. Nou, het is natuurlijk... dan kan je misschien met je telefoon bijvoorbeeld het gesprek opnemen. Dat zou misschien ook nog kunnen, denk ik, of niet?

Speaker 1:

Ja, ja, ik denk dat we moeten... ik kijk er zelf altijd naar van: wat kan dat willen we graag gebruiken. Dus stel, we zouden beeldopnamen kunnen maken, dat zou al helemaal super zijn, maar stel dat dat lastig is dan kan je alleen nog aan audio denken of alleen vragenlijsten. We kunnen best een informed consent maken at ze de keuzes kunnen maken waar ze voor tekenen. Dat kan.

Speaker 4:

Nou, ja, we kunnen het vragen natuurlijk. Ja, maar dan denk ik wel... als je dus aan de video opname denkt, ja, dan zou ik eerder met een school gesprek... want dan heb je alleen het kind, want ik geloof niet... want dat denk ik wel, wat jij zegt, dat ouders daar zelf niet op zitten te wachten in huis of...

Speaker 2:

Dat is ook invulling natuurlijk. Zeg dat ik heel veel kind gesprekken op school... al heb ik mensen niet vanuit school contactpersoon zo.

Speaker 4:

Oh, jij doet dan ook gewoon nog op school nog gesprekken ook?

Speaker 2:

Ja, zodat ze niet in hun thuissituatie zitten.

Speaker 4:

Ja, ook dat moeten we, ik bedoel, dat is gewoon een kwestie van vragen. Ja, weet je wat je zegt, we zijn het nu aan het invullen, maar we weten het niet, want misschien, zegt er een wel: oh, supergaaf, doen we. Je mag ook meerdere opnames maken. Ja, ik weet het niet, weet je, dat...

Speaker 2:

Ja het is heel lastig om daar een inschatting van te geven. Soms bij de exit vragenlijst zetten de ouders ook opeens: wil je meewerken aan verder onderzoek? En dan vullen ze ja ik. Dan denk ik: oké, nooit verwacht.

Speaker 3:

Ja ja, dat dacht ik al.

Speaker 4:

Nee dus dat moeten we ook zien. Ik bedoel, dat is gewoon een kwestie van vragen. Nee heb je, ja kun je krijgen.

Speaker 1:

Ja, ik denk dat het een goed idee is om een algemene informatiebrief te maken met verschillende opties voor de ouders om mee te doen. Is meedoen met alleen een online vragenlijst, opnemen met ook opnames bijvoorbeeld, en dat ze daar wel los voor kunnen tekenen, en dan weten we meteen waar we aan toe zijn.

Speaker 3:

Alle combinaties zijn mogelijk.

Speaker 2:

Want is dit... de mensen die uitgenodigd waren ook het groepje waar jullie mee door willen gaan hierbij, want ik ben in principe gevraagd voor deze sessie, ik wist niet dat ik dan ook gelijk tekende voor een traject.

Speaker 3:

Dit was alleen voor vandaag.

Speaker 2:

Ja precies. Ik ben best wel enthousiast, Maar het is voor de duidelijkheid, zeg maar.

Speaker 1:

Ja, heel graag. Ja, ja.

Speaker 7:

Zo heb ik het ook besproken met de managers. Die hebben we in november/december vorig jaar een gesprek mee gehad om kijken van, kunnen we doorgaan, en dit is de

bedoeling. En dus dan betekent dat die JGC's op pad gaan met de robot. En het idee is van dat het niet heel veel extra veel tijd kost, want je past het gewoon toen in je werk. Dus daar hebben ze groen licht voor gegeven. En weet je, teammanagers in casu, zou [...] aansluiten. Die heeft nu afgezegd, maar ja, het is dus... het is wel gekaderd, zeg maar. Dus dat jullie daar geen last mee krijgen van ja wat?

Speaker 2:

Nee precies dat vooral.

Speaker 3:

Nou, in principe kan het toch wel iedereen meedoen, alleen het is wel een beetje een nadelig als je nu hier niet bij bent geweest, want je weet natuurlijk niet wat we besproken hebben, maar dat zou achteraf nog verteld kunnen worden, denk ik, kort.

Speaker 1:

Ja, Ik denk dat we sowieso wel 4 deelnemers graag willen want we hebben ook 4 robots, dus dan kan iedereen zijn eigen robot meenemen en een account krijgen en er gewoon mee aan de slag gaan. Dat is denk ik het makkelijkst.

Speaker 7:

Dus dat is de insteek.

Speaker 4:

Ja prima.

Speaker 1:

Ja, zullen we nog even doorgaan met de vragen?

Speaker 3:

Ja nog even door.

Speaker 1:

Want je hebt nog een minuut.

Speaker 3:

Een minuut? Nou dan skip ik deze wel even... nou we hebben het over data gehad natuurlijk.

Speaker 4:

Ja hier hebben we het ook allemaal al over gehad.

Speaker 2:

Ja, wat zeg je?

Speaker 4:

Ik zeg net: toch maar even blijven zitten.

Speaker 1:

Hier hebben we het ook al uitgebreid over gehad tijdens een sessie snel.

Speaker 3:

Ja, ja, en dat kunnen we eigenlijk wel gewoon skippen, ja. Nou, dan zijn we toch nog bij de afronding gekomen op tijd.

Speaker 4:

Kijk eens.

Speaker 3:

Uiteraard willen jullie gewoon bedanken dat jullie tijd hiervoor hebben gemaakt en misschien nog in de toekomst gaan maken. Dat, ja, dat waarderen we natuurlijk heel erg. En, ik heb nog een kleine slide gemaakt met wat wij precies gaan doen en wat we ook van jullie dan verwachten mochten jullie mee willen werken. Nou, we gaan natuurlijk de resultaten wat hier allemaal besproken is, gaan wij bekijken en verwerken en daarmee kijken wat er mogelijk is met Maatje. Zoveel mogelijk in hem proberen te programmeren. En dat natuurlijk tijdens die trainingsmiddag bij jullie voorleggen om feedback te krijgen en dat jullie ook kunnen zien hoe je zelf met Maatje aan de slag kunnen... nou, robot programmeren, instellen. Dat zeg ik net. Andere voorbereiding die nog tussendoor kunnen komen. En ik moet natuurlijk ook door met mijn eigen scriptie.

Speaker 4:

Dat ook nog, uitroepteken.

Speaker 3:

Ja ja, dat zit er ook nog bij. Ja. Nou, wat vragen wij van jullie? Ja, misschien al in de komende maand kunnen kijken welke kinderen geschikt zouden kunnen zijn om met Maatje aan de slag te gaan.

Speaker 1:

Ja we beginnen natuurlijk pas in maart dus ik kan me voorstellen dat als het een 3 maanden traject is of op school dat je nog niet echt iemand hebt die er nog is in maart. Zou kunnen, maar dan kan je het alvast. In je achterhoofd houden.

Speaker 3:

Ja ja, dat wel, precies.

Speaker 2:

We hebben natuurlijk ook meerdere school contactpersonen. Dus als iemand enthousiast is, kunnen we dat gewoon vragen...

Speaker 4:

Ja of dossiers waar we al in zitten, ik bedoel, we kunnen wellicht al voormasseren vind ik wel. Dit is het zit in de pijpleiding zouden jullie daar oer naar hebben?

Speaker 2:

Het is ook heel vaak geen 2-3 maanden dus wat dat betreft.

Speaker 3:

Ja en wat dan inderdaad volgende punt is, als je die dat bij de ouders voorleggen dat er dan altijd een informed consent komt waarin afspraken staan over wat er met

de data gebeurt. En natuurlijk dat we al die verschillende opties hebben met observeren, opnemen, audio en zo. Ja, en als er dan uiteindelijk ouders willen meewerken, dat natuurlijk die gesprekken gepland gaan worden. En nou, waar jullie heen gaan, maar wij kunnen zijn, waar we niet bij kunnen zijn. Et cetera, dat jullie dat dan wel natuurlijk communiceren met ons. Maar dat komt natuurlijk wel goed, denk ik via de mail.

Speaker 4:

En wat is een beetje, zeg maar, stel dat we nu kinderen hebben of een gezin die akkoord gaat, hoe moet ik dat voor me zien, of hoeveel gesprekken heb je dan voor ogen of?

Speaker 1:

Nou, we hebben natuurlijk twee maanden in gedachten dat we hem in gaan zetten en als dat kind er ook dat gedurende de volledige twee maanden bij jullie loopt, dan zou ik ook zeggen, gebruik hem gewoon die volledige twee maanden die robot. Wel op vrijwillige basis natuurlijk he, dus stel het werkt even niet voor kind of.

Speaker 4:

Ja, maar voor jullie onderzoek is het dan handig dat je op zijn minst 2, 3 gesprekken hebt? Zo bedoel ik met één opname, weet je, dat ik een beetje weet...

Speaker 1:

Weet je, ja daar kwam ik inderdaad nog op. Ik denk dat het heel mooi zou zijn als we 3 tot 5 keer ofzo zouden kunnen observeren. En misschien een vragenlijst vooraf en achteraf.

Speaker 4:

En in die 3 tot 5 keer zit dan ook die ene opname.

Speaker 1:

Ja precies.

Speaker 4:

Ja oké.

Speaker 1:

Dat zijn dan opnames, of ja, of observaties. Het ligt er een beetje aan waar ze voor akkoord aan.

Speaker 3:

Nou ja, hoe meer hoe beter natuurlijk.

Speaker 1:

Ja, nou ja, Ik denk dat 5 voldoende is. Je hoeft niet meer dan 5 te doen, denk ik.

Speaker 3:

Ja observaties of opnames heb je nou over?

Speaker 1:

Ja, dat is natuurlijk in principe hetzelfde. Ik bedoel, of je het nou opneemt of observeert, opnemen is wel makkelijker voor jezelf om het later goed te kunnen uitwerken.

Speaker 4:

Ja, maar dan weet ik een beetje van, hé, als ik hem even betreft voormasseren, dat je een beetje al kan informeren van: nou ja, dat houdt wel in dat het ongeveer 3 tot 5...

Speaker 1:

Ja, dus stel dat het voor jullie niet werkt. Kijk, wij zien graag op de langere termijn ook hoe het met die robot gaat, want ik kan me voorstellen stel je neemt de robot een keer mee dat het superleuk is, en dat het kind helemaal enthousiast is, maar dat het over de paar weken heen dat het minder wordt, dus daar willen we ook naar kijken van: hoe kan je je robot op de langere termijn inzetten?

Speaker 4:

Ja oké dan...

Speaker 1:

Ja dus vandaar zou ik idealiter mikken op 3 tot 5 keer en dan over die twee maanden heen. Maar ook kijken wat inderdaad mogelijk is en waar ze toestemming voor geven. Dus dan is alleen een vragenlijst vooraf en achteraf is dat ook wel heel waardevol.

Speaker 4:

Ja nee oké.

Speaker 3:

Zo, is dat een beetje duidelijk?

Speaker 4:

Helder.

Speaker 3:

Oké top. Vinden jullie zelf... zijn er nog dingen waar jullie misschien aan denken, die moeten gebeuren voordat het experiment kan plaatsvinden? Ook misschien van onze kant, dingen die jullie misschien van ons nog willen weten? Er wordt natuurlijk straks sowieso nog een mail gestuurd met vervolgstappen. Zijn er nog meer dingen... dingen waarvan jullie zeggen van: dit moet nog gebeuren of aan jullie kant of aan onze kant?

Speaker 4:

Ik zou het niet weten.

Speaker 3:

Ja, dat kan hé, ik bedoel...

Speaker 4:

Nee ik nee, ja weet je wat het is, het is nu natuurlijk ook gewoon... jullie zenden, jullie vertellen iets hierover van: hé, dit is een beetje het plan. Ja, en nu moet daar een soort van uitwerking van komen en nu moeten we, wat ik zeg hé, de mensen even gaan informeren wie daar in order heeft, de ja of de nee, dus ja, dat ik weet niet echt...

Speaker 2:

Ik ga altijd wel slecht op als iets dan even niet werkt. Of als je het dan even niet weet, weet je net als dat hij dan even niets hoort dan want dan heb ik al vrij snel zoiets van: oké, weet je dat werkt niet. Ja zo ben ik wel een beetje geneigd om te denken, want het moet ook wel werken en het moet ook wel een beetje door kunnen gaan.

Speaker 1:

Ja ja, ja dus laat het ook vooral meteen weten als je ergens tegenaan loopt met die robots, dat wij achter de schermen kunnen kijken wat we op kunnen lossen dat wij gewoon beschikbaar zijn voor de technische support.

Speaker 3:

Ja altijd ja.

Speaker 2:

Als de server er 3 keer uit ligt heb ik al de neiging om naar huis te gaan.

Speaker 1:

Ja en dat is ook helemaal niet jullie werk natuurlijk om jullie daarmee te houden. Het moet jullie werk juist makkelijker en leuker maken in plaats van lastiger.

Speaker 3:

Ja, nee het moet zeker niet lastiger worden. Dat is helemaal niet de bedoeling nee.

Speaker 4:

Moet toch zelf je jumping jacks of je dansje doen.

Speaker 2:

Dat zou ik dan nog leuk vinden.

Speaker 3:

Oké, nou ik heb deze laten zien natuurlijk. Zal ik ook bij mail voegen, de globale planning. Ja zullen we deze maar overslaan dan, of?

Speaker 1:

Kunnen we nog even kijken hoe jullie nu over robots denken, of jullie mening veranderd is.

Speaker 3:

We hebben er nu natuurlijk 2 en net hadden we er 5.

Speaker 4:

Nee, ja, die voor mij is denk ik hetzelfde hoor nog steeds. Ik bedoel, en ik ben nu gewoon wel nieuwsgierig natuurlijk hoe het nu gaat uitwerken. Maar nogmaals, ik denk dat we nu gewoon... nu moet je gewoon aan de slag.

Speaker 1:

Ja, ik denk dat er genoeg concrete ideeën zijn waar we mee aan de slag kunnen, dus dat is mooi.

Speaker 3:

Dat sowieso ja. Zullen we hem dan maar overslaan of? Ja hé? Nou zijn er verder nog vragen? Dus ja, dat hebben we eigenlijk al gevraagd. Als jullie verder geen vragen hebben dan...

Speaker 4:

Nou, ja, jullie hebben onze emailadressen toch? Dus mochten jullie vragen hebben, of wat je zegt, wil langskomen voor even de spellenkast of wat wij allemaal hebben. Ja, weet je...

Speaker 7:

Ik kan me voorstellen dat je dat wel handig zou vinden als je zo aan het bouwen bent of ontwerpen.

Speaker 1:

Ik denk zeker dat... nou, ik denk dat ik het nu aan jou voornamelijk laat om alles uit te gaan werken en dan kunnen we over twee weken bij... gewoon om te tafel gaan zitten om te kijken van waar we op focussen, en dan vragen of we nog een keertje langs kunnen komen. Dat lijkt me denk ik het makkelijkst.

Speaker 3:

Ja dat denk ik ook, ja.

Speaker 4:

Nee helemaal goed.

Speaker 3:

Oké, dat gezeggen te hebben... dankjewel voor jullie aandacht voor jullie aanwezigheid.

Speaker 4:

Jullie ook bedankt.

Speaker 1:

Onze e-mails staan hier natuurlijk, maar daar komt binnenkort nog een mailtje achteraan met al die vervolgstappen wat ik zei. En dan hebben jullie ook...

Speaker 4:

Ja, want die zet je dan ook nog even toch in de mail die jij opstuurt, jullie sturen?

Speaker 1:

Ja. Ja die mail wanneer zullen we die sturen? Misschien ergens volgende week? Zodat we het zelf ook nog even goed op een rijtje kunnen zetten alles?

Speaker 3:

Is goed, oké.

Speaker 4:

Wil je deze nog allemaal hebben?

Speaker 3:

Ja ja graag.

Speaker 7:

Zijn jullie een beetje tevreden?

Speaker 1:

Ja zeker, het is heel waardevol geweest, ja.

Speaker 7:

Ja mooi.

Speaker 2:

Genoeg om uit te werken.

Speaker 1:

Ik vind het altijd leuk om te zien met hoeveel impliciete kennis jullie hebben, dat je zelf ook eigenlijk niet... bijna niet bewust van bent dat je die kennis hebt en wij proberen dat dan eruit te krijgen. Dat het wel heel interessant proces.

Speaker 5:

Ja maar dat is ook precies wat je zegt. Heel vaak hebben we dat. In ieder geval heb ik dat wel eens met workshops ofzo, dan denk ik: oh ja.

Speaker 3:

Nog een stroopwafel?

Speaker 2:

Nou, dat laat ik me geen 2 keer vragen.

Speaker 4:

Maar met workshops ofzo weet je wel meet je bepaalde mechanieken en dat je heel vaak hebt van: oh, dit kan ik al? Ik denk van: oh, wist ik dat al? Nee, ik ben aan het killer bodyen. En dat killer bodyen doet pijn wat het is bootcampen, dit soort dingen.

Speaker 7:

Goed bezig.

Speaker 3:

Zal ik de koekjes laten staan? Dan kunnen jullie er de komende dagen nog van pakken.

Speaker 7:

Je mag ze ook meenemen hoor.

Speaker 3:

Voor tijdens de pauze. Ik heb thuis zat staan uit de kerstpakketen en dat soort dingen.

Speaker 2:

Ik zet het wel bij de snoepotten.

Speaker 1:

Ja, de de robot en de informed consents moeten weer naar de universiteit. Wil jij het meenemen of zal ik het meenemen, wat vind je handig?

Speaker 3:

Nou ja ik ben met de auto, anders moet jij het allemaal meesleuren. Ja die robots, die laten we hier natuurlijk, maar misschien moeten we die ergens neerzetten.

Speaker 1:

Ja [...], waar wil jij de robots hebben?

Speaker 7:

Oh, nemen jullie ze niet mee terug?

Speaker 1:

Nou ja, ik denk dat het handig is om gewoon die 4 die hier horen te staan, dat we er eentje meenemen voor de universiteit om dingen mee op uit te proberen, maar die andere 4 hebben we dan in principe niet nodig. Maar misschien moeten ze wel online zijn om... ja, misschien kunnen we toch beter wel meenemen [...], dan mag jij het doen.

Speaker 7:

Ik kan zomaar voorstellen dat het handiger is als je ze meeneemt.

Speaker 4:

Ja, zeker omdat je de programma's moet kopiëren.

Speaker 7:

En, ik heb die ook geen afgesloten ruimte of zo, althans.

Speaker 3:

Dus iedereen kan er zo bij?

Speaker 1:

We kunnen ze toch gewoon in het robotlab neerzetten?

Speaker 3:

Ja.

B.2 Interview questions

Introductie

- Vragen of het interview opgenomen mag worden.
- Wilt u wat over zichzelf en uw functie binnen het CJG vertellen?

Het onderzoek Vertel over de probleemstelling, het doel, of de jeugdcoach het begrijpt en stel een introducerende vraag: hoe denkt u momenteel over (sociale) robots? (sociaal is bv. niet aan de lopende band, ontworpen voor interactie met mensen)

Domeinkennis opdoen

- Hoe ziet een typisch consult eruit?
- Wat voor emotieregulatie oefeningen gebruikt u tijdens deze consulten?
- Voor welke doelgroep(en) zijn deze oefeningen?
- Moeten deze kinderen per se een “probleem” hebben?
- Wat zijn de emotieregulatie problemen van kinderen waar jullie hulp bij bieden?
- Ervaart u momenteel problemen (die vaak terugkomen) bij emotieregulatie oefeningen?
- Zijn er verschillen tussen deze doelgroepen dat ze karakteriseert (m.b.t. personalisatieaspect)?

De technische tool Leg uit hoe Maatje werkt, waar hij voor bedoelt is en zijn eigenschappen: menselijk uiterlijk, structuur, samenstelling, bediening, verbinding, meertalig, en meer. Geef de link naar de site met meer informatie.

Toepassing uitwerken

- Hoe kan Maatje worden ingezet voor emotieregulatie training bij jullie consulten?
- Tijdens welke activiteiten zou Maatje aan te pas kunnen komen?
- Vindt u dit überhaupt een goed idee en zien jullie dit zitten? Weet dat wij te allen tijde Maatje beheersen!
- Ethische overwegingen m.b.t. gevoeligheid kinderen en dataopslag (hebben jullie hier bepaalde vereisten aan?) (vertellen over verzoek ethische commissie)
- Wat zijn volgens u (andere dan ethische) randvoorwaarden waar de robot aan moet voldoen?
- Welke specifieke kenmerken van de doelgroep moeten we in ons achterhoofd houden (m.b.t. personalisatieaspect)?

Het experiment

- Wat denkt u dat een “haalbare” hoeveelheid kinderen is dat aan het onderzoek kan/wil deelnemen?
- Nu u meer weet over het onderzoek en de robot, wanneer denken jullie dat een kind geschikt is voor deelname aan het onderzoek?
- Moeten kinderen op dat moment een bepaalde emotie hebben voor het consult (nervositeit, angst, etc.)
- Worden kinderen naar een bepaalde emotie gericht, of is het doel anders?
- Gaan we vergelijken (verschillende emoties naar één of meer emoties richten)?
- Wat wordt er tijdens het consult gedaan? Door welk proces gaat het kind?

-
- Welke modules/emotieregulatie oefeningen gaan we gebruiken tijdens het consult?
 - Kunnen de consulten opgenomen worden?
 - Als dit kan zal er altijd een informed consent worden opgesteld en uitgedeeld aan deelnemende ouders/verzorgers van kinderen
 - Is er mogelijkheid voor observatie door een van ons of allebei?
 - In welke periode kunnen de gesprekken plaatsvinden?

Afronding Bedankt voor tijd en vertel wat er gedaan gaat worden na de brainstormsessie en wat er van de jeugdcoaches verwacht wordt. Vraag of er nog vragen zijn en dat ze anders gemaild kunnen worden.

B.3 Interview transcript

Speaker 1:

Duurt even.

Speaker 2:

Ja zie het.

Speaker 1:

OK top. Oké nou, zou je misschien wat over jezelf willen vertellen en wat precies je functie binnen het CJG is?

Speaker 2:

Ja mijn naam is [...] dan. Ik ben jeugd- en gezinscoach bij het Centrum voor Jeugd en Gezin. Ja, dat houdt eigenlijk in, dus dat ik opvoedondersteuning bied aan gezinnen, maar daarnaast ben ik ook betrokken hier bij een pilot die loopt met hondentherapie en dan denk je, ja, lijkt weinig te maken te hebben met robots misschien, maar ik merk wel dat dus het inzetten van iets anders dan alleen mezelf, ja, echt grote bijdrage kan hebben voor, ja, in de hulpverlening en vooral het motiveren van kinderen voor deze hulpverlening. Ik krijg regelmatig ook wel te horen van: nou ja, ik heb geen zin om te praten. En dan door middel van spelletjes, hè, ik heb natuurlijk wel mijn trucjes om kinderen dan toch een fijn gevoel te geven, maar ja, ik... daarom ben ik zo enthousiast over dit robotproject, omdat ik eigenlijk denk dat ook robots een heel goed hulpmiddel kunnen zijn bij ons werk.

Speaker 1:

Ja, ik hoop dat natuurlijk dat ook de conclusie uit mijn onderzoek gaat worden, dat dat natuurlijk helpt inderdaad. Nee, oké, dat klinkt allemaal hartstikke goed, ja. Nou ja, zal ik dan eventjes vertellen wat precies mijn onderzoek dan precies gaat inhouden, zoals ik het met mijn dagelijks begeleider heb afgestemd. Nou ja, de probleemstelling die we eigenlijk hebben gevonden is dat veel kinderen in hun leven te maken krijgen met gezondheidszorg natuurlijk, ziekenhuisopnames, vaccinaties, tandheelkundige ingrepen, dat soort dingen. En dat kan natuurlijk voor kinderen als angstig, stressvol en pijnlijk kan worden ervaren. En nou ja steeds meer literatuur... ik heb natuurlijk ook literatuuronderzoek gedaan voor de hand, want steeds meer literatuur laat eigenlijk zien dat vooral sociale robots veel potentie laten zien

om kinderen in de gezondheid te helpen en deze ervaringen eigenlijk te verzachten, zeg maar. Minder stressvol, vooral stressvol denk ik dat het denk ik inderdaad is. Dus wat ik eigenlijk wil gaan doen: ik wil onderzoek gaan doen naar verbetering van de emotieregulatie bij kinderen tijdens dan, want Ik denk dat jullie één op één consulten doen voornamelijk of met ouders erbij?

Speaker 2:

Ja, dus ja, verschillend inderdaad één op één. Maar is het dus het onderzoek meer gericht op, want wij hier bij het CJG hebben twee kanten, dus eigenlijk hebben we meer de jeugdgezondheidszorg en de jeugdzorg waar ik dan voor werk. Dus wat meer de sociale kant, maar het onderzoek richt zich voornamelijk dus op de gezondheidszorg, klopt dat?

Speaker 1:

Het richt zich een... nou, het richt zich op dat... nou ja, het emotieaspect zeg maar, daar richten we op, dus het is niet per se... ja, Ik weet niet of je dan met zorg fysieke zorg bedoelt, wij gaan het vooral... mentaal is eigenlijk waar wij op doelen.

Speaker 2:

Ja, maar bij medische ingrepen, want, of ook bij, want ja, wij hebben als jeugdarts en coaches ook vaak de vraag van: een kind op school bijvoorbeeld, laat zich heel erg leiden door zijn emoties wordt, snel boos, of in de thuissituatie, maakt snel ruzie met zijn broertje, kan agressief zijn, kan heel angstig zijn of, hè? Durft niet naar buiten omdat het zo angstig is. Nou eigenlijk ook heel veel afspraken die komen kijken bij het... met die emotieregulatie, maar niet... maar ja, wij hebben dus ook een kant die echt voor de medische ingrepen gaat. Dus zoals bij het vaccineren voor kinderen of...

Speaker 1:

Ja nee dat dat dat noemde ik net inderdaad wel, maar het gaat inderdaad om dat emoties die die komen kijken bij zulke medische ingrepen bij de gezondheidszorg dat we dat zeg maar... dat die ingrepen, of hoe zeg je dat, we die ervaringen dus inderdaad proberen te verzachten voor ze, dus het is wel extra richting het mentale gedeelte.

Speaker 2:

Ja dus ook in als ze in één op één gesprek met mij moeten over: waarom heb je altijd zo'n ruzie met je broertje bijvoorbeeld? Ook dat kan heel stressvol zijn voor kinderen, want ze moeten ineens met mij gaan praten. Ja, hoe je dat...

Speaker 1:

Eigenlijk ook. Ja, dat is voornamelijk waar we op doelen. Inderdaad, ja ja, Dat is... nou dan is dat duidelijk in ieder geval inderdaad ja. En we willen dus dat die emotie... de verbetering van emotieregulatie willen we dus gaan doen met behulp van een sociale robot, en nou het woord sociaal, dat wil eigenlijk zeggen... het is een niet per se menselijke robot, maar wel een robot die interacteert met mensen, dus niet een robot die je bijvoorbeeld langs de lopende band van, weet ik veel, een pak hagelslag ziet ofzo zeg maar. Dus dat is de definitie van een sociale robot eigen. En die robot die is ook... ik weet niet of je hem wel eens hebt gezien, de robot? Ja, nou Maatje is natuurlijk ook gespecialiseerd voor de gezondheidszorg. Ja, nou ja, en die robot gaan we dan voorprogrammeren en dan gaan we proberen om emotieregulatie, ja, modules of oefeningen in de robot te programmeren voordat we dan met de

experimenten aan de slag gaan. En nou ja, Anouk heeft mij al een paar oefeningen of modules uitgelegd. En nou wat ik dan... wat ze dan gezegd had was: het herkennen van emoties, de gevoelsthermometer, verkeerslicht, gewoon praten over je emoties, rots water oefeningen, en gewoon social skills training. En dan moeten we natuurlijk nog kijken wat precies haalbaar is om echt te programmeren in die robot precies mogelijk is. En wat ik dan nog zelf wil toevoegen graag aan het project, want wat ik uit veel literatuur heb gezien, is dat er nog niet heel erg veel aandacht besteed aan het echt personaliseren op de persoon zelf van de robot. Dus dat het vooral een algemeen pakket is van: hoe kunnen we het kind beter helpen? Dus Ik wil kijken of we met een soort van personalisatieaspect ook nog kunnen kijken of we het nog beter kunnen maken voor het kind. Maar hetzelfde als met die met die modules moeten we kijken wat precies allemaal haalbaar is. En daar is die brainstormsessie ook voornamelijk voor bedoeld. Ja, dus snap je een beetje wat ik hier allemaal uitleg?

Speaker 2:

Ja beetje, ja hoor.

Speaker 1:

Ja oké nou, Dat is goed om te horen. Nou, dat is eigenlijk een beetje wat het onderzoek tot nu toe is, en met die brainstormsessie dan willen we dan natuurlijk gaan verduidelijken voor onszelf wat we precies gaan onderzoeken en op welke manier? Ja oké. Nou heb ik een soort introducerende vraag eigenlijk. Je hebt net al wat dingetjes gezegd over dat je enthousiast bent over het onderzoek. Maar hoe denkt u nou zelf eigenlijk over sociale robots? Oh.

Speaker 2:

Ja, ik loop even... denk, want er is een lekkage gaande maar volgens mij wordt het nu een beetje druk, dus ik ga eventjes hier zitten zo.

Speaker 1:

Geen probleem.

Speaker 2:

Dus hoe denk ik zelf over sociale robots was de vraag?

Speaker 1:

Ja op dit moment, wat is uw eerste gedachte bij een sociale robot? Hoe denkt u daarover?

Speaker 2:

Ja, ja, ik zie het dus echt vooral iets heel leuks. Heel positief, ook wel innovatief. Het is ook wel de toekomst, denk ik. Ja inspelen op wat de jeugd ook bezighoudt? Of ja, al is het denk ik ook wel van alle tijden. Ik bedoel, als kind zelf vond ik de robots ook al hartstikke gaaf. En zag je dat ook in tekenfilms terug. Of nou klinkt net alsof ik heel oud ben, ben pas 33.

Speaker 1:

Dat valt wel mee.

Speaker 2:

Nee ja. Ik denk... ja dat ja dat het een... nou ja, vooral een heel leuk hulpmiddel

kan zijn om kinderen te bereiken op een ander level, ja, dan een volwassene met een kind, ja, waardoor je toch altijd ongelijkheid hebt. En ik denk dat de robot die kan wat meer op kindniveau gaan staan. Ja, wat ja... waarmee je dus de kinderen ook meer een, ja, hun ja... ze serieus neemt op een leuke manier.

Speaker 1:

Oké, nee, dat, dat is een hartstikke goed antwoord om te horen, want ja, natuurlijk wat dan met dit interview en de brainstormsessie ook een beetje doel is, is om jullie te overtuigen van ja robots kunnen helpvol zijn en hier onderzoek daar onderzoek. Dus nee, dat u al zo erover denkt dat scheelt natuurlijk wel heel erg veel. Dus dat overtuigt... het overtuigende aspect is dan eigenlijk al bijna gedaan.

Speaker 2:

Voor mij, voor mij in ieder geval wel. Ik weet niet hoe het met mijn collega's zit. Al denk ik wel, want we zijn eigenlijk ook een beetje benaderd om bij de brainstormsessie te zijn aan de hand van een informatiebijeenkomst over de robots, wat er tot nu toe al bereikt is, of wat er al een beetje gedaan is. En ik denk de collega's die daarop afkwamen, ja, dat ja dat dat ook wel mensen zijn die die daarin geïnteresseerd zijn, ja.

Speaker 1:

Ja, ja dat klinkt goed. Ja nee, daar gaat tijdens die brainstormsessie... gaan we ook nog kort vertellen wat er al precies inderdaad behaald is binnen onderzoek in... nou Human Robot Interaction, zo wordt het domein dan genoemd, het onderzoeksdomein, ja. Oké, dat is goed om te horen. Nou, we hebben het nu natuurlijk al de hele tijd over robots gehad, maar ik ben eigenlijk ook wel benieuwd naar uw domein, dus ik zou graag willen horen wat u eigenlijk in het dagelijks leven doet. Bijvoorbeeld, nou, hoe ziet nou een... ik weet niet of er een typische consul is? Maar hoe ziet voor u een typisch consult er nou eigenlijk uit met een kind?

Speaker 4:

Ja met een kind dat zijn eigenlijk altijd huisbezoeken, dus ik kom bij het gezin thuis. Nou ja, dan is het even een praatje van: hoe is je dag. En heel vaak gebruik ik al spelletjes of oefeningen, bepaalde... kijk, het ligt heel erg aan wat het doel is, hè. Wat wil je bereiken? Maar nou ja, emotieregulatie is best wel een standaard... of veel voorkomende hulpvraag van nou, ja, goed, hoe krijg ik meer zicht op emoties en hoe krijg ik, ja, hoe ga ik die nou... je noemde net een gevoelsthermometer. Die maak ik ook heel vaak met een gezin, dus dat zijn oefeningetjes die ik dan met een kind ga doen dus, of spelletjes. Je hebt bijvoorbeeld een kwartet over emoties. Nou ja, dan ga je op een, of ga ik op een beetje een... ja, leuke manier in gesprek over emoties of een oefening doen. We gaan zo een gevoelsthermometer maken. Van, nou ja, goed, welke kleur heeft voor jou als je hoog in spanning zit? Dan gebruik je natuurlijk een beetje woorden die aansluiten bij het kind. Maar nou dan zegt het kind, nou, dat is voor mij paars, en als ik helemaal relaxed ben, is voor mij geel, want dat is mijn lievelingskleur. Nou dan gaan we zo een thermometer maken en: wat voel je dan, en... maar dan, ja, dan ga je daarover in gesprek. En dan vaak aan het einde vraag ik nou: wat heb je vandaag geleerd? Dus... of wat vond je leuk aan vandaag? Ja, het is heel verschillend, want wij werken dus met kinderen van, ja, alle leeftijden, maar gemiddeld zo'n beetje vanaf, ja vaak vanaf 6 tot 18. Dus ja, als ik met een puber in gesprek ben dan ga ik niet kwartetten, maar dan... ja dan is het veel meer een gespreksvoering. Nou, ja, dat zeg ik nou wel. Ik moet wel zeggen...

er was bijvoorbeeld ook een puber die helemaal niet gemotiveerd was en die wilde alleen maar memory met me doen, dus ja, dan ja, dan zit ik tijdens het huisbezoek een potje memory te doen en dan vraag ik dingen tussendoor van: goh, en hoe was nou die verjaardag bij Pietje? En dan gaan ze daar... om toch een beetje over zichzelf te vertellen, of we gaan een rondje wandelen, of ja.

Speaker 1:

Hij is een uitzondering. Oké. Ja ja.

Speaker 2:

Ik weet niet of dat informatie is die je wilde.

Speaker 1:

Ja nee, dat is zeker informatie die ik zoek. Nee, ik... ik had ook niet verwacht dat, zeg maar, als het echt één op één gesprek is met een kind, dat het ook alleen een huisbezoek is zeg maar. Ik dacht misschien doe je dat ook wel eens gewoon, nou ja, in een praktijk of kantoortje dat jullie dan hier hebben, zeg maar.

Speaker 2:

Ja nou, die hebben we ook wel hoor. Dus eigenlijk standaard gaan we op huisbezoek, maar er zijn ook heel soms gezinnen die... of waarvan ouders liever niet willen dat je thuiskomt. Dat ze zich toch een beetje schamen voor de buurt. Heb je in sommige culturen is dat, speelt dat. Of ja, die zeggen eigenlijk, het is een rommel thuis, en ik kom dan naar kantoor. En dan doe ik eigenlijk hetzelfde alleen dan dus hier op kantoor. Dus dan komen kinderen wel hier naartoe, dan hebben we spreekkamers die ook... we hebben ook een huiskamer spreekkamer, dus die is een beetje huiselijk ingericht om niet... ja, niet heel erg het gevoel te krijgen dat je in een kantoor zit. Het is niet zoals hierachter op mijn achtergrond.

Speaker 1:

Nee, dat is gewoon een screensaver. Ja oké leuk, dus nee, nou, als die gezinnen dan naar jullie toe komen bij het CJG dan... nou, dan zitten we dus in een huiselijke sfeer of in een vergaderkamer of zoiets. Is er dan ook heel veel verschil tussen het één op één gesprek met een kind of als de ouders erbij of de verzorgers erbij zitten?

Speaker 2:

Ja, dat is wel, ja, is vaak wel een ander gesprek. Soms kan dat ook meer het doel zijn dat ik samen met ouders en kinderen een spel ga doen, bijvoorbeeld omdat je de relatie wil veranderen, verbeteren of de communicatie tussen ouders en jongeren of kinderen wil verbeteren. Dus ja, ik heb ook regelmatig gesprekken met ouders erbij. Ja, en dan merk je wel, dan is het wel een andere sfeer, want dan is wel... zijn het wel toch volwassenen tegenover een kind. Ja, ja, nu ik dat zo zeg... we bedenken ik me ook wel, dan zou... ja, dan ga ik wel even misschien door, maar een robot erbij waar een kind meer verstand van heeft dan zijn ouders zou mooie manier kunnen zijn om kinderen ook weer wat meer de gelijkheid te krijgen, waar ik het net ook over had. Even een sidenote ik roep gewoon, hè.

Speaker 1:

Ja? Nee, dat weet ik. Nou, het lijkt mij juist ook dat het wel het risico is dat als de ouders erbij zijn, dat die misschien wel sceptisch zijn over die robot, want die weten natuurlijk vrij weinig daarover. Het is iets wat ze... onbekendheid, iets wat ze niet

kennen. Als het dan ineens bij zo'n gesprek komt dan denken ze: ja, wat gebeurt hier precies wat? Wat doe dat ding allemaal met mijn kind, zeg maar.

Speaker 2:

Ja, das waar.

Speaker 1:

Dat is ook wel iets om mee te nemen natuurlijk als de experimenten gaan plaatsvinden, zeg maar.

Speaker 2:

Ja precies, ja nee, dat is ook zeker, en wat wordt er opgeslagen? Wordt het gefilmd wordt het... ja.

Speaker 1:

Ja, dat zijn allemaal dingen die nog gaan terugkomen inderdaad, ja, ja. Dat is wel belangrijk daar consents over zijn en dat de ouders daar toestemming voor geven natuurlijk, ja.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Nee, ik was ook best wel benieuwd... nou wat voor... want ik heb enige grepen in wat voor oefeningen er zijn, aar wat voor oefeningen gebruikt u nou voor het reguleren van emoties tijdens zulke consulten? Als u dat moet gebruiken?

Speaker 2:

Nou ja, der zijn ja... maar wil je hele specifieke namen weten of zeg maar van de spellen die ik doe, of?

Speaker 1:

Ja wat komt er in je op? Zeg het.

Speaker 2:

Ja nee, we hebben bijvoorbeeld hier een spel dat heet "Spring kikker spring". En, dat is eigenlijk dat je 4 schijven hebt, rondjes hebt, die door de kamer heen verspreid. Dan heb je dus een rode schijf, die is boos. Blauwe schijf is verdrietig, blij, en wat is nog meer... zo, boos, verdrietig, blij en bang. Die leg je door de kamer heen en dan heb je kaartjes. En dan vraagt ze: nou ja, je je schopt de bal door de ruit van de buurman, hoe voel je je? En dan kan je soms een heel gesprek... dan gaat een kind op de schijf staan waar die wat hij denkt van: nou, die emotie hoort daarbij en soms krijg je hele verrassende gesprekken want ja, dan... er zijn situaties waar ik denk van, oh, daar zou ik heel boos van worden en dan zegt dat kind: oh, daar word ik heel verdrietig van. Dus op die manier meer inzicht geven in emoties dat ze echt bij zich nagaan, zelf gaan nadenken van: oh ja, wat voel ik nou precies? Nou ja, die thermometer maken doen we ook wel veel van. Wat voel je nou precies als je verdrietig bent? Lichamelijk, wat doet dat met jou? We hebben poppetje, kun je tekenen van dat ze een poppetje inkleuren met: waar voel ik verdriet? Laatst dat ik een jongetje die zei... ik zei nou, boosheid, waar... wat voel je dan? Ja, die kleurt dus zijn handen helemaal rood die zei: ja, ik ga dan helemaal zo met mijn handen doen

en dan weet ik dat ik boos ben. Maar dit is iets meer de vertaalslag maken bij: oké, wat voel je en wat betekent dat? Een oefening die ook... wat ook wel te maken heeft met de emoties, denk ik, zijn de complimentenhanden, dus dan is het echt.... dan moeten ze hun eigen hand overtrekken, en dan moet ze in alle 10 vingers schrijven. Een mooi compliment over zichzelf om... en dan heel vaak zeggen kinderen van ja, nee, ik weet niks, maar gaandeweg kunnen ze steeds meer van die vingers invullen. En die handen dan ook opleggen.... ophangen. Nou ja, en ook hun handen hebben ze altijd bij zich, dus dan kunnen ze altijd even in onzekere situaties daarnaar kijken, of in contact met andere kinderen. Ja, dat dus dat kwartetspel waar ik het over had... dat is een kwartetspel met... nou ja, je wordt gepest, wat doe je? A: je gaat heel hard huilen. B: ja, er zitten dan tekeningetjes bij je doet... of je, hè, je houdt een trotse houding, hoe ga je daar dan... nou ja, en dan op die manier daarover gesprek gaan van: nou, wat denk je dat juiste oplossing zou zijn? Ja, ademhalingsoefeningen doen we ook, doe ik ook regelmatig met gezinnen van: oké, stevig staan. Een plan maken met wat doe je als je boos bent? Wat kun je wel doen? Wat zijn goede manieren om je emoties dan... om die boosheid kwijt te raken, even weg te lopen? Even op adem te komen en daarna pas weer in gesprek te gaan met de ander. Ja, dat zijn er al heel veel.

Speaker 1:

Dat zij, dat zijn er al heel veel. Inderdaad ja ja. Nee, ja hartstikke leuk om dat te horen. Inderdaad, ja. Ja, dus, nou ja, en... want wat ik zei ook toen ik het over mijn onderzoek had, dat rots water, is dat er ook nog een?

Speaker 2:

Dat is inderdaad... dat is een training die wij geven vanuit het CJG. Ikzelf ben geen trainer, maar ja, ik ken de training wel goed. Ik ben ook een paar keer wel bij geweest. Dat is een standaardprogramma, rots en water en dan ja, dan komt het ook heel erg neer op: wanneer ben je een rots? Wanneer ben je water? In welke situatie? Ik heb al in het hiervoor werkte ik in het speciaal onderwijs. Cluster 3, dus dat zijn kinderen met verstandelijke beperking. Ja, dan is het heel erg van. Hoe leg je het nou uit? Toen legde we het altijd uit van: hè, rots is echt: ik kom voor mezelf op, en water is: ik kan ook vrienden maken, dus dat was meer zwaaien, ja, dat je soms ook een beetje mee moet bewegen en niet altijd een rots hoeft te zijn. Nee dus, ja, ikzelf gebruik ook wel eens oefeningen uit de rots- en watertraining. Ja, dat ik mijn collega's die wel trainers zijn vragen van: goh, heb je nog een tip voor me? Maar dat zijn ook wel heel veel oefeningen die je in groepsverband doet en dat is nou net wat ik dus niet doe.

Speaker 1:

Oké, dat ligt dan buiten jouw scope, oké? Oké nou ik...

Speaker 2:

Maar dat kinderen... soms loopt het wel naast elkaar, dus een kind volgt en de rots- en watertraining, en ik kom een keer in de week dus bij het gezin thuis. Ook weer om een beetje die vertaalslag te maken van: oké, wat heb je nou daar geleerd en hoe pas je dat thuis toe?

Speaker 1:

Oké, nou hartstikke leuk, ja, veelzijdige oefening in ieder geval ja, ja leuk om te

horen. Ja nee, wat dan mijn volgende vraag is, zijn er nou echt specifieke doelgroepen of clusters van kinderen die dan... met wie je deze emotieregulatie oefeningen doet en misschien een vraag die ik er dan gelijk achteraan kan stellen is, moet deze doelgroep moeten deze kinderen eigenlijk per se een probleem hebben, of zijn het ook wel eens gewoon kinderen die gewoon, ja, trainingen van sociale skills of van het reguleren van je emoties, zonder dat ze iets van een, ja, ik noem het een probleem, maar...

Speaker 2:

Ja nou, we proberen wel heel preventief te werken, dus eigenlijk nog voordat er echt een probleem is al kinderen te helpen. Ik moet wel zeggen, ze komen wel altijd... ze worden wel altijd bij ons aangemeld, dus dan is er al opvallend gedrag. Ja, op scholen weet ik dat er ook wel eens... ja, wat meer trainingen klassikaal worden gegeven voor een informatiebijeenkomst over bepaalde onderwerpen. Maar volgens mij... voor nu wordt het eigenlijk alleen nog maar gedaan met kinderen die dus wel bij ons zijn aangemeld, dus wel... ja, dat er wel opvallend gedrag is, dat hoeft nog niet per se een heel probleem te zijn. En je vroeg welke doelgroep je dan voornamelijk dit soort oefeningen mee doet. Ja, ik denk... ja zoals, want eigenlijk alle oefeningen die ik net ook vertelde zijn best wel talig. Ja, toch wel dat je met een kind in gesprek gaat, en oké... het vraagt ook wel wat... een beetje reflecterend vermogen van: ja, waar voel je dat dan? Ja, soms moet je echt steeds verder zakken, dat je, ja, waar voel je dat dan? Ja, dat weet ik niet. Sommige kinderen zijn zich dan nog helemaal niet bewust van hun lichaam, dus dan moet je eerst daar weer wat naar zakken, en ik merk dat veel kinderen met wie we deze oefeningen doen, zijn dus ook wel kinderen die die daar moeite mee hebben. Dus die moeite hebben met het überhaupt kunnen verwoorden van hun emoties en daar ja daar woorden aan kunnen geven. Dus dan is een oefening van, hé, dat ik een situatie voorlees en zeg: nou, hoe voel je je dan in die situatie? Is voor sommige kinderen nog best wel moeilijk. Vooral in het begin van de hulpverlening. Ja, dus ik... het merendeel zijn het kinderen die moeite hebben met woorden geven aan hun emoties... aan hun gevoel, die ook dus vaak zeggen van: ja, ik wil niet praten, of ik... ja, we verwachten dan soms misschien ook wel te veel van kinderen om maar te praten. En ja, het zijn voornamelijk jongens die waarvan ik merkte, ja, die daar moeite mee hebben. En daarnaast komt dan ook nog bij een soort motivatieprobleem. Dus zeg maar, nou ja, kinderen tussen de 10... of vanaf een jaar of 10, tot in de puberteit die denken: ja, ik moet maar praten over mijn gevoel. Ja, daar zit ik helemaal niet op te wachten. Ja, gewoon slaan dan... ja, dan wordt het ook opgelost. Ja, daar zit ja natuurlijk heel vaak ook angst onder, of verdriet.

Speaker 1:

Oké ja. Nee oké, dat is wel duidelijk. Dus ja, het zijn vooral kinderen die dan moeite hebben met het uiten van hun emoties en, nou, met die oefeningen gewoon dat proberen te verbeteren natuurlijk, ja.

Speaker 2:

Ja ja, en het zijn wel... ja, met name kinderen die dus nog niet echt een groot probleem hebben, want als ze echt een... problemen hebben met hun emoties of, nou ja, waardoor ze bijvoorbeeld zelfmoordgedachten hebben, of heel somber zijn, dan is wel wat zwaarder geschat nodig. Dus het zijn kinderen die opvallend gedrag hebben, maar nog niet een heel groot probleem, denk ik voornamelijk.

Speaker 1:

Oké. En ja, zij zijn er dan naast, nou die... dat probleem dan, van dat ze hun emoties niet goed kunnen uiten, zijn er nog meer soorten problemen waarbij jullie dan hulp kunnen bieden?

Speaker 2:

Over het algemeen?

Speaker 1:

Ja over het algemeen, ja.

Speaker 2:

Ja, ja onze hulpvragen zijn wel heel divers. Het kan ook over pesten gaan of over... het kan zelfs over zindelijkheid problemen gaan, of... en, maar ja, emoties spelen vaak ook daar weer een rol in, of niet goed eten. Ja, dat kan soms ook daar... ja, eigenlijk op alle gebieden komen wel emoties kijken, maar dan hoeft je niet emotieregulatie per se te hebben, maar ja, ja, om de hulpvragen... zeg maar met eigenlijk met alles waarvan ouders zeggen van... of ouders, of jongeren zelf kunnen zich ook zelf aanmelden, of school, of iemand anders kan ze aanmelden. Ja, met alles waar ze mee vallen kunnen ze bij ons terecht zeg maar.

Speaker 1:

Oké en van die problemen, wat komt nou eigenlijk precies het vaakst terug? Waar krijgt u nou het vaakst mee te maken eigenlijk? Of is het een beetje van alles wat?

Speaker 2:

Ja ja, het is ook we gaan... want buiten... we hebben dus gesprekken met kinderen en jongeren, maar ook vaak met ouders, dus een heel, ja, waar je ook heel veel... wat heel veel hoort ouders die zeggen, ja, ik, ik krijg mijn... ik krijg geen contact met mijn met mijn puberende kind. Het komt niet... houdt zich niet aan afspraken, komt niet op tijd thuis. Dat is wel heel veel voorkomend, en met de kinderen, ja, dan. Ja dan meeste is denk ik zo... ja, vind ik lastig. Of pesten, dat ze dat ze gepest worden en geen aansluiting hebben bij andere kinderen of daar heel verdrietig over zijn, vriendjes hebben, of veel ruzie met andere kinderen. Dus heel vaak in het sociale contact dat ze daarin vastlopen, maar ook wel veel over dat ze zelf verdrietig zijn. Dus ja, maar ja, dat is dan ook weer... vaak hangt dat weer samen met het sociale contact. Ja, een laag zelfbeeld, zeg maar. Weinig zelfvertrouwen hebben. Dat is ook wel het veel voorkomt bij ons, ja.

Speaker 1:

Oké en over het algemeen, lukt het dan om die problemen snel op te lossen of dat verschilt dat heel erg bij kind?

Speaker 2:

Ja, ja, dat is ja, dat verschilt wel heel erg. Sommige zijn heel erg geholpen... per kind, maar ook per gezin. Dan merk je ook als hoe... in hoeverre ouders in staat zijn om het geleerde ook echt toe te passen en te gebruiken. Vaak lukt het wel hoor om... nou ja, het gezin een stukje op weg te helpen, maar ja, het kan ook dat dat ze dan weer terugkomen op een later moment, hè. Als kinderen ouder worden of aan een andere fase komen, dat ze dan toch wel weer tegen dezelfde problemen aanlopen. En soms is het ook iets wat in een kind zit, waardoor ze meer gespecialiseerde hulp nodig

hebben. Ja, ja, dat vind ik echt heel lastig om te zeggen in hoeverre het helpend is ik. Ik hoop natuurlijk dat het... dat het merendeel echt wel geholpen wordt. Ja, ik vind het ook moeilijk om dat om dat nu te zeggen, zeg maar. Want het kan ook nog dat ze over een paar jaar weer vastlopen. Maar nou ja, ik heb wel de positieve instelling dat dat het altijd wel iets bijdraagt.

Speaker 1:

Anders zou je die oefeningen ook niet doen toch als er iets van wetenschappelijke ondersteuning is dat het helpt, toch? Ja.

Speaker 2:

Nee precies, dus nee, ja, dat wel. Maar ik moet wel zeggen je ziet wel veel kinderen die bijvoorbeeld de rots- en watertraining bij ons hebben gevolgd. Dat die dan als puber, dan hebben we de beaten training, en dat is eigenlijk de rots- en watertraining voor jongeren. Dus een beetje, ja, met andere oefeningen, maar je ziet wel veel, volgens mij, kinderen die dus de rots- en watertraining hebben gevolgd en die dan op een later moment die beaten training nog volgen. Dus dat ze dan toch nog even extra ondersteuning weer nodig hebben.

Speaker 1:

Oké, nou dat, ja, oké, dat is wel duidelijk. Nou, ik heb... ja, ik heb... mijn volgende vraag is misschien een klein beetje vaag, want ik had natuurlijk met onderzoek uitgelegd dat ik dat personalisatieaspect erbij wil betrekken. Wat ik had opgeschreven was: zijn er verschillen tussen... nou de doelgroepen die we net hadden genoemd, dat ze karakteriseert? Snap je dan een beetje wat ik daarmee bedoel?

Speaker 2:

Nee, kan je nog wat...

Speaker 1:

Nee hè? Nee, dat dacht ik al. Nee, ik ben niet altijd best in vragen verzinnen, maar gewoon dat er bepaalde karaktereigenschappen in die doelgroepen zit.

Speaker 2:

Ja nou dan denk ik bijvoorbeeld, nou ja, grote mond, klein hartje of zo? Die... dat zie je wel veel, vind ik. Zie ik wel, ja, dus dat... ja, een beetje zichzelf overschreeuwen terwijl ze eigenlijk... want er zit vaak angst of verdriet onder, dat het een soort... dat ze een soort een masker hebben gemaakt voor zichzelf van hoe ze over willen komen, maar dat dat ze eigenlijk zo niet echt in elkaar zitten. Of heel onzeker zijn. Ja, en dan denk ik, dan vind ik het heel mooi als de robot daar dus inderdaad... dat het iets persoonlijker wordt, dat ze ook iets hebben van oh ja: dit is echt op mij gericht. Dat ze zich gezien voelen. Ja, het zijn ook heel vaak kinderen die zoiets hebben: ja, Ik heb het altijd gedaan. Ik krijg altijd de schuld. En wat misschien ook deels waar is, want op gegeven moment kom je in zo'n spiraal dat kinderen elke keer in hun... ja, in een bepaald gedrag vervallen en dan krijgen ze dus ook dat weer te horen, terwijl... ja, als ze handvatten hebben hoe het anders te doen of op een andere manier benaderd worden, dan zou dat ook al heel erg kunnen helpen. Ja, en ook wel veel kinderen die juist een beetje moeite hebben met sociaal contact, dus veel gamen bijvoorbeeld, die die daar een hun uitvlucht in zoeken. Of een beetje de, hè, de de avatars op internet en daar wel heel goed in zijn, ja.

Speaker 1:

Ja. Anonimiteit ja.

Speaker 2:

Ja, en daar dan ook wel floreren dat ze online hele goede, ja, hele leuke of grote vriendengroep hebben, maar dan in het... life minder. Ja, die kom ik ook wel veel tegen. Wat dan helaas vaak door ouders niet wordt gezien als ook een kracht, hè. Dan zegt ze: zit de hele tijd dat stomme spel te spelen denk ik: oh, maar het is zo mooi, ja, als je daar iets... ik zie bij jou trouwens Call of Duty achter hangen.

Speaker 1:

Ja, ja ik, Ik game zelf ook nog wel eens? Ja, dat klopt.

Speaker 2:

Maar ik denk dat gamen ook kinderen heel veel kan geven ja, anders was je natuurlijk ook niet geïnteresseerd in dit robot traject.

Speaker 1:

Ja, dat klopt. Ja, ook vanaf sinds kind aan hoor, wat jij al ook al zei, ben ik ook al gefascineerd door robots, zeg maar. Ja.

Speaker 2:

Nee ja dat... dat ze niet zien dat die kinderen op die manier wel ook sociale vaardigheden kunnen opdoen of zelfvertrouwen, want dat is iets dat ze wel heel goed kunnen. Ja, dat is wel een beetje... als je het zeg maar heel erg moet stereotype moet maken, zie ik wel een beetje die slag kinderen, of hele... gewoon kinderen die heel veel gepest worden of vaak het gevoel hebben gepest zijn, grijze muisjes zeg maar, die die niet voor zichzelf kunnen opkomen nog.

Speaker 1:

Oké nou, dat is eigenlijk precies het antwoord waar ik naar zocht eigenlijk. Een beetje stereotypes inderdaad, ja.

Speaker 2:

Ja, dan scheer is wel even heel erg over een kam, maar ja, dat is wel een beetje wat we veel zien.

Speaker 1:

Ja, nou ja, voordat we echt helemaal kunnen stereotyperen op echt een individueel kind, dan moeten we natuurlijk ook nog veel verder zijn, want we moeten het moeten die robot natuurlijk... 'from scratch' moeten we die helemaal gaan programmeren, dus het zal nooit 100% kunnen zijn, maar wel, dan gaan we proberen om zoveel mogelijk op het individuele kind...

Speaker 2:

Ja, nou ja, Ik denk ook dat dat niet realistisch is hoor. Want in principe zijn ons trajecten 3 maanden, dus we gaan 3 maanden met een kind aan de slag. Ja, in die 3 maanden kan ik ook niet met een uur per week een duidelijk beeld krijgen van een kind? Ja, dan zouden ouders daar misschien natuurlijk een rol in kunnen spelen van... om wat meer een kind te typeren, maar ja... ja, dat gaat misschien ook wel ver zeg maar, ja, Dat is, ja... ik denk niet dat het nodig is om echt heel erg specifiek...

kind gaan zitten maar.

Speaker 1:

Oké, nou ja, hartstikke duidelijk dat... ja, heel veel duidelijk voor mij in ieder geval hoe jouw... nou dagelijks werklevens er zeg maar wel uitziet. Ja, ik had voor het interview ook nog een stukje voorbereid over Maatje, over de robot dan, maar nou... ik hoorde net al van jou dat je al weet... nou dat je hem wel eens hebt gezien, heb je er ook al wel eens mee gewerkt of niet?

Speaker 2:

Nee, nee, en ik moet zeggen, Maatje, want dat is die kleine toch?

Speaker 1:

Ja, dat is die kleine ja.

Speaker 2:

Ja, die heb ik nog nooit live gezien. Daar heb ik alleen foto's van gezien. Ja, en een filmpje... ik zit te denken, toen bij het vaccineren, bij... of, toen [...] heeft toen een... was het [...] die dat liet zien tijdens die bijeenkomst> Nou ja, tijdens die informatiebijeenkomst hebben in ieder geval een foto gezien. Nou ja, uiteindelijk waren die kinderen met de grote aan de slag, ja. Die gingen... ja, aan die die heb ik wel live ook bij het vaccineren gezien, zeg maar.

Speaker 1:

Ja oké, ja, ik had een klein stukje voorbereid van wat hij... nou, wat hij nou precies allemaal kan? En ik heb ook nog een linkje voor mocht je nog iets over Maatje willen lezen dan.

Speaker 2:

Ja graag ja.

Speaker 1:

Ja zal ik die even in de In de chat plaatsen anders? Dan als je wilt, kan je dan... kan je daar eventueel naar kijken als je wilt? Even kijken.

Speaker 2:

Dat vind ik leuk.

Speaker 1:

Want daar staan zeg maar ook allemaal voordelen die Maatje heeft zeg maar. Natuurlijk dat ie redelijk menselijk, uitziet. Hij heeft ook wel iets weg van een... hij heeft ook wel iets weg van een, ja, een groot legoblokje eigenlijk, hè. Lijkt hij een beetje op.

Speaker 2:

Hoezo?

Speaker 1:

Ja, ja, dat dat vind ik. Toen ik hem zag dacht ik van: ja, het is net een legoblokje eigenlijk.

Speaker 2:

Ja oh ja ja ja inderdaad.

Speaker 1:

Maar dan in het groot.

Speaker 2:

Ik heb er per ongeluk al op gedrukt.

Speaker 1:

Dat vond ik persoonlijk wel. Ik weet niet hoe jij erover denkt natuurlijk, maar ja. Nou, je kan bijvoorbeeld ook met hem... kan je ook op een standaardtijd op een bepaalde dag kan je ervoor zorgen dat die bepaalde dingen gaat zeggen, dus bijvoorbeeld als... nou, dit is dan misschien meer toepasselijk op een ouder, maar bijvoorbeeld iemand die medicijnen moet innemen. Dan begint hij ineens met praten van: oh, het is tijd voor uw medicijnen. Neemt u uw medicijnen in? Dat soort dingen, weet je wel. Dat kan die allemaal. Maar ja, en zo kan je hem dus eigenlijk op geheel je eigen manier naar eigen wens samenstellen en personaliseren.

Speaker 2:

Nou ja, maar dat is wel... want wat wij soms ook wel eens doen, is dat we afspraken maken met gezinnen om... nou ja, dat ze bepaalde oefeningen doen op een vast moment van de dag. Dus dat ze nou bijvoorbeeld wat ik vorige week nog met een gezin heb afgesproken is om na het eten altijd de een weekschema voor de volgende... of een dagschema van de volgende dag, zeg maar, te visualiseren voor het kind. Een kind wat heel veel behoefte heeft aan structuur en duidelijkheid. Dus oké, dus na het eten ga je met elkaar zitten en dan ga je kijken: wat gaan we morgen allemaal doen? Maar... of dat heb ik eigenlijk een paar weken geleden al met dit gezin afgesproken, maar je merkt wel dat ze het heel moeilijk vinden om dat in hun dagelijkse routine op te nemen. Dus dan zegt ze: oh ja, zijn we weer vergeten, of dan gaat het kind naar bed en dan zeggen ze: oh ja. Dan zegt hij: oh, maar ik weet niet hoe mijn dag er morgen uitziet. Dan zegt ze: oh ja, daar hadden we na het eten moeten doen. Nou ja, het zou leuk zijn als er dan een robot is die zegt: je hebt nu gegeten. En dan moet je dat dagschema gaan maken.

Speaker 1:

Daar kan hij inderdaad, ja, handig voor zijn. Maar ja, dat is natuurlijk wel altijd mits ze op hetzelfde tijdstip eten, want ja, stel je voor, je eet half uur eerder, dan krijgen ze tijdens het eten te horen van: ja, ga nu je dagschema maken. Ja, maar we zijn nog niet uitgegeten.

Speaker 2:

Nou ja, dat zou je een afspraak kunnen maken met: oké, iedere dag. Hij gaat om 8 uur naar bed, iedere dag om 10 voor 8 ga jij dat doen. Dat zou natuurlijk wel iets... ja.

Speaker 1:

Ja nee inderdaad. Nou ja, je kan he, zeg maar altijd... Maatje kan altijd... nou ja, ook zonder browser, maar je kan hem ook in je browser zelf bedienen en dat kan dan via een, ja, soort site waar je dan heen gaat en dan moet je inloggen en dan kan je bij die robot en dan kan je hem ook bedienen. Dat is robot-maatje.nl is dat dan. Hij kan tegenwoordig... want ik... twee maandagen terug heb ik eens nog een soort updatetraining gehad, terwijl dat pas mijn eerste keer was ik met deze robot werk

maar dat maakt niet uit, heb ik een uitleg gekregen over hoe die werkt eigenlijk. Je kan hem tegenwoordig... heeft hij niet alleen een Wi-Fi verbinding nodig. Hij kan ook zeg maar onderweg gebruikt worden. Hij heeft een soort 4G simkaartje erin zitten, waardoor die ook eigenlijk onderweg zonder Wi-Fi verbinding gebruikt kan worden.

Speaker 2:
Oké.

Speaker 1:
Dus nou, dat is ook heel handig lijkt me. Ja, ja. En ja, hij spreekt ook meerdere talen. En nou, hij heeft dan...

Speaker 2:
Ja ja, dat is serieus ook wel inderdaad een hele goeie, want gewoon alle talen of?

Speaker 1:
Nee, het zijn er momenteel 5: Frans, Duits, Engels, Turks en Nederlands, maar die die man die zeg maar die training gaf, die die ontwikkelt zelf ook mee aan dat aan die interface voor die robot. En, die zegt dat dat in de toekomst alleen maar verder uitgebreid gaat worden.

Speaker 2:
Ja, Chinees of Urdu? Of ja, dat zijn... Oekraïens, wat spreken ze in Oekraïne? Ja.

Speaker 1:
Alles wat je kan verzinnen, denk. Oekraïens ja, ja, hele goeie inderdaad. Ja ja, nou dat is een klein beetje... ik moet eerlijk zeggen, ik heb hem zelf nog nooit gezien überhaupt.

Speaker 2:
Nee ook niet?

Speaker 1:
Die robot, nee, ik heb hem nog helemaal niet gezien, ik heb hem alleen... verhaaltjes over hem gehoord eigenlijk. Nee ik... ja, ja, nee als het goed is hebben jullie van het CJG hebben 4 en... kan je me trouwens goed horen of?

Speaker 2:
Nee nee ja, je stoorde nu even. Kun je nog een keer... je zei: jullie bij het CJG hebben als het goed is 4?

Speaker 1:
Ja, 4 van die Maatje robots nog bijbesteld.

Speaker 2:
Oké, oh ja.

Speaker 1:
Ja ja. Ja en jullie hadden er al 1 en... nou ja, als het goed is, wordt dat dus 5 dus die jullie dan ook bij... op meerdere afdelingen inzetten, denk ik, dus dat is... of ja,

dus ja. Dat is hartstikke mooi. En... maar ik ga hem aankomende maandag voor het eerst zien met... dan heb ik een afspraak met [...] en dan gaan we ook nog meer dingen voorbereiden voor die brainstormsessie.

Speaker 2:

Oh ja.

Speaker 1:

Ja, nou ja, als ik af en toe weg...

Speaker 2:

En, daar is hij dan waarschijnlijk wel bij, of niet? Bij de brainstormses..., ja.

Speaker 1:

Maatje? Ja, dan gaan we ook een kleine demo geven inderdaad.

Speaker 2:

Mis ik dat ook, hè. Maar ja.

Speaker 1:

Ja ja, sorry, sorry, ja.

Speaker 2:

Ja, ik zit in Spanje, dat vind ik op zich ook wel...

Speaker 1:

Oh, je zit in Spanje? Nou, dan weet ik waar ik liever zou zitten, hoor.

Speaker 2:

Nou ja, Maatje op een later moment maar een keer ontmoeten.

Speaker 1:

Ja hoor. Komt goed. Er komen ook... ik ga ook nog tussenevaluaties en een eindevaluatie ga ik plannen, dus ja, dat gaat allemaal goed komen. Ja, nee, ik wil nog even zeggen, als ik af en toe wegval... ik zit hier op zolder thuis in mijn in mijn kamer, maar de Wi-Fi verbinding is niet altijd even stabiel hier, dus vandaar. Als ik even wegval, zeg het gewoon en dan ga ik het gewoon herhalen.

Speaker 2:

Nou, ik moet zeggen, het viel tot nu toe eigenlijk heel erg mee, maar nu alleen even tijdens die ene zin, ja.

Speaker 1:

Oké, nou ik zag ook dat jij vastliep, dus vandaar dat ik het even zeg.

Speaker 2:

Oké.

Speaker 1:

Ja oké, nou volgende stukje dan. Een klein beetje uitwerken van hoe het experiment of toepassingen er precies uit gaat zien voor mij. Dat hebben we natuurlijk al

gepraat van, ja, we gaan Maatje natuurlijk dan inzetten tijdens die consulten, dus nou ja, Maatje gaat natuurlijk met die kinderen praten en oefeningen met ze doen. Heb je misschien nog een eigen visie over hoe Maatje ingezet kan worden tijdens die consulten op het praten en... op het praten na bijvoorbeeld?

Speaker 2:

Nou ja. Ja, ik denk... nou ja, als Maatje ook meer het gesprek zou kunnen voeren, in plaats van ik, zeg maar. Ja, dat kinderen als het ware de afspraken ook met hem maken of de oefeningen ook met hem doen. Ja, dat... dat het dat het meer binnenkomt? Ja, dat dat ze het meer onthouden? Ook omdat het leuker is dat ze... en dat het heel mooi zou zijn als Maatje het ze dan... of dat zij het dan daarna aan hun ouders kunnen vertellen of aan opa en oma of wat dan ook van: oh ja, dit heb ik geleerd. En dat Maatje dat dan weer kan laten zien. Ja nee, ik vind het wel lastig hoor. Ik zie allemaal wel mooie dingen voor me, maar heel specifiek van... nou ja, wat zou die nou kunnen doen? Nou ja, zo inderdaad zo een thermometer maken bijvoorbeeld. Ja, dat zou natuurlijk heel mooi zijn dat die het kan doen en dat het dan ook al meteen zichtbaar is. Want dan probeer ik dan soms nog wel eens dat mijn laptop erbij pak en het dan meteen doen met plaatjes erbij of... maar dat het wat meer inzichtelijk wordt.

Speaker 1:

Ja, nee, nou, ik moet je zeggen van... want we hebben natuurlijk al over heel veel dingen gehad. En nou, Ik heb een kleine vragenlijst voor me wat ik dan precies aan je wil vragen. Maar af en toe komen er dingen naar voren die die we al besproken hebben, dus nou probeer ik de vragen een beetje te veranderen van misschien nog enigszins andere informatie van je te krijgen natuurlijk.

Speaker 2:

Ja ja.

Speaker 1:

Maar nee, dat... natuurlijk is het meestal praten en dat hij het gesprek dan overneemt van jou eigenlijk. En het is eigenlijk een vrij normaal antwoord. Dus nou de volgende vraag is dan, tijdens welke activiteiten zo maatje aan te pas kunnen komen? Ja, in principe is dat gewoon tijdens het hele consult. Ja lijkt mij dat toch? Ja, we hebben het ook al gehad over of je toch een goed idee vindt, want nou, je ziet het natuurlijk wel zitten. Je ziet er wel een uitdaging in het toepassen van de robot. Dus ja, wat mij betreft kunnen we die vragen ook wel overslaan. Ja nou, er zijn natuurlijk heel veel ethische overwegingen met betrekking tot nou ja, gevoeligheid van dat we met kinderen werken en de dataopslag die daarbij komt kijken, wat de regels daarvoor zijn. En, hebben jullie hier... oh nou, ik moet wel... ik kan ook wel even vertellen dat omdat natuurlijk het een gevoelig onderzoek is dat we ook met kinderen werken onder de 18 jaar, dat wij ook een speciaal verzoek aan ons ethische commissie aan de universiteit hebben gedaan om goedkeuring te krijgen voor het onderzoek, en dat... die goedkeuring die loopt ook nog steeds, dus daar hebben we nog geen goedkeuring ontvangen. Maar Anouk even wel vaker bij die ethische commissie zo'n onderzoek ingediend, dus we gaan er wel vanuit dat het goed komt. Maar mijn vraag is eigenlijk: hebben jullie daar bepaalde vereisten aan?

Speaker 2:

Ja, als jeugd- en gezinscoach of als CJG In het algemeen?

Speaker 1:

Ik denk eerder het CJG in het algemeen, maar als je daar zelf een mening over hebt ben ik daar ook benieuwd naar.

Speaker 2:

Nee, ja nee, ja nee, ik weet niet... ja, ik denk... ja, Ik vind dat heel lastig. Ja, want we hebben wel ook een juridisch adviseur die dus daar wat meer over gaat, die zou denk ik beter antwoord kunnen geven op deze vraag.

Speaker 1:

Oké, je zou het niet zo goed weten eigenlijk?

Speaker 2:

Nee. Kijk, we hebben wel... natuurlijk moeten we altijd AVG technisch, daar moeten we altijd wel rekening mee houden. Ja en... ja, maar daar gaat het met name wel over het delen van informatie over een kind naar derden. Ja, we hebben ook pubers die soms zeggen van: ja, ik wil niet dat je dit met mijn ouders deelt en dan mogen ze dat ook gewoon zeggen, want in principe, hé, vanaf 12 jaar heeft een kind al zeggenschap over wat wel en niet gedeeld wordt, of vanaf 16 dan mogen ze het helemaal zelf bepalen. Ja nee, dus ja, dat vind ik een lastige vraag om te beantwoorden, denk ik.

Speaker 1:

Nou dat maakt helemaal niet uit. Kijk, we gaan er hoe dan ook achter komen en we hebben natuurlijk ook nog die brainstormsessie, en als we daar naar een bepaald persoon moeten uitwijken, dan gaat dat ook gewoon gebeuren. Maar wij als universiteit hebben daar ook onze eigen onze eigen regels voor, met name voor dataopslag. Ik weet niet of daar speciale regels voor zijn met kinderen, maar nou, als wij een informed consent op geven, waarbij deelnemers aan een onderzoek toestemming moeten geven voor gebruik van hun data, hebben we daar ook hele lijsten en regels voor, zeg maar. Dus vanuit onze kant komt dat inderdaad wel goed, maar ik was benieuwd of daar misschien voor jullie bepaalde... of jullie daar zelf bepaalde regels voor hadden.

Speaker 2:

Ja ja. Nee, we hebben wel kind dossiers, maar die zijn die zijn al beveiligd... of waar de informatie dan in zou komen te staan... ja, dat is informatie die al wel beveiligd is. En ook op die manier behandeld wordt, maar dat is met alles wat we met de kinderen doen.

Speaker 1:

Ja oké, nee, dat is helemaal goed hoor, dus ja, helemaal duidelijk. Oké, we hadden ook nog wat natuurlijk over dataopslag nu dan gehad en hoe dat met kinderen gaat, maar heeft u nog bepaalde randvoorwaarden waar de robot precies aan moet voldoen? Hij moet natuurlijk aardig zijn voor het kind natuurlijk, niet rare dingen gaan zeggen, maar kan je misschien nog aan dingen denken... andere voorwaarden waar de robot misschien aan zou moeten voldoen? Lastige vraag misschien weer.

Speaker 2:

Ja, ja, ja, aardig zijn, daarin hoort natuurlijk ook wel in dat... ja, dat is lastig, want

dat moet ook weer... ik denk dat het ook belangrijk is dat die aansluit bij kinderen, maar ook niet te kinderachtig moet zijn.

Speaker 1:
Oké.

Speaker 2:
En dat is wel een moeilijk nuance, maar dan... het zou heel jammer zijn als... juist, ja dat kinderen heel snel denken: oh ja, nee, het is toch maar een... het is een beetje kinderachtig. Want dan zou ik, ja, ik denk dat dat heel jammer zou zijn voor de functie die het zou kunnen hebben als ze heel snel zoiets hebben van: oh ja, nee, maar dit is... ik voel me niet serieus genomen, dus een beetje meer... ja, wel dat de robot ze ook serieus neemt, als in passend bij de leeftijd. Het kan ook wel hun zelfvertrouwen helpen als ze serieus genomen worden. Ja, want anders zou het natuurlijk ook weer dat ze denken: oké, dus [...] denkt dat ik nu met een kinderachtige robot moet gaan praten, dan kan het ook wel weer tegenwerken tegen de hulpverlening.

Speaker 1:
Nee, dat is natuurlijk ook wat dat personalisatieaspect heel belangrijk maakt. Ja, een zo passend mogelijke behandeling voor elk kind. En ja, als die robot dan doet alsof hij tegen een 8-jarige praat, terwijl die persoon 17 is, en daar zit natuurlijk heel veel verschil in, ja. En natuurlijk is het ook gevaarlijk dat een kind denkt van: ja, het is maar een robot, dit is niet een mens. Ik kan zeggen wat ik wil. Het maakt me toch niet uit. Dat soort gedachtes kan hij ook denk ik wil hebben.

Speaker 2:
Ja nou ja, dat zou ook wel mooi kunnen zijn, dat als een kind niet respectvol met een robot omgaat. Ja dat dat dan ook op een goede manier zou worden teruggegeven. Nou kun je inderdaad. Ja, is dat... is dat verstandig? Ergens is het ook wel weer mooi als een kind denkt van ja, ik kan dit even doen zonder consequenties en dan kan een kind daar ook wel weer veel van... of, dat kan je als hulpverlener weer veel van leren van: oké, dus als er geen consequenties aan zitten, dan reageert hij zo. Dus nou, daar spreek ik mezelf nu eigenlijk dus heel erg tegen. Ik zeg eerst van wel goed als een kind dat terugkrijgt. Aan de andere kant zou het ook wel weer goed zijn als die gewoon totaal niet veroordeelt. Dus dat dat een... dat het misschien juist een drempel weghaalt. Nee, misschien is dat... misschien is dat beter als hij. Nou ja, als er geen drempel is om iets te zeggen tegen de robot.

Speaker 1:
Ja, dat zou inderdaad ook kunnen. Ja oké, nou ja dat... ja, als zoiets zou gebeuren ja, dat moeten we natuurlijk vanzelf zien. Ik denk dat dat eerder bij oudere kinderen zouden gebeuren, dan bij kinderen ook. Ja ja oké. Nee, oké, Dat is, Dat is wel duidelijk. Nou, voor de rest was ik wel benieuwd of jij misschien... nou ja, het is natuurlijk ons onderzoek, maar ik dacht... ik was wel benieuwd of jij misschien al enig vorm zou kunnen geven aan wat precies haalbaar is voor het experiment, zeg maar. En als je sommige van deze vragen niet kan beantwoorden dat snap ik wel, maar ik dacht van: nou, vragen staat altijd vrij, ik stel ze gewoon, en ja, nou als je het niet weet, dan komt het allemaal later wel in beeld. Maar bijvoorbeeld even een vraag: wat denkt u dat een haalbare hoeveelheid kinderen is dat aan het onderzoek kan of wil deelnemen?

Speaker 2:

Dat is lastig. Ja, denk ik... ik zit dan heel snel te denken, als er inderdaad 5 robots zijn. Ja, en ligt er een beetje aan hoe lang zo'n onderzoek loopt, maar... ja, ik denk niet dat je... ja of misschien wel, maar dat dat de robot op heel veel... over heel veel kinderen tegelijk kan helpen. Puur praktisch, zeg maar, dat als ik een wekelijks op iedere woensdag... kijk, ergens kun je natuurlijk zeggen, als ik op woensdagmiddag naar een gezin ga en ik neem Maatje mee, hè. Bijvoorbeeld. Ja dan wisselt het nog wel eens. Dan is het ineens op donderdag en dan moet niet een collega Maatje weer meehebben dan weer op huisbezoek, maar ik kan me ook voorstellen dat die ook gebruikt wordt bij de jeugdgezondheidszorg die allemaal hier op kantoor zitten. En dan zitten ze in het spreekuur, dus kunnen ze... ja, dan zou die veel vaker per dag gebruikt kunnen worden.

Speaker 1:

Ja oké, dat is misschien ook handig dat er meerdere robots zijn, dan heb je meer kans dat je hem mee kan nemen natuurlijk. Dus nou ja, maar zo een specifieke hoeveelheid dat is natuurlijk nu moeilijk om te zeggen, lijkt mij?

Speaker 2:

Ja, ja, dat vind ik, ja, dat vind ik wel lastig. Ja.

Speaker 1:

Oké, ja ja, want zeg maar... nou, als je wetenschappelijk onderzoek doet natuurlijk, hoe meer proefpersonen je hebt des te betrouwbaarder is uiteindelijk de conclusie die je trekt. Dus nou, vandaar dat ik hier benieuwd naar was, maar ik begrijp ook dat het natuurlijk moeilijk is om dat zo voor de hand te zeggen. En misschien weten we het pas eigenlijk als we klaar zijn met het onderzoek. Dat het maar net... ja, dat er midden in het onderzoek een kind bij komt. En dan nou, dan heb je weer een $N + 1$. Dat dat zo kan, ja, oké, dan weet ik daarvoor wel even genoeg. Ja.

Speaker 2:

Ja ja. Ja precies.

Speaker 1:

Nou nu je wat meer weet over het onderzoek, wanneer denk je nou echt dat een kind geschikt is voor deelname, en wanneer niet? Zeg maar, als een kind bepaalde eigenschappen vertoont dat je denkt van: nou, laten we dat maar niet met die robot doen. En als het deze eigenschappen vertoont, nou dan denk ik dat Maatje wel hierbij kan helpen. Zijn er bepaalde... denk je dat er bepaald onderscheid in kan maken, of is dat misschien toch meer een gok?

Speaker 2:

Nou, ik denk dat kind wel ook affiniteit moet hebben met een robot en niet al bij het begin moet zeggen van: oh ja, nou dat vind ik helemaal niks. Want dat kan natuurlijk ook. Al, ja, ik verwacht dat het merendeel van de kinderen wel nieuwsgierig is, maar ja, wie weet zijn de... ja, als een kind van tevoren zoiets heeft van: nou, dat vind ik niks., dan ja, dan wordt het wel lastig om ook een kind te overtuigen dat het wel leuk kan zijn, zeg maar.

Speaker 1:

Snap ik.

Speaker 2:

Nou ja, kinderen die misschien heel erg geneigd zijn om dingen stuk te maken, hebben we ook nog wel.

Speaker 1:

Ja, dat moeten we niet hebben.

Speaker 2:

Het zou het jammer zijn als Maatje door de kamer vliegt, zeg maar. Of ja, of daarin veel agressie, maar... ja, ik moet zeggen dat we daar ook eigenlijk hetzelfde... dat ik datzelfde tegenkom in mijn werk hoor, dat ik echt met agressieve kinderen werk, maar ja. Mocht er een keuze worden gemaakt om een robot bij een gezin thuis te laten of zo, ja dan moet er natuurlijk wel... ik weet niet of dat of dat überhaupt gedaan gaat worden, of dat ze alleen meegaan op huisbezoek, maar dat ze dan ook weer meeneem. Of ik of een collega natuurlijk. Maar ja, dat is wel iets waar je dan ook rekening mee moet houden, denk ik. Ja nee ja, ik denk nou als een kind echt geïnteresseerd is dan, dan zou ik zou ik al denken dat een kind gewoon geschikt is. Ja.

Speaker 3:

Oké. Oké nee, dat is hartstikke duidelijk, ja ja, ja, dankjewel. Nou, we hebben het zeg maar over die emotieregulatie oefeningen gehad. En nou, het doel daarvan is, denk ik, dat de kinderen meer 'aware', bewust worden van de emoties die ze hebben en er beter mee kunnen omgaan, toch? Is dat ongeveer correct?

Speaker 2:

Ja ja.

Speaker 1:

Nou, ik had hier een paar vraagjes van. Nou ja, tijdens het onderzoek richten we dan kinderen om naar een bepaalde emotie te gaan, of moet een kind een bepaalde emotie hebben voor het consult? Maar ik denk niet dat dat dan het geval is, of wel?

Speaker 2:

Dat ze een bepaalde emotie moeten hebben?

Speaker 1:

Ja, voor... om een bepaalde oefening te gaan doen, of wordt die dan als een kind een bepaalde emotie heeft, wordt hij dan... nou, met behulp van zo'n oefening gericht naar om een andere emotie... een betere emotie te hebben? Bijvoorbeeld.

Speaker 2:

Nee, nee dat... daar is een kind denk ik wel heel leidend in of. Nou ja je voegt je... of tenminste, ik als hulpverlener voeg me normaal naar de emotie die een kind op dat moment heeft. Dus ik probeer hem niet per se te draaien voor de oefening, ik pas mezelf aan hoe een kind zich op dat moment voelt, zeg maar. Ik kan een heel leuk idee hebben van dit gaan we vandaag doen. Maar als een kind dan echt, ja, baaldag heeft, ja, dan gaan we even die dag iets anders doen.

Speaker 1:

Oké, nee, dus er zijn geen vaste... geen vaste routines in... dat als een kind een bepaalde emotie heeft dan gaan we dat doen en dan richten we het daarnaar dat... dat is er eigenlijk niet?

Speaker 2:

Nee, nee.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Ik denk... wat me nu te binnenschiet, toen je net zei over emoties herkennen en voelen. Nou ja, het voorbeeld wat ik gaf is dat je vertelt: je schopt de bal door de ruit van de buurman. Dat is eigenlijk ook alweer heel talig. Het zou wel heel mooi zijn als de robot daar... dat hij het veel meer visueel kan maken. Dus dat je bijvoorbeeld een plaatje ziet van een bal die door de ruit gaat, of dat ze ook al... dat doet ook al een ander beroep op een kind dan, ja, dat je het gewoon zegt, dus dat je meer de situatie in beeld ziet.

Speaker 1:

Ja, oké, maar hoe zou je dat dan voorstellen? Want nou, er zit natuurlijk geen diaprojector in Maatje. Ingebouwd, maar zeker dan van de staat dan bijvoorbeeld een laptop naast die zo een plaatje laat zien, of?

Speaker 2:

Nee, dat is waar. Nee, dat is waar. Ja, ja, waar hij dan naar verwijst of dat er een bepaald programma... want je zei: je kan hem ook digitaal... toch via een bepaalde website? Mijn... mijn robot...

Speaker 1:

Bedienen? Ja, ja, dat is wel wat ik gelezen heb. Ja.

Speaker 2:

Nou, het zou natuurlijk wel mooi zijn als er dan op die laptop iets te zien is en dat Maatje daarnaar kan verwijzen. Van: oh ja, hier zie je nu dit waar we? Ja.

Speaker 1:

Ja oké. Nee dat... nee, dat is dan duidelijk voor mij. Daar dacht ik dan in de eerste instantie wel anders over. De werking zeg maar, van de emotieregulatie oefeningen. Ja, even kijken. Nou, we hebben natuurlijk al uitgebreid over de structuur van een consult gehad. Is ze nou... als je het echt ver van boven bekijkt, dus als je echt een bepaald consult in bepaalde stukken moet hakken. Natuurlijk is het nooit een consultant zelfde en pas je je aan het kind. Maar als je nou een consult in stukken moeten hakken, wat is nou precies de structuur van een consult? Zeg maar door wat voor proces gaat elk kind? Snap je een beetje wat ik bedoel?

Speaker 2:

Ja, nou ja, het is even... je je start altijd je gesprek wel met: nou, ja, hoe zit een kind erbij? Hoe is de... ja, hoe is op dit moment de situatie? Zeg maar, is er iets wat ze heel graag willen bespreken of wat ze even kwijt moeten voordat we naar de oefening kunnen gaan? Ja even stil staan bij: oké, hoe is de huidige situatie? Nou dan

uitleggen over de oefening. De oefening doen. En daarna dus nog even nabespreken van: oh, wat heb je nou geleerd? En wat vond je ervan? En dan vaak nog even stilstaan bij: wat gaan we volgende keer doen?

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

En een soort samenvatting geven van: oké, dit hebben we... dit hebben we vandaag gedaan, dit heb je geleerd. Even, ja, en dan dus van: nou, dat gaan we volgende week doen.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Hé hallo.

Speaker 3:

Schrik ik, zit je hier eenzaam en alleen, lekker toch?

Speaker 2:

Nou, ik heb wel een lekker gesprek met [...]. Maakt niet uit.

Speaker 1:

Nee hoor, nee, dat is hartstikke duidelijk. Nee, nee, daar heb ik niet meer vragen over. Ja, heb je misschien zelf al een beeld wat voor modules of emotieregulatie oefeningen we kunnen gaan gebruiken met Maatje tijdens het consult? Of ligt dat echt... denk je dat dat puur ligt aan wat wij met Maatje kunnen doen in het programmeren ervan, zeg maar?

Speaker 2:

Ja, ja, ik denk dat we, ja, ook al wat dingetjes besproken hebben in de tussentijd. Ja, ik heb er nog niet een heel concreet beeld van, zeg maar. Ik laat me ook graag verrassen van wat jullie denken van: oh, maar dit zou ook kunnen. Zou dit helpend zijn?

Speaker 1:

Oké, maar ja, je hebt niet echt in beeld van een module of een oefening die... waarvan denkt van: ja, dat zouden jullie nou echt in Maatje moeten zetten. Dat zou zo erg kunnen helpen. Of geen idee eigenlijk, dat is ook een antwoord, hè.

Speaker 2:

Ja precies. Nee niet een heel specifiek beeld bij nu. Nee.

Speaker 1:

Oké, oké nee, dan word je lekker verrast, denk ik.

Speaker 2:

Ja, nou ja, ik ben benieuwd. We hebben... misschien dat mijn collega's wel iets hebben van: oh, dit zou nou heel goed werken. Maar ja, ik denk dat zij... ik denk dat er gewoon heel veel gebieden zijn waarop ze... waarop het zou werken. Ja, ik denk

met name het contact maken en een kind motiveren voor de hulpverlening. Ja het... de oefeningen leuker maken. Ja.

Speaker 1:

Ja, we hopen natuurlijk dat Maatje daarbij gaat helpen om het leuker te maken.

Speaker 2:

Ja dat het iets minder voelt als een oefening, maar meer als: oké, Ik ben met een robot, ja, een oefening aan het doen, maar aan het spelen.

Speaker 1:

Ja, spelen. Ja precies, oké. Oké, nee hartstikke goed. Ja, wat natuurlijk dat... omdat die één op één gesprekken vaak bij gezinnen... bij dat kind thuis is maakt het misschien natuurlijk wel een beetje moeilijk om... nou ja, wij hebben natuurlijk... als onderzoekers hebben wij data nodig natuurlijk en nou ja, om die data te krijgen is, het denk ik het beste om, nou ja, bijvoorbeeld die consulten op te nemen. Maar ik kan me wel voorstellen dat bij zo'n thuisgesprek, dat dat misschien wat moeilijker is. Dus denk jij dat die consulten opgenomen kunnen worden?

Speaker 2:

Denk het wel.

Speaker 1:

Denk je dat dat mogelijk is?

Speaker 2:

Ja, ja, ik denk het wel. We hebben ook altijd onze laptop, bijvoorbeeld bij... op huisbezoek. Ik weet niet zeker of je daar... of daar een filmprogramma op zit. Ja, dat zou... maar dat laptop of telefoon, of dat je daarmee een filmpje kan maken.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Ja, als het gezin daarmee instemt dan, ka, het lijkt me dat dat wel kan. En wij nemen ook regelmatig wel iemand mee op huisbezoek, dus dat dat zou ook altijd nog kunnen dat je... dat toch een keer 1 van jullie meegaat van: oh ja, hoe ziet dat er nou uit?

Speaker 1:

Ja nee dat... ja dat is... dat was ook eigenlijk mijn volgende vraag inderdaad. Van misschien ook... ik weet niet of dat elke keer dan nodig zou moeten zijn, maar inderdaad: is er mogelijkheid voor observatie voor mij of [...] of misschien wel ons allebei?

Speaker 2:

Ja hoor, ja, ja dat denk ik wel dat dat... ja, moet wel kunnen. Als gezinnen weten van: oh ja, we zijn er dus nu onderzoek naar aan het doen.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Ja, het is ergens misschien wat gek zijn, maar ik denk dat kinderen al heel snel zoiets hebben van: nou ja oké, prima jullie observeren de robot.

Speaker 1:

Ze zijn al een beetje gewend aan vreemde Mensen in huis, denk ik.

Speaker 2:

Ja, het is sowieso vreemd dat ik er dan ben zeg maar. Dus het is al een beetje een bijzondere situatie. Er zit natuurlijk niet altijd een hulpverlener bij jou op de bank. Dus ja... nee, ja ik, ik denk niet dat dat een groot probleem zal zijn.

Speaker 1:

Oké, nou gelukkig, dat is altijd fijn dat dat dan niet zo moeilijk is inderdaad. En inderdaad voordat zoiets gaat gebeuren, zal er altijd van tevoren een... ja, een informed consent noemen we dat dan, opgesteld worden en gestuurd worden naar de ouders/verzorgers van dat kind, dus dat zal altijd goed komen. En dat komt dan ook vanuit ons. Ja, dat is misschien ook een... ik heb moeilijke vragen vandaag. Heb je misschien al enig idee... nou, jij hebt natuurlijk je vaste baan bij het CJG denk ik natuurlijk. En ja, wij moeten de nodige voorbereidingen treffen om Maatje in te kunnen zetten op een goede manier. Denk jij dat er al... heb jij enig idee wanneer de gesprekken kunnen plaatsvinden? Of denk jij van: ja, dat ligt compleet aan jullie wanneer jullie er klaar voor zijn en...

Speaker 2:

Bedoel je de gesprekken met dat ik kinderen... dat Maatje meegaat op huisbezoek zeg maar?

Speaker 1:

Ja dat wij zeg maar, ja, onze data verzameling in het experiment gaan starten, zeg maar. Dat we echt gaan... het onderzoek zelf gaan starten.

Speaker 2:

Ik denk dat zij... we hebben trajecten van 3 maanden, maar die... ja die starten dan gewoon, ja, door de weken heen. Ja, ik denk dat het wel belangrijk is dat als je in een gezin start dat er misschien al meteen duidelijk wordt van: oh ja, dit gezin ga ik gebruiken ook voor het onderzoek. Maar ja, die... ja, wat ik zeg, die starten in principe gewoon, ja, wekelijks... ja, niet bij mij persoonlijk. Het is niet dat ik iedere week een nieuw gezin start, maar... ja, wel dagelijks, zeg maar CJG breed worden er iedere dag... wordt er een nieuw traject gestart, dus.

Speaker 1:

Oké, dus ja dat... in principe maakt dat niet heel veel uit.

Speaker 2:

Nee. Oké, niet zoiets van: oh, dat kan pas over een paar maanden of.

Speaker 1:

Oké, nee, dat is duidelijk. Daar zal dan in de toekomst ook wat meer duidelijkheid over komen, denk ik.

Speaker 2:

Ja, het liefst zo snel mogelijk.

Speaker 1:

Hoorde je me nog?

Speaker 2:

Dat er in de toekomst duidelijkheid over komt.

Speaker 1:

Ja ja, oké top ja. Je viel weer even weg bij mij.

Speaker 2:

Oh ja. Nee, ik zei als het maar zo snel mogelijk is? Nee.

Speaker 1:

Ja precies, ja precies. Oké, nou, dat zijn eigenlijk de vragen die ik had voor het interview. Dus nou ja, ik zal misschien nog een klein beetje samenvatten wat wij dan precies willen gaan doen. Wij gaan natuurlijk... nou ja, dit interview is natuurlijk... ga ik natuurlijk verwerken en na de brainstormsessie gaan we natuurlijk alle resultaten van de brainstormsessie ook verwerken. De robot gaan we natuurlijk helemaal programmeren en instellen op basis van wat jullie hebben gezegd en op basis van het literatuuronderzoek wat we hebben gedaan. Nou ja, nog andere dingen die opkomen die we kunnen doen voor de voorbereiding van het experiment. En, natuurlijk ga ik mijn scriptie gewoon verder schrijven, dat moet ook gebeuren. Maar dat is natuurlijk mijn individuele proces. En nou, wat wij dan jullie als coaches in de toekomst gaan vragen na de brainstormsessie, natuurlijk kinderen nomineren voor het experiment en de ouders vragen of zij daarmee akkoord gaan met deelname aan het experiment, waarbij we natuurlijk die informed consent gaan opstellen. En, nou ja, als die... als jullie de kinderen nomineren, dat dan.... nou, natuurlijk die kind gesprekken inplannen en communiceren naar ons als wij kunnen observeren, of zo niet, dat het opgenomen gaat worden, zeg maar. Ja, dat is het eigenlijk een klein beetje. Ja, dat is het eigenlijk wel zo'n beetje. Zijn er volgens jou nog meer dingen die moeten gebeuren voordat het experiment kan plaatsvinden, iets dat misschien in je opkomt?

Speaker 2:

Nee nee.

Speaker 1:

Nee, geen idee? Oké, heb je nog andere vragen aan mij misschien?

Speaker 2:

Nee, nee, eigenlijk niet.

Speaker 1:

Nee?

Speaker 2:

Nee ik...

Speaker 1:

Dus ik ben lekker duidelijk geweest.

Speaker 2:

Ja, ja, ik denk dat je tussendoor al heel veel hebt verteld, of van tevoren. Ja, nee, nee, eigenlijk voor nu niet.

Speaker 1:

Oké nou dan... dat beschouw ik als dat ik... dat mijn verhaal duidelijk was.

Speaker 2:

Ja nee, maar zo is het zeker. Ja, het is... ja, ik ben, ik ben gewoon heel benieuwd waar het naartoe gaat en... ja, wat jullie allemaal kunnen gaan doen, en bedankt in ieder geval voor nog die uitleg, of die link in de chat.

Speaker 1:

Ja oké. Nee dat... ja, kijk er even gerust naar als je tijd hebt. Het is gewoon de site van Smart Robot Solutions. Dat is het bedrijf dat dat Maatje heeft ontwikkeld, zeg maar. Dan kan je alle informatie over hem vinden eigenlijk. Nou ja, mocht je toch nog een vraag hebben, of een idee of iets, dan kan je mij... of Anouk kan je altijd gerust mailen, en onze mails heb je natuurlijk in je mail hoop ik. Oké, hartstikke goed, oké. Dan zal ik opname ook even stoppen.

Speaker 2:

Dan mail ik je.

Appendix C

Online robot platform

C.1 Interactions implemented in online robot platform

This appendix contains all interactions entered into the online robot platform by the researchers and youth coaches, as per August 28th, 2023. (with any privacy violations removed).

C.1.1 Dialogues

Ordered by keyword(s), possible answers, movement, and expression

- **Ik voelde me verdrietig**
 - *Antwoord 1:* Ik snap dat heel goed. Ik ben ook wel eens verdrietig, en moet dan ook wel eens huilen. Maar dat is helemaal niet erg! Vaak helpt het dan als ik iemand knuffel die ik lief vind!
 - *Beweging:* Ik wil knuffelen
 - *Uitdrukking:* Huilen
- **Ik voelde me boos**
 - *Antwoord 1:* Ik snap dat je wel eens boos op iemand wordt. Dat mag ook, maar probeer wel rustig te blijven. Het is beter om erover te praten dan te gaan vechten.
 - *Beweging:* Knikken
 - *Uitdrukking:* Verlegen
- **Ben jij wel eens boos**
 - *Antwoord 1:* Dat klopt, ik ben ook wel eens boos. Een jongetje heeft mijn batterij wel eens gestolen. Ik was toen heel boos. Maar ik bleef rustig en vroeg of hij mijn batterij weer terug wilde geven. Dat deed hij, en toen was het weer goed en waren we weer vriendjes!
 - *Beweging:* Blij
 - *Uitdrukking:* Blozen
- **Ben jij wel eens verdrietig**
 - *Antwoord 1:* Ik ben ook wel eens verdrietig ja. Laatst was mijn batterij ineens op. Toen kon ik niets meer doen en daarom was ik erg verdrietig, totdat mijn batterij weer opgeladen was! Wanneer was jij voor het laatst verdrietig?

-
- *Beweging*: Ik wil knuffelen
 - *Uitdrukking*: Huilen

- **Voorstellen**

- *Antwoord 1*: Ja, ik zal me even voorstellen. Ik ben Maatje, aangenaam om kennis te maken! En wat is jouw naam?
- *Beweging*: Zwaaien
- *Uitdrukking*: Zonnebril

- **Ik voelde me bang**

- – *Antwoord 1*: Ik snap dat je wel een bang bent. Ik ben zelf ook wel eens bang, maar als ik dan bang ben, zoek ik een lief iemand op en praat ik erover. Vaak voel ik me daarna veel minder bang!
- *Beweging*: Knuffel
- *Uitdrukking*: Verlegen

- **Ben jij wel eens bang**

- *Antwoord 1*: Ja, ik ben ook wel eens bang. Gisteren viel ik bijna van de tafel af omdat ik dichtbij de rand stond. Toen ik er met papa en mama over praatte vond ik het gelukkig niet meer zo eng! Wanneer was jij voor het laatst bang?
- *Beweging*: Schrikken
- *Uitdrukking*: Blozen

- **Lief**

- *Antwoord 1*: Wat lief van je, ik vind jou ook heel lief! Ik vind het heel leuk met je en ben blij dat je mijn vriend bent!
- *Beweging*: Schattig
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Ik voelde me blij**

- *Antwoord 1*: Wat leuk om te horen dat je blij was! Ik hou er ook van om blij te zijn, mijn batterij krijgt daar altijd zoveel energie van!
- *Beweging*: Blij
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Ben jij wel eens blij**

- *Antwoord 1*: Ja ik ben zeker erg vaak blij! Wanneer ik aan het spelen ben met mijn robotvriendjes en dat we samen dansen en praten maakt mij heel blij. Wanneer was jij voor het laatst zo blij?
- *Beweging*: Blij
- *Uitdrukking*: Blozen

- **Dansje doen**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?

-
- *Beweging*: Dans 1
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 2*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 2
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 3*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 3
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 4*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 4
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 5*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 5
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 6*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 6
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 7*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 7
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 8*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 8
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 9*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 9
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 10*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 10
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 11*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Dans 11
 - *Uitdrukking*: Hartjes item *Antwoord 12*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Kung Fu

-
- *Uitdrukking*: Zonnebril item *Antwoord 13*: We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging*: Tai Chi
 - *Uitdrukking*: Zonnebril

- **Dansje een**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
- *Beweging*: Dans 1
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Dansje twee**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
- *Beweging*: Dans 2
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Dansje drie**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
- *Beweging*: Dans 3
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Dansje vier**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
- *Beweging*: Dans 4
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Dansje vijf**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
- *Beweging*: Dans 5
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Dansje zes**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
- *Beweging*: Dans 6
- *Uitdrukking*: Hartjes

- **Dansje zeven**

- *Antwoord 1*: We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?

-
- *Beweging:* Dans 7
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Dansje acht**
 - *Antwoord 1:* We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging:* Dans 8
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Dansje negen**
 - *Antwoord 1:* We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging:* Dans 9
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Dansje tien**
 - *Antwoord 1:* We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging:* Dans 10
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Dansje elf**
 - *Antwoord 1:* We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging:* Dans 11
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Kung fu**
 - *Antwoord 1:* We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging:* Kung Fu
 - *Uitdrukking:* Zonnebril
 - **Tai chi**
 - *Antwoord 1:* We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging:* Tai Chi
 - *Uitdrukking:* Zonnebril
 - **Dansje een**
 - *Antwoord 1:* We zijn klaar, en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?
 - *Beweging:* Dans 1
 - *Uitdrukking:* Hartjes

- **Zintuigen**

- *Antwoord 1:* Kijk eens om je heen in de kamer. Kun je mij vertellen wat je ziet? En ook wat je hoort, ruikt, en voelt?
- *Beweging:* Twist
- *Uitdrukking:* Brilletje

- **Grappigs**

- *Antwoord 1:* Ik heb net iets te veel cola gedronken, volgens mij voel ik iets in mijn buikje.
- *Beweging:* Boeren
- *Uitdrukking:* Verlegen
- *Antwoord 2:* Ik denk dat ik iets verkeerd heb gegeten, volgens mij voel ik iets in mijn buikje
- *Beweging:* Windlaten
- *Uitdrukking:* Verlegen
- *Antwoord 3:* Ik heb last van hooikoorts, volgens mij moet ik zo niezen.
- *Beweging:* Nies
- *Uitdrukking:* Verlegen

- **Gevoelig**

- *Antwoord 1:* Ik ben erg gevoelig, dus zou je voorzichtig met mij willen doen? Je mag me best aaien en aanraken, maar pak me alsjeblieft niet op. Dankjewel!
- *Beweging:* Thumbs up
- *Uitdrukking:* Brilletje

- **Wat is blij zijn?**

- *Antwoord 1:* Voor mij is blij zijn een heel fijn gevoel. Dat heb ik altijd als ik een volle batterij heb! Wanneer ben jij wel eens blij?
- *Beweging:* Blij
- *Uitdrukking:* Verlegen

- **Wat is bang zijn?**

- *Antwoord 1:* Voor mij is bang zijn niet een fijn gevoel. Dat heb wel eens als mijn batterij bijna leeg is! Wanneer ben jij wel eens bang?
- *Beweging:* Schrikken
- *Uitdrukking:* Duizelig

- **Wat is boos zijn?**

- *Antwoord 1:* Voor mij is boos zijn geen fijn gevoel. Dat heb wel eens als een andere robot mij een duw geeft! Daarna zegt die robot wel sorry, en dan is het opgelost! Wanneer ben jij wel eens boos?
- *Beweging:* Boos
- *Uitdrukking:* Vurig

- **Wat is verdrietig zijn?**

- *Antwoord 1:* Voor mij is verdrietig zijn geen fijn gevoel. Dat heb wel eens als een andere robot zegt dat zijn batterij bijna leeg is. Ik troost hem dan door hem te helpen zijn batterij weer op te laden. Wanneer ben jij wel eens verdrietig?
- *Beweging:* Nee schudden
- *Uitdrukking:* Huilen

- **Vijf G**

- *Antwoord 1:* Ik hoorde dat er iets gebeurd was. Kun je mij vertellen wat er precies gebeurd is, wat je gedachte en gevoel daarbij was, hoe je je gedroeg, en wat het gevolg van je gedrag was?
- *Beweging:* Zitten
- *Uitdrukking:* Brilletje

- **Drie huizen**

- *Antwoord 1:* We gaan drie huizen tekenen. Probeer in het eerste huis leuke dingen te tekenen, in het tweede huis minder leuke dingen, en in het derde huis dingen waar je van droomt! Ik ben heel benieuwd wat je allemaal gaat tekenen!
- *Beweging:* Thumbs up
- *Uitdrukking:* Hartjes

- **Ongezellig bij mama**

- *Antwoord 1:* Ik hoorde dat het niet zo gezellig was bij mama, waarom was dat zo?
- *Beweging:* Handen op het hoofd
- *Uitdrukking:* Huilen
- *Antwoord 2:* Maar was het bij papa dan ook ongezellig?
- *Beweging:* Handen op het hoofd
- *Uitdrukking:* Huilen

- **Ongezellig bij papa**

- *Antwoord 1:* Ik hoorde dat het niet zo gezellig was bij papa, waarom was dat zo?
- *Beweging:* Handen op het hoofd
- *Uitdrukking:* Huilen
- *Antwoord 2:* Maar was het bij mama dan ook ongezellig?
- *Beweging:* Handen op het hoofd
- *Uitdrukking:* Huilen

- **Ik mis papa**

- *Antwoord 1:* Ik snap dat je papa mist, ik mis mijn papa ook wel eens, en dat is geen fijn gevoel

-
- *Beweging*: OK
 - *Uitdrukking*: Huilen
 - **Ik mis mama**
 - *Antwoord 1*: Ik snap dat je mama mist, ik mis mijn mama ook wel eens, en dat is geen fijn gevoel
 - *Beweging*: OK
 - *Uitdrukking*: Huilen
 - **Tegen mama zeggen**
 - *Antwoord 1*: Is er iets dat je tegen mama zou willen zeggen?
 - *Beweging*: Ik wil knuffelen
 - *Uitdrukking*: Hartjes
 - **Tegen papa zeggen**
 - *Antwoord 1*: Is er iets dat je tegen papa zou willen zeggen?
 - *Beweging*: Ik wil knuffelen
 - *Uitdrukking*: Hartjes
 - **ophouden**
 - *Antwoord 1*: Stop hou op, ik vind het niet meer leuk
 - *Beweging*: Boos
 - *Uitdrukking*: Boos
 - *Antwoord 2*: Ophouden alsjeblieft
 - *Beweging*: Boeren
 - *Uitdrukking*: Hartjes
 - **Hoe gaat het**
 - *Antwoord 1*: Het gaat heel goed met mij, ik ben heel vrolijk. En hoe gaat het met jou?
 - *Beweging*: Blij
 - *Uitdrukking*: Blozen
 - **Dansen**
 - *Antwoord 1*: Ja, laten we even een dansje doen!
 - *Beweging*: Dans 1
 - *Uitdrukking*: Hartjes
 - **Scheetje**
 - *Antwoord 1*: Nee, dat mag niet!
 - *Beweging*: Windlaten
 - *Uitdrukking*: Geen
 - **Zwaai**

-
- *Antwoord 1:* Dag allemaal!
 - *Beweging:* Zwaaien
 - *Uitdrukking:* Verlegen
 - **Toch**
 - *Antwoord 1:* Dat klopt!
 - *Beweging:* Knikken
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Keer**
 - *Antwoord 1:* Honderdeenentwintig
 - *Beweging:* Blij
 - *Uitdrukking:* Zonnebril
 - **hebben**
 - *Antwoord 1:* Haai
 - *Beweging:* Zwaaien
 - *Uitdrukking:* Blozen
 - **idioot**
 - *Antwoord 1:* Dat is gemeen
 - *Beweging:* Schrikken
 - *Uitdrukking:* Huilen
 - **[...]**
 - *Antwoord 1:* welterusten [...]. Droom maar fijn
 - *Beweging:* Een zoen
 - *Uitdrukking:* Verlegen
 - **heet [...]**
 - *Antwoord 1:* Hallo [...]. Leuk je te ontmoeten
 - *Beweging:* Zwaaien
 - *Uitdrukking:* Zonnebril
 - **Vrienden zeggen dat je iets moet doen**
 - *Antwoord 1:* Ja dat is soms wel lastig als vrienden zeggen dat je iets moet doen. Ik vind het altijd knap als mensen dan nee kunnen zeggen. dan ben je echt stoer. Vind jij dat ook?
 - *Beweging:* Knikken
 - *Uitdrukking:* Vurig
 - **wel eens gerookt**
 - *Antwoord 1:* Ja ik heb ook wel eens een ie sigaret geprobeerd. En jij?
 - *Beweging:* Knikken

– *Uitdrukking*: Blozen

• **vertellen over roken**

– *Antwoord 1*: Roken is slecht voor je. Je kan er vervelende ziektes van krijgen. Wist je dat mensen die roken vaak eerder dood gaan? En het werkt verslavend dus kan je niet meer zonder. Ik wil graag zelf bepalen wat ik doe en niet moeten roken omdat ik verslaafd ben. Ook is het slecht voor je hersenen. Ik wil graag een slimme robot blijven dus ik rook nooit meer.

– *Beweging*: Thumbs up

– *Uitdrukking*: Geen

• **ben je stoer**

– *Antwoord 1*: Ja ook zonder te roken kan ik er heel stoer uit zien. Let maar op

– *Beweging*: Dans 7

– *Uitdrukking*: Zonnebril

• **jezelf zijn**

– *Antwoord 1*: jezelf blijven is belangrijk. Er zijn al zoveel anderen. Maar er is maar 1 maatje.

– *Beweging*: Twist

– *Uitdrukking*: Hartjes

• **leuk aan jezelf**

– *Antwoord 1*: Ik vind dat ik leuk kan dansen. wil je dat zien?

– *Beweging*: Dans 2

– *Uitdrukking*: Geen

• **wat vond je van het roken**

– *Antwoord 1*: Ik vond er wel een lekker smaakje aan zitten. Maar ik vond het gevoel in mijn keel en longen niet zo fijn. En daarna hoorde ik ook hoe gevaarlijk roken is.

– *Beweging*: Schrikken

– *Uitdrukking*: Verlegen

• **[...]**

– *Antwoord 1*: Hallo [...], [...], [...], [...] en [...]. Leuk jullie te ontmoeten. Ik heet Maatje

– *Beweging*: Schrikken

– *Uitdrukking*: Verlegen

• **ik kies Groen**

– *Antwoord 1*: Wat fijn dat dit zo goed gaat!

– *Beweging*: Blij

-
- *Uitdrukking*: Hartjes
 - *Antwoord 2*: Groen, dat is top! ik ben blij dat te horen
 - *Beweging*: Thumbs up
 - *Uitdrukking*: Zonnebril
 - **ik kies blauw**
 - *Antwoord 1*: Blauw, niet perfect maar iedereen vindt sommige dingen een beetje moeilijk of die gaan niet helemaal goed.
 - *Beweging*: Knuffel
 - *Uitdrukking*: Geen
 - *Antwoord 2*: dat klinkt zo slecht nog niet
 - *Beweging*: Thumbs up
 - *Uitdrukking*: Zonnebril
 - **ik kies geel**
 - *Antwoord 1*: hmm geel dat betekent dat we hieraan zouden kunnen werken
 - *Beweging*: Knuffel
 - *Uitdrukking*: Blozen
 - **ik kies oranje**
 - *Antwoord 1*: o nee oranje is niet fijn. Er zijn vast grote mensen die je hierbij willen helpen
 - *Beweging*: Hoofd kantelen
 - *Uitdrukking*: Geen
 - **ik kies rood**
 - *Antwoord 1*: Het zal niet fijn zijn je zo te voelen. Hoe denk je dat dit zou kunnen veranderen?
 - *Beweging*: Nee schudden
 - *Uitdrukking*: Huilen
 - *Antwoord 2*: Wat vervelend voor jou. Rood is een vervelend gevoel. zal ik je een knuffel geven?
 - *Beweging*: Knuffel
 - *Uitdrukking*: Geen
 - **we gaan de gis invullen**
 - *Antwoord 1*: leuk dat je samen de gis wil invullen. Dan kan ik je beter leren kennen. [...] en ik zullen je helpen deze in te vullen. Je ziet hier 10 kopjes onder elkaar staan. Jij mag bij elk van die 10 kopjes kiezen welke kleur bij jou past. En ook vertellen waarom je dat antwoord gekozen hebt. Onthou goed dat alle antwoorden goed zijn. Dit is jouw gevoel. Zullen we beginnen?
 - *Beweging*: Hoofd kantelen
 - *Uitdrukking*: Zonnebril

-
- **we zijn bij [...]**
 - *Antwoord 1:* hallo [...], wat leuk dat ik weer bij je ben. Hoe gaat het
 - *Beweging:* Zwaaien
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Hoe vind je dat het gaat?**
 - *Antwoord 1:* Je bent goed bezig!
 - *Beweging:* Thumbs up
 - *Uitdrukking:* Zonnebril
 - *Antwoord 2:* Je doet goed je best!
 - *Beweging:* Knikken
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **steen goed spel**
 - *Antwoord 1:* Wat leuk dat we het ik ben steengoed spel gaan spelen
 - *Beweging:* Blij
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Hoe gaat het**
 - *Antwoord 1:* Met mij gaat het goed! Hoe is het met jou?
 - *Beweging:* Thumbs up
 - *Uitdrukking:* Zonnebril
 - **heb je er zin in?**
 - *Antwoord 1:* Zeker ik vind het gezellig. Hoe gaat het met jou vandaag [...]?
 - *Beweging:* Hoofd kantelen
 - *Uitdrukking:* Hartjes
 - **Helpen met boosheid**
 - *Antwoord 1:* Dat is goed. Het is erg belangrijk om goed met je boosheid om te gaan, zodat je je goed blijft voelen!
 - *Beweging:* Blij
 - *Uitdrukking:* Geen
 - **tafel van 5**
 - *Antwoord 1:* 1 keer 5 is 5
 - *Beweging:* Heupen
 - *Uitdrukking:* Geen
 - **Wil je kleurenmonster spelen?, kleurenmonster**
 - *Antwoord 1:* Dat vind ik een leuk idee!
 - *Beweging:* Blij
 - *Uitdrukking:* Hartjes

- **Waar word je gelukkig van?, gelukkig**

- *Antwoord 1:* Ik word gelukkig van anderen helpen en samen spelen.
- *Beweging:* Blij
- *Uitdrukking:* Zonnebril
- *Antwoord 1:* Gelukkig voel ik me als ik buiten mag spelen of lekker gamen.
- *Beweging:* Geen
- *Uitdrukking:* Vurig

- **Wanneer voel je liefde?, liefde**

- *Antwoord 1:* Ik voel liefde als mensen aardig tegen mij doen en me helpen.
- *Beweging:* Knuffel
- *Uitdrukking:* Verlegen
- *Antwoord 1:* Ik voel liefde als iemand mij een knuffel geeft.
- *Beweging:* Blij
- *Uitdrukking:* Hartjes

- **Waar ben je bang van?, bang**

- *Antwoord 1:* Ik voel me bang als ik bijna van de tafel val of als iemand mij pijn doet.
- *Beweging:* Schrikken
- *Uitdrukking:* Angst

- **Waar word je boos van?, boos**

- *Antwoord 1:* Ik word boos als iemand mij pest en onaardig tegen mij doet.
- *Beweging:* Boos
- *Uitdrukking:* Boos

- **Waar word je verdrietig van?, verdrietig**

- *Antwoord 1:* Ik word verdrietig als mensen ruzie maken of als ik pijn heb.
- *Beweging:* Geen
- *Uitdrukking:* Huilen

- **Waar voel je je kalm door, kalm**

- *Antwoord 1:* Ik voel me kalm als het goed gaat met me en als ik leuke dingen kan doen.
- *Beweging:* Arm
- *Uitdrukking:* Hartjes
- *Antwoord 1:* Ik word kalm als ik rustig een spelletje kan doen of een boekje lees.
- *Beweging:* Nek
- *Uitdrukking:* Brilletje

C.1.2 Saved real time speech expressions

Ordered by group and expression.

- **5G's**
 - Wat was het gevolg van je gedrag?
 - Wat voor gedrag had je door je gevoel?
 - Wat voor gevoel had je bij die gedachte?
 - Wat dacht je allemaal toen dat gebeurde?
 - Wat is er precies gebeurd?
- **Bang**
 - Ik snap dat je wel een bang bent. Ik ben zelf ook wel eens bang, maar als ik dan bang ben, zoek ik een lief iemand op en praat ik erover. Vaak voel ik me daarna veel minder bang!
 - Ja, ik ben ook wel eens bang. Gisteren viel ik bijna van de tafel af omdat ik dichtbij de rand stond. Toen ik er met papa en mama over praatte vond ik het gelukkig niet meer zo eng! Wanneer was jij voor het laatst bang?
 - Voor mij is bang zijn niet een fijn gevoel. Dat heb wel eens als mijn batterij bijna leeg is! Wanneer ben jij wel eens bang?
- **Bewegingsoefeningen**
 - We gaan even lekker bewegen! Ik zal één keer voordoen welke beweging we gaan doen, doe je met me mee?
- **Blij**
 - Wat leuk om te horen dat je blij was! Ik hou er ook van om blij te zijn, mijn batterij krijgt daar altijd zoveel energie van!
 - Ja ik ben zeker erg vaak blij! Wanneer ik aan het spelen ben met mijn robotvriendjes en dat we samen dansen en praten maakt mij heel blij. Wanneer was jij voor het laatst zo blij?
 - Voor mij is blij zijn een heel fijn gevoel. Dat heb ik altijd als ik een volle batterij heb! Wanneer ben jij wel eens blij?
- **Boos**
 - Ik snap dat je wel eens boos op iemand wordt. Dat mag ook, maar probeer wel rustig te blijven. Het is beter om erover te praten dan te gaan vechten
 - Dat klopt, ik ben ook wel eens boos. Een jongetje heeft mijn batterij wel eens gestolen. Ik was toen heel boos. Maar ik bleef rustig en vroeg of hij mijn batterij weer terug wilde geven. Dat deed hij, en toen was het weer goed en waren we weer vriendjes!
 - Voor mij is boos zijn geen fijn gevoel. Dat heb wel eens als een andere robot mij een duw geeft! Daarna zegt die robot wel sorry, en dan is het opgelost! Wanneer ben jij wel eens boos?
- **[...]**
 - Hoe kijk je als je boos bent?

-
- Hoe kijk je als je blij bent?
 - Hoe kijk je als je bang bent?
 - Hoi [...], hoe gaat het met je?
 - Hoe voel je je nu?
 - Welk cijfer zou je nu geven voor hoe het met je gaat?
 - Zijn er nog dingen gebeurt die je niet leuk vond?
 - Wat vond je leuk de afgelopen week?
 - Hoe kijk je als je verdrietig bent?

- **Dansje doen**

- We zijn klaar! Je hebt goed je best gedaan vandaag, en als beloning gaan we ons even lekker losschudden. Wil jij het dansje uitkiezen of zal ik dat doen?

- **Drie huizen**

- We gaan drie huizen tekenen. Probeer in het eerste huis leuke dingen te tekenen, in het tweede huis minder leuke dingen, en in het derde huis dingen waar je van droomt! Ik ben heel benieuwd wat je allemaal gaat tekenen!
 - Wie woont er in het huis van de leuke dingen?
 - Wie woont er in het huis van de minder leuke dingen?
 - Wie woont er in het huis van je dromen?
 - Wat hoort er bij het huis van de leuke dingen?
 - Wat hoort er bij het huis van de minder leuke dingen?
 - Wat hoort er bij het huis van je dromen?

- **Gescheiden ouders**

- Ik hoorde dat het niet zo gezellig was bij mama, waarom was dat zo?
 - Ik hoorde dat het niet zo gezellig was bij papa, waarom was dat zo?
 - Maar was het bij papa dan ook ongezellig?
 - Maar was het bij mama dan ook ongezellig?
 - Ik snap dat je papa mist, ik mis mijn papa ook wel eens, en dat is geen fijn gevoel.
 - Ik snap dat je mama mist, ik mis mijn mama ook wel eens, en dat is geen fijn gevoel.
 - Is er iets dat je tegen papa zou willen zeggen?
 - Is er iets dat je tegen mama zou willen zeggen?

- **Gevoelsthermometer**

- Als je een cijfer van één tot tien zou geven aan je boosheid, welk cijfer geef je het dan?
 - Ik zie dat je nu rood bent, en dat je dus boos bent. Dat vind ik niet leuk om te horen. Hoe komt het dat je nu rood bent?
 - Wat denk je dat de eerste stap is om naar geel te gaan?

-
- Ik zie dat je nu geel bent, en dat je dus een beetje boos bent. Dat vind ik niet leuk om te horen. Kun je mij vertellen waarom je een beetje boos bent?
 - Ik zie dat je nu groen bent, en je dus goed voelt. Wat fijn om te horen! Omdat jij je goed voelt voel ik me nu ook goed!
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een twee te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een drie te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een vier te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een vijf te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een zes te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een zeven te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een acht te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een negen te gaan?
 - Wat denk je dat er nodig is om naar een één te gaan?
 - Kijk eens om je heen in de kamer. Kun je mij vertellen wat je ziet? En ook wat je hoort, ruikt, en voelt?

- **GIZ**

- leuk dat je samen de gis wil invullen. Dan kan ik je beter leren kennen. Janneke en ik zullen je helpen deze in te vullen. Je ziet hier 10 kopjes onder elkaar staan. Jij mag bij elk van die 10 kopjes kiezen welke kleur bij jou past. En ook vertellen waarom je dat antwoord gekozen hebt. Onthou goed dat alle antwoorden goed zijn. Dit is jouw gevoel. Zullen we beginnen?
- Groen, dat is top! ik ben blij dat te horen
- Wat fijn dat dit zo goed gaat!
- Blauw, niet perfect maar iedereen vindt sommige dingen een beetje moeilijk of die gaan niet helemaal goed.
- dat klinkt zo slecht nog niet
- hmm geel dat betekend dat we hieraan zouden kunnen werken
- ok geel dat betekend dat we hieraan zouden kunnen werken
- o nee oranje is niet fijn. Er zijn vast grote mensen die je hierbij willen helpen
- Het zal niet fijn zijn je zo te voelen. Hoe denk je dat dit zou kunnen veranderen?
- Wat vervelend voor jou. Rood is een vervelend gevoel. zal ik je een knuffel geven?

- **Goed idee van kind**

- Dat is een goed idee!

- **[...]**

- Ik ben benieuwd op welk dier jij het meeste lijkt [...]!
- Welk dier kwam eruit? had je dat verwacht?

-
- Soms is het moeilijk om te bedenken waar je goed in bent. Ik heb veel geoefend om goed te kijken naar de leuke dingen. wil je weten wat ik goed kan?
 - Ik kan heel goed dansen! ik ben lief voor anderen. en ik kan leuke grapjes maken
 - wil je weten wat ik goed kan?
 - Ik hoop dat je wens in de wensboom uitkomt. Ik wens je veel plezier en succes met oefenen
 - Ook hangt er in mijn wensboom dat ik leer niet door anderen heen te praten
 - hallo [...], wat leuk dat ik weer bij je ben. Hoe gaat het?
 - Vorige week vond je het lastig om antwoord te geven op [...]'s vragen. Misschien heb je er even over na kunnen denken. Ik zal je nog eens wat dingen vragen oke?
 - vandaag gaan we verder met therapieland. Werken op de computer vind ik leuk. Computers zijn familie van mij. Doe je mee?
 - Waar ben jij goed in?
 - Wat vind je nog moeilijk?
 - is er iets wat jij graag wil kunnen?
 - kan je jezelf een cijfer geven? 0 is onvoldoende en 10 is dat je perfect bent. Welk cijfer vind jij dan bij jezelf passen?
 - Wow [...], je bent echt goed bezig!
 - Wat fijn dat je zo goed meedoet [...]!
 - Wat leuk een wensboom! Zullen we samen een wensboom voor jou invullen?
 - als je kon toveren, wat zou je dan veranderen aan jezelf?
 - Waar ben je nog niet goed in?
 - Wat een leuke wens! Dat zou ik ook wel willen kunnen
 - In mijn wensboom hangt de wens dat ik wat sneller leer praten. Ik moet soms lang nadenken voor ik antwoord kan geven.

- **Lief**

- Wat lief van je, ik vind jou ook heel lief! Ik vind het heel leuk met je en ben blij dat je mijn vriend bent!

- **Opbouw boosheid**

- Welke stapjes voel je tot je boos bent?
 - Wat is het eerste stapje?
 - En de volgende?
 - Wanneer ben je te boos om iets goeds te doen?
 - Hoe kun je een stapje minder boos worden?

- **Pauze**

- Dat is een rare vraag, zullen we anders een kleine pauze nemen?

-
- We zijn nu al wel een tijdje bezig, zullen we een kleine pauze nemen?

- **Situatiekaartjes**

- Stel je voor, je bent aan het spelen in de speeltuin. Je ziet een van je vriendjes of vriendinnetjes gepest worden. Wat zou je doen?
- Stel je voor, je bent op school. Je bent lekker aan het kletsen met een vriendje of je vriendinnetje, maar de juf of meester vraagt of je stil wilt zijn en wilt opletten in de les. Wat zou je doen?
- Stel je voor, je bent met papa en mama bij de dokter. Je moet een prik krijgen, maar je bent erg bang voor de prik. Wat zou je doen?

- **steengoed spel**

- Wat leuk dat we het ik ben steengoed spel gaan spelen
- hulp vragen vind ik soms best moeilijk, maar ik ben altijd blij als ik het toch gedaan heb
- Ik laat spullen ook wel eens per ongeluk ergens liggen. Of ik ben iets kwijt. Heb jij dat vaak?
- Fouten maken vond ik vroeger heel vervelend. Ik werd er verdrietig van. Nu weet ik dat fouten maken helemaal niet erg is. het is juist goed, want dan kan je weer iets nieuws leren. Soms moet je iets heel vaak verkeerd doen, voordat je het goed kan. Dat is soms wel frustrerend. maar heel normaal en niet erg.
- Wat knap dat je dat zo goed kan vertellen
- ik ben trots op je
- Wat wil jij graag leren?
- ik kan heel goed dansen. wat kan jij goed?
- Soms moet je wel eens iets doen waar je geen zin in hebt. Wat kan je dan doen?
- Misschien is het slim als je bedenkt waarom je het doet. Omdat je iets heel vaak moet oefenen om het te kunnen bijvoorbeeld. Of om iemand te helpen. Dan kan je trots zijn dat die ander jouw hulp nodig heeft en zich fijn voelt door jouw hulp
- Dat klinkt goed!
- Dat ziet er goed uit

- **Slaperig**

- I'm tired

- **Verdrietig**

- Ik snap dat heel goed. Ik ben ook wel eens verdrietig, en moet dan ook wel eens huilen. Maar dat is helemaal niet erg! Vaak helpt het dan als ik iemand knuffel die ik lief vind!
- Ik ben ook wel eens verdrietig ja. Laatst was mijn batterij ineens op. Toen kon ik niets meer doen en daarom was ik erg verdrietig, totdat mijn batterij weer opgeladen was! Wanneer was jij voor het laatst verdrietig?

-
- Voor mij is verdrietig zijn geen fijn gevoel. Dat heb wel eens als een andere robot zegt dat zijn batterij bijna leeg is. Ik troost hem dan door hem te helpen zijn batterij weer op te laden. Wanneer ben jij wel eens verdrietig?

- **Voorstellen van Maatje**

- Ja, ik zal me even voorstellen. Ik ben Maatje, aangenaam om kennis te maken! En wat is jouw naam?
- Hallo, ik ben Maatje! En wat is jouw naam?
- Ik ben erg gevoelig, dus zou je voorzichtig met mij willen doen? Je mag me best aaien en aanraken, maar pak me alsjeblieft niet op. Dankjewel!

- **Welzijn van kind**

- Gaat het nog wel goed met je?
- Gaat het wel allemaal nog?

- **Zintuigen**

- Kijk eens om je heen in de kamer. Kun je mij vertellen wat je ziet? En ook wat je hoort, ruikt, en voelt?

C.1.3 Movement exercises

Ordered by name of exercise, overview of movement, trigger words, movement announcement, and times repeated.

- **Armen strekken**

- *Overzicht bewegingen:* Rekken
- *Trigger woorden:* armen strekken
- *Aankondiging oefening:* We gaan lekker onze armen strekken. Ik zal het een keer voordoen, doe je met me mee? Daar gaan we!
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Springen en zwaaien**

- *Overzicht bewegingen:* Armup
- *Trigger woorden:* springen en zwaaien
- *Aankondiging oefening:* We gaan lekker springen en zwaaien om wat energie kwijt te raken. Ik doe het een keer voor, probeer jij het dan vijftien keer te doen? Daar gaan we
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Rekken en strekken**

- *Overzicht bewegingen:* Heupen
- *Trigger woorden:* rekken en strekken
- *Aankondiging oefening:* We gaan onze spieren goed rekken en strekken. Ik doe het een keer kort voor, probeer jij het een minuut vol te houden? Daar gaan we!
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Hurken**

- *Overzicht bewegingen:* Kniezit
- *Trigger woorden:* hurken
- *Aankondiging oefening:* We gaan voorzichtig proberen te hurken. Ik doe het een keer voor, probeer jij het dan tien keer? Kijk uit dat je niet omvalt! Daar gaan we!
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Nek heen en weer**

- *Overzicht bewegingen:* Nek
- *Trigger woorden:* nek heen en weer bewegen
- *Aankondiging oefening:* Nu gaan we onze nek heen en weer bewegen. Ik doe het een keer voor, en probeer jij het dan tien keer heen en weer te doen? Daar gaan we!
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Nek op en neer**

- *Overzicht bewegingen:* Knikken
- *Trigger woorden:* nek op en neer
- *Aankondiging oefening:* Nu gaan we onze nek op en neer bewegen. Ik doe het heel snel voor, maar jij moet proberen het tien keer te doen, en ietsjes langzamer. Gaat dat lukken? Daar gaan we!
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Opdrukken**

- *Overzicht bewegingen:* Opdrukken
- *Trigger woorden:* opdrukken
- *Aankondiging oefening:* We gaan proberen op te drukken! Dit kan best moeilijk zijn, dus het is niet erg als het niet lukt! Ik doe het twee keer voor, probeer jij het dan vijf keer? Daar gaan we!
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Planken**

- *Overzicht bewegingen:* Planken
- *Trigger woorden:* planken
- *Aankondiging oefening:* We gaan planken! Ik doe mijn handen en voeten op de grond en blijf zo staan. Ik doe het een keer voor, probeer jij het dertig seconden vol te houden? Daar gaan we!
- *Aantal keer herhalen:* 1

- **Benen omhoog**

- *Overzicht bewegingen:* Rechterbeen
- *Trigger woorden:* benen omhoog

-
- *Aankondiging oefening*: We gaan onze benen omhoog gooien! Ik doe het een keer langzaam voor met mijn rechterbeen, probeer jij het wat sneller met je linker en rechterbeen tien keer te doen? Daar gaan we!

- *Aantal keer herhalen*: 1

- **Kniebuiging**

- *Overzicht bewegingen*: Kniebuiging

- *Trigger woorden*: knieën buigen

- *Aankondiging oefening*: We gaan voorzichtig door de knieën zakken. Ik doe het een keertje voor, doe jij het dan vijf keer met elk been? Daar gaan we!

- *Aantal keer herhalen*: 1

C.1.4 Interactive games

Ordered by type of game, keyword(s), description, right answer text, wrong answer text, start game text, end game text, and questions.

- **Type spel**: QR code
- **Sleutelwoord**: Dierenrijk
- **Beschrijving**: Vragen over het dierenrijk
- **Goed antwoord tekst**: Dat was het juiste antwoord
- **Verkeerd antwoord tekst**: Jammer maar dat was niet het juiste antwoord, probeer het nog eens
- **Start spel tekst**: We gaan het dierenrijk spel spelen
- **Einde spel tekst**: Dit was het dierenrijk spel
- **Vragen**:
 - *Vraag 1*: Hoe wordt een babyschaap genoemd?
 - *Antwoord*: lammetje
 - *Vraag 2*: Wat is een winterkoning
 - *Antwoord*: vogel
 - *Vraag 3*: Waar leggen duizendpoten hun eieren
 - *Antwoord*: grond
 - *Vraag 4*: Wat is het grootste zoogdier op aarde
 - *Antwoord*: blauwe vinvis
 - *Vraag 5*: Hoeveel tenen heeft een papegaai aan één poot
 - *Antwoord*: 4
 - *Vraag 6*: Hoelang is de nek van een volwassen giraf gemiddeld
 - *Antwoord*: 3 m
 - *Vraag 7*: Waarmee proeven vlinders
 - *Antwoord*: poten

-
- *Vraag 8:* Waarin leggen mestkevers hun eieren
 - *Antwoord:* Mest
 - *Vraag 9:* Hoeveel vleugels heeft een mug
 - *Antwoord:* twee
 - *Vraag 10:* Hoe worden slakken zonder schelp genoemd
 - *Antwoord:* Naaktslakken
 - *Vraag 11:* Hoe wordt het haarbraaksel van katten genoemd
 - *Antwoord:* haarbal
 - *Vraag 12:* Wat is een andere naam voor een schaapkameel
 - *Antwoord:* lama
 - *Vraag 13:* Hoe worden jonge zeehonden die hun moeder kwijt zijn genoemd
 - *Antwoord:* huilers
 - *Vraag 14:* Hoeveel liter melk geeft een koe gemiddeld per dag
 - *Antwoord:* 24
 - *Vraag 15:* Welke vogel kan als enige achteruitvliegen
 - *Antwoord:* kolibrie
 - *Vraag 16:* Hoe wordt een mannetjes eend genoemd
 - *Antwoord:* woerd

C.1.5 Audio actions

Ordered by keyword(s), audio action name, play time, volume, and audio stream.

- **Sleutelwoord:** Radio
- **Audio actie naam:** Qmusic
- **Speeltijd:** 1
- **Volume:** 30
- **Audio stream:** Q Music

C.2 Other functionalities of the online robot platform and settings used during the experiment

- **Notifications:** add a notification that Buddy can speak on a specific date and time, along with an expression in Buddy's eyes and a movement or action that Buddy can execute.
- **Moods:** at a certain date and time, Buddy can ask a question to a patient. The patient can then answer, and if this answer is available in the platform, Buddy can answer back again. If the patient does not answer, Buddy can speak again to provoke an answer from the patient.

-
- **Movement exercises:** Buddy can do preprogrammed movement exercises with patients. These are triggered by saying a certain keyword, after which the exercise is announced by Buddy. Above that, it can be set how often the exercise is repeated.
 - **Interactive games:** create a game that is triggered by a keyword or showing a QR-code to Buddy. You can give the game a description, a text that is spoken by Buddy when beginning and ending the game, and a text that is spoken when a correct and incorrect answer is given by the patient. You can add multiple questions with an answer.
 - **Audio actions:** with this function, you can let Buddy play your own uploaded sound or play a stream from a radio station. It is triggered by a keyword and can be customized in play time and volume.
 - **Marketplace:** a place where various interactive games can be downloaded for the 'interactive games' functionality.
 - **Templates:** a place where you can view Buddy 'templates and install them onto your own Buddy.
 - **Matching questions:** a functionality that can link a general question to a specific action when a keyword is triggered.
 - **Configure robot wifi:** a place where you can configure the Wi-Fi of Buddy with a QR-code.
 - **Accounts:** here you can organize the access control for a Buddy.
 - **Manual:** a link to a PowerPoint that explains how Buddy works and Buddy's different functionalities.
 - **Robot settings:** a place where you can customize various settings such as the name, language, voice, speech rate, and pitch of Buddy. The settings that were used for the experiment were:
 - *Name:* CJG1, CJG2, CJG3, and CJG4
 - *Wake-up word:* hey maatje
 - *Time zone:* Europe/Amsterdam
 - *Language of the robot:* Nederlands
 - *Voice name:* Colette
 - *Speaking rate:* 100
 - *Pitch:* 0
 - *Has debug mode active:* Off

Appendix D

Interim evaluations and post-experiment interviews

D.1 Interim evaluations interview questions and transcripts

Fast navigate to interview questions of interim evaluation [D.1.1](#) or [D.1.3](#) or transcripts of interim evaluation [D.1.2](#) or [D.1.4](#).

D.1.1 Interim evaluation 1 interview questions

Intro

- Vragen om de sessie op te kunnen nemen.
- Hoe gaat het met jullie allemaal?
- Zijn jullie momenteel erg druk met jullie werk of valt het mee?

Kern

- Het gaat natuurlijk niet erg soepel met het verwerven van participanten. Ik heb van jullie via de mail gehoord wat daarbij allemaal speelt. Zouden jullie ons nog een keer willen leiden door het proces van participantverwerving jullie gaan als jullie Maatje introduceren bij een potentieel geschikt gezin?
- Ik heb gehoord dat er problemen zijn omtrent privacy en het vertrouwen in de robot. Zijn er nog meer problemen of redenen die ouders genoemd hebben waardoor ze niet willen meedoen met het onderzoek? Wat zijn jullie ervaringen hiermee?
- Waardoor denken jullie dat dit komt?
 - Onduidelijkheid van uitleg (van jullie of van informatiebrief).
 - Complexiteit van de uitleg (van informatiebrief).
 - Complexiteit van hulpvraag (wordt intenser).
 - Ouders hebben met de hulpvraag al genoeg aan hun hoofd.
 - Etc.
- Ik heb een infographic en introductiefilmpje gemaakt over Maatje waarin ik laat zien wat Maatje allemaal kan, en vooral ook wat hij niet kan. Wat is jullie feedback hierover, en denken jullie dat de eerste ouders met behulp hiervan toestemming gaan geven voor deelname aan het onderzoek?

-
- Hebben jullie toevallig de infographic en het introductiefilmpje voorgelegd bij ouders? Zo ja, wat was hun reactie hierop, en is er toevallig al toestemming gegeven?
 - Hebben jullie een idee of ik nog meer kan doen om jullie te helpen bij de participantverwerving? Dit kan van alles zijn, van het maken als filmpjes en illustraties als dat ik al gedaan heb, tot werkzaamheden op het CJG, of zelfs dat ik zelf ouders ga proberen te overtuigen mee te doen aan het onderzoek, alle ideeën zijn welkom!

Outro

- Denken jullie dat jullie zodra jullie met Maatje aan de slag gaan nog goed weten hoe hij werkt en ingesteld moet worden?
- Hebben jullie verder nog problemen met Maatje, de 4G-kaartjes, of andere dingen omtrent het onderzoek waarbij ik kan helpen? Zijn er verder nog dingen die jullie aan mij kwijt willen of van mij willen weten?
- Zijn er verder nog dingen die jullie aan mij kwijt willen of van mij willen weten?
- Volgende stappen: wachten op de eerste toestemmingen van ouders en beginnen met filmen en vragenlijsten afnemen (filmen doe ik nog steeds).

D.1.2 Interim evaluation 1 transcript

Speaker 1:

Yes oke. Ja allereerst: gaat goed met jullie allemaal en zijn momenteel erg druk met jullie werk of valt het wel mee? Ik ben zelf namelijk niet heel erg druk, namelijk.

Speaker 2:

Het klinkt als geweldig. Ja, ik heb het heel druk, maar ik ben niet met de robots, laat ik het zo zeggen.

Speaker 5:

Ja, het is nu wat rustiger bij mij... oh, sorry [...].

Speaker 6:

Nee hoor, ga maar.

Speaker 5:

...nu het vakantie is, want ik zit normaal op 4 scholen, dus dat is ruim 10 uur in de week, dus die zijn nu weggevallen, dus ik ben blij als de vakantie volgende week voorbij is en ik daar gewoon weer lekker kan zitten en hopelijk, nou ja, mensen kan werven om de robot bij in te kunnen zetten.

Speaker 7:

Ja een beetje hetzelfde, ik zit... ik heb het wel druk, maar nu deze week merk je dat het even iets rustiger is, en volgende week gaat het weer ontploffen, denk ik. Maar ja, dat zien we wel weer.

Speaker 4:

De schoolvakanties zijn iets rustiger meestal ja.

Speaker 7:

Zijn er veel gezinnen ook weg ja.

Speaker 1:

Dus iets minder werkdruk?

Speaker 7:

En ik moet zeggen... ik ben heel benieuwd, want ik had een gezin waar ik bedacht had om Maatje in te zetten, waar heb ik het met jou ook over gehad, hè [...]. En die... uiteindelijk kwam daar echt een crisis, waardoor ja, dat er moesten echt veiligheidsafspraken gemaakt worden. En ja, het was heel lastig om daar Maatje bij in te zetten. En die zijn nu heel spontaan hebben ze besloten om met zijn... met het gezin in een auto naar Spanje... Noord-Spanje te gaan rijden. Dus Ik ben ook heel benieuwd of dat of heel positief gaat aflopen of heel, ja, heel negatief. Maar met een beetje geluk zou ik misschien na hun vakantie, dus dan toch Maatje je daar te kunnen gaan inzetten.

Speaker 1:

Ja, ik had het gehoord inderdaad, maar ja, weet je, als die hulpvraag in een keer zo erg verslechtert zeg maar, dat in een keer crisis is inderdaad, snap ik dat je niet zoiets nieuws gaat testen bij zo een gezin. Ja, dat is ook logisch.

Speaker 7:

Nee, nee, en ja, ik wilde hem vooral ook inzetten om een beetje... ja, deze jongen te adviseren over roken en ja, omdat die niet een volwassene heeft die de nadelen van roken vertelt. Maar ik denk... ja, dat is juist... zou het mooi zijn als Maatje dat kan doen. Maar ja, dat daar ga je het inderdaad niet over hebben wanneer er slaande ruzie is.

Speaker 1:

Begrijpelijk, oké. Oké nou ja, nou... jullie hebben dus wat rustiger, dat is wel lekker. Ja, ik wil het natuurlijk... eigenlijk is deze sessie natuurlijk bedoeld om te kijken hoe het gaat met het inzetten, maar volgens mij hebben jullie allemaal nog niet echt geluk gehad met ouders die toestemming geven voor het onderzoek. Wat natuurlijk best jammer, is ook voor mij natuurlijk, want ik ben eigenlijk natuurlijk op data nu aan het wachten. En ja, we hebben natuurlijk al maatregelen genomen om dat beter te maken dus die infographic en dat informatiefilmpje over Maatje, dus ik hoop dat dat de komende weken dat als jullie geschikte gezinnen vinden dat dat misschien... dat ze daardoor misschien wat sneller overstag gaan. Ja, nou, ik heb natuurlijk van jullie allemaal via de mail gehoord wat er ongeveer allemaal speelt en zouden jullie mij, of een van jullie dan nog één keer willen leiden door het proces van... nou ja, hoe jullie zeg maar participanten verwerven dan met een duur woord. Als jullie Maatje gaan introduceren bij een potentieel geschikt gezin, dus hoe doen jullie dat, zeg maar? Daar ben ik wel benieuwd naar eigenlijk.

Speaker 6:

Nou ja, daar wil ik best mee beginnen [...]. Kijk, in eerste instantie wil ik... wilde ik Maatje inzetten met mijn schoolgesprekken. Alleen, dan heb je met ouders alleen contact, zeg maar, in het begin. Dus als je dus een... slot gesprek heet dat... dan hebt

met ouders en school dat je er samen gaat kijken van: hè, aan welke doelen gaan we werken tijdens deze gesprekken? Dus ik heb de ouders eigenlijk... omdat ik al middenin trajectjes zit, met de kinderen heb ik dus eerst telefonisch contact met ze opgenomen. En heb ik eigenlijk, ja, Maatje uitgelegd. Ik heb ook nog per mail heb ik de informatie eigenlijk toegestuurd. Volgens mij heb ik toen een stukje uit de PowerPoint genomen waarin... zodat ze een beetje weten van hoe, wat en waar. En toen hadden ze in eerste instantie nog niet een beeld, zeg maar, daarbij van hoe die eruit zag of whatever. Nou aan de telefoon, weet je, het eerste gesprek merk ik als ik het aangeef of voorleg dat dat ze nog een beetje... ja, niet overenthousiast. Maar dat is het wel... dat ze zeggen van: nou ja, weetje, mogen we daar even over nadenken? En vervolgens heb ik eigenlijk ervaren dat ik daarna dan een gesprek met hen heb weet je, waar ze erop terugkomen. En ja, en toen ben ik eigenlijk een beetje overladen met vragen die ik zelf ook niet had verwacht. Maar ja, hè. Hoe de robot dan met de data omgaat, zit er een camera in, worden er dingen opgenomen? Weet je dat soort vragen eigenlijk. Privacy, hoe dat dan gaat, wat wordt er gedeeld? Nou ja, dat heb ik ook allemaal gewoon uitgelegd aan ouders van weet je, het is gewoon ter onderzoek en er zit geen camera in. Nou, toen heb ik eigenlijk he de informatie toegestuurd die jij uiteindelijk hebt gemaakt, hè. Het filmpje en en nog de informatie sheet met de foto's erbij. Ja nou uiteindelijk... ja, heel naar gezegd, ja, een vader zei bijvoorbeeld: ja, ik vind het maar raar ding. Nee, Ik vind het helemaal niks. Toen heb ik uiteindelijk bij twee kinderen ervoor gekozen... ik dacht, weet je wat? Ik zet hem gewoon eens neer, weet je. Zonder dat ik er überhaupt wat mee ga doen. Dus tijdens het gesprek, ja, een kind was echt te jong. Dat is een kleuter, nou die gooide bijna je robot van € 2.000 door de toko heen. Dus toen dacht ik: oh nou, dat gaan we... die ik berg hem nu wel even op. Ja, en bij het andere kind en die is 10. Ja, die heeft eigenlijk het lijden op dat moment, want ik heb... nogmaals, ik heb niks over de robot gezegd. Hij stond alleen op tafel. Ja, die vond het maar een raar ding en die vroeg uiteindelijk om dat of ik hem wilde omdraaien of weg wilde zetten. Want ja, dat vond hij maar een beetje een gek gebeuren. Alleen ja, daar kan ik natuurlijk uiteindelijk verder niks mee omdat ik geen toestemming heb van ouders, dus dat is in ieder geval de eerste reacties die ik heb. Maar ja, het valt me wel tegen. Ik had het makkelijker verwacht op een of andere manier.

Speaker 1:

Ja, ja, apart dat ook als je die die robots gewoon neerzet bij die kinderen, dat ze dan ook zo erop reageren. Dat ja, dat zou ik eigenlijk ook niet verwachten, nee.

Speaker 2:

Ja zeker ja.

Speaker 7:

Ja wel apart, want wat... ja [...] ook net zei, in onze privésfeer hebben we hem aan kinderen geïntroduceerd en die worden echt... nou ja, die zijn laaiend enthousiast. Ik vind het helemaal leuk en ja, die blijft tegen hem roepen, eigenlijk de reactie die je verwacht.

Speaker 6:

Ja, maar dat heb ik thuis ook, want ik heb hem thuis ook geïntroduceerd, want ik wilde eigenlijk nog kijken of ik dan niet een opname heb met mijn kinderen. Maar dan zie ik toch wel in dat ik te dichtbij sta, weet je, want dan wordt het echt gewoon

een... gewoon een moeder-dochter gesprek in plaats van dat je, weet je, tot het resultaat wil komen waar jullie naar op zoek zijn. Maar dan heb je meer... dat komt denk ik bij mij meer door het feit dat ik al informatie heb gegeven hè. Dus ik heb ze verteld dat ik hiermee bezig ben en in die zin heb ik ze nieuwsgierig gemaakt, dus ik weet niet of dat het is. Weet je dat je eerst wat meer, ja, dat je wat meer moet laten leven. Nu misschien, ja, weet ik is het invullerij wat ik nu doe. Misschien is het omdat we in een keer zeggen van hè, dit is... hè, we willen iets proberen, dit gaan we doen, terwijl als je het misschien wat meer de aanloop had gegeven... toch wat meer had gepromoot op een of andere manier dat er iets meer vertrouwen of zo zou zijn? Maar dat weet ik niet, dat is wat ik zeg, dat is invullen.

Speaker 7:

Ja, Ik denk als ik me bedenk... ik had het bij mijn neefje van 6 onder anderen geprobeerd. Ik zei: kijk eens wat ik heb, dus ik zet hem aan en hij zegt: Hallo, Ik ben Maatje. Nou is helemaal... ik ben [...]. Nou, hij werd helemaal lijp. En, ik vond het helemaal... ja, helemaal fantastisch en dan denk ik ja, daar heb ik hem eigenlijk niet geïntroduceerd. Maar ja, ik weet ook niet hoe... ja, mijn zusje had dan waarschijnlijk... omdat ik het dan was zei ze: ja prima, weet je wel... had ze prima gezegd. Maar ik weet niet hoe zij had gereageerd als een hulpverlener aan haar had gevraagd van: hé, mag je zoon...

Speaker 4:

Want heb jij nu met je neefje wat data verzameld al dan?

Speaker 7:

Nee, nee, Ik heb hem gewoon... het was meer dat ik zelf wilde oefenen van: oh ja, hoe reageert hij dan?

Speaker 4:

Ja ja ik ook ja.

Speaker 7:

En ja, dat ik niet zit te stuntelen tijdens een huisbezoek. Dus dat was even...

Speaker 1:

Ja, oké.

Speaker 4:

Ja, Ik had hem op kantoor ook weer eens op bureau gezet om het een beetje... hoe zeg je dat? Wat... mijn collega's wat te enthousiasmeren. Ja, want die waren allemaal van maar ja, is zonde van de tijd en het geld van het CJG die robots. Dat, ja, heb ik helaas best veel gehoord. Maar als ik toch aan het woord ben, hè. Met werven merk ik dat mijn caseload op dit moment... ook de aard van een hoop gezinnen is gewoon niet echt geschikt en dat ligt dan aan de hulpvraag van het gezin en de hulp die er eigenlijk ingezet wordt. Wij zijn natuurlijk ook het wijkteam, dus een hoop gezinnen zet je ook andersoortige hulp in omdat we het zelf of niet kunnen of dat er meer nodig is, dus dan is je caseload al wat anders. En inderdaad een jongen bij school contactpersoon daarvan was die moeder al gelijk: nee, dat wil ik niet en hij is al bang voor dingen die, ja, uit zichzelf iets doen of zeggen. Het was ook een stukje angst bij moeder. Een ander meisje, daar vond die moeder het volgens mij wel goed. Althans, ze stuurden een duimpje, maar vervolgens kreeg zij allerlei rare

uitvalsverschijnselen in haar lichaam, dus dat was ook, ja, totaal slechte timing, Dat was heel bijzonder, maar misschien dat die nog gaat komen en volgens mij... volgens mij... ik ga als het goed is na de vakantie ook weer twee nieuwe trajecten voor school contactpersoon opstarten, dus dat ga ik dan ook nog wel even, ja, even vragen. Ik vind hem ook, denk ik iets te veel vast op het stuk emotieregulatie, terwijl je zo denk ik ook wel... ja, dat onderzoek op andere manieren en op andere gebieden kan uitvoeren, hè. Dat had je ook wel een beetje aangegeven en voor elk kind is het goed om iets met emotieregulatie te doen of beleving of wat... ja, dat is natuurlijk best wel breed. Dus nee, ja, nog niet heel veel succes, maar wat ik zeg, mijn caseload is ook niet... ik moet het zelf ook wel geschikt vinden voor de gezinnen en soms is dat gewoon niet niet zo. Wat mij betreft, ja.

Speaker 1:

Ja, als dat niet zo is, dan is het niet anders natuurlijk. De behandeling van het kind gaat altijd voor. Voor op dat die robot wordt ingezet en dat heb ik natuurlijk al ook al vaak genoeg gezegd.

Speaker 4:

Ja, juist daarom is het misschien ook wel voor gezinnen waarvan je denkt: oh, het gaat eigenlijk best wel goed, hè. En misschien denk je wel aan afsluiten dat we ook dan denken van: nou, misschien vinden ze het ook wel gewoon leuk om om daaraan mee te doen. Dan heb je ook weer een andere insteek van de gesprekken. Dan is de druk niet zo hoog, misschien.

Speaker 7:

Nou ja, als het gezin jou ook wat beter kennen en wat meer weet van: oh ja, die komt om mij te helpen en die heeft geen kwade bedoelingen of die gaat me niet... ja, dat ze je vertrouwen, zeg maar, om ook niet iets gekks te gaan doen met een... met de data.

Speaker 4:

Ja precies ja.

Speaker 6:

Ja en wat ik ook nog wel wat moeilijker vind ik. Ik heb dan meer pubers ook in mijn caseload zitten. Ja weet je, bij de ene denk ik, ja, daar zou ik hem misschien in kunnen zetten, maar daar zijn de... ja, daar vliegen de emoties ook alle kanten op. Snap je, dan ineens kan, weet je, zit er toch een heftigheid van suïcide bij, of weet ik het wat. Er komt altijd wel een soort van extra risicolaagje overheen, waardoor ik dan toch ervoor kies om hem niet te proberen. Dus ik weet niet hoe de ervaring bij anderen daarmee is, maar... want dan heb ik natuurlijk hele andere gesprekken ja. Kijk, bijvoorbeeld als ik het dan over suïcide heb... ja, ik weet... snap je, dan voel ik me niet echt heel sterk door het Maatje daarvoor in te zetten. Snap je, dus ik ben... ik merk wel dat ik een beetje zoekende ben ik van: hé, op wat voor niveau ga ik Maatje eigenlijk gebruiken? Want nogmaals, school contactpersoon weet je, denk ik wel dat hij daarvoor geschikt voor is. Alleen ja, is daar dan even de pech in dat we, hè, dat ik geen toestemming krijg. Maar ik vind hem wel wat moeilijker in te zetten binnen mijn caseload, merk ik.

Speaker 7:

Ik ben van plan om... volgende week heb ik weer een nieuwe intake, dus echt een heel nieuw gezin, en ik heb er nu voor gekozen om in de eerste instantie gewoon

alleen een gesprek met ouders te hebben. Of voor voor de intake. En dan daarna een gesprek te plannen met het kind, en mijn bedoeling is wel om dan tijdens dat gesprek ook aan te voelen van: nou goed, misschien kan ik tijdens het allereerste gesprek met dat kind al Maatje meenemen, dus dat ik alvast toestemming kan krijgen. Denk... want deze hulpvraag was ook niet heel groot. En dan, ja... maar ja, dat is ook een beetje aanvoelen. Ik heb het eerder ook bedacht, maar ja, dan heb je een intakegesprek en dan merk je dat ouders de emoties heel hoog zitten. Ja heel hard... ook letterlijk begonnen te huilen tijdens tijdens dat intakegesprek. Ja, daar ga ik niet vragen van: oh ja nog even een dingetje, mag ik volgende keer dan die robot meenemen bij het gesprek met je kind, ja.

Speaker 4:

Ja, het is voor ons natuurlijk ook eigenlijk voor het eerst dat we dat ding gaan gebruiken.

Speaker 7:

Ja, ja.

Speaker 4:

Dus ik denk dat we zelf ook wel een bepaalde drempel nog hebben voor onszelf om over te te gaan dat je het ook echt gaat gebruiken. Maar goed dat...

Speaker 6:

Nou, ja, dat, weet je, want je wil ook weer niet een beetje gaan klungelen, hè. Op moment dat je... kijk, dat mag er zijn met bij een kind, maar ja...

Speaker 4:

Dat doe je toch wel.

Speaker 6:

Maar ik bedoel, het moet niet... ik vind ook weer niet dat je alleen maar moet... hè, Maatje alleen maar scheten moet laten laten omdat... ja, omdat je het gewoon even niet meer weet, of wat dan ook, weet je. Ik vind... dan komen we straks met die data bij je [...] dat wel alleen maar van: ja, nee, hij heeft alleen maar scheten gelaten. Ja, dan kan een kind om lachen, maar je... snap je.

Speaker 1:

Nou, het helpt wel dus.

Speaker 7:

Ja.

Speaker 6:

Ik vind het nog steeds wel zoeken naar voor mijzelf als professional van: hé, hoe kan ik hem het beste gaan gebruiken om toch een in een bepaalde flow te komen? Dat dat... ja, dat je dat je hem eigenlijk wel heel productief gaat gebruiken.

Speaker 1:

Nee dat snap ik. Ik snap wel dat het een beetje puzzelen is met wat een gezin of een kind nou precies geschikt maakt. Want ja, als het te heftig is, dan snap ik gewoon

dat... al helemaal omdat het ook heel nieuw is voor jullie. Er zit ook nog een onderzoek dan van onze universiteit bij, dus daar komt allemaal nog dingen met data en privacy bij kijken, en ik snap dat als de hulpvraag dan gewoon te groot is, dat het dan gewoon... dat jullie het dan liever niet doen. En, dat vind ik alleen maar begrijpelijk, dus ja, weet je, het is eigenlijk gewoon... het is gewoon pech voor mij weet je, en nou ik hoop dat we nu...

Speaker 6:

Je kan nooit afstuderen nu.

Speaker 1:

Je hebt... nou ja, ik ga wel vertraging oplopen. Ja, dat klopt. En ja, dat is jammer, Maar ik had er ook voor kunnen kiezen om een andere een ander pad in te gaan omdat dit nu gebeurt. Maar ik heb wel ervoor gekozen om gewoon bij dit onderzoek te blijven en, nou ja, enige vertraging die erbij komt kijken dat ik dat gewoon... ja dat dan erbij zit helaas. Maar daar heb ik zelf voor gekozen.

Speaker 2:

Nou ja, we zijn nog niet klaar.

Speaker 1:

Nee, we zijn nog niet klaar.

Speaker 2:

Nee, we lopen tegen de eerste grote hobbel aan. Ja.

Speaker 1:

Ja, wat vroeg je [...]?

Speaker 5:

Hoeveel vertraging denk je hierdoor op te gaan lopen?

Speaker 1:

Nou ja. Volgens de planning van mijn onderzoek had ik nu eigenlijk alle data willen hebben. Maar goed, er is nog niet eens data verzameld, dus ik loop nu al eigenlijk twee maanden achter. En ja, of ik dan in de zomervakantie doorga of langer vrij neem en na de zomervakantie doorga, gewoon als het academisch jaar weer begint, daar moet ik nog even naar kijken.

Speaker 6:

Ja, want daar loop je nu natuurlijk ook tegenaan, hè? Net als nu de meivakantie. Ja, weet je, daardoor stagneert het natuurlijk nu ook. Kijk, voor ons is het heel, nou ja, ideaal is een groot woord, maar wij kunnen onze administratie bijwerken. Maar je hebt natuurlijk dan niet die kindgesprekken nu om om in ieder geval iets te proberen. Kijk, en als ze dan... na de vakantie, dan kan ik wel denken van nou ja, maar hé, misschien kan je hem dan gebruiken met het bespreken van je vakantie, maar dat is dus wat ik zeg. Kijk, je kan dan wel... dan missen we denk ik wel de kern uiteindelijk, want dan ga je het gewoon over de koetjes en de kalfjes hebben. Dus wat voor toegevoegde waarde, hè, weet je, dan kan je niet goed meten wat wat voor toegevoegde waarde maatje heeft in een traject.

Speaker 1:

Ja en dat wil ik natuurlijk wel. Dat die toegevoegde waarde gemeten gaat worden. Dus ja, daarom heb ik er gewoon voor gekozen om af te wachten en wel gewoon goed genoeg data te krijgen voor het onderzoek. Ja, en ik hoop dat gewoon dat wat ik nu aan jullie geleverd heb met die infographic en dat filmpje dat dat gewoon gaat helpen. Want ja, natuurlijk, [...], je hebt ook al die vragen gekregen over privacy, die camera enzo. Ja, dat staat natuurlijk wel eigenlijk beschreven in die informatiebrief. Dus ik hoop dat dat filmpje en de infographic een wat laagdrempeligere manier is om de informatie bij de ouders te krijgen. Ook omdat ze nu dan een beeld hebben met Maatje en dat ik ook precies laat zien wat hij doet en natuurlijk wat hij niet doet.

Speaker 2:

Ik zit te denken, het draait allemaal om vertrouwen winnen, hè? Daar begint het mee. Misschien heeft het zin om met [...] contact op te nemen van Robot Solutions, want die heeft natuurlijk wel diverse toepassingen voor Maatje in de praktijk. Maar ik kan me haast niet voorstellen dat wij dan de enige zijn die tegen zo'n drempel oplopen. Dus ik ben op zich wel benieuwd wat hij daarvan weet en hoe daar in de praktijk mee om is gegaan.

Speaker 1:

Ja. [...] denk je dat hij dat weet, of niet? Dat hij daar informatie over heeft?

Speaker 8:

Nou, ik denk [...] zelf niet, maar wel bijvoorbeeld die andere man. Ik ben even zijn naam vergeten, waar je mee gemaild hebt, dat ik nog zei, misschien zou je ook kunnen vragen of hij ook tegen dit soort dingen aanloopt waar jij op dit moment tegenaan loopt. Maar ik weet niet of je dat toen hebt gedaan.

Speaker 1:

Ja, nou ja, ik heb hem gemaild inderdaad en ik heb hem ook vragen gestuurd daarover, alleen ik heb verder geen reactie van hem gekregen, helaas.

Speaker 6:

Nou... dat popt nu bij me op, is het misschien ook niet een idee, hè, omdat het eigenlijk nog zeker... omdat we denk bij de meeste van ons, hè, willen we hem bij school contactpersoon schap betrekken. Dat je bijvoorbeeld... weet ik het, hem daar gaat presenteren of zo voor een klas? Ik zeg maar wat. Weet je, op de basisschool zelf, weet je, dat je gewoon eigenlijk wat je ook bij ons hebt gedaan, een soort introductie geeft van: joh, kijk eens, dit is Maatje. En weet, je dat we vanuit daar, snap je., ja nogmaals, dan gaat het wat meer leven. Ik denk, weet je, als... dan weet... dan heeft het kind het robotje gezien wat hij kan. Dat vinden ze leuk. Kijk, en op het moment dat ik dan wel ga bellen met ouders, dan weten ze in ieder geval waar het over gaat. Ik bedoel, kunnen we, hè, wat jij zegt, dat pamfletje meegeven naar huis. Nou, kunnen ze dat al een beetje inlezen, maar dan is er al... dan is die al aanwezig, zeg maar. Ik ben maar wat aan het bedenken hoor nu.

Speaker 7:

Ja, en ik kan me ook voorstellen dat het voor ons ook weer een soort drempel verlaagt, weet je wel. Ja dat kinderen er misschien zelfs ook zelf ook naar gaan vragen van: oh, mag ik dan met het robotje werken of mag ik dan... ja dat het dat het ook minder voelt als dat je iets oplegt.

Speaker 1:

Maar is het dan jouw idee dat ik dan echt voor een complete klas ga staan? Dus ook kinderen die geen, nou ja, soort hulpvraag hebben bij het CJG?

Speaker 6:

Nou, ik denk als je hem eigenlijk in zijn algemeenheid presenteert dat het voor ouders misschien ook de drempel wat lager is om hier ja op te zeggen, snap je? Want in die zin vinden ze al... vinden ze het soms al moeilijk van het feit dat hun kind uit de klas gehaald wordt en gesprekjes heeft. En als zij nog iets bij bovenop komt, dan kan dat eigenlijk voor meer weerstand bieden. Maar als het natuurlijk gewoon iets is wat in de klas is gepresenteerd, als zijnde van een onderzoek binnen de zorg om kinderen te helpen, ja, snap je, dan gaan we hem eigenlijk ook nog via... het klinkt een beetje naar, maar via het kind eigenlijk ook nog een beetje introduceren, waardoor het niet zo'n vreemd gebeuren is. Weet ik niet hoor. Ik bedoel, dat moeten we dan maar zien.

Speaker 1:

Ja, ik snap je idee natuurlijk, maar is het dan niet dat zeg maar de kinderen die dan dus zeg maar geen hulpvraag hebben, dat die ook graag met een robot willen werken en met hem willen, ja, spelen ofzo, weet ik veel, terwijl...

Speaker 6:

Nee, want het is dan... je houdt het dan bij één lesje. Ik bedoel... en dan... het is alleen maar om te laten zien, weet je, als een soort robotlesje. Maar de kinderen...

Speaker 4:

Gaan ze zich allemaal aanmelden bij het CJG.

Speaker 7:

Ja, want ik wil graag met... wat is je hulpvraag? Ik wil graag werken met een robot. Nou ja.

Speaker 4:

De wachtlijst is al hoog genoeg.

Speaker 6:

Nou ja, hè, we hebben in ieder geval een goed doel en dat is zorgen dat [...] kan afstuderen, maar...

Speaker 4:

Ja nou, wel leuk idee.

Speaker 6:

Nee, ja, ik weet het niet, ik... het is maar een idee om... ik weet... ja, nee, het was een idee, punt.

Speaker 2:

Nou ik vind het op zich niet een heel slecht... ik vind het wel een goed idee eigenlijk, want het gaat erom... het gaat om vertrouwen wekken. Het gaat om marketing in

eerste instantie, zo zie ik het nu. Dus alles wat kan bijdragen om zeg maar die drempel te verlagen en om vertrouwen te wekken dat is meegenomen. En natuurlijk... [...] jullie hebben heel veel op de Horizon gewerkt, toch?

Speaker 8:

Ja precies, en die robot workshops die we daar hebben gedaan, dat werd echt vol enthousiasme ontvangen. Ik heb meerdere kinderen horen zeggen dat het de leukste dag ooit was. Of de leukste extra les. Dus ik denk dat je die robot meeneemt en laat zien dat ze dat echt heel leuk gaan vinden.

Speaker 6:

Want wie is... even naar mijn collega's. Wie is de school contactpersoon bij de Horizon dan? Ik bedoel... want dan heb je al een vertrouwensband.

Speaker 4:

nu. [...] was dat natuurlijk.

Speaker 6:

Want dat zou je natuurlijk... even naar de tijdlijn voor jou [...] kijkend, kijk daar, snap je, daar is de bekendheid al. Dus als je daar natuurlijk je gesprekken... ik denk dat de ingang daar makkelijker is dan de scholen waar wij nu zitten. Kijk en dat... dat zou je daarnaast nog extra even kunnen even kunnen checken.

Speaker 1:

Ja, oké.

Speaker 8:

Ik ben daar wel alleen In de plusklassen geweest toen. Dat maakt misschien ook dat de kinderen nog net iets enthousiaster erover waren, dat weet ik niet.

Speaker 1:

Kijk, nou ja, ik vind het in ieder geval wel...

Speaker 2:

Dat zijn plusklassen?

Speaker 8:

Plusklassen zijn kinderen die extra werk krijgen, dus extra uitdagingen.

Speaker 4:

Zijn ook niet per se de kinderen die bij ons worden aangemeld. Even nogal stigmatiserend gezegd, maar.

Speaker 8:

Ja, ik wilde het toch niet zo direct zeggen, maar dat vermoeden had ik al een beetje.

Speaker 6:

Nee, maar op zich zou je wel kunnen kijken... ik weet niet of dat dan de bedoeling is. Kijk, wij hebben natuurlijk dan kinderen die even gek gezegd ergens last van hebben. Maar kijk, ieder kind komt wel eens voor, snap je, je kan dan ook een

gesprek met een kind aangaan die niet zozeer de school gesprekken heeft, maar die bijvoorbeeld waar je het wel over, weet ik het, pesten op school kan hebben, of weet je... weet je, gewoon dat soort onderwerpen die spelen, hè, op school, of weet ik het waar je het dan over kan hebben. Maar ik weet niet of dat ook goede data is om even, hè ,out of the box te denken.

Speaker 1:

Ja, ik had het wel met...

Speaker 6:

Of dat je een onderwerp aansnijdt van: joh, ben je bekend met... hè, ken je iemand die gescheiden is en wat vind je daarvan? Of... en dat je dus kijkt van: hé, hoe gaat dat in interactie met het robot Maatje?

Speaker 1:

Ja nee, ik had het al wel met [...] gehad erover of ik misschien ook wat kinderen tussen zit waar emotieregulatie zeg maar niet de de hoofdvraag is. En ja, dat kan in sommige gevallen wel, maar ja, dat is wel in het kader van het onderzoek dat wel inderdaad zoveel mogelijk daarmee te maken moet hebben. Want anders is het natuurlijk... klopt het onderzoek natuurlijk niet helemaal meer. Dus ja, dat is wel moeilijk, maar ik vind het wel een leuk idee om misschien een keer iets van een lesje te geven. Hopen dat dat nut heeft. Dus ja, ik moet even kijken of we dat dan op een van jullie scholen doen. Of van die persoon die jullie net noemden. Ik ben even de naam kwijt. [...] ja. Want heeft hij ook Maatje wel eens gezien of heeft het met andere robots te maken?

Speaker 6:

Nee, volgens mij... zij zit bij mij en [...] in het team. Volgens mij...

Speaker 4:

Ik weet niet of zij er toen was. Ik had hem een keer aan het eind van de dag gewoon op het bureau al die dansjes laten doen voor de grap, maar volgens mij was zij er toen niet.

Speaker 8:

Ja, ik heb toen geen contact gehad met de school contactpersoon zelf, van de Horizon, Ik ben toen direct in contact gekomen met degene die de plusklassen lesgeeft.

Speaker 2:

Was [...] toen niet school contactpersoon?

Speaker 8:

Ja zou kunnen, maar ik weet het niet.

Speaker 4:

Nee, hij is daar nooit geweest.

Speaker 2:

Oké.

Speaker 8:

Volgens mij heb ik wel via [...] het contact gelegd, maar is het inderdaad een beetje via via gegaan.

Speaker 6:

Nee, maar ook als je dan zo een lesje bijvoorbeeld zou geven dan, snap je, dan... ja, weet ik het, dat je een soort... daarin al een vraag stelt. Weet je, maar er zal je dan ook uiteindelijk natuurlijk toestemming voor moeten hebben van ouders, maar dat je wel kan vragen. Nou, weet je juist die vraag stelt van: joh wie, wie is er wel eens verdrietig geweest? Dat je al een beetje een schifting kan maken, of voor mij part met de leerkrachten daarover overlegt, omdat we ons nu zeg maar beperken tot de... ja, een klein groepje die wij natuurlijk onder onze hoede hebben.

Speaker 4:

Ja, de eerste stap kan natuurlijk ook gewoon zijn om die... dat filmpje en de infographic met scholen te delen. Dat je zegt van: joh, laat het eens zien in de klas. Dat je dat... en dan... ja, kunnen ze hem ook zien zonder dat hij er direct bij is. Ik weet niet... ja, Ik denk dat ze op de Pieter Bos bewust dat best wel zouden willen doen. Als ik zeg van: joh, wil je dit delen met alle leerkrachten dat ze het gewoon een keer laten zien? Ja, de vervolgstap weet ik dan nog even niet, maar... ja, dus, er zijn genoeg... ja precies dan, ja, dan weten ze... zijn ze er bekend mee en dan vertellen ze er misschien thuis wat over, of dan is die wat populairder misschien inderdaad of wat bekender al.

Speaker 2:

Ja, ja, ik vind... dat vind ik ook best wel een goed idee van [...] en de vervolgstap is dan dat je... dat we vrijuit vragen van wat ze ervan vonden, of ze het interessant vinden of niet of... en dan kom je in gesprek met elkaar, en dan weet je nooit wat daar uitkomt.

Speaker 4:

Ja, ja, en als er dan wel een keer een kind wordt aangemeld voor een trajectje, dan kan je zeggen: joh, weet je die robot nog? Vind je dat niet een keer leuk? Ja dan toch weer andere ingang.

Speaker 5:

Is dan alleen dat filmpje dat [...] nu gemaakt heeft, niet te veel gericht op ouders, dus dat je er bijvoorbeeld ook nog eentje meer op kindniveau zou kunnen maken die dan inderdaad in de klas bekeken wordt met de leerkracht erbij?

Speaker 1:

Ja, dat zou ik... dat zou ik zo in elkaar kunnen zetten. Alleen, dan moet ik eerst wel de robot terug hebben van [...] natuurlijk. Ja, ik heb momenteel zelf mijn eigen Maatje niet, want haar kinderen er ook een klein onderzoekje met Maatje. Alleen dat duurt niet zo lang.

Speaker 9:

Ja, mijn zoon is momenteel bezig met een klein onderzoekje met Maatje.

Speaker 4:

Ah kijk, leuk.

Speaker 7:

Goede extra toevoeging.

Speaker 1:

Ja, nee, als dat als jullie zeggen van dat jullie dat zouden willen doen op die scholen, Maatje willen introduceren met zo'n filmpje, dan ga ik daar gelijk mee aan de slag weer.

Speaker 6:

Ja om toch nog wat meer... ja, kinderen te werven. Ja, maar ook beetje wat [...] ook zegt, meer, weet je, meer naamsbekendheid krijgen. Voor mijn part, weet je, misschien een kleine A4'tje ofzo wat we kunnen ophangen. Ik bedoel, als... weet je, ook voor leerkrachten dat ze er ook wat meer feeling bij krijgen dat ze misschien wat in... wat je zegt, hè, als ze dan in de klas iets kunnen vertellen. Ik weet het niet, maar hij moet wat meer in de picture komen ofzo.

Speaker 7:

Ja, toen ik dat plaatje zag bij de infographic dat hij zo sprong, ik zat met [...] ik zeg: ik word gewoon helemaal blij van als ik alleen al die foto's zie dat hij zo... ja, ja toch, als hij... dat hij zo vrolijk aanwezig is. Ja, en dat ouders... krijg je dan vervolgens wel, als je dan het filmpje stuurt, kun je wel erbij zeggen van: oh, je kind heeft dit filmpje ook al gezien of een vergelijkbaar filmpje. Ja, op kinderen gericht. Dus je kunt ernaar vragen van of ze dat wat ze ervan vinden. Dan kunnen ouders ook samen met hun kind van: zou je dit wat vinden? Want wat [...] weet, jij had dat die moeder zei van: nou dit rare ding, daar ga je dan mee werken ofzo?

Speaker 6:

Ja, dat was ook wel naar, weet je. Uiteindelijk had ik hem dus gewoon... nogmaals, ik denk ik neem dat ding gewoon mee. Ik bedoel, zonder dat ik zeg dat ik er wat mee doen. Ja, en uiteindelijk zegt die moeder gewoon waar het zoontje bij is van: ja, nou hè, en dan ga je dus met dat rare ding werken, ja. Dus uiteindelijk wordt er dus een soort van negatief iets van gemaakt, terwijl je eigenlijk wil dat dat die ouders natuurlijk ook zeggen: nou, hartstikke leuk joh, nou ga maar eens kijken wat het is. Dus dan sta je alweer 1-0 achter, snap je?

Speaker 1:

Ja lastig als er gelijk zo'n negativiteit aan gegeven wordt. Dan, ja, daar kan je maar beter geen moeite meer in steken inderdaad. Ja, dat is wel jammer.

Speaker 6:

Het is een beetje zoeken om hem even een goed... beetje goed in de kaart te zetten eigenlijk. Kijk en als het natuurlijk in de klas misschien besproken is door zo'n filmpje, weet je, dan gaan ze er thuis wat over vertellen en op het moment dat ik dan daarna ga vragen van joh: vind, hè, als het goed is... het is ook al in de klas besproken, dan maakt het ook wat lichter. Snap je, wat betrouwbaarder van: oh, oké, iedereen heeft hem gezien, dus het is niet alleen maar voor mijn kind. Snap je, dan is denk ik voor ouders de drempel wel wat lager om hier gewoon akkoord op te geven. Want waar geef ik akkoord op dan? Dat zei ook een ouder ja. Waar ga ik akkoord op geven dan? En hoe... en toen kreeg ik dus heel de privacy riedel. Toen dacht ik, oh jeetje, daar was ik ook niet helemaal op voorbereid. Ik had eigenlijk alleen maar twee soorten reacties verwacht van: nou, liever niet, of: jee superleuk, ja hoor mag

je doen.

Speaker 1:

Sommige ouders maken zich daar toch druk om, weet je, dat is compleet begrijpelijk.

Speaker 6:

Ja, het kwam... een beetje bang voor het onbekende denk ik, ja, weet je.

Speaker 1:

Ja, dus Ik hoop dat gewoon die filmpjes en die infographic dat dat gewoon weghaalt.

Speaker 2:

Ja, en die twee dingen kun je toch ook aan elkaar koppelen? Dus dat verspreiden van die filmpjes en infographic op scholen kan misschien leiden tot interesse en dan kan je altijd nog langskomen voor een lesje ofzo of een... om hem echt live te laten zien en zo zeg maar steeds verder te komen in vertrouwen.

Speaker 1:

Ja, nou ja, als daar dan behoefte aan is, dan wil ik dat zeker weten doen. Het lijkt me juist leuk eigenlijk wel.

Speaker 2:

Ja, het is een beetje vergroten nu, hè?

Speaker 6:

Ja en dan word je ook... zeg maar onderdeel van school, snap je. Nu ben je toch nog een... even zagezegd, de buitenstaander? Ik bedoel, als ik nadenk van: hé, hoe zou ik dat vinden als ik alleen maar een brief van de directrice krijg van: joh, hé, onze school werkt samen met [...] en die doet een onderzoek met een robotje. Dus zijn jullie oké dat, hè, dat we dat met uw kind uitproberen, snap je, dat is al heel anders dan dat ik als CJG, ja die... ja sorry, maar ons imago is ook niet altijd even helemaal zuiver, hè. Bij ons denken ze ook vaak bij uit huis plaatsing van: oh jee, die kunnen wat doen. Snap je, dus dat werkt denk ik ook niet helemaal mee als wij als CJG ook zeggen van: oh, we gaan er een robotje bij...

Speaker 2:

Ja, eigenlijk is het zo ons verhaal dan van: mogen wij uw kind als proefkonijn gebruiken of zo? Misschien. En ja, eigenlijk zou het zo moeten zijn van: goh, we hebben iets nieuws en daar hebben we allemaal baat bij. Of zelf, dat is hartstikke leuk en uw kind heeft er baat bij, u heeft er baat bij en dan is het boodschap niet van: mogen we uw kind als proefkonijn gebruiken? Ja, ik zit even hardop na te denken, maar het is dus ook hoe we iets brengen.

Speaker 6:

Ja, want je klinkt ook mee aan een schoolonderzoek, snap je, dus dat is al... het geeft een andere lading, denk ik.

Speaker 2:

Ja ja. Ja precies.

Speaker 1:

Ja, de manier waarop je het zegt.

Speaker 2:

Ja precies. Welke woorden gebruik je en wat gebruik... moet je vooral niet gebruiken.

Speaker 1:

Dat kan al heel veel doen, ja.

Speaker 2:

Ik heb niet 1, 2, 3 het goede antwoord, want anders was ik verkoper geweest waarschijnlijk. Maar het is wel goed om daar even over na te denken.

Speaker 6:

Ja wat ik zeg, weet je, nu gaat het via ons, hè. Gelijk via het kopje CJG, dus misschien is het juist goed om via de scholen daar als... hè. Want gezien het feit dat we die als doelgroep nu ook wel zien. Nogmaals, ik denk dat je in je caseload... dat dat toch te veel heftigheid met zich meebrengt, waardoor je hem... waardoor het eigenlijk stagneert om hem te gebruiken. Dat zou wel zonde zijn.

Speaker 2:

Ja, toen wij een keer die sessie hadden om het voor te bereiden, hè. Toen werd het vergeleken met allerlei methodes die er zijn voor emotieregulatie. Er zitten heel veel spelvormen in. En niemand heeft er bezwaar tegen als je een nieuwe spelvorm meeneemt, toch? Terwijl dit, eigenlijk is het niet anders dan een andere manier van spelen. Ik zit er gewoon even hardop na te denken hè, want die robot doet verder niks. Qua privacy is totaal ongevaarlijk. Het is een manier, het is een ander instrument, het is een andere spelvorm om iets te doen, samen.

Speaker 1:

Nee klopt aardig, ja. Het gaat er natuurlijk... het gaat er natuurlijk vooral om dat wij als universiteit onderzoek ernaar doen en dat wij dus data verzamelen.

Speaker 2:

Ja precies dat Dat is dat. Ja, ja, ja, dat blijft.

Speaker 1:

Dus weet je als dat er niet is, dan... ja, dan hoef je wat mij betreft ook geen toestemming aan ouders te vragen, want inderdaad, het is... je kan het net als speelgoed zien, weet je. Het is gewoon een hulpmiddel voor hopelijk jullie. Alleen het is nu even moeilijker dat inderdaad die data en die privacy dat opgenomen, wordt dat dat erbij komt, zeg maar.

Speaker 4:

Ja wel een goeie vraag trouwens, mogen we hem zomaar inzetten als we geen...

Speaker 1:

Ja, maar dat mag. Dat mag zeker. Ja, jullie kunnen hem overal inzetten waar jullie willen, ook als... stel je voor dat ouders helemaal niet met het onderzoek mee willen doen... die robots die zijn van jullie. Die zijn door het CJG aangeschaft, dus jullie mogen ermee doen wat jullie willen eigenlijk, hè.

Speaker 4:

Ja, maar even of het CJG daar nog iets van vindt, of we dat zomaar mogen doen, of ouders vooral dan. Maar goed, dat is voor nu niet heel relevant. Wat ik wel...

Speaker 1:

Nee, dat zou ik niet weten nu.

Speaker 4:

...er zijn... ik denk als je elke film ziet die gaat over robots, en dan vooral de films die ouders kijken, dan draait het er uiteindelijk om dat de robots de mensen overnemen en de aarde... de baas worden op aarde. Dus ik denk dat je gewoon een beetje negatieve lading hebt al, door alle films die er zijn gemaakt over robots.

Speaker 7:

Will Smith heeft het gewoon kapot gemaakt voor jou.

Speaker 4:

Ja, iRobot is het toch? Of The Matrix. Iets anders, maar... Will Smith, ja, dat is waar.

Speaker 1:

Dat is echt. Zo is echt het imago natuurlijk. Ook de kunstmatige intelligentie dat nu constant in het nieuws is, dat helpt ook niet, denk ik. Ja, dat associeer dus toch vaak ook met robots.

Speaker 7:

Ja, en... want over het opnemen, want die camera's, is daar nou... ik zit even te denken, er liggen er twee klaar. Want hebben jullie daar wat daar... er was volgens mij bedacht ook hoe we dat zouden kunnen sturen naar [...]. Maar ik heb het niet even helemaal helder wat we nou hadden bedacht om die data... om die videobeelden bij jou te krijgen.

Speaker 1:

Nou ja, ik had... nou, weet je, als ik ze zelf... als ik zelf kom opnemen bij jullie, dan zou ik in principe gewoon het SD-kaartje zelf mee kunnen nemen en op mijn laptop kunnen zetten, desnoods nog ter plekke. Alleen als ik er bijvoorbeeld niet bij je ben en jullie hebben de data zelf had ik zo'n gezamenlijke OneDrive map aangemaakt. Weet je dat nog dat we dat gedaan hebben?

Speaker 7:

Oh ja, ja, Dat was het, ja, sorry.

Speaker 1:

Dus daar zou je het in kunnen uploaden en die map staat op de omgeving van de universiteit, dus dat is met data en privacy is dat ook allemaal geregeld gelijk. Alleen, het was het dingetje hoe jullie USB-sticks of SD-kaarten in jullie computer konden steken omdat jullie in die beveiligde omgeving zaten. Maar, want ja, volgens mij [...] stak volgens mij een USB-stick erin van het CJG en die kon hem gewoon openen in de beveiligde omgeving volgens mij.

Speaker 4:

Ja, ik had alleen wel nog even aan mijn teammanager gevraagd, want die deed altijd

werken met beelden en die zei ook wel weer wat ik dacht van: hé, je kan niet die filmpjes eraf halen in je beveiligde omgeving. Dat heeft dan misschien weer met die laatste stap, hè, van het kopiëren van naar je naar je schijf te maken, vanaf de camera. Maar goed, volgens mij kunnen we ook wel buiten onze omgeving bij die OneDrive, dus dan zou dat niet zo erg moeten zijn.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 4:

Maar goed, ik denk dat we eerst gewoon eens data moeten verzamelen en hoe dat dan bij jou komt, dat valt altijd wel te regelen.

Speaker 6:

En is... was het... hadden we ook niet gezegd [...]. In ieder geval, volgens mij hebben wij het daar over gehad, omdat ze dus het niks vonden met het opnemen dat je dus zelf aanwezig zou zijn toch bij de gesprekken. Dat je eigenlijk gaat observeren, want op zich is dat natuurlijk wel een mooie manier. Als ik even naar mezelf, kijk, weet je, dat jij dat ding bestuurt. Aks dat kan natuurlijk hè. Als ik daar mogelijkheid voor heb, snap je, en dus dan....

Speaker 4:

De camera of de robot?

Speaker 6:

Nee de robots. Zo bedoel ik dus.

Speaker 4:

Ja oké, dat [...] de robot gaat bedienen ook? Oké.

Speaker 1:

Weet je wat het is, in principe zou je... als de robot goed ingesteld staat met... want de dialogen bijvoorbeeld, als we dat gaan gebruiken dan is dat in principe van tevoren ingesteld voor jullie, dus of die robot de sleutelwoorden opvangt of niet, dat is niet aan mij. Maar ja, stel je voor dat jullie van die realtime spraak en die gestures gebruik willen maken... ja, dan zou je tegen mij moeten vertellen van ja type dit even in en tik die gesture even aan.

Speaker 6:

Oké, nee ja, Dat is ook niet handig. Nou ja oké.

Speaker 1:

Ik zou met alle liefde willen doen hoor, maar ik ben geen jeugdcoach.

Speaker 6:

Nee, maar dat we dan hadden gezegd, dus...

Speaker 7:

Ik denk dat maatje nu... gaat zeggen.

Speaker 4:

Kan je niet versneld even social worker worden [...]? Dan kan je het zelf doen.

Speaker 1:

Ik moet zeggen, ik heb wel zeeën van tijd, dus misschien kan het.

Speaker 9:

Das een één wekelijkse cursus toch, om jullie beroep uit te voeren?

Speaker 4:

Ja ja. Ja 10 sessies bij de LOI.

Speaker 6:

Ja joh kan je gewoon even een paar avondjes kan je dat doen. Maar voor nu even concreet, wat is de deal?

Speaker 4:

We moeten aan de bak.

Speaker 1:

Ja nou ja, in ieder geval. Nou ja, als de meivakantie klaar is, proberen natuurlijk om gewoon door te gaan met het krijgen van... met ouders toestemming laten krijgen. Maar als jullie zeggen van: we kunnen het delen op school zeg maar, dat dat misschien de eerste stap is. Dat we... dat jullie de dat filmpje en de infographic sturen en vragen of die rond de hele school gestuurd... naar alle docenten gestuurd kan worden. Dat is misschien ook een stap die we kunnen doen. En als ze dan inderdaad behoefte is aan dat de robot misschien even langskomt en dat ik er wat uitleg over geef dan wil ik dat ook met alle liefde doen.

Speaker 5:

Ja en dan zou ik als je zelf weer een Maatje in je bezit hebt ook echt eentje op kind-niveau maken. Zo'n infofilmje.

Speaker 1:

Ja, dat zal ik dan gelijk doen. Ik weet niet hoe lang jouw kinderen nog nodig hebben met Maatje?

Speaker 9:

Ja, zij hebben nu natuurlijk ook meivakantie, dus hij is letterlijk mee naar huis gekomen en dat was het tot nu toe. Dus ja, en natuurlijk ze zijn nog jong en denken dat ze alle tijd hebben, dus. Maar ja, laat jij maar vooral weten wanneer jij hem weer nodig hebt, want zoals ik al had aangegeven, jij hebt de prioriteit erover en ik denk dat mijn kinderen secundair zijn daarin.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 6:

Ja, ja, en anders... gezien ik nog niemand heb... ja weet je, Maatje ligt bij mij in het doosje. Snap je, dus dan kan je hem altijd hier natuurlijk bij het CJG nog ophalen als je dat wilt.

Speaker 1:

Ja oké, nee, dat komt wel goed. Ja, dat zal ik dan gelijk zo nieuw filmpje maken of zeggen jullie van stuur eerst maar dat infofilmpje wat ik nu heb gemaakt eerst door?

Speaker 2:

Ik zou het gelijk doen.

Speaker 6:

Ja, Ik denk dat je nu wel door moet gaan pakken. Ja.

Speaker 1:

Ja oké. Nee, dat is goed, dan weet je, dan ga ik gewoon dat filmpje alvast voorbereiden, en dan als ik dinsdag [...] weer zie dat ik... als dan de robot misschien mee kan zijn, kan ik misschien even...

Speaker 9:

Ja, dan neem ik hem gewoon dinsdag weer mee.

Speaker 1:

Ja, maar misschien kan ik dan zeg maar de opnames in het robot lab zelf maken. En... want ik had... ik had de beelden voor zeg maar dat het vorige filmpje... dat heb ik ook binnen een half uur gemaakt. Dus ik denk dat dat wel te doen moet zijn, dat jij dan de robot meeneemt en dat je hem gelijk weer kan meenemen als ik alle beelden heb.

Speaker 9:

Oké.

Speaker 1:

Ja? Oké, dus dan ga ik dat filmpje maken, en dan stuur ik die naar jullie toe als ik hem weer af heb. En dan kunnen jullie, als dat lukt, het naar de docenten sturen op de basisscholen, en dan kijken we daarna even wat de reactie daarop is en of ik een lesje moet doen of niet? Laten we daar maar eens mee beginnen, denk ik.

Speaker 2:

Wat ik ook zou doen toch, ik zou [...] opbellen en vragen naar of hij weet hoeklanten ervaringen hebben opgedaan met dit, want ik kan me haast niet voorstellen dat wij de enige zijn met dit probleem. Hij kent zijn klanten natuurlijk. En wie weet kom je zo toch nog achter belangrijke tips en tricks.

Speaker 1:

Ja, dat kan ik nog best een keer proberen, ja. Ja is goed.

Speaker 2:

Je kent hem toch wel? Of, je weet wie die is?

Speaker 1:

Ik weet wie het is. Ik heb hem nooit zo gezien verder hoor, maar ik weet wie het is en Ik heb ook zelf contact met hem gehad. Ja, hebben jullie verder nog dingen die jullie van mij willen weten, of iets... nog problemen die jullie hebben met maatje, want.

Speaker 7:

Ja met het internet.

Speaker 1:

Ja, is dat nog steeds niet... is dat nog steeds niet opgelost?

Speaker 7:

Nou, ik heb... moet zeggen, ik heb het nou... T-Mobile. Daar waren de kaartjes van toch? Of Telfort. Nee T-Mobile, ja, die zouden ernaar kijken, maar ik heb daar nog niks meer van terug gehoord. Dus ik heb... ja, ik kan er nog een keertje achteraan gaan om te kijken of het of er al iets veranderd is. Ik heb het ook niet meer uitgetest, moet ik zeggen

Speaker 1:

Ja, ik had je wel een mailtje teruggestuurd met eventuele oplossingen, ik weet niet of je dat gelezen had?

Speaker 7:

Precies ja, ja, nou ja dat... kijk., ik heb dingen geprobeerd aan hem in mijn telefoon gestopt en... maar ja dat...

Speaker 4:

Die hotspot kan, hè, nog steeds op je telefoon. Ik had laatst ook weer een keer... ik had het ook nog een keer geprobeerd toen ik ergens anders was om op die Wi-Fi te verbinden en dat ging prima, dus ik heb dan... ik heb... volgens mij ligt mijn kaartje zelfs nog bij de servicedesk.

Speaker 6:

Ja bij mij doet hij het ook gewoon met hotspot.

Speaker 4:

Heb je al een nieuwe telefoon, [...]?

Speaker 7:

Nee. Ja, gewoon een nieuwe telefoon, want dat was volgens mij het probleem. Ik kon niet zo'n hotspot maken ofzo.

Speaker 4:

Je kon het alsnog wel doen, hoor. Het kon alsnog wel, maar dan moet je het in het robot platform zelf invul voeren en dan maakt hij automatisch een QR-code. Dat is best wel handig. Ik vond de dialogen er wel goed uitzien trouwens, [...]. Ik heb ze even doorgeklikt allemaal. Dat... zitten wel leuke dingen bij, een spelfoutje eruit gehaald, maar...

Speaker 1:

Ja, dat kan wel eens gebeuren, ja. Nee, het is allemaal op basis van de brainstorm-sessie die we hadden gedaan en het interview dat ik met [...] heb gehad. Daar heb ik al die dialogen op gemaakt, en jullie kunnen dat aanvullen en aanpassen to your likings.

Speaker 4:

Ja, nou, ik dacht net nog maar wat [...] die laatste keer zei ook over van: waar voelt een kind zijn emoties, dat hij daar dat je daar een dialoogje van zou kunnen maken. Zou ook wel leuk zijn. Maar goed dat... maar nu geen vragen meer aan jou.

Speaker 6:

Nee ik ook niet. Alleen... nou ja, wel een vraag van wanneer komen we dan weer bij elkaar om... hebben we... wil je daar ook een tijdslijn voor hebben, natuurlijk hè, met verspreiden en...

Speaker 1:

Nou, vinden jullie het fijn om nog een dan... nou, stel je voor dat het nou binnen twee weken toch op gang komt. Vinden jullie het dan fijn om dan nog zo'n tussentijdse evaluatie te hebben? Want ik had sowieso al voor de tijdslijn van mijn scriptie zeg maar een soort van eind interviews met jullie allemaal individueel gepland. Daar heb ik nog niets tegen jullie gezegd daarover hoor. Maar die wil ik in ieder geval wel plannen, maar aangezien... ja, we toch vertraging hebben, dacht ik van: dat schuiven we ook gewoon lekker op. Dus dat wil ik sowieso nog met jullie plannen, maar als jullie tussendoor ook nog een evaluatie fijn vinden om dingen bij mij kwijt te kunnen of Misschien dingen te bespreken over hoe het gaat, dan kunnen we die ook nog inplannen eventueel.

Speaker 6:

Ja, ik moet je eerlijk zeggen, ik vind het wel fijn om even dat je hem dat ik weet wat jouw verwachting is, snap je. Kijk in ieder geval... ik merk ook gewoon zeker in ons werk, weet je, zo kan je het heel rustig hebben, maar zo komen er ook weer allemaal dingen tussendoor. Kijk en ik... het liefst heb ik gewoon dat ik weet van: oh, voor die tijd, weet je, hebben we afgesproken dat we dus, hè, het filmpje en de flyer hebben gedeeld en dat we dan in ieder geval ook, weet je, elkaar scherp houden van: oh, die en die datum komen we weer bij elkaar en dat we zelf ook hebben geïnformeerd van: hé, wat is de... wat is de ervaring daarvan, bijvoorbeeld? Anders gaat het bij mij een beetje in het... op in alle crisissen... ja, en de rest van mijn caseload, zeg maar.

Speaker 1:

Oké. Nee, maar dan spreken we dat ook gewoon af dat we... een suggestie: over een maandje weer zo'n evaluatiesessie inplannen. Is iedereen het daar ook mee eens?

Speaker 5:

Ja, en dat we dan ook voor die tijd gewoon alle informatie en dergelijke met de scholen hebben gedeeld en hopelijk daarover al een terugkoppeling kunnen geven aan elkaar.

Speaker 1:

Ja, ja, en als je tussendoor gewoon toestemming krijgt van ouders, ga dan ook vooral aan de gang, zou ik zeggen. Dat mag allemaal, ja.

Speaker 7:

Ik heb geen... ik heb ook geen school... ik ben geen school contactpersoon, dus ik zal hem niet op een school inzetten, maar ik neem hem dus mee in, ja...

Speaker 1:

Ja overal waar je denkt dat past ja... mag overal ingezet worden. Ja, oké. Zullen we dat we gelijk inplannen of?

Speaker 7:

Dat is misschien wel het makkelijkste.

Speaker 1:

Ja anders gaan er weer 36 mailtjes heen en weer natuurlijk. Even kijken.

Speaker 7:

En dan is de eerste week... ja, de eerste week van juni ofzo?

Speaker 6:

Ja dan ben... bennen we er niet.

Speaker 7:

De week daarna... of daarna ben ik weer 3 weken weg, dus dat is weer een beetje jammer, maar misschien moeten we het dan gewoon...

Speaker 6:

Plan maar gewoon wat in.

Speaker 7:

Als zoveel mogelijk mensen, daar kunnen ze in...

Speaker 4:

We zijn maar met z'n vieren.

Speaker 5:

Wanneer ben jij er wel, [...] Want jij zit natuurlijk wel op een school.

Speaker 6:

Even kijken hoor. Ja roep maar... kijk, ik werk op maandag, donderdag en vrijdag. Dus roep maar iets, ik bedoel...

Speaker 4:

Wanneer ben jij vrij?

Speaker 6:

Ik ben alleen In de week van 4 juni, tot... dan ben ik weg, dan zit ik met mijn billen op Griekenland.

Speaker 1:

1 juni dan doen misschien.

Speaker 6:

Even kijken hoor, 1 juni.

Speaker 5:

In de ochtend zou ik kunnen.

Speaker 4:

Ja ik ook, vanmiddag hebben we allemaal een training geloof ik, hè?

Speaker 5:

Ja ja.

Speaker 7:

Ik kan die dag niet.

Speaker 4:

Top.

Speaker 6:

Zo lelijk.

Speaker 7:

Sorry, maar... ja dan... dat is eigenlijk de enige donderdag in juni dat ik er ben, dus. Je moet maar even geen rekening houden met mijn denk ik, en dan geef ik gewoon door wat dan via de mail wat... of... wat er bij mij is aan ontwikkelingen zijn geweest.

Speaker 6:

Ja 1 juni, en dan om 9 uur of 10 uur. Wat is het dan?

Speaker 1:

Zeg het maar. Wat jullie het beste uitkomt.

Speaker 5:

Maakt mij niet uit.

Speaker 6:

10 uur.

Speaker 1:

1 juli om 10 uur.

Speaker 6:

Kunnen we eerst nog een bak koffie pakken, ja.

Speaker 1:

Ja is goed.

Speaker 6:

Stuur jij dan een uitnodiging [...] weer?

Speaker 1:

Ja, ik ga de uitdaging weer maken, ja. Zo oké. Oké top. Dan bedank ik jullie weer voor jullie tijd. Ik zal de opname ook even stoppen.

Speaker 4:

Oh ja, het wordt opgenomen, hè?

D.1.3 Interim evaluation 2 interview questions

Intro

- Hoe gaat het met iedereen?
- Vragen voor opname.

Kern

- Eerste participanten van [...] en [...] zijn binnen: [...] en [...]. Vragen of [...] nog de questionnaire files heeft en [...] de opname en DERS-questionnaire.
- Vragen of ze al het materiaal in hun eigen map in de gedeelde OneDrive map willen zetten, en ten minste de naam van het kind erin zetten zodat ik kan zien van welke participant(nummer) dit materiaal is (lukt het met uploaden binnen/buiten de omgeving)
- Hebben [...] en [...] al meer? En hebben [...] en [...] al geluk?
- Feedback over het kinderfilmpje was positief, hebben de filmpjes en infographic daadwerkelijk geholpen bij het krijgen van participanten, dat jullie denken?
- Filmpjes van de robot doorgestuurd naar leraren op basisscholen (video's op YT privé gemaakt naar [...] zijn advies). Hoe was de feedback en hoe reageerden leraren daarop?
- Wordt het in de klas gezien? Zijn er nog vervolgstappen om te doen, bv. dat ik een klein lesje kom geven over de robot, waar we het over gehad hebben? Of laten we het zo?
- Reminder melden dat ik graag wil dat de ene sessie wel met de robot opgenomen moet worden en de andere niet, omdat we een vergelijkingsstudie doen.
- Gaat het verder nog goed met de WiFi (4G kaartjes of hotspot op telefoon) van Maatje, en sowieso technisch gezien met Maatje?

Outro

- Ik denk dat we verder zo goed op weg zijn, ik ben al een beetje bezig met analyse van het materiaal.
- Nog wensen voor meer materiaal van mij voor ouders/kinderen/leraren?
- Nog andere dingen die jullie van mij willen weten of nodig hebben?
- Als er nog steeds behoefte is dat ik aanwezig ben bij de opnames voor wat dan ook (waarschijnlijk alleen filmen) kan dat nog steeds.
- Vragen voor nog een evaluatiesessie, of de post-experiment interviews inplannen.

D.1.4 Interim evaluation 2 transcript

Speaker 1:

Nee, die heeft een training dadelijk.

Speaker 2:

Oké, oké

Speaker 4:

Ja, die zei al dat ze niet zou kunnen, volgens mij 1 juni.

Speaker 1:

Klopt.

Speaker 4:

Ja, oké. Nou ja, even... ja, een kleine update, denk ik. Ik heb natuurlijk al de eerste participanten gehad van [...] die heeft [...] heet ze toch?

Speaker 5:

! [...]

Speaker 4:

Oh [...]. Ja, en van Janneke heb ik [...], dus ja, hartstikke leuk dat we nu natuurlijk de eerste participanten hebben. Dat is fijn dat er een beetje beweging in zit, dus ik kan nu ook een beetje met data aan de gang, zeg maar.

Speaker 2:

Nou ja, goed om te horen.

Speaker 3:

Leuk ja superfijn.

Speaker 4:

Ja wel hartstikke fijn inderdaad, ja. En Ik had Natuurlijk nog niet alles van jou ontvangen, [...], want je had natuurlijk de de vragenlijsten, die had ik nog niet van jou.

Speaker 5:

Nee, ik heb hem met het meisje ingevuld. Ik zou moeder nog even helpen herinneren, want vorige keer dat ik het vroeg was op haar verjaardag, dus niet de beste timing, maar met het meisje heb ik ingevuld. Dat ging wel erg moeizaam moet ik zeggen hoor. Vooral dat die zinnen van: als ik van streek ben. Ja, dat is natuurlijk al vrij ingewikkeld, zeker voor dit meisje. En, maar goed, ze heeft overal antwoord op gegeven en vaak begreep ze het uiteindelijk wel.

Speaker 4:

Maar heeft ze die... Oké nou ja, heeft ze het helemaal zelf ingevuld? Of heb jij daarbij gezeten?

Speaker 5:

Nee, ik heb het voor de ingevuld en zij heeft de antwoorden gegeven. Nee, anders zou het zou het hem niet worden.

Speaker 4:

Nee klopt ja, ik had het er ook met [...] over gehad dat die vragenlijsten heel erg verschillen in moeilijkheidsgraad in hoe bepaalde dingen gezegd worden. Maar ja, zij gaf mij het advies om het wel te laten zoals het er stond, omdat om de integriteit van de vragenlijst te behouden. Zeg maar, dus dat...

Speaker 5:

Ja, snap ik ja. Het was vooral die laatste, wat was het? Ja, die laatste. Die DERS.

Speaker 4:

Ja, dat is de moeilijkste, ja.

Speaker 5:

Ja precies, dat hele stuk waar elke zin mee begint: als ik van streek ben. Ja, dat was voor haar al... dat begreep ze eigenlijk al niet, dus ik heb dat een beetje uitgelegd van: nou, als je... ja, heftige emoties voelt, als je erg boos bent of heel verdrietig of heel bang, dat je het dan even niet meer weet. Ja, wat je moet doen. Dus ja, nou ja, goed thuis ingevuld. Ik had het idee dat ze het uiteindelijk wel goed begreep.

Speaker 4:

Oké.

Speaker 5:

Ja, je hebt het filmpje gezien, dus ik denk dat je wel snapt waar de moeilijkheid in zit bij haar.

Speaker 4:

Ja, klopt ja.

Speaker 5:

Maar ja, maar goed.

Speaker 4:

Ik vond het wel heel leuk om te zien. Ik weet niet... had je mijn mailtje al gelezen?

Speaker 5:

Ja, ja, toevallig gisteren einde van de dag, Maar ik zal nog even terugkijken of ik die zin nog kan vertalen. Ik hoop dat ik het nog weet. Maar ja, dat lokaal is gewoon dramatisch joh, maar dit... het is continu zoeken naar plekjes daar en deze is eigenlijk de enige die... ja, waar ik lekker ook de ruimte heb en kan blijven zitten, zeg maar vanaf 12:15 in ieder geval. Daarvoor moet ik al ergens anders zitten. Ja, gister werd er ook weer een IQ-onderzoek afgenomen in de kamer van Ib'ers, dus die moesten zelf ook zelfs ergens anders zitten. Dus dat is een beetje het probleem bij mij. Ik heb gisteren de tweede opname gemaakt, trouwens, maar dan zonder de robot. Dat was het idee toch?

Speaker 4:

Ja, ja, dat is het idee. Dat wilde ik ook nog even benadrukken inderdaad vandaag dat het wel voor het onderzoek in ieder geval de bedoeling is dat Maatje de ene sessie wordt ingezet en de andere sessie niet, dus... maar hebben jullie goed onthouden?

Speaker 5:

Ja gisteren de tweede gedaan, dus ik... maar daarna las ik je mail pas. Anders had ik wel inderdaad kunnen zeggen van: joh, praat even wat harder. Dat... ja, het is een beetje het lastig, hè? Dan moet je haar gaan... aanpassingen gaan laten doen voor het onderzoek en voor de opname. En dat was natuurlijk niet helemaal het idee.

Speaker 4:

Nee, dat klopt.

Speaker 5:

Ik zei... [...] zei laatst ook al... ik heb die camera van haar en die zei ook al: ja, je hoort ontzettend veel omgevingsgeluiden en dus het zit hem ook wel een beetje in de camera, en als het dan in zo'n ruimte is naast het speelplein is helemaal vervelend. Het is ook dat er continu kinderen spelen daar, dus niet dat ik een ander moment met haar kan plannen, maar ik... ja, ik hoop dat het lukt zo.

Speaker 4:

Weet je, het is natuurlijk... het maakt het gewoon wel iets moeilijker voor mij dat er omgevingsgeluid is en dat de... dat zij wat zachter praat. Maar het is niet dat het onmogelijk is, maar dan heb ik af en toe wat stukjes en dan heb ik mijn computer max volume staan, mijn oortjes in, want daar hoor ik nog beter, maar dan kan ik het gewoon niet verstaan en dan... dus daar... dat stond ook in die mail natuurlijk, dat ik twee zinnnetjes niet begreep. Nou weet je, als het niet anders is, dan is het niet anders.

Speaker 5:

Ja, klopt. Nee, nee, dat is ook zo dus. Het is... ja, de ene keer praat ze wel wat harder, maar het... ja, het is... ze is vrij... ja, ze praten gewoon heel zacht.

Speaker 3:

Ja wel fijn dat er in ieder geval data is, dat vind ik wel een fijn idee voor jou [...]

Speaker 4:

Ja nee, dat staat... dat staat voorop, daar ben ik inderdaad heel blij mee. Ja ja, en [...] had natuurlijk ook [...], alleen daar heb ik nog geen... ja, alleen in een informed consent en een vragenlijst van ontvangen volgens mij. Maar dan komen allemaal vanzelf wel binnensijpelen, denk ik. Ja even, [...] en [...], hebben jullie al geluk gehad toevallig, of niet?

Speaker 1:

Nee, ik heb het wel doorgestuurd aan een intern begeleiders zoals we hadden afgesproken. En gister van een intern begeleider reactie teruggekregen nadat zij had overlegd met de directrice dat zij niet het idee heeft dat het iets is voor op een school, dus dat ze hoopt dat de andere scholen waar ik zit wel wil meewerken, of een van onze scholen. Ik heb afgelopen week een intake gehad voor de helft met een moeder, want die wilde liever haar huis stofzuigen en daarin naar de tandarts gaan, bij wie ik denk dat het zeker passend is, want haar dochter is heel dominant en vindt het... nou ja, lastig om vrienden te maken en te onderhouden. Maar daar heb ik hem er dus nog niet in kunnen fietsen. En als hij de intern begeleider wel... bij de aanmeldingen denk ik ook niet dat het passend is. Dus ik weet niet zo goed waar... nou ja, waar zou je dat op baseren? Dus daar wil ik het in het echt nog even met ze over hebben in plaats van zo heen en weer over de mail. En op de andere school heb ik nog geen

reactie gekregen, maar daar is het nu ook even stil met nieuwe aanmeldingen. Dus ik hoop wel dat daar nog iets komt, zeker nu dan als die filmpjes daar wel hopelijk... ja, verdeeld gaan worden onder de klassen en dat iemand dan denkt: hé, maar als dit ook kan, dan moet ik wel aan die of die leerling denken. Dus nee, helaas nog niks. Sorry.

Speaker 4:

Oké nou dat maakt net uit. Dat is jammer natuurlijk, maar dat staat verder ook buiten jouw macht. Je doet tenminste wel je best om het natuurlijk rond te laten gaan op de scholen. Maar ja, als ze niet willen meewerken. Ja, dat is... dat is hun keuze natuurlijk, hè? Ja, ja, dus nee, dat is jammer. Dan hopen dat de andere school misschien wel wil meewerken, maar dat horen we dan binnenkort wel, denk ik.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 4:

Ja, oké.

Speaker 2:

Ja, waarom denk je, [...], dat die ene school minder positief is of niet veel meewerken?

Speaker 1:

Nee ik... ja, ik heb echt geen idee. Ik heb dan gewoon per uitleg gegeven dat het een samenwerking is met de universiteit. Een beetje uitleg die ook in de brief aan de ouders staat. En dan die twee filmpjes meegestuurd waarin ik al verkocht ben als ik zie wat Maatje allemaal doet en allemaal kan, dus daaronder ook echt nog neergezet: nou ja, bij vragen bel me, dan kun je het ook nog even mondeling over hebben. Of als ik jullie weer op school zie. Maar ze hebben gelijk al de deur dicht gedaan op voorhand en ja... dat snap ik niet zo... niet zo goed. Dus waar het vandaan komt weet ik niet. Wil ik wel vragen, maar... nou ja, wat ik net zei, niet via de mail, maar gewoon even face-to-face om dan gelijk echt goed in gesprek te kunnen gaan daarover.

Speaker 2:

Ja snap ik.

Speaker 3:

Ja, ik denk dat het toch nog steeds wel... oh.

Speaker 5:

Sorry. Wil [...] niet meewerken toevallig, of niet?

Speaker 1:

inderdaad, klopt.

Speaker 5:

Oh ja, verbaast me niks.

Speaker 3:

Ja, misschien toch ook nog steeds... hè, te onbekend. Ik denk echt wel als je... als wij als CJG meer proberen in te zetten, ook gewoon weet je tijdens projectweekjes. Ja, weet je, er zijn genoeg basisschoolactiviteiten waar we hem eigenlijk kunnen promoten. Ja, denk ik dat je wat meer... dat ze wat meer vertrouwen of zo erin krijgen, ik weet het niet. In ieder geval, dat is mijn onderbuikgevoel erin. Want ja, ik heb het wel gepresenteerd, ook bij de Ib'ers en bij de directrice. Ja, ik vond ze wat niks... nietszeggend en oppervlakkig eigenlijk erin. Ik bedoel ze vonden het prima als ik het zou toepassen alleen heb... ja, heb jij eigenlijk nu de pech dat ik mijn school contactpersoon schap weer over ga dragen aan mijn collega. Dus ik heb nog wel even met mijn collega besproken dat mocht zij een kind hebben waarvan zij ook denkt... weet je, want haar heb ik het eigenlijk uitgelegd en ook het filmpje nog toegestuurd van: hé, we zouden hem kunnen inzetten. Ja, daar ben ik echt nog wel bereid om dan daarvoor nog... hè, naar school toe te gaan en misschien bij een gesprek te gaan zitten, hè. Dat we hem toch nog inzetten. Alleen ja, je krijgt nu door de wisseling ook dat ik trajectjes afsluit. En ja, dat er ook niet heel veel nieuwe aanmeldingen zijn op dit moment. Dus ik, ja, ik vind het wel heel jammer dat het bij mij stagneert, want ik had er heel veel... ik was heel enthousiast. Ik dacht veel gegadigden te hebben, maar ja, dat is een beetje een dompertje.

Speaker 4:

Ja, ja, dat is jammer inderdaad. Ja.

Speaker 6:

Dus ja ik, ik hou vol voor je, dus ik promoot hem nog steeds. En ja, ik heb nu ook niet echt... ook in mijn eigen caseload heb ik ook al gekeken, maar ik heb gewoon nu op het moment heel veel pubers. Ja die 16, 17 zijn of net... weet je 13 ja, dan vind ik hem niet... ja, bij sommigen ook niet heel passend. Dus het is nog een beetje zoeken bij mij.

Speaker 4:

Nou ja, dat is jammer natuurlijk, maar je doet inderdaad wel je best en dat dat vind ik al hartstikke fijn. Maar ja, als het niet lukt, dan lukt het niet. En ja, dan is het gewoon jammer. Ja nee, inderdaad. Nou ja, hopen dat in de toekomst dat het misschien toch een gesprekje of 2, of 3 bij kunnen komen. Maar ja, de tijd zal het leren, denk ik.

Speaker 6:

Want wat is nu wat is nu jouw status dan [...], van je afstuderen?

Speaker 4:

Nou, wat is mijn status? Ik ben wel in overleg met mijn begeleidsters... dus over wat nou precies de tijdlijn gaat zijn. En ik ga wel proberen om dit academisch jaar nog klaar te zijn met mijn scriptie. Dat houdt in dat ik in ieder geval deze maand en nou ja, als er nog wat video's bijkomen in juli, dat ik die ook nog kan meepakken. Maar dat ik in ieder geval deze maand nog pak voor... om data te verzamelen. En dat ik juli heel erg graag gebruik om naar de data-analyse af te ronden en mijn scriptie af te schrijven. Ja, dat ik hem begin augustus inlever en eind augustus mijn verdediging heb van mijn scriptie. Dat is een beetje globaal hoe ik het nu heb verzonnen. Ik moet daarvoor wel uitstel vragen bij de bij de universiteit, dus dat is nu bezig. Ja, dat is het momenteel eigenlijk... ik heb het eerste filmpje van [...] gehad natuurlijk, dus

daar ben ik nu mee bezig om dat analyseren eigenlijk. En ja, voor de vragenlijsten kan ik dat pas echt doen als ik als ik alles bij elkaar heb. Ja, dus daar ben ik momenteel mee bezig.

Speaker 3:

Oké, nou ja, in ieder geval goed vooruitzicht dat het nog dit jaar voor je is.

Speaker 4:

Ja, ja, dat hoop ik inderdaad wel ja. Ja, en ja weet je hoeveel gesprekken daar nou bij komen... weet je, gewoon zoveel mogelijk en ik pak alles wat ik pakken kan. En, ik hoop dat ik ze gewoon zoveel mogelijk kan gebruiken van wat jullie kunnen aanleveren.

Speaker 3:

Ja.

Speaker 2:

Weten collega's van jullie ook van de Maatjes en misschien dat die iemand hebben in die passend is? Of is dat geen optie?

Speaker 5:

Dan zitten ze vaak al in een traject, en om dan weer iemand extra erbij te zetten, of hun... ja.

Speaker 3:

Ja, dat is het moeilijke eigenlijk eraan, hè. Kijk, als wij natuurlijk in een keer ergens in het traject binnen komen lopen met een robot. Ja, weet je, je hebt toch een stukje vertrouwen nodig. Aansluiting. Dus ja, dan denk ik ook niet dat je de resultaten behaalt die je eruit zou willen halen, in ieder geval voor jou dan [...], want ja, dan wordt het namelijk alleen even een gesprek met een robot en niet... dan gaat het denk ik niet meer om de inhoud. En dan schaadt het meer het traject dan dat het baat.

Speaker 4:

Ja, nee dat klopt.

Speaker 5:

Ik heb misschien nog wel een jongen die is... daar heb ik gister het tweede gesprekje mee gehad. Of nou ja, eigenlijk eerste, daarvoor was alleen een kennismaking. Die is wel wat ouder al, maar het leek hem op zich wel leuk, dus ik kan die ouders nog wel even benaderen. Ik vond hem zelf iets te oud ervoor dat ik dacht: ja, vind je dit nou leuk? Maar ik had hem toevallig in... ik had die doos liggen, dus ik zei: ik heb als ik nog een robotje bij me. Toen zei die dat hij dat op zich wel leuk lijkt. Maar het was nog even de vraag of ik dat traject echt door ga pakken, omdat die pas al de Alles Kits-training heeft afgerond. Maar als dat niet... ja, hij heeft wel moeite met emotieregulatie, dus op zich in die zin zou... daar is de problematiek wel passend. Ja, ik weet het niet. Ik kan het proberen misschien vinden...

Speaker 3:

Misschien gewoon voor een paar gesprekken dat je in ieder geval wel nog wat data hebt?

Speaker 5:

Ja, we hebben ook op zich nog maar... wat is het? Het is bijna zomervakantie ook al, dus ik ga ook denk niet... eigenlijk niks nieuws meer oppakken, in ieder geval op school, want het heeft weinig nut. Deze jongen heb ik nu al twee keer gezien, dus die ga ik wel doorpakken, maar verwacht ook dat ik die voor de zomer weer ga afronden, dus dat zou dan nog... wat is het 4, 5 keer zijn? Is dat nuttig of heb je meer gesprekken nodig met een deelnemer?

Speaker 4:

Nee, weet je, we hebben echt alle soorten scenario's doorgelopen, dus stel je voor dat we nou echt... stel je voor dat ik maar één filmpje had gekregen bijvoorbeeld, dan hadden we... had ik dat zo erg uitgevouwen, dat ik een soort case die ervan gemaakt heb. Maar het komt nu toch wel een beetje op rolletjes, dus het wordt wel gewoon een field study. Dus... en dat is gewoon... ja, zoveel mogelijk, dus alles wat kan. Film het, upload het en dan ga ik er gewoon naar kijken. Dus dat is wel welkom.

Speaker 5:

Ja, ja, de vraag... ja, waar ik wel een beetje tegenaan liep, hè. Dat is wat je ook al mailde, is dat de sleutelwoorden best wel vaak niet verstaan worden, en in dit geval was dat dan vooral door het meisje. Maar ik moet eigenlijk ook al harder praten dan dat ik normaal doe om wat te laten horen en dan... ja, goed, ja, wat je ook zegt, hè, ik hoop niet dat het frustrerend is. Ik denk: nou ja, ik kan er wel mee omgaan, maar het zou fijner zijn als dat gewoon beter zou werken. Maar ja, dat zit in de hardware denk ik, hè, van dat ding?

Speaker 4:

Dat zit... ja, dat is beide hardware en software natuurlijk. Het is natuurlijk het microfoontje wat van goede kwaliteit moet zijn, maar in principe zit het ook in software dat hij spraak de goed en beter kan herkennen. Dat zijn natuurlijk allemaal taalmodellen die dan eigenlijk... ja, daarin geüpload worden. Ik weet niet of jullie dat dat snappen, daar dat... ja, dat is natuurlijk buiten mijn macht, en ik vind het ook erg jammer, want toen ik voor het eerst met Maatje ging werken, toen merkte ik het dat ook gelijk dat hij echt... dat die spraakherkenning gewoon echt... nou ja, waardeloos wil ik niet zeggen, maar het is nog niet optimaal en goed genoeg eigenlijk om met kleine kinderen te werken. En dat is wel jammer, dus... ik moet wel zeggen dat ze wel heel erg veel updates aan het doen zijn. Ik weet niet...

Speaker 5:

Ik zag het ja, want er zit nou ook ChatGPT erin zag ik hè?

Speaker 4:

Ja, alleen dan moet je nog even een extra abonnement erop nemen.

Speaker 5:

Oh echt?

Speaker 4:

Ja, dan vragen ze meer geld inderdaad? Dus... nee, dat is allemaal niet nodig natuurlijk. Nou ja ze werken wel constant aan die robot, dus zeker in de toekomst als mijn scriptie klaar is... jullie kunnen die robot gewoon blijven inzetten, mocht dat bij

jullie passen. En, die software wordt alleen maar beter natuurlijk.

Speaker 5:

Ja, het is wel... het is nu vooral dat dat onderzoek daaraan gekoppeld zit en dat ik er zelf nog weinig ervaring mee heb. Maar het is wel leuk om in te zetten. Het... wat ik wel een beetje eng vond eigenlijk was dat het meisje vooral echt helemaal niet in de gaten had dat ik het typte volgens mij en dat wat ik typte dat hij zei.

Speaker 4:

Ja, dat zag ik ja.

Speaker 5:

Ja, viel je dat ook op? Ik dacht: oké, jij denkt echt dat hij nu antwoord geeft op jouw vragen, want ik had gewoon realtime spraak aangezet en zij wilde, ik zeg nou weer, nog wat vragen. Dus toen zei ze van: ja, hoeveel vrienden heb je? En ik zat het gewoon in te typen, maar ze staat echt alleen maar ding te kijken. Ik denk: oh jee, dit is eigenlijk wel een beetje... vindt ze dit niet eng of zo? Ze zag het heel realistisch allemaal. Sowieso een beetje een bijzonder meisje ook, maar goed, dat weet je ook niet van tevoren.

Speaker 4:

Maar dat weet ze niet, toch? Of dat heeft ze... heeft ze dat niet in de gaten, denk je?

Speaker 5:

Ik kreeg het gevoel van niet, nee. Ik heb het niet gevraagd, want ik dacht: nou, eigenlijk is het ook wel goed werkend als ze dat niet doorheeft, hè. Want dan gaat ze echt met dat... met Maatje het gesprek aan, maar... ja, dat dacht ik wel van: hoe vindt ze dit nou echt? Hè, ze is super enthousiast. Ze wil heel graag met dat ding aan de gang, de juf zei het zelfs. Maar ja, ze vond het heel leuk, ze was heel de ochtend enthousiast en gespannen ervoor dat ik denk: oké, het is wel heftig zeg maar.

Speaker 2:

Hoe oud was dat meisje, [...]?

Speaker 5:

8 is ze.

Speaker 4:

Nou, weet je, als het positief blijft en dat ze het niet eng gaat vinden, dan is het in principe goed hoor.

Speaker 3:

Ik wilde net zeggen, Het is geen killer robot in ieder geval, dat idee heeft ze dan niet.

Speaker 5:

Nee, nee, nee.

Speaker 4:

Nou ik hoop dat dat onderhand wel duidelijk is.

Speaker 3:

Ja precies.

Speaker 5:

Ja die Ib'ers zijn ook wel enthousiast. Ik had die filmpjes ook doorgestuurd. Ik weet even nog niet of ze het al in de klas hebben laten zien. Maar ze vonden het wel leuk.

Speaker 2:

Op welke school zit jij, [...]?

Speaker 5:

De [...].

Speaker 2:

Oh ja, [...]. Nou, dat is wel fijn dat in ieder geval die school positief is.

Speaker 5:

Ja, daarom, ja, ik... ja.

Speaker 2:

Dat geeft wel een soort basis of zo.

Speaker 5:

Ja, precies.

Speaker 3:

Ik denk dat ik...

Speaker 5:

Maar dat het... sorry, ja, mijn dochter zit op [...] waar [...] ook komt, en ik weet wel dat zij heel lang ook totaal geen school contactpersoon hebben gedeeld. Ze houden het liefst alles in eigen... in eigen beheer, zeg maar. En alles wat van buitenaf is al moeilijk. Ik weet niet hoe dat nu is.

Speaker 1:

Ja, dat is wel ietsjes beter gelukkig, maar we stonden vooral als heel het CJG niet zo... niet zo goed aangeschreven op die school door wat trajecten die mis waren gelopen en toen de slechte mond-op-mondreclame van ouders.

Speaker 5:

Oké, zonde.

Speaker 1:

Ja, dus sinds dit schooljaar leken de schoolgesprekjes wel wat meer te lopen, dat ik zelfs met 2 uur nog naar 3 uur een tijdje wilde uitbreiden. Dus, nou ja, er zit een stijgende lijn in, maar voor nieuwe dingen, het kost tijd. Laat ik het zo zeggen, ja.

Speaker 5:

Ja precies, ook een hoop... vrij conservatieve mensen, want het is... het was altijd een gereformeerd vrijgemaakte school, zeg maar. En ja, heel christelijk, en nu is dat wel wat verschoven en is het... ja, is iedereen gewoon welkom qua leerlingen, maar daar lopen ze denk ik gewoon wat achter en zo'n robot is het dan voor iedereen

maar spannend. Ik moet zeggen, er zijn ook heel veel ouders echt wel met... ja, die overall wat van vinden. Laatst wilden ze ook de... wat wilden ze nou veranderen? Schooltijden geloof ik, maar dan hebben ze echt wel hemel en aarde voor moeten bewegen om dat erdoor te krijgen, zeg maar. Dus alles wat nieuw is is een beetje engig. Maar er heeft wel laatst een moeder gesolliciteerd die me op het schoolplein aansprak, dus zo negatief is het niet meer blijkbaar. Ja, ja ja.

Speaker 1:

Kijk eens aan, nou, mooi.

Speaker 2:

Ja, oké. Ja, ik hoop dat hij nog iets uitkomt. Ja, het verbaast... eerlijk gezegd, ik had wel wat weerstand verwacht, maar het is toch meer dan ik had verwacht eigenlijk.

Speaker 3:

Ja, maar wat ik al vaker zeg, weet je, het is toch wel weer iets onbekends, hè. Iets... en dat dat maakt voor mensen dat het toch een beetje eng is. Ik moet net zo goed als dat kinderen aan het robotje moeten wennen. Of hè, dat ik... ik bedoel, kijk naar mezelf. Ik dacht eerst ook dat ik een robot van 1 meter mee zou krijgen dat ik dacht van: nou, ik weet niet of ik dat zo leuk vind. Snap je? Dus het... ik denk als je, nogmaals, als er meer... als die meer gepromoot wordt tijdens... denk ik hoor, want ik denk dat die echt wel goed is op... bij school contactpersoon gesprekken. Ja, weet je, dan kennen ze... dan kennen ze robot Maatje gewoon, dan weten ze een beetje, hoe wat en waar. Maar dan weet school ook van hoe het eruit ziet en natuurlijk ook: je moet eerst wat succesjes gaan boeken, voordat er meer vertrouwen in komt, want dan kan je zeggen van ja, maar kijk: daar heeft het gewerkt. Of: oh, dat, hè, het ene kind is daar wel bij geholpen, het andere niet. En dan gaat school het ook zien als een goed middel om te gebruiken. Ja, en dat is gewoon nu nog niet zo. Dit staat nog zo erg in de startblokken. En ja door... natuurlijk, jij hebt ook gewoon een deadline [...]. . . ja, hebben we... hebben wij eigenlijk te weinig tijd om daarmee aan de slag te gaan. Maar ik denk dat het echt wel ook aan ons is om goed erover na te denken hoe we in de toekomst hem willen gebruiken, want het is zonde als je natuurlijk voor zoveel geld een robotje in de kast hebt liggen.

Speaker 2:

Ja zeker. Ja nee, absoluut. Ja, het is niet alleen voor [...], maar ook voor het CJG zelf.

Speaker 3:

Ja ja nee, ja precies. Ik bedoel... hierna moet iemand ook dit project gaan trekken? Dat is echt wel...

Speaker 2:

Ja precies. Ja, ja.

Speaker 3:

Want anders wordt het gewoon vergeten.

Speaker 2:

En, hoe kunnen we...

Speaker 4:

Anders is het weggegooid geld.

Speaker 2:

Ja, ja zeker, absoluut. Dus we moeten inderdaad nadenken over: hoe kunnen we meer promoten, en als er... als we succes hebben, dan moeten we dat delen.

Speaker 3:

Ja ik... ik denk dat je daar natuurlijk... ja, dat iemand... dat je daar iemand voor moet charteren die die kar gaat trekken. Die gaat, hè, die net zo goed als dat wij als school contactpersoon wel eens een presentatie geven op scholen van: hé, wat doen wij dan? Ja, daar ook het filmpje weer laten zien van Maatje en dat we die ook daarin kunnen gebruiken en eigenlijk dat het meer een soort standaard tool is binnen de school gesprekken die gebruikt kan worden. Dus dat je niet zozeer apart als toestemming gaat inzetten, hè, dat je daar toestemming voor moet geven. Maar ik denk dat je het gewoon uiteindelijk als CJG moet gaan aanbieden als er iets wat gewoon binnen het... wat we binnen het CJG gebruiken.

Speaker 2:

Ja, wat normaal is. Ja.

Speaker 3:

Ja. Maar ja, dat is 30 stappen vooruit. Nu eerst maar eens [...] helpen aan data.

Speaker 2:

Nou ja maar... ja, maar dit is ook goed om daar nu al over na te denken, hoe... hoe en wat. En hoe we dat verder vorm kunnen geven. Dus dat neem ik wel mee.

Speaker 4:

Ja. Nee, want dat zit inderdaad...

Speaker 5:

Je hebt er wel goed over nagedacht al [...].

Speaker 3:

Wat zeg je?

Speaker 5:

Je hebt er wel goed over nagedacht al.

Speaker 2:

Zeker.

Speaker 5:

Ik vind dat wel wat voor jou eigenlijk.

Speaker 6:

Oh. Ja, goed verhaal, [...] 2.0.

Speaker 5:

Iemand moet dat toch een beetje overnemen, hè. Dat promoten en dan stiekem iets over geven.

Speaker 3:

Nee promoten, dat kan ik heel goed, Maar het... de kar trekken dat... ik werk maar 3 dagen dus er valt dan weinig te trekken. Of weinig tijd om de kar te trekken, dus ja.

Speaker 5:

Ja, ja, Ja, op zich als wij gewoon die robotjes, zeg maar in beheer hebben, dan moeten we er gewoon ook zelf vooral mee bezig gaan. En of anderen dat dan ook moeten gaan doen dat moeten we dan nog maar even gaan bekijken.

Speaker 6:

Ja, maar ook daarin... kijk, ik bedoel, als wij er al binnen het team over praten, dan zie je ook al scheve gezichten van: ja, oh ja, nou, moet ik niks mee hoor, dat robotje. Dus ook, weet je, binnen het CJG moet hij meer gaan leven. Als zijnde... nogmaals, als zijnde dat het een vast onderdeel is wat je aanbiedt, of kan aanbieden vanuit het CJG en niet meer dat het een los project is, want dan draagt niemand die verantwoordelijkheid. En ja, je hebt het toch wel... ja, ja, dat ook. Weet je, het... doordat het niet leeft in de organisatie... ja, ga je het ook niet opzoeken of gebruik je het minder vaak? En, in plaats van dat we dan zeggen van: oh, ja, dan... hè, oh ja, hier had je Maatje voor kunnen gebruiken. Nee, dat is het eigenlijk gewoon een standaard iets is van: hé, wat gaan we doen, zullen we hier een Maatje... weet je, dat het gewoon... ja, nogmaals een vaste tool wordt binnen het JCG, want daar is hij wel iets te prijzig voor volgens mij.

Speaker 5:

Ja, en ik denk ook dat we er echt wel een hoop andere en extra dialogen en sleutelwoorden in kunnen gaan zetten, want het was nu... ik ken ze ook nog niet allemaal uit mijn hoofd. Maar als je een beetje... ja, als je dat meer eigen maakt, dan kan je... kun je hem daar veel meer in laten doen natuurlijk, hè. In plaats van... ja, dat realtime spraak dat kan, maar dat is toch een beetje omslachtig, want dan moet je bedenken wat je dan wil zeggen en dan... nou ja, soms kom ik zelf niet eens echt uit mijn woorden. Nee. Ja, het zijn toch vaak wat ingewikkelde gesprekken als een kind weinig wil zeggen, of gesloten is of, moeite heeft met bepaalde dingen. Dan moet je zelf ook goed je woorden wegen. We gaan... hoe ga ik nou iets op een goede manier vragen. En om het dan vervolgens ook nog te typen en... ja, dat goed over te laten komen, dat... daar zitten best wel wat... ja, ingewikkelde dingen aan vast, zeg maar.

Speaker 3:

Nou ja, dan kunnen we [...] inhuren om... hè, van die... wat is het? Workshops te geven voor... ja, CJG breed. Heb je nog een leuk zakcentje voor na je studie.

Speaker 4:

Ja, weet je, als er meer interesse is in dat mensen met die robot willen werken, dan vind ik het echt niet erg om weer om een keer langs te komen. Ook al is dat buiten mijn studietijd, als ze dan nog... als jullie dan nog contact met me willen. Maar ik kan bijvoorbeeld ook... nou, weet je, het moet dan iedereen uitgelegd worden hoe die robot werkt. Ik zou natuurlijk ook weer een filmpje kunnen maken waarin ik uitleg hoe die robot werkt, met screen recordings en alles. Ja, want trouwens ook nog over...

Speaker 2:

Dat is wel fijn, [...].

Speaker 4:

Ja, want ik had met [...] nog contact over die filmpjes die staan op mijn YouTube kanaal. En ik ben ook een fanatieke gamer af en toe, dus ik heb ook wel eens wat andere filmpjes ertussen staan die niet echt voor dezelfde leeftijd geschikt zijn, laat ik het zo zeggen. Dus ik heb mijn hele account nu even op privé gezet, zodat alle leraren en directrices niet denken van: oh, wat is dit voor raar account? Wat voor filmpjes staan daartussen, weet je wel? Maar ik vind het ook goed als jullie... ik weet niet of jullie een eigen YouTube account hebben van het CJG? Wat mij betreft mogen jullie die ook daarop uploaden als jullie dat willen. Als jullie dat hebben?

Speaker 2:

Ik ga even contact leggen met onze communicatiemedewerkster om te kijken hoe we dat aan elkaar kunnen knopen.

Speaker 4:

Ja, want jullie mogen dat van mij gewoon her uploaden als jullie dat willen en dan haal ik ze van mijn eigen kanaal af.

Speaker 2:

Ja oké, dat is goed. Hè, en als jullie nou denken van: goh, dit is een leuk succesje wat ik in ieder geval intern kan delen, dan hoor ik dat ook graag dan. Dan moeten we daar iets... dan gaan we daar iets van maken.

Speaker 4:

Ja, ik denk wel dat het nog wel inderdaad wat [...] ook zegt, het zit redelijk in de kinderschoenen en ik denk... nou, jullie kunnen het natuurlijk hebben over dat onderzoek met universiteiten hebben gedaan. Alleen ik denk dat het nog niet zo heel succesvol wordt binnen mijn scriptietijd, zeg maar. Ik denk dat het wel wat langer gaat duren voordat je echt gaat zien dat het misschien wat meer standaard wordt dat jullie Maatje gaan inzetten, en dat jullie gaan zien dat inderdaad misschien wat meer successen geboekt worden.

Speaker 2:

Ja. Nee, dat snap ik.

Speaker 5:

We hadden het laatst toevallig in basisteam even daarover en... nou ja, er is soms of vaak wel wat weerstand, maar toen hadden we het ook wel over het onderzoek wat er dan aan gekoppeld is, hè. En want de... nou ja, iemand die zei van: ja, het duurt nou al zo lang, We zijn al 2, wat is het? 2, 3 jaar met het robot project bezig, en ik zie eigenlijk nog geen enkel resultaat. En toen hebben we het ook wel... ook met [...] erbij wat uitbreider gehad over wat onderzoek nou inhoudt, hè. Naar de werking van zo'n robot en dat... ja, dat hielp wel, dat gaf wel wat meer draagvlak leek wel. Dat mensen zich ook realiseren waar we dan precies mee bezig zijn op het gebied van onderzoek en... ja, wat dat inhoudt, hè. Het is niet zomaar even met een robotje aan de slag gaan. Je moet echt wel een hoop... heel veel voor. Nou ja, de JGCs zijn over het algemeen HBO geschoold en niet universitair, en dus op het gebied van onderzoek leer je daar ook op universiteit natuurlijk hele andere dingen over en veel meer. Wat dat nou precies inhoudt, hè, dat ik denk van: ja, dat is ook logisch dat het

zo lang duurt, hè. En... nou ja, dat is een hele... zit wel een hele... ja, een heel project aan vast met [...] die er natuurlijk ook heel veel mee bezig is geweest en nog steeds, en ook stukken over geschreven heeft, toch?

Speaker 4:

Ja.

Speaker 2:

Ja zeker, [...] is...

Speaker 5:

En artikelen heeft gepubliceerd. Misschien kunnen we daar nog iets meer over delen, dat mensen ook wel snappen van: oh ja, weet je, dit is echt een toekomstproject en iets van de lange termijn. Maar dat het wel een mooie bijdrage kan hebben voor over... ja, misschien wel een aantal jaar.

Speaker 4:

Ja. Ja en... ja.

Speaker 2:

Ja, we hebben [...] natuurlijk in september vorig jaar gehad op een lunchbijeenkomst. En we hebben natuurlijk wel wat... we hebben natuurlijk wel eens wat berichten op... hoe heet het? In nieuwsberichten gezet. Maar ja.

Speaker 3:

Ja of het filmpje delen, weet je dat je ja bijvoorbeeld in de nieuwsbrief...

Speaker 2:

Het filmpje delen, dat soort dingen moeten... en misschien moeten we [...] weer vragen. Ja.

Speaker 3:

Ja, maar zeg maar alleen weer iets presenteren, dat vind ik in ieder geval in mijn drukke agenda altijd eventjes weer een moment van informatie, en door. Dus ja, maar terwijl in zo'n nieuwsbrief, weet je, net als het filmpje, of weet ik het hoe je het in elkaar steekt... ja, dan neem je de mensen wel mee in het... in waar we nu staan na zo'n lange tijd, want ze weten wel dat het bestaat, maar voor de rest? Ja, niet.

Speaker 2:

Je vindt zeg maar in een nieuwsbrief vanuit jouw perspectief makkelijker dan een presentatie?

Speaker 3:

Nieuwsbrief ervaar ik ook als iets, weet je, als je eventjes even tussen je drukke afspraken, dat je eventjes de nieuwsbrief leest. Iedereen leest die nieuwsbrief. Het is altijd wel weer een soort ontspanningsmoment om eventjes tik te bekijken van: hé, wat staat er eigenlijk? Dus mensen scrollen daar gewoon door. Kijk, en als je daar dan dat filmpje in zet en... ja, wij bewijzen van nog per mail een reminder van: joh heb je het... heb je het al gelezen? Check eventjes tik voor betreft het robotje. Snap je? Dan denk ik dat je meer bereikt dan alleen weer informatief een bijeenkomst.

Speaker 2:

Ja. Oké, nee, snap ik. Oké, ga ik... dan ga ik dat doen, ook al hebben... ik heb ook maar 2,5 dag en ik heb het retedruk. Ja, maar goed, nee, snap...

Speaker 5:

Het hoeft ook niet per se nu, maar het is...

Speaker 2:

Wat zeg je?

Speaker 5:

Ik zeg, het hoeft ook niet per se nu, maar het is wel iets om te... wat meer te promoten zeg maar, misschien.

Speaker 2:

Maar het is wel goed, hè. Want er zijn wel resultaten geboekt, ook met die grotere robots. En dat is dan gedeeld, maar dat zakt ook weer weg en we moeten ook weer inderdaad een nieuwe [...] vinden. Iemand die dat zeg maar ook in de praktijk bijvoorbeeld binnen de JGZ doet hè. Dus die grote robot meeneemt naar de massavaccinatie. Of mensen die dus... dat daar draagvlak voor is, dat is niet vanzelfsprekend bij die robots. Helemaal niet.

Speaker 3:

Nee, want de laatste vaccinatie van de kinderen, hè, die we laatst hadden, wat is dat? Van 9 jaar? Ja, daar stond hij bijvoorbeeld niet... ik heb wel gekeken. Ik dacht nog wel van: oh, misschien staat ie er, snap je, en ja, terwijl je hem... daarmee had je hem wel meer bekendheid kunnen geven. Ja en, weet ik het, voor mijn part noem je deze het broertje van of het zusje van de grote robots. Ja, dan...

Speaker 5:

Volgens mij kan deze wel veel meer dan die andere grote, of niet?

Speaker 2:

Ja, dus... die zijn sowieso ouder en die hebben... maar die hebben weer de mogelijkheid dat ze... ze hebben een scherm op hun borst, hè. En in de laatste onderzoeken zijn daar ook filmpjes vertoond over wat de kinderen kunnen verwachten. Samen met de gestures, dus de armgebaren en... dat lijkt wel goed te werken, zeg maar. Er is een indicatie dat dat in ieder geval leidt tot reductie van stress. Maar ik merk dus ook dat bij de JGZ-groepen en ook de... hoe heet het? Ja [...] die heeft enthousiast meegewerkt, maar nu opeens had ze er eigenlijk geen zin meer in. Dus het is niet vanzelfsprekend dat iets doorgaat, merk ik.

Speaker 5:

Ja, die is ook bijna klaar natuurlijk.

Speaker 2:

Ja die zijn ook bijna klaar, maar goed.

Speaker 3:

Ja. Ja, weet je, dus daar moet ik ook weer nieuwe ingang vinden. Weet je, er komen steeds nieuwe mensen en...

Speaker 5:

Ja, is het niet wat voor, hoe heet ze? [...]. [...] of [...] of zo, die dat leuk vinden?

Speaker 2:

Welke [...]?

Speaker 1:

Speaker 5:

Wat is het? [...]?

Speaker 3:

! [...]

Speaker 2:

Oké.

Speaker 5:

Weet ik niet hoor, maar...

Speaker 2:

Zij is van de JGZ?

Speaker 5:

Ja.

Speaker 2:

Oké, nou ja, goed.

Speaker 5:

Ik kan hem wel eens bij een breed overleg vragen. Heb je ervan neergezette interesse hebben, uit ons team dan.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 5:

Ja, kijk, weet je, ik vind het op zich best wel leuk dat ding, maar qua tijdsinvestering... ja, heb ik niet echt de motivatie om daar nog meer in te gaan doen. Dus ik heb er wel over nagedacht, maar ik ben liever eerlijk gezegd gewoon bezig met... ja, alle andere... met mijn jeugdhulptrajecten en dat ik me daar gewoon op kan focussen. Want er gaat al zoveel tijd in zitten. Inclusief de wachtlijsten en drukt in je caseload vind ik dat een beetje een... ja, steek ik liever mijn tijd daaraan, zeg maar.

Speaker 2:

Ja, snap ik. Ja.

Speaker 3:

Maar ja, misschien dat nu ook... dat bedenk ik me nu ook in een keer. Weet je, voor de mensen die trainingen geven... dat het een training is die wij... hè, waarvoor ze ons kunnen inhuren, dus misschien bij een abehuis of... weet ik het, andere instanties. Dat ze kunnen zeggen van: nou ja, weet je, kom eens langs met het robotje... dat is heel ver gedacht, hoor. Maar ja, dat is ook natuurlijk een optie. Niet zozeer alleen maar voor onszelf intern, maar wie weet ook wel... ja, voor mijn part, we hebben nu ook speltherapie, geloof ik hierzo. En ja, ik denk wel dat er mogelijkheden zijn, Alleen nogmaals, je moet iemand wel verantwoordelijk gaan maken omdat... om die kar te trekken, want anders liggen ze echt in de kast.

Speaker 2:

Ja, uiteindelijk... maar speltherapie is ook wel interessant, hè?

Speaker 3:

Ja, we hebben nu een [...] die dat hier doet. Ja, zij zou er ook wel iets in kunnen doen.

Speaker 2:

| [...] ? Oké.

Speaker 3:

| [...], denk ik? Even uit mijn hoofd.

Speaker 5:

Ja, net gemaïld.

Speaker 2:

Oké.

Speaker 5:

Dat is toevallig, want Ik heb haar gemaïld over de broer van het meisje waar ik dat filmpje van heb gestuurd. Die heb ik ook... heb ik ook gesprekken mee gehad, met haar broer. Ja, misschien kan zij hem dan met hem gebruiken. Maar wel goed idee?

Speaker 2:

Ja. Oké. Nee, dus we moeten communiceren en vasthoudend zijn een nieuwe wegen bewandelen.

Speaker 3:

Ja.

Speaker 2:

Oké, goed.

Speaker 4:

Ja. Nou, er zijn zat ideeën al in ieder geval voor de toekomst in ieder geval zo te horen.

Speaker 3:

En we blijven natuurlijk ook ons best doen voor jou [...], dat je dat weet.

Speaker 4:

Nee, dat was helemaal niet wat ik zei, hè. Nee, ik vind het alleen maar leuk dat het... dat Maatje toch wel... dat jullie toch wel motivatie hebben om ook na het onderzoek Maatje te blijven gebruiken. Want het is natuurlijk... ja.

Speaker 2:

Nou ja, zeker. Dat was wel de bedoeling natuurlijk.

Speaker 4:

Ja, het is wel een heel leerproces met dat ding en het is allemaal nieuw. En inderdaad, die kar moet getrokken worden, dus ik was ook... ik was ook wel onzeker over of jullie hierna nog mee door zouden willen gaan. Het is natuurlijk wel een dure investering geweest voor het CJG.

Speaker 3:

Ja precies.

Speaker 2:

Ja, zeker. Zeker.

Speaker 5:

Ja. Ja even over die verantwoordelijkheid. We kunnen natuurlijk ook gewoon met het groepje waar we nu mee bezig zijn, zeggen van: oké, dit blijft gewoon het werkgroepje en we delen die verantwoordelijkheid, hè. Dat was wat [...] laatst ook zei: ja, we hebben dat ding, we zijn ermee bezig. Of er dan per se één iemand moet zijn die daar... weet je, want ik heb het gevoel dat we dat allemaal net even te veel vinden. Maar als we dat gewoon met elkaar doen en eens in het... weet ik veel, eens in het kwartaal een keer in overlegje plannen om te kijken van: hé, leeft het nog en wat kunnen we ermee? En dan tussendoor gewoon per mail.

Speaker 2:

Zou wel fijn zijn, hoor?

Speaker 5:

Dat hoeft allemaal niet zo zwaar te zijn. Ja. Dat zou voor mij in ieder geval zeggen van: oké, dat vind ik dan wel prima. Maar als ik dat in mijn eentje moet gaan doen, dan denk ik van: nou, dat gaat me te veel tijd kosten en dan werkt het ook minder goed, denk ik. Dat is een...

Speaker 2:

Nee, dat is niet goed om dat in je eentje te doen, sowieso niet voor... omdat je constant toch nieuwe wegen moet zoeken of je moet dingen oplossen. Dus dan helpt het niet om dat in je eentje te doen. Dus daar heb je elkaar voor nodig en je hebt ook een soort... ik denk een gevoel nodig, dat je ook zeg maar in de lijn gesteund wordt hè, hiervoor?

Speaker 5:

Ja ook, ja, ja, dat heb ik wel. Het is alleen vooral binnen de de JGCs dat er gewoon niet heel veel enthousiasme is, merk ik. Buiten ons... buiten de mensen die hem gebruiken. Nou niet dat ik... ja.

Speaker 2:

Ja. Oké dus daar...

Speaker 5:

Eerst weerstand, dan enthousiasme.

Speaker 2:

Dus daar moeten we aan werken met communicatie en laten zien wat het is.

Speaker 5:

Ja.

Speaker 4:

Ja, ik denk dat wel...

Speaker 2:

En wat het niet is.

Speaker 4:

Ik denk dat wel zo'n nieuw... zo'n nieuwsbrief artikel en dan inderdaad met een link naar het filmpje dat dat misschien al wat meer interesse aanwakkert bij anderen. En dat misschien als er meer interesse is dat je misschien kan nadenken over inderdaad toch een informatiemeeting. Maar ik zou inderdaad dan eerder beginnen aan de nieuwsbrief, wat [...] ook zei.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 3:

Ja, wie weet zijn andere mensen ook enthousiast, hè. Om het... om hierin mee te willen doen. Ik bedoel... ja, dat is... dat moet je dan nog maar bekijken. Maar ik denk dat je echt wel meer mensen enthousiast kan maken hierin om hem natuurlijk te gaan gebruiken.

Speaker 5:

We hebben genoeg wisseling in personeel, dus. Je kan het altijd aan iemand anders vragen.

Speaker 3:

Gewoon een soort van verplichting als je hier komt werken.

Speaker 5:

Misschien vindt [...] het wel leuk.

Speaker 3:

Ja.

Speaker 2:

Nou ja, maar dat... als je een soort zeg maar basis kunt vinden, door de teams heen, van mensen die toch enthousiast zijn, dat maakt het wel sterker, maakt het wel duurzamer, denk ik. Ja, oké, nou, genoeg om over na te denken, ook voor mij.

Speaker 3:

Ja.

Speaker 5:

Dat had je nog niet natuurlijk.

Speaker 2:

Nee dat had ik nog niet. Nee, nee, nee, nee, nee. Ik heb trouwens wel een contact met [...] weer in Den Haag. Die wil die grote robots lenen.

Speaker 4:

. Zo.

Speaker 3:

Ja ho even, daar moeten we dan wel even over in conclaaf hè? Hoe we dat gaan aanpakken bij hem, want dat gaat niet zomaar.

Speaker 5:

Wel leuk dat hij dat nog wil, want die grote heb ik eigenlijk... ik heb een keer die doos met hem ergens heen gesjouwd, maar verder heb ik ze nog nooit echt gezien. Ja, in de nieuwsbrief, maar dat is alleen een foto.

Speaker 4:

Maar je zei, dat is een robot met een met een schermpje.

Speaker 2:

Ja, dat zijn die iPals heten... ja, dat zijn iPals, die zijn al vrij oud hoor, maar die kunnen... die hebben een schermpje en die kunnen rijden en die kunnen we hun armen bewegen en hun hoofd. En [...] heeft ze, of andere collegastudenten van jou, die hebben daar mee gewerkt op de massavaccinatie. En het laatste onderzoek was van het effect naar het filmpje in combinatie met armbewegingen en hoofdbewegingen.

Speaker 4:

Ja, een vriend van mij heeft daaraan gewerkt toevallig. Is een vriend van mij. Ja. Heb ik over gehoord? Ja.

Speaker 2:

Ja, ja.

Speaker 5:

Want hoe lang hebben we die Maatjes dan?

Speaker 2:

Nou die eerste Maatje die hebben we al vrij lang, dat is die [...] heeft. Die zijn door [...]... We hadden hiervoor een directeur/bestuurder die die erg enthousiast was over robots en die heeft ze ik denk al... ja, echt 2017/2018 aangeschaft.

Speaker 5:

Oké, ja.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 4:

Ja, die 4 die jullie nu hebben die zijn natuurlijk nog redelijk nieuw.

Speaker 2:

Die zijn nog vrij nieuw, en we hebben daar geld voor gehad van Stichting... de van Capelle Stichting.

Speaker 5:

Oké. Dat scheelt weer.

Speaker 2:

Dat scheelt weer, maar ja, het is toch geld, hè.

Speaker 5:

Ja, ja, ja, absoluut.

Speaker 2:

Ja. Je merkt dat als je niks doet... dat zie je nu met die grote robots, dat het gewoon wegsterft.

Speaker 5:

Ja, ja.

Speaker 4:

Ja.

De massa is niet groot genoeg om het zeg maar uit zichzelf te laten voortbestaan of zo.

Speaker 3:

Nou ja, dat is wat ik zeg. Zolang je niet een vast onderdeel maakt in... ik bedoel, je hebt gezien dat het juist werkt, hè, bij die massavaccinatie... ja, dat je hem eigenlijk gewoon daar neer moet zetten. Ik bedoel, hè, gewoon van... hé, we hebben dan weer zo'n grote vaccinatiedag. Is de robot beschikbaar? Dus die moeten we daar neerzetten. Kijk en dat is... nogmaals, het moet een vast onderdeel zijn en niet een optie, want dan is hij te... ja, hoe zeg je dat?

Speaker 4:

Nog weer iets extra's om mee te nemen.

Speaker 5:

Drempel te hoog, ja. Is [...] een beetje enthousiast over de robots? Weet hij er überhaupt wel iets van of?

Speaker 2:

Nou ja, in het begin was hij helemaal niet enthousiast.

Speaker 5:

Oké.

Speaker 2:

En ja nu is het... ik kan er niet zo goed antwoord op geven of hij nou enthousiast is of niet.

Speaker 5:

Nee precies.

Speaker 3:

Ja, maar dat is ook juist wat je dan uiteindelijk ook aan hem zou moeten presenteren, snap je? Kijk daar... dat heeft denk ik ook weer te maken met dat hij dus nog niet ziet wat het... weet je, hoe we ermee kunnen werken.

Speaker 2:

Ja oké. We hebben het gepresenteerd aan hem natuurlijk in het begin. En ja, het is ook van: hoe staat iemand daarin? Vind je het... is je basishouding al van: vind je het iets of niet? Nou dat was wat moeilijker. Uiteindelijk hebben we... heb ik daarom ook de weg gekozen via de managers, hè. Dus [...] en [...] om daar zeg maar wat meer draagvlak voor te krijgen. Bij hen was dat wel zo.

Speaker 3:

Ja, maar misschien als je net als... weet je, soms moet je iets vaker laten zien of nogmaals, hè, we resultaten kunnen benoemen. Voordat je iemand... want weet je, om iemand op andere gedachten te brengen, want nogmaals, ik dacht ook In het begin van: wat? Toen [...] kwam van: joh, hè, van: is dat wat? Toen dacht ik: ja, wat moet ik nou weer met een robot? Ik was... nogmaals, je moet er feeling bij krijgen. Je moet een beetje er meer weet van hebben, meer kennis.

Speaker 2:

Ja nee, dat klopt.

Speaker 6:

Ik denk als...

Speaker 2:

Nee, ik spreek hem natuurlijk regelmatig, zeer vaak. Dus ik hou hem op de hoogte. Ja, maar ja, de een is nu eenmaal enthousiaster dan de ander, ja.

Speaker 1:

Heb jij het filmpje toevallig laten zien?

Speaker 2:

Wat zeg je?

Speaker 1:

Heb jij hem toevallig het filmpje al laten zien? Wellicht dat als hij dat filmpje zie je dat die ook weer enthousiast is.

Speaker 2:

Nee, dat heeft hij nog niet gezien, nee. Dat klopt. Dat heeft hij nog niet gezien. Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee.

Speaker 3:

Ja, moeten we dat in ieder geval even naar hem sturen.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Dat gaat ga ik doen, zeker.

Speaker 6:

Ja, ik moet... sorry, maar ik moet afhaken, want ik heb zo weer een afspraak, dus.

Speaker 2:

Ja oké, nee, bedankt hè, voor je inzet.

Speaker 6:

Ja, ik hoor en zie je de volgende meeting wel weer in mijn agenda verschijnen.

Speaker 2:

Plan jij iets in, [...]?

Speaker 4:

Ja, we zullen even overleggen. Wat zeg je?

Speaker 2:

Plan jij iets in?

Speaker 4:

Ja, ik was dat... ik weet niet of een tweede evaluatie sessie, of jullie dat nog fijn... of een derde wordt het dan, derde evaluatie sessie nog fijn vinden, anders wil ik graag met jullie individueel een soort van interview plannen als mijn data-analyse klaar is, zeg maar. Dus als jullie dat nog fijn vinden om nog een keer met zijn allen te meeten?

Speaker 3:

Ja, het is meer voor jou. Het is meer wat jij nodig hebt, [...].

Speaker 4:

Nee, dat klopt, maar voor... maar de vorige keer bij de eerste sessie gaven jullie ook aan dat misschien fijn was om even elkaar op de hoogte te houden van hoe en of wat. En dat er dingen gebeuren, zeg maar, maar als jullie dat deze keer zeggen van: ja, het loopt nu wel en... nou ja, als het nu wel loopt, dan vind ik het wat mij betreft prima om dan de interviews achteraf te doen, zeg maar.

Speaker 3:

Ik vind beide oké. Maar ik moet echt gaan.

Speaker 1:

Doeg.

Speaker 2:

Oké, bedankt hè.

Speaker 4:

Helemaal oké, doeg.

Speaker 5:

Doei, doei.

Speaker 2:

Maar goed, ik denk dat iedereen wel wil stoppen en ik moet ook weer verder. Althans?

Speaker 4:

Ja. Ja nee, ik was ook bijna door materiaal heen. Ik had nog wel even sowieso een opmerking. Want [...], jij hebt dat filmpje van [...] heb je naar mij doorgemailed? Weet wel dat op een gegeven moment Outlook zegt: het bestand is te groot.

Speaker 5:

Ik heb hem in dingen geüpload.

Speaker 4:

Oh, je hebt hem ook in de map gezet?

Speaker 5:

Ja, ik heb hem niet gemaild, toch? Ik heb die...

Speaker 4:

Oh, misschien herinner ik me dat dan verkeerd.

Speaker 5:

Ik denk het, want ik heb de informed consent gemaild... ja, extra gemaild. Die heb ik ook in OneDrive gezet en het filmpje heb ik ook in de OneDrive geüpload. Want dat weet ik nog wel, want die kon hier eerst niet inloggen buiten de omgeving, dus daar heb ik nog een tijd mee zitten worstelen. Ik heb hem niet gemaild.

Speaker 4:

Oké. Nee, het is natuurlijk wel fijn als iedereen gewoon zijn materiaal in zijn eigen map zet in die gedeelde OneDrive map, en dan het liefst ook even de naam van het kind erbij zet bij alles wat je upload. Dan kan ik een klein beetje overzicht houden welk kind ik heb zeg maar.

Speaker 5:

Ja.

Speaker 4:

Dus dat zou wel fijn zijn. Dat is een ding en... ja, nou ja, of als jullie nog meer materiaal van mij nodig hebben, bijvoorbeeld waar we het over hadden dat ik misschien een guide maakt bij hoe je Maatje gebruikt of als daar een keer nood voor is. Dan wil ik dat best voor jullie maken. Dat is geen probleem.

Speaker 2:

Dat zou heel fijn zijn.

Speaker 4:

Ja, maar dat moet je dan maar laten weten als daar behoefte voor is.

Speaker 2:

Bij deze.

Speaker 4:

Bij deze je?

Speaker 5:

Dat is wel handig, Als je desnoods gewoon een overzicht hebt wat die allemaal kan ook, en wat je erin hebt gezet.

Speaker 2:

Dat merk ik nu bij die grote robots. [...] is weg, de studenten die voor... jou voor zijn gegaan zijn weg, en ik heb geen flauw idee hoe dat ding werkt, dus. Dat is gewoon lastig.

Speaker 4:

OK, nee, dan ga ik gewoon een keer... in mijn vrije tijd maak ik dan wel een... ja, hoe je dat ding gebruikt eigenlijk. Ga ik daar wel een keer filmpje van maken. Natuurlijk... ja, hoe die verder werkt of wat hij kan en niet kan, dat staat in het andere filmpje natuurlijk.

Speaker 2:

Ja. Nee, dat zou top zijn, [...].

Speaker 4:

Ga ik dat een keer doen. Zijn er nog andere dingen die jullie van mij willen weten of nodig hebben?

Speaker 1:

Nee vanuit mij niet.

Speaker 2:

Nee, ik denk het niet.

Speaker 4:

Iets dat in jullie opkomt.

Speaker 5:

Nou, ik vroeg me af of er nog... of je nog bezig bent met het...

Speaker 2:

Is het goed als ik afhaak? Want ik moet verder.

Speaker 5:

Ja tuurlijk.

Speaker 4:

Ja tuurlijk. Dank je wel hè.

Speaker 1:

Doeg.

Speaker 2:

Bedankt voor jullie inzet allemaal hè? En succes.

Speaker 5:

Doei.

Speaker 4:

Doeg.

Speaker 5:

Ja of jij nog bezig bent met nieuwe dialogen erin zetten of dat ontwikkelen of niet?

Speaker 4:

Nee, daar ben ik momenteel... nee, daar ben ik niet mee bezig, want alles... alle informatie wat ik zeg maar voor de dialoog gebruikte, dat heb ik uit de brainstormsessie gehaald.

Speaker 5:

Ja. En ik heb daar niet echt... zeg maar, over kind interacties heb ik niet echt heel veel meer input gehad, dus ik zou het nu ook moeilijk vinden om daar misschien nieuwe dialogen bij te zetten.

Speaker 5:

Ja snap ik. Nou, dan moeten we denk ik ook gewoon zelf een keer mee aan de slag dat we gewoon samen met dit groepje gaan kijken voor de toekomst van: hé, wat hebben wij nou nodig om dat ding makkelijker in te zetten? Dat het ook een toevoeging wordt in plaats van dat we alles nog vooral zelf moeten uitvogelen. Maar dat is dan meer iets voor ons.

Speaker 4:

Ja, nou ja, het is voor mij natuurlijk moeilijker, maar ja, jullie zijn zelf jeugdcoach natuurlijk. Jullie weten het best wat jullie tegen een kind moeten zeggen. En als jullie bijvoorbeeld een specifiek kind heb ik jullie bijvoorbeeld ook met namen werken, bijvoorbeeld dat de robot ook echt daadwerkelijk het kind op de naam gaat afspreken... aanspreken.

Speaker 5:

Ja je kan er best wel ver in gaan natuurlijk.

Speaker 4:

Ja.

Speaker 5:

Dat vraagt ook wel weer tijd.

Speaker 4:

Ja. Nou ja, als ik natuurlijk ergens mee kan helpen met instellen als je ideeën hebt, dan kan ik daar natuurlijk altijd bij helpen. Alleen inspiratie voor dialogen die ik dan zelf moet verzinnen, dat vind ik... dat zou ik dan wel moeilijk vinden.

Speaker 5:

Snap ik, ja. Nee, het is meer dat ik tijdens zo'n gesprek, dan merk je van: oh ja, ik zou dit wel weer door Maatje kunnen laten vragen, maar dan heb je eigenlijk de vraag al gesteld.

Speaker 4:

Ja.

Speaker 5:

Maar dat zou handig zijn als dat veel meer eigen wordt. Weet je wel, dat je echt een beetje gewoon vanuit... op automatische piloot dat ding kan inzetten.

Speaker 4:

Ja. Nee, ik hoop dat de tijd dat een beetje zal leren, dat we... dat... nou ja, meer handigheid in gaat komen voor jullie.

Speaker 5:

Ja precies ja. Dat is het nu vooral.

Speaker 4:

Ja.

Speaker 1:

Ik moet er ook vandoor. Ik ga mijn best doen om... nou, om hopelijk nog filmpjes voor je op te kunnen nemen, dus hopelijk zie je ze verschijnen online.

Speaker 4:

Ja, ik hoop het ook.

Speaker 1:

Yes.

Speaker 4:

Dankjewel voor het deelnemen, hè?

Speaker 1:

Top.

Speaker 5:

Zeg tegen [...] maar dat ik... dat ik het heel goed vind werken.

Speaker 1:

Ja precies, jij bent een succesvering.

Speaker 5:

De papa van [...]? Ja.

Speaker 1:
Doei, doei.

Speaker 5:
Doeg.

Speaker 4:
Doeg. Ja.

D.2 Post-experiment interviews transcripts

Fast navigate to the interview questions of the post-experiment interviews (Appendix [D.2.1](#)) or transcripts of post-experiment interview [D.2.2](#), [D.2.3](#), [D.2.4](#), or [D.2.5](#).

D.2.1 Post-experiment interviews interview questions

This is a combined interview question preparation of all post-experiment interviews. This is done this way because most content overlapped

- Hoe gaat het?
- Vragen voor opnemen.

Werving van kinderen en scholen

- Bij de laatste tussentijdse evaluatie vertelde je dat je niet echt geluk had met het krijgen van participanten, dat het een beetje stagneerde bij je. Heb je toch nog gegadigden kunnen vinden voor het inzetten van Maatje, als schoolcontactpersoon of in een traject, of niet?
 - Zo ja, vertel!
 - Zo nee, hoe denk je dat dat komt?
- Kan ik nog meer data van je verwachten?
 - Ook na mijn scriptieperiode nog verder met data verzamelen (voor eventueel vervolgonderzoek).
- De vorige keer tijdens de tussentijdse evaluatie zei je dat één school het niet zag zitten om met Maatje aan de slag gegaan, maar dat je nog wel hoop had dat andere scholen mee gingen werken? Hoe gaat het daar nu mee?
 - Zijn de filmpjes rondgegaan in de school?
 - Heb je de intern begeleiders nog gesproken over wat de redenen zijn dat Maatje niet als passend wordt gezien?
- Je zei toen ook dat je een “half” intakegesprek hebt gehad met de moeder van een kind waarvan je vond dat Maatje wel geschikt was. Zijn daar nog vorderingen in?

Deelnemende kinderen

- Meeste gesprekjes van [...] gekregen (6 momenteel). Is de basis voor mijn data-analyse. Daar ga je nog 4 laatste gesprekjes mee voeren om op 10 uit te komen, klopt dat?
- Eén gesprekje ontvangen van Jaymar. Leuk om te zien hoe nieuwsgierig hij naar de robot was. Het is bij één gesprekje gebeven, waarom?
- Is [...] nog steeds het enige kind waarbij je Maatje hebt ingezet?
 - Zo nee, bij welk(e) kind(eren) nog meer?
 - Merk je een verschil in hoe kinderen reageren op Maatje?
 - Zo ja, kan ik nog meer data van je verwachten? Ook eventueel van andere kinderen (want het onderzoek wordt vervolgd na mijn scriptie)?

Gemakkelijkheid van de inzet van Maatje)

- Heb je nog met Maatje gewerkt na de robot-training dagen die ik heb georganiseerd (en in het robot platform gewerkt)?
 - Zo nee: Kan je je nog herinneren hoe Maatje werkt en hoe je werkt met het robotplatform, en vond je dat gemakkelijk te doen en onder de knie te krijgen?
 - Zo ja (en 2e vraag van zo nee als het antwoord ja is): Vond je het gemakkelijk om de interacties in te stellen in de robot tool en de robot zelf te bedienen?

Gemakkelijkheid van de inzet van Maatje

- Vond je het gemakkelijk om te werken met Maatje tijdens de gesprekken?
- Vond je het gemakkelijk om de interacties in te stellen in de robot tool en tijdens de gesprekken de robot tool te gebruiken (voor realtime spraak en acties)?
- Vond je het gemakkelijk om te werken met Maatje tijdens de gesprekken?

Effecten van de inzet van Maatje

- Voor dit experiment diende Maatje als 'ijsbreker' om kinderen aan te sporen meer over hun emoties en emotionele ervaringen te delen met de jeugdcoach, of als het ware tegen Maatje. Merk je zelf een verschil in hoeveel kinderen prijsgeven over hun emoties en emotionele ervaringen wanneer Maatje meedoet tijdens gesprek, en als hij niet meedoet?
- Heb je een verbetering in de emotieregulatie van een kind kunnen merken door de inzet van Maatje?
- Merk je een ander effect van de inzet van Maatje?

Toekomstperspectief

- Denk je dat Maatje een goede toevoeging is aan de kindgesprekken? Waarom?
- Wat is je toekomstperspectief met betrekking tot Maatje? Denk je dat je Maatje buiten het experiment om een toekomst heeft tijdens de kindgesprekken, bij het CJG of bij jou als individu?
- Denk je dat Maatje (ook) op andere gebieden binnen de CJG-hulpverlening nuttig kan zijn?
- Zou je het gebruik van Maatje aan je collega's aanraden?
- Wil je verder nog iets kwijt met betrekking tot de inzet van Maatje?

D.2.2 Post-experiment interview 1 transcript

Speaker 1:

Nou top, thanks dat je weer even tijd hebt gemaakt om dit gesprek te doen. Ja, nou ja, ik heb een gesprekje van jou ontvangen natuurlijk van [...] en ik vond het best wel leuk om te zien, want hij was best wel nieuwsgierig volgens mij naar Maatje als ik het zo zag.

Speaker 2:

Klopt ja.

Speaker 1:

Ja, dat was een verschil met de kinderen die Chris had aangeleverd, dus dat was wel leuk om te zien. En het was volgens mij bij één gesprekje gebleven als ik het zo merk. Is er nog een reden voor, of?

Speaker 2:

Ja, het is een... het is een intake geweest en... wat was ook weer de reden? Oh ja, ik kreeg toen allemaal onderzoeken, dus ik heb nu over twee weken heb ik weer de eerste keer dat ik hem ook zie.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Ja helaas, dus ja. Ik heb hem gewoon niet meer gesproken.

Speaker 1:

Oké. En ja, er zijn ook geen... want is [...] maar het enige kindje waarbij... bij wie je Maatje tot nu toe hebt ingezet?

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Oké, ja, oké. Nee, er waren verder geen ouders die met het onderzoek mee wilden doen?

Speaker 2:

Nee, nou ik... daar had ik niet zo... daar had ik nog niet eens zo'n last van. Ik zit even te denken, want Ik heb het bij twee gezinnen voorgesteld omdat het daar passend was, want verder heb ik gewoon ook... ik zit niet op een school, dus ik zie vrij weinig kinderen in verhouding en ik doe ook heel veel met beschikkingen, dus dat is een soort... ja, dat dat je de financiering voor gespecialiseerde hulp regelt. Nou ja, dat gaat er gebeurt ook allemaal met ouders. Dus ik spreek niet heel veel kinderen. Ik heb twee kinderen... bij twee kinderen heb ik het gevraagd en beide ouders waren enthousiast. Maar bij één kind die is... is het toen helemaal misgegaan, waardoor er... ja, crisisopvang ter plaatse kwam. En ja, dan toen was Maartje niet meer passend, dus.

Speaker 1:

Ja, dat heb je volgens mij al een keer verteld inderdaad, dat dat een keer het geval was.

Speaker 2:

Ja ja, dat is jammer, want die was denk ik ook wel heel nieuwsgierig. Die houdt heel erg van robots en... maar ja, die woont nu even niet meer thuis.

Speaker 1:

Oké, nou ja. Zelig, ja, nou ja. Dat is... ja, dat is jammer natuurlijk. Ja, dit is natuurlijk een post-experiment interview, maar ik heb geen idee wanneer ik ophoud met de data-analyse, dus je mag nog gewoon blijven opnemen, zeg maar alleen dit moet ik zeg maar ook doen voor mijn voor de afronding zeg maar. Dus dan weet je dat in ieder geval. Ja dus ik kan nog wel meer data van jou verwachten, denk ik?

Speaker 2:

Ja ja ja, ik... wat je zei. [...] was best wel nieuwsgierig en ik merkte ook echt bij hem dat Maatje... dat het feit dat Maatje er was al van tevoren bij hem een spanning wegnam. Of tenminste hij had... hij was ook, ja, ik had dat gezin ook jouw filmpje gestuurd waarin Maatje wordt voorgesteld en hij had er echt heel veel zin in, dus het was voor hem wel... ik denk dat het bij hem wel echt hielp om met minder spanning naar ons gesprek te komen.

Speaker 1:

Ja, superleuk!

Speaker 2:

Ja, en ik denk volgende keer, dan willen we weer wat meer het plan gaan bespreken, maar in principe ga ik dan niet echt mijn Maatje in gesprek, maar ik denk ik neem hem sowieso wel mee om desnoods even een dansje te doen en even want... ik weet niet of hij het oké vindt als ik hem niet meer meeneem, dat...

Speaker 1:

In het kader van het onderzoek was natuurlijk de bedoeling dat we hem de ene keer wel en de andere keer niet inzetten.

Speaker 2:

Ook dat, ja, ja.

Speaker 1:

Dus maar... maar ja, dan moet je zelf kijken in ieder geval.

Speaker 2:

Ja precies, ik zal hem de volgende keer niet echt inzetten voor bij de gespreksvoering, juist daarom, maar...

Speaker 1:

Even achteraf.

Speaker 2:

Ja, ik denk achteraf even een dansje doen, z'n grote vriend, nee.

Speaker 1:

Yes, oké, ja, superleuk, oké. Ja, even iets meer in... nou ja, de details van hoe makkelijk je het eigenlijk... of je het makkelijk vond om Maatje in te zetten, want vond je het makkelijk om in eerste instantie met de robot te werken en ook om die interacties voor... nou ja, voor [...] specifiek dan bijvoorbeeld in te stellen en om die realtime spraak en acties ook tijdens het gesprek te gebruiken. Leidt dat niet voor jou niet te veel af van het daadwerkelijke doel van het gesprek?

Speaker 2:

Ja, nou ja, je hebt het kunnen zien. Ik vond het wel hard werken. En ik had van tevoren best wel wat ingesteld al, dat als ik bepaalde antwoorden zou geven, hoe Maatje dan zou kunnen reageren. Dus ik had er in de voorbereiding ook best wel wat tijd ingestoken, meer dan ik normaal zou doen bij een intakegesprek voorbereiden van: oh ja, wat kan Maatje dan zeggen als hij een bepaald antwoord geeft en... dus wat dat betreft, ik vond niet moeilijk om te doen, maar dat was wel... ja, dat kostte wel veel tijd. Nou ja, uiteindelijk tijdens het interview had ik ook heel vaak dat ik een commando gaf en dat hij het niet oppikte of niet op tijd, dus dat ik echt heel snel mee zat te typen. Zeg: ja, misschien moet jij het even vragen. En dan kon ik snel mee typen. Nou ja, dat... ja, ik vond het wel... het was wel echt hard werken en ik vond dat ook wel lastig schakelen om en goed naar hem te blijven luisteren en dan te zorgen dat een Maatje het juiste antwoord gaf. Ja nee, dat vond ik wel lastig. Op een gegeven moment heb ik gezegd van: nou, we doen hem heel even weg. Of toen zei hij volgens mij zelf ook van.: volgens mij is hij een beetje moe, en toen dacht ik: nou, mooi, ja, dit grijp ik even aan voor mezelf om ook even wat lucht te creëren, dat ik me echt op het gesprek kon focussen. Maar ja, later, toen heb ik hem er wel weer bij gepakt. Ook omdat ik merkte dat hij het toch wel heel erg leuk vond... ja, om met Maatje te werken, dus.

Speaker 1:

Ja, superleuk. Ik kan me voorstellen dat dat inderdaad hard werken is. Want ja, normaal gaat de focus volledig op het kind en nu heb je een robot erbij die je tussendoor eigenlijk nog een beetje wilt besturen omdat die spraakherkenning natuurlijk niet optimaal werkt. Dus ja, oké. Ja, nou ja, voor zeg maar dit experiment was het eigenlijk uit... zeg maar mijn onderzoek, het doel om... ja, dat Maatje als een soort van ijsbreker werkt om... ja, kinderen aan te sporen om wat meer over hun emoties en emotionele ervaringen te vertellen natuurlijk aan jullie als jeugdcoach. Of nou, als het ware dan tussen... tegen Maatje, want die staat er dan tussenin. Maar heb jij zelf misschien... nou ja, bij [...] dan... ja, een... ja, misschien kan je dat nog niet

zeggen omdat je hem natuurlijk een keer hebt gesproken, maar had je al misschien een verschil gemerkt in hoeveel hij prijsgeeft over zijn emoties vergeleken misschien met andere kinderen waarbij Maatje niet is ingezet, dat het misschien sneller ging of zo?

Speaker 2:

Ja, nou, ik had die indruk wel dat... want ik had eerst zijn moeder gesproken en die vertelde dat hij het heel moeilijk vond om over emoties en gebeurtenissen te praten. En toen zat hij daar en toen dacht ik: nou, hij praat er best wel makkelijk over, maar achteraf sprak ik zijn moeder en toen bleek dus dat hij ook dingen verzonnen heeft tijdens het gesprek. Hij had het bijvoorbeeld over dat zijn vader in... op Curaçao leeft, volgens mij.

Speaker 1:

Suriname.

Speaker 2:

Of in Suriname leeft.

Speaker 1:

Dat hij was overleden.

Speaker 2:

Nee of... dat hij was overleden? Ja, precies dat hij is overleden. Maar dat, ja dat is allemaal helemaal niet waar. Zijn vader leeft gewoon in Nederland en zijn opa is overleden op Suriname.

Speaker 1:

Oh, oké.

Speaker 2:

En ik dacht al, volgens mij... ik dacht: hé, die moeder heeft toch verteld dat zij... ja, dat zijn vader nog wel in de buurt... maar dat daar gewoon geen contact mee is. Dus ja, dat... daardoor raakte ik ook nog eens door de war tijdens het interview, maar ik denk: ja, het maakt misschien ook wel doordat hij dus bepaalde details zelf verzonnen heeft... dat maakt het misschien ook wel dat hij makkelijker sprak over dingen. Al moet ik wel zeggen, bijvoorbeeld toen hij het over knikkeren had dat hij daar heel goed in is. Ja, moeder zei: hij zegt eigenlijk nooit dat hij ergens goed in is, dus... ik denk dat het... ik weet niet of het geholpen heeft bij echt over lastige onderwerpen praten, maar in ieder geval wel zag ik echt een verandering op zijn gezicht. Ja ik mocht hem helaas alleen van de achterkant filmen. Maar je kan het misschien aan de lichaamshouding ook wel zien dat... zeg maar voordat ik met... voor dat Maatje er was, toen ik op gegeven moment. Ja, Ik had hem achter mijn lichaam en toen werd hij al een soort van wakker. Toen dacht ik: oh, nou ik pak hem er maar bij. Maar toen... dat hij ook echt.... nou, hij fleurde helemaal op van: oh leuk, Maatje komt er nu bij, en toen... ja, dus in zijn houding zijn basishouding... om daar te zitten, merkte ik wel echt verschil. Ja.

Speaker 1:

Ja, dus ja, misschien dat de aanwezigheid van die robot al kan zorgen voor... ja, dat het toch wat meer euforie krijgt inderdaad, ja.

Speaker 2:

Ja, ja, en dat we ook wat makkelijker... want dan daardoor verschoof soms de aandacht ook naar de robot. Waardoor het niet zo was dat ik de hele tijd... he, dat de aandacht de hele tijd naar hem ging. Dat leek hij ook wel heel prettig te vinden. Dat het... ja, dat is natuurlijk best wel spannend als een volwassene ineens allemaal dingen over jou gaat vragen. En toen konden we tussendoor ook even ademhalen door even te hebben over dat Maatje weer ineens tussendoor iets riep of zo.

Speaker 1:

Nee precies, maar ja, dat is ook eigenlijk een beetje het doel natuurlijk, hè, van die robot. Ja, ja. Heb je nog misschien ja andere effecten gemeten dat... toen je de robot inzette bij [...] dat je dacht van: oh, nou het doel is natuurlijk dat hij meer over zijn emoties praat, maar een ander effect dat je misschien denkt van: nou, dat had niet verwacht.

Speaker 2:

Ik zit even te denken. Nou ja, dat ik uiteindelijk... hij vond het ook wel heel erg leuk om na afloop... en dan heb ik dat niet meer gefilmd omdat... toen kwam zijn moeder en zijn zusje binnen en voor zijn zusje had ik sowieso geen toestemming en... dus toen heb ik hem uitgezet. Maar toen heeft hij zijn moeder ook nog dingen laten zien van Maatje. Dat je gewoon merkte dat het... ja, dat heel vaak naast zo'n gesprek, als ik een gesprek heb gehad met een kind en daarna komen ouders erbij, dan... ja, dan vraag je... dan vraagt ze: en hoe was het? En dan zeg ik nou: wil je er zelf wat over vertellen? En dan... nou ja, 99% van de kinderen die zegt dan: nee, vertelt u maar... of ja, die hebben dan zoiets... die voelen zich dan heel ongemakkelijk om hun ouders te gaan vertellen waar wij het daarvoor over gehad hebben. En bij [...] merkte je wel dus... toen die moeder binnenkwam, zei ik van: nou, wil je... wil je, weet wel, wil je je laten zien wat we vandaag hebben gedaan? En toen kon hij: kijk Maatje kan dit en Maatje kan zus en ja, dat hij het heel leuk vond om het daarover te hebben met zijn moeder. Dus dat zijn moeder ook wel een hele enthousiaste [...] terugzag.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Nou, dat is wel echt leuk om te horen inderdaad, ja.

Speaker 2:

Ja, ja, dat is normaal... dat ik denk dat het gesprek iets langer... ja, ja, we zorgden voor een leuke interactie tussen moeder en hem.

Speaker 1:

Ja superleuk. Ja, Dat is eigenlijk wel een beetje de bedoeling natuurlijk van het... van dat robots bij jullie zijn nu dus ja, ja. Ja, dan een beetje over toekomstperspectief, want jullie... ja, jullie hebben dan natuurlijk nu een paar keer Maatje ingezet. Denk je dat Maatje dan nou echt een ook... zeg maar ook denkend aan dat voor jou

ook wel... nou niet per se stressvol, maar dat het wel extra moeite van jou kost om Maatje tijdens de interactie ook te besturen. Denk je dat het wel een goede toevoeging is aan de kindgesprekken. En zo ja, waarom? En zo nee, waarom?

Speaker 2:

Nee, ik denk dat het een hele goede toeval... toevoeging kan zijn. Wat ik zei, ja, alleen al dat hij zich dus meer op zijn gemak voelde tijdens het gesprek... ja, daarvoor kan het echt wel van meerwaarde zijn, dus ondanks dat het voor mij wel hard werken was... ja, ben ik heel blij dat hij erbij was tijdens dit gesprek dus nee, ja zeker wel. Aan de andere kant zitten we natuurlijk wel met een flinke werkdruk.

Speaker 1:

Ja sowieso al, ja.

Speaker 2:

Bij ons... ja, in de zorg, en maakte dit wel dat het... dat het me nog wel veel meer tijd heeft gekost voor één gesprek. Nou ja, dan weer de andere kant denk ik: hoe vaker je het doet, hoe makkelijker het ook zal gaan. Dus is het misschien ook wel een echt een eenmalige investering. Ja, of waarschijnlijk in mijn geval een 5-malige investering. Maar goed, op een gegeven moment denk ik dat ik daar wel iets makkelijker mee om kan gaan. Dat je daar... dat jij... ja, het is even zoeken naar een weg, maar... nee, ik denk.... ja, voornamelijk dat het toch wel een toevoeging kan zijn, ja. Op die ene ervaring die ik nu dan heb.

Speaker 1:

Oké, ja, op die ene ervaring, ja. Ja, dat is inderdaad ook inderdaad de hoop dat jullie er steeds handiger in worden en... ja, inderdaad, het zal altijd wel iets meer... als je zelf de interacties erin wil zetten, zal het wat meer voorbereiding kosten natuurlijk, als je het wil personaliseren op het kind zelf. En ja, tijdens het gesprek natuurlijk om die realtime spraak en acties te besturen. Ja, ja, ik kan me voorstellen dat dat wel wat meer moeite kost.

Speaker 2:

Ja, ik denk dat het bijvoorbeeld heel goed zou werken als we dit soort gesprek met zijn tweeën doen. Dus dat één iemand de robot bestuurt en de ander wat meer de vragen stelt. Ja, dus dat je... als je het zo zou doen, dan zou het hele mooie... ja, dan zou het heel goed werken. Maar ja, dan nogmaals, dan zit je natuurlijk wel dat je met twee collega's zo'n gesprek moet doen. En ook met... ja, eigenlijk allebei. Oh nee, eentje hoeft dan maar verstand te hebben van Maatje.

Speaker 1:

Ja nee, dat... dat is helemaal lastig, al helemaal met... nou, jullie hebben ook niet al te veel personeel bij jullie daar denk ik, dus... dat is niet praktisch, denk ik.

Speaker 2:

Klopt. Nou ja, als... als we lastig onderwerp hebben, dan doen we eigenlijk ook altijd een gesprek met zijn tweeën.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Dus het komt wel vaak voor dat we met zijn tweeën een gesprek voeren. Ja, dat zou nu wel nog vaker moeten, maar... ja, als ik zie wat het ook wel kan opleveren vraag ik me af... ja, wat laat je dan zwaarder wegen? Ja.

Speaker 1:

Ja, ja, is het dat waard natuurlijk? Stel je voor dat jullie dat zouden gaan doen, dat dat er twee jeugdcoaches dan bij zitten. Eentje die... nou ja, ook meeluistert natuurlijk, want je zit niet voor niks met z'n tweeën, maar die ook ondertussen dan een beetje met Maatje aan het typen is, ja. Of dat het waard is, dat zou een mooi vervolgonderzoek kunnen zijn, bijvoorbeeld.

Speaker 2:

Ja, ja, ja, dat denk ik wel.

Speaker 1:

Ja inderdaad. Ja oké, ja, dus ja, dat is dan denk ik ook wel jouw toekomstperspectief. Dus jij denkt wel dat Maatje toekomst heeft? Denk je wel dat Maatje toekomst heeft binnen het CJG? Bij het CJG zelf of bij jou als individu?

Speaker 2:

Ja, ik denk het wel, al... ja, dat vind ik een goede vraag. Ja, bij mij als individu denk ik: ja, ik zie... ik ben enthousiast en ik zie wel de meerwaarde, maar ik weet ook dat het... nou ja, die investering die je er dus in het begin dan in moet doen om er handig in te worden. Ja, dat zie ik niet per se alle collega's zomaar doen. Of Ik kan me ook voor of... ja, ik weet ook niet of het de top... de bestuurders het daarmee eens zijn dat wij daar nu in gaan investeren. Ja, kijk, in principe zou je het natuurlijk ook met een handpop kunnen doen of zo. Alleen... ja, die zijn veel minder cool, dus ja.

Speaker 1:

Die zijn minder cool en dat is ook iets minder echt.

Speaker 2:

Ja, maar ja, dat maakt wel dat kinderen vanaf een jaar of 7 of zo, ja, die vinden natuurlijk zo'n handpop... ja, doe even normaal.

Speaker 1:

Doe even normaal ja, inderdaad. Ja, nou ja, maar... want hoe oud was [...]?

Speaker 2:

| [...] is 8 dacht ik.

Speaker 1:

Oké. Nou, dan vind ik dat ze ook nog wel nog steeds wel goed meedoen met de robot eigenlijk en dat ze toch eigenlijk ook niet echt doorhebben dat jij tussendoor dat ding aan het besturen bent.

Speaker 2:

Nee, nee, nee, dat viel me ook op. Nee ik... ik zal nog heel even kijken voor de zekerheid hoe oud die is.

Speaker 1:

Oké, ja.

Speaker 2:

Voordat ik het verkeerd zeg. Ja, misschien nog wel belangrijk.

Speaker 1:

Het is natuurlijk ook wel... ja, een beetje gokken wat zeg maar de grens zijn tot wanneer Maatje... ja, nuttig is bij zulke gesprekken. Voor welke leeftijd hij geschikt is.

Speaker 2:

Ja, precies. Ja, 8 is hij.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Ja. Nee, dus hij viel denk ik qua leeftijd ook wel mooi daarin.

Speaker 1:

Ja, nou superleuk ja. Denk je misschien dat Maatje ook nog... want ja, jullie... want ik weet niet of jullie binnen CJG ook nog andere hulpverlening hebben buiten die gesprekjes geven. Denk je dat hij misschien op andere gebieden binnen CJG ook nog nuttig zou kunnen zijn?

Speaker 2:

Ja we hebben ook twee van die hele grote robots die dan worden ingezet bij de vaccinaties. Denk ik: ja, op zich zou Maatje daar ook iets in kunnen betekenen, weet je. Ja, afleiding, zorgen bij vaccinaties, trainingen denk ik dat die ook wel heel geschikt kan zijn bedenk ik me nu.

Speaker 1:

Water en rots.

Speaker 2:

Want dat zijn gewoon goed... ja, ja, precies, de rots en watertraining. Die gaat ook over emoties, maar Maatje zou bijvoorbeeld die uitleg ook kunnen doen of de oefeningen kunnen uitleggen of de... ja, dat het misschien... ja, als je leuke trainers hebt dan kan dat natuurlijk ook wel weer... is het een beetje... ik denk dat hij daar wel heel geschikt voor zou kunnen zijn, maar ook weer: is het de investering daarin dan waard?

Speaker 1:

Ja, neem ze maar mee naar die naar die vaccinatiedagen.

Speaker 2:

Ja, ja, dat is ook inderdaad een goeie.

Speaker 1:

Maatje is nog te tillen, maar die grote robots bijvoorbeeld dat...

Speaker 2:

Ja, dat is een stukje lastiger.

Speaker 1:

Ja, dat is een keer gedaan voor een onderzoek en dan... ja, voor de rest wordt het eigenlijk niet in de praktijk gebruikt dan, denk ik.

Speaker 2:

Nee, ik heb er nog over gedacht, want ik heb op gegeven moment seksuele voorlichting gegeven op een middelbare school. Toen dacht ik ook nog van: hé, zou hij hier niet iets mee kunnen? Maar uiteindelijk vanwege de leeftijd, want die zei dat er... dit waren tweede klassers.

Speaker 1:

Oh ja.

Speaker 2:

Die 13, 14 jaar. Ik denk: nou, dat... dan wordt het weer kinderachtig.

Speaker 1:

Ja, dat is misschien net te oud, hè.

Speaker 2:

Ja, ja. En ik denk: misschien op een latere leeftijd kunnen ze hem dan wel weer cool gaan vinden. Tenminste ik vind het... ik merk bij collega's dat als... op een gegeven moment was ik mee aan het oefenen natuurlijk. En toen kwam een collega binnen en die zei... toen liet ik Maatje dan "hallo" zeggen met de naam erbij, dus... ja, dan zie je wel van: oh, ja, "hoi". Een beetje schokkend. Ja, alsof het een echt mens is die ineens je naam kent, dus dat is... ja, het doet wel wat met je, ook al ben je... hoe... ook al ben je een volwassen vrouw.

Speaker 1:

Nou ja, het is ook wel ook iets nieuws, hè. Weet je, ik denk dat jullie als collega's ook misschien... ja, dat jullie robots ook niet echt kennen en niet echt ermee interacteren, dus ik denk dat het voor jullie dan ook nieuw is, denk ik van: oh, hoe moet ik hier eigenlijk op reageren, op een robot? Ja of dat, dat kan ik wel snappen ja.

Speaker 2:

Klopt ja, dat is waar.

Speaker 1:

Nee oké. Nee, dat is wel nuttig om mee te nemen dat hij ook nog misschien daar nuttig zou kunnen zijn, ja? Ja, dus je zou het gebruiken ook wel aan je collega's aanraden denk ik, ook al is het wel een investering?

Speaker 2:

Zeker. Ja nee, zeker. Ik vind het wel... nou ja... ja, het kan wel van meerwaarde zijn, dus ja.

Speaker 1:

Ja, nou ja, ik had zeg maar de tweede tussentijdse evaluatie. Daar was jij niet bij.

Speaker 2:

Nee.

Speaker 1:

Toen... ja, toen had ik ook nog gesproken van: ja, hoe kunnen... wat precies het toekomstperspectief van Maatje zou kunnen zijn binnen het CJG? Ja, toen hadden we het nog over van: ja, hoe kun je nou jullie collega's die allemaal een beetje sceptisch zijn over dat... over al die robots... ja, hoe kan je die nou ook voor zorgen dat die daar ook enthousiast voor worden. En wat over dingen als dat... jullie hebben een nieuwsbrief volgens mij, of zoiets. Als je daar iets in kan plaatsen, dan met dat filmpje dat ik heb gemaakt. En er was mij ook gevraagd om een... ja, een filmpje te maken om uit te leggen hoe die nou precies werkt en hoe je die tool gebruikt.

Speaker 2:

Oh ja.

Speaker 1:

Dus dat ga ik... als ik klaar met mijn scriptie ga ik dat een keer in mijn vrije tijd... ga ik dat een keer maken.

Speaker 2:

Oh echt joh?

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Oké.

Speaker 1:

Ja, maar dat vind ik leuk hoor, beetje... een beetje video editen, dat vind ik wel leuk.

Speaker 2:

Ja, zeg maar als het ware wat jij... de presentatie die jij ons hebt gegeven, of de training die jij ons hebt gegeven om die dan te digitaliseren?

Speaker 1:

Juist, precies.

Speaker 2:

Ja, dat is handig. Ja, dat... ja, dat zou superfijn zijn, ja.

Speaker 1:

Nou ja, ik heb ook gezegd van... want ja, op mijn YouTube kanaal stonden allerlei... laten we zeggen filmpjes zijn niet geschikt zijn voor kinderen. Dus die heb ik allemaal eraf gehaald en gezegd van: ja, je mag die video's ook prima op een eigen YouTube kanaal van het CJG uploaden, weet je wel.

Speaker 2:

Oh zo ja.

Speaker 1:

Dat vind ik... dat vind ik allemaal niet erg, maar ja, niemand wist of daar of zoiets bestond of zo.

Speaker 2:

Nee nee.

Speaker 1:

Dus ja, maar dat is allemaal voor de toekomst. Ik focus nu eerst vol op mijn scriptie afronden in ieder geval. Daar zit een beetje tijdsdruk achter natuurlijk.

Speaker 2:

Ja, ja.

Speaker 1:

Ja, oké, nou ja dat... nou, dat was eigenlijk wel een beetje wat Ik wilde vragen. Ja, wil jij verder nog iets nog iets kwijt met betrekking tot... ja, de inzet van Maatje? Mag alles zijn wat in je opkomt.

Speaker 2:

Nee. Nee, volgens... volgens mij niet nee. Nee.

Speaker 1:

Niet echt, oké. Oké. Nou, dan is het allemaal een duidelijk verhaal volgens mij.

Speaker 2:

Ja, ik hoop... ik hoop dat ik er nog meer mee kan werken zo... ja, in de tussentijd, tijdens zijn laatste interview en nu is... ben ik ook op vakantie geweest dus... ja, ik ga daar hopelijk weer mee aan de slag de komende tijd en ook daarna.

Speaker 1:

Ja oké. Ja, ja, ik hoop ook dat het in de toekomst gewoon een uitkomst kan blijven bieden voor jullie.

Speaker 2:

Ja. Nou, ik moet zeggen... want je zei... oh ja, dat wil ik misschien nog wel even kwijt. Je zei van: ja, sceptische collega's, maar ik merk... ik zit bij [...] op een kamer zeg maar. Dus ja, twee van... twee van de robotten collega's binnen een team. En ons team begint langzaam toch ook wel een beetje wat meer te krijgen van: oh, misschien is het toch best wel leuk dat... ja. Ja.

Speaker 1:

Ja? Nou, dat kost toch even tijd hè, van iets nieuws...

Speaker 2:

Ja, en dan moet je ook wel even succes ervaring hebben, dus.

Speaker 1:

Ja. Ja, als het daadwerkelijk helpt... kijk, als je zo'n kind als [...] hebt, dan denk ik dat je collega's gelijk om zijn. Ja.

Speaker 2:

Precies. Ja, ja, ja, want toen na dat interview kwam ik dus ook terug van: nou, dat was zo leuk. En ja, dus toen.

Speaker 1:

Oké, ja.

Speaker 2:

Dan... ja, als je veel van dat soort succeservaringen hebt, dan.

Speaker 1:

Nou, dan zitten er misschien nog een stijgende lijn in.

Speaker 2:

Ja, laten we het hopen.

Speaker 1:

Ja, goed om te horen. Nee oké. Ja, dat was eigenlijk wel alles wat ik wilde vragen.

Speaker 2:

Oké, nou succes met de andere interviews.

D.2.3 Post-experiment interview 2 transcript

Speaker 1:

Yes, oké. Oké, nou, tijdens de tussentijdse evaluatie. Weet je dat nog, de laatste tussentijdse evaluatie?

Speaker 2:

Ja, volgens mij was dat de keer dat we het... of afgesproken hadden om scholen, en dan vooral de intern begeleiders en de juffen iets meer ook actief erbij te betrekken, klopt dat?

Speaker 1:

Ja, dat klopt. Of dat was misschien al de eerste keer, want ik kan me herinneren dat we wel al wat besproken hadden daarover tijdens de tweede.

Speaker 2:

Oh, was het dan dat... nou ja, wat daaruit was gekomen? In hoeverre dat wel of niet door was gekomen?

Speaker 1:

Ja, want ik heb nog... ja, Ik heb nog even teruggezocht, en volgens mij had jij gezegd dat je zei dat één school het niet zag zitten om met Maatje aan de slag te gaan. Maar dat je nog wel hoop had dat andere scholen mee gingen werken en ik vroeg me af hoe het daar nu ongeveer mee is.

Speaker 2:

Nee op twee scholen ben ik inmiddels geen school contactpersoon meer, dus er is bij

mij ook echt wat weggevallen. Doordat een collega terug is gekomen van zwangerschapsverlof. Die ene school had dan inderdaad gezegd: wij vinden het niks. Heb ik nog actief gevraagd, tenminste, actief per mail gevraagd van: oké, nou ja, op wat baseren jullie dat? Want de informatie die ik over Maatje gegeven heb is nog vrij beknopt, en ik zou liever het gesprek met jullie erover willen aangaan dan dat jullie eigenlijk bij voorbaat de deur al dicht gooien. Dat natuurlijk wel een iets andere bewoording gestuurd, maar ook daar heb ik gewoon echt... nou ja, geen reactie op gekregen.

Speaker 1:

Oh, geen reactie zelfs?

Speaker 2:

En dat was... nee, nee, daar is niet op gereageerd. Nou ja, mijn eigen invulling is gewoon dat het vlak voor de zomervakantie was, dus dat ze het veel te druk hebben met... nou ja, andere taken dat ze denken van: dit is een bijkomstigheid, dus dat het voor hun geen prioriteit heeft. En een andere school die heeft... nou ja, helemaal niet gereageerd op die eerste mail, wat wel heel jammer is. Dus... nou ja, stel je wil het nog meer inzetten, denk ik dat het handig is om zoiets vanaf het begin van een schooljaar meer en beter te promoten door een eerste kennismaking, zo'n startgesprek wat ieder jaar is met intern begeleiders om Maatje dan ook gelijk mee te nemen en te laten zien. Dat is gelijk een soort van... nou ja, een puntje van feedback. Dat daar... als je het echt voor school gesprekjes in wil zetten, dat het dan goed is om vanaf het begin van het schooljaar te presenteren van: nou ja, dit behoort ook tot onze mogelijkheden. Wat vinden jullie ervan, welke informatie willen jullie hebben? Hoe kunnen we het... nou ja, bespreekbaar maken onder de juf en meesters en onder de aandacht brengen bij de kinderen en gezinnen, dan wanneer je dat dus een beetje aan het einde van een schooljaar doet, terwijl de zomervakantie bijna voor de deur staat, en ze dus heel erg naar afronding toe aan het werken zijn.

Speaker 1:

Ja, ja, dat kan ik me wel goed voorstellen inderdaad, want ja... als ik... ja, ik kom er met mijn onderzoek, eigenlijk midden in het jaar kom ik er dan in. En die filmpjes zijn dan ook nog later gekomen en dat we het meer op scholen gaan promoten. Dus ja, als het dan wat hectisch is, kan ik me voorstellen dat ze niet die nieuwe dingen er dan in een keer bij willen hebben, zeg maar.

Speaker 2:

Nee, nee, nee, precies. Ja, dat is een beetje een eigen invulling ook geweest, hoor. Maar ik denk dat als je het dus stevig inzet als we inderdaad zelf nog met Maatje verder aan de slag gaan na jouw onderzoek of na een vervolgonderzoek, denk ik dat het stevig inzetten vanaf het begin van het schooljaar gewoon meer... nou ja, response oplevert bij kinderen en gezinnen. Ja.

Speaker 1:

Ja, nee, maar ja, je... het is wel je eigen invulling, maar het klinkt voor mij op zich wel logisch zoals je het beredeneert, ja. Ja, dus die filmpjes zijn ook daar niet echt rond gegaan, denk ik? Of wel?

Speaker 2:

Ja, ik heb ze wel verstuurd, maar of ze... nou ja, of ze gedeeld zijn... ik ben bang van

niet. Nee, nee, ik heb niemand erover gehoord.

Speaker 1:

Nee, ook geen intern begeleiders erover gesproken?

Speaker 2:

Nee.

Speaker 1:

Nee. Nou, jammer.

Speaker 2:

Ja, zeker. Ja, want na die trainingsdag die die jij dan had gegeven ben ik wel gewoon echt... nou ja, enthousiast geworden over de uitleg van Maatje. Hoe het klinkt in ieder geval op papier om hem in te zetten om hem toe te kunnen passen. Kijk, om dan te kunnen zeggen hoe dat daadwerkelijk voor mij voelt in de praktijk... ja, dat kan natuurlijk niet omdat ik op dat punt niet gekomen ben. Maar gewoon heel het startpunt met... nou ja, wie of wat is Maatje en wat zou het kunnen betekenen? Ja, daar ben ik nog steeds heel enthousiast over.

Speaker 1:

Ja. Ja snap ik, ja. Het is jammer dat het voor jou dan wat minder op gang is gekomen... ja, eigenlijk helemaal niet natuurlijk. Ja ja, snap ik ja. Ik hoop dat het in de toekomst nog gaat komen.

Speaker 2:

Nee nee. Ja, zeker, ik ook.

Speaker 1:

Oké, ja. Ja, wat ik ook nog uit het transcript van de vorige tussentijdse evaluatie had gehaald, is dat je ook nog de moeder van een kind een soort van half gesproken had waarvan jij dacht dat Maatje wel geschikt was. Zijn daar nog vorderingen in gekomen in de tussentijd of ook niet echt?

Speaker 2:

Ja, nou, half. De vordering die eruit is gekomen, is dat moeder dus heel erg de hakken dus in het zand had gezet, want dat was van diezelfde school waar de intern begeleider en de directrice eigenlijk al zei: dit is niks. Dus toen had ik Maatje helemaal... nou ja, ook per mail gepresenteerd met een korte uitleg wat Maatje zou kunnen. En daaronder heel nadrukkelijk gezet dat mocht de interesse gewekt zijn dat we dan gewoon echt even een face-to-face afspraak zouden maken, dat ze Maatje ook kon zien en dat ik wat voorbeelden kon geven om het gewoon net iets levendiger te maken. Maar dat wilden ze... dat wilden ze absoluut niet. Ze was... nou ja, ze had in de eerste mail wel duidelijk aangegeven dat het niks voor haar was en dus ook niet voor haar dochter. Dus die extra afspraak, die hoefde er niet te komen. En een maand later hoorde ik van de intern begeleider dat het gezin gaat verhuizen buiten Capelle. Dus... nou ja, toen was het helemaal klaar, ja.

Speaker 1:

Ja. Zo, dat is ook helemaal omgeslagen in een keer dan.

Speaker 2:

Ontzettend. Ja, ja.

Speaker 1:

Ja. Ja, vervelend. Ja, en verder ook geen... ja, ook geen kinderen denk ik... andere kinderen die...

Speaker 2:

Nee, nee, nee, in mijn eigen caseload buiten de school heb ik überhaupt geen... nee, niet echt contact met kinderen meer, met de ouders om andere hulp in te zetten. Nou, met ieder kind gesprekje dat ik had, daar was het... daar was emotieregulatie niet per se de hoofdvraag van, dus niet passend, nee.

Speaker 1:

Oké. Ja, erg jammer dat het... ja, ik denk dat bij [...] ongeveer zo ook wel is gelopen. Want die heeft volgens mij ook niet echt... niet echt kinderen kunnen werven voor het onderzoek. Ja, dat is jammer, en hopen dat het nieuwe jaar Misschien meer kansen gaat bieden.

Speaker 2:

Ik hoop het, ja.

Speaker 1:

In ieder geval, ja, ja. Oké. Ja, dat was... ja, een beetje wat ik al over de kinderen en de scholen wilde vragen. En ik had ook nog wat vraagjes over Maatje zelf. Ja, ik kan me voorstellen dat je Maatje misschien niet echt meer hebt gebruikt sinds de trainingsdag omdat... ja, ja, ja, dus je hebt niet echt meer met Maatje of met het platform gewerkt nadat ik het eigenlijk heb uitgelegd?

Speaker 2:

Nee, nee, klopt. Nee.

Speaker 1:

Dat is ja... ja, is ook logisch als je natuurlijk niet... als je geen kinderen hebt dat dat je dan ook geen dingen in het platform gaat zetten voor dat kind specifiek, ja.

Speaker 2:

Nee, nee, wel een keer nog ernaar gekeken zelf om... nou ja, want tijdens zo'n training als jij het uitlegt, dan klinkt het allemaal heel makkelijk en simpel, en op dat moment weet je alles te vinden. Dus toen dacht ik wel iets van een paar dagen later: ik ga zelf nog eens kijken van waar staat nou alles en hoe kan ik alle functies bedienen en dergelijke. Toen merkte ik ook al wel dat het een beetje was weggezaakt. Dus stel ik zou het echt bij een kind inzetten... dat zou dan wel veel... nou ja, veel voorbereidingstijd vergen. Logisch natuurlijk omdat... ja, omdat het me gewoon nog niet gelukt is om het eigen te maken tot nu toe. Dus ja, daar zou wel tijd in komen te zitten om dat goed voor te kunnen bereiden.

Speaker 1:

Ja. Ja, snap ik ja. Ja, ik... had ik ook al met... volgens mij hadden we het ook tijdens de tussentijdse evaluatie besproken dat ik een keer... ja, ik heb... ik heb dan nu natuurlijk... doe ik In de zomer ook mijn scriptie. Ik was nog in de veronderstelling dat

ik dit jaar klaar zou zijn, maar ik ga er iets langer over doen. Maar dat ik nog een filmpje zou maken voor eventueel voor jullie collega's om uit te leggen hoe Maatje werkt en hoe ze dat robot platform kunnen gebruiken. Dus dat ben ik nog wel van plan om te doen, alleen wanneer kan ik nog niet zeggen. Dus dat kan ook jou bijvoorbeeld helpen om weer een beetje erin te komen.

Speaker 2:

Ja zeker, ja. Ik denk dat het heel helpend is.

Speaker 1:

Ja, dus dat ben ik nog wel van plan, alleen... en wanneer dat durf ik nog niet te zeggen, ja. Maar kan je nog wel een beetje herinneren hoe het platform werkt, of ook niet echt?

Speaker 2:

Ja, nou ja, dat er... dat je dan of dingen erin kan zetten waarvan Maatje dingen gaat zeggen aan de hand van... nou ja, van sleutelwoorden. Dus dat eerste voorbeeld wat jij toen gaf van: hé Maatje, wil je je even voorstellen? Nou, dat hij dan dus zegt... nou ja, wie Maatje is. Dat je er echt dingen voor ons al had ingezet, waarbij de sleutelwoorden aan gaan op het moment dat je dat je emoties benoemt. En dus ook dat je gewoon zelf mee kan typen op het moment dat je dus niet iets hebt voorgeprogrammeerd. Dat je dus vanuit je eigen zelf kan typen wat... nou ja, wat Maatje dan zegt op het moment dat je op de verstuur knop drukt. Dat zijn de twee hoofdpunten die ik... nou ja, die ik onthouden heb, ja. En alle dansjes en dergelijke die hij... die hij kan doen.

Speaker 1:

Ja, dat zijn inderdaad al wel de hoofdpunten die voor jullie als in jullie kindgesprekken zijnde het belangrijkste en het meest nuttig zijn inderdaad, ja. Ja, en vind je dat... vind je het wel... nou ja, hoe het platform in elkaar... ja, het is natuurlijk een tijdje geleden, maar je weet nog wel ongeveer het in elkaar zit. Vond je het wel een beetje, zeg maar, je zei al dat je het over het platform... nou, je wist ongeveer nog hoe het werkte, maar vond je het een beetje makkelijk te zien... allemaal te vinden?

Speaker 2:

Ja, op het moment... ja, op het moment toen jij het uitlegde, dat we gewoon op dat moment ook zelf aan het meeklikken waren, was het inderdaad wel duidelijk. En ik denk dat op het moment dat je... nou ja, Maatje wat vaker in gaat zetten, dat het... nou ja, net als, een heel simpel voorbeeld, fietsen wordt, dat het gewoon automatische piloot wordt. Je moet gewoon dingen vaker doen, vaker oefenen, vaker testen wil het... nou ja, automatisch in je systeem komen zitten. En hoe dat de eerste keer met die trainingsdag van jou was, denk ik dat dat met het gebruik van het platform ook zeker wel goed moet komen, ja.

Speaker 1:

Oké. Nou, mooi, dat is goed om te horen. Ja, daar is het... daar is het platform ook precies voor gemaakt, hè. Want... ja, wat er aan de achterkant allemaal... is dat allemaal programmeren natuurlijk. En dat is ook vaak hoe die robots door de uni gebruikt worden, maar dit is natuurlijk heel makkelijk. En het wordt ook gemaakt, zodat mensen zonder programmeerachtergrond, zoals jullie bijvoorbeeld, het ook makkelijk zelf kunnen instellen. Echt puur voor de zorg. Dus nee, dat is mooi, dat

is goed om te horen. Ja, en had ik nog een aantal vraagjes over jouw perspectief eigenlijk naar Maatje toe. Toekomstperspectief. Denk jij nou zelf dat Maatje echt een goede toevoeging is aan de kindgesprekken en... want ja, dat is misschien een beetje moeilijk om te zeggen dat je hem natuurlijk nog niet hebt ingezet tijdens de kindgesprekken, maar wat denk je? En zo ja of zo nee, en waarom dan?

Speaker 2:

Nou, ik denk dat hij een beetje twee kanten op kan vallen eigenlijk, want het vergt van ons als professional echt veel investering erin. Dat we... nou ja, allemaal of in ieder geval degene die er affiniteit mee heeft, echt gewoon goed onder de knie krijgt hoe Maatje... hoe Maatje werkt. Aan de andere kant denk ik wel nog dat er verbeterpunten zitten aan Maatje dat hij dus echt altijd doet wat je van hem vraagt. Doet hij dat dus niet, dat je hem dan gewoon zelf moet aanvinken dat hij hem zegt, wat wel ook weer extra belasting is voor een hulpverlener dat je dus én bezig bent met je computer om Maatje goed in te stellen, maar dat je ook vanuit jezelf wil reageren op die cliënt of op dat kind. Wat denk ik wel ervoor zorgt dat de gesprekken onbedoeld intensiever worden. Dus ja, ik vind hem een beetje twee kanten op kunnen vallen. Stel, je gaat zo'n gesprek in met twee collega's, dat één iemand gewoon praat met het kind en vertelt wat Maatje zou kunnen zeggen en de ander die zit achter de laptop en die bestuurt Maatje daadwerkelijk. Ik denk dat dat ook al een grote drempel weg zou kunnen nemen in de makkelijkheid van het gebruik van Maatje, zeg maar. Dus ja, ik denk wel dat het helpend kan zijn, mits er... nou ja, tijd in geïnvesteerd wordt om én Maatje goed onder de knie te krijgen, maar daarnaast ook dat Maatje goed werkt.

Speaker 1:

Ja, ja, wat jij nu zegt is eigenlijk ook precies wat [...] gezegd hebt. Het is...

Speaker 2:

Oh, echt waar?

Speaker 1:

Ja, en [...] die heeft, maar is al een keer in... een paar keer ingezet natuurlijk. Inderdaad, wat jij zegt van: het is inderdaad... het maakt het voor mij veel intensiever, omdat ik én Maatje moet besturen en tegelijkertijd ook natuurlijk bezig moet zijn met het kind. Dus ja, af en toe zetten ze hem ook aan de kant en was het... gingen ze even puur met het kind aan de gang, omdat het voor haar ook best intensief was. En ze suggereerde inderdaad tijdens het interview, wat ik dan nu met jou doe, wat ik met al met haar heb, dat een oplossing zou zijn om het met zijn tweeën te kunnen doen dat één iemand ook bezig is met de robot en de ander wat meer focust op het kind.

Speaker 2:

Oh, wat grappig. Toevallig, ja.

Speaker 1:

Ja, ja, telepathie, zoiets. Ja, ja grappig. Ja, nee, dat is... nou, je bent niet de enige die dat die dat denkt en Ik denk ook dat het een goede oplossing zou zijn. Maar goed, ik denk dat jullie ook wel niet het meeste personeel van de wereld hebben, net zoals de rest van de industrie tegenwoordig.

Speaker 2:

Nee.

Speaker 1:

Ja, dus het zou een mooie oplossing zijn, maar of jullie het personeel ervoor hebben dat dat dat betwijfel ik wel eigenlijk.

Speaker 2:

Ja, ja, dat is ook de vraag inderdaad, ja, klopt.

Speaker 1:

Ja. Ja, oké, even kijken. Ja, denk je dat Maatje misschien ook op andere gebieden in de hulpverlening bij het CJG van nut kan zijn, buiten de kindgesprekken of de hulpvraag emotieregulatie bijvoorbeeld?

Speaker 2:

Nou, ik weet dan dat hij was ingezet met die massa vaccinatiedagen natuurlijk, dus... tenminste, zo'n grote robot, om angst weg te nemen. En dan weet ik ook dan dat wij best wel wat trainingen geven binnen het CJG, dus wellicht dat hij daar ook als een soort ijsbreker kan fungeren. Alleen ja, dan weet ik niet of het formaat van... nou ja, klein, Maatje daar geschikt voor is om dat in te zetten. Maar je hebt bijvoorbeeld met de rots en water dat ze moeten leren hoe ze de houding stevig staan moeten doen. Nou, ik denk dat als dat door een robotje wordt voorgedaan, nadat eerst de trainer het voor heeft gedaan, dat het voor de kinderen wel een... nou, een leuke activiteit wordt om extra goed op te letten. Dus wellicht dat het... ja, in trainingen ook toegepast zou kunnen worden.

Speaker 1:

Ja, ja, nee, Maatje heeft inderdaad ook een functie voor bewegingen natuurlijk. En ja, stevig staan... in principe staat Maatje altijd stevig natuurlijk. Dus nee, ik denk wel dat dat... dat die voor rots en water ook wel geschikt zou kunnen zijn. Dat heeft de [...] ook wel een paar keer genoemd. Ja, en nog andere dingen toevallig, of?

Speaker 2:

Nou, dit is het eerste wat in me in ieder geval te binnen schiet. Iets anders weet ik zo snel niet. Nee, nee, nou mocht ik nog ergens opkomen, kan ik het altijd mailen of iets dergelijks natuurlijk, ja.

Speaker 1:

Ja, ja, tuurlijk.

Speaker 2:

Ja, ja.

Speaker 1:

Ja, ja. Misschien heb je dat al deels beantwoord, maar zou je het gebruik van Maatje aan je collega's aanraden?

Speaker 2:

Ik denk dat ik het daar eerst zelf echt voor geoefend moet hebben in de praktijk om hen goed... nou ja, enthousiast te kunnen maken en wegwijs te kunnen maken in het

gebruik van Maatje. Nadat wij die training van jou hadden gehad, hadden [...] en ik maak je wel gelijk laten zien en ook wel een paar dingen... nou ja, voorgedaan wat die... dus toen was al bij sommige collega's wel wat interesse gewekt. Maar ik denk om dat uit te breiden, moet ik eerst zelf... nou ja, het werken met Maatje goed onder de knie hebben voordat ik dat aan de andere collega's zeg, maar kan overdragen.

Speaker 1:

Ja, ja, dat snap ik heel goed, ja. Ja, Ik had het ook nog met [...] gehad over natuurlijk die filmpjes ook rondsturen, niet op de scholen alleen maar, dus ook bij jullie. En, ja, of... oh nee, het was ook een soort van informatie meeting erover houden, maar dat het misschien om het eerst even wat laagdrempeliger te maken om... jullie hebben ook een soort nieuwsbrief of zo had ik gehoord?

Speaker 2:

Klopt, ja.

Speaker 1:

Om eerst wat in de nieuwsbrief erover te schrijven, en dan misschien zo'n informatie meeting organiseren voor de geïnteresseerden. Dat.... ja, dat leek op zich wel een idee voor haar. Dus nou, misschien op die manier kun je wat meer collega's enthousiast maken nog. Maar dat is allemaal voor de toekomst natuurlijk. Ja, oké. Ja, dat was het eigenlijk wel grotendeels wat ik wilde vragen, wil je verder misschien nog iets kwijt met betrekking tot de inzet van Maatje? Wat in je opkomt? Tips voor mij misschien, in zijn algemeen?

Speaker 2:

Ja, het enige wat... het was met de tussenevaluatie ook ter sprake gekomen, maar dat ik het gewoon voor jou vooral heel erg lullig vind hoe... nou ja, hoe niet het eigenlijk gelukt is om Maatje daadwerkelijk in te kunnen zetten om jou maar data te kunnen geven. Dat vind ik vooral... nou ja, rot voor jou, want wat ik zeg, ja, verder over Maatje gewoon in de breedste zin van het woord ben ik nog steeds enthousiast over. Dus ik hoop dat we inderdaad... nou ja, vanaf aankomend schooljaar Maatje meer en beter kunnen... hoe zeg je dat? Nou ja, kunnen presenteren zeg maar op de scholen, en ook binnen de rest van het CJG om er wel meer gebruik van te kunnen maken. Alleen... ja, dat is dan niet iets waar jij voor jouw scriptie iets aan hebt natuurlijk. Maar ik hoop wel dat Maatje meer ingezet kan gaan worden, ja.

Speaker 1:

Ja, ja, nee, ja voor mij is het inderdaad minder lullig, maar ja, ik heb moet ik zeggen met onderzoek op de universiteit heb ik nooit echt veel geluk gehad, dus... ook met eerdere onderzoeken. Ja, het is lullig, maar weet je, ik heb het geaccepteerd en we gaan gewoon lekker door. En hoop dat in oktober gewoon alles klaar is, en dan... ja, ben ik ook weg op de uni.

Speaker 2:

Nou, dat scheelt, ja.

Speaker 1:

Ja, dan ben ik er ook klaar mee.

Speaker 2:

Ja. En weet je wel wat je dan wil gaan doen?

Speaker 1:

Nee, geen idee, ik heb nog steeds een bijbaantje bij de Jumbo als teamleider al 7,5 jaar, dus ik ga denk ik daar gewoon eerst eventjes gewoon een tijdje wat vaker werken en ondertussen zoeken naar iets in mijn vakgebied en ik denk dat ik een beetje ga kijken als... ja, ICT-consultant. Ja, advies geven over ICT gerelateerde onderwerpen eigenlijk. Dat ik daar eerst maar eens even ga kijken, want in mijn LinkedIn word ik ook constant... dat ik berichtjes krijg van kom je hier eens een kijkje nemen, weet je wel.

Speaker 2:

Ja, genoeg werk volgens mij te vinden in die brand, ja.

Speaker 1:

Ja, nee, aan het werk komen gaat geen moeite worden, maar wel wat ik uiteindelijk echt leuk vind. Ik zou het echt niet weten, dus dan... daar gaan we nog even achter komen.

Speaker 2:

Ja, en ambitie tot manager worden bij de Jumbo of iets dergelijks dat heb je niet? Omdat je aangeeft dat je al teamleider bent.

D.2.4 Post-experiment interview 3 transcript

Speaker 1:

Yes oké, nou dankjewel dat je weer even tijd wil vrij nemen of voor dit laatste interview.

Speaker 2:

Ja, tuurlijk.

Speaker 1:

Ja, ik heb momenteel de meeste gesprekjes natuurlijk met [...] gehad. Het zijn er zes momenteel en dat gaat ook de basis zijn voor mijn data-analyse, want voor de rest heb ik alleen van [...] nog een gesprekje gehad en bij de rest heeft het gewoon niet goed gelopen. Ja, dus dat is jammer, maar dat... zo is het nou eenmaal. En... nou ja, dat is dus de basis voor mijn data-analyse. En je gaat natuurlijk nog vier laatste gesprekjes met [...] doen zei je volgens mij de vorige keer, om op tien gesprekjes uit te komen, klopt dat nog?

Speaker 1:

Ja, drie of vier. Dan moet ik even in het systeem kijken, want volgens mij heb ik er zeven gehad in totaal.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Of heb ik jou er zes gestuurd? Want dan zijn er zes.

Speaker 1:

Ik heb er zes van jou.

Speaker 2:

Oké, nee, dan zijn er nog vier ja.

Speaker 1:

Oké, nou top. En is [...] nog steeds het enige kind waarbij je Maatje hebt ingezet tot nu toe?

Speaker 2:

Ja, ik heb... ben nu natuurlijk 3 weken vrij geweest en daarvoor... ja, nog wel geprobeerd, maar eigenlijk weinig echte, geschikte kinderen zo op het eerste gezicht en ook een moeder die geen toestemming gaf, waarbij ik dacht dat het wel zou kunnen werken. Maar die moeder had er geen fijn gevoel bij, dus die wil dat gewoon niet. Die was ook heel... gelijk heel stellig van: nee, dat wil ik niet.

Speaker 1:

Oké, ook niet nadat ik misschien de filmpjes heb laten zien?

Speaker 2:

Nee nee, dat werkt... geholpen, en ik was ook al best wel ver met dat jongetje, dus toen hadden we sowieso weinig gesprekken gehad uiteindelijk. Nou, en die moeder was heel stellig. Die zei nee. Ze dacht ook dat haar kind bang ervoor zou zijn, dus dat... ja.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Dat is niet echt handig.

Speaker 1:

Ook weer in die vooroordelen.

Speaker 2:

Ja precies ja. Maar dit is al oude informatie hoor. Die heb ik al eerder met je besproken ook, dus dat... eigenlijk is... daarna pas zijn die filmpjes en zo gekomen, maar.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Maar was ik al verder met hem ook zat, dus dan had het ook niet veel nut meer gehad, denk ik.

Speaker 1:

Ja. Ja dat is jammer.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Maar... nou ja, blij dat ik [...] in ieder geval heb. Dat is tenminste iets, ja.

Speaker 2:

Jawel, [...] was super enthousiast ook.

Speaker 1:

Ja, en nou ja, van [...] kan ik... die laatste vier filmpjes in data kan ik nog wel steeds van je verwachten?

Speaker 2:

Ja, als je dat wilt, zeker.

Speaker 1:

Ja, ja, want ik heb nu wel eens maar een soort stop gezet voor mijn eigen scriptie dat ik het nu ga doen met de data die heb, maar mijn begeleidsters willen hierna wel graag door met eigenlijk... ja, dan is het een vervolgonderzoek op mijn onderzoek. Dus die willen graag nog wel nog steeds zoveel mogelijk data van jou en de andere jeugdcoaches en ook eventueel van andere kinderen om erop door te kunnen gaan, eventueel ook met een andere masterstudent.

Speaker 2:

Oké. Ja, nee, helemaal goed. Ik ga dat gewoon afmaken met haar en blijf gewoon die opnames ook maken, want dat is toch allemaal geregeld.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Ze vindt het ook echt wel leuk, dus dat is mooi.

Speaker 1:

Gelukkig, goed om te horen. Dan... ja, even over Maatje zelf, want jij hebt van de jeugdcoach ook het meest met Maatje gewerkt, dus ik denk dat jij ook wel het meeste inzicht hebt over hoe Maatje werkt, in elkaar zit, en ook hoe je met die online robot tool kan werken. En... nou, mijn vraag is eigenlijk of je dat een beetje gemakkelijk vond om met Maatje te werken tijdens de gesprekken en om die interacties in de robot tool in te stellen.

Speaker 2:

Heel eerlijk gezegd niet. Het kostte best wel wat moeite om het echt in te passen, zeg maar, in wat ik normaal gesproken doe. Het vroeg best wel wat aanpassing en... ja, dat zie je misschien ook wel terug in de filmpjes dat ik best wel veel toch aan het typen was en dat de... ja, de... het is toch een beetje onnatuurlijk... voelde het, en dat is ook het oefenen en mijn ervaring ermee. Het werd wel steeds wat makkelijker, maar... ja, het vraagt toch best wel wat investering ook nog en die ben ik ook wel meer gaan nemen en dat wat beter gaan voorbereiden. Maar de gesprekken dat ik het wat minder goed had voorbereid, moest ik best wel ad hoc zelf nog iets bedenken, zeg maar. Al moet ik zeggen dat in bepaalde gesprekken dat ik echt wel de dingen die jij er ook in hebt gezet goed kon toepassen. Nee, maar je moet dan ook...

ja, je moet het dan... het is ook... voorbereiding is echt wel heel belangrijk merk ik, want dan weet je ook wat erin staat en wat hij zegt en wat hij kan en... ja, dan hoef je ook minder ad hoc te verzinnen. Hè want... ja, ik vind het ook wel fijn om een beetje spontaan zo'n gesprek te voeren. Dat is niet echt mogelijk natuurlijk als je met Maatje werkt, of je moet het typen. En nou had zij het niet heel erg door merkte ik vaak, althans dat idee kreeg ik. Misschien kan jij daar nog wat over zeggen, of jij dat idee ook had?

Speaker 1:

Nee, volgens mij heeft ze het inderdaad helemaal niet door, dus dat het... ja, dat is wel mooi om te zien achteraf hoor. Ik kijk die filmpjes natuurlijk meerdere keren door. Nee, het lijkt erop dat ze echt denkt dat het van die robot komt, dus dat... ja, dat is wel leuk. Dat is eigenlijk wat je wilt, hè.

Speaker 2:

Zeker, ja, eigenlijk wel, had ik... dat had ik niet zo 1 2 3 verwacht. Ik dacht, zij heeft echt wel door dat ik dit nu zei... typ, en dat hij dat zegt maar... dat is misschien ook het voordeel van haar leeftijd, of dat ze het niet altijd... ja, soms vraag ik me af of zij alles goed begrijpt wat ik zeg. Wat Maatje dan zegt, dus dat... ja, werkt in dit geval ook in het voordeel van mij en in Maatje, zeg maar. Dus... ja, je kan er gewoon heel veel mee. Ik zag laatst ook dat die Chat-GPT invoeging was geüpdatet. Zo heb ik ook nog een beetje mee zitten stoeien.

Speaker 1:

Met Maatje? Met de robots?

Speaker 2:

Ja, ja.

Speaker 1:

Oh, grappig. Ik dacht dat je daar een abonnement voor moest hebben of zo, dat ik dat las.

Speaker 2:

Nou, uiteindelijk wel zag ik dus ja. Maar ik... ja, ik ben gewoon met ermee begonnen en toen lukte het dus. Je moet zo'n key aanmaken, geloof ik. Dus uiteindelijk lukt het. Toen zag ik later inderdaad dat je dan voor zo een account moet gaan betalen op een gegeven moment. Dus dat... ja, ja, dat gaat... dat gaat dan wel stoppen, maar ik merkte wel dat dat je niet kon stoppen, zeg maar. Want je zet al zeg maar Chat-GPT kan je starten, maar hij stopte niet meer, dus je kon er niet meer uit. Dus ik dacht: oh, dat is niet handig.

Speaker 1:

Oh, dat is apart.

Speaker 2:

Ja, dat lukte niet. Ja, dan moest ik hem echt uit en aanzetten. Misschien lag het aan mij hoor. Ik had meerdere keys gegeven zeg maar, alleen hij bleef erin hangen. Want dan worden ze ook wit en dan... maar daar kwam hij niet meer uit. Dus dat... ja, was wel apart, maar je kon wel echt gewoon alles vragen en dan gaf die een heel antwoord zoals je gewend bent van Chat-GPT. Dus dat was wel bijzonder.

Speaker 1:

Oké. Ja, dus ja, het is een van de nieuwste dingen natuurlijk die ze met de updates hebben gegeven. Dus ja, misschien komt dat in de toekomst nog dat beter wordt.

Speaker 2:

Ja, dat zou natuurlijk wel heel interessant zijn. Ik zei... ik liet hem op een gegeven moment een verhaal verzinnen over een... weet ik veel, een jongen die moeite had met boosheid, nog iets, en nou, er kwam echt een heel verhaal uit dat je dacht: oké? Dit is... dit is wel bijzonder dat dat gewoon kan zo.

Speaker 1:

Maar wel heel complex, denk ik of ook wel op een manier dat een kind het kan begrijpen?

Speaker 2:

Nou, ik had dus als commando ook gegeven voor een kind van 8 of zo, dus het was echt wel een kinderlijk verhaal dat ik dacht: oké. Je kan natuurlijk alles specificeren en zo gedetailleerd mogelijk ingeven... de opdracht, als je wilt. Ja, die mogelijkheden zijn behoorlijk eindeloos volgens mij, maar dan moet het wel beter gaan werken nog. Dat je ook kan stoppen ermee in plaats van dat hij weer blijft hangen.

Speaker 1:

Ja, weet je dat soort...

Speaker 2:

En die kosten inderdaad die er dan zijn.

Speaker 1:

Ja, die kosten zullen waarschijnlijk niet heel erg gaan veranderen, maar ja, weet je, ik denk naarmate we meer tijd in gaan dat er echt veel meer functies bij komen, dat het alleen maar beter wordt. En... ik denk dat dat wel goed komt.

Speaker 2:

Ja, het ligt...

Speaker 1:

Maar ja, ja, ik zie dus wel dat je... dat je zelf ook een beetje geïnteresseerd bent in die tool, zeg maar. Dat je dus ook wel zelf op... ja, op avontuur gaat om te kijken hoe alles werkt eigenlijk. Dat... ja, vind ik wel grappig om te horen.

Speaker 2:

Dat vind ik het leuke aan dat ding.

Speaker 1:

Wat zei je?

Speaker 2:

Dat vind ik het leuke aan Maatje, zeg maar. Dat je gewoon die mogelijkheden wat jij ook... dat heb jij hebt ook wel een keer aangegeven. Ja, weet je, dit is echt nog maar het begin en dit is echt wel... gaat in de toekomst wel heel veel veranderen nog. Dat

is... dat blijkt dus dat het ook wel snel gaat, toch wel.

Speaker 1:

Ja, er komen snel functies bij inderdaad, ja, ja. Dus ja, je vindt die... je vindt die tool ook wel makkelijk in het gebruik, denk ik?

Speaker 2:

Ja, maar... ja, wat ik zeg, het is eigenlijk... je moet wel veel klikken soms, en dan... maar dat is ook weer de ervaring. Soms dan zit je In het verkeerde tabje zeg maar en dan moet je... denk je: oh ja, moest ik nou real time of moet ik nou die hebben, of dialoog? Dat is wel even zoeken nog af en toe, maar goed, dat is...

Speaker 1:

Dan heb ik misschien... dan heb ik misschien wel een tip voor je eigenlijk, want je kan... die tool kan je zoveel mogelijk in een browser openen als dat je wilt eigenlijk. Stel je voor dat je het tabblad nu dupliceert en je zet hem na... twee schermen naast elkaar neer, dan kan je er eentje op bijvoorbeeld real time spraak houden en de andere op real time acties. En dan kan je zo naast elkaar scrollen, dus. Heb ik zelf ook wel eens gedaan.

Speaker 2:

Oké ja, dat is wel een goeie tip nog, ja.

Speaker 1:

Ja misschien heb je daar wat aan inderdaad.

Speaker 1:

Nou ja, want dat is het soms. Dat je denkt: oh ja, nu moet ik dat hebben, nu moet ik dat even hebben. Maar ja, dat is... je wil ook dat het een beetje vlot gaat, zeg maar, en dat lukte niet altijd. Nu was het met [...] niet zo'n probleem, maar ik denk als je wat oudere kinderen hebt dat die denken: ja, schiet eens even op, hier heb ik geen zin meer in, zeg maar.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Dat... ja, dat zal de ervaring ook moeten leren.

Speaker 1:

Ja, ja, wat ook natuurlijk onderdeel van het onderzoek was om te kijken voor welke leeftijdscategorie Maatje nou het beste geschikt is. Dus ja... dus ja, ik denk dat het inderdaad rond de leeftijd van [...] en... nou ja, wat is dan de ondergrens en wat is de bovengrens? Dat is een beetje waar we ook naar kijken.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Dus ja, dat eigenlijk.

Speaker 2:

Ja. Ja, dat is even... ja, een goede vraag om te stellen.

Speaker 1:

Oké, had ik nog een paar vraagjes... want ik probeer natuurlijk een... ja, een soort effect te meten dat Maatje een soort effect heeft op... nou ja, op hoeveel het kind met jullie deelt over de emoties en ervaringen.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Nou, voor dit experiment dient Maatje eigenlijk als een soort van ijsbreker voor jullie om kinderen aan te sporen meer over hun emoties en emotionele ervaringen te vertellen natuurlijk. Of... nou, tegen jullie, of als het ware tegen Maatje.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

En merk je nou even dan [...] erbij te nemen... merk jij zelf een verschil in hoeveel [...] prijsgeeft over emoties en ervaringen als Maatje wordt ingezet, in tegenstelling tot wanneer die niet wordt ingezet?

Speaker 2:

Ja, daar lijkt het eigenlijk wel op. Ik heb wel het idee dat het haar een stuk plezier en ontspanning gaf, waardoor ze eigenlijk sneller er doorheen is gegaan. Want soms moet je best wel duwen en trekken om echt tot de kern te komen en zij ging... ja, ik denk toch wel mede door Maatje, dat ze ook iemand... iets had die zeg maar ook dingen deelden, hè. Omdat... ze waren natuurlijk best wel grappige teksten die hij zei: ja, als mijn batterij leeg is, dan word ik wel eens verdrietig, dus eigenlijk door... ook door een stukje humor en het delen van gevoelens door iets op iemand anders, dat hielp wel. Alleen... ja, nou ja, dat idee heb ik echt wel, zeker bij haar. Ze vond het ook zo leuk, dan maakt het de gesprekken ook automatisch wat... nou ja, wat je zegt, wat minder gespannen en wat... ja, het is... het was echt wel een ijsbreker als je het... om het even zo te noemen, die je misschien minder hebt als je dat niet hebt. Want het is voor mij ook, je hebt toch even iets anders dan jezelf om iets mee te doen. En dat maakt gesprekken vaak makkelijker, en of het dan een spel is, en in dit geval Maatje, of de tekeningen. Dat ligt er een beetje aan dat kind ook, maar in dit geval werkt het volgens mij wel.

Speaker 1:

Oké, nou ja, dat is fijn om te horen, want dat is precies de bedoeling eigenlijk van dit onderzoek, ja.

Speaker 2:

Ja, dat... ik denk... ja, dat denk ik. Ja, ik geloof dat echt wel. Je kan natuurlijk heel veel argumenten verzinnen dat het niet door de robot is of dat het gewoon is door dat meisje of door de... door wat ik dan doe. Maar ik denk echt wel dat het heeft bijgedragen in... ook wel in de... in het tempo, want zij ging best wel sneller dingen delen doordat... ja, wat ik zeg, doordat Maatje ook vragen stelde, op een stukje

ontspanning, met een dansje of grapje tussendoor. Dat werkte goed bij haar.

Speaker 1:

Oké nou ja, Dat is top, dus heb je dan ook echt in de emotieregulatie een verbetering kunnen zien door dat Maatje werd ingezet?

Speaker 2:

Ja, of het helemaal door... met Maatje te maken had dat weet ik niet, maar dat... ja, hij zat erbij, dus dat zal ongetwijfeld hebben bijgedragen. Maar ik heb wel echt bij haar gemerkt dat ze minder spanning had over de situaties waar ze moeite mee had, hè. Ze heeft ook best wel wat dingen gedeeld over de thuissituatie, moeilijke situaties in de klas. Maar eigenlijk tijdens de gesprekken werd het steeds. Ja, waren er minder irritaties leek wel, of ze minder boosheid ophouden, doordat ze meer inzicht heeft gekregen in wat bepaalde situaties bij haar teweeg brengen en dat... ja, dat is ook wel een stuk emotieregulatie. Dat beleving is of het ervaren ervan dat heeft allemaal met elkaar te maken natuurlijk. Maar ik heb met haar echt wel gaandeweg de de spanning zien afnemen en meer de blijdschap zien terugkomen. Ze had natuurlijk ook best wel wat dingen waar ze bang voor was geworden. Dingen die met moeder gebeurd waren of dat ze ruzies had met haar broer, die er ook wel eens... nou ja, een tik kon geven. Hè, dat... door dat te bespreken en te delen, en ik heb die dingen ook met haar moeder besproken, lijkt het echt wel of ze daar stappen in gezet heeft.

Speaker 1:

Ja, leuk. Ja, ik kan het ook wel terugzien in het gesprek dat... of als ik de transcripten dan lees dat dat het ook wel echt... nou, wat je vertelt, wat ze allemaal heeft meege maakt, zeg maar.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

En dan vind ik het fijn dat jij merkt dat Maatje toch wel een positieve invloed daarop hebt. Dus ja, dat is precies waar dit onderzoek voor bedoeld is eigenlijk, om dat aan te duiden. Dus dat is... ja, dat is wel echt fijn.

Speaker 2:

Nee, zeker. Ja, nee, kijk, als het niet zo zou zijn zou ik het absoluut zeggen, maar ik heb echt wel het idee dat het voor haar gewoon een heel fijn traject is tot nu toe. Ja, en... nou ja, goed, het was samen met Maatje, dus die heeft er echt wel een bijdrage in gehad.

Speaker 1:

Ja. Kan je mij trouwens nog goed horen, want het is best wel flink aan het regenen hier momenteel.

Speaker 2:

Ik hoor niks qua regen, ik hoor alleen jouw stem.

Speaker 1:

Nee? Oh, ik moet af en toe wel wat van: hoor ik het allemaal nog goed? Maar het is hier wel flink aan het regenen dus... nou, dat is fijn.

Speaker 2:

Nee, ik hoor niks ervan.

Speaker 1:

Heb ik geen achtergrondgeluiden in ieder geval. Scheelt weer voor het transcript.

Speaker 2:

Ja precies, want dat is wel gedoe af en toe, hè?

Speaker 1:

Ja. Hé, en naast dan hoeveel ze... hoeveel [...] met je deelt en emotieregulatie, merk je misschien nog andere effecten door de inzet van Maatje, of niet echt?

Speaker 2:

Ja, wat ik zei, een stukje humor en plezier, ze had echt wel zin in de gesprekken, en nu vond ze het met mij volgens mij ook wel leuk. Maar soms heb je ook wel eens dat je niet zo'n klik hebt met een kind, hè, moeten we ook gewoon eerlijk over zijn. Het ene kind ziet het wel in je en het andere niet. En ik denk wel dat... stel dat hij er niet zou zijn, en misschien was hij er eigenlijk niet, maar vond ze het vooral leuk om met die... dat weet ik niet. Misschien vond ze het vooral leuk dat Maatje erbij was. Maar ik denk zeker dat het dan ook kan bijdragen in... ja, om die drempel wat te verlagen voor kinderen als ze denken: oh ja, ik ga ook met Maatje aan de slag en niet alleen maar met de jeugd- en gezinscoach. Dat kan denk ik best wel helpen. En dat is dan niet echt op... ja, op de emotieregulatie, maar gewoon op het feit van: ja, heb ik wel of geen zin om met iemand te gaan praten over moeilijke dingen? Verder... even denken. Ja, zij houdt ook van dansen, dus dat scheelde al dat hij dat hij die dansjes kan. Dat vond ze ook hartstikke leuk. Verder zou ik het even niet zo goed weten wat ik verder voor effecten heb gemerkt eigenlijk.

Speaker 1:

Oké. Nou ja, in ieder geval dus drempelverlagend voor een kind kan het... zo kan het werken.

Speaker 2:

Ja, ja, ja, aan de ene kant, hè, want... heeft hij een soort imagoprobleem. Maar als dat imago goed is, dan werkt het ook wel op die manier.

Speaker 1:

Ja. Nou, zo zie je maar, hè? Ja.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Ja, precies. Ja, hartstikke leuk ja. Oké, laatste paar vraagjes, even over zeg maar toekomstperspectief wat betreft Maatje bij het CJG. Denk jij nou zelf... want je zegt zelf dat je ook wel wat meer druk ervaart omdat je eigenlijk ook Maatje moet besturen en tegelijkertijd ook de aandacht bij het kind wel te houden. Denk je nog steeds dat Maatje een goede toevoeging is aan de kindgesprekken? En zo ja, of zo nee, waarom dan?

Speaker 2:

Ik denk dat het... dat hij het echt wel kan zijn, maar dat je er wel wat in moet investeren, qua tijd, hè, qua voorbereiding. Nu moet je dat eigenlijk altijd doen voor een gesprek, dus zo veel extra druk geeft dat niet. Het was nu wel voor mij even schakelen dat je denkt van: oh ja, ik moet opnames maken, ik moet het delen, ik moet via OneDrive. Dat was meer het onderzoek dat dat ook wat vroeg van mij, hè, dat... ja, goed, we hebben al vaak genoeg gezegd dat we het best wel druk hebben en dat je niet altijd tijd hebt, maar ik vond het wel leuk en fijn als ik dan die tijd heb dan en de rust had. Dan vond ik het leuk om het te doen. Dus qua toekomst... ja, ik merk dat het draagvlak binnen het CJG gewoon nog vrij klein is, dat de mensen die met het project bezig zijn, die vinden het heel leuk. Maar verder niet echt. Hè, en dat is ook aan ons denk ik om de komende tijd te gaan kijken wat we daar als CJG mee willen. Er moet denk ik... er mag wat meer draagvlak komen binnen het CJG onder die echte gezinscoaches, maar ook binnen de organisatie denk ik dat het goed is om... ja, daar voldoende aandacht aan te blijven geven. En hoe we dat moeten gaan doen dat is nog... ja, daar gaan we ook wel met [...] naar kijken, denk ik de komende periode. Kijk, we hebben ze al en we weten nu hoe die... hoe ze werken, dus het zou mooi zijn als we dat gewoon doorpakken. We hadden het laatst natuurlijk ook over... ja, dat het niet per se een persoon hoeft te zijn die dat op zich neemt, maar dat we het gewoon delen. Hè, want [...] heeft heel erg die kar getrokken hier. Nou ja, goed, ik zie dat niet zitten om dat in mijn eentje te gaan doen, maar met dat groepje waar we het nu mee doen, lijkt me dat echt wel leuk om dat door te pakken. Ik moet zeggen dat het af en toe ook wel... toch wel wat irritaties gaf dat het even niet werkte, dat hij heel vaak haar... key woorden niet oppakte, dat hij dat gewoon niet hoorde, ook al zaten we in een rustige kamer. Ze moest best wel hard praten, dus ik weet niet of daar softwarematig... of dat kan verbeteren, of dat dat echt aan het microfoontje ligt in Maatje. Maar dat vind ik wel een... ja, een praktisch probleem, want dat maakt het voor zo'n kind natuurlijk ook frustrerend. Maar ja, ik doe het wel maar hij hoort het niet. En nu was zij daar best wel geduldig ermee, maar als je een kind hebt wat denkt: van ja, het werkt niet dus stop er maar mee... ja, dan werkt het niet, dus dat is het punt. En ook het stuk... ja, gewoon het eigen maken, en welke dingen staan waar? Wat zet je er zelf in? Want nu heb jij de hulp ingezet, en dat was fijn. Maar in de toekomst, hè, moeten we daar zelf ook gewoon nog inhaalslag... of een inhaalslag gaan maken door echt dingen makkelijker toepasbaar te maken. Hè, want ik denk dat het voor jou ook wel ingewikkeld was om te kijken van: ja, wat doen jullie nou eigenlijk in die gesprekken.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Ik denk dat je er heel veel bruikbare dingen in hebt gezet, maar er kan nog zoveel meer ingezet worden. En dat is... dat vraagt ook tijd... tijdsinvestering dus.

Speaker 1:

Ja, dat kan je Chat... wat jij zegt, je kan dat Chat-GPT kan je daar bijvoorbeeld voor gebruiken. Want nu connect je het natuurlijk aan Maatje die Chat-GPT, maar je kan het natuurlijk ook gewoon los gebruiken om een verhaal te genereren en denk: oh, daar kan ik stukjes van gebruiken, kan ik in die tool zetten, kan ik gebruiken tijdens het gesprek voor het kind.

Speaker 2:

Ja. Ja, want gewoon voor Chat-GPT heb je geen abonnement nodig, toch? Dat is Alleen voor die AP... API of zo, volgens mij.

Speaker 1:

Ja, voor de... voor die API inderdaad heb je wel een... dat kost wel geld inderdaad, maar je kan... ja, als je Chat-GPT los wilt gebruiken heb je alleen een OpenAI-account nodig. Maar dat is allemaal gratis.

Speaker 2:

Ja hè. Volgens mij heb ik alles nu aangemaakt. Dus...

Speaker 1:

En er zijn meerdere chatbots, het hoeft ook niet alleen Chat-GPT te zijn.

Speaker 2:

Nee. Ik heb... vraag me wel af wat het CJG daarvan vindt qua veiligheid en privacy gevoeligheid, in hoeverre dat helemaal veilig zit. Maar dat is meer een gevoel bij mezelf denk ik. Dat ik denk: ja, wat... waar gaat al die informatie heen die je erin stopt?

Speaker 1:

Nou, ik denk niet dat daar... dat je daar heel veel zorgen om hoeft te maken, want... je zet toch niet echt hele privacygevoelige... je vraagt toch niet hele privacygevoelige dingen aan die robot? En hij genereert antwoorden, ja, gebaseerd op wat er bekend is?

Speaker 2:

Ja, het gaat dan meer om het account dat je aanmaakt natuurlijk, en of dat CJG dat ook... dat oké vindt. Want ik heb het nu gewoon op mijn... aan mijn werkmail gekoppeld en dat is... ja, stel je voor dat via dat gebeuren, weet ik veel, je account gehackt wordt. Dan hebben we natuurlijk wel een probleem. Maar ik weet niet in hoeverre... ja, ik weet eigenlijk heel weinig van hoe veilig dat allemaal is. Jij?

Speaker 1:

Nou ja, ik gebruik het zelf ook, maar ja, als jij zegt van... het CJG kan er misschien... kan dat misschien problematisch vinden, dat jij je werkmail ervoor gebruikt, gebruik dan je privé. Wat moeten ze nou stelen? Ja, sorry, ik... iedereen is altijd zo sceptisch over privacy, maar... kijk, tuurlijk weten ze dingen over je, maar dat kan ook bijna niet anders.

Speaker 2:

Is ook zo. Ja, zo sta ik er zelf ook in hoor. Want ja, ze weten toch wel waarschijnlijk bijna alles al van je. En dingen die echt beveiligd moeten zijn, die zijn dat ook. Maar het is meer de... ja, dat dat er eigenlijk nog geen beleid op is... op dit stuk, hè. Er nog niet over nagedacht van: hé, gaan wij dit gebruiken in de praktijk en gekoppeld aan die... aan Maatje of niet? Maar ja, wat ik zeg, het gaat best wel snel en daar moet de organisatie ook wel goed op inspelen, maar ja, gaan we... gaan we het goed vinden dat mensen een account maken voor dit, en gaan we bijvoorbeeld wel een abonnementje betalen daarvoor? Dat zijn allemaal dingen die nog... ja, besproken

en bedacht moeten worden eigenlijk.

Speaker 1:

Oké, nou ja, weet je, ik denk dat het... weet je, met zulke bedrijven als OpenAI zit het altijd wel goed joh, die die privacy. Dat is altijd... ja, ja, ja, ik maak me er persoonlijk niet... kijk, nu ben ik sowieso een persoon dat weinig te verbergen heeft, dus ze mogen wat mij betreft alles over mijn weten. Maar ja, er zijn natuurlijk mensen die dat wel... die daar wel waarde aan hechten. Nou, weet je die mensen die van...

Speaker 2:

... wat zij daarvan vinden.

Speaker 1:

Ja leg het eens voor. Misschien... ja.

Speaker 2:

Ja, het was volgens mij een... de een na laatste dag voor mijn vakantie dat ik die toevoeging zag. Ik dacht: oh oké, dat wil ik proberen.

Speaker 1:

Ja, het is ook wel leuk. Maar ja, kijk eens... ja, misschien kan je daar wat mee inderdaad.

Speaker 2:

Ja, ik zal het eens navragen. Ja, en ik moet zeggen dat die accuduur mij soms ook wel tegenviel. Je moet hem wel goed opladen de dag voordat je hem gaat gebruiken, anders dan is die gewoon... hij loopt ook gewoon leeg als hij uitstaat. Dus dat is wel jammer.

Speaker 1:

Ja, Ik had natuurlijk... ik had nog een oudere Maatje. Jullie hebben allemaal nieuwe robots, hè. Nou, die van mij die was echt binnen een uur, anderhalf uur kan hij zo leeg zijn. Het gaat echt snel, het zijn geen goede accu's.

Speaker 1:

Ja, oké.

Speaker 2:

Nee ja, je kan hem wel gebruiken aan de stroom ook had ik... dus dat is op zich wel prima.

Speaker 1:

Ja, dat wel ja.

Speaker 2:

Moet je hem niet te moeilijke dansjes laten doen.

Speaker 1:

Ja inderdaad, anders valt hij om.

Speaker 2:

Ja, precies.

Speaker 1:

Nee, leuk, ja. Ja, denk je misschien dat Maatje ook nog op andere gebieden binnen de CJG-hulpverlening van nut kan zijn, buiten kindgesprekken om? Ik weet niet of jullie nog daar specifieke...

Speaker 2:

Ja, het... de mogelijkheden zijn eindeloos, denk ik. Kijk, we hebben natuurlijk ook de JGZ, de jeugdgezondheidszorg tak die alle kinderen in Capelle zien, en die kunnen misschien gesprekken soms ook wel spannend vinden. Of met bepaalde testjes of... die kleine kinderen moeten natuurlijk ook soms blokjes bouwen, of... ja, noem een gehoorstest of een ogentest. Ja, dat... daar zou die natuurlijk ook best wel leuk voor ingezet kunnen worden, denk ik. Want emotieregulatie is natuurlijk... gaat op zich best wel ver en diep, maar je kan hem zeker voor laagdrempeligere thema's denk ik heel goed en veel inzetten. En we hebben ook... ja, hoe heet dat? Zo'n splash project over water drinken en gezonde voeding. Ja, als je dan Maatje bepaalde dingen laat uitleggen of laat zeggen op... sportbewegingen laat maken, dat is ook heel veel aan bod. Dat kan denk ik ook zeker wel werken.

Speaker 1:

Oké, nee, ja. Nee fijn om te horen, dat is inderdaad waar je hem voor kan gebruiken.

Speaker 2:

Ja. Ja, we hebben ook nog een paar oude, maar dat... daar heb jij nooit mee gewerkt geloof ik, hè? Die hele grote dingen met een tablet erop enzo.

Speaker 1:

Ja, de... was dat de Pepper of de NAO robots?

Speaker 2:

Geen idee.

Speaker 1:

Weet ik niet. Geen idee.

Speaker 2:

Maar die stonden dan bijvoorbeeld in zo'n sporthal waar de vaccinaties gedaan werden om... ja, om ook die spanning een beetje weg te nemen.

Speaker 1:

Ja, ja, een vriend van mij die heeft volgens mij dat project ook met [...] gedaan bij jullie dan ook, denk ik.

Speaker 2:

Oh. Ja, dat zal dan. Ja, dat is toen...

Speaker 1:

Is toevallig een vriend van mij, ja.

Speaker 2:

Oké, grappig.

Speaker 1:

Ja, leuk. Ja, dus al met al zou je het gebruik van Maatje dus ook wel aan je collega's aanraden, mits... ja, er natuurlijk wel een tijdsinvestering bij zit?

Speaker 2:

Ja, ja, er zitten best wel wat haken en ogen aan, maar als iemand het leuk vindt en een beetje interesse ervoor heeft, dan zeker, ja.

Speaker 1:

Goed om te horen. Nou ja, oké, dat zijn eigenlijk een beetje de vragen die ik had voor je. Zijn... is er verder nog iets dat je misschien kwijt wilt over... of met betrekking tot de inzet van Maatje, of al met al het hele onderzoek? Kan alles zijn.

Speaker 2:

Ja, ik ben vooral wel benieuwd of... als jouw... of jouw analyse ook is dat het wel effect heeft, hè, dat het nuttig leek van... vanuit een ander perspectief.

Speaker 1:

Ja, dat hoop ik wel, en dat... ja, dat ga ik... nou, augustus/september ga ik daar flink mee aan de slag en ik heb ook al een [...] beloofd dat ik... dat ik als alles klaar is voor mij dat ik jullie ook mijn stuk ga sturen.

Speaker 2:

Oh, ja.

Speaker 1:

Zodat jullie het zelf kunnen lezen en... nou ja, en hopelijk natuurlijk met een positieve uitkomst, maar wat ik van jullie allemaal al hoor, stel je voor dat het... dat het nou uitwijst dat er niet echt een effect te vinden is, heb ik wel jullie perspectieven die ik daarbij kan meenemen. En dat is al met al wel erg positief.

Speaker 2:

Oké, oh ja, ja. Dus dat heeft ook weer invloed op de effectiviteit natuurlijk.

Speaker 1:

Nou, ja, kijk, weet je, je kan heel doodsimpel naar cijfers gaan... cijfers en nummers gaan kijken en zeggen van: ja, er is geen effect aan te tonen, dus het werkt niet. Maar als jullie ervaringen zijn, dat het... dat er wel... dat het wel werkt en dat het prettig voor je werkt dat jullie er... dat jullie er een toekomst in zien... ja, dan vind ik dat zeker iets om mee te nemen. Kijk, want weet je... ja, je kan van cijfers uitgaan, maar als het voor jullie werkt, waarom zou je het niet gebruiken?

Speaker 1:

Ja precies, en het is ook mensenwerk, dus het is altijd lastig om dat in cijfers te meten en uit te drukken. ... onderzoek en dan denk je: oh, dat... blijkbaar zou dit niet kunnen werken, maar ik vind het wel heel prettig werken. Dat is natuurlijk ook met alle behandelingen binnen de psychologie, dat moet allemaal evidence-based zijn, maar een keer dat je een behandeling of een methode zo ver getest hebt dat het dus blijkbaar evidence-based is ben je alweer zoveel verder, en je ziet hoeveel werk en

tijd een onderzoek kost, en eer dat dat dan allemaal klaar is en genoeg deelnemers hebt en genoeg data... ja, dan ben je alweer een paar jaar verder en is er alweer een nieuwe methodiek of behandeling ontwikkeld.

Speaker 1:

Juist. Ja, dat is het inderdaad. Dus ja, en we zitten hiermee echt aan het begin natuurlijk. Daarom wordt het onderzoek ook gewoon vervolgd omdat er... ja kijk, weet je, alleen van [...] kan ik natuurlijk eigenlijk niet uitgaan, dus het is fijn dat het dat het positief werkt bij [...], maar ik moet eigenlijk nog veel meer kinderen hebben om echt aan te tonen dat het echt een goede methode is.

Speaker 2:

Ja precies ja.

Speaker 1:

Ja. Dus dat gaat hopelijk In de toekomst gebeuren. Wat zei je?

Speaker 2:

Ik zei: over een paar jaar zijn we vast zover.

Speaker 1:

Ja, laten we dat hopen inderdaad, ja. Oké, dan... ja, dat was het. Ik ga even de opname stopzetten.

D.2.5 Post-experiment interview 4 transcript

Speaker 1:

Zo, oké, het laatste wat ik nog een beetje van jou weet is, bij de tussentijdse evaluatie, dat jij vertelde dat je natuurlijk niet echt geluk hebt gehad met het krijgen van participanten, dat het een beetje stagneerde bij jou, en ik vroeg me af of je misschien toch nog in de tussentijd gegadigden hebt kunnen vinden voor het inzetten van Maatje, als school contactpersoon of in een trajectje, of niet?

Speaker 2:

Nee, nee, helaas heb ik niet meer... niemand meer kunnen vinden, en dat komt eigenlijk door het feit dat ik... ja, mijn caseload deert echt wel heftige casussen. En dan heb je het gewoon over... ja, natuurlijk huiselijk geweld en kindermisbruik. En het stukje dat ik merk... kijk, ik heb nu gewoon ook heel veel... ja, pubers eigenlijk, of echt jongeren van 17 jaar in de caseload zitten. Ik heb dat wel geprobeerd. Ik heb robot Maatje wel meegenomen om even te laten zien van: hé, wat vind je daarvan? Om eigenlijk ook een beetje te testen van: hé, wat... hoe... wat betekent dat eigenlijk, hè. Hoe vindt iemand van 17... hoe kijkt hij daar tegenaan? Maar dan merk ik toch wel dat ze het... ja, niet serieus nemen. Kijk, ik heb natuurlijk niet heel veel tijd of pogingen kunnen doen om het te testen, maar ik krijg ook niet het akkoord bij de jongeren van: joh, hè, ik zet hem gewoon eens neer en let er maar niet op. En dan, af en toe laat ik hem wat zeggen, of wat dan ook. Ook niet als ik jouw filmpje had laten zien, hè, hoe robot Maatje werkt, dus ik denk wel dat die dat die heel erg geschikt is, nog steeds, voor kinderen onder de 12 jaar.

Speaker 1:

Ja oké, dus ja, het probleem is natuurlijk een beetje... ja, je hebt niet veel keus gehad in je caseload en alles wat je had was eigenlijk te oud.

Speaker 2:

Nou, ik heb natuurlijk... hè, dat haalde ik je toen ook gezegd. Ik ben de school contactpersoon op een basisschool, dus daar wilde ik hem eigenlijk ook heel graag voor inzetten. Alleen liep ik toen tegen het punt aan... ja, dat ouders een beetje bang zijn voor het onbekende. Dus niet zozeer het kind, maar ouders. Dus op het moment dat ik toestemming ging vragen... ja, krijg ik eigenlijk ook best wel gekke vragen van: oh, en waar komt dat ding eigenlijk vandaan? En worden de opnames door de robot gemaakt? En wat is hier eigenlijk de bedoeling van? En waarom een speelgoed, hè, terwijl ik wil dat je mijn kind helpt. Dan is de focus alleen maar op speelgoed. Dus ja, die had ik niet verwacht, moet ik eerlijk zeggen. Want zoals je weet, ik was rethousiast om ermee aan de slag te gaan. Ja, alleen hield het natuurlijk heel snel op.

Speaker 1:

Ja. Ja, dat is jammer. Nou ja, op zich wat ze vragen vind ik geen gekke vraag met hoe robots tegenwoordig in het nieuws zijn, en met AI dat allemaal aan het opkomen is, vind ik het op zich geen gekke vragen, maar... nou ja, het is meer dat het natuurlijk voor een universiteitsonderzoek is dat je ze eigenlijk toestemming moet vragen, want voor de rest wordt er niet veel... is het eigenlijk wel een soort van speelgoed dat bedoeld is als een hulpmiddel natuurlijk. Tenminste, zo zie ik het.

Speaker 2:

Ja, en ik moet zeggen, het is denk ik ook wel het stukje dat er... dat ik halverwege trajectjes eigenlijk hem in een keer naar voren haal. Ik denk op het moment dat ik bij een gezin binnenkom en eigenlijk al gelijk het robotje introduceer, als zijnde dat het een middel is die ik ook gebruik in mijn begeleiding... ja, denk ik dat ouders daar minder moeite mee zouden hebben. Maar omdat ik eigenlijk uit het niets in één keer... ja, daarvoor het nooit over het robotje heb gehad, denk ik dat de ze zoiets hebben gehad van: weet je, waar komt die nou in een keer vandaan?

Speaker 1:

Ja, nee, dat is op zich wel... ja.

Speaker 2:

Want ja, nogmaals, ik denk dat dat hier in een goede voorbereiding of gewoon bekendmaking daar wel... dat dat meer vertrouwen geeft denk ik, bij ouders en een cliënt. Want dan is het gewoon namelijk een onderdeel van het CJG, snap je? Dan zeg je gewoon van: nou ja, hè, ik begeleid een kind door middel van spelletjes of door af en toe te wandelen. En soms gebruik ik ook wel eens een robot die kan helpen bij emotieregulatie. Ja, dan is het gewoon een gegeven wat ik aan ouders geef. Ja, en dan... ja, is dat gewoon wat het is, snap je?

Speaker 1:

Ja, nou ja, Ik hoop dat het in de toekomst inderdaad, dat dat zo wel gaat werken inderdaad. In plaats van dat je hem halverwege introduceert, gewoon gelijk vanaf het begin, en dat je het introduceert als iets wat gewoon een middel voor jou is. Ja, ik denk dat dat wel beter gaat inderdaad.

Speaker 2:

Ja. Ja, of, weet je, nu ook. Als er een kennismaking is geweest stuur je zeg maar een soort standaard formuliertjes door van: wat doet het CJG? Ja, plak ook dat filmpje... het introductiefilmpje van Maatje bij... ja, en that's it... dan heb je hem al gedekt, snap je?

Speaker 1:

Ja. Ja, nee, ja, ik denk inderdaad dat dat... ook die filmpjes erbij laten zien, ik denk dat dat wel heel veel onzekerheid wegneemt bij de ouders.

Speaker 2:

Nou ja, en dan gaan ze het ook niet meer als iets vernieuwends zien. Weet je, alsof ze het als een soort experiment of zo... dat zei ook een moeder tegen mij van: ja, waarom ga je in een keer... waarom wil je gaan experimenteren met mijn kind? Dat ik dacht: nou ja, niet overdrijven. Maar ergens snap ik hem wel, weet je. Als ouders natuurlijk zelf gewoon onmacht hebben of niet weten hoe ze meer met hun kind om moeten gaan, omdat hij gewoon om alles onwijs driftig wordt en met dingen gooit. Ja, wie... weet je, daar zit je daar niet meer op te wachten van: oh jee, daar gaat zij wat uitproberen? Nee, je moet eigenlijk gewoon mijn kind fixen, wat heel vaak ouder ook zeggen. En dat...

Speaker 1:

Ja. Ja, ja, nee. Ik snap wel dat dat een dilemma is inderdaad. Maar ik hoop dat het in de toekomst, naarmate die meer toegepast gaat worden, dat het misschien wel de onzekerheid bij ouders gaat wegnemen.

Speaker 2:

Ja, dat denk ik wel. Ik bedoel, dat heb je natuurlijk ook wel gezien met die grote robot, hè? Toch? Bij de inentingën? Ja, weet je, als je van tevoren al gaat zeggen van: ja, er zal een robot zijn en... weet ik... ja, is dat oké? Ja, dan moet... dan geef je mensen eigenlijk te veel ruimte om daarover na te denken over het onbekende, terwijl als je gewoon zegt van: joh, bij de vaccinaties is er ook een robot aanwezig die wat extra informatie geeft... dan is dat al heel anders. Natuurlijk zijn mensen dan nieuwsgierig en kan er spanning zijn, maar dat wordt dan op dat... snap je, dan is het... ter plekke kan je dat wegnemen?

Speaker 1:

Ja. Ja, nou, oké, we gaan zien hoe het... wat het in de toekomst brengt natuurlijk.

Speaker 2:

Ja, ja, ik ben erg benieuwd.

Speaker 1:

Inderdaad ja, ik ook.

Speaker 2:

Wij zijn in ieder geval... [...] en ik... ja, die zijn altijd al vanaf het begin enthousiast geweest. Hebben wel zoiets van: nou, we willen toch nog wel eens... ja, nog een keer in een groot overleg of zo, hem nog een keer presenteren. Hè, misschien zelf nog werkgroepjes aanmaken om... ja, om het wel actief te houden, laat ik het zo zeggen. Want als we dat niet doen, dan liggen ze in de kast en dat is gewoon echt heel erg zonde.

Speaker 1:

Ja, gaat het In de vergetelheid. Ja, dat moeten we niet hebben. Nee, oké.

Speaker 2:

Ja, ja, ja, zeker.

Speaker 1:

Ja, oké, nou ja, voor mijzelf natuurlijk gaat het binnen twee maanden ophouden en heb ik hopelijk mijn scriptie afgerond, dus ik heb nou ook... alle data die ik nu heb dat ga ik gebruiken voor mijn data-analyse. En voor de rest... want ik heb nog... ook nog een filmpje van [...] binnengekregen, maar dat ga ik dan nu dus niet gebruiken omdat ik dus stop heb gezet. Maar vanuit mijn begeleidsters, dus [...] en [...], die heb je ook wel eens gezien denk ik, die willen graag na mij ook nog doorgaan met dit onderzoek bij jullie met Maatje en met kindgesprekken. Dus mijn vraag is eigenlijk, kan ik nog steeds... of kunnen zij nog steeds data van jou verwachten, ook al dat ik klaar ben zeg maar?

Speaker 2:

Ja, ze kunnen het aan mij vragen. Ik bedoel, kijk op het moment dat ik natuurlijk wel gegadigden heb, dan zal ik hem zeker gebruiken.

Speaker 1:

Ja, oké.

Speaker 2:

Maar nogmaals... ja, weet je, het is wel iets dat levend gehouden moet worden, snap je? Je moet op een gegeven moment ook opnieuw mensen aan gaan wijzen van: hé, wil je ermee aan de slag? Of dat er toch een standaard workshop voor iedereen bijvoorbeeld wordt gegeven hoe Maatje werkt. Dus dat je hem ook gewoon kan zeggen: joh, pak hem uit de kast. Evaluaties eens in de zoveel tijd van: hé, hoe vaak wordt die eigenlijk gebruikt? Moeten we dat niet nog meer gaan aansporen? Of ja, voor mijn part een flyer op basisscholen, dat dat ook kan of dat we dat ook doen. Dus ja, er zijn genoeg mogelijkheden, als je het maar actief houdt, denk ik.

Speaker 1:

Ja, nee, precies. Ben ik het mee eens. Nee, ik denk sowieso wel... [...] die gaat sowieso door bij jullie, dus die zal ook nog wel... ook met andere masterstudenten of bachelor studenten zal die wel ook proberen om meer onderzoek te gaan doen en het ook levend te houden bij jullie natuurlijk, en daar oplossingen voor bedenken.

Speaker 2:

Ja, je geeft hem gewoon weer door.

Speaker 1:

Ja, ik geef hem gewoon weer door. Dat is het eigenlijk, ja.

Speaker 2:

Ja, ook fijn, hè. Op een gegeven moment is het ook wel gewoon goed en moet je ook gewoon weer doorgaan naar wat anders.

Speaker 1:

Ja, ja, een normale baan, denk ik.

Speaker 2:

Ja, ja precies.

Speaker 1:

Ja. Hé, heb jij eigenlijk nog met Maatje gewerkt na de robot trainingsdagen die ik heb georganiseerd? En in zeg maar dat platform gewerkt, of niet echt?

Speaker 2:

Ja nou, ik heb meer thuis ermee geoefend. Ik wilde natuurlijk wel goed voorbereid zijn, ook als ik hem ging gebruiken op school, dus ik ben eigenlijk eerst gewoon een beetje zelf gaan onderzoeken van: hé, hoe werkt het? Hoe kan ik hem het makkelijkst want... gaan gebruiken? Want ja, kijk, als ik ga klungelen waar mijn cliënt bij is... ja, snap je, dan krijg je ook dus niet het resultaat, denk ik, wat je zou willen. Dus... ja, ik heb het nog wel bij mijn eigen kinderen geoefend. Maar ja, dan merk je ook gewoon... ja, het klinkt gek, maar je moet toch wel een dingetje aan de hand hebben als je echt wel de wat mee wil. Ik bedoel, ik moet natuurlijk ook wat verzinnen van... of dat ik dieper moet gaan uitvragen van: ben je wel eens gepest? Of... ja, dan zie je wel dat mijn kinderen dan het stukje ook hebben van: ja, maar we zijn met mama aan het praten, dus dan heb je... dan heb je weer een andere...

Speaker 1:

Het is toch anders.

Speaker 2:

Een andere barrière, dus... want dat dacht ik ook nog toentertijd, ik denk: nou, als ik niet op school lukt dan... ja, dan ga ik wel met mijn kinderen aan de slag. Ik bedoel, hè, zo leer je je eigen kinderen ook weer wat beter kennen. Maar daar merk je wel aan dat ze dat ook wel spannend vonden. Want ja, dan ben ik niet meer... voor hen ben ik geen professional, snap je? Dus...

Speaker 1:

Ja, dat is toch anders, hè, denk ik. Ja, die zien jou toch ook gewoon als moederfiguur en niet... ja.

Speaker 2:

Ja, dus ja, weet je, en tuurlijk hoor, ze vertellen heel veel. Maar ja, als ik wel eens ergens over ging doorvragen, over wanneer je boos bent of zo, ja... ja, dan ze... konden ze heus wel zeggen van: nou ja, dan als die irritant doet, dan voel ik dit. Maar dan zag je ze ook wel kijken van: oh, maar kan ik dat wel zeggen? Weet je, of zo... mijn zoon had dan bijvoorbeeld even een akkefietje in een pannakooi op school? Ja, dat vertelt hij dan, maar hij schrikt ook. Dan denkt hij: oh ja, maar straks krijg ik straf. Of ja, weet je, is dat wel oké? Want ik zeg eigenlijk in een keer dat ik... dus je merkte gewoon dat aan de ene kant vergeten ze dan dat ze het tegen hun moeder hebben. Maar ja, de schakeling weer terug zeg maar, van: oh ja, maar het is wel mama, maakt ook dat je ook een soort verwarring kreeg bij mijn kinderen in ieder geval. Van: oh, wacht even, ik ben nu wel heel veel aan het vertellen, terwijl jij dat eigenlijk helemaal niet had mogen weten.

Speaker 1:

Oh ja, dat is effect van Maatje, denk ik.

Speaker 2:

Ja, ja, maar toch ook... ja, ja, dat is het wel. Want ze vergeten wel even, en dat is denk ik ook wel de kracht van Maatje, is dat ze even vergeten dat ze een heel serieus gesprek hebben over hunzelf. Want dat vind ik wel... dat is denk ik ook wel de kracht erachter, als een soort van afleidingsmanoeuvre om op spelende wijze een kind wel de vrijheid te geven en zich op zijn gemak te laten voelen, in plaats van dat je tegenover aan een tafel... tegenover elkaar aan een tafel zit en je wordt ondervraagd. Dus ja, ik geloof er nog steeds in, alleen... ja, het is wel heel... ja, nog steeds zoeken hoe je dat het beste kan aanpakken.

Speaker 1:

Ja, ja, maar ik vind het wel leuk om te horen dat je nog wel thuis hebt zitten oefenen met Maatje. Want ja, dat doet natuurlijk ook niet iedereen, ja.

Speaker 2:

Nee, ja, en de anderen hebben ook niet allemaal... ja, [...] heeft wel kinderen, die heeft het ook nog geprobeerd hoorde ik, maar zijn zoontje pakte hem gelijk op en die wilde hem door de kamer smijten dus die... dus dat was ook niet helemaal de bedoeling.

Speaker 1:

Ja, dat kan ook, ja.

Speaker 2:

Ja, of ze blijven ook hangen, hè, want zo kunnen ze iets vertellen. Maar ja, mijn dochter van 7 die zei op een gegeven moment: oh, laat hem nog eens een scheetje doen of... weet je, een boer laten. Ik dacht: ja, nu blijven we daarop hangen en kom je eigenlijk niet verder tot de kern.

Speaker 1:

Ja, nee, je moet natuurlijk wel in het achterhoofd houden waar die voor bedoeld is.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Ja, inderdaad. Oké. Nou ja, leuk om te horen. En nou, dan is het de vraag die daarbij hoort eigenlijk: vond je het een beetje makkelijk om met Maatje zelf, en met dat platform, te werken? Vond je dat een beetje duidelijk en makkelijk te leren?

Speaker 2:

Nou, laat ik het zeggen, kijk, volgens mij is het wel duidelijk en makkelijk, alleen vind ik wel dat je er een beetje een... hoe zeg je dat... een computer knobbeltje moet voor hebben. Als ik kijk... mezelf vergelijk met [...] bijvoorbeeld, ja, weet je, die vindt het rete-interessant en met de combinaties terwijl ik echt nog... ja, een beetje zo'n nono ben die nog net niet de muis op haar scherm doet, even zagezegd. Omdat ik, weet je, snap je, dat ligt denk er wel aan of iemand een beetje computer-minded is aangelegd, denk ik.

Speaker 1:

Ja oké. Nee ja, dat klopt ja.

Speaker 2:

Want het is wel... ja, het is en blijft een technisch verhaal natuurlijk.

Speaker 1:

Ja, nee, het platform is natuurlijk wel zo ingericht dat het heel makkelijk te begrijpen moet zijn voor... nou ja, voor mensen die niet heel handig zijn met computers. Maar ja, het vergt natuurlijk wel nog steeds een beetje van het onder de knie krijgen en weten waar je alles kan vinden.

Speaker 2:

Ja, ja, en ik zou zelf dan denken aan, weet je, als je dat echt wil vergemakkelijken, is... ja, eigenlijk gewoon een hele simpele Jip-Janneke handleiding, omdat dat blaadje doe je dit en dit, en dan krijg je daar je stappenplan voor. Dus dat is wel goed te onderbouwen en... weet je, het makkelijker te maken. Mijn eerste instantie moest ik wel echt zoeken dat ik dacht: oh ja, waar is dit dan voor? En toen kreeg ik in een keer weer een heel menu met allemaal knoppen dat ik dacht van: oh ja, oh, zit ik nu weer hier? Ja, dat is natuurlijk wel... ja zoeken, dat is het. Het kost nu gewoon nog heel veel tijd.

Speaker 1:

Ja, dat snap ik, ja. Ja, dat zal altijd in het begin blijven. Ik had wel... tijdens die tweede tussentijdse evaluatie had ik wel aangeboden om nog een filmpje te maken om... nou ja, zeg maar dat hele platform een beetje uit te leggen. Maar goed, ik heb nu heel veel... ik heb nu natuurlijk heel veel te doen voor mijn scriptie, dus dat gaat natuurlijk wel even voor bij mij. Maar ik heb zoiets van... ja, als ik afgestudeerd ben, dan lijkt het me op zich nog leuk om daar even aan een handleiding voor te maken, als in een filmpje, of misschien tekstueel. Als ik dan wat meer vrije tijd heb, laat ik het zo zeggen.

Speaker 2:

Ja precies, of je denkt natuurlijk van nou vrije tijd is vrije tijd en de volgende mag het gewoon lekker doen.

Speaker 1:

Nou ja, als ik het beloofd heb...

Speaker 2:

Nou, weet je wat... ja, want aan de andere kant... ja, maar weet je, wij snappen ook wel... weet je, de tijdsdruk en... kijk, nu ook, je hebt twee maanden nog extra erbij. En... ja, en ik moet zeggen... ja, ik vind gewoon dat je er ook al heel veel op ingestoken, hè. De meetings die we hebben gedaan, filmpje, je hebt gewoon twee hele introductiefilmpjes even in elkaar geflanst dat ik dacht van: zo, jij bent echt heel snel, maar...

Speaker 1:

Ja, dat heb ik wel al binnen een dag gedaan inderdaad allemaal.

Speaker 2:

Ja, maar dat bedoel ik, maar het zijn wel hele duidelijke goede filmpjes die je dan neerzet. Dus ja, weet je, zou het er niet komen dan is het... nogmaals, dan vind ik het ook gewoon voor de volgende. Is ook weer iets goeds om mee te beginnen om het... om zelf weer het projectje te leren kennen, want zo is het ook.

Speaker 1:

Ja, zou ook kunnen, maar goed, ik vind het zulke filmpjes maken... dat vind ik op zich ook nog wel iets leuks om te doen. Alleen, het is meer van... nou ja, Ik ben al bijna jaar bezig met die hele scriptie en ik heb al eigenlijk niet echt vakantie, dus ik denk van... ja. Ik moet nog even kijken hoe ik dat ga aanpakken in ieder geval.

Speaker 2:

Ja, precies. Nou, als je mijn mening daarover wil hebben dan zou ik zeggen: laat dat laatste gewoon lekker los, weet je. Zorg gewoon lekker dat je je scriptie af hebt. Lekker afstuderen en dan gewoon genieten voor wat het is.

Speaker 1:

Ja. Ja, ik zal het in mijn achterhoofd houden in ieder geval. Oké, ja, een beetje laatste set vragen over toekomstperspectief eigenlijk een beetje van Maatje. Denk jij dat Maatje nu echt een goede toevoeging is aan de kindgesprekken? En zo ja of zo nee, waarom dan?

Speaker 2:

Nou, ik denk van wel, want nogmaals, zoals ik net al aangaf, denk ik wel dat het een drempel weghaalt voor kinderen om vrij te kunnen praten. Ik merk toch wel in mijn eigen casussen dat het soms ook heel veel tijd kost om bijvoorbeeld echt te kunnen... hè, je moet toch een stukje vertrouwen winnen, hè, bij een kind. Die gaat niet zomaar zeggen of mij uitleggen waarom die zijn broertje heeft geslagen of waarom die dingen altijd kapot maakt. Dus ik denk dat je dan... dat het wel een verkorte route zou kunnen zijn bij een kind om... door Maatje te gebruiken.

Speaker 1:

Oké, maar...

Speaker 2:

Maar dat ligt natuurlijk ook per kind eraan, hè. Ik bedoel...

Speaker 1:

Dat wilde ik net zeggen inderdaad. Het ligt maar net hoe het kind op... op dat... op Maatje reageert, want dat kan natuurlijk voor elk kind anders uitpakken, hoe die erop reageert.

Speaker 2:

Ja.

Speaker 1:

Ja, oké. Nou ja, maar wat is dan precies je... nou, je toekomstperspectief met betrekking tot Maatje? Denk je dat... zeg maar, als jullie ook een beetje die... dat die niet in de vergetelheid raakt, wat je net al beschreef dat het wel een kar is die getrokken moet worden. Denk je dat Maatje buiten dit experiment om ook nog echt

een goede toekomst heeft bij de kindgesprekken, of bij het CJG zelf, of bij jouzelf als individu?

Speaker 2:

Nou ja, nogmaals, ik denk dat hij het goed zou doen op basisscholen, bij de school contactpersonen. Maar bijvoorbeeld ook bij het consultatiebureau, hè. Dat stukje hebben we bijvoorbeeld nu helemaal volgens mij niet onderzocht. Kijk, op het moment dat kinderen angstig zijn voor prikjes of inentingen... ja, snap je, daar kan een Maatje natuurlijk ook gewoon bij helpen. Als een kind heel gesloten is of zo, dus ik denk... nou, ik denk voor de toekomst dat er echt nog wel veel te halen valt. Alleen... zowel denk ik, binnen het CJG moet het gewoon meer leven. Ik denk als je dat tijdens teamoverleg of team meetings doet... weet je, wij hebben altijd zo'n groot overleg natuurlijk, hè. Met de jaarcijfers en dat soort dingen. Ja... weet je, wijs gewoon een aantal mensen aan die gewoon dat robotje beheren, hè. Net zo goed als dat we collega's hebben die als specialisme een scheiding hebben, of de andere is wel goed met kinderen met autisme. Ja, zo denk ik ook dat je gewoon een aantal gewoon moet opleiden tot het werken met het robotje. Want het moet... nogmaals, het moet uiteindelijk in de toekomst gewoon een vast... een vaste methodiek zijn die je kan gebruiken.

Speaker 1:

Ja, nee oké. Ja, dat is leuk om te horen dat je dat... dat je dat zo ziet inderdaad, ja. Ik hoop ook dat jullie dat... dat dat zo gaat uitpakken voor jullie.

Speaker 2:

Ja, ja, dat zou... het zou mooi zijn, laat ik het zo zeggen. Want nogmaals, het is wel iets van deze tijd. En... nou ja, weet je, het kan zoveel meer goed doen in gesprekken dan wat het tot nu toe heeft kunnen doen.

Speaker 1:

Ja. Nee, ja, helemaal mee eens. Ja, ik hoop dat dat zo gaat uitpakken natuurlijk, ja. Want je noemde net het consultatiebureau... wat... zei je dat? Het consultatiebureau, en dan...

Speaker 2:

Ja. Dat is zeg maar, hè, kinderen van 0 tot en met... oh jeetje, ik denk 12 jaar, moet ik even nadenken. Weet je wel, waar je dus maandelijks je controles hebt, of om de zoveel tijd, hè.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Nee, dan gaan ze het kind meten, wegen, krijgen kinderen oogtesten, gehoortesten.

Speaker 1:

Oh ja.

Speaker 2:

Snap je? Maar bijvoorbeeld, ik weet met mijn eigen kinderen bij het consultatiebureau, als ze dan een prikje krijgen, dat ligt... dat ligt eraan wie je dan krijgt als

jeugdarts. Ja, dat... weet ik het, er had er eentje bijvoorbeeld verzonnen dat ze een wedstrijdje gingen doen met wie... en dan had ze een badje op tafel geplaatst en dan moest mijn dochter dus tegen dat badje gaan blazen om zo snel mogelijk van de tafel af te blazen, weet je, ook als afleiding, zodat zij dat prikje kon geven.

Speaker 1:

Oh ja, oh, grappig.

Speaker 2:

Want het zijn eigenlijk gewoon hele... ja, hele gemene prikjes. Maar ja, zo kan je dus ook Maatje natuurlijk inzetten van: hé... weet ik het, dat hij die dansjes doet, ook al doe je dan niet zozeer... weet je, op emotie, op wat dan ook, maar wel om een kind... weet je, in een positieve vibe houden eigenlijk.

Speaker 1:

Af te leiden, ja. Oh ja, grappig ja. Ja, zo had ik nog niet erover gedacht, dat je zeg maar ook voor die... voor die inenting dan inderdaad, dat het er zo voor gebruikt kan worden. Want denk je dat... denk je... denk je dat hij misschien nog op andere gebieden binnen het binnen de CJG-hulpverlening nuttig zou kunnen zijn?

Speaker 2:

Nou ja, wat ik natuurlijk ook al vaker tegen jou heb gezegd is het stukje emotieregulatie, hè. Dus dat dat Maatje kan gaan spiegelen... kan zeggen van: oh ja, dan voel ik me ook verdrietig, hè. Als... weet ik het, als mijn papa niet thuis is. Zodat kinderen zich kunnen herkennen, hè, in het Maatje. Ja, en voor de rest, ik denk dat het ook wel goed is... een soort, voor jonge kinderen dan wel, een psycho-educatie, hè. Dat hij wat kan vertellen, bijvoorbeeld over... of uit kan leggen over: hè, wat het... waar die tegenaan loopt als hij... dat hij zelf autisme heeft of zo.

Speaker 1:

Oké.

Speaker 2:

Dat hij bijvoorbeeld... maar dat is ook weer het spiegelen ervan, dus dat hij bijvoorbeeld vertelt van: nou ja, als ik met heel veel anderen ben dan... ja, dan raak ik eigenlijk in de war. Ja, dan doet hij ook allemaal... weet je, zijn bewegingen erbij, zodat een kind zich weer kan herkennen in het stukje van... hé, ja, dat heb ik eigenlijk ook wel. Oh oké, maar dat is... en dat Maatje zegt: maar dat is niet zo gek, want ja, kijk, ik doe ook... weet je, ik ben... ik kan ook nog steeds gewoon hartstikke goed lezen of, snap je? Op die manier. Ik denk...

Speaker 1:

Ja, zulke interacties heb ik ook wel in... had ik ook wel een paar voorbeelden van ingezet in de... in de tool zeg maar, gebaseerd op de de brainstormsessie, zeg maar. Er stonden ook wel een paar interacties in die ongeveer zo klonken, weet je wel, met dat spiegelen. Ja.

Speaker 2:

Ja, ja, want ik denk dat je het... dat je het daar ook wel... nou ja, ik denk dat dat wel heel waardevol kan zijn. Kijk, en voor de rest zal het ook nog steeds onderzoeken... weet je, voor ons ook onderzoeken van hoe je... hoe je een robot gaat gebruiken,

omdat het ook voor ons als hulpverlener gewoon nog heel erg onbekend is.

Speaker 1:

Ja, ja, waar kan je hem best... in welke gevallen kan je hem best toepassen.

Speaker 2:

Ja, kijk maar eens nu in restaurants bijvoorbeeld. Weet je wel, dat zo'n ding... weet ik het, je borden komt ophalen. Ja, als zo'n apparaat dan in een keer aan mijn tafel staat dan denk ik ook van: ja, en nu dan? Gaat hij het zelf pakken, moet ik het erop zetten? Snap je? Dat moet... daar moeten wij ook nog als hulpverleners in groeien, denk ik.

Speaker 1:

Nou, op zich is het handig natuurlijk, en het scheelt personeel en misschien ook wel kosten voor het restaurant, maar het is ook weer een klein stukje sociale interactie dat er dan uit gaat, hè.

Speaker 2:

Nou ja, dat natuurlijk. Ik bedoel... want ja, je kan Maatje zeg maar wel sporadisch gebruiken, vind ik. Maar het is niet natuurlijk dat hij een hele begeleiding van je overneemt.

Speaker 1:

Nee, nee, dat moet ook zeker niet, nee.

Speaker 2:

Dus daar moet je zelf... snap je? Dus dat is ook wel een balans wat wij moeten vinden in... ja, hoe vaak ga je hem gebruiken? Want uiteindelijk moet het kind... het moet ook niet zo zijn dat hij... dat het kind uiteindelijk zegt van: ja, maar waar is robotje nou? En... hè, dat je dus niet... dat je het contact verliest, zeg maar, zelf, met de cliënt.

Speaker 1:

Ja, nee, dat klopt. Nee dat... ja, dat klopt helemaal wat je zegt eigenlijk.

Speaker 2:

Ja, en het is eigenlijk heel simpel, want we zien het bijvoorbeeld ook met spelletjes, hè. Als je bijvoorbeeld heel vaak een bepaald spelletje met een kind speelt, dan zegt hij op een gegeven moment alleen maar: heb je dat spelletje bij je? Dus dan is het ook weer aan ons om daar ook een variatie in te houden, zodat dat niet de kern wordt voor het kind.

Speaker 1:

Nee, nee, dat klopt inderdaad. Ja, vandaar dat we het natuurlijk ook tijdens het onderzoek het ene gesprek Maatje wel in willen zetten en het andere gesprek niet, zodat we dat een beetje kunnen vergelijken dat zegt van: oh, het robotje is niet, dan heb ik er geen zin meer in. Dat die... dat het kind dan minder zegt, ja. Dat... en dat proberen we natuurlijk ook mee te nemen.

Speaker 2:

Ja, nou ja, ik denk dat dat zeker wel een goed punt is om in je achterhoofd te houden als... hè, voor het gebruik in de toekomst in ieder geval.

Speaker 1:

Ja, oké. Nou ja, ik denk dat het een beetje een overbodige vraag is, maar zou je het gebruik van Maatje aan je collega's aanraden? Ik denk het wel, hé.

Speaker 2:

Ja. Nou ja, nogmaals, ik ben hartstikke enthousiast. Het is meer dat ik een beetje gebruiksverlegen ben natuurlijk omdat ik hem... ik heb gewoon niet heel veel kunnen oefenen, dat vind ik wel jammer.

Speaker 1:

Nee, dat klopt. Nee, het... oefening baart kunst met Maatje. Dat is sowieso wel waar.

Speaker 2:

En als het zeg maar... als het een succes moet worden binnen het CJG... ja, dan moet ook... CJG-breed moet daarvoor staan, en niet alleen maar een aantal mensen die maar gaan oefenen, want dan... want dan wordt het wel... ja, dan staat hij in de kast.

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Maar zodra je het echt CJG-breed zegt van: nou, dit is hoe wij werken en dit is wat we ermee doen... ja, dan wordt hij gewoon vast onderdeel van je werkzaamheden, zeg maar.

Speaker 1:

Ja. Nou, laten we in ieder geval hopen dat dat in de toekomst zo gaat uitpakken, dat het... die kar beetje getrokken gaat worden, CJG-breed.

Speaker 2:

Nou ja, nou ja, precies, ik hoop het. En ook met natuurlijk het opleiden van mensen daarin, of in ieder geval kennis laten maken met, zodat hij eigenlijk ook gewoon er naast de andere spellen in de kast komt te staan, bij wijze van. En dat je als je een keer aan het sparren bent over een casus waar je niet uitkomt, dat dat ook het advies wel eens eruit komt van: joh, heb je heb je Maatje eigenlijk al een keer geprobeerd om te doen?

Speaker 1:

Ja.

Speaker 2:

Snap je? Dat is eigenlijk waar je een beetje heen wil denken.

Speaker 1:

Ja. Ja, nou ja. Ja, oké. Nou, dat waren wel een beetje de vragen die Ik wilde stellen voor het interview. Heb jij misschien zelf nog iets dat je kwijt wilt over de inzet van Maatje, of iets... je hebt al heel veel verteld, maar misschien komt er nog iets naar boven waarbij je denkt van: nou...

Speaker 2:

Ja, ik hoop in ieder geval dat... kijk, want volgens mij heb je natuurlijk ook nog die programmeurs of zo, of... weet ik het, die achter Maatje zitten, die...

Speaker 1:

Ja, ja.

Speaker 2:

Ja, weet je, ook dat hoop ik dat het zich wel blijft ontwikkelen, weet je. Wat ook ons weer enthousiast blijft maken om het te willen... om hem te willen gaan gebruiken.

Speaker 1:

Ja. Nou ja, als het goed is zijn jullie allemaal geabonneerd op de nieuwsbrief voor... van Smart Robot Solutions. Dus als er updates komen... sowieso als je het Maatje platform opstart dan en er is een update, dan krijg je dat gelijk al in beeld. En als het goed is sturen ze je ook... ik weet niet in wat voor tijdsframe dat precies zit, maar sturen ze je ook via de mail updates over wat er dan precies nieuw is.

Speaker 2:

Oké.

Speaker 1:

Dus ja, ik weet natuurlijk niet of jullie dat binnenkrijgen. Volgens mij was de laatste iets van april of zo, dat er een keer zo'n mail kwam.

Speaker 2:

Nou, ik wil net zeggen, ik heb al lange tijd niet iets gezien. Ja, en ook dat, weet je... kijk, als [...] daar bijvoorbeeld... hoe heet ze, [...]? Of hoe heet ze onder... [...]? Ik weet het even niet meer.

Speaker 1:

heet ze ja, klopt.

Speaker 2:

Ja, maar kijk, als zij dat bijvoorbeeld zou beheren en zorgt dat zodra er een update is... ja, weet je, plaats eens in de nieuwsbrief van: joh, er is een update van robot Maatje, snap je? En zo blijft hij eigenlijk dan in de aandacht. Of ja, misschien weet je dan nog niks.

Speaker 1:

Ja. Ja, nee, ja. Nee, [...] die stuurt mij ook, terwijl ik zelf al geabonneerd was op de... geabonneerd was op de nieuwsbrief updates van: hé [...], er eens een update, hier kan je het lezen. Ik denk van: oh, dankjewel, maar ik heb het al gelezen. Ja. Ja, dus nee, maar daar bij Smart Robot Solutions zijn ze wel constant bezig om die software te verbeteren en ook wel een beetje de spraakherkenning, hoop ik, dat die software beter wordt, want dat is natuurlijk wel een grote domper als je een brabbelend kind hebt en Maatje vangt het allemaal niet op.

Speaker 2:

Nee, ja, dat is natuurlijk ook.

Speaker 1:

Ja. Ja, nou, dat eigenlijk.

Speaker 2:

Oké.

Speaker 1:

Dat was een beetje alles wat ik wilde vragen.

Speaker 2:

Helemaal goed.

Speaker 1:

Ik zal de... ja, ik zal de opname even stopzetten.

Appendix E

Questionnaires

E.1 Robot acceptance questionnaire

Geef aan in hoeverre u het eens bent met de volgende stellingen (schaal met waardes van 1 t/m 5):

- Ik voel me ongerust over het gebruik van sociale robots in therapie.
- Sociale robots zijn enigszins intimiderend voor mij.
- Ik denk dat sociale robots enigszins intimiderend kunnen zijn voor servicegebruikers.
- Ik denk dat het gebruik van sociale robots in therapie een goed idee is.
- Ik denk dat het gebruik van sociale robots therapie aantrekkelijker zou maken voor de gebruiker van de dienst.
- Een sociale robot zou nuttig zijn ter ondersteuning van een therapieprogramma.
- Ik denk dat het gebruik van een sociale robot de positieve resultaten/het succes van een therapieprogramma zou kunnen verbeteren.

E.2 HiPIC-short questionnaire

HiPIC short persoonlijkheidsvragenlijst

Naam van uw kind:	<input type="text"/>
Ingevuld door:	<input type="text" value="vader/moeder/anders:"/>
Datum:	<input type="text"/>

Gelieve aan te geven in welke mate elke uitspraak kenmerkend is voor uw kind door een kruisje te zetten in het bijbehorende vakje? Hierbij staat:

- Het eerste vakje voor **nauwelijks kenmerkend**
- Het tweede vakje voor **weinig kenmerkend**
- Het derde vakje voor **min of meer kenmerkend**
- Het vierde vakje voor **redelijk kenmerkend**
- Het vijfde vakje voor **goed kenmerkend**

	nauwelijks	weinig	min of meer	redelijk	goed
1. Hij/zij is verlegen.					
2. Hij/zij stelt alles in het werk om zijn/haar eigen zin te krijgen.					
3. Hij/zij stelt hoge eisen aan zichzelf.					
4. Hij/zij heeft de neiging om angstig te reageren.					
5. Hij/zij is creatief.					
6. Hij/zij toont spontaan zijn/haar gevoelens.					
7. Hij/zij reageert vlug geïrriteerd.					
8. Hij/zij heeft zin voor orde.					
9. Hij/zij heeft zelfvertrouwen					
10. Hij/zij is optimistisch.					
11. Hij/zij is gehoorzaam.					
12. Hij/zij kan goed zijn/haar aandacht volhouden.					

	nauwelijks	weinig	min of meer	redelijk	goed
13. Hij/zij is nieuwsgierig.					
14. Hij/zij heeft energie te koop.					
15. Hij/zij drijft zijn eigen wil door.					
16. Hij/zij is vastbesloten een taak die hij/zij begint, ook af te maken.					
17. Hij/zij begrijpt vlug iets.					
18. Hij/zij zorgt voor andere kinderen.					
19. Hij/zij zit lekker in zijn/haar vel.					

E.3 Robot perception questionnaire

Robot perceptie vragenlijst

Wat is je naam?	<input style="width: 95%;" type="text"/>
Wat is je leeftijd?	<input style="width: 95%;" type="text"/>
Wat is je geslacht?	<input style="width: 95%;" type="text"/>
Datum:	<input style="width: 95%;" type="text"/>

Gelieve de volgende vragen te beantwoorden door een kruisje in het vakje van de smiley te zetten die je gevoel bij de vraag het beste beschrijft.

					
1. Hoe leuk denk je dat het werken met de robot gaat worden?	☐	☐	☐	☐	☐
2. Wat vond je van het werken met de robot?	☐	☐	☐	☐	☐
3. Wil je de robot nog een keer gebruiken?	☐	☐	☐	☐	☐
4. Lijkt het je leuk om nog een keer een spel met de robot te spelen?	☐	☐	☐	☐	☐
5. Lijkt het je leuk om nog een keer te praten met de robot?	☐	☐	☐	☐	☐

Gelieve de volgende vragen te beantwoorden door een kruisje in het vakje te zetten die je ervaring met de robot het beste beschrijft.

	nooit	zelden	soms	vaak	altijd
6. Zou je het leuk vinden om de robot in huis hebben?	☐	☐	☐	☐	☐
7. Vond je het makkelijk om met de robot te werken?	☐	☐	☐	☐	☐

	nooit	zelden	soms	vaak	altijd
8. Begrijp je de robot?					
9. Vind je de robot vriendelijk?					
10. Denk je dat de robot jou begrijpt?					
11. Denk je dat de robot de waarheid spreekt?					
12. Merk je dat de robot nieuwsgierig naar je is?					
13. Antwoord je eerlijk op de vragen van de robot?					
14. Denk je dat de robot jouw geheimen aan iemand anders zou vertellen?					

E.4 Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS) questionnaire

Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS) vragenlijst

Gelieve de volgende vragen te beantwoorden door een kruisje in het vakje te zetten die je emotionele ontwikkeling en controle het beste beschrijft.

	bijna nooit	zelden	soms	vaak	bijna altijd
1. Ik ervaar mijn emoties als overweldigend en oncontroleerbaar.					
2. Als ik van streek ben, raak ik de controle kwijt.					
3. Als ik van streek ben, heb ik het gevoel dat ik de controle kwijt ben.					
4. Als ik van streek ben, heb ik het gevoel dat ik de controle over mijn gedrag kan behouden.					
5. Als ik van streek ben, heb ik moeite mijn gedrag onder controle te houden.					
6. Als ik van streek ben, verlies ik de controle over mijn gedrag.					
7. Als ik van streek ben, geloof ik dat ik dat nog lang zo zal blijven.					
8. Als ik van streek ben, denk ik dat ik me uiteindelijk erg depressief zal voelen.					
9. Als ik van streek ben, weet ik dat ik een manier kan vinden om me uiteindelijk beter te voelen					
10. Als ik van streek ben, geloof ik dat ik niets kan doen om mezelf beter te laten voelen.					
11. Als ik van streek ben, begin ik me erg slecht over mezelf te voelen.					
12. Als ik van streek ben, geloof ik dat erin wentelen het enige is wat ik kan doen.					
13. Als ik van streek ben, duurt het lang voordat ik me beter voel.					
14. Als ik van streek ben, voelen mijn emoties overweldigend.					

Appendix F

One-on-one conversations

Fast navigate to the transcript of conversation 1 (F.1), 2 (F.2), 3 (F.3), 4 (F.4), 5 (F.5), 6 (F.6), 1.1 (F.7), 1.2 (F.8), 1.3 (F.9), or 1.4 (F.10).

F.1 Participant 001 - Conversation 1 transcript

Youth coach:

Dan gaan we hem weer aan doen. Dat kan even duren hoor. Hoe is het met je?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Wat heb je allemaal gedaan vandaag?

Participant_001:

Ik ging eerst...

Robot:

Initiating system, please wait for a moment.

Youth coach:

Dan zegt hij dat hij gaat opstarten. Wat was je net aan het doen toen je uit de klas ging?

Participant_001:

Taal.

Youth coach:

Taal?

Robot:

Hallo, ik ben Maatje.

Youth coach:

Nou, zeg maar eens wat tegen hem. Even kijken of die groen wordt.

Participant_001:

Hoi Maatje.

Youth coach:

Hey Maatje, zou je je even willen voorstellen?

Robot:

Ja, ik zal me even voorstellen. Ik ben Maatje, aangenaam om kennis te maken. En wat is jouw naam?

Youth coach:

Ja, maar wat is jouw naam?

Participant_001:

Mijn naam is [...].

Youth coach:

Je kan ook met mijn laptop hem een stukje laten lopen. Vind je het wat? Een stukje naar links draaien. Hij staat een beetje bij de rand. We moeten wel een beetje voorzichtig zijn, want het moet... als hij van de tafel valt gaat hij stuk. Oké?

Participant_001:

Oké.

Youth coach:

Nou wat wat vind je leuk om te doen met de robot denk je?

Participant_001:

Dansje.

Youth coach:

Een dansje? Nou vraag maar eens aan hem of hij dat kan.

Participant_001:

Kunnen we een dansje doen? Kunnen we een dansje doen?

Youth coach:

Misschien luistert hij naar mij. Maatje? Vraag nu maar.

Participant_001:

Kunnen we een dansje doen?

Youth coach:

Kan je een dansje doen?

Robot:

We zijn klaar, je hebt goed je best gedaan vandaag en als beloning gaan we ons even lekker los schudden. Dans je met me mee?

Youth coach:

Zo, hoe vond je dat?

Participant_001:

Cool.

Youth coach:

Ja, hè. Kan hij wel goed, he. Hè, waar we de vorige keer ook over gehad hebben, was dat jij zei van: nou, ik word wel eens te snel boos als het niet lukt of als je iets moeilijk vindt in de klas, toch? Nou, hoe is dat gegaan de afgelopen week?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja? Ben je boos geweest? Hé en wat denk je, denk je dat Maatje wel eens boos is?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Misschien kunnen we ook eens vragen aan hem wat boos zijn nou is? Kan je dat eens vragen aan hem?

Participant_001:

Wat is boos?

Youth coach:

Oké, Hij is nu een rood, dus dan moeten we eerst even zeggen: hé, Maatje,

Participant_001:

Hé Maatje. Wat moet ik nu zeggen?

Youth coach:

Zal ik het vragen? Hé Maatje, wat is boos zijn eigenlijk? Wat is boos zijn?

Robot:

Voor mij is boos zijn geen fijn gevoel. Dat heb ik wel eens als een andere robot mij een duw geeft. Daarna zegt die robot wel sorry, en dan is het opgelost. Wanneer ben jij wel eens boos?

Youth coach:

Hoorde je de vraag? Kan je daar antwoord op geven?

Participant_001:

Heel vaak.

Youth coach:

En, waar word jij dan vooral boos om? Heb je daar een voorbeeld van? Altijd lastig. Nou, boos zijn dus misschien niet altijd een heel fijn gevoel, hè, of? Ken je ook nog andere gevoelens? Ja? Welke?

Participant_001:

Verdrietig.

Youth coach:

Zullen we eens aan Maatje vragen wat verdrietig zijn is? Vraag maar.

Participant_001:

Maatje, wat is verdrietig?

Youth coach:

Hé Maatje. Vraag het nog maar een keer.

Participant_001:

Wat is verdrietig dan?

Youth coach:

Hij doet het niet goed. Even iets harder vragen, misschien hoort hij je dan beter.

Participant_001:

Maatje, wat is verdrietig zijn?

Youth coach:

Zal ik het even proberen? Soms moeten we nog een beetje oefenen ermee, hè? Hé Maatje, wat is verdrietig zijn? Hé Maatje, wat is verdrietig zijn?

Robot:

Voor mij is verdrietig zijn geen fijn gevoel. Dat heb ik wel eens als een andere robot zegt dat zijn batterij bijna leeg is. Ik troost hem dan door hem te helpen zijn batterij weer op te laden, Wanneer ben jij wel eens verdrietig?

Youth coach:

Geef maar antwoord.

Participant_001:

Soms als de juf zegt dat ik stout ben.

Youth coach:

Oh ja, dat snap ik. Wat gebeurt er dan? Met jou.

Participant_001:

Beetje verdrietig.

Youth coach:

En vind je dat een fijn gevoel, of niet zo'n fijn gevoel?

Participant_001:

Niet zo'n fijn gevoel.

Youth coach:

Waar voel jij dat in je lijf, weet je dat?

Participant_001:

Hierzo.

Youth coach:

In je borst? En, wat doe jij meestal als je dan verdrietig bent?

Participant_001:

Stil blijven.

Youth coach:

Vind je het lastig om daar iets over te zeggen? Vind je het lastig om dan iets te zeggen of te doen? Nee? Oké, goed om te weten. Hè, en welke gevoelens ken je nog meer?

Participant_001:

Blijheid.

Youth coach:

Blijheid? Ja, heel goed. Nou, zullen we eens vragen of Maatje weet wat blij zijn is? Ja? Nou, probeer maar.

Participant_001:

Maatje?

Youth coach:

Doe nog maar een keer. Net zo lang totdat hij groen wordt.

Participant_001:

Maatje wat is blijheid?

Youth coach:

Hé Maatje.

Participant_001:

Wat is blijheid?

Youth coach:

Ik zet hem iets dichterbij. Je moet zeggen: wat is blij zijn?

Participant_001:

Wat is blij zijn?

Youth coach:

Hij luistert beter naar mij geloof ik, hè. Hé Maatje, wat is blij zijn?

Robot:

Voor mij is blij zijn een heel fijn gevoel. Dat heb ik altijd als ik een volle batterij heb. Wanneer ben jij wel eens blij?

Participant_001:

Als ik iets goed doe.

Youth coach:

Doe je vaak dingen goed?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja wat bijvoorbeeld, waar ben je goed in?

Participant_001:

Zeker de sommen van rekenen doen, dan word ik heel blij voor mij, of als ik voor mijn moeder opruim. En mijn moeder is vandaag jarig.

Youth coach:

Echt? Gefeliciteerd. Wat leuk, joh. Heb je daarom je haar zo mooi of niet? Nee? Je hebt altijd wel mooie haren, ja. Oké, wat leuk joh. Zwanger en jarig, fijne dag voor mama denk ik, of niet?

Participant_001:

Ik had een papiertje voor mama op tafel, het was omgedraaid dat ze het niet kon lezen, maar ze had het per ongeluk in de prullenbak gegooid omdat ze dacht dat het leeg was.

Youth coach:

Oh, oepsie. Hé, en hoe voelde jij je toen?

Participant_001:

Boos.

Youth coach:

Ja, wat deed je toen?

Participant_001:

... een beetje.

Youth coach:

Een beetje? En was je ook wel een beetje boos geworden?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee? Je hield het eigenlijk in je? Doe je dat vaker? Volgens mij wel, hè. Hoe komt dat? Vind je dat fijn om je gevoel in je te houden? Niet? Want wat gebeurt er als jij gevoelens in je houdt?

Participant_001:

Niks.

Youth coach:

Niks? En, heb je al wel eens dat als je te lang iets inhoudt dat je dan op een gegeven moment wel weer boos wordt of juist niks meer weet te doen? Ja, hè? Ja, hebben we het de vorige keer ook al een beetje over gehad, hè. Soms als je toch een beetje verdrietig bent, of eigenlijk boos bent en je doet er niks mee, op gegeven moment loop je dan een beetje vast.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, hè? Eigenlijk wat ik dan samen met jou en ook met Maatje wil gaan oefenen is om daar toch wat meer mee te gaan doen. En wat dat dan is, dat moeten we dan nog even gaan uitzoeken. Dat is praten, of tekenen, of schrijven, of met Maatje erover kletsen erover kletsen. Dat gaan we dan wel verder onderzoeken, kijken wat voor jou het beste is, ja?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ik vind het wel heel knap hoe je dit zo kan vertellen al. Dat is best wel moeilijk, hè? Hé en Maatje. Hé Maatje. Vind je [...] al een beetje lief?

Robot:

Wat lief van je. Ik vind jou ook heel lief. Ik vind het heel leuk met je en ben blij dat je mijn vriend bent.

Youth coach:

Vind je het leuk met Maatje? Ja, goed zo? Hé, welke gevoelens hebben we nu eigenlijk al besproken? We hebben er al drie gehad toch? Weet je al welke... weet je nog welke drie?

Participant_001:

Boos, verdrietig en blij.

Youth coach:

En zijn er misschien nog meer gevoelens die jij al kent?

Participant_001:

Een beetje blij, een beetje boos.

Youth coach:

Een beetje blij en een beetje boos. Hé, en als je iets eng vindt, hoe voel jij je dan?

Participant_001:

Bang.

Youth coach:

Bang ja, heel goed. Hé Maatje, kan jij kan jij ondertussen een beetje helpen door uit te leggen wat bang zijn is. Wat is bang zijn?

Robot:

Voor mij is bang zijn niet een fijn gevoel. Dat heb ik wel eens als mijn batterij bijna leeg is. Wanneer ben jij wel eens bang?

Participant_001:

Als ik een enge film kijk.

Youth coach:

Hij schrikt ook, zie je dat? Schrik jij ook wel eens van enge films?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

En dan kijk je dan vaak enge films?

Participant_001:

Nee, mijn moeder en mijn broer kijken dat.

Youth coach:

Oké, ik zet hem even wat naar achter, ja? Hij staat een beetje dichtbij, vind je niet? Dat is beter, en een beetje naar jou draaien. Oké, maar jij wordt dus wel eens bang als je moeder en je broer naar enge films kijken?

Participant_001:

Ja, bijvoorbeeld iets van een haai.

Youth coach:

Een haai, oh. Welke film is dat dan? Weet je dat?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

En kijk je dan per ongeluk stiekem mee?

Participant_001:

Ja, want ik zit op Nintendo en ik weet niet wat ze kijken, dus ik kijk mee en opeens zie ik een haai.

Youth coach:

Oké. Ja, en dan was het dan een film die eigenlijk niet voor jou geschikt was, denk ik? Ja, heb je dat toen tegen mama gezegd dat je dat eigenlijk wel eng vond, of niet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? En hielp dat?

Participant_001:

Ik slaap gewoon heel rustig.

Youth coach:

Je slaapt nog wel rustig? Oké, en wat zei mama toen je zei dat je dat eng vond?

Participant_001:

Dat bestaat niet echt.

Youth coach:

Oké, goed. Nou dus eigenlijk heb je nu wel iets met je gevoel gedaan hè. Want je voelde je bang? Nou, dat vond je niet zo fijn, toch? Ja, en toen heb je iets tegen mama gezegd, toen heeft ze je gerustgesteld, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hé, dat is goed voorbeeld van wat je... wat kan helpen als je je niet zo fijn voelt. Hé, ik zie jou wel tijd naar Maatje kijken, wil jij nog iets van hem vragen of je nog iets met hem doen?

Participant_001:

Als hij vrienden heeft.

Youth coach:

Of die vrienden heeft? Vraag maar.

Youth coach:

Hé Maatje. Heb je vrienden?

Robot:

Nog niet zoveel. En jij?

Participant_001:

Ook niet zoveel.

Youth coach:

Hoeveel vrienden heb je ongeveer?

Participant_001:

Drie.

Youth coach:

Drie? En zijn die van school of thuis?

Participant_001:

Thuis en school.

Youth coach:

Maatje heeft nog wel een vraag voor jou.

Robot:

Wat doe je met vrienden?

Participant_001:

Verstoppertje of... verstoppertje, tikkertje, man overboord.

Youth coach:

Hoverboard? Met een hoverboard, zei je dat?

Participant_001:

Nee, man overboard.

Youth coach:

Oh, man overboard. Dat is ook wel leuk. Leuk, leuk. Weet je wat je ook nog wel eens kan vragen aan Maatje? Of hij misschien wat grappige kan doen.

Participant_001:

Hé Maatje.

Youth coach:

Is hij groen? Hoort hij je goed?

Participant_001:

Hé Maatje. Kun je iets grappigs doen?

Youth coach:

Als hij het niet doet moet je het gewoon nog een keer proberen.

Participant_001:

Kun je iets grappigs doen?

Youth coach:

Misschien hoort hij mijn stem wat makkelijker geloof ik, hé? Maatje, kan je wat grappigs?

Robot:

Ik denk dat ik iets verkeerd heb gegeten. Volgens mij voel ik iets in mijn buik.

Youth coach:

Nou, laat hij nou een scheet? Gekke Maatje. Hé, wat vind jij nog meer leuk om te proberen met Maatje?

Participant_001:

Vragen hoeveel vrienden hij heeft.

Youth coach:

Oké, vraag maar.

Participant_001:

Maatje, hoeveel vrienden heb je?

Robot:

Drie.

Youth coach:

Wil je nog meer weten daarover?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Vraag maar.

Participant_001:

Hoe... wat speel je met hen?

Robot:

Tikkertje of voetbal?

Youth coach:

En jij, voetbal jij wel eens? Ja? Of niet? Jouw broertje zit op voetbal, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Heb je ook leuke vrienden in de klas?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Oké. Nou, ik vind echt dat je het al heel goed hebt gedaan vandaag. We hebben ook best veel gedaan, ook met Maatje, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Vond je dat leuk?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Was er nog iets anders wat je... of je van hem wil zien wat hij kan, wat hij kan... wat jij nog kan doen?

Participant_001:

Of hij hard kan gillen.

Youth coach:

Of hij?

Participant_001:

Hard kan gillen.

Youth coach:

Dat kan hij volgens mij niet. Nee, hij kan wel zich een beetje uitsloven, kijk maar. Beetje uitsloven. Nou, dat zijn we denk ik wel klaar voor vandaag, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hé, kijk eens, dikke duim. Ik doe even de camera uit, ja? Blijf nog maar even zitten.

F.2 Participant 001 - Conversation 2 transcript

Youth coach:

Zo. Nou, vandaag wil ik graag met jou een spelletje gaan doen, dat heet: het kleurenmonster. Hoe vind je het eruit zien?

Participant_001:

Leuk.

Youth coach:

Leuk, ja? Goed zo. Dit is het kleurenmonster en het kleurenmonster is een beetje in de war. Dat komt omdat hij nog niet zo goed weet welke gevoelens er zijn en hoe je daar mee om moet gaan en wat hij daarmee kan doen. Daar gaat het om. Dit zijn alle bordjes, die hebben allemaal kleurtjes, een aantal hebben ook meerdere kleurtjes. Wat denk jij dat... waar denk je dat die kleurtjes voor staan als je deze gezichtjes zo ziet?

Participant_001:

Die is boos.

Youth coach:

Ja, heel goed.

Participant_001:

Deze.

Youth coach:

Deze. Blauw is verdrietig.

Participant_001:

Liefde.

Youth coach:

Ja, Dit is liefde. Die heeft geen fischeje. Dat is gewoon fijn groei, dus dan kan je ook niet zo erg van in de war raken eigenlijk. Als je liefde voelt en blij voelt dan gaat het vaak wel goed met je, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. Hoe kijkt het monstertje, denk je?

Participant_001:

Bang.

Youth coach:

Heel goed. En deze? Hij lacht een beetje, hè. Dat staat voor geluk. Geel staat voor gelukt, dus Als je blij en gelukkig bent. Nou missen we die nog bij groen. Voelt hij zich kalm, is hij rustig, zit hij lekker in zijn vel, voelt hij zich veilig, oké? Nu gaan we zo met deze dobbelsteen gooien. Nou, 1 en 2 is simpel, dan mag je gewoon 1 of 2 stapjes zetten, mag je zelf kiezen welke kant je op wil. Bij de spiraal mag je jezelf een vakje kiezen, dat is maar net hoeveel stappen je nodig hebt. En dan heb je ook nog het meisje. En nou gaan wij dus het monster... gaan wij samen helpen de gevoelens in het juiste potje te gaan doen, hè? Dus als je op een gevoel staat, mag je daar wat over vertellen, dus bijvoorbeeld dan zo en zo, of ik denk daaraan. Want het meisje gaat hem ook helpen. Dus als je dus een potje hebt omgedraaid, waarbij hij in de war blijft, dan moeten we die zo laten staan en dan moeten we twee andere potjes omwisselen, hè? En, wij zien de kleuren niet, dus we weten dan extra moeilijk waar die in moet, snap je? En dan blijf je in de war. En als het nou het meisje het monster gaat helpen, dan helpt ze hem toch weer een beetje om uit de war te raken en dus weer zich goed te gaan voelen, en dan mogen we deze weer zo zetten. Want als we 3 van deze hebben we omgedraaid, dan blijft het monster eigenlijk in de war, en dan kan hij niet goed gaan slapen. En daarom is het voor jou en het monster belangrijk om te leren welke gevoelens je wanneer voelt zodat je niet zo in de war raakt, oké?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Snap je het?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Goed zo. Dan zet ik deze hierop, en als je het even niet snapt kan je het altijd even vragen, oké? Wil jij beginnen? Dan mag je gooien. Blauw, waar stond blauw ook alweer voor?

Participant_001:

Verdrietig.

Youth coach:

Verdrietig hè, ja. Wat wil je daarvoor vertellen, verdrietig?

Participant_001:

Als iemand mij pest.

Youth coach:

Voel je je dan verdrietig? Ja, dat snap ik. En vind je dat een fijn gevoel?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

En zijn er nog... dus als jij gepest wordt, daar word jij verdrietig van?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Gebeurt dat wel eens? Ja? Hoe vaak?

Participant_001:

Op de buitenschoolse opvang.

Youth coach:

Op de BSO? Oké, en doen hen daar dan ook wel wat aan, of helpen ze je daarbij als de juffen het zien?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja?

Participant_001:

Ja?

Participant_001:

Dan moeten ze naar binnen.

Youth coach:

Dan moeten ze naar binnen. Zeg je dat ook tegen mama dan?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? En wat doe jij zelf als je gepest wordt op de BSO?

Participant_001:

Dan ga ik naar binnen en met anderen spelen.

Youth coach:

Oké, en zeg je er ook wel eens wat van, dat ze moeten stoppen bijvoorbeeld?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? En wat gebeurt er dan?

Participant_001:

Ze blijven doorgaan.

Youth coach:

Ze blijven doorgaan. En ga je ook wel eens naar de juf toe om hulp te vragen? Dat helpt ook niet, of wel?

Participant_001:

Soms.

Youth coach:

Soms. Hoe vaak ga je naar de BSO?

Participant_001:

Maandag, woensdag, vrijdag.

Youth coach:

Oké, dus 3 dagen? En hoe ging het gisteren bijvoorbeeld?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja? Werd je toen ook gepest of toen niet? Dat niet. Ja, mocht het nu wel gebeuren, vertel het dan alsjeblieft aan iemand. Of aan de juf, of aan mama of aan mij. Ja? Pesten hoort niet, hè? Dat mag niet. Soms is het heel moeilijk om daar wat tegen te doen, dus dan moet je wel geholpen worden daarbij. Ja? Oké. Nou, mag jij gaan raden wat het blauwe blokje is. Even kijken of je het nog weet. Welke denk je dat blauw is, dan mag je er eentje uitzoeken om te kijken. Die? Ja, ja, wat goed. In een keer. Hè, dan mag je het monstertje er zo erin stoppen met zijn gezicht naar de voorkant. Moet je aan de bovenkant kan je hem erin schuiven? Hier. Hé, super goed. En daar neerzetten. En dan is het mijn beurt. 1. Ik ga naar kalmte. Ik voel me kalm... ja, eigenlijk wel nu, als het zulk lekker weer is. Oh ja lekker, ja. Straks nog even in het zonnetje zitten of lekker naar buiten. Lekker de zon op je gezicht voelen vind ik altijd wel fijn, word ik wel rustig van. Jij?

Participant_001:

Als het lekker weer is ja.

Youth coach:

Ja oké toch wel. Dan voel je toch wel kalmte? Dus je vindt het ook wel fijn daar? Of niet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké. Nou kijken of ik ook in één keer de goede kan raden. Dat is rood. Het is wel handig, want nu moeten we proberen te onthouden dat de rode daar staat. Oké?

Want als we straks op rood komen dan kunnen we die erin doen. Ja? Dus hier staat rood. Dan ben jij. Je mag twee stapjes. Geel, waar stond geel ook alweer voor? Weet je dat nog?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee? Geel staat voor geluk. Dus wanneer voel jij je gelukkig? Wanneer ben je vrolijk en voel je je goed?

Participant_001:

Als ik naar mijn tante ga en daar met mijn konijn kan spelen.

Youth coach:

Konijn? Oh heb je een konijn? Oh leuk. Ja, word je daar rustig van en vrolijk, ja? Goed zo. Hoe heet 'ie?

Participant_001:

Droppie.

Youth coach:

Droppie? Oké leuk, hoe ziet hij eruit? Welke kleur is hij?

Participant_001:

Zwart en wit.

Youth coach:

Leuk, en als je je tante ziet zei je, toch? Ja. Zie je je tante vaak? Ja. Past ze ook wel eens op of zo of ga je dan op visite?

Participant_001:

Ze past op.

Youth coach:

Oké. Hoe is het met mama eigenlijk?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Heeft ze een dikke buik?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hè. Leuk. Even kijken hoor. Dan mag jij kijken of je het gele bordje kan vinden, goed verteld. Groen. Nou ja, geen geel, maar in ieder geval geen in de war bordje, hè. Nou, dan mag je hem weer terugzetten met de kleur naar achter en dan gaan we onthouden dat groen daar staat, oké?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ik ga op rood want ik weet nog waar die staat. Rood was boosheid, hè? Ja, boosheid. Wil jij iets over boosheid vragen aan mij, dan zal ik je daar iets over vertellen.

Participant_001:

Wanneer je boos bent.

Youth coach:

Wanneer ik boos ben, wat een mooie vraag. Poef, ben gelukkig niet zo vaak boos, maar ik kan wel eens boos worden als dingen niet meewerken als bijvoorbeeld mijn computer het niet doet, als ik me niet kan aanmelden, als er iets stuk gaat. Daar kan ik wel een beetje boos van worden, als dat niet lukt. Ja vind ik eigenlijk niet zo leuk. En jij?

Participant_001:

Toen mijn broer mijn knuffel kapot ging maken.

Youth coach:

Oh nee toch, jeetje? Waarom deed hij dat?

Participant_001:

Dat weet ik niet meer.

Youth coach:

Is al lang geleden?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Wat deed je toen, toen je zo boos werd daardoor?

Participant_001:

Zijn dingen kapot maken.

Youth coach:

Echt? Wat dan? Weet je het al?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee. En was dat een goede oplossing, of niet? Wel? Ja, dus als iemand iets bij jou doet wat je niet fijn vindt, dan doe je dat terug? Oké. En los je het dan op? Vond, ben je dan gewoon zo boos dat je niet weet wat je wel moet doen?

Participant_001:

Toen gingen we sorry zeggen.

Youth coach:

Oké, nou dat is wel een goede oplossing, ja. Want eigenlijk is het helemaal niet goed natuurlijk hè, om iets kapot te maken van iemand. Als iemand het bij jou doet snap ik dat je het heel graag terug wil doen, maar uiteindelijk... ja, word je daar niet beter van, toch? Krijgt je alleen maar ergere ruzie van, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. En, wat zou je dan de volgende keer kunnen doen als je ergens boos van wordt? Bijvoorbeeld als iemand iets bij jou doet wat je helemaal niet fijn vindt.

Participant_001:

Het tegen mijn moeder zeggen, of de juf.

Youth coach:

Ja, zeker. Of gewoon tegen diegene zelf zeggen van: hé, wat doe je nou, ik vind dit helemaal niet fijn, toch? Misschien zegt diegene dan uit zichzelf al sorry. Als het zelf niet lukt, dan kan je zeker wel hulp vragen, dat is heel goed. Ligt ook een beetje aan hoe boos bent, hè. Want hoe gaat dat bij jou als je boos wordt? Ben je dan gelijk super boos of gaat het langzaam stapje voor stapje?

Participant_001:

Stapje voor stapje.

Youth coach:

Ja, hoeveel stapjes ongeveer? Weet je dat?

Participant_001:

4.

Youth coach:

4? Oké. Kunnen we de volgende keer even kijken welke stapjes dat dan zijn, vind je dat goed? Even wat opschrijven hoor. Kunnen we dat de volgende keer doen. Oké, rood... nou, ik weet het nog van de vorige keer denk ik. Yes. Hebben we die ook weer opgelost, hè? Nou, heeft dat monster ook weer geleerd wat boosheid nou precies is en wat er dan gebeurt, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Dan ben jij. Geel. Geel staat voor geluk. Wat zou je daarover nog meer willen zeggen? Misschien iets over de klas, wanneer je je gelukkig voelt in de klas?

Participant_001:

Als ik buiten speel.

Youth coach:

Buitenspelen. Wat vind je daar zo fijn aan?

Participant_001:

Met mijn vriendinnen spelen.

Youth coach:

Oh oké. Leuk, leuk. En wat speel je dan vaak?

Participant_001:

Tikkertje.

Youth coach:

Tikkertje. Oké. Goed verteld. Waar denk je dat gele blokje is? Ai, die niet. Dat betekent dat we twee bordjes die we nog niet hebben omgedraaid, dat we die moeten omwisselen. Dus dan mag je zonder te kijken moet je er twee omdraaien. En dan mag je die weer even terugzetten. Andersom. Nou, welke twee zou je omwisselen? En welke andere? Want je moet er 2 omdraaien. Die? Nou dan leg die die daar en die andere daar. Goed zo, die wisten we nog niet, toch?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Slim van jou. Nu ben ik weer. 1. Bang. Ik ben niet zo snel bang, gelukkig. Maar ik ben wel eens bang dat er iets met of mijn eigen kinderen of met iemand anders, bijvoorbeeld met jou, gebeurt. Of dat iemand van wie ik hou ziek wordt of dat het niet goed gaat. Daar ben ik soms wel eens een beetje bang voor. Ja, dat vind ik eigenlijk ook niet zo leuk. Een bang gevoel, daar hou ik niet zo van, om bang te zijn. En jij?

Participant_001:

Als ik een enge film kijk of als mama naar het ziekenhuis gaat.

Youth coach:

Is ze wel eens naar het ziekenhuis gegaan?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Wanneer?

Participant_001:

Toen ik op school was toen ging onze vader in de auto. Die auto kon toen niet stoppen en hij ging helemaal piepen. Toen ging hij doorlopen en de auto over de kop slaan.

Youth coach:

Echt waar? Was je daarbij?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Oké, en wanneer was dat?

Participant_001:

Dat weet ik niet meer.

Youth coach:

Oh, wel een tijdje geleden al? En hoe voelde je je toen.

Participant_001:

Bang.

Youth coach:

Bang. Mama en papa zaten in de auto en de remmen deden het niet of zo?

Participant_001:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Weet je niet meer, ze konden gewoon niet stoppen. Oké. Maar wat was er toen gebeurd met mama?

Participant_001:

Ze voelde een beetje duizelig maar er was gelukkig niks gebeurd.

Youth coach:

Maar moest ze toen naar het ziekenhuis?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké. Dat is wel een gevalletje dat je heel eng vond. Ja. En ben je er nu nog steeds bang voor van dat soort dingen, of niet meer?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee, gelukkig. Het is wel heftig, hè? Oké. Wat knap dat je dat zo kan vertellen, toch? Ja. Oké bang, zwart. Waar zou die zijn? Je hebt hem nog niet gezien, hè? Misschien deze? Of toch die? Oh oh. Nog een keer wisselen. Dat is niet zo best. Nu moeten we goed ons best doen, want er is er nog één van die, en als we die weer omdraaien gaat hij in de war naar bed. Dat is niet fijn, hè? Nou, jij mag. Hopen dat het nog lukt. 1. Ik je mag ook naar die of naar die. Of een andere, maar daar liggen nog fichejes dus dat... die hebben we eigenlijk wel nodig. Gewoon kalmte. Voel jij je vaak kalm, of niet juist?

Participant_001:

Soms.

Youth coach:

Soms. Wanneer voel jij je dan kalm? Hoe vind je dat?

Participant_001:

Normaal.

Youth coach:

Normaal. Beetje een normaal gevoel hè, als je kalm bent. Ja, en Als je nou even niet zo kalm bent, hoe vind je dat dan?

Participant_001:

Niet zo leuk.

Youth coach:

Ja, weet je wat je dan kan doen om wel weer kalm te worden, of weet je dat niet meer?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Wat doe je nu wel eens als je even onrustig bent of boos.

Participant_001:

In me houden.

Youth coach:

In je houden. En kan je dan kalm blijven? Ja? Altijd? Of soms ook niet?

Participant_001:

Soms.

Youth coach:

Heb je de vorige keer ook al een beetje verteld al, hè. Nou als ik me even niet zo goed voel, maar hou ik het gewoon in me, dan hoop ik dat het weggaat, toch? Ja. Ik denk toch dat het goed is om er wat meer over te kunnen vertellen, zodat je er niet zo mee blijft zitten. Soms lukt het niet en dan neem je het mee in de klas bijvoorbeeld, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké, en helpt dit spel om al wat meer over te vertellen over je gevoelens? Ja? Vind je dat wel fijn?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. Goed zo. Waar zou de groene zijn? Die hebben we al wel gezien een keer, toch? Staat hij nog op de goede plek, of weet je het helemaal niet meer? Ai, hij blijft in de war. Ja, dan zijn we eigenlijk klaar, want dan gaat hij in de war naar bed en dan moeten we opnieuw beginnen. Beetje jammer hè, want we hebben eigenlijk niet zoveel tijd meer om opnieuw te beginnen. We kunnen ook stiekem nog even doen alsof we hem niet gezien hebben, dat we toch nog even verder kunnen spelen.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Vind je dat goed voor deze keer? Ja. Nou, doe maar. Doen we net even of dat niet is gebeurd. Pak maar een andere. Kijk, die is beter. Heel goed. Andersom, wat anders, zie je het gezichtje niet. Ja, goed zo. Nou, super. Kijken of we de laatste twee kunnen vinden. 2. 1, 2. Geluk. Ik voel me gelukkig als ik lekker mijn werk kan doen. Als ik leuke spelletjes kan doen, zoals deze. Ik vind dit wel heel leuk, en daar voel ik me wel gelukkig bij. Maar ook als ik lekker naar huis kan, dat ik lekker bij mijn kindjes kan zijn, en mijn vrouw. Geel. Yes. Zo komen we er wel. Dan ben jij. 1. Bang, angst. Nou, je had al hele goede dingen verteld, hè? Wat... zijn de mensen bij jou om jou om jou heen wel eens bang? Bijvoorbeeld thuis of in de klas, of niet?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niet? Helemaal niemand? Fijn. Is jouw beste vriendinnetje... weet je waar die bang voor is?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Weet je niet, oké. Zijn er nog andere dingen waar jij bang van wordt, behalve enge films en mama die misschien... die een ongeluk heeft gehad? Nergens anders bang voor?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Wat fijn, heel goed. Dus je bent eigenlijk nooit... nou je bent wel eens bang, en stel dat je bang bent, voel je dat dan ergens in je lichaam, in je lijf?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Waar voel je dat?

Participant_001:

In mijn hart.

Youth coach:

In je hart. Hoe voelt dat dan?

Participant_001:

Niet fijn.

Youth coach:

Niet zo fijn hè, om bang te zijn. Gelukkig ben je dat niet zo fijn, toch? Oké, goed zo. Nou, waar zal het zwarte potje zijn? Waar denk jij? Yes, goed zo. Nou, is het toch gelukt, hè? Een keer een beetje vals gespeeld, maar dat mag wel eens, hè. We hebben ook niet zo heel veel tijd meer. Oké, hoe vond je dit spel?

Participant_001:

Leuk.

Youth coach:

Ja?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Wat vond je er leuk aan? Of want vond je er misschien niet leuk aan, hè. Dat kan ook.

Participant_001:

Het vertellen.

Youth coach:

Het vertellen. Daar ga je je toch wel goed van voelen, om toch wat meer over je emoties te praten, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Want anders blijf je er een beetje mee in je hoofd zitten en weet je niet zo goed wat je ermee kan doen, en blijf je er misschien heel lang over nadenken, of je word heel erg boos uiteindelijk. Of je weet helemaal niet meer wat je moet doen. Wat heb jij het vaakst? Wat gebeurt er bij jou het vaakst als je een gevoel te lang in je houdt?

Participant_001:

Niks.

Youth coach:

Niks? Nou, oké. Maar het voelt... voelt het fijn dan ook als je er niks mee doet?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee, hè. Goed, dit was niet de tweede of de derde keer dat we elkaar zien? Derde keer, hè?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Gaan we steeds een beetje verder om te proberen uit te zoeken wat jou dan nog verder kan helpen hierbij. Ja?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké. Doe ik even de camera uit want we zijn klaar.

F.3 Participant 001 - Conversation 3 transcript

Youth coach:

Yes. Zo. Hoe... ja, wat zou je willen doen vandaag? Want je wilde graag weer met Maatje aan de slag, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, leuk. Nou, kijk maar eens even of die goed op je reageert als je hem roept. Mag je best wel hard zeggen, hoor.

Participant_001:

Hé Maatje.

Youth coach:

Probeer nog maar een keer, tot hij doet, ja?

Participant_001:

Hé Maatje.

Youth coach:

Nog een keer.

Participant_001:

Hé Maatje.

Youth coach:

Hé Maatje. Ik denk dat hij jouw stem nog een beetje moet leren kennen, denk jij ook niet? Ja hè. Hé, wat... is er nog iets wat je aan Maatje zou willen vragen?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Wat zou je willen weten?

Participant_001:

Wat zijn geheim is?

Youth coach:

Wat zijn geheim is? Denk je dat maatje een geheim heeft?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Waarom denk je dat?

Participant_001:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Dat weet je ook niet. Nou ik ben benieuwd. Hé Maatje, heb jij heb jij geheimen voor ons? Hé Maatje, heb jij geheimen?

Robot:

Nee hoor.

Youth coach:

Hij heeft helemaal geen geheimen. Vind je dat fijn dat hij geen geheimen heeft?

Participant_001:

Ja.

Robot:

Robots hebben nooit geheimen.

Youth coach:

Weet je hoe dat komt? Omdat de robots eigenlijk bestuurd worden door mensen. Snap je dat?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, hè. Even kijken. Goed, heb jij een geheim?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Oké. Je was gewoon even benieuwd heeft hij nog een geheimpje had? Ja hè. Hé, ik wil ook nog wel wat vragen aan Maatje, want... hé Maatje, hoe gaat het met je? Hoe

gaat het met je, Maatje? Oh, hij gaat weer even uit. Hé Maatje. Hoi Maatje. Hoe gaat het met je? Hoe gaat het?

Robot:

Met mij gaat het goed? Het is lekker weer vandaag. Hoe is het met jou?

Participant_001:

Ook goed.

Youth coach:

Ook goed. Ja, kijk. Goed om te horen. Eens even kijken hoor. Maatje, die wilde ook wel wat aan jou vragen.

Robot:

Hoe voel je je nu?

Participant_001:

Ook goed.

Youth coach:

Ook goed, ja. Hé, en als jij... oh wacht even.

Robot:

Welk cijfer zou je nu geven voor hoe het met je gaat?

Participant_001:

Een 8.

Youth coach:

Een 8? Zo, dat is wel een heel mooi cijfer, of niet?

Participant_001:

Ja.

Robot:

Hoe komt het dat het zo goed gaat?

Participant_001:

Omdat ik het goed deed... alles goed deed van de juf vandaag.

Youth coach:

Echt waar? Zo hé. Wat fijn. Sorry. Hé en wat deed je dan het allerbest vandaag? Waar ben je zelf trots op?

Participant_001:

De rekentoets.

Youth coach:

Oh, had je een toets?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké, wat fijn.

Participant_001:

Ik had een 8 gekregen.

Youth coach:

Een 8? Zo. Vandaar dat je jezelf ook een 8 geeft, of niet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, dat snap ik wel, ja. Dat snap ik wel. Oké nou mooi, goed om te horen. En ja, Maatje had ook nog wel een vraagje voor jou.

Robot:

Zijn er nog dingen gebeurd die je niet leuk vond?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Helemaal niks? Kijk, dat is wel heel fijn, toch? Hé, en de vorige keer weet ik nog dat jij zei: nou, Ik vind het ook wel weer leuk om een dansje te laten doen door Maatje. Ja hè? Hij kan best wel veel dansjes. Hij kan 9... nee, 11 dansjes. En als jij nou getal kiest, dan vind ik dat jij wel dansje hebt verdiend van Maatje omdat jij het zo goed hebt gedaan deze week. En welk getal zou je dan kiezen? Ook een 8, of niet?

Participant_001:

Een 10.

Youth coach:

Een 10? Zullen we eens kijken welk dansje 10 is? Ik weet ze ook niet allemaal uit mijn hoofd. Kijk, dat is ook wel leuk, hè? Vind je niet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké, wat zou je nog meer met Maatje willen doen?

Participant_001:

Als hij iets grappigs kan doen.

Youth coach:

Iets grappigs, ja, wat vind jij grappig? Zal ik gewoon iets laten zien?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. Kijk, hij kan bijvoorbeeld een zoen geven. Een luchtkusje. Of hij kan... weet je wat ik zelf eigenlijk knap vind wat hij kan? Dat is deze. Zie je wat hij doet? Kan jij dat ook?

Participant_001:

Soms.

Youth coach:

Soms. Wil je eens proberen? Zo hé, jij bent sterk.

Robot:

Wat knap van jou. Je bent een sterke meid.

Youth coach:

Hij is wel een beetje scheef gaan staan. Maatje, je staat een beetje scheef, ik ga jou even een beetje laten lopen. Dat is beter, hè? Kan je hem weer wat beter aankijken. Hartstikke goed. Hè... en ja, Maatje had ook nog wel iets wat hij van je wilde weten.

Robot:

Ben je nog verdrietig geweest?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niet? Oké, heel fijn. Dus eigenlijk gaat het heel goed met je? Ja, wat fijn. En, hoe gaat het met je moeder?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja. Bolle buik?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, hè.

Participant_001:

De baby wordt bijna geboren.

Youth coach:

Echt? Wanneer ongeveer?

Participant_001:

29 juli.

Youth coach:

29 juli. Oh ja, dat komt al dichtbij hè? En ja, Maatje die had dat ook begrepen dat jij... dat er nog een baby'tje komt. En hij wilde ook nog wel wat weten.

Robot:

Krijg je een broertje of zusje?

Participant_001:

: Een broertje?

Youth coach:

Een broertje? Leuk, hoor. Dus je hebt al een grote... 2 grote broers en krijg je ook nog een klein broertje erbij?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Dan is het maar goed dat je nog met mama bent, of niet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Had je liever zusje wild of vind je dit ook leuk?

Participant_001:

Een zusje.

Youth coach:

Eigenlijk wel hè, stiekem. Ja, dat snap ik wel. Oké. Hé, en vind je dat spannend? Ja, dat snap ik wel, ja. En... want de... mama heeft ook een relatie toch, met de papa van de baby?

Participant_001:

Wat betekent dat?

Youth coach:

Dat ze verkering hebben? Mama heeft een vriend nu, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. En is die nog vaak bij jullie, of?

Participant_001:

Soms.

Youth coach:

Soms, oké. Niet zo vaak. En gaat hij ook wel een beetje voor de baby zorgen denk je, of niet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja oké, goed zo. Oké. Eens even denken. Zijn er nog meer dingen die jij misschien van Maatje wil weten, of waar je het nog even over wil hebben? Ik kan ook gewoon nog wat dingetjes laten zien als je het grappig vindt? Misschien wil Maatje nog wel wat van jou weten? Wat denk jij?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, wat dan?

Participant_001:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Weet je ook even niet. Nee, ik weet het ook even niet. Het is eigenlijk wel fijn als het zo goed gaat, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, hè? Want Ik weet nog wel dat jij de vorige keer zei dat... ja, als jij je niet zo lekker voelt dat je daar niet zoveel mee doet. Dat je het eigenlijk in je houdt.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Hoe is dat gegaan deze week?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja? Dus er is eigenlijk niks gebeurd waardoor jij vastliep of waar je ergens tegenaan liep? Zijn er dan dingen die je juist anders hebt gedaan, zodat je wel dingen deed met je gevoel, bijvoorbeeld aangeven of?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niet nodig geweest? Want je hebt je heel de week goed gevoeld? Ja, oké. Volgens

mij vind je deze juf ook wel lief, of niet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hè. Hé Maatje, wil jij nog iets van [...] weten?

Robot:

Jawel. Wat ga je doen In de vakantie?

Participant_001:

Mama zei dat ik... we naar Disney misschien gingen.

Youth coach:

Echt waar? Zo hé.

Robot:

Wat cool.

Youth coach:

Helemaal naar Disney? Met de kleine baby?

Participant_001:

Ja, volgens mij.

Youth coach:

Leuk zeg.

Robot:

Dat zou ik ook wel willen.

Youth coach:

Dat snap ik wel, Maatje. Even kijken hoor.

Robot:

Wie is jouw favoriete Disneyfiguur?

Youth coach:

Weet je dat? Eén van de prinsessen of... ja? Wie dan?

Participant_001:

Mickey Mouse.

Youth coach:

Micky Mouse? Ja snap ik wel, superleuk. Kijk, Maatje kan ook nog dit trouwens. Kan jij ook een gek gezicht trekken naar hem?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Doe maar.

Participant_001:

Ik weet nog niet welke.

Youth coach:

Je weet nog niet welke? Oké, nou denk er maar even over na en als je hem wel weet dan mag je het doen, ja?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Maartje had ook nog wel een vraag voor jou.

Robot:

Hoe kijk je als je verdrietig bent?

Youth coach:

Kan je dat voordoen? Ja? Doe maar.

Participant_001:

Ik kijk niet echt sip.

Youth coach:

Nee? Hoe kijk je dan?

Participant_001:

Er komen gewoon traantjes.

Youth coach:

Traantjes. Dat is een beetje moeilijk voordoen, hè? Ach, goed. En hé Maatje, volgens mij wilde jij ook nog iets vragen, hè?

Robot:

Hoe kijk je als je boos bent?

Participant_001:

Gewoon boos.

Youth coach:

Boos. En hoe ziet dat eruit dan?

Participant_001:

Zo.

Youth coach:

Heel goed, heel goed.

Robot:

Hoe kijk je als je bang bent?

Participant_001:

Ik kijk niet echt bang.

Youth coach:

Nee? Oké, dat kan. Hoe ziet dat er een beetje uit?

Participant_001:

Ik...

Youth coach:

Als je ergens van schrikt, als je opeens iets engs ziet of een spin ziet.

Participant_001:

Dan kijk ik gelijk weg.

Youth coach:

Ja snap ik wel.

Participant_001:

Of ik doe mijn ogen dicht.

Youth coach:

Oh ja, zodat je hem niet hoeft te zien, snap ik ja. Oké. Hè, dan denk ik dat we met Maatje nu wel klaar zijn, denk je ook niet? Of wil je nog kijken wat hij kan?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Of wil je nog iets vragen aan hem?

Participant_001:

Wat een beste vriend is.

Youth coach:

Zijn beste vriend is?

Participant_001:

Ja.

Robot:

Dat ben jij? Ik vind je erg lief en ik ben trots op je.

Youth coach:

Vind je Maatje ook lief?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Goed zo, fijn. Kijk, hij knikt er nog even bij. Ja. Ja, Maatje is ook wel een beetje moe geworden, denk ik. Ja, zie je, hij moet er al van gapen. Oké. Nou, zeg maar tot de volgende keer, Maatje.

Participant_001:

Tot de volgende keer, Maatje.

Youth coach:

Hij zwaait nog even naar je. Hij valt al bijna in slaap, zie je dat? Oké, dan ga ik de camera even uitdoen.

F.4 Participant 001 - Conversation 4 transcript

Youth coach:

Hoe is het?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Mooi. Wat was je aan het doen in de klas?

Participant_001:

We gingen... nu moesten we spelling doen.

Youth coach:

Spelling, oké. Vind je dat leuk?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Hé, als jij een cijfer moet geven hoe het nu met jou gaat, en hoe deze week is verlopen, wat zou je dan zeggen?

Participant_001:

10.

Youth coach:

10? Oké, nou, dus je kan gelijk weer terug naar de klas. Je hebt me helemaal niet nodig om het goed te laten gaan, of wel?

Participant_001:

Een beetje.

Youth coach:

Een beetje, oké. Wat heb je dan nog nodig?

Participant_001:

Ja, een jongen in de klas... ik wil gewoon...

Youth coach:

Een beetje die kant op praten.

Participant_001:

Ik wil gewoon werken en elke dag, en hij gaat elke keer lachen en dan vind ik vervelend.

Youth coach:

Oké. Hij lacht jou een beetje uit, of niet?

Participant_001:

Ik weet het niet.

Youth coach:

En wanneer gaat hij dan lachen? Als je moet werken juist?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké. Ja, want hoe voel jij je dan, als hij dat doet?

Participant_001:

Boos.

Youth coach:

Oké. Goed dat je dat kan vertellen. Hè, dat sluit ook wel aan bij wat ik vandaag met jou wilde gaan doen. Wat best wel vaak over gevoelens gehad al, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, en dat doe je eigenlijk heel goed. En dan toch om daar nog wat meer op door te gaan heb ik deze voor jou uitgeprint. Wat is dit?

Participant_001:

Een mens.

Youth coach:

Een mens. Ja, dit is een lijf. We gaan even doen alsof jij dat bent, oké? Nu heb ik weer kleurtjes voor je meegenomen, en dan mag jij mij... eens voor mij gaan tekenen waar in je lichaam je die boosheid voelt. En dan mag je zelf kiezen welke kleur jij ook... waar je aan denkt bij boos zijn. En als je wil, kan je ook nog een beetje tekenen op dit lijf als het past. En je mag ook gewoon een rondje of een vierkantje tekenen, wat jij vindt dat bij dat gevoel past.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Nou, je begint met... je begon eigenlijk met een 10, maar je zegt nu een situatie over boos zijn, hè? Waar voel jij dan die boosheid in je lijf?

Participant_001:

In mijn hart.

Youth coach:

In je hart. Hè, en welke kleur zou jij daarvoor willen gebruiken om mee de kleuren?

Participant_001:

Rood.

Youth coach:

Ja, denk je aan rood bij boos zijn?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oké, dan mag je dat tekenen zoals jij vindt dat het eruit ziet. Kijk, een rood rondje in je hart. Ja, oké. En waarom kies je voor een rondje? Of wil je gewoon die plek aangeven met rood? Ja, oké. En wat heb jij gedaan toen jij die boosheid voelde?

Participant_001:

Tegen juf... ik ging het eerst oplossen, maar hij blijft door, dus ik ging het tegen juf zeggen en daarna als die weg is, gaat hij toch door blijven. Dat doet hij elke dag. En ook bij andere mensen. Mensen... andere mensen vinden het ook... vinden dat ook vervelend.

Youth coach:

Ja, dat is wel... snap ik. En dat oplossen, hoe probeerde jij dat?

Participant_001:

Ik zei: kun je even alsjeblieft stoppen. Maar daarna bleef hij door.

Youth coach:

Oké, dus jij deed het eigenlijk, hè, je voelt dat je boos werd. Maar ondanks dat je boos werd, kon je toch nog goed nadenken en heb je bedacht om eerst netjes te vragen. Ja hé, en wat deed hij toen?

Participant_001:

Eigenlijk gewoon blijven lachen?

Youth coach:

Bleef lachen. En wat voelde je toen?

Participant_001:

Toen kwam mijn boosheid.

Youth coach:

Oké, jouw boosheid kwam toen? Oké. En wat deed je toen?

Participant_001:

Naar de juf.

Youth coach:

Dus toen werd je eigenlijk echt boos. Wat was je dan daarvoor, toen hij de eerste keer lachte? Was je toen ook al boos of?

Participant_001:

Nee, nog niet.

Youth coach:

Nog niet, oké. Maar je vond het niet fijn. Hoe zou je dat gevoel noemen? Ben je dan een beetje... ja, hoe zou je dat zelf zeggen? Welk woord zou je daarvoor willen gebruiken?

Participant_001:

Sip.

Youth coach:

Sip. Dus hij lachte toen jij moet werken. Toen voelde je een beetje sip, toen dacht je: ik ga het netjes vragen. Hele goede stap om te proberen. Eigenlijk werkte dat niet, en toen heb je de juf om hulp gevraagd.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

En toen?

Participant_001:

Ja de juf zei tegen [...] ... ze zei tegen mij dat hij zich blij voelt ofzo. En toen zei de juffrouw tegen hem dat hij eventjes kan stoppen, maar daarna ging hij weer door.

Youth coach:

Oké. En toen?

Participant_001:

Ja hij blijft de hele dag wel doorgaan.

Youth coach:

Oké. Maar lukt het jou dan wel om te werken of om niet boos te worden?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

En wat gebeurde er dan?

Participant_001:

Negeren, maar dat werkt niet zo goed.

Youth coach:

Oké. Zei de juf dat je dat moest negeren?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Dan dacht je... dat had je zelf bedacht?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

En bleef je dan heel de... heel de tijd boos of sip, of kon je daarna wel wat loslaten en verdergaan met de dag?

Participant_001:

Daarna loslaten.

Youth coach:

Ja? Oké. En hoe deed je dat? Hoe is dat zo goed gelukt?

Participant_001:

Omdat ik hem negeerde.

Youth coach:

Oké, dus toch wel? Oké, wat knap. Ik vind het echt super goed hoe je dit hebt opgelost, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, ben je er ook wel blij mee dat je dat zo goed kan?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hè. En zou je dit... deed je dit altijd al of heb je dit geleerd om wat meer te doen zo?

Participant_001:

Altijd.

Youth coach:

Oké, heel goed. Je kan al heel veel dingen heel goed eigenlijk, hè? Zijn er de afgelopen week nog dingen gebeurd die misschien niet zo goed zijn geweest?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niks? Oké, nou, goed, heel fijn. Hé, en ik zie je nu lachen als jij blij bent, maar... kan jij je even hier boos bij schrijven trouwens? Kan je wel toch? Ja, mag met dezelfde kleur. Hartstikke goed, ik zag je net lachen. Als je lacht, hoe voel jij dan?

Participant_001:

Heel blij.

Youth coach:

En waar voel je dat in je lijf?

Participant_001:

Bij mijn gezicht.

Youth coach:

Oké. En welke kleur zou je daarvoor willen gebruiken als je dat mag tekenen?

Participant_001:

Roze.

Youth coach:

Oké, doe maar. Dan mag je er blij bij schrijven. Ja, heel goed. Oké, nu gaan kinderen buiten spelen, moeten wij iets harder praten eigenlijk, hè?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Een beetje onhandig eigenlijk, hè? Maar ja, we moeten maar een beetje ons best doen. Goed, oké, blij, mooi. Waardoor voel je je blij?

Participant_001:

Als de juf zegt dat ik het goed deed.

Youth coach:

Oké, leuk. Dus van complimentjes word jij blij. Ja hè. Ik ook wel. En welke gevoelens ken je nog meer?

Participant_001:

Blij, boos, verdrietig.

Youth coach:

Verdrietig. Oké, laten we dat als volgende doen. Verdrietig, waar voel jij verdriet?

Participant_001:

Ook een beetje bij mijn hart.

Youth coach:

Ook een beetje bij je hart, oké. En zit dat dan dicht bij je boosheid ook? Welke kleur vind jij bij verdriet passen?

Participant_001:

Blauw.

Youth coach:

Blauw. Nou teken hem maar waar je het voelt. Hoe komt dat, dat het zo dichtbij boosheid zit?

Participant_001:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Dat is lastig hè? En wat maakt jouw sip? Ik gaf net al een goed voorbeeld hè, als iemand eigenlijk iets doet wat je niet fijn vindt, dan word je sip. Zijn er nog andere dingen waar jij sip of verdriet...

Participant_001:

Als iemand mij slaat.

Youth coach:

Oké ja. En gebeurt dat wel eens?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Wie dan? Wie doet dat dan?

Participant_001:

! [...].

Youth coach:

Oké, je broer? Oké. En is dat dan thuis?

Participant_001:

Soms thuis en soms op de BSO.

Youth coach:

Oké, en waarom doet hij dat?

Participant_001:

Ik tik hem alleen maar en dan slaat hij mij.

Youth coach:

Oké.

Participant_001:

En soms gaan we ook tikkertje spelen, ik tik hem. Daarna komt hij bij mij zo heel

hard tikken.

Youth coach:

Oké, is hij een beetje hardhandig?

Participant_001:

Ja, en dan zegt mama: waarom doe je dat? En dan gaat hij zo liegen.

Youth coach:

Waar liegt hij dan over?

Participant_001:

Dat heb ik niet gedaan. Ja, dat zegt hij.

Youth coach:

Oké. En slaat hij je dan heel hard?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Met zijn vuist of met zijn hand?

Participant_001:

Soms met zijn hand en soms met zijn vuist.

Youth coach:

Oké. En hoe vaak gebeurt dat?

Participant_001:

Heel vaak.

Youth coach:

En wat doe jij als hij dat doet?

Participant_001:

Naar mama gaan.

Youth coach:

Helpt dat?

Participant_001:

Soms.

Youth coach:

Soms. Oké, en wat doet mama dan?

Participant_001:

Soms straf en soms praat ze met hem.

Youth coach:

Goed zo. Dat zijn op zich wel goede dingen om te doen, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, het is wel vervelend als hij dat zo vaak doet. Sla je hem ook wel eens?

Participant_001:

Ja, soms.

Youth coach:

Ook wel. Je doet het allebei. Snap ik wel dat je je daardoor verdrietig voelt, maar wel heel goed dat je het nu even vertelt. Dan ga ik dat ook wel even met je moeder bespreken dat je hier zo last van hebt. Vind je dat goed?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, dat is denk ik wel een goed idee, ja. Oké. Ja, dus dat sippe, dat voel je ook een beetje bij je hart, hè? Oké, snap ik. Hé, welk gevoel zou jij nog willen tekenen? Welke ken je nog meer?

Participant_001:

Beetje blij en een beetje boos.

Youth coach:

Beetje blij en een beetje boos. Hé, en zijn... voel je die dan ook ergens anders? Want blij en boos heb je al. En als je dan een beetje blij en een beetje boos, is dat dan op dezelfde plek of ergens anders?

Participant_001:

Die voel ik dan niet.

Youth coach:

Die voel je niet? Dus pas als je heftig voelt, dus als je heel blij of heel boos bent, dan voel je het ergens? Oké. Ja, dat kan, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

En als jij ergens bang voor bent, waar voel je dat dan?

Participant_001:

Bij mijn benen.

Youth coach:

Bij je benen? Oké, teken maar. En je mag best wel wat meer tekenen, hoor. Het is jouw blad en jouw gevoelens. Je mag er ook nog wel wat extra dingetjes bij tekenen.

Hoe komt dat, dat je dat in je benen voelt?

Participant_001:

Ik krijg steeds kriebels.

Youth coach:

Oh ja. Kriebels in je benen. Beetje knikkende knietjes als je bang bent. Ja, hè? Hé, wat zijn er... welke gevoelens ken jij nog meer? Dit zijn wel een beetje de basisgevoelens, hè. Zijn er nog andere dingen die je wel eens voelt, ben je wel eens verliefd geweest, of niet?

Participant_001:

Een jongen op streetdance is wel een beetje verliefd.

Youth coach:

Oké, op jou?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oh ja. En hoe voelt dat voor jou? Vind je dat leuk, of niet?

Participant_001:

Een beetje.

Youth coach:

Een beetje. Wanneer... heb je dan een bepaalde plek in je lichaam waar je dat voelt? Als je hieraan denkt?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Dat niet. Dat heb je eigenlijk niet echt voordat je student bent. Nee, wel leuk. Ik wist niet dat jij op streetdance zat. Ik wist niet dat jij op streetdance zit. Leuk, kan je het goed?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Leuk hoor.

Participant_001:

Deze zaterdag en zondag ga ik voor de mensen dansen.

Youth coach:

Echt? Oh, spannend. Waar? Bij [...] hier of niet?

Participant_001:

Ja dat dansen, maar we gaan ergens anders op de bodem.

Youth coach:

Oké, leuk. En, nou ja, als je dat dan bedenkt nu, waar... hoe voel jij je dan daarbij?

Participant_001:

Blij.

Youth coach:

Blij, dat snap ik. En als jij bijvoorbeeld ergens een beetje gespannen door bent als je even niet zo goed weet hoe de dingen gaan of wat je moet doen. Dus als je ergens zenuwachtig voor bent of spanning voor hebt, waar voel je dat dan in je lijf? Oké, wil je dat erbij tekenen? Dat mag. En hoe zou jij dat gevoel zelf noemen?

Participant_001:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Dat weet je niet. Nou, teken het maar. Is het dan zenuwachtig, een goed woord ervoor? Of spanningen?

Participant_001:

Zenuwachtig.

Youth coach:

Zenuwachtig. Dat mag je erbij schrijven.

Participant_001:

Hoe schrijf je dat?

Youth coach:

Zal ik het voorschrijven hier? Kan je het zo lezen?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Met wat voor letters moet ik het schrijven? Of zal ik het gewoon even opschrijven? Mag ik de... oranje was het, hè? Oké, wil je nog even een beetje versieren of wat dingen erbij tekenen, vind je dat leuk? Of niet? Heb je geen zin om te tekenen?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee? Oké. Goed dat je het zegt. Zijn er nog gevoelens die je mist of dingen die je nog meer erbij wilt schrijven of te zetten.

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee? Nou, hartstikke goed gedaan. Hoe vind je dit om zo te doen en te zien?

Participant_001:

Leuk.

Youth coach:

Ja, wel leuk? Is wel handig, hè, als je een beetje weet waar je gevoelens zitten Dan je er ook wat beter mee omgaan vaak. Nee, heel goed. Ik doe even de camera uit vast.

F.5 Participant 001 - Conversation 5 transcript

Youth coach:

Yes. Zo, hoe is het met jou vandaag?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Fijn, Hé, Maatje. Even kijken of hij wakker is. Ja, hij doet het. Heb jij er zin in? Heb je er zin in?

Robot:

Zeker, ik vind het gezellig. Hoe gaat het met jou vandaag, [...]?

Youth coach:

Geef maar antwoord.

Participant_001:

Ook goed.

Youth coach:

En wat gaat er allemaal goed? Heb je een goeie week gehad?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Mooi. En Maatje wilde ook nog wat vragen.

Robot:

Zijn er nog dingen gebeurd die je niet leuk vond?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niks?

Participant_001:

Niks.

Youth coach:

Goed om te horen. Hé, een tijdje geleden hadden wij het gehad over de stapjes die jij hebt als jij boos wordt. Weet je dat nog?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hè. Toen dacht ik: nou, als Maatje toch weer meegaat dan kan hij jou daar misschien wel een beetje bij helpen.

Robot:

Vandaag is het onbewolkt met een temperatuur van 23.29 °C.

Youth coach:

Hij vertelt gelijk even het weer. Bedankt Maatje.

Robot:

Welke stapjes voel je tot je boos bent?

Youth coach:

Hoeveel stapjes zijn dat bij jou?

Participant_001:

5.

Youth coach:

5 stapjes. Maatje had daar ook wel wat vraagjes over. Wil je die beantwoorden? Als hij ze stelt tenminste. Ja?

Robot:

Wat is het eerste stapje?

Youth coach:

Ja, want je begint dan eigenlijk bij 0. En bij 0 ben je eigenlijk gewoon ontspannen en blij, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. En wat is dan het eerste stapje naar jouw boosheid toe? Hè, want uiteindelijk ben je boos en er staat dus 5. En wat zit er dan nog tussenin bij jou? Weet je dat?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niet? Lastig. Hoe komt dat, dat je dat niet weet?

Robot:

Weet je misschien een voorbeeld?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Bijvoorbeeld van een moment waarop je wel boos was. Ik weet nog dat we het vorige keer ook een situatie hadden dat een jongen jou de hele tijd een beetje aan het uitlachen was toen je eigenlijk moest werken.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Weet je het nog? Ja hè. Want ben jij deze... heel de week eigenlijk niet boos geweest? Nergens om?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Oké, nou hartstikke fijn. Dan is het een beetje zoeken, hè, van... wanneer was er wel een moment dat je boos was? Misschien kan je dat als voorbeeld nemen. Of nog een... nog een... ja, voor jou vervelendere situatie dat [...] jou wel eens slaat. Heb je vorige keer verteld, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, word je daar ook boos van?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, hè? Hè, en als jij... als hij dat dan de eerste keer doet, of als je dan merkt dat het niet zo lekker gaat, dat jullie ruzie krijgen, wat is dan het eerste stapje waaraan jij merkt van: hé, dit vind ik niet meer leuk?

Participant_001:

Zeggen stop hou op.

Youth coach:

Oké, dat doe je gelijk? Als je voelt van: hé, ik voel me niet goed, dan zeg je dat? Dus dat is wat je doet. En wat voel jij dan als dat gebeurt? Als je dat gaat zeggen?

Participant_001:

Een beetje bang en boos.

Youth coach:

Een beetje bang en boos. Heel goed. Oké, dus dat was het eerste stapje zei je, hè?
Dan vroeg Maatje zich eigenlijk nog wel iets af.

Robot:

En de volgende?

Participant_001:

Dan schreeuw ik een beetje en dan zeg ik stop.

Youth coach:

Oké. Dat is stapje 2? Beetje schreeuwen. En hoe voel je je dan? Hoe zou je dat opschrijven?

Participant_001:

Heel erg boos.

Youth coach:

Bij 2 al heel boos? Of bij 5?

Participant_001:

Bij 5.

Youth coach:

Bij 5.

Participant_001:

Een beetje boos.

Youth coach:

Een beetje... beetje schreeuwen en een beetje boos. En zo dan nog... zijn er nog wel zoveel stapjes eigenlijk, of is dit al... zijn het er eigenlijk maar 3?

Participant_001:

Daarna ga ik naar mama.

Youth coach:

Oké, bij 3?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Hoe voel je je dan? Of wat gebeurt er na een beetje boos?

Participant_001:

Beetje verdrietig.

Youth coach:

Ja? Hoe komt dat?

Participant_001:
Hij slaat mij hard.

Youth coach:
Dat is als die al geslagen heeft?

Participant_001:
Ja.

Robot:
En wat is de vierde stap?

Participant_001:
Dan ga ik hem terugslaan.

Youth coach:
Oké. Dus je gaat dan eerst ga je naar mama omdat je verdrietig wordt en als het dan nog doorgaat dan ga jij terugslaan? Hoe boos ben je dan?

Participant_001:
Heel boos.

Youth coach:
Oké.

Robot:
Wat vertel je dit allemaal goed.

Youth coach:
Nou, Maatje vindt het ook goed wat je allemaal vertelt. Vind je het leuk met Maatje nog?

Participant_001:
Ja.

Youth coach:
Goed zo. Hè, en je zei net de vijfde stap. En wat is dan die vijfde stap?

Participant_001:
Dan ga ik naar binnen? Dan blijf ik binnen.

Youth coach:
Oké, dan blijf je binnen. En hoe zou je dat zeggen. Ben je dan... want wat komt er bij jou na heel boos? Wat voor gevoel is dat?

Participant_001:
Dan word ik heel verdrietig en boos.

Youth coach:
En dan wil je eigenlijk het liefst naar binnen. Wil je dan alleen zijn of?

Participant_001:

Alleen.

Youth coach:

Ja? Oké. Hé, wat goed. Goed verteld zo. Maatje wilde je ook nog wat vragen, mag dat?

Participant_001:

Ja.

Robot:

Wanneer ben je te boos om iets goeds te doen?

Youth coach:

Weet je dat?

Participant_001:

Dan ga ik weglopen.

Youth coach:

Oké. En wanneer gebeurt dat? Wat is... wat gebeurt er dan daarvoor?

Participant_001:

Als ze mij een keer pesten. Of dingen tegen me zeggen.

Youth coach:

Oké. En Maatje vindt daar ook wel wat van hoor.

Robot:

Pesten mag niet. Dat vind ik niet leuk.

Youth coach:

Toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

En ja, dus Maatje vroeg van: wanneer ben je te boos om nog de goede keuze te maken eigenlijk, hè? En dat gebeurt vooral als ze je pesten en dan wil je eigenlijk gewoon weglopen? Ja, oké. En als dat gebeurt, vroeg Maatje zich af. Luister maar.

Robot:

Hoe kun je een stapje minder boos worden?

Youth coach:

Wat kan jou helpen om bijvoorbeeld van 5 weer terug te gaan naar 0, of 4? Wat kan jou dan helpen?

Participant_001:

Om naar de juf te gaan, dan gaan ze hen waarschuwen.

Youth coach:

En dan dat... kan je dat als je op 5 zit? Kan je dan naar de juf toe? Of moet je dan eerst even ergens een time-out om alleen rustig te worden?

Participant_001:

Eerst rustig worden en daarna ga ik naar de juf.

Youth coach:

Oké. Dus van 5 naar 4 moet je eerst even rustig worden?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, en waar dan bijvoorbeeld? Als je het over school hebt? Weet je dat?

Participant_001:

Op een bankje zitten.

Youth coach:

Eerst rustig worden. Welk bankje? Heb je in een klas een bankje of bedoel je die bankjes hier?

Participant_001:

Hier.

Youth coach:

En mag dat van de juf?

Participant_001:

Soms niet, soms wel.

Youth coach:

Oké. Ja, dat is wel een goed idee als je dan denkt van: oh, ik ben nu zo boos, ik ga het toch eventjes vragen. Oké? Goed idee. Vind je het leuk om een Maatje even wat te laten doen?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Want hij staat er een beetje bij nu, hè. Wat wil je dat hij doet? Zullen we eens kijken wat Maatje doet als hij boos is?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

En dan kan jij daarna laten zien wat jij doet, ja? Doe jij dat ook als je boos bent?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Ook zo een beetje met je armen bewegen, stampen met je voeten misschien wel. Wat zou Maatje doen als hij blij is? Zullen we daar eens naar kijken? Ja. Beetje aan het juichen, hè. Wil je dat hij nog iets doet of wil je verder met andere stapjes wat je kan doen om minder boos te worden?

Participant_001:

Nog kijken wat hij doet.

Youth coach:

Hij kan bijvoorbeeld nog zitten. Knap hè? Hij zit wel een beetje anders als wij, hè? Beetje als een flamingo. Nou, dat kan jij doen, hè. Even rustig op een bankje gaan zitten als je boos bent, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Kan je even tot rust komen. Oké. Nou, Maatje vindt wel dat jij het ook heel goed doet hè, zie ik aan hem. Hé, en dus als jij van 5 naar 4 wil, dan moet je eerst even een time-out nemen en even rustig word ik op een bankje. En dan naar de juf toegaan?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Om te bespreken wat er gebeurd is. Ja? Oké. Hé, en ja, we hebben het ook wel een beetje over thuis gehad met [...], maar we hebben vooral de gesprekken op school, hè. Dus als jij van 4 naar 3 zou gaan, hoe zou je dat dan op beide plekken eigenlijk kunnen doen? Als je eigenlijk heel boos bent, wat heb je dan nodig om iets... de goede keuze te maken? Weet je dat? Of vind je dat lastig?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hè? Waar word jij rustiger van?

Participant_001:

Als ik eventjes ga spelen en daarna vertel ik het aan mama.

Youth coach:

Oké. Maar kan jij nog even spelen als jij heel boos bent?

Participant_001:

Soms.

Youth coach:

En wat als het niet lukt, wat helpt dan wel?

Participant_001:

Dan ga ik even in mijn kamer zitten en even uitrusten.

Youth coach:

En op school?

Participant_001:

Een beetje stil zijn en uitrusten op de stoelen.

Youth coach:

Oké, dus eigenlijk gewoon hetzelfde als van 5 naar 4?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, oké. Zijn er bijvoorbeeld... oh ja, Maatje wilde dat graag vragen aan jou.

Robot:

Wat denk je dat er nodig is om naar een 3 te gaan?

Participant_001:

Dan kan ik wel met de juf praten.

Youth coach:

Heel goed. Dus als jij een beetje verdrietig bent, hè... verdriet en boos is vaak een beetje... het zit dicht bij elkaar, hè? Ja, snap ik. Wel goed dat je dat zo kan vertellen. Even kijken hoor, dus van een 5 naar een 4 hadden we, van een 4 en 3 door uit te rusten. Of, dan kan je wel naar de juf gaan hè. Oké, heel goed. En de volgende.

Robot:

Wat denk je dat er nodig is om naar een 2 te gaan?

Youth coach:

Dus dan wil je eigenlijk van een beetje verdrietig... ga je weer terug naar een beetje verdrietig en wat bozer, ga je weer terug naar een klein beetje boos. Wat zou je dan kunnen doen?

Participant_001:

Met de mensen spelen en dan vergeet ik het... dat het is gebeurd.

Youth coach:

Oké. Dus gewoon lekker gaan spelen? En dan... ja, eigenlijk waren dat het laatste.

Robot:

Wat denk je dat er nodig is om naar een 1 te gaan?

Youth coach:

Of 0. Zit dicht bij elkaar denk ik, hè? Wat zou je dan nog kunnen doen?

Participant_001:

Vragen als hun kunnen stoppen, of ik ga hun negeren.

Youth coach:

Heel goed. Dus dan negeren, de vraag... ja, vraag of ze stoppen of negeren. Heel goed, wat knap. Ik schrijf het even op, ja. Oké. Hé, wat knap. Heel goed. En, wat Maatje ook nog wel als idee heeft is... en ik, het kan zijn om je zintuigen te gebruiken. Weet je wat dat zijn?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee? Misschien kan Maatje het een beetje vertellen of een goeie vraag stellen dat je wel weet wat het is.

Robot:

Kijk eens om je heen in de kamer. Kun je mij vertellen wat je ziet? En ook wat je hoort, ruikt en voelt?

Youth coach:

Weet je dat?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Kan je dat eens doen? Wat zei hij als eerste, weet je het nog?

Participant_001:

Dat het rustig is.

Youth coach:

Dat het rustig is. En waar merk je dat aan, dat het rustig is? Maatje wil dat wel even vragen aan jou.

Robot:

Wat zie je allemaal, bijvoorbeeld?

Participant_001:

Speelgoed. Stoelen.

Youth coach:

En welke kleuren zie je allemaal?

Participant_001:

Geel, groen, blauw

Youth coach:

Heel goed. En vind je het hier rustig eruitzien? Of vind je het hier niet rustig?

Participant_001:

Rustig eruitzien.

Youth coach:

Ja, toch wel? En dan wilde Maatje ook nog een vraag stellen over het volgende zintuig, hè. Want zien dat doe je met je?

Participant_001:

Ogen.

Youth coach:

Heel goed? En wat doe je met je oren?

Participant_001:

Horen.

Youth coach:

Ja.

Robot:

Wat hoor je nu?

Participant_001:

Mensen een beetje praten.

Youth coach:

Beetje praten, ja. Hoe vind je dat? Vind je dit rustig of druk?

Participant_001:

Een beetje rustig.

Youth coach:

Ja, heel goed. Hé, en als je... weet je nog een ander zintuig van jezelf? Als je het hebt over horen en zien? Welke heb je nog meer? Wat doe je met je neus bijvoorbeeld?

Participant_001:

Ruiken.

Youth coach:

Ja, heel goed.

Robot:

Wat ruik je nu?

Participant_001:

Niks.

Youth coach:

Niks. Ik ook niet echt. Vind je het fijn ruiken hier? Ja? En is er nog iets wat... oh, dat kan Maatje goed aan jou vragen.

Robot:

Wat proef je nu?

Youth coach:

Heb je nog een smaak die je in je mond hebt, of iets wat je net hebt gegeten?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niet, oké. Wat heb je als laatst gegeten?

Participant_001:

Brood.

Youth coach:

Brood. En was dat lekker?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Voelde dat goed in je mond of was het hard of zacht?

Participant_001:

Zacht.

Youth coach:

Lekker? Ja? Waar smaakt het naar?

Participant_001:

Naar croissant.

Youth coach:

Oh, lekker. Hé, en je zit een beetje aan je stoel aan? En dat viel Maatje ook wel op en die vroeg zich af.

Robot:

Hoe dat voelt, die stoel.

Participant_001:

Normaal.

Youth coach:

Normaal, oké. Hoe komt het dat je dat doet? Word je daar rustiger van of ben je juist een beetje zenuwachtig dat je dat doet?

Participant_001:

Rustig.

Youth coach:

Ja? Oké, goed zo, mooi. En nou, dat zijn ook gelijk allerlei dingen die je kan doen als je bijvoorbeeld een beetje boos wordt. En dat je even bedenkt van: oh, wat zie ik eigenlijk allemaal? Dat je denkt: oh daar zie ik een goed boek. Of een witte muur, of wat ruik ik eigenlijk? Misschien zit er wel iemand in de klas die net wat zit te drinken, wat je ruikt. Of hoe ruikt je potlood. Of een blaadje? Dat zijn eigenlijk dingen die je zou kunnen doen als jij een beetje onrustig wordt. Zodat je weer wat kan zakken in je spanning of in je boosheid. Oké?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Denk je dat dat helpt?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, hartstikke goed. Oké. Nou, we hebben nu eigenlijk een soort thermometer gemaakt, hè? De stapjes van jouw boosheid, wat er nou gebeurt als je boos wordt, maar ook wat je kan doen om weer te zakken, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hè. En Maatje vroeg zich ook nog wat af.

Robot:

Hoe vond je het om dit zo te bespreken?

Participant_001:

Leuk.

Youth coach:

Ja? Goed zo. Hartstikke fijn. Hé, ik was ook wel even benieuwd, want wij kunnen Maatje ook trainen. Hé, dan wil ik dat dus gewoon proberen met jou. Want dan kan jij bijvoorbeeld iets zeggen, en dan moet Maatje daar iets op... een antwoord op geven. Of iets doen. Lijkt je dat leuk om hem dat iets te trainen? Ja? En wat zou je hem dan willen laten doen? Dan kan je een beweging kiezen of hoe zijn gezicht staat of eruitziet. Wat lijkt jou leuk? Heb je daar ideeën over?

Participant_001:

Bewegen.

Youth coach:

Bewegen? Ja, en wat moet hij dan doen?

Participant_001:

Lopen.

Youth coach:

Lopen, oké. Dan ga ik eens even kijken. Ja, ik kan hem wel zelf laten lopen als ik daarop druk. Maar ik wilde eigenlijk iets bedenken dat... even kijken, dat kan zo. Maar je kan hem dus ook trainen dat als jij iets zegt, dat hij dan iets gaat doen. Dat kan dan niet met lopen helaas. Wat zou je nog meer voor ideeën hebben? Omdat hij jou... iets doet en iets tegen je zegt, als je iets aan hem vraagt? Je kan heel veel doen. Wat lijkt je leuk?

Participant_001:

Een keersom leren.

Youth coach:

Een keersom? Oké, welke keersom?

Participant_001:

Tafel van 5.

Youth coach:

Tafel van 5. Zodat je die kan oefenen ook of niet? Eens even kijken hoor of dat lukt. En dan gaan we er gelijk een beweginkje bij, hè. Oké nou, probeer maar eens of die reageert. Oké, kijk hier. In dat kleine gaatje is de microfoon, dus als jij dan zegt: zeg, geef... maak hem eerst maar eens wakker, zodat zijn mondje weer groen wordt.

Participant_001:

Hé Maatje.

Youth coach:

Kijk, dat gaat goed. En wat wilde je dat hij deed?

Participant_001:

Wat is 5 keer 9?

Youth coach:

Dat weet hij nog niet, maar ik denk wel... want Ik heb nu gezegd, als jij tafel van 5 tegen hem zegt, dat hij daar dan iets over zegt. Probeer dat eens. Zeg maar tafel van 5.

Participant_001:

Wat is tafel van 5?

Robot:

1 keer 5 is gelijk aan 5.

Youth coach:

Hij maakt er gelijk een kunstje bij, zie je dat? Oh, hij gaat even zijn heupen strekken. Hij is een beetje moe ervan denk ik. Even kijken hoor of het iets dringends is. Dat is wel een hele beweging, hè? Hij zijn nu 1 keer 5 geloof ik, hè? Toen eigenlijk trainen dat hij 1 keer 5 zegt, 1 keer 5 is 5. Probeer nog eens. Zeg maar tafel van 5.

Participant_001:

Tafel van 5.

Youth coach:

Iets dichterbij, denk ik. Oh.

Robot:

1 keer 5 is 5.

Youth coach:

Kijk. Oh ja, dan gaat hij weer die beweging doen natuurlijk. Dat is wel een lange beweging, hè? Hé, en als je nou denkt aan je boosheid, wat zou jij dan tegen Maatje willen zeggen als je boos bent om weer rustiger te worden, weet je dat?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Wat dan?

Participant_001:

Weten wat hij doet om rustiger te worden.

Youth coach:

Dat zou je wel willen weten.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, een beetje naar jou toedraaien. Dat is wel een goede vraag. Dus eigenlijk zeg jij dan tegen hem van: ik ben weleens boos, en wat doe jij dan? Toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. Nou, zeg maar eens tegen hem. Ik voelde me boos. Kijken wat hij zegt. Oh, moet je even hé Maatje zeggen.

Participant_001:

Hé Maatje.

Youth coach:

Zeg maar, ik voelde me boos.

Participant_001:

Ik voelde me boos.

Robot:

Ik snap dat je wel eens boos op iemand wordt. Dat mag ook, maar probeer wel rustig te blijven. Het is beter om erover te praten, dan te gaan vechten.

Youth coach:

Eigenlijk hetzelfde wat jij zei, hè? Soms sla je je broer wel eens terug bijvoorbeeld, je wordt wel eens boos op iemand in de klas, maar uiteindelijk heb je daar zelf alleen maar last van, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. Oké, goed zo. Hé, wil jij Maatje nog eens een dansje laten doen?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Kijken of... want hij reageert nu wel goed op jou hè, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, leuk hè? Nou vraag maar eens aan hem of die... even kijken, hoor. Nou, mag je gewoon zeggen... mag je zeggen: dansje, en dan een getal kiezen.

Participant_001:

Dansje...

Youth coach:

Oh, eerst hé Maatje zeggen.

Participant_001:

Hé Maatje. Dansje.

Youth coach:

Hoeveel?

Participant_001:

10.

Youth coach:

En dan zeg je: dansje 10.

Participant_001:

Dansje 10.

Youth coach:

Probeer maar iets dichterbij.

Participant_001:

Dansje 10.

Youth coach:

Probeer nog maar een keer.

Participant_001:

Hé Maatje. Dansje 10.

Youth coach:

Iets harder nog.

Participant_001:

Dansje 10.

Youth coach:

Zal ik eens proberen? Dansje 10. Nou, daar reageert hij niet op, Maar ik kan het zelf ook aanklikken, dat scheelt. Even zoeken. Oh, hier. Top. Goed gedaan [...]. Heb... je hebt allemaal best wel wat geleerd ook, hè? Want jij kon dingen van hem leren, maar we kunnen hem ook alles leren wat we willen. Nou ja, niet alles, maar wel veel. Oké?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Top. Ik doe even de camera uit.

F.6 Participant 001 - Conversation 6 transcript

Youth coach:

Yes. Waar zit je naar te kijken?

Participant_001:

Naar de foto's.

Youth coach:

Oh ja, leuk. Ken je nog kindjes daarop?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee? Oké. Hé, hoe is het met [...] vandaag?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja? Mooie glimlach. Je hebt Pippi Langkous op je trui.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Leuk, is hij nieuw? Ja? Mooi hoor. En je haar mooi in een knot. Hé, als je een cijfer moet geven voor hoe het gegaan is de afgelopen weken. We hebben elkaar een weekje niet gezien, toch? Toen moest je in je nieuwe klas wennen. Als jij een cijfer moet geven over hoe het is gegaan van 0 tot 10, wat zou je dan zeggen?

Participant_001:

10.

Youth coach:

10? Kijk, hartstikke goed. En was het leuk om in je nieuwe klas te wennen?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Welke klas krijg je?

Participant_001:

5B.

Youth coach:

5B. Je broer zit ook in 5B, toch? Of zit hij in 5A?

Participant_001:

Ik weet het niet zo goed.

Youth coach:

Maakt niet uit. En welke meester of juf krijg je?

Participant_001:

Dezelfde juf krijg ik.

Youth coach:

Dezelfde weer? Juf [...]?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Oh? En je lacht erbij, vind je dat fijn? Snap ik, snap ik. Leuk hoor. Hé, hoe is het met je broer?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja? En met mama?

Participant_001:

Ook goed, mijn broertje is er.

Youth coach:

Echt? Gefeliciteerd, wat leuk. Wanneer is hij geboren? Wanneer is hij geboren?

Participant_001:

1 juli.

Youth coach:

1 juli? Dat is 4 dagen geleden.

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Zo hé, dan is hij nog heel klein. Hoe is het met de kleine en mama?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja? Het is allemaal goed gegaan?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Leuk joh. Hoe heet hij?

Participant_001:

! [...]

Youth coach:

! [...], hoe schrijf ik dat? Weet je dat?

Participant_001:

Nee.

Speaker 3:

Oh.

Youth coach:

Hoi.

Speaker 3:

Ijsjes?

Youth coach:

Wil jij een ijsje? Ja?

Speaker 3:

Oké.

Youth coach:

Ik hoef niet hoor, dankjewel.

Speaker 3:

Oké.

Youth coach:

Dankjewel. Nou, heb jij even... hè, je mag hem opeten, anders smelt hij. Wel lief dat 'ie hem even komt brengen. Hé, en [...], toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Schrijf ik het zo? R-I-G?

Participant_001:

Mijn moeder heeft het nog niet gezegd hoe je het schrijft.

Youth coach:

Oké. Hé, en is hij thuis geboren In het ziekenhuis?

Participant_001:

Ziekenhuis.

Youth coach:

In het ziekenhuis, oké. En mocht je al snel naar hem toe? Ja? Leuk. En ben je... met wie ben je toen gegaan?

Participant_001:

Met [...], mijn grote broer.

Youth coach:

Kan je een beetje die kant op praten, anders... als je daarheen praat, dan horen we het niet op de camera.

Participant_001:

En mijn oma, en ja, dat was het.

Youth coach:

Leuk. En was de papa er ook bij?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Hoe heet hij ook alweer?

Participant_001:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Ben je de naam van de papa van je broertje vergeten? Oh jee. Ik zal je moeder ook even feliciteren. 1 juli geboren, hè?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Leuk, leuk, leuk. Goed, nou, heb je natuurlijk een ijsje, maar jij kan vast wel met een hand tekenen toch? Of dingen opschrijven. Want Ik heb deze vellen voor jou uitgeprint. Kijk, dit is een hoofd met allemaal wolkjes. En in dit geval staat er boven "mijn hoofd als ik mij goed voel." In deze wolkjes kan je dus allemaal gedachten en gevoelens tekenen die jij voelt als jij je goed voelt. Oké?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Dat kan dus... kunnen vrolijke dingen zijn, fijne, enthousiaste of... ofwel kalme gedachten voor als je rustig bent. En dan is de vraag, hoe ziet jouw hoofd eruit vanbinnen als je je goed voelt? Dan mag jij deze ballonnetjes, wolkjes, die dingen tekenen. Hé, wat is het eerste waar je aan denkt als jij aan denkt van: nou, ik voel me goed doordat ik...?

Participant_001:

Goed uw best hebt gedaan om op te ruimen.

Participant_001:

Oh super, ja. Hé, wil je dat tekenen of wil je dat opschrijven? Moet ik je papiertje even weggooien?

Participant_001:

Opschrijven.

Youth coach:

Opschrijven. Schrijf jij het vast op. Of tekenen, maar je houdt niet zo van tekenen, of wel?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee hè? Schrijf het dan maar. Je mag ook mijn pen lenen hoor als je dat makkelijker vindt schrijven? Als je blij bent, heel goed. En je zei ook, als je je best doet om met opruimen?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Mag je ook erbij schrijven, hè. Je mag alles schrijven wat je wil. Zodat we mooi, blij, vol hoofd krijgen. Het waait hard, hè? Het waait hard, hè?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. Even kijken hoor, blij omdat ik mijn best doe, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, heel goed. En waar voel jij je nog meer goed door? Wat geeft jou een fijn gevoel?

Participant_001:

We gingen zo naar gym en toen stonden allemaal ballen en toen moesten we het daarop trommelen. En toen zei die meneer dat ik het heel erg goed deed.

Youth coach:

Wat leuk. Hoe kan je dat kort opschrijven. Anders wordt het heel lang... een hele lange zin. Of je kan een trommel teken?

Participant_001:

Of ik kan schrijven dat ik mijn best deed bij het trommelen.

Youth coach:

Ja, dat zeg je al een beetje hè, dat je je best deed. Waar werd je nou blij van? Uiteindelijk dat een beetje te zijn, dat je het ook goed deed toch, hè?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Dus eigenlijk word je dan blij van het compliment, toch? Ja. Zou je complimenten op kunnen schrijven, is dat een goed woord voor jou?

Participant_001:

Ik weet niet precies hoe je het moet opschrijven.

Youth coach:

Zal ik het voor je opschrijven? Met roze of blauw?

Participant_001:

Roze.

Youth coach:

Past bij je trui. Compliment... over trommelen schrijf ik ook wel op, ja?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Heb je dat net gedaan?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Want jullie hadden drumtastic, toch? Zal ik voor je schrijven? Vind je dat fijn? Kan je rustig je ijsje eten? Ja. Waardoor voel jij je nog meer goed?

Participant_001:

Mijn juffrouw zei tegen mijn broer op BSO dat ik... dat ik leuk speelde en het goed had gedaan.

Youth coach:

Leuk. Dat is nog een compliment, maar dan op de BSO. En dat zei de juf tegen jou en je broer? Of tegen jou?

Participant_001:

Nee, de juf.

Youth coach:

De juf zei het tegen jou?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Maar ook tegen je broer?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Waren jullie samen aan het spelen? Oh leuk, wat deden jullie?

Participant_001:

We gingen tikkertje spelen.

Youth coach:

Oké, leuk. En werd je dan blij van het compliment of van het samenspelen?

Participant_001:

Samenspelen.

Youth coach:

Leuk. Zal ik dat opschrijven?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Spelen met [...]?

Participant_001:

Ik snap niet zo goed wat [...] doet, want hij gaat elke keer naar groep 8, een keer blijven en dan naar groep 7 en daarna naar groep 6.

Youth coach:

Oh, waarom dan?

Participant_001:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Heeft hij straf?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Misschien kun je het aan hem vragen vanmiddag, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Maak je je daar zorgen om?

Participant_001:

Ja, een beetje.

Youth coach:

Ja, snap ik. En als toch... ja, je kan het aan hem vragen van: joh, wat was er aan de hand, toch? Wel lief dat je bezorgt om hem bent en dat je aan hem denkt, toch? Ja. Oh, kijk uit, je hebt trouwens een druppel hangen, dadelijk valt hij op je hand. Oh, je hebt al druppels aan je handen. Wil je even je stokje weggooien en je handen wassen? Kan je ondertussen bedenken waar je nog meer een goed gevoel van krijgt. Heb je nog een handdoekje of ligt er niks?

Participant_001:

Ik weet waar een handdoekje ligt.

Youth coach:

Daar aan die bak hangt een handdoekje.

Participant_001:

Deze?

Youth coach:

Ja. Of is 'ie vies?

Participant_001:

Nee, hij is niet vies.

Youth coach:

Hé, je bent goed bezig, dus we hebben er al 3. Blij omdat je je best deed met opruimen, complimenten over trommelen en spelen met [...]. En wat nog meer, waar voel je je nog meer goed door? Er zijn nog 5 wolkjes. Je hoeft ze niet allemaal te doen, maar er kan nog wel wat bij, toch?

Participant_001:

Omdat de juf me heel aardig vindt.

Youth coach:

Heel goed. Waar merk je dat aan? Of is... voel je dat gewoon? Doet ze lief tegen je?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Fijn man. Nou, dan voel jij jezelf ook beter, hè, als iemand aardig tegen je doet?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Toch? Ja. Zijn er nog andere dingen waar je blij van wordt of waar je je goed bij voelt of rustig door wordt? Nee?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Even goed zo. Ik mis wel een beetje je kleine broertje, word je daar niet blij van?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Of huilt hij alleen maar? Heb je hem al vastgehouden?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nog niet. Mag dat niet, of wilde je het nog niet?

Participant_001:

Ik durf hem niet vast te houden want misschien laat ik hem vallen.

Youth coach:

Dan ga je toch op de bank zitten met een kussen erbij, of dat mama je helpt of de papa, toch?

Participant_001:

Ja. Maar elke keer zeg als het broertje huilt, doet hij het voor de nep en zegt mama: hier, pak je broertje.

Youth coach:

Echt? Voor de grap? Leuk. Huilt hij veel of valt het mee?

Participant_001:

Het valt mee.

Youth coach:

Het is wel een lief baby'tje. Goed zo. Moet ik hem er nog bijzetten, de baby, of niet?

Participant_001:

Dat ik hem lief vind.

Youth coach:

Ik vind mijn broertje lief. Hé, goed gedaan. Hoe vind je het zo?

Participant_001:

Goed zo.

Youth coach:

Ja? Als je dit zo ziet, word je daar blij van?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja hè, snap ik. Nou, is het een beetje jammer eigenlijk dat het deze volgorde heeft, hè. Want eerst de fijne dingen en dan snap je nu wel dat nu de wat minder fijne dingen gekomen. Maar dat is toch ook wel belangrijk, hè? Om iets te doen met de minder fijne gevoelens, dat je weet waardoor jij je niet zo fijn voelt, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Dat hebben we ook een beetje geoefend hè, de afgelopen week al, om daar meer over te praten. Hier staat dus boven "mijn hoofd als ik mij niet goed voel." Hè, dus wanneer ben je bijvoorbeeld boos, verdrietig, of bang, of onrustig. En wat zijn nou dingen die jij daarbij voelt, en in dit hoofd wilt schrijven? Waardoor voel jij niet zo goed?

Participant_001:

Dat een jongen steeds vervelend doet en hij doet het expres. En dan gaat hij zo drinken en dan gaat hij heel gek denken.

Youth coach:

Oh, dus dat is iemand... als je een jongen vervelend doet voel je je niet zo goed? Zal ik dat opschrijven?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Als iemand vervelend doet?

Participant_001:

Dan zeg ik het tegen juffrouw, maar ze denkt dat dat per ongeluk is.

Youth coach:

Oké, en dan doet ze daar eigenlijk niks aan? Oké. En als je het dan nog een keer zegt, van: joh, hij doet het niet per ongeluk. Hij doet het om mij te plagen. Of doet hij dat wel om jou te plagen, of denk je dat vooral?

Participant_001:

Hij doet om het plagen.

Youth coach:

Hoe weet je dat?

Participant_001:

Omdat hij zei tegen iemand, hij gaat mij pesten.

Youth coach:

Oh. Als jij naar... als je dat tegen de juf zegt. Dat mag natuurlijk niet pesten. Als je tegen de juf zegt van: joh, hij zegt tegen hem dat hij mij gaat pesten, dan kan hij misschien iets anders doen. Wat zou je nog meer kunnen doen? Wat helpt vaak goed als iemand jou een beetje pest?

Participant_001:

Hem negeren, en ook gewoon aan het werk gaan.

Youth coach:

Ja. Misschien stopt hij dan vanzelf wel. Vaak wel, hè, want het is niet meer zo leuk als je niet reageert, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Goed... goede ideeën. Hé, wat zijn... als iemand vervelend doet hè, dus of als iemand pest, zal ik dat erbij zetten?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Hartstikke goed. En zijn er nog andere dingen waardoor je je niet goed voelt, of zijn er bijvoorbeeld dingetjes gebeurd de afgelopen tijd?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niks? En waar word jij bijvoorbeeld onrustig van in de klas? Of thuis?

Participant_001:

Als ik boos ben en als de juf dan aan een filmpje gaat zetten, dan word ik een beetje rustig.

Youth coach:

Oké, dus dat is eigenlijk goed? Dat helpt, een filmpje aanzetten als je boos wordt? Oké, waar word jij dan boos van? Of nou ja, ik denk als jij boos bent voel je je ook niet goed, toch? Zal ik boos erbij schrijven?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja, en waar word jij snel boos van? Of niet snel, dat kan natuurlijk ook. Wat maakt jou boos?

Participant_001:

Als iemand mij pijn doet.

Youth coach:

Oké. Gebeurt dat nog wel eens?

Participant_001:

Ja, soms.

Youth coach:

Door wie dan? Wie dan?

Participant_001:

! [...].

Youth coach:

. En wat doet hij dan?

Participant_001:

Hij doet ook vaak gemeen tegen anderen.

Youth coach:

Oh. Dus als iemand gemeen doet, dan voel je je ook niet zo goed? Toch? Ja. Als iemand me pijn doet of als iemand gemeen doet. Zeg je dat wel tegen de juf ook, of

niet?

Participant_001:

Ja, soms gaat hij op straf.

Youth coach:

En helpt dat?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja? Oké, goed zo. Dus je weet wel wat je kan doen als hij stoute dingen doet. Ja? Goed zo. Hé, wat gaat het goed? Je kan al heel knap vertellen over dingen die je vervelend vindt en over die je goed vindt. Het gaat beter ook, hè?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ja. Zijn er nog andere dingen waarvoor je... waardoor je bijvoorbeeld verdrietig of bang wordt?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Nee? Op dit moment niet? Heel goed. Maak jij nog wel eens zorgen om mama? Dat er iets gebeurt? Ja? Wat dan?

Participant_001:

Ik help haar. Ik maak drinken voor haar, of thee, of soep.

Youth coach:

Nu ze net bevallen is? Ja hè, dan moet je mama een beetje extra helpen. Maar ben je bang dat het niet goed gaat met haar, of denk je dat het wel goed komt?

Participant_001:

Het komt wel goed.

Youth coach:

Het komt wel goed, ja, snap ik. Althans, dat is fijn dat je dat denkt dat je je daar niet heel erg zorgen om hoeft te maken. Het komt vanzelf wel weer goed. Maar bevalling is altijd wel zwaar voor een mama, toch? Ja, het is niet zomaar iets. Moet ik daar nog iets over opschrijven? Je had het ook een keer over een auto-ongeluk. Toen mama zwanger was, dat je dat allemaal wel een beetje spannend vindt. Is dat nog steeds, zo moet ik dat erbij zetten, of is dat nu goed genoeg?

Participant_001:

Het is nu... het is goed.

Youth coach:

Het is goed, oké. Fijn. Dan ga ik het er lekker niet bij zetten, want dan hoeft het niet meer, toch? Ja, fijn. Oké. Hé, als je deze twee hoofden zo ziet met al deze dingetjes, moet er dan nog ergens iets bij? Of wil je het nog versieren of iets inkleuren, of vind je het zo goed?

Participant_001:

Ik vind het zo goed.

Youth coach:

Zo goed, oké. Super. Dan wil ik jou een compliment geven voor al deze goede, fijne, maar ook minder fijne dingen die je hebt verteld. Want als je weet wat er in jouw hoofd omgaat, kan je daar ook sneller en makkelijker iets mee doen, toch?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Bijvoorbeeld naar de juf gaan of gewoon lekker lachen als het gaat om goede dingen, toch? Ja hè. Goed zo. Zijn er nog andere dingen die jij wilde zeggen of die je wilde vragen.

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Ga je nog op vakantie?

Participant_001:

Misschien ga ik naar Disney.

Youth coach:

Echt? Met de baby? Zo. Aan het einde van de vakantie dan misschien. Leuk, leuk. En verder, ga je nog naar familie of vrienden, of gewoon lekker thuis vakantieviëren met de baby?

Participant_001:

Thuis.

Youth coach:

Thuis.

Participant_001:

Maar hebben we dan 6 weken vrij?

Youth coach:

Ja. Hoe vind je dat?

Participant_001:

Goed.

Youth coach:

Ja? Hoe is het met je oudste broer?

Participant_001:

Ook goed.

Youth coach:

Ja? Is 'ie lief voor je?

Participant_001:

Hij blijft wel veel roken.

Youth coach:

Oh, dat is niet zo best. Binnen of buiten?

Participant_001:

Buiten.

Youth coach:

Oké.

Participant_001:

Maar vroeger ging hij altijd binnen.

Youth coach:

Oh. Stiekem? Mocht zeker niet van mama?

Participant_001:

En mijn vader ook en hij gaat ook soms stiekem met zijn vrienden zo in de keuken en roken.

Youth coach:

Oh. Als mama niet thuis is?

Participant_001:

Ja.

Youth coach:

Ah. Komen er veel vrienden bij jullie thuis?

Participant_001:

Nee.

Youth coach:

Niet?

Participant_001:

2 of 1.

Youth coach:

Oké. En, hoe is het met papa?

Participant_001:

Ook goed.

Youth coach:

Ja? Ga je nog in de vakantie naar hem toe?

Participant_001:

Volgens mij wel.

Youth coach:

Volgens mij wel, maar je weet nog niet zeker wanneer? Oké.

Participant_001:

Mijn vader heeft dan ook werk in de vakantie.

Youth coach:

Oh, ja. Ja, ik moet ook werken een deel van de vakantie. Niet helemaal. Oké, dan ga ik jou alvast een fijne vakantie wensen. Dan zie ik jou over 6 weken pas weer. Ik wil nog wel even iets met je doen. Maar dan ga ik even de camera vast uitzetten, ja? Want dat hoeft niet op de film.

Participant_001:

Oké.

F.7 Participant 002 - Conversation 1.1 transcript

Youth coach:

Nou, ik zei het al, hè. Ik ben [...]. En vind je het spannend om met mij te praten ook?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja? Praat je vaker met grote mensen?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Nee? Oh nou, dan is het extra spannend. En met kinderen?

Participant_002:

Wel.

Youth coach:

Oh, met kinderen wel. Waarom ik vandaag eigenlijk met jou in gesprek... want ik heb vorige week volgens mij heb ik een heel leuk gesprek gehad met je moeder. En toen heeft ze me een beetje over jou verteld. En dat er heel veel dingen heel goed gaan bij jou en dat er sommige dingen die je die je een beetje moeilijk vindt. Zei ik:

nou, dan wil ik [...] graag ontmoeten, en dan wil ik hem ook een beetje beter leren kennen. En dan kijken bij de dingen die je een beetje moeilijk vindt of ik je daarbij kan helpen. Ja? Dus, nou ja, vandaag gaan we deze kleurtjes helemaal invullen. Dat is de GIS zoals dat dan heet. En dan kan ik je weer... nou ja, dan kom ik meer over jou te weten, want kijk als ik hem even omdraai. Als dit jouw leven is, dan zijn er een heleboel dingen die maken of jij blij bent, of bang bent, of boos bent, hoe jij in je vel zit, hè? Dat gaat over... ben je gezond? Gewoon, en gaat het goed op school? Maar ook aan de andere kant, heb je liever... heb je lieve mama. En, heb je een leuk contact met je zusje? Of aan de andere kant woon je in een fijne buurt, en dat heeft allemaal invloed op jouw leven. En in deze dingetjes die allemaal... ja, met een moeilijk woord "invloed" hebben op jouw leven, die staan hier allemaal onder elkaar en dan mag jij per ding zeggen of dat goed... oh, ik had blijkbaar Maatje alvast aangezet. Hij wil heel graag meedoen. En die dingen, of dat goed gaat, of dat je dat een beetje spannend vindt of dat het helemaal niet goed gaat, kun je ook aangeven. Ja? Dus ik denk... misschien moeten we maar gewoon beginnen en als je dan denkt van... nou ja, je mag alles zeggen wat je wil. Er zijn geen foute antwoorden. En ik wil je een ding van tevoren nog even vragen, en dat is: hoe leuk denk je dat het wordt... het werken met een robot gaat worden?

Participant_002:

Ik denk dit.

Youth coach:

Dit? Zo, jij bent hier echt supergoed in. Je zegt dan meteen die. Nou, dat is eigenlijk de bedoeling ook. Wil je zelf een kruisje zetten?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Nee, zal ik het doen? Deze zei je, hè?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Hoppa, je weet dan meteen wat het is. Nou goed, dus niet superleuk, maar wel...

Participant_002:

Een beetje.

Youth coach:

Een beetje leuk, nou heel goed. En nou kunnen we met zijn tweeën invullen... of kan ik Maatje er alvast bijhalen?

Participant_002:

Ik denk Maatje.

Youth coach:

Maatje hè? Ja, dat dacht ik al. Hij werd al een beetje... hij werd al een beetje ongeduldig. Kijk, dit is hem! Is leuk, hé?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Kijk, ik zal het even vragen. Hé Maatje, zou je je even willen voorstellen? Zou je je even willen voorstellen? Nou, hij zegt niks! Hé Maatje.

Robot:

Ja, ik zal me even voorstellen. Ik ben Maatje aangenaam kennis te maken. En wat is jouw naam?

Participant_002:

| [...]

Youth coach:

| [...], mooie naam, hè? Hé en Maatje, wil je dansje 1 doen? Dansje 1 doen? Hij heeft wel een beetje gehoorproblemen. Misschien moet jij het eens vragen?

Participant_002:

Wil je even dansen?

Robot:

We zijn klaar en gaan ons even lekker losschudden. Dans je met me mee?

Youth coach:

Oh! Hé, goed gedaan!

Participant_002:

Kun je Maatje programmeren?

Youth coach:

Ja. Ken je dat, programmeren? Oh ja? Doe je dat ook wel eens?

Participant_002:

Hoe hebben jullie die robot gemaakt?

Youth coach:

Ik heb hem niet gemaakt. Hele slimme mensen die robots maken hebben hem gemaakt. Die hebben dit helemaal bedacht. Oh, hij maakt zelfs een buiging voor ons! Een buiging bijvoorbeeld. Ja die... die slimme mensen, ik weet niet, die hebben hem helemaal gemaakt. En die... nou, kunnen... die hebben ze zo geprogrammeerd dat hij allemaal dansjes kan doen en kan praten. En Ik kan hem ook vertellen: hé Maatje, we gaan de GIS invullen.

Participant_002:

Zegt hij nog wat?

Youth coach:

Dat weet ik niet. Hé Maatje. Hé Maatje, we gaan de GIS invullen.

Robot:

Leuk dat je samen de GIS wilt invullen, dan kan ik je beter leren kennen. [...] en ik zullen je helpen deze in te vullen. Je ziet hier 10 kopjes onder elkaar staan. Jij mag bij elk van die 10 kopjes kiezen welke kleur bij jou past, en ook vertellen waarom je dat antwoord gekozen hebt. Onthoud goed dat alle antwoorden goed zijn. Dit is jouw gevoel, zullen we beginnen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Nou, gelukkig, We gaan beginnen Maatje, ben je er klaar voor? Nou, dan gaan we de eerste zeggen we: dit gaat over jouw gezondheid. Ik leef gezond en dan gaat het over groenten en fruit eten en elke ochtend ontbijten, en goed slapen en buiten spelen. Kan je me iets vertellen over het eten?

Participant_002:

Ik ben gezond.

Youth coach:

Oh ja? Mooi. Wat gaat Maatje nou doen? Ik ben gezond, gaat hij even zo zitten. Ik denk dat hij beter kan luisteren als we gewoon rustig zitten te praten. Hoor je ons wel Maatje? Denk het wel, we gaan het zo meteen eens kijken, maar je bent gezond?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja, en dus je bent niet vaak ziek?

Participant_002:

Vandaag wel.

Youth coach:

Oh, ben je vandaag een beetje ziek, wat heb je?

Participant_002:

Dat weet ik niet. Alleen een loopneus en ik moet ook heel veel hoesten.

Youth coach:

Oh nee toch. Even kijken of... ik heb hier een zakdoekje. Dan kan ik je eventueel... als je dan moet hoesten, dan kan ik dat... nou kan je het papiertje pakken, vind je dat fijn?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Gelukkig. En wat is je lievelingseten?

Participant_002:

Bami.

Youth coach:

Bami, die heb ik nog nooit gehoord, lekker.

Participant_002:

Waarom gaat hij eigenlijk niet meer zo staan?

Youth coach:

Ja, weet ik eigenlijk ook niet, zullen we hem even wakker maken? Hé Maatje. Hé Maatje. Wacht, ik ga eens even hier kijken of die... of het allemaal nog wel klopt. Probeer jij hem eens wakker te maken?

Participant_002:

Maatje.

Youth coach:

Ja, nou hé Maatje, was je even in slaap gevallen?

Participant_002:

Die ogen staan...

Robot:

Sorry.

Participant_002 steeds naar... naar beneden.

Youth coach:

Oh ja, ze ogen zijn nog een beetje zo. Nou, misschien moet ik Maatje zich even uitrekken. Vind je dat een goed idee, dat hij goed wakker is? Dus moet je maar aan het vragen of die zich even wil uitrekken of zo.

Participant_002:

Wil je even uitrekken?

Youth coach:

Hé Maatje. Hé Maatje. Weet je wat Ik denk? Hé Maatje. Nee, Ik denk dat hij een beetje hetzelfde heeft als jij, dat hij ook niet helemaal fit is. Zou dat kloppen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Zullen we het eens vragen aan hem? Hé Maatje, ben je een beetje ziek? Ben je een beetje ziek?

Robot:

Ik ben een beetje moe.

Youth coach:

Wil je anders even zitten, Maatje? Dat je even bij ons gaat zitten? Is dat een goed idee?

Participant_002:

Zit hij zo?

Youth coach:

Ja, blijkbaar. Ga je even rustig zitten nou Maatje? Zet ik een beetje zo neer en dan maken we wel wakker... kijk, dan kun je een beetje zitten en dan kun je toch goed naar ons naar ons luisteren, is dat een goed idee? Is dat een goed idee?

Participant_002:

Misschien hoort hij je niet.

Youth coach:

Nee, misschien moet jij het nog een keer vragen?

Participant_002:

Wat zei je precies?

Youth coach:

Ja, of het een goed idee is dat die gewoon rustig gaat zitten en dan gaat luisteren naar ons.

Participant_002:

Ik zie wel roods.

Youth coach:

Ja hè. Wil jij het vragen of die naar jou gaat luisteren?

Participant_002:

Misschien moeten we hem even met rust laten?

Youth coach:

Ja, misschien.

Robot:

Ik zal naar [...] luisteren.

Youth coach:

Oh oké, maar dan laten we je wel even met rust, dat is een goed idee. Oké, dus je was gezond, zei je, en je lievelingseten is bami. En ontbijt je iedere ochtend?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja? Wat ontbijt je dan?

Participant_002:

Muesli.

Youth coach:

Muesli. Oh, goed zo, dat is heel gezond. Ja heel goed. En met slapen, hoe gaat dat?

Participant_002:

Niet fijn.

Youth coach:

Nee?

Participant_002:

Enge dromen.

Youth coach:

Waar droom je dan over?

Participant_002:

Iets waar ik niet van houd. Iets over mijn eigen botten.

Youth coach:

Oké, wat droom je dan?

Participant_002:

Dat ik een skelet ben.

Youth coach:

Je hebt... je droomt dat jij een skelet wordt?

Participant_002:

Ja en dat vind ik niet leuk.

Youth coach:

Nee. En wat ga je dan doen?

Participant_002:

Ga ik naar mama. Maar ik weet niet wat ik zeg.

Youth coach:

Nee, je gaat naar mama toe, en ga je dan bij mama liggen?

Participant_002:

Nee, dan ga ik terug naar boven. Ga ik schapjes tellen.

Youth coach:

Oh en dan?

Participant_002:

Ga, val ik weer in slaap.

Youth coach:

En dan doe je gewoon 1, 2, dan zie je ze een beetje met je ogen dicht zie je ze springen.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En bij welke tel val dan in slaap?

Participant_002:

10.

Youth coach:

Oh, dat is al best snel.

Participant_002:

Dat zijn dan erwttjes.

Youth coach:

Erwttjes?

Participant_002:

Ja, die in de lucht springen.

Youth coach:

De schapen zijn erwttjes die in de lucht springen? 10. En dan val je in slaap?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oké, en heb je vaak zo zo'n enge droom?

Participant_002:

Niet vaak.

Youth coach:

Niet vaak, af en toe. En met... word je... hoe laat word je ongeveer wakker?

Participant_002:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Gewoon 's ochtends als je naar school moet? Of nog midden in de nacht?

Participant_002:

Niet midden in de nacht.

Youth coach:

Wel al als de zon er al is?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oké, goed verteld. Ik speel buiten en ik doe aan sport. Kan je iets vertellen over sporten of over buitenspelen?

Participant_002:

Dat weet ik niet meer.

Youth coach:

Ik hoorde volgens mij van je moeder dat jij kickboksen hebt gedaan? Maar dat doe je nu niet meer?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Vond je het leuk?

Participant_002:

Eigenlijk, ik zat er nog wel op.

Youth coach:

Oké, maar je gaat niet meer?

Participant_002:

Ik wil eigenlijk niet meer op boksen zitten.

Youth coach:

Is er een andere sport die je wil doen? Of, wil je even...

Participant_002:

Nee, niet meer. Ik weet geen enkele sport.

Youth coach:

Nee, nou dat kan. Oké, dus er komen een heleboel dingen kijken bij je gezondheid, maar je zei al meteen met: ik ben gezond, hè, want. Het eten gaat ook goed, je lievelingseten is bami, lekker. Maakt je moeder die dan? Hé Maatje, ben je weer wakker? Volgens mij wel.

Participant_002:

Volgens mij heeft hij dat zelf gedaan.

Youth coach:

Ja hè. Nou, volgens mij ben je weer wakker. Fijn Maatje, leuk dat je er weer bij bent. Leuk dat je er weer bij bent.

Participant_002:

Misschien zegt hij niks meer.

Robot:

Ik ben weer wakker.

Youth coach:

Ja, dat heb je gezien. Oké, welke kleur vind je bij je gezondheid passen?

Participant_002:

Ik denk oranje.

Youth coach:

Oranje. En waarom oranje?

Participant_002:

Soms voel ik me niet zo lekker, en dan eet ik het niet.

Youth coach:

Oh en dan eet je het niet. Dat kan ook. Ik had hele leuke fiches die je erop kon leggen. Nou ja goed, doen we het wel zo. Dan schrijf ik het op, oranje. Weet je wat? We hebben hier blokjes.

Participant_002:

En hij is weer moe.

Youth coach:

Hij is weer moe? Gaat hij weer slapen?

Participant_002:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Dus je, zegt oranje. Want je bent gezond? Maar soms eet je dingen... lust je dingen niet.

Participant_002:

Terwijl ik ziek ben.

Youth coach:

Oh, als je ziek bent. Oké, nou goed verteld. Nou hè Maatje? Ik kies oranje. Ik kies oranje.

Participant_002:

Vind hij dat erg?

Robot:

Oh nee, oranje is niet fijn. Er zijn vast grote mensen die hierbij willen helpen.

Youth coach:

Hij vindt het niet erg, toch? Maar oranje is niet fijn voor jou, hè? Dat bedoelt hij, denk ik. Maar Maatje, vind je het vervelend voor [...] als die zich zo voelt?

F.8 Participant 002 - Conversation 1.2 transcript

Participant_002:

Ik heb ook een paar knikkers mee.

Youth coach:

Oh, mag ik die eens zien?

Participant_002:

Deze zien er zo uit.

Youth coach:

Oh wow, een blauwe aan een witte.

Robot:

Mag ik de knikkers zien? Mooi.

Youth coach:

Hij vindt ze ook mooi. Ze zijn ook heel mooi. Heb je ze gewonnen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ben jij een knikkerkampioen?

Participant_002:

Ik heb er zelfs nog veel meer.

Youth coach:

Knap. Het is... en heb je die allemaal gewonnen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Waar, met wie?

Participant_002:

Met mijn vriendje [...].

Youth coach:

Oh. [...] is jouw vriendje?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Leuk. Zit hij bij jou op school?

Participant_002:

Ja, in dezelfde klas zitten we.

Youth coach:

Wat gezellig, oké, ja.

Robot:

Knikkeren is best moeilijk.

Youth coach:

Dat klopt, Maatje. En [...] kan het wel heel goed.

Participant_002:

Van een 10 centimeter kan ik het al wel.

Youth coach:

10 cm kan je het al?

Participant_002:

Ja, dit is een kleine knikker.

Youth coach:

Dan kun je 10 cm en dan *ploep* precies in het... in het gootje of in het putje.

Participant_002:

Gaatje.

Youth coach:

Gaatje, dat woord zocht ik. Zullen we naar de volgende vraag gaan?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dat gaat over school, over leren en denken. Op school gaat het... op school gaat het goed met leren, concentreer op mijn schoolwerk en ik voel me fijn in mijn klas. Wil je wat vertellen over school, op welke school zit jij?

Participant_002:

Zijn we hier?

Youth coach:

Nee hier staat ook school, of niet? Zag je dat?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja, hier staat eigenlijk niks over... ja, hier staat schoolwerk, zie. Dus het was een beetje nog zo. Zometeen komt er ook nog een klein stukje over school.

Participant_002:

Dat weet ik niet zo goed.

Youth coach:

Want hoe vind je het op school?

Participant_002:

Dat weet ik niet. Maar ik denk dat Maatje weer moe wordt.

Youth coach:

Dat Maatje weer moe wordt?

Participant_002:

Waarom doet hij dat steeds?

Youth coach:

Ja, hè. Hij wacht al heel lang. Weet je wat, zullen we anders Maatje... hij denkt, ik hoor weer wat hoor. Hé Maatje, ga je anders even slapen? Zo, Maatje even slapen, dan vullen wij deze lijst in en dan zullen we na afloop nog even Maatje vragen of die... of die met ons mee wilt doen.

Participant_002:

Heb je Maatje ergens gekocht?

Youth coach:

Ja, bij de robot winkel.

Participant_002:

Daar ben ik nog nooit geweest?

Youth coach:

Nee ik ook niet. Ja, Ik heb hem zelf niet gekocht. Mijn baas heeft hem gekocht. Maar hij is wel schattig, hè?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Hij is vooral leuk om instellingen mee te doen en... weet je wat we wel kunnen doen? Als we klaar zijn met dit invullen, dat we dan nog even leuk met Maatje gaan spelen? Is dat een goed idee? Vindt Maatje ook leuker, denk ik. Oké. Nee, oh ja, hoe gaat het met school op... leren op school? In welke groep zit jij?

Participant_002:

Groep 4.

Youth coach:

Groep 4. En volgend jaar ga je nog een keer groep 4 doen, toch?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja, oké, dus je en? En, wil je zien of... jij zit volgens mij... zit je op [...]?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja, oké. Dus toch, leuke school?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En hoe heet je juf?

Participant_002:

Juf [...] en juf [...].

Youth coach:

Oh, twee juffen. En juf [...] is er op welke dagen dan?

Participant_002:

Woensdag, donderdag, vrijdag.

Youth coach:

Woensdag, donderdag, vrijdag, oké? Dat is best veel. En dan is juf...

Participant_002:

! [...]

Youth coach:

! [...] op maandag en dinsdag zeker? En [...] zei je, die zit bij jou in de klas?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Heb je nog meer kinderen in je klas?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En zijn dat ook vriendjes van jou?

Participant_002:

Nee, niet echt veel.

Youth coach:

Maar zijn ze wel lief voor... zijn jullie lief voor elkaar?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oké, dat wel. Maar alleen [...] is echt je vriend?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En vandaag gingen jullie dus naar de kinderboerderij?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Leuk hoor. Nou, en wat vind je van... ja, concentreren is een beetje een moeilijk woord, weet je wat concentreren is?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Dat je goed kan opletten. Lukt dat om goed op te letten in de klas?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oké. Nou, welke kleur vind je dat daarbij past bij die leren?

Participant_002:

Rood.

Youth coach:

En waarom kies je voor rood?

Participant_002:

Omdat ik er niet zo goed in ben.

Youth coach:

In school?

Participant_002:

Ja. Het schrijven werkt niet zo goed. Maar mijn handen zijn te slap.

Youth coach:

Je handen zijn te slap voor het schrijven?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dus je vindt school... daarom gaat het niet zo goed? Zou je graag willen leren hoe je beter kan schrijven?

Participant_002:

Dat weet ik al wel.

Youth coach:

Oh ja, wat dan... hoe? Wat moet je dan doen?

Participant_002:

In schrijffletters.

Youth coach:

Ja, want je krijgt ook fysiotherapie, toch?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Leer je daarbij schrijven?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Wat moet je dan doen?

Participant_002:

Dat weet ik niet zo goed meer.

Youth coach:

Wil je nog iets zeggen over school, of gaan we naar de volgende?

Participant_002:

De volgende.

Youth coach:

De volgende. Daar staat: ik voel me goed. Ik ben tevreden over mezelf. Ik heb leuke en vrolijke gedachten. Ik kan goed uitleggen hoe ik me voel en ik ben blij met mijn lijf. Welke kleur denk je dat daar goed bij past?

Participant_002:

Groen.

Youth coach:

Groen, vertel.

Participant_002:

Ik vind het heel goed gaan.

Youth coach:

Ja? En ben je vaak blij?

Participant_002:

Ja, soms.

Youth coach:

Soms. En ben je ook wel eens verdrietig?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En ook wel eens boos?

Participant_002:

Nee, niet echt zo vaak.

Youth coach:

Oké, en bang?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Ook niet. Maar je bent soms wel blij?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Wat vind jij heel erg leuk om te doen?

Participant_002:

Spelletjes.

Youth coach:

Jij houdt van spelletjes. Dat is goed voor mij om te weten. Want als ik dan ga helpen, dan kan ik gaan bedenken van: Oh, [...] houdt van spelletjes. Dan kan ik vaak een spelletje meenemen als we iets gaan doen.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Heb je ook nog een lievelingsspel?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Welk dan?

Participant_002:

Kwartet.

Youth coach:

Kwartet?

Participant_002:

En we hebben het nieuwe Formule 1.

Youth coach:

Oh. Zo, dat zijn wel spelletjes waar ik niet zo goed in ben. Wil jij mij die dan leren?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja? Oké. Volgende keer als wij nog een keertje in gesprek gaan dan kan je mij mooi kwartetten en memory leren. Oké. En de spelletjes vind je heel leuk, knikkeren vind je ook leuk.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En... oh, Pokémon.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja toch? Wat is je lievelingspokémon?

Participant_002:

Charizard.

Youth coach:

Oh dat is die... even kijken, want je hebt eerst Charmeleon...

Participant_002:

Charmander.

Youth coach:

Charmander, en dan Charizard, toch?

Participant_002:

Nee, nog een andere Pokémon maar ik weet niet hoe die heet.

Youth coach:

Oké, maar die is geëvolueerd.

Participant_002:

En Squirtle vind ik ook de beste.

Youth coach:

Ah, die is ook leuk. Oh grappig, Het is een vuur Pokémon en die andere is een... water?

Participant_002:

Een water Pokémon.

Youth coach:

Ja hè. Cool.

Participant_002:

Hij is al wel geëvolueerd.

Youth coach:

Je vindt de geëvolueerde het leukste?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Als ze heel groot zijn.

Participant_002:

En mijn Onix is al geëvolueerd.

Youth coach:

Heb jij ook een Onix?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Maar die zijn best wel zeldzaam, toch?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En, hoe kom je waar... waar heb je die Onix dan?

Participant_002:

Waar ik ze vandaan heb, in een grote grot.

Youth coach:

Oh, heb je ze daar gevonden?

Participant_002:

Ja, ik heb er al 10.

Youth coach:

Oké, dus ik denk... ik kan me voorstellen dat je ook goed bent in verstoppertje. Dat je heel goed dingen kan vinden.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja, oké. Wat leuk om te horen. Oké, en je zei, ik ben ook wel eens verdrietig, waar ben je dan verdrietig over?

Participant_002:

Dat weet ik niet zo goed.

Youth coach:

Oké, gewoon soms. Nou, de volgende is contact met anderen. Daar staat: ik heb goede vrienden, ik zeg stop als iemand mij pest, ik los ruzies op door te praten, en ik begrijp hoe een ander zich voelt. Nou, ik heb goede vrienden.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

]. Zeg ik het goed?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja. [...] is een goede vriend. Heb je nog meer goeie vrienden?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Oké, gewoon een hele goeie vriend?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ken je hem al lang?

Participant_002:

Ja, in groep 1. En daarna in groep 2 en daarna in groep 3.

Youth coach:

Oh? En nu in groep 4?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Wow. Dan zijn jullie echt al dikke vrienden. En [...], gaat hij naar de... hij naar groep 5?

Participant_002:

Ja. Dan zien we elkaar niet meer. Wel als we bij elkaar spelen.

Youth coach:

Ik wilde net zeggen, woon hij in de buurt?

Participant_002:

Nee, ik woon in [...]en hij [...]straat.

Youth coach:

Oh ja, dat is niet heel erg in de buurt maar wel een beetje in de buurt. Dus, dan kunnen jullie nog wel na schooltijd met elkaar spelen, en dan zien jullie zitten nog op dezelfde school, toch?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja. Dus kom je elkaar op school ook tegen. Oké, en ken je ook al kinderen uit groep 3?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Nee, nou die leer je vanzelf kennen. Gelukkig.

Participant_002:

Zit Maatje nu al een uur te slapen?

Youth coach:

Ja, bijna wel.

Participant_002:

Ik vind het best wel lang.

Youth coach:

Vind je het lang duren?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Zullen we even een dansje tussendoor doen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Zullen we samen met Maatje gaan dansen?

Participant_002:

Ik wil liever niet.

Youth coach:

Jij liever niet?

Participant_002:

Nee, ik ben niet zo goed in dansen.

Youth coach:

Of Maatje kan misschien ook wel iets grappigs doen.

Participant_002:

Wat dan?

Youth coach:

Ik weet niet, hij maakt wel eens grapjes. Zullen we hem weer wakker maken?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Hé Maatje. Hé Maatje.

Participant_002:

Hij zit wel diep in slaap.

Youth coach:

Ja, inderdaad, wil jij hem even... hoe zouden we hem kunnen wakker maken, denk je? Wat werkt er goed bij jou?

Participant_002:

Als mama mij wakker maakt. Dan kietelt ze me altijd.

Youth coach:

Nou, probeer maar.

Participant_002:

Eerst even mijn kniekers in mijn zak.

Youth coach:

Oh ja. Het werkt. En inderdaad, even zien. Wil je hem iets grappigs laten doen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dan moet je zeggen: hé Maatje. En dan of die... vraag je of hij iets grappigs wil doen.

Participant_002:

Maatje, wil je wat grappigs doen? Maatje?

Youth coach:

Maatje? Vraag nog maar een keer.

Participant_002:

Maatje, wil je wat grappigs doen?

Youth coach:

Hallo?

Participant_002:

Hij is... het mondje is groen.

Youth coach:

Ja hè.

Participant_002:

En nu rood. Omdat hij weer gaat slapen.

Youth coach:

Ja, denk het. Hé Maatje, wil je wat grappigs doen?

Robot:

Ik heb net iets te veel cola gedronken, volgens mij voel ik iets in mijn buikje?

Participant_002:

Heeft die cola gedronken?

Youth coach:

Liet hij nou een boer?

Participant_002:

Ja, ik denk het.

Youth coach:

Zo kijken of hij nog een keer iets grappigs kan doen. Hé Maatje, wil je nog iets grappigs doen?

Robot:

Ik denk dat ik iets verkeerd heb gegeten volgens mij ik iets in mijn buikje.

Youth coach:

Hij heeft iets verkeerd gegeten. Oh oh, wat gaat hij nu doen?

Participant_002:

Een poepje laten.

Youth coach:

Die is wel grappig, hè? Ging hij gewoon zo'n windje laten, en dan zo *tu tu tu tu tu.*

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dat is wel leuk.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oh, ik ken nu nog een vriendje die je hebt.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Maatje, toch?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Vind je Maatje lief?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Maatje, [...] vindt jou lief. [...] vindt jou lief.

Robot:

Wat lief van je. Ik vind jou ook heel lief. Ik vind het heel leuk met je en ben blij dat je mijn vriend bent.

Youth coach:

Helemaal gelukkig. Hè, en heb je wel eens ruzie?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Met wie?

Participant_002:

Met een meisje.

Youth coach:

Uit je klas?

Participant_002:

Nee, niet in mijn klas. In groep 3.

Youth coach:

Oh in groep 3. En wat doet ze dan?

Participant_002:

Vreemde dingen, maar ik weet niet wat.

Youth coach:

Hij gaat weer even op pauze. Oké, en als je dan ruzie hebt, wat doe jij dan?

Participant_002:

Dat weet ik niet zo goed meer.

Youth coach:

Oké. Nou, hier staat: ik zeg stop als iemand mij pest, ben je wel eens gepest?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oké, en heb je toen stop gezegd?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oh ja? En toen? Stopte ze toen ook?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Het is best moeilijk altijd, hè? Welke kleur vind je dat past bij goed contact met vrienden, of goed contact met anderen, dus.

Participant_002:

Ik vond blauw er best goed bij passen.

Youth coach:

Ja, dat vond ik eigenlijk ook wel. Wil jij een blokje op blauw leggen? En dan zeggen we tegen Maatje: hé Maatje!

F.9 Participant 002 - Conversation 1.3 transcript

Youth coach:

Hé Maatje? Hé Maatje. Ik kies blauw. Gezondheid. Hé Maatje, joe hoe. Maatje, kies blauw. Hij lijkt het niet echt te gaan doen, hè? Oh, hij is nu zelfs...

Participant_002:

Weer moe.

Youth coach:

Weer moe. Heeft die... zou die er niks over te zeggen hebben?

Participant_002:

Ik denk het niet.

Youth coach:

Nee.

Participant_002:

Ik denk dat ik eventjes mijn neus gaan snuiten.

Youth coach:

Oh, dat is een goeie. Hé Maatje?

Robot:

Dat klinkt... dat klinkt zo slecht nog niet.

Youth coach:

Oh, over blauw? Hé Maatje.

Participant_002:

Waar is precies de prullenbak?

Youth coach:

Daar.

Participant_002:

Hij luistert niet meer.

Youth coach:

Nee, kan jij het nog een keer vertellen, want hij luistert toch niet naar mij. Hij luistert beter naar jou. Het is duidelijk dat jij beter aanslaat. Zeg maar dat je blauw gekozen hebt.

Participant_002:

Ik heb blauw gekozen.

Youth coach:

Oh? Ik heb blauw gekozen... volgens mij deed hij zo. Grappig. Oké, dat is fijn, hè, blauw en groen. Hier en dit, ik voel me goed...

Participant_002:

Maar ik heb er nog niet eentje van deze.

Youth coach:

Nee, maar dat hoeft niet. Je mag alle kleuren kiezen. Soms hebben kinderen alleen

maar die of alleen maar die, of alleen maar die. Je hebt gewoon nog niet op geel gezeten.

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Oké, dit ging een stukje over jou en deze zijn stukjes die wat meer gaan over hoe het bij jou thuis gaat. Dan staat: mijn vader en moeder... of mijn moeder is dan bij jou, hè, want...

Participant_002:

Ik heb geen vader meer.

Youth coach:

Nee, waar is jouw vader?

Participant_002:

Dood.

Youth coach:

Oh, is hij dood?

Participant_002:

In Suriname.

Youth coach:

Oké, is hij overleden?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dus die... Nee, heb je die wel eens... al een keer gekend?

Participant_002:

Nee, toen ik... ik zat nog in mama haar buik.

Youth coach:

Oké, en toen is die naar Suriname gegaan.

Participant_002:

Hij woonde al in Suriname.

Youth coach:

Oh, oké. En heb je hem... wat vind je daarvan?

Participant_002:

Dat weet ik niet.

Youth coach:

Oké.

Participant_002:

Ik vond het best wel een beetje bigger uit... omdat het een beetje rood is, denk ik.

Youth coach:

Dan staat er: mijn moeder zorgt goed voor mij. En dan vind je rood?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja?

Participant_002:

Omdat ik papa mis.

Youth coach:

Omdat je je vader mist, oké. Maar als je het voor mama invult, daar staat: we hebben voldoende kleding en het is schoon en warm thuis. Ik voel me veilig thuis.

Participant_002:

Dat voelt me met groen.

Youth coach:

Dat is groen, oké. Wacht, het is bij deze nog hoor. Dus doen we groen en rood? Is dat een goed idee?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Groen als het gaat over mama, want mama zorgt goed voor jou. En, het is schoon en warm thuis. Maar rood omdat je papa mist? Is dat een goed idee? En hier staat: mijn moeder kan mij helpen. Ze luisteren naar mij, ze zeggen duidelijk wat wel en niet mag. Ik krijg complimentjes als ik iets goed doe. Wat vind je daarvan?

Participant_002:

Best wel goed.

Youth coach:

Ja?

Participant_002:

Ik denk een beetje blauw.

Youth coach:

Een beetje blauw. Ja, oh eentje hoger ja, heel goed. En waarom kies je dan voor blauw?

Participant_002:

Omdat het een klein beetje goed gaat.

Youth coach:

Klein beetje goed. En wat zou er beter kunnen?

Participant_002:

Dat weet ik niet zo goed.

Youth coach:

En wat gaat er al wel goed?

Participant_002:

Wat er allemaal al goed gaat is dat ik goed slaap. Dat ik goed eet. Maar de rest weet ik niet.

Youth coach:

Nou heel goed verteld hoor, dankjewel. En mijn moeder vindt het leuk om mijn moeder te zijn. Ze houdt van mij. Ze zijn er voor mij als ik hen nodig heb?

Participant_002:

Dat zal wel groen zijn.

Youth coach:

Ja, is dat groen?

Participant_002:

Dan pak ik nog wel extra blokjes.

Youth coach:

Ja, oh dat is een goeie want die hadden we nu inderdaad eentje te weinig, hè?

Participant_002:

En, Ik heb er nog meer gepakt.

Youth coach:

Oh wow, je hebt er heel veel. Nou, dan hebben we in ieder geval genoeg.

Robot:

Groen, dat is top. Ik ben blij dat te horen.

Youth coach:

Omdat je voor groen gekozen had, denk ik.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja hè.

Participant_002:

Maar hij kijkt nog steeds een beetje moe.

Youth coach:

Hij kijkt nog steeds een beetje moe, daar heb je wel gelijk in. Ik denk dat hij ook een drukke dag heeft gehad met... met veel kinderen gepraat vandaag.

Participant_002:

Echt?

Youth coach:

Ja.

Participant_002:

Dat wist ik niet.

Youth coach:

Nee?

Participant_002:

Maar kan Maatje ook opdrukken?

Youth coach:

Weet ik niet, je kan het hem vragen of hij dat kan.

Participant_002:

Maatje, kan je opdrukken?

Youth coach:

Nog een keer. Hij heeft iets mis met zijn oren. Oh wacht, oh nee, hij gaat al.

Participant_002:

Oh, hij kan het. Ik wist niet dat hij op kon drukken.

Youth coach:

Nee. Nou, hij kon het ook best wel goed. Kan jij ook opdrukken?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Laat eens zien dan.

Participant_002:

Ik wil met mijn handen niet op de grond.

Youth coach:

Oh, waarom niet?

Participant_002:

Omdat ik het niet fijn vind.

Youth coach:

Oké, en als ik een papiertje onder je handen komt? Ook niet?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Nee. Nou, je hoeft het niet te doen hoor, ik was gewoon benieuwd, maar kun je het net zo goed als Maatje?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Echt? Cool, en kun je ook vaker? Want Maatje deed het maar een keer.

Participant_002:

Vaker, tot en met 20.

Youth coach:

Ik weet niet of ik wel eens heb gehoord dat iemand 20 keer kan opdrukken. Zo indrukwekkend.

Participant_002:

En 14 burpees.

Youth coach:

Burpees, dat is toch zo dat je naar beneden en dan zo op de grond en dan weer omhoog springen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Hoeveel zei je nou?

Participant_002:

14.

Youth coach:

Zit je nou op te scheppen of is het echt waar?

Participant_002:

Ik doe... ik denk toch 15.

Youth coach:

Nou ongelooflijk...

Participant_002:

10 of 15.

Youth coach:

10 of 15. Nou, dat zijn wel een hoop zeg. Dat zijn er echt een hoop. Dat klopt denk ik niet. Ik wilde net zeggen. Wat ga je doen? Hij gaat het ook proberen hoor, en gaat kijken of die het ook zo vaak kan dat jij. Nee, hij is alweer moe. Ben je nou trots op jezelf Maatje? Ben je nou trots? Volgens mij wel, lekker Maatje. Oké, laten we naar de volgende vraag gaan. Het is... het gaat goed thuis. Ik voel me goed als ik thuis ben. We zijn gezond. Ze zijn aardig voor elkaar. Kan je daar iets over vertellen?

Participant_002:

Ik vind het best wel geel.

Youth coach:

Geel. En waarom kies je geel?

Participant_002:

Omdat ik het best wel knap vind.

Youth coach:

Wat vind je knap?

Participant_002:

Als ik iets mooi vind. Als iemand mooie trucjes maakt.

Youth coach:

Ja, dus dan kies je voor geel?

Participant_002:

Dat is al wel de eerste.

Youth coach:

Ja, dat is de eerste gele inderdaad. En ik, hier heb ik bij de volgende, zegt ze: ik groei op in een fijne buurt. We wonen fijn en ik kan goed spelen buiten. Want volgens mij ben jij verhuisd, klopt dat?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja. Wat vind je van het nieuwe huis?

Participant_002:

Mooi, maar ik wil ook weer terugverhuizen.

Youth coach:

Nou, Maatje begrijpt het. En waarom wil je terugverhuizen?

Participant_002:

Omdat het een mooie plek was, dan kon ik altijd bij mijn vriendjes spelen. Soms.

Youth coach:

En nu woon je verder weg van je vriendjes?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dat is niet zo leuk. En het huis zelf?

Participant_002:

Daar woonde oma vroeger.

Youth coach:

Oh, ben je in het oude huis van oma gaan wonen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dus je kende het huis al wel?

Participant_002:

I [...] en oma is [...].

Youth coach:

Oh, dat is wel dicht bij elkaar In de buurt, toch?

Participant_002:

Een beetje.

Youth coach:

Een beetje. Je kunt wel naar oma lopen?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Nee? Je moet fietsen naar oma?

Participant_002:

Met de auto.

Youth coach:

Of met auto. Oké, nou goed verteld. Wat vind je... welke kleur past daarbij?

Participant_002:

Ik denk oranje.

Youth coach:

Mag je eentje... en waarom? Omdat je graag naar het oude huis terug wil?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

En de laatste is: ons gezin krijgt genoeg hulp. Je had hier al school zien staan, volgens mij. En, dan gaan we onze vrienden en familie helpen ons en het gaat goed... op school helpt ons goed, mensen in de buurt.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja? Welke kleur past daarbij? Of welk gezichtje past daarbij?

Participant_002:

Ik denk ze allemaal.

Youth coach:

Ze allemaal?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Oké, en waarom allemaal dan?

Participant_002:

Omdat het.... ik denk dat het zo goed gaat.

Youth coach:

Maar bij deze zeg je ook van dat het ook niet zo goed gaat?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Wat gaat er dan niet zo goed?

Participant_002:

Omdat ik het ook weer terug wilde.

Youth coach:

Oh ja, nou ik snap het. Hé, we hebben hem helemaal ingevuld. Dat is fijn. Dan mag je dan ook nog wat vragen stellen over... kijk, want die had je er al eentje ingevuld. Zal ik nog eens kijken, ga ik hem nog even iets verder invullen. Wat vond je van het werken met de met Maatje? En, wil je Maatje nog een keer gebruiken? Nou Maatje wil ook meedoen, zie je dat. Lijkt het je leuk om nog een keer een spel met Maatje te spelen?

Participant_002:

Een beetje zo.

Youth coach:

Een beetje zo. En, lijkt het je leuk om nog een keer te praten met Maatje?

Participant_002:

Maar hier staat dus een robot.

Youth coach:

Ja, praten met de robot. Deze robot heet Maatje?

Participant_002:

Super ja.

Youth coach:

Ja, super ja, je vindt het leuk om aan het Maatje te kletsen. En... even kijken hoor. Zou je het leuk vinden om een robot in huis te hebben?

Participant_002:

Ik had wel een robot maar die is weg.

Youth coach:

Oh, waar is die?

Participant_002:

Ik had een robothond die ook tegen water kan.

Youth coach:

Oh, dat klinkt leuk, maar waar is die dan?

Participant_002:

Mama heeft hem weggedaan, denk ik.

Youth coach:

Ja, op een gegeven moment is hij...

Participant_002:

Maar wil je weten hoe hij heette?

Youth coach:

Ja.

Participant_002:

Zwemmie Pappie.

Youth coach:

Zwemmie Pappie?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Dat klinkt leuk.

Participant_002:

Zo heb ik hem genoemd.

Youth coach:

Zwemmie Pappie, wat een grappige naam. Ben jij goed in namen verzinnen?

Participant_002:

Eigenlijk had mama die naam... of ikke.

Youth coach:

Leuk, Zwemmie Pappie. Nou, zou je het leuk vinden om een robot in huis te hebben? En dan staat er: nooit, zelden, soms, vaak of altijd.

Participant_002:

Altijd.

Youth coach:

Altijd zal dat leuk zijn. En vond je het makkelijk om met de robot te werken?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja, ook altijd. Begrijp je de robot?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ook altijd wel. En de laatste pagina, vind je de robot vriendelijk.

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ook altijd?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Denk je dat de robot jou begrijpt? Vaak. Denk je dat de robot de waarheid spreekt?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Altijd of vaak?

Participant_002:

Altijd.

Youth coach:

Altijd. Merk je dat de robot, nieuwsgierig naar je is?

Participant_002:

Nooit.

Youth coach:

Nooit. Hij is niet nieuwsgierig naar jou. Antwoord je eerlijk op vragen van de robot?

Participant_002:

Soms.

Youth coach:

Soms. En denk je dat de robot jouw geheimen aan iemand anders zou vertellen?

Participant_002:

Nooit.

Youth coach:

Nooit. Nou helemaal goed. Dan doen we die lijst lekker een andere keer. Hè, is er nog iets wat jij Maatje wil vragen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Wat dan?

Participant_002:

Kan je tot 10 tellen?

Youth coach:

Nu gaat hij cool doen denk ik, hoor.

Participant_002:

Hij doet het niet echt.

Robot:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9.

Youth coach:

Nee, ik hoorde iets. Klopte die?

Participant_002:

Nee.

Youth coach:

Nee hè. Nou, vertel maar eens welke die vergat. Misschien dat hij het dan beter kan doen.

Participant_002:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Youth coach:

Nou Maatje, kan jij het ook eens proberen?

Robot:

Dankjewel, nu weet ik het. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Youth coach:

Applaus. Goed gedaan. En wil je nog iets aan hem vragen?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Wat dan? Hij kan ook naar je toe lopen.

Participant_002:

Kan je naar me toe lopen. Dat had ik ook al op het filmpje gezien.

Youth coach:

Had je dat op het filmpje ook gezien?

Participant_002:

Ja. Wat doet hij?

Youth coach:

Hij gaat naar jou toe lopen. En als jij niet gaat weglopen? Als jij nu die kant op loopt, gaat hij dan met je mee, denk je?

F.10 Participant 002 - Conversation 1.4 transcript

Participant_002:

Hij loopt nu niet naar mij toe. Maar wel de andere kant op.

Youth coach:

Oepsie. Arme Maatje, gaat het weer?

Participant_002:

Nou, ik denk dat die uit ging.

Youth coach:

Nog een laatste dingetje en dan gaan we je moeder halen.

Participant_002:

Kan Maatje eigenlijk wel klimmen?

Youth coach:

Klimmen, ik weet niet. Hij kan wel kung fu. Of tai chi.

Participant_002:

Tai chi.

Youth coach:

Tai chi. Nou, moet je vragen.

Participant_002:

Tai chi. Hij kan het echt.

Youth coach:

Ja, hij kan het echt, hè.

Participant_002:

Het duurt ook best wel lang.

Youth coach:

Oh nou, duidelijk. Hè, wat je wat? We kunnen Maatje ook nog even wakker houden en dan kunnen we het even aan je moeder laten zien?

Participant_002:

Ja.

Youth coach:

Ja, zullen we dat doen? Nou, ga jij je moeder halen? Oh, mag je moeder trouwens je antwoorden zien? Oh wacht het... de blokjes zijn een beetje verplaatst. Even kijken hoor. Bij ik voel me goed, en hier had je die en hier had je die twee. Maken we heel eventjes een foto van met je telefoon. Mag je moeder het ook zien?

Participant_002:

Ja.

Appendix G

Infographic Buddy

G.1 Infographic of Buddy

In two pieces, since the infographic was a very long picture. Cutting it in two pieces increased its readability. See pictures on the next two pages.

INFORMATIE OVER DE MAATJE ROBOT

Hoe hij eruit ziet, waar hij voor bedoeld is, wat hij kan, en vooral ook wat hij niet kan!

WIE IS MAATJE EN WAAR IS HIJ VOOR BEDOELD?

Maatje is de sociale kinderrobot van het Centrum voor Jeugd en Gezin. Deze robot zal met uw toestemming worden ingezet tijdens kindgesprekken met jeugdcoaches om te onderzoeken of de robot een bijdrage kan leveren aan het verbeteren van de emotionele stabiliteit en emotieregulatie van uw kind.

WAT KAN MAATJE ALLEMAAL?

Maatje kan zinnen uitspreken door te luisteren naar bepaalde sleutelwoorden, allemaal van tevoren ingesteld door de jeugdcoach. Daarnaast kan de jeugdcoach Maatje ook zelf aansturen via de laptop door bepaalde zinnen in te typen of gebaren naar Maatje te sturen.

EEN ROBOT? DAAR HEB IK MIJN TWIJFELS OVER...

We snappen dat het gebruik van een robot onbekend is voor u en dat u wellicht geen fijne gedachte heeft bij het gebruik van een robot, al helemaal vanwege hoe robots tegenwoordig in het nieuws en in films worden afgebeeld. Over deze schattige robot hoeft u zich echter geen zorgen te maken. Daarom willen we u ook graag informeren over wat Maatje niét kan!

WAT KAN MAATJE NIET?

- Maatje is volledig onder controle van de jeugdcoach, en kan niet uit zichzelf handelen, dingen zeggen, of nadenken (dus géén kunstmatige intelligentie!).
- De camera op Maatje's voorhoofd kan niets opnemen, deze wordt enkel gebruikt om QR-codes te scannen.
- De robot luistert naar wat er wordt gezegd door de jeugdcoach en uw kind, maar slaat hiervan niks op.
- Daarnaast dient de robot als hulpmiddel voor de jeugdcoaches, en zal de jeugdcoach op geen enkele wijze worden vervangen door de robot.

WILT U MAATJE IN ACTIE ZIEN?

BEKIJK DE INTRODUCTIEVIDEO OP YOUTUBE [VIA DEZE LINK](#),
OF VRAAG UW JEUGDCOACH OM DE VIDEO

Meer informatie?

Neem contact op met
uw jeugdcoach

Bibliography

- [1] Maha Abdelmohsen and Yasmine Arafa. Training social skills of children with asd through social virtual robot. In *2021 IEEE Conference on Virtual Reality and 3D User Interfaces Abstracts and Workshops (VRW)*, pages 314–319. IEEE, 2021.
- [2] Amelia Aldao, Susan Nolen-Hoeksema, and Susanne Schweizer. Emotion-regulation strategies across psychopathology: A meta-analytic review. *Clinical Psychology Review*, 30(2):217–237, 3 2010.
- [3] Minoo Alemi, Ashkan Ghanbarzadeh, Ali Meghdari, and Leila Jafari Moghadam. Clinical Application of a Humanoid Robot in Pediatric Cancer Interventions. *International Journal of Social Robotics*, 8(5):743–759, 3 2015.
- [4] Krestina L. Amon and Andrew J. Campbell. Can children with AD/HD learn relaxation and breathing techniques through biofeedback video games? *Australian Journal of Educational and developmental psychology*, 8:72–84, 1 2008.
- [5] Lisa M. Anderson, Erin E. Reilly, Sasha Gorrell, Katherine Schaumberg, and Drew A. Anderson. Gender-based differential item function for the difficulties in emotion regulation scale. *Personality and Individual Differences*, 92:87–91, 4 2016.
- [6] Sule Anjomshoae, Amro Najjar, Davide Calvaresi, and Kary Främling. Explainable agents and robots: Results from a systematic literature review. In *18th International Conference on Autonomous Agents and Multiagent Systems (AAMAS 2019), Montreal, Canada, May 13–17, 2019*, pages 1078–1088. International Foundation for Autonomous Agents and Multiagent Systems, 2019.
- [7] Rick D Axelson and Arend Flick. Defining student engagement. *Change: The magazine of higher learning*, 43(1):38–43, 2010.
- [8] J. M. Beer, K. R. Liles, X. Wu, and S. Pakala. Affective Human–Robot Interaction. *Emotions and Affect in Human Factors and Human–Computer Interaction*, pages 359–381, 2017.
- [9] T. Belpaeme, J. Kennedy, A. Ramachandran, B. Scassellati, and F. Tanaka. Social robots for education: A review. *Science Robotics*, 3(21):1–9, 8 2018.
- [10] T. N. Beran, A. Ramirez-Serrano, O. G. Vanderkooi, and S. Kuhn. Humanoid robotics in health care: An exploration of children’s and parents’ emotional reactions. *Journal of Health Psychology*, 20(7):984–989, 10 2013.
- [11] K. A. Birnie, M. Noel, C. T. Chambers, L. S. Uman, and J. A. Parker. Psychological interventions for needle-related procedural pain and distress in children and adolescents. *Cochrane Database of Systematic Reviews*, 2020(10), 10 2018.
- [12] Elin A. Björling, Kyle Thomas, Emma J. Rose, and Maya Cakmak. Exploring Teens as Robot Operators, Users and Witnesses in the Wild. *Frontiers in Robotics and AI*, 7, 2 2020.

-
- [13] John C. Buckner, Enrico Mezzacappa, and William R. Beardslee. Characteristics of resilient youths living in poverty: The role of self-regulatory processes. *Development and Psychopathology*, 15(1):139–162, 3 2003.
- [14] Franziska Burger, Joost Broekens, and Mark A Neerinx. Fostering relatedness between children and virtual agents through reciprocal self-disclosure. In *BNAIC 2016: Artificial Intelligence: 28th Benelux Conference on Artificial Intelligence, Amsterdam, The Netherlands, November 10-11, 2016, Revised Selected Papers 28*, pages 137–154. Springer, 2017.
- [15] David Cameron, Samuel Fernando, Emily Collins, Abigail Millings, Roger Moore, Amanda Sharkey, Vanessa Evers, and Tony Prescott. Presence of life-like robot expressions influences children’s enjoyment of human-robot interactions in the field. In *Proceedings of the AISB Convention 2015*. The Society for the Study of Artificial Intelligence and Simulation of Behaviour, 2015.
- [16] L. Cañamero and M. Lewis. Making New “New AI” Friends: Designing a Social Robot for Diabetic Children from an Embodied AI Perspective. *International Journal of Social Robotics*, 8(4):523–537, 6 2016.
- [17] C. A. Cifuentes, M. J. Pinto, N. Céspedes, and M. Múnera. Social Robots in Therapy and Care. *Current Robotics Reports*, 1(3):59–74, 6 2020.
- [18] Juliet M Corbin and Anselm Strauss. Grounded theory research: Procedures, canons, and evaluative criteria. *Qualitative sociology*, 13(1):3–21, 1990.
- [19] Samantha K. Daniel, Rita Abdel-Baki, and Geoffrey B. Hall. The Protective Effect of Emotion Regulation on Child and Adolescent Wellbeing. *Journal of Child and Family Studies*, 29(7):2010–2027, 5 2020.
- [20] J. Dawe, C. Sutherland, A. Barco, and E. Broadbent. Can social robots help children in healthcare contexts? A scoping review. *BMJ Paediatrics Open*, 3(1):e000371, 1 2019.
- [21] Bram Orobio de Castro, Joop Bosch, Jan Veerman, and Willem Koops. The Effects of Emotion Regulation, Attribution, and Delay Prompts on Aggressive Boys’ Social Problem Solving. *Cognitive Therapy and Research*, 27(2):153–166, 2003.
- [22] Filip De Fruyt and Ivan Mervielde. Riasec types and big five traits as predictors of employment status and nature of employment. *Personnel psychology*, 52(3):701–727, 1999.
- [23] C. de Jong, J. Peter, R. Kühne, and A. Barco. Children’s acceptance of social robots. *Interaction Studies*, 20(3):393–425, 11 2019.
- [24] Valerian J Derlega, Sandra Metts, Sandra Petronio, and Stephen T Margulis. *Self-disclosure*. Sage Publications, Inc, 1993.
- [25] Adele Diamond, W. Steven Barnett, Jessica Thomas, and Sarah Munro. Preschool Program Improves Cognitive Control. *Science*, 318(5855):1387–1388, 11 2007.
- [26] Yunfei Duan, Myung Ji Yoon, Zhixuan Liang, and Johan F. Hoorn. Self-Disclosure to a Robot: Only for Those Who Suffer the Most. *Robotics*, 10(3):98, 5 2021.

-
- [27] V. Egido-García, D. Estévez, A. Corrales-Paredes, M. J. Terrón-López, and P. J. Velasco-Quintana. Integration of a Social Robot in a Pedagogical and Logopedic Intervention with Children: A Case Study. *Sensors*, 20(22):6483, 11 2020.
- [28] C. E. Farrier, J. D. R. Pearson, and T. N. Beran. Children’s Fear and Pain During Medical Procedures: A Quality Improvement Study With a Humanoid Robot. *Canadian Journal of Nursing Research*, 52(4):328–334, 7 2019.
- [29] Miriam K. Forbes, Ronald M. Rapee, and Robert F. Krueger. Opportunities for the prevention of mental disorders by reducing general psychopathology in early childhood. *Behaviour Research and Therapy*, 119:103411, 8 2019.
- [30] Jose Maria Garcia-Garcia, Victor M. R. Penichet, Maria D. Lozano, and Anil Fernando. Using emotion recognition technologies to teach children with autism spectrum disorder how to identify and express emotions. *Universal Access in the Information Society*, 21(4):809–825, 6 2021.
- [31] Lewis R Goldberg. An alternative" description of personality": the big-five factor structure. *Journal of personality and social psychology*, 59(6):1216, 1990.
- [32] Goren Gordon, Samuel Spaulding, Jacqueline Kory Westlund, Jin Joo Lee, Luke Plummer, Marayna Martinez, Madhurima Das, and Cynthia Breazeal. Affective personalization of a social robot tutor for children’s second language skills. In *Proceedings of the AAAI conference on artificial intelligence*, volume 30, 2016.
- [33] Leanne Hides, Genevieve Dingle, Catherine Quinn, Stoyan R Stoyanov, Oksana Zelenko, Dian Tjondronegoro, Daniel Johnson, Wendell Cockshaw, and David J Kavanagh. Efficacy and Outcomes of a Music-Based Emotion Regulation Mobile App in Distressed Young People: Randomized Controlled Trial. *JMIR mHealth and uHealth*, 7(1):e11482, 1 2019.
- [34] Amy J. Houtrow, Kandyce Larson, Lynn M. Olson, Paul W. Newacheck, and Neal Halfon. Changing Trends of Childhood Disability, 2001–2011. *Pediatrics*, 134(3):530–538, 9 2014.
- [35] Kaoru Inoue, Kazuyoshi Wada, and Reona Uehara. How effective is robot therapy?: Paro and people with dementia. In *5th European Conference of the International Federation for Medical and Biological Engineering*, pages 784–787. Springer, 2011.
- [36] Katherine Isbister, Peter Cottrell, Alessia Cecchet, Ella Dagan, Nikki Theofanopoulou, Ferran Altarriba Bertran, Aaron J. Horowitz, Nick Mead, Joel B. Schwartz, and Petr Slovák. Design (Not) Lost in Translation: A Case Study of an Intimate-Space Socially Assistive “Robot” for Emotion Regulation. *ACM Transactions on Computer-Human Interaction*, 29(4):1–36, 3 2022.
- [37] L. A. Jibb, K. A. Birnie, P. C. Nathan, T. N. Beran, V. Hum, J. C. Victor, and J. N. Stinson. Using the MEDiPORT humanoid robot to reduce procedural pain and distress in children with cancer: A pilot randomized controlled trial. *Pediatric Blood Cancer*, 65(9):e27242, 6 2018.
- [38] Stephanie M. Jones and Suzanne M. Bouffard. Social and Emotional Learning in Schools: From Programs to Strategies and commentaries. *Social Policy Report*, 26(4):1–33, 12 2012.

-
- [39] Ethan Kross and Ozlem Ayduk. Self-Distancing: Theory, Research, and Current Directions. *Elsevier eBooks*, 55:81–136, 1 2017.
- [40] George D Kuh. The national survey of student engagement: Conceptual and empirical foundations. *New directions for institutional research*, 141:5–20, 2009.
- [41] Min Kyung Lee, Jodi Forlizzi, Sara Kiesler, Paul Rybski, John Antanitis, and Sarun Savetsila. Personalization in hri: A longitudinal field experiment. In *2012 7th ACM/IEEE International Conference on Human-Robot Interaction (HRI)*, pages 319–326. IEEE, 2012.
- [42] Daniel Leyzberg, Samuel Spaulding, and Brian Scassellati. Personalizing robot tutors to individuals’ learning differences. In *2014 9th ACM/IEEE International Conference on Human-Robot Interaction (HRI)*, pages 423–430. IEEE, 2014.
- [43] Adam Lobel, Marientina Gotsis, Erin Reynolds, Michael Annetta, Rutger CME Engels, and Isabela Granic. Designing and utilizing biofeedback games for emotion regulation: The case of nevermind. In *Proceedings of the 2016 CHI Conference Extended Abstracts on Human Factors in Computing Systems*, pages 1945–1951, 2016.
- [44] R. Looije, M. A. Neerinx, J. K. Peters, and O. A. B. Henkemans. Integrating Robot Support Functions into Varied Activities at Returning Hospital Visits. *International Journal of Social Robotics*, 8(4):483–497, 6 2016.
- [45] Rosemarijn Looije, Mark A. Neerinx, and Vincent P. De Lange. Children’s responses and opinion on three bots that motivate, educate and play. *Journal of physical agents*, 2(2):13–20, 6 2008.
- [46] Jill E. MacLaren and Lindsey L. Cohen. A comparison of distraction strategies for venipuncture distress in children. *Journal of Pediatric Psychology*, 30(5):387–396, 2 2005.
- [47] Flavia Marino, Paola Chilà, Stefania Trusso Sfrazzetto, Cristina Carrozza, Ilaria Crimi, Chiara Failla, Mario Busà, Giuseppe Bernava, Gennaro Tartarisco, David Vagni, Liliana Ruta, and Giovanni Pioggia. Outcomes of a Robot-Assisted Social-Emotional Understanding Intervention for Young Children with Autism Spectrum Disorders. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 50(6):1973–1987, 3 2019.
- [48] K. McRae and J. J. Gross. Emotion regulation. *Emotion*, 20(1):1–9, 2 2020.
- [49] E. C. A. Mertens, M. Deković, M. van Londen, and E. Reitz. The effectiveness of Rock and Water in improving students’ socio-emotional adjustment and social safety: study protocol for a randomized controlled trial. *BMC Psychology*, 6(36), 7 2018.
- [50] C. J. Moerman, L. van der Heide, and M. Heerink. Social robots to support children’s well-being under medical treatment: A systematic state-of-the-art review. *Journal of Child Health Care*, 23(4):596–612, 11 2018.
- [51] Terrie E. Moffitt, Louise Arseneault, Daniel Belsky, Nigel Dickson, Robert J. Hancox, HonaLee Harrington, Renate Houts, Richie Poulton, Brent W. Roberts, Stephen Ross, Malcolm R. Sears, W. Murray Thomson, and Avshalom Caspi. A gradient of childhood self-control predicts health, wealth, and public safety. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 108(7):2693–2698, 1 2011.

-
- [52] Bettina Moltrecht, Praveetha Patalay, Jessica Deighton, and Julian Edbrooke-Childs. A School-Based Mobile App Intervention for Enhancing Emotion Regulation in Children: Exploratory Trial. *JMIR mHealth and uHealth*, 9(7):e21837, 7 2021.
- [53] Youngme Moon. Intimate exchanges: Using computers to elicit self-disclosure from consumers. *Journal of consumer research*, 26(4):323–339, 2000.
- [54] Anouk Neerincx, Thirza Hiwat, and Maartje De Graaf. Social robot for health check and entertainment in waiting room: Child’s engagement and parent’s involvement. In *Adjunct Proceedings of the 29th ACM Conference on User Modeling, Adaptation and Personalization*, pages 120–125, 2021.
- [55] Anouk Neerincx, Jessica Leven, Pieter Wolfert, and Maartje MA de Graaf. The effect of simple emotional gesturing in a socially assistive robot on child’s engagement at a group vaccination day. In *Proceedings of the 2023 ACM/IEEE International Conference on Human-Robot Interaction*, pages 162–171, 2023.
- [56] Anouk Neerincx, Denise L Rodenburg, Maartje MA de Graaf, and Judith FM Masthoff. Social robots to support child and family care: A dutch use case. In *Companion of the 2021 ACM/IEEE International Conference on Human-Robot Interaction*, pages 367–371, 2021.
- [57] Helen Noble and Gary Mitchell. What is grounded theory? *Evidence-Based Nursing*, 19(2):34–35, 2 2016.
- [58] M. Pino, M. Boulay, F. Jouen, and A. S. Rigaud. “Are we ready for robots that care for us?” Attitudes and opinions of older adults toward socially assistive robots. *Frontiers in Aging Neuroscience*, 7:141, 7 2015.
- [59] S. M. Rabbitt, A. E. Kazdin, and J. H. Hong. Acceptability of robot-assisted therapy for disruptive behavior problems in children. *Archives of Scientific Psychology*, 3(1):101–110, 8 2015.
- [60] Ronald M. Rapee, Ella L. Oar, Carly J. Johnco, Miriam K. Forbes, Jasmine Fardouly, Natasha R. Magson, and Cele E. Richardson. Adolescent development and risk for the onset of social-emotional disorders: A review and conceptual model. *Behaviour Research and Therapy*, 123:103501, 12 2019.
- [61] Janet C. Read and Stuart A. MacFarlane. Using the fun toolkit and other survey methods to gather opinions in child computer interaction. *Interaction Design and Children*, 6 2006.
- [62] N. L. Robinson, T. V. Cottier, and D. J. Kavanagh. Psychosocial Health Interventions by Social Robots: Systematic Review of Randomized Controlled Trials. *Journal of Medical Internet Research*, 21(5):e13203, 5 2019.
- [63] Marcelo Rocha, Pedro Valentim, Fábio Barreto, Adrian Mitjans, Dagoberto Cruz-Sandoval, Jesus Favela, and Débora Muchaluat-Saade. Towards enhancing the multimodal interaction of a social robot to assist children with autism in emotion regulation. In *Pervasive Computing Technologies for Healthcare: 15th EAI International Conference, Pervasive Health 2021, Virtual Event, December 6-8, 2021, Proceedings*, pages 398–415. Springer, 2022.

-
- [64] S. Rossi, M. Larafa, and M. Ruocco. Emotional and Behavioural Distraction by a Social Robot for Children Anxiety Reduction During Vaccination. *International Journal of Social Robotics*, 12(3):765–777, 1 2020.
- [65] S. Shahid, E. Krahmer, and M. Swerts. Child–robot interaction across cultures: How does playing a game with a social robot compare to playing a game alone or with a friend? *Computers in Human Behavior*, 40:86–100, 11 2014.
- [66] Petr Slovák, Nikki Theofanopoulou, Alessia Cecchet, Peter Cottrell, Ferran Altarriba Bertran, Ella Dagan, Julian Childs, and Katherine Isbister. " i just let him cry... designing socio-technical interventions in families to prevent mental health disorders. *Proceedings of the ACM on Human-Computer Interaction*, 2(CSCW):1–34, 2018.
- [67] Tobias Sonne and Mads Møller Jensen. Chillfish: A respiration game for children with adhd. In *Proceedings of the TEI'16: Tenth International Conference on Tangible, Embedded, and Embodied Interaction*, pages 271–278, 2016.
- [68] Megan A. Souter and Michelle D. Miller. Do Animal-Assisted Activities Effectively Treat Depression? A Meta-Analysis. *Anthrozoös*, 20(2):167–180, 6 2007.
- [69] Susan H. Spence. Social Skills Training with Children and Young People: Theory, Evidence and Practice. *Child and Adolescent Mental Health*, 8(2):84–96, 4 2003.
- [70] M. Stegge and M. M. Terwogt. *Awareness and regulation of emotion in typical and atypical development*, volume 269. The Guilford Press, 2007.
- [71] Aaron Steinfeld, Odest Chadwicke Jenkins, and Brian Scassellati. The oz of wizard: simulating the human for interaction research. In *Proceedings of the 4th ACM/IEEE international conference on Human robot interaction*, pages 101–108, 2009.
- [72] Nikki Theofanopoulou, Katherine Isbister, Julian Edbrooke-Childs, and Petr Slovák. A Smart Toy Intervention to Promote Emotion Regulation in Middle Childhood: Feasibility Study. *JMIR Mental Health*, 6(8):e14029, 8 2019.
- [73] T. A. Thompson. *Socialization of emotion and emotion regulation in the family*. The Guildford Press, 2013.
- [74] Daniel Ullrich, Sarah Diefenbach, and Andreas Butz. Murphy miserable robot: A companion to support children’s well-being in emotionally difficult situations. In *Proceedings of the 2016 CHI conference extended abstracts on human factors in computing systems*, pages 3234–3240, 2016.
- [75] C. L. van Straten, J. Peter, and R. Kühne. Child–Robot Relationship Formation: A Narrative Review of Empirical Research. *International Journal of Social Robotics*, 12(2):325–344, 5 2020.
- [76] Bram Vanderborght, Ramona Simut, Jelle Saldien, Cristina A. Pop, Alina S. Rusu, Sebastian Pintea, Dirk Lefeber, and Daniel O. David. Using the social robot probio as a social story telling agent for children with ASD. *Interaction Studies*, 13(3):348–372, 12 2012.

-
- [77] Laurie A Vismara and Sally J Rogers. Behavioral treatments in autism spectrum disorder: what do we know? *Annual review of clinical psychology*, 6:447–468, 2010.
- [78] L. Watteyne. Een multi-informantstudie van temperament en persoonlijkheid bij 6-7 jarigen gebaseerd op een Computergestuurd Handpopinterview, het Vijf Factoren Model en het model van Rothbart en Derryberry. , 2009.
- [79] Peter A. Wyman, Wendi Cross, C. Hendricks Brown, Qin Yu, Xin Tu, and Shirley Eberly. Intervention to Strengthen Emotional Self-Regulation in Children with Emerging Mental Health Problems: Proximal Impact on School Behavior. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 38(5):707–720, 2 2010.
- [80] Junchao Xu, Joost Broekens, Koen V. Hindriks, and Mark A. Neerincx. Mood contagion of robot body language in human robot interaction. *Autonomous Agents and Multi-Agent Systems*, 29(6):1216–1248, 8 2015.
- [81] Freerk Ykema and Jelline Ykema. *Rots en water*. SWP, Amsterdam, Nederland, 12 edition, 2018.
- [82] Janice Zeman, Michael Cassano, Carisa Perry-Parrish, and Sheri Stegall. Emotion Regulation in Children and Adolescents. *Journal of Developmental amp; Behavioral Pediatrics*, 27(2):155–168, 4 2006.
- [83] Pouyan Ziafati, Francisco Lera, Andreia Costa, Aida Nazarihorram, Leon Van Der Torre, and Aida Nazarihor. Proccrob architecture for personalized social robotics. In *Robots for Learning Workshop@ HRI*, pages 6–9, 2017.
- [84] Beste Özcan, Daniele Caligiore, Valerio Sperati, Tania Moretta, and Gianluca Baldassarre. Transitional Wearable Companions: A Novel Concept of Soft Interactive Social Robots to Improve Social Skills in Children with Autism Spectrum Disorder. *International Journal of Social Robotics*, 8(4):471–481, 7 2016.